TIRSDAG DEN 6. JULI 2010

FORSÆDE: Jerzy BUZEK
Formand

1. Åbning af mødet

(Mødet åbnet kl. 09.05)

2. Modtagne dokumenter: se protokollen

3. Debat om tilfælde af krænkelse af menneskerettighederne, demokratiet og retsstatsprincippet (meddelelse om indgivne beslutningsforslag): se protokollen

4. Status over det spanske formandskab (forhandling)

Formanden. – Det første punkt på dagsordenen er redegørelser fra Rådet og Kommissionen om status over det spanske formandskab. Jeg vil gerne byde varmt velkommen til hr. Zapatero, som vil tale på vegne af Rådet. Jeg giver ordet til Dem.

José Luis Rodríguez Zapatero, *formand for Rådet.* – *(ES)* Hr. formand, mine damer og herrer! Jeg deltager i denne forhandling for at orientere Dem om og gøre status over, hvad det spanske roterende formandskab har opnået i de forgangne seks måneder. Da jeg talte på plenarmødet i begyndelsen af denne valgperiode, forklarede jeg Dem, at der for mig var to hovedmål i denne politiske valgperiode.

Det første var Lissabontraktatens gennemførelse og ikrafttræden. Lissabontraktaten er en traktat, hvis formål er at opnå en mere fuldstændig europæisk union. Det andet hovedmål, som er direkte forbundet med ambitionen om stadig tættere samhørighed mellem europæerne, var – med henblik på økonomisk genopretning – at opnå en meget stærkere union med hensyn til økonomisk politik, at gøre noget ved ulighederne i vores økonomier og at skabe bedre vilkår for EU for at øge vores konkurrenceevne og bevare vores velfærd.

Dette har været de to hovedmål. Jeg kan forsikre Dem om, at det spanske roterende formandskab under gennemførelsen af Lissabontraktaten til fulde har udført sin opgave med at sikre den nye institutionelle balance og styrke de nye institutioner, som vi europæere har skabt til os selv gennem Lissabontraktaten, nemlig formandskabet for Det Europæiske Råd, som har til formål at styrke den europæiske repræsentation og sikre kontinuitet i de politiske programmer inden for rammerne af EU, og den højtstående repræsentant, hvis rolle er at styrke den fælles indsats i udenrigspolitiske anliggender.

Denne nye institutionelle balance er også skelsættende i tråd med Lissabontraktatens ånd og bogstav. Det skelsættende er Parlamentets nye rolle, som er et skridt fremad med hensyn til dets beføjelser til at repræsentere EU's borgere.

Vi har i de forgangne seks måneder bestræbt os på at være tro mod Lissabontraktatens ånd og bogstav over for Parlamentet, over for den nye formand for Rådet og har opretholdt en dialog, som hele tiden har været frugtbar, positiv og let at omsætte til praksis med Kommissionen. Jeg nævner Kommissionen sidst for at minde Parlamentet om, at i ånden bag grundlæggelsen og i Lissabontraktatens ånd ligger der et forsvar af Fællesskabets institutioner og fællesskabsmetoden som en endelig garanti for selve essensen af EU og dennes fremskridt. Spanien og den spanske regering har og vil altid slutte op om denne styrkelse af og dette medansvar med Fællesskabets institutioner.

Hvis det spanske roterende formandskab har lært noget af Lissabontraktaten, er det, at vi har brug for så meget af fællesskabsmetoden som muligt, og at vi skal styrke de store fællesskabsinstitutioners rolle, hvad angår handling i forhold til og medansvar for de vigtigste europæiske spørgsmål.

Der skal som sagt ikke herske nogen tvivl om, at økonomien – den økonomiske krise og ønsket om at skabe en fælles økonomisk politik og en stærkere økonomisk union – har været et af de grundlæggende mål for EU-formandskabet. Jeg vil gerne understrege, at vi har skabt meget betydningsfulde resultater i denne periode.

Der er sket betydelige fremskridt med hensyn til økonomisk styring. Det tydeligste bevis på dette er, at der er indført nye instrumenter til at tackle vanskelige situationer, bl.a. nye samarbejdsinstrumenter, som hidtil har været ukendt i EU, f.eks. støtte til den problematiske situation med statsgælden i Grækenland og instrumentet til opretholdelse af finansiel stabilitet, som blev vedtaget af Rådet og Økofinrådet og gennemført af EU's 27 medlemsstater.

Som De ved, har vi i denne periode også vedtaget en fælles strategi for vækst og beskæftigelse frem til 2020. Der er tale om en strategi, hvor vi har samarbejdet ved at yde støtte til Kommissionen. Det er en mere ambitiøs strategi for vores konkurrenceevne, for innovation, for jobskabelse og for social integration samt en strategi med ny styring. Mens Lissabontraktaten havde et problem med styring, har EU 2020-strategien til formål at styrke nye operationelle principper for at sikre, at både målsætningerne for EU som helhed og hvert enkelt lands målsætninger opfyldes.

Sideløbende med dette har vi i denne periode konsolideret en ny ramme for stabilitets- og vækstpagten, hvor de nærmere detaljer stadig mangler at blive fastlagt. En ny ramme til at sikre strengere overholdelse af stabilitetspagten, med nye kriterier og nye forebyggelsesmekanismer og garantier fra EU's institutioner.

Vi har i denne periode også målrettet fremmet udviklingen af en pakke med nye regler på finansområdet. Vi ved, at krisen opstod i finanssektoren, ikke inden for vores grænser, men i USA. Vi ved, at den havde alvorlige konsekvenser for vores finansielle institutioner, og vi kan i dag sige, at det finansielle tilsyn er blevet kraftigt forbedret i praksis takket været Parlamentets beslutsomme indgriben. Om nogle få måneder er de nye lovgivningsmæssige rammer for finansielt tilsyn på plads, og de vil dække alle finansielle produkter og sikre løsninger i krisesituationer. De vil indeholde langt flere forebyggelsesmekanismer mod mulige systemiske risici.

I tråd med dette bifalder jeg også Det Europæiske Råds beslutning om at forbedre tilliden til de finansielle institutioner i Europa gennem offentliggørelse af stresstest af vores banker. Der er ingen tvivl om, at denne gennemsigtighedsformel vil gøre det muligt at genskabe noget af den tillid, som har været svækket i denne periode.

Der er kort fortalt sket betydelige fremskridt med hensyn til økonomisk union. Jeg vil gerne blot sige, at disse fremskridt efter min mening bør være varige af to grundlæggende årsager, som især på grund af den økonomiske krise har været genstand for omfattende offentlig politisk debat og overvejelse blandt europæere i denne periode.

Den ene angår styrkelsen af stabilitets- og vækstpagten, både med hensyn til dens forebyggende og korrigerende aspekter, med henblik på at anvende både incitamenter og sanktioner, som det spanske roterende formandskab slog til lyd for fra starten. Den anden angår det makroøkonomiske tilsyn, som udvikler indikatorer til at evaluere konkurrenceevne og ubalancer inden for rammerne af en samordnet indsats.

Med hensyn til Lissabontraktatens ikrafttræden vil jeg gerne understrege den institutionelle balance, som jeg også gjorde i starten af dette indlæg. Som det første roterende formandskab siden Lissabontraktatens ikrafttræden må jeg sige, at vi har underskrevet en god traktat. Det er en bedre traktat. Det er en traktat, som søger at sikre den tættest mulige union. Det er imidlertid også en traktat, som kræver politisk vilje fra alle 27 medlemsstater. Den kræver, at de 27 regeringer har den politiske vilje til at overlade beføjelser til formanden for Det Europæiske Råd, til at give Kommissionen mulighed for at fremkomme med stadig flere initiativer og naturligvis til at anerkende den afgørende rolle, som Europa-Parlamentet nu spiller.

Og hvis Lissabontraktaten frem for alt er vejen til den tættest mulige union, vil selv den tætteste union af europæere ikke blive til virkelighed eller synlig, hvis den ikke anerkendes udefra. Vejen til den tættest mulige union vil således nødvendigvis medføre en udenrigspolitik med stadig mere enhed, stadig mere fælles fodslag og en styrkelse af den ene stemme, som mange af os proeuropæere gerne ser, at EU taler med i verden.

Tillad mig, at jeg i den sammenhæng kort nævner de skridt, vi har taget mod denne målsætning om at styrke udenrigspolitikken. Først og fremmest opfyldte det roterende formandskab i april mandatet fra Det Europæiske Råd ved at vedtage en politisk beslutning om Tjenesten for EU's Optræden Udadtil. Den 21. juni i år nåede Parlamentet, Rådet og Kommissionen til politisk enighed om lanceringen af den nye Tjeneste for EU's Optræden Udadtil, som Parlamentet skal udtale sig om på plenarforsamlingen i denne mødeperiode. Jeg håber på et positivt resultat, da det uden tvivl er en ny og vigtig søjle i den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik, vi ønsker at have.

Sideløbende med dette har vores formandskab aktivt bakket op omkring den højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, som sammen med Kommissionen og Rådet har deltaget i

forberedelserne til en række topmøder i denne periode med Rusland, Japan, Pakistan, Canada, Marokko, Latinamerika og Vestindien. Der er kommet vigtige og gavnlige resultater ud af disse topmøder i form af handelsaftaler, som styrker EU's økonomiske position, åbner op for muligheder i mange latinamerikanske lande og uden tvivl styrker de allerede stærke bånd mellem det europæiske kontinent og Latinamerika kulturelt, økonomisk, politisk og socialt.

Vi har på samme måde styrket naborelationerne. Vi har afholdt et topmøde med Rusland, og selv om vi ikke har afholdt et med USA, hvilket var vores oprindelige plan, vil jeg gerne understrege, at vi har indgået en række meget vigtige aftaler med USA i løbet af denne periode. Blandt disse kan nævnes terrorbekæmpelse samt juridisk og politisk vidtgående aftaler såsom SWIFT-aftalen, hvor Parlamentet også spillede en afgørende rolle – i et på ingen måde let spørgsmål – og som det skal udtale sig om på plenarforsamlingen i denne mødeperiode. Der blev endvidere underskrevet en økonomisk vigtig aftale den 24. juni om lufttrafik mellem USA og EU, også kendt som "Open skies"-aftalen, i henhold til hvilken der vil blive skabt et fælles transatlantisk luftfartsområde, som vil udgøre 60 % af den globale passagertrafik.

Med hensyn til Middelhavsområdet, der som bekendt er et af de meget følsomme områder for EU, besluttede formandskabet efter aftale med institutionerne at udskyde topmødet i Middelhavsunionen indtil november i lyset af den konfliktsituation, som herskede i området. Vi mener også, at et forsøg på at afholde topmødet i Middelhavsunionen i juni kunne være endt i en fiasko for unionen, og at der sandsynligvis er et tidspunkt, som er meget mere passende for den rolle, som unionen skal spille i Middelhavsområdet, nemlig at bidrage til dialogen i Mellemøsten.

Jeg vil gerne understrege, at under vores formandskab blev samarbejdspolitikken drøftet i Det Europæiske Råd for første gang under en specifik forhandling i denne ærværdige institution. Ved begivenheder, som borgerne fulgte med stor ængstelse, og som medførte store ødelæggelser, f.eks. jordskælvene i Haiti og Chile, spillede formandskabet en betydelig rolle i samarbejds- og solidaritetsindsatsen, som blev koordineret med Kommissionen, medlemsstaterne og den højtstående repræsentant.

Der er sket vigtige fremskridt i forhandlingerne med Kroatien med lukningen af tre kapitler og åbningen af fem. Hvad angår Tyrkiet, blev der også åbnet 12 kapitler. Der skete en optøning i forhandlingerne om associerings- og stabiliseringsaftalen med Serbien, hvilket betyder, at alle Balkanlandene således nu deltager i den europæiske integrationsproces, hvilket er et vigtigt skridt i den rigtige retning for Balkanlandenes mulighed for at komme med i EU.

Der er ligeledes indledt forhandlinger med Island, som vedtaget på det seneste møde i Det Europæiske Råd, efter at visse medlemsstaters forbehold blev overvundet. Det er en rigtig god nyhed for landet, og det viser, at Europa fortsætter med at vokse, og at EU stadig har en magnetisk tiltrækning på alle nabolande og derfor er en fremragende model for stabilitet og fremskridt i verden.

Jeg vil afslutningsvis gerne kort nævne nogle af de initiativer, som er direkte forbundet med udvidelsen af EU, hvad angår borgerskab. Vi har som bekendt taget skridt til at lancere borgerinitiativet. Gennemførelsen af dette initiativ via forhandlinger, som skal foregå i Parlamentet, vil kræve et stort engagement fra borgernes side i den europæiske integrationsproces. Vi godkendte enstemmigt EU's medlemskab af den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder, som blev prioriteret højt af EU-formandskabet, og vi har iværksat tiltag til bekæmpelse af kønsbestemt vold og til fordel for ligestilling ved at oprette det europæiske observatorium og ved at fremskynde direktivet om en europæisk beskyttelsesordre til ofre for vold mod kvinder.

Vi godkendte endvidere handlingsplanen for Stockholmprogrammet for 2010 sammen med den interne sikkerhedsstrategi. På andre områder udførte vi en indledende vurdering af den europæiske pagt om indvandring og asyl, vi vedtog nye regler om organdonation og -transplantation, og vi vedtog direktivet om grænseoverskridende sundhedstjenester. Disse er, kort fortalt, vigtige spørgsmål, som direkte berører europæernes interesser, hvad angår udvidelsen af deres rettigheder og deres fremme af større deltagelse i skabelsen af europæisk politisk vilje.

Jeg vil også gerne slutte af med et par overvejelser. Vi har i disse seks måneder forsøgt at tage fat på institutionelle ændringer, og tilgangen til disse har krævet politisk vision, generøsitet og engagement. Vi har i disse seks måneder haft som mål at tackle følgerne af en alvorlig økonomisk krise og at skabe tillid og enhed blandt europæerne. Vi har vi beslutsomt arbejdet for at styrke EU's betydning og tilstedeværelse i verden ud fra den overbevisning, at dette projekt er stærkere og mere vitalt, end da det startede med så stor entusiasme og betydning for europæerne. Vi er overbevist om, at EU med Lissabontraktaten igen kan gå i spidsen for

verden med hensyn til politisk stabilitet, ved at være eksempel på, hvordan demokrati fungerer, med hensyn til økonomisk styrke, konkurrenceevne og opretholdelse af den sociale model.

Slutteligt vil jeg gerne takke Europa-Parlamentet for dets samarbejde og formanden for Det Europæiske Råd, hr. Van Rompuy, for at foregå med et godt eksempel på ansvarlighed og lederskab. Jeg vil gerne takke Kommission for at stå fast, for at fastholde fællesskabsånden og for at kæmpe indædt for dette, selv om vi regeringer til tider har vanskeligt ved det. Det er imidlertid, hvad europæisk integration handler om, nemlig at ønske det bedste for Europa og at vide, at det er den sande vej.

(Bifald)

José Manuel Barroso, *formand for Kommissionen. – (PT)* Hr. formand, mine damer og herrer!…

(ES) Hr. formand, mine damer og herrer! Det spanske formandskab og de seneste seks måneder har været en meget speciel periode for EU.

Det har først og fremmest været en overgangsperiode kendetegnet ved store ændringer med den nye traktats ikrafttræden, som har givet Parlamentet nye beføjelser, som har skabt et nyt forhold mellem Det Europæiske Råd og det roterende formandskab, og som har medført, at en ny Kommission har set dagens lys takket været Parlamentets støtte. Ud over alt dette har det også været en periode med stort pres på den europæiske økonomi, især for euroområdet. Denne krise har givet os nye udfordringer og har krævet nye foranstaltninger fra vores side.

Indtil nu har vi bestået prøven. Vi har vist, at vi er i stand til at iværksætte hidtil usete foranstaltninger for at sikre finansiel stabilitet i euroområdet. Vi har således overholdt de grundlæggende principper om solidaritet og ansvarlighed, vedtaget redningspakken til Grækenland, indført en stabiliseringsmekanisme – på 750 mia. EUR – og indledt styrkelsen af EU's økonomiske styring for at undgå og forebygge fremtidige kriser.

Jeg vil i dag gerne takke Spanien og Rådets formandskab, som har været afviklet på en meget positiv og vellykket måde i en meget vanskelig og ganske særlig periode. Formand Rodríguez Zapateros stærke personlige engagement over for Europa og fællesskabsånden og -metoden har været afgørende for at overvinde disse udfordringer. Alle spanske myndigheder har også ydet en afgørende indsats. Det vil jeg gerne takke for. Jeg glæder mig især over, at vi har arbejdet sammen om at opnå vigtige resultater i løbet af disse seks måneder, hvilket giver EU en dagsorden for ny vækst, som er intelligent, bæredygtig og inklusiv, samt at vi har vedtaget vigtige beslutninger med henblik på at stabilisere og styrke økonomien i EU.

Med vedtagelsen af Europa 2020-strategien har vi for første gang iværksat en global strategi, som kombinerer en intelligent budgetsammensætning med strukturreformer, en styrket politisk og økonomisk koordinering og reformen af vores finansmarkeder. Europa 2020 er vores dagsorden for den europæiske sociale markedsøkonomi i det 21. århundrede. Den vil bidrage til at mobilisere alle tilgængelige redskaber på alle niveauer til fremme af jobskabelse og udnyttelse af nye kilder til vækst.

Det spanske formandskab har spillet en væsentlig rolle med hensyn til at fremme denne dagsorden, især ved at opnå enighed om de fem hovedmål, som Kommissionen fremsatte. Disse mål er vigtige, da de giver Europa 2020 et politisk budskab, som alle kan forstå, og som ingen kan have indvendinger imod, nemlig job, uddannelse, innovation, miljø og social integration. Jeg vil gerne fremhæve især Spaniens støtte til at opnå en aftale om målet for fattigdomsbekæmpelse. Mange mennesker har udtrykt tvivl om, hvorvidt det er relevant at opstille et sådant mål inden for de europæiske rammer. Jeg mener imidlertid, at vi med denne aftale har bevist, at den sociale dimension er en vigtig del af vores fælles projekt.

Vores mål har en katalyserende effekt. De er målrettede og formidles godt. Desuden giver de os mulighed for at skabe fremskridt og kontrollere, at der sker fremskridt. Efter Det Europæiske Råds vedtagelse af strategien i juni har medlemsstaterne og institutionerne nu redskaberne til at anvende Europa 2020 i praksis, især via de syv flagskibsinitiativer og de nationale reformprogrammer. Den næste udfordring for os alle bliver at omsætte disse til egentlige resultater.

Sammen med Europa-Parlamentet har det spanske formandskab også gjort væsentlige fremskridt inden for finansiel regulering.

Jeg sagde "fremskridt" med henvisning til Rådets og Parlamentets holdning for blot seks måneder siden. Jeg sagde imidlertid ikke "gennembrud". Ja, vi er tæt på en aftale om finanstilsynspakken, men vi skal fastholde momentum. Jeg opfordrer alle medlemsstater og alle medlemmer af Parlamentet til at påtage sig deres fulde ansvar. Det er ikke blot af praktiske hensyn, at skæringsdatoen for, hvornår systemet skal være plads, er sat

til årsskiftet. Det er et vigtigt politisk signal. Alle tre institutioner skal nu tage afgørende skridt til at besegle aftalen om pakken inden sommerferien. Det vil efter min mening være vanskeligt at forklare vores partnere i G20, at vi, som startede denne proces, ikke kan være de første til at indgå aftalen.

Formandskabet lagde med rette stor vægt på gennemførelsen af Lissabontraktatens nye instrumenter, og jeg vil gerne fremhæve det fremskridt, som er gjort med hensyn til to vigtige betænkninger.

Den første er det europæiske borgerinitiativ. Dette bliver et meget konkret og håndgribeligt udtryk for Lissabontraktatens mål om at styrke direkte demokrati i EU. Kommissionen støtter stærkt målet om at iværksætte dette så hurtigt som muligt. Vi har været hurtige til at fremsætte vores forslag efter en omfattende høring af alle relevante interessenter. Jeg hilser det velkommen, at Rådet under det spanske formandskabs vejledning nu har givet sin holdning til kende og kan indlede drøftelser med Parlamentet, som naturligvis har en særlig interesse i og legitimitet i forhold til dette.

For det andet vedtog Rådet under det spanske formandskab forhandlingsdirektiver for EU's tiltrædelse af den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder. Dette er et stærkt udtryk for vores værdier og forpligtelsen til at beskytte menneskerettigheder og retsstatsprincippet.

Endelig vil jeg gerne takke det spanske formandskab for at have bidraget til at fremme EU-politikkernes eksterne dimension. Formandskabet har hjulpet med at forberede et hidtil uset antal topmøder med EU's strategiske partnere i verden. Jeg vil især gerne fremhæve de bemærkelsesværdige resultater af topmøderne med Latinamerika og Vestindien, hvor afslutningen af forhandlingerne med Det Andinske Fællesskab, underskrivelsen af handelsaftalerne med Peru og Colombia og genoptagelsen af forhandlingerne med Mercosur fandt sted. Jeg vil også gerne nævne topmødet med Marokko, især fordi det var første gang, at det fandt sted.

Det er i den forbindelse også vigtigt at nævne det spanske formandskabs afgørende bidrag til afslutningen af forhandlingerne om aftalen mellem EU og USA om programmet til sporing af finansiering af terrorisme. Takket været formandskabet og kommissær Malmströms indsats har vi nu en tekst, der tager højde for Europa-Parlamentets specifikke betænkeligheder. Jeg ved, at Parlamentet i dag skal forhandle om hr. Alvaros betænkning, og jeg håber, at et nyt kompromis og nye drøftelser vil munde ud i, at Parlamentet vedtager betænkningen på torsdag.

Spanien har ydet et uvurderligt bidrag til etableringen af Tjenesten for EU's Optræden Udadtil. Takket være formandskabets indsats, Baroness Ashtons engagement og Europa-Parlamentets hjælp har vi nu en politisk aftale, som efter min overbevisning vil sikre, at Tjenesten for EU's Optræden Udadtil bliver en succes. Som den er udformet, vil tjenesten hænge fint sammen med arbejdet i Parlamentet, Rådet og Kommissionen om eksterne forbindelser. Jeg er derfor fast overbevist om, at aftalen gør sig fortjent til Parlamentets støtte.

Forhandlinger har også bragt os langt i forhold til de nødvendige ændringsforslag til personalevedtægterne og til finansforordningen, hvor Rådet og Parlamentet nu er klar til at indlede den fælles beslutningsprocedure. Det siger sig selv, at Parlamentet fuldt ud vil spille sin rolle med hensyn til at vedtage ændringsbudgettet for 2010 og træffe afgørelse om ændringsskrivelsen til budgettet for 2011, som Kommissionen vil fremsætte efter sommerferien. I mellemtiden vil den højtstående repræsentant/næstformand i Kommissionen have den politiske støtte, hun behøver for at etablere tjenesten.

Det spanske formandskab kan med tilfredshed se tilbage på en række vigtige resultater i en periode kendetegnet ved økonomiske, sociale og institutionelle forandringer. I de seneste seks måneder, hvor Europa har stået over for hidtil usete udfordringer, har Spanien endnu engang vist sin seriøse indstilling og sit engagement over for EU som indehaver af det roterende formandskab for Rådet. Det har i enhver henseende bestræbt sig på at vise, at EU fungerer og leverer resultater og med krum hals løser de spørgsmål, som optager vores borgere. Men der er ikke plads til selvtilfredshed, og vi er nødt til at skabe et solidt fundament for fremtiden. Kommissionen arbejder på fuld kraft på dette mål sammen med Parlamentet, Det Europæiske Råd og Belgien, som nu har det roterende formandskab for Rådet, og som modtager en række gode resultater fra Spanien. Jeg vil gerne sig tak, muchas gracias, til Spanien.

(Bifald)

Joseph Daul, *for PPE-Gruppen. – (FR)* Hr. formand, hr. formand for Rådet, hr. premierminister! Det spanske formandskab for Rådet for Den Europæiske Union har forsøgt at finde sin egen rolle i en ny institutionel sammenhæng, mellem den nye formand for Rådet og den højtstående repræsentant og Parlamentets øgede beføjelser som europæisk medlovgiver.

Samtidig har dette formandskab fundet sted på et tidspunkt med store økonomiske vanskeligheder for Europa, f.eks. eurokrisen i Grækenland og voksende sociale uroligheder, som vi har set i Spanien, hvor næsten 5 mio. mennesker er arbejdsløse. I den sammenhæng er der gjort adskillige fremskridt, nemlig skabelsen af europæiske mekanismer til finansiel stabilisering, fremskridt med hensyn til regulering af finansmarkederne – i den forbindelse vil jeg bede Dem om at fortsætte ad samme vej, således at vi får indført disse regler, hr. premierminister – samt organiseringen af Tjenesten for EU's Optræden Udadtil.

Det er imidlertid vanskeligt at uddele ros for disse positive foranstaltninger til det og det roterende formandskab, det og det formandskab for Det Europæiske Råd eller det og det Parlament, og der har også været forskellige tilbageskridt og forsinkelser i forbindelse med disse foranstaltninger, som De selv har understreget. Jeg tænker her især på aflysningen af topmødet mellem USA og EU, hvor muligheden for at relancere et vigtigt transatlantisk partnerskab gik tabt. Min gruppe ser gerne, at Det Europæiske Råd under topmødet i september om strategiske partnerskaber indhenter det forsømte, og vi foreslår, at der skabes et transatlantisk marked, som helt bestemt er en seriøs måde at skabe vækst og beskæftigelse på – på vores to kontinenter.

Der er meget på spil, og vi er derfor nødsaget til at signalere tillid ikke blot over for markederne, men også over for europæerne: tillid til vores fælles evne til innovation og til at drive virksomhed og også tillid til Europas evne til igen at blive konkurrencedygtig og dermed vende tilbage til vækst.

For at opnå disse resultater skal hver enkelt medlemsstat deltage og lade sig inspirere af de ting, som dens naboer gør bedre. Det kræver imidlertid en dirigent at få alle til at spille i takt, og den dirigent skal være europæer. Min gruppe forventer, at de europæiske ledere sender et budskab om enhed og tillid, og at de selv organiserer sig i overensstemmelse dermed. Min gruppe forventer også, at fællesskabsmetoden går forud for den mellemstatslige metode, hvis begrænsninger er blevet anskueliggjort af den nuværende krise.

Som De har sagt, har vi til hensigt, også efter det spanske formandskab, at indtage den samme stærke holdning til denne fællesskabsmetode. Der venter det belgiske formandskab mange udfordringer, og jeg vil råde formandskabet og os alle til at udvise ydmyghed, men også effektivitet.

(Bifald)

Martin Schulz, *for S&D-Gruppen. – (DE)* Hr. formand, mine damer og herrer! Jeg vil gerne starte med en personlig, men meget vigtig betragtning. I henhold til den politiske logik burde jeg være glad, hr. Zapatero, når Angela Merkel er ked af det, og jeg burde normalt dele Deres glæde. I morgen aften vil det modsatte dog være tilfældet, for fru Merkel og jeg vil fejre sammen, og jeg vil ikke have ondt af Dem.

(Bifald)

Hr. Cohn-Bendit vil snart også underholde os med sin mangelfulde fodboldviden, men lige nu vil jeg koncentrere mig om det spanske formandsskab.

Det spanske formandskab har på en række områder været en stor succes, hr. Zapatero, og det vil jeg gerne tale om. Den succesfulde afslutning i de sidste par dage efter forhandlingerne om Tjenesten for EU's Optræden Udadtil, der rent faktisk var ekstremt svære – hvilket jeg gerne vil nævne eksplicit –, er blevet opnået i tæt samarbejde med Baroness Ashton og med et stort arbejde fra medlemmerne. I de afsluttende faser var det dog formandskabet, der ydede det afgørende bidrag. Dette er en af det spanske formandskabs succeser. Særlig vil jeg gerne nævne Deres udenrigsminister, hr. Moratinos, der gjorde et stort arbejde for at opnå en succesfuld afslutning.

Det spanske formandskab ydede et stort bidrag til opnåelsen af SWIFT-aftalen. Jeg vil særligt gerne sige tak til hr. Rubalcaba, uden hvem SWIFT-aftalen ikke ville være blevet til noget i sin nuværende form. Jeg vil gerne sige følgende til formanden for Kommissionen. Hvis Kommissionens og især kommissær Malmstrøms mekaniske tangegang havde vundet indpas, havde vi ikke fået SWIFT-aftalen i hus. Æren for denne tilfalder Parlamentet og det spanske formandsskab.

Jeg håber, at vi kan nå frem til en afgørelse med hensyn til det, der stadig skal gøres i forbindelse med banktilsyn og regulering af finansmarkederne. Vi har gjort store fremskrift på dette område i de sidste par dage. Arbejdet er ikke færdigt endnu, men jeg håber, at vi kan nå frem til fornuftige kompromisser og konklusioner. Desuden skal Europa spille en ledende rolle. Vi Det har vi også brug for, fordi vi har set, at hvis europæere handlet samlet – og det er også en af det spanske formandskabs succeser – så har vi en god mulighed for at få fastlagt europæiske standarder, som vi også kan anvende internationalt.

Lad os igen se på de sidste fjorten dages realiteter. Spekulanternes angreb på euroen er blevet afværget for en tid. Hvad sker der? Spekulanterne kan se, at europæiske foranstaltninger beskytter valutaen, så i stedet retter de opmærksomheden mod USA og spekulerer mod dollaren. Det ville i øvrigt være et godt argument for alle dem, der var til stede ved G20-topmødet, at sige til USA's præsident og andre, at de ikke skal tro, at kapitalisterne kun har os i sigtekornet. De er dér, hvor de mener at kunne lave den hurtigste profit. I øjeblikket er det dollaren, men hvem ved, måske bliver det pundets tur næste gang, eller en anden valuta. Vi har brug for globale regler. Hvis vi gennemfører dem delvist nu, på europæisk plan, så gør vi det rigtige, for derefter kan vi, som et stærkt EU, også gennemføre dem internationalt. Dette er også et skridt i den rigtige retning.

Jeg er taknemmelig for at De, hr. Zapatero, som formand for Rådet, klart har sagt, at De støtter Kommissionen. Jeg har på fornemmelsen, at det ikke er tilfældet for alle i Rådet. Hr. Daul henviser med rette til forsvaret af fællesskabsmetoden. Vi har brug for et fællesskab af europæiske institutioner mod denne forfærdelige tendens til renationalisering, der specielt findes i Rådet. Vi er nødt til at kalde en spade for en spade, så jeg takker Dem mange gange for Deres hyldest til hr. Van Rompuy. Jeg synes også, at han er en behagelig person, men som medlem af Parlamentet må jeg sige, at vores samarbejdspartner er det roterende formandsskab. Jeg har allerede givet tre eksempler på, hvordan vi med det roterende formandskab – der i øvrigt ledes af politikere og ikke af bureaukrater i det administrative maskineri i Bruxelles – og som politiker og som minister er man også medlem af Parlamentet – som udgangspunkt har en betydeligt bedre forståelse af, hvad der sker i et parlament, end en embedsmand i et generelsekretariat, selv hvis det ledes af hr. Van Rompuy. Derfor mener jeg, at det roterende formandskab har bevist sit værd. Særlig for os i Parlamentet er det en direkte samarbejdspartner, som vi direkte kan løse problemer i specifikke lovgivningsprocesser med. Et resultat af Lissabontraktaten, som jeg ser som et skridt frem, er det faktum, at de europæiske institutioner, hvis de arbejder sammen, hvis de ser hinanden som gensidigt komplementære, kan opnå langt større succes, end hvis de, som det ofte sker i Rådet, prøver at udfordre hinanden.

Samlet set var det spanske formandskab en succes. Tak for indsatsen og tak for opmærksomheden.

Alexander Graf Lambsdorff, *for ALDE-Gruppen. – (DE)* Hr. formand! Hvis fodbold ikke tæller, vil jeg også gerne benytte mig af en fodboldanalogi. For mig virker det spanske formandskab lidt som Fernando Torres' VM. Det startede med høje forventninger, men indtil videre har det været en ret skuffende turnering. Jeg håber helt ærligt, hvad Fernando Torres angår, at det fortsætter i morgen, og at vi ikke vil opleve en gentagelse af 2008.

Vedrørende økonomisk politik havde det spanske formandskab meget store ambitioner: EU 2020, strengere kapitalkrav til banker, regulering af hedgefonde og reformer af det europæiske finansielle tilsyn. Det var den helt rigtige reaktion på krisen.

Jeg må dog på vegne af min gruppe sige, at vi er skuffede over resultatet. Ikke så meget over Rådets formandskab, men over medlemsstaterne. Vi ved alle, hvor diplomatisk hr. Barroso er. Når han siger, at der har været fremskridt, men ingen gennembrud, så er dette ren tale for ham.

Det er sandt, at der kan nås en aftale om kapitalkrav, men ikke om reguleringen af hedgefonde. Her rammer forhandlingerne muren, for der kan ikke opnås en fælles holdning i Rådet, selvom der også skal forhandles her. Der er også problemer i Rådet vedrørende finansielt tilsyn. Tror medlemsstaterne virkelig, at den bedste løsning på et fælles marked for finansielle ydelser er overvågning organiseret på nationalt niveau? Krisen har vist, at denne tilgang ikke virker. Rådet må ikke stå i vejen for et effektivt europæisk finansielt tilsyn. Skatteyderne hverken kan eller vil redde banksystemet igen.

Det samme gælder langt hen ad vejen for EU 2020-strategien. I Rådet handler de, som om Lissabonstrategien ikke mislykkedes på grund af fejlagtige idéer. Det er jo netop det, der er sket. Den åbne koordineringsmetode brød sammen. Også her har vi brug for mere europæisk samarbejde. En job- og vækststrategi med ambitioner om succes skal være baseret på fællesskabsmetoden. Det er den nye strategi ikke i tilstrækkelig grad. Parlamentet har opfordret til en anden tilgang.

Hvis vi i Europa ikke vil stille os til tåls med at miste velstand på lang sigt, er vi nødt til at blive mere konkurrencedygtige. Derfor har vi brug for en mere effektiv vækststrategi, der kan skabe grundlag for succes. Til det formål har vi brug for reguleringer og en omlægning af de finansielle markeder, der igen fokuserer stærkere på finansieringen af den virkelige økonomi. Til det formål er der behov for effektiv kriseforebyggelse og krisestyring i form af en europæisk finansiel tilsynsmyndighed, der er sit navn værdig, og en europæisk valutafond.

Men for at opnå dette skal at medlemsstaternes regeringer også have styr på deres budgetter, ogden økonomiske politik i Europa skal koordineres bedre. Vi er nødt til at stræbe mod toppen, for vi ønsker større konkurrencedygtighed i flere medlemsstater.

I udenrigspolitikken ville vi sandsynligvis have opnået mere, hvis Spanien havde anerkendt Kosovo. Dette svækkede Rådets holdning til spørgsmålet helt fra begyndelsen. Topmødet mellem USA og EU og mødet i Middelhavsunionen blev aflyst.

Jeg vil gerne komme med en afsluttende bemærkning. Min gruppe har en ekstremt konstruktiv tilgang til forhandlinger med Tyrkiet, men at åbne et nyt kapitel på den sidste dag i formandskabet, nærmest som en belønning til Tyrkiet for at undlade at stemme for sanktioner mod Iran i FN's Sikkerhedsråd, har været genstand for kritik, selv fra Tyrkiets støtter. Jeg mener, at engagementet med Tyrkiet skal finde sted på en anden måde, på en mere differentieret og beslutsom måde og på en mere gennemtænkt måde, frem for at haste beslutningen igennem i sidste øjeblik.

Daniel Cohn-Bendit, *for Verts/ALE-Gruppen. – (DE)* Hr. formand! Jeg vil ikke komme med bemærkninger om fodbold. Jeg ved, at De er alt for intelligent til det. Jeg vil kun sige, at det er en skam, at Ghana er røget ud. Det er vi vist alle enige om, ikke? Godt.

Holdningen her i Parlamentet til erklæringerne i dag – nemlig at vi alle er tilfredse – overrasker mig. Vi har kun hørt tom retorik. Der er gjort fremskridt, fremskridt og mere fremskridt, og jeg har på fornemmelsen, at ingen uden for dette Parlament har bemærket det. Man kan sige, at det har noget at gøre med vores manglende evne i øjeblikket til at kommunikere godt nok, men det er ikke problemet. Problemet er helt enkelt, at vi for en gangs skyld skal se virkeligheden i øjnene. Virkeligheden er, at vi fremsætter beslutninger om 2020, men vi er ikke i stand til at skaffe én eneste øre til de syv eller otte flagskibsprojekter. Det går ikke. Jeg kan allerede nu høre Rådet sige, at vi skal skære i det europæiske budget på grund af krisen. Det betyder, at vi allerede nu kan skrinlægge 2020.

Vi siger altid, at vi ønsker vækst, vækst og atter vækst. Ja, men hvilken slags vækst? Dem, der ønsker vækst, kan ikke kun opnå vækst gennem besparelser. Vi har brug for en europæisk fond. Ja, men det skal være en fond til solidaritet og investeringer. Hvor taler Europa i dag om investeringer? Hvor? Jeg har ikke hørt det nævnt én eneste gang i nogen af talerne. Indrømmet, I har ændret stabilitetspakten, hvilket medfører endnu flere sanktioner, der ikke vil virke, medmindre De sætter gang i økonomien. I kan fremlægge alle de sanktioner, I har lyst til – de vil ikke føre til noget. For at opnå positiv økonomisk vækst eller med andre ord bæredygtig, grøn vækst, skal man også investere i visse sektorer. Jeg har intet hørt om det i dag – ikke et eneste ord.

Jeg vil gerne gentage noget med hensyn til SWIFT. Parlamentet har truffet beslutning om et enkelt afsnit i SWIFT. Når amerikanerne fremsætter en anmodning, skal der være en myndighed, som overvåger, om anmodningen er lovlig eller ej. Nu kommer aftalen, som De går ind for, og svaret er Europol. Jeg vidste ikke, at Europol er en retsinstans – man lærer noget nyt hver dag. En amerikansk betjent spørger en europæisk betjent, om noget er ok – tror De så, at den europæisk betjent vil sige til den amerikanske, at det er det ikke? Det er noget sludder, for politiet skal samarbejde. Den ene politistyrke kan ikke overvåge den anden. Intet retssystem indeholder bestemmelser om, at én politistyrke skal overvåge en anden politistyrke. SWIFT lever, som det er nu, derfor ikke op til Parlamentets krav, som vi har stemt om her. De bør også sige noget om dette og ikke bare rose det til skyerne, da det simpelt hen ikke hænger sammen med virkeligheden.

for Verts/ALE-Gruppen. – (FR) Hr. formand! På baggrund af Deres erfaring med det roterende formandskab mener jeg, at der er et institutionelt problem.

Jeg mener, at efter seks måneder… nuvel, vi må se på det efter de næste par formandskaber. Jeg tror ikke, at det roterende formandskab og det permanente formandskab kan fungere på den måde, som institutionerne er defineret på i Lissabon. Der er et reelt problem i form af dysfunktionalitet. Vi skal være fornuftige nok til at diskutere dette problem i fremtiden.

Timothy Kirkhope, *for ECR-Gruppen. – (EN)* Hr. formand! Dette formandskab begyndte på et tidspunkt, hvor der var meget på spil. Som det første roterende formandskab, der også skulle have formandskabet for Det Europæiske Råd og Rådet for almindelige anliggender, kunne det have skabt grobund for et nyt formandskab ved at udvikle konstruktive relationer til formanden og den højtstående repræsentant. I Rådets løbende arbejde og forberedelser kunne det have spillet en vigtig rolle ved at drive en moderne og progressiv europæisk reformdagsorden fremad, og med sin håndtering af den økonomiske krise, den offentlige gæld og krisen i eurozonen havde EU gjort sig berettiget til at være en positiv handlekraft.

I stedet har formandskabet desværre alt for ofte tilsyneladende været mere interesseret i soundbites end i substans. Det foreslog et transatlantisk topmøde, som det ikke kunne gennemføre, samtidig med at det førte en politik over for Cuba, som har destabiliseret forholdet mellem EU og USA og intet bidrager til at befri det ufrie folk på denne vigtige ø. Rådet havde planlagt et topmøde i Middelhavsunionen, men det blev aflyst.

I udenrigspolitikken synes Rådets eneste konsistente mål at have været forsøget på at underminere den højtstående repræsentant ved at kritisere hende, for eksempel for ikke at deltage i møder, men for at være helt ærlig – når man tager formandskabets resultater i forbindelse med at arrangere topmøder i betragtning – kan jeg sagtens forstå, at hun har været tilbageholdende med at skrive deres møder i kalenderen.

I forbindelse med økonomien har det spanske formandskab nærmest været usynligt. At offentliggøre bankernes stresstests er helt klart et stort skridt, men lad os ikke lade, som om dette i sig selv er nok til en komplet genopretningsstrategi. Det er svært at undgå at få indtrykket af, at formandskabets primære mål under krisen i euroområdet har været at gemme sig, men med et budgetunderskud på over 11 % er det måske heller ikke så mærkeligt, at de gerne ville undgå international opmærksomhed. Med et stort underskud og en vag reformplan for deres egen økonomi derhjemme har de ikke været i stand til at lede Europa eller gå foran som et godt eksempel, og derfor er den historiske mulighed ved at være det første formandskab efter Lissabontraktaten spildt.

Spanien er med sin stolte historie og sit moderne demokrati en af EU's centrale medlemsstater. Spanierne meget at byde på, og her i Parlamentet har vi mange ærede spanske repræsentanter. Men dette uinspirerede og svage formandskab har svigtet Rådet, EU og – jeg er ked af at sige det – også Spanien.

Willy Meyer, *for GUE/NGL-Gruppen. – (ES)* Hr. formand, hr. Zapatero, hr. Barroso! Hør her, hr. Zapatero, hvis EU's grundlæggende økonomiske kurs ikke ændres, kan det land, der til enhver tid har det roterende formandskab, ikke undgå at ødelægge den europæiske sociale model. Det er den nøgne sandhed. Det er årsagen til generalstrejkerne i Grækenland, Italien, Frankrig og Portugal samt den næste i Spanien d. 29. september.

Disse generalstrejker er arbejdernes og pensionisternes svar på den økonomiske kurs, som De og et stort flertal her i Parlamentet har afstukket. Der er stor enighed. Bare se på de forskelle, der er i de nationale debatter – men når De er her, er der fuld enighed. Det skyldes, at De her alle er enige om den grundlæggende kurs for en økonomisk politik, der straffer arbejdere og pensionister, som ikke er ansvarlige for krisen. De er ikke ansvarlige, men alligevel kommer de til at betale for krisen.

Af samme årsag mener jeg, at det grundlæggende spørgsmål er, om vi har den fornødne styrke til at ændre denne økonomiske kurs, der truer den sociale model og den sociale og territoriale samhørighed. I slutningen af 1980'erne flyttede Washington Consensus til Bruxelles. Der måtte ikke gribes ind i økonomien, alle offentlige strategiske serviceydelser skulle privatiseres, og der skulle arbejdes på at deregulere markedet. Denne politik med ikke at gribe ind i økonomien har ført til en krise i EU af hidtil uset omfang, og den har udsat den europæiske sociale model for fare. Derfor er det umuligt for en formand at løse problemet uden at ændre denne model, der har gjort Bruxellesaftalen til en kopi af den mislykkede Washington Consensus. Den er en kopi, hr. formand.

De begyndte med Lissabonstrategien, der er en dundrende fiasko. Den var ikke del af Deres ansvarsområde, men alligevel – på trods af den dundrende fiasko, der sigtede mod 3 % vækst, 20 millioner job og en øremærkning af 3 % af BNP til forskning og udvikling – indføres der endnu en strategi, som også er baseret på ikke at gribe ind i økonomien og ikke at have offentlige instrumenter, et EU-finansministerium, en europæisk pengepolitik, aktive beskæftigelsespolitikker eller industrielle beskæftigelsespolitikker. Vi har ikke et eneste instrument, og vi fortsætter vores kurs med denne mislykkede politik. Den europæiske arbejderbevægelses reaktion er derfor helt logisk. Denne bevægelse har kæmpet hårdt for at bevare den sociale model, og derefter reagerer den med generalstrejker. Generalstrejker.

Derfor er vi ikke enige i resultatet af dette formandskab, og jeg vil sige, som jeg sagde i begyndelsen, at hvis den økonomiske politik ikke ændres, vil ethvert formandskab være det instrument, der ødelægger den europæiske sociale model.

Endelig, hvad udenrigspolitikken angår, er vi ikke enige i anvendelsen af den europæiske doktrin som en naboskabspolitik over for lande, der ikke overholder artikel 2 i associeringsaftalerne. Israels krigsforbrydelse mod nødhjælpskonvojen skulle have været mødt af en øjeblikkelig fastfrysning...

(Formanden afbrød taleren)

Marta Andreasen, *for EFD-Gruppen.* – *(EN)* Hr. formand! Jeg vil gerne sige et par ord til hr. Zapatero. De har håndteret det roterende EU-formandskab på samme måde, som De regerer Deres land, Spanien – nemlig ude af trit med borgerne. I dag står jeg her igen for at minde Dem om Spaniens nederdrægtige jordtilegnelser, en sag som jeg første gang gjorde opmærksom på i januar. De har intet gjort for at løse den vanvittige situation, der påvirker hundredvis af mennesker i Spanien, som står over for at få deres huse beslaglagt eller nedrevet.

For få dage siden bekræftede chefen for planlægningsinspektoratet i Andalusien, at det i denne region alene drejer sig om 300 000 huse. Der er ikke tale om en håndfuld britiske borgere, som nogle gerne vil have os til at tro. Den foreslåede løsning er, at ejerne får deres huse legaliseret mod et gebyr, men de har allerede betalt. Mine vælgere spørger ofte, hvem der styrer Spanien. Hr. Westerdale skriver, at han er bange for, at han står over for en situation, som de britiske statsborgere stod i over for præsident Mugabe i Zimbabwe, og spekulerer på, hvorfor han får sådan en behandling i et venligtsindet europæisk land. Det er derfor, han føler, at EU ikke er i stand til at beskytte britiske statsborgere.

(ES) Ved De, at denne situation er et brud på menneskerettighederne og en stor del af den krise, Spanien oplever? Forventer De, at EU kommer et land, hvor sådanne brud pågår, til undsætning, hvis centralregeringen ikke beslutter sig for at gribe ind?

for EFD-Gruppen. – *(EN)* Jeg kan for min del love Dem, at jeg vil blive ved med at forsvare disse mennesker – briterne, spanierne og alle andre europæere – som udsættes for denne uretfærdighed.

Francisco Sosa Wagner (NI). – *(ES)* Hr. formand, hr. Zapatero! De begik en fejl i Deres tilgang. De troede, at De rent faktisk kunne lede Europa og få indflydelse på de mekanismer, der driver den komplekse europæiske maskine. Det troede De, for det var, hvad De lod folk omkring Dem meddele – at verden ville blive vidne til et stjerneøjeblik under Deres formandskab. Intet af det kom til at passe.

Lad os kigge mere detaljeret på det. Hvad angår det seks måneder lange spanske formandskab, vil jeg gerne adskille den politiske styring fra det arbejde, som er blevet udført af arbejderne i maskinrummet. Det er den første del, der har slået fejl, og det skyldes manglende drivkraft fra regeringsledelsen, som har formet EU-formandskabet efter et svingende pendul. Jeg vil dog gerne fremhæve den indsats, som arbejdstagerne har gjort, og deres agtværdige ønske om at tjene Europa og Spanien. Faktum er, at Spanien råder over fremragende professionelle arbejdstagere, og det er beklageligt, at de i dagligdagen marginaliseres i en sådan grad.

Når det sagt, må man også anerkende, at der er blevet vedtaget adskillige prisværdige initiativer i løbet af de seks måneder. Blandt disse er jeg glad for at kunne nævne planen vedrørende organdonation og -transplantation og det arbejde, som er blevet lagt i patientrettigheder i forbindelse med grænseoverskridende sundhedsydelser.

Aftalerne vedrørende den nye Europa 2020-strategi og i særlig grad aftalerne i forbindelse med Tjenesten for EU's Optræden Udadtil er stadig for skrøbelige og uklare.

Det, der skete med den europæiske beskyttelsesordre for ofre for vold mod kvinder, var beklageligt, og derudover gav det grundlæggende EF-patent et nedslående resultat for tusindvis af virksomheder, fordi det delvist blev blokeret af sproglige problemer med den spanske lovgivning.

Men det er de omfattende politiske tiltag, som er årsag til den eklatante fiasko, lige fra Middelhavstopmødet til topmødet mellem EU og USA, hvor Deres egen regering var ansvarlig for de alt for store forventninger til sidstnævnte møde. Vi er dog enige i, at det faktum, at De ikke har kunnet fremvise resultater i forbindelse med Deres politik vedrørende Cuba har været yderst fordelagtigt for cubanerne.

Endelig kan de fremskridt, der har været i retning af bedre økonomisk styring i EU, på ingen måde tilskrives Deres formandskab, der var påfaldende tavs omkring de vigtigste spørgsmål.

Så farvel til det spanske formandskab. Jeg vil gerne drage en positiv konklusion af denne oplevelse. Som glødende proeuropæer bliver jeg glad ved tanken om, at dette kunne være enden på det roterende formandskab, som vi kender det i dag. Det ville være gode nyheder, for indtil Europa styrker sine fælles institutioner ved at samle dem, vil det risikere at blive kvalt i et vakuum af irrelevans.

Jaime Mayor Oreja (PPE). – *(ES)* Hr. formand, hr. Zapatero! I disse første seks måneder efter Lissabontraktatens ikrafttræden har der været brug for en ændring af den politiske indstilling.

Hvis den økonomiske og finansielle krise er en konsekvens af skiftet væk fra "realøkonomien" og den ukontrollerede udvikling af en "ikke realøkonomi", kan det samme siges at være gældende i en politisk kontekst.

Den 20. januar annoncerede hr. Zapatero de fire – ikke to – prioriteter for sit formandskab. For det første det fælles marked for energi, for det andet investeringer i informationssamfundet, for det tredje en bæredygtig økonomi eller industri med en plan for udvikling af el-bilen og for det fjerde gennemførelse af Bolognaprocessen for videregående uddannelser. Jeg spørger mig selv, i hvor stor udstrækning disse mål afspejler den virkelighed, vi har oplevet?

Under sin første tale, hvor han fremlagte disse mål, ytrede han ikke en eneste gang ordene "underskud" eller "gæld". Hele formandskabet ændrede sig radikalt på Økofinmødet den 9. og 10. maj i år, og eurokrisen kom frem i lyset.

Han vedblev at handle for sent og uden held. På grund af den manglende forudseenhed og dybde i vurderingen af krisen var EU nødt til at improvisere for at kunne træffe de nødvendige foranstaltninger. Og der var yderligere vanskeligheder. På grund af resultaterne af hans økonomiske politik kunne den person, der bestred det roterende formandskab, ikke tage del i det lederskab, som var nødvendigt for at finde en løsning, fordi han ganske enkelt var blevet en del af problemet.

Der er ingen tvivl om, at de roterende formandskaber har ændret sig efter traktatens ikrafttræden, og i en akut situation med økonomisk krise vil de enten udfylde deres funktion eller som i dette tilfælde være endnu mere begrænset og belastet af den manglende tiltro til og manglende troværdighed af de økonomiske politikker i deres respektive lande.

Den største krise, vi som politikere kan opleve, er manglen på tillid. Et så stort tillidsproblem kan kun løses, hvis vi tør sige sandheden.

I formandens tale i morges blev vi vidner til en beskrivelse af det tredje luftkastel, idet det virkede som om, formanden kun var interesseret i at forherlige formandskabet.

Det spørgsmål, vi må stille os selv, er, om vi vil være i stand til at undlade at gå tilbage til at improvisere og i stedet analysere og forudse et specifikt krisescenarium med en social dimension.

(Bifald)

Juan Fernando López Aguilar (S&D). – *(ES)* Hr. formand! I en periode på 25 år har Spanien haft formandskabet for EU fire gange, og som det også har været tilfældet de seneste tre gange, er det sket med et stærkt proeuropæisk engagement og ansvar.

Først og fremmest har det skabt resultater. Spanien har aldrig haft formandskabet i en så vanskelig periode som nu, faktisk er det nok den sværeste periode i hele EU's historie. Set i den sammenhæng er de resultater, som hr. Zapatero redegjorde for, dobbelt så bemærkelsesværdige, fordi krisen ikke kun er økonomisk. Den har også været politisk. Den har påvirket tillidsbåndet mellem offentligheden i medlemsstaterne og det europæiske projekt og de europæiske institutioner. Ved forskellige valg er mange borgere blevet væk fra stemmeurnerne, fordi de har været i tvivl om, hvem der har været ansvarlig i denne krise. Er det de finansielle markeder, som ikke er ansvarlige over for nogen, eller regeringerne, der er demokratisk ansvarlige over for deres borgere?

Derfor er der sket fremskridt i den økonomiske og politiske styring af EU i løbet af disse seks måneder, som egentlig startede med, at Lissabontraktaten kom for sent op at køre, og det er da positivt. I overensstemmelse med den dynamiske trio, der blev etableret i Lissabontraktaten, overdrages dette formandskabs proeuropæiske drivkraft nu til de efterfølgende formandskaber, Belgien og Ungarn. Alle skal vide, at udfordringerne ved globalisering – både de demografiske, energirelaterede og sociale udfordringer samt kampen mod fattigdom – ikke kan klares af et enkelt land alene. Vi er nødt til at bevæge os i samme retning, for ellers risikerer vi, at EU bliver mere og mere irrelevant.

Der kan drages en indlysende lære heraf, for vores sårbarhed er blevet tydelig. Den fælles valutas er sårbar som følge af manglende finanspolitisk, budgetmæssig og økonomisk koordination, og reaktionstiderne er sårbare som følge af udfordringernes uhyrlighed og presserende karakter. Det er derfor, vi har EU's motto: forenet i mangfoldighed. Vi skal under alle omstændigheder stå sammen trods modgang. Fra nu af skal alle formandskaber tænke globalt, ikke lokalt. Desuden skal alle formandskaber uanset legitime nationale interesser "handle europæisk" og reagere fra og for Europa.

(Bifald)

Izaskun Bilbao Barandica (ALDE). – *(ES)* Hr. formand, hr. Zapatero! Krisen har tvunget os til at træffe økonomiske styringstiltag med hensyn til pakken om finansielt tilsyn, som brød sammen i går nat klokken 1.30, oprettelsen af redningsfonden, etableringen af Tjenesten for EU's Optræden Udadtil og Europa 2020-strategien og dens grundlæggende engagement i innovation.

Ud over den prestige det giver at lede disse projekter, kræver det også, at man opfattes som en autoritet og mødes med respekt og anerkendelse. I den sammenhæng er De blevet begrænset på grund af de dårlige tal fra Spanien og de konstante rygter om landets solvens og underskuddet på de offentlige finanser. Derudover har improvisation og iveren efter at sælge et image haft negativ indflydelse på udviklingen af gode idéer såsom den europæiske beskyttelsesordre. Man kan spørge sig selv, om roterende formandskaber styrker reelt europæisk lederskab.

Med hensyn til Baskerlandet vil vi gerne føje hele "Y Vasca"-linjen til listen over godstransportruter. Der er ikke sket fremskridt i hverken anerkendelsen af baskisk som et minoritetssprog i Europa, af den baskiske økonomiske aftale eller i indlemmelsen af Ertzaintza, det baskiske politi, i Schengensystemet. Spanien og Frankrig har stået i spidsen for ansjosplanen, som var så vigtig for sektoren, da den blev udarbejdet af dem og Parlamentet.

Der er ikke, som De ellers annoncerede, sket fremskridt med Lissabontraktaten omkring hverken de regionale aspekter eller bilagene om subsidiaritet og proportionalitet. Der blev heller ikke udvist megen respekt for Parlamentet til slut. De inviterede os ikke til starten af det spanske formandskab, og De opsummerede i kongressen, inden De kom her. Vi vil fortsætte med at kræve en stemme for Europas regioner.

(Formanden afbrød taleren)

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE). – *(ES)* Hr. formand! Jeg er nødt til at sige til Dem, at dette formandskab grundlæggende har svigtet os, for i stedet for at være engageret i et folkets og borgernes Europa, som vi havde håbet, har det været engageret i et staternes og markedernes Europa.

Vi forventede ingen resultater – det er trods alt ikke Deres, men systemets skyld – men vi forventede lederskab. Det udviste De – og det vil jeg gerne lykønske Dem med – ved at fremme den europæiske beskyttelsesordre. Det ville imidlertid også have været rart at opleve dette lederskab på andre områder, f.eks. ved at fremme finansielt tilsyn i europæisk målestok, forpligte sig til en finanspolitisk reform i europæisk målestok eller til en afgift på finansielle transaktioner. På miljøområdet undgår De fortsat at anerkende vigtigheden af energieffektivitet, De fortsætter med at subsidiere kul, og De forholder Dem stadig ikke til ødelæggelsen af kysterne. SWIFT er ikke en god nyhed for mig, det er en meget dårlig nyhed.

Slutteligt er jeg nødt til at sige, at hvad angår respekt for andre folkeslag, er vi i Catalonien, som De ved, dybt skuffede. Sidste uges dom har fået mange catalanske proeuropæere som mig selv til alvorligt at overveje, hvilken rolle vi spiller i det Europa, som vi gerne vil opbygge, og som vi føler os som en del af. Her er De blevet vejet og fundet for let.

Paweł Robert Kowal (ECR). – *(PL)* Hr. formand! Jeg synes, det er ekstremt vanskeligt at evaluere et formandskab, som har opstillet meget ambitiøse mål for sig selv. Måske var et af dette formandskabs problemer de ambitiøse mål og samtidig det faktum, at formandskabet trådte i kraft på et tidspunkt, hvor EU's institutionelle system blev ændret af bestemmelserne i Lissabontraktaten. Blandt de positive aspekter ved formandskabet vil jeg nævne, at Europa 2020-strategien trods alt blev udarbejdet og vedtaget, selv om der også er frygt for, at den vil lide samme skæbne som Lissabonstrategien – men det vil det spanske formandskab ikke have nogen indflydelse på.

Desværre er det kun alt for tydeligt, at Spanien på området for ekstern politik ikke levede op til sin opgave. Topmødet mellem EU og USA var ikke helt vellykket, og heller ikke på områder, der har min interesse – det østlige partnerskab – er der sket fremskridt. Selv ikke med den nye kommissær hr. Füles mellemkomst blev det efter min mening muligt at komme et eneste skridt videre en ophævelse eller lempelse af visumordningen med Ukraine, hvilket kunne have været udgangspunkt for noget mere håndgribeligt på det østlige partnerskabsområde. Fru Ashton skulle selvfølgelig have gjort noget ved dette område, men det er heller ikke sket. Vi kan ikke acceptere en situation, hvor EU's målsætninger afhænger af det land, der varetager formandskabet. Hvis formandskabet varetages af en medlemsstat fra syd arbejder det for målsætninger med relation til syden, og hvis det er fra øst, arbejder det for andre målsætninger.

Niki Tzavela (EFD). – *(EL)* Hr. formand! Som tingene har set ud de seneste seks måneder, har det spanske formandskab haft meget lidt tid til at udføre sine pligter, og vi burde måske ikke være alt for kritiske. Ikke desto mindre vil jeg gerne påpege to åbenlyse forsømmelser fra det spanske formandskabs side.

For det første forspildte De en stor mulighed for at formulere en handlingsplan for en rationel opbygning af energimarkedet i Euro-Middelhavsområdet, hvor der hersker kaos. Vi havde alle en forventning om, at det spanske formandskab ville få styr på det kaos.

For det andet forspildte De, hvad angår Europas grundlag for vækst, chancen for at fremme en institutionel ramme for flydende naturgas, som er det primære energibrændstof i Euro-Middelhavsområdet.

Ikke desto mindre takker og lykønsker jeg Dem med Deres arbejde i Rådet.

Werner Langen (PPE). – *(DE)* Hr. formand, hr. Zapatero! Det spanske formandskab bød på et halvt år med forspildte muligheder. I januar entrede hr. Zapatero scenen som en tyrefægter, der ville tvinge de finansielle markeder i knæ, men i sidste ende fandt vi ud af, at han ikke havde midlerne til at gøre det.

Det spanske formandskab efterlader ingen varige aftryk. Vi står tilbage med et indtryk af, at det var halvhjertet, initiativløst og helt igennem mislykket på trods af den enkeltes gode indsats. Vi anerkender, at der har været store hjemlige problemer at håndtere, og derfor er det muligt, at regeringen bærer en del af skylden. Men i stedet for at genskabe stabiliteten i Europa og udvise lederskab under finanskrisen hældte Spanien yderligere benzin på bålet. I fodboldverdenen ville man snakke om et selvmål.

Lad mig nævne nogle få punkter. De sagde, at vi har været tro mod Lissabontraktatens ånd og bogstav. Det vil jeg gerne stille spørgsmålstegn ved. Redningspakken er i strid med traktaterne og Parlamentets budgetrettigheder i henhold til artikel 352. Ikke en gang formanden for Parlamentet var involveret. Der er ingen aftale om tilsyn med eller regulering af de finansielle markeder. Det er noget, vi arbejder videre på sammen med det belgiske formandskab. Der er ikke sket konkrete fremskridt med stabilitets- og vækstpagten. Det er fakta. Hvad angår den økonomiske og monetære politik, blev Monnet-metoden — dvs. fællesskabsmetoden — desuden skrinlagt den 9. maj 2010.

Det kan ikke siges at være en succeshistorie. Jeg er ked af det og ønsker, at det kunne have været anderledes, men De har ikke efterladt varige aftryk.

(Taleren indvilliger i at svare på et andet medlems spørgsmål i overensstemmelse med forretningsordenens artikel 149, stk. 8)

Martin Schulz (S&D). – *(DE)* Hr. formand! Vil De være så venlig at rette Deres kritik mod kansler Merkel i samme grad, som De har rettet den mod hr. Zapatero, hr. Langen? Det ville give en vis form for substans i Deres argument.

(Bifald)

Werner Langen (PPE). – *(DE)* Hr. formand! Må jeg gøre hr. Schulz opmærksom på, at vi hverken befinder os i den tyske Bundestag eller i Tyskland. Vi diskuterer det spanske formandskab. Hr. Zapatero sagde, at han havde handlet i god tro. Virkeligheden er en anden.

Jeg vil naturligvis give min mening til kende over for den franske og den tyske regering, hvad jeg også allerede har gjort over for formanden for Kommissionen. Lige nu diskuterer vi imidlertid den ansvarlige formand for Rådet og ikke politiske skænderier i Tyskland. Det kan vi stadig nå.

(Bifald)

Linda McAvan (S&D). – *(EN)* Hr. formand! Premierminister Zapatero har haft visse vanskeligheder under Spaniens formandskab, og dette er prøvelsernes tid for Europa, men jeg er glad for, at han også har holdt fokus på andre områder af lovgivningen, som er vigtige for borgerne – et gennembrud inden for grænseoverskridende sundhedstjenester, en aftale om organdonation og en politisk aftale om lægemiddelovervågning. Jeg vil gerne rose de spanske embedsmænd, som har arbejdet sammen med mig som ordfører på den sag. De har været overordentlig professionelle og har virkelig leveret et stykke god lovgivning sammen med Parlamentet. I denne uge skal vi også stemme om illegal skovhugst og industriemissioner. Det er nogle gode resultater.

Med hensyn til problemerne omkring ejendomsret i Spanien har De i dag oplevet mennesker, der ønsker at score politiske point på reelle problemer for almindelige mennesker, der frygter for deres livsopsparing, hr.

premierminister! Vi har haft diskussioner med Dem, Deres regering og embedsmænd om det problem, og jeg håber, De vil lytte til os – hvilket jeg ved, De vil – for vi ved, at De bekymrer Dem om borgerne. Derfor ser vi frem til mere konstruktive samtaler.

Tak for Deres arbejde med miljø og sundhed, vi ser frem til at arbejde sammen med Dem i fremtiden.

Ramon Tremosa i Balcells (ALDE). – *(ES)* Hr. formand! De sagde i januar, at deres målsætning var at relancere EU, men det er Europa, som har tvunget Dem til at ændre Deres enevældige politik til bekæmpelse af krisen, hr. Zapatero!

Hvad angår den spanske økonomi i 2010, ligner den situationen i 1959. Ligesom dengang har det været nødvendigt at overvinde den spanske regerings manglende handlekraft, og ligesom dengang er der behov for en gennemgribende reform af det spanske arbejdsmarked.

Deres EU-formandskab har fungeret meget dårligt. De har undgået de store beslutninger. Europæisk finansielt tilsyn eller direktivet om spekulationsfonde, der blev forelagt sidste år, skulle allerede have været vedtaget, men De mangler lederskab. For at bruge et fodboldudtryk ville Felipe González helt sikkert have scoret på den chance.

Deres formandskab faldt sammen med Spaniens økonomiske kollaps, som De var blevet advaret imod. Jeg mindede Dem selv i januar om Kommissionens dystre forudsigelser, der er gået i opfyldelse på grund af Deres manglende handlekraft; en stigende arbejdsløshed, et ukontrolleret offentligt underskud og virksomhedernes faldende bankkredit. De internationale finansielle markeder er således i dag lukket land for mange spanske virksomheder.

Jeg foreslog Dem at indføre det catalanske sprog i Parlamentet, men De fralagde Dem ethvert ansvar. Jeg kan se, at De er enig i den "endelige løsning" for catalansk.

Inspireret af Deres letfærdighed vil jeg gerne afslutte med nogle linjer af Machado. "Kastilien [...], herskende i går, svøbt i klude, håner alt hun ikke kender til."

Oriol Junqueras Vies (Verts/ALE). – *(ES)* Hr. formand, hr. Zapatero! Trods Deres løfter i januar i år, har Spanien ikke ført an i vejen ud ad krisen eller udvist lederskab i forbindelse med EU's eksterne indflydelse.

Hvad skete der f.eks. med Euro-Middelhavstopmødet eller topmødet med USA? Hvornår bliver Kosovo anerkendt? Hvor er de foranstaltninger, der skal sikre, at Europa 2020-strategien opfyldes? Hvad har De bidraget med, når det kommer til oprydningen på det finansielle marked, det fælles energimarked eller videreuddannelsesområdet? I hvilke dokumenter har De fastlagt, at Middelhavsaksen er en prioritet?

Seks måneder har været mere end rigeligt til, at Europa har kunnet se, at Deres formandskab og regering er mislykket. Det har flere os skullet finde os i gennem meget længere tid.

De og Deres regering er uden tvivl et rigtig godt eksempel på, hvorfor vi gerne vil være en selvstændig stat i EU.

Mario Mauro (PPE). – *(IT)* Hr. formand, mine damer og herrer! Spanien har været helt fantastisk i år, men ikke Deres Spanien, hr. Zapetero! Derimod er det Del Bosques, Casillas' og Villas Spanien, som har været fantastisk i år, men ikke det spanske formandskab for EU, som i alt for lang tid har virket fuldstændig fjernt og uinteresseret i et kriseramt kontinents skæbne.

Alligevel så jeg for seks måneder siden, da De fremlagde Deres program, positive tegn – især vedrørende menneskerettigheder – på trods af de ideologiske forskelle mellem os. Desværre er vi overhovedet ikke blevet belønnet for den tillid, vi i første omgang havde til det spanske formandskab.

Jeg gør ikke andet end at give udtryk for mange af medlemmernes mening, herunder medlemmer, der politisk set er tæt på Dem. Vi mener, at De, ligesom det var tilfældet i forbindelse med Barcelonaprocessen, er tyet til hul nominalisme, hvor det at offentliggøre resultater er det samme som at have opnået dem.

Årsagen til denne holdning har rod i et radikalt politisk standpunkt, som stadig er præget af Deres tunge ideologiske fodspor, selv i en alvorlig kriseperiode. I de seks måneder havde vi behov for pragmatisme og ønskede at læne os op ad EU's grundlæggende værdier. I mange indlæg har De foretrukket at referere til utopier, der ikke har noget hold i virkeligheden, og stille Dem til tåls med seks blodløse måneder på trods af den omfattende hjælp fra Parlamentet med f.eks. Tjenesten for EU's Optræden Udadtil.

De må endelig ikke føle Dem krænket over denne kritik. Den er ikke et udtryk for en forudfattet modstand, men blot en vurdering, som De med fordel kan tage til efterretning...

(Formanden afbrød taleren)

Jens Geier (S&D). – *(DE)* Hr. formand, hr. Barroso, hr. Zapatero! De ansvarlige for budgetkontrollen i Parlamentet er af den opfattelse, at det spanske formandskab har skrevet historie. Vi er taknemmelige for, at dette formandskab har trukket dechargeproceduren for Rådet frem i lyset. Tidligere har Rådet nægtet at fremlægge fyldestgørende regnskaber for Parlamentet.

Møderne var i bedste fald uformelle. Man var nødt til at samle dokumenterne sammen et efter et, hvis de da ikke ligefrem var utilgængelige. Svar på spørgsmål var utilfredsstillende. Rådet refererede i fuld alvor til en aftale fra 1970, "gentlemanaftalen", der angiveligt afklarer spørgsmål om decharge, selv om der i denne gentlemanaftale ikke står et eneste ord om det.

Det har ændret sig. Rådets generalsekretær har nu godtaget, at der indføres en dechargeprocedure, som lever op til sit navn i overensstemmelse med de demokratiske standarder. Denne succes for det spanske formandskab vidner om den spanske regerings demokratiske og europæiske overbevisninger. Derfor fortjener formandskabet ros fra Parlamentet.

Luis de Grandes Pascual (PPE). - *(ES)* Hr. formand, hr. Zapatero! Tro mig, når jeg siger, at jeg gerne ville have holdt et helt andet indlæg i dag. De startede for seks måneder siden fuld af ambitioner og satte overliggeren meget højt, men når man sammenligner med det, som faktisk er blevet opnået, kan man ikke undgå at blive skuffet. De har helt sikkert ikke været i stand til at håndtere en kompleks situation, fordi De ikke udviste tilstrækkelig lederskab og troværdighed.

De påpegede selv, at EU er en klub med regler, og det er jeg enig i. Det var imidlertid op til Dem at sørge for, at reglerne blev overholdt. Virkeligheden er, at det var den spanske regering, som hurtigst muligt skulle opfylde sine forpligtelser.

I denne sammenhæng skiller ingen af de positive resultater, som trods alt har været der, sig ud. I modsætning til mig har De haft tid til at tale om dem.

Demokrati er et system baseret på den offentlige mening. Præsident Obamas ringeagt, aflysningen af Middelhavstopmødet og det annoncerede topmøde mellem EU og USA virker alle som meget store fiaskoer.

Iveren efter at nå frem til improviserede aftaler for enhver pris har ikke hjulpet på indtrykket af den spanske håndtering, og i forhold til ønsket om at opnå en hæderlig målsætning kan den nærmest kun beskrives som amatøragtig.

Spanien er en stor nation, og det vil det altid være på trods af den dårlige håndtering i denne periode. Vores diplomater og embedsmænd har holdt hovedet højt, og derfor vedbliver Spanien at være respekteret.

Sandheden er, at situationen i Spanien tæller mere i værdibedømmelsen af dette formandskab end det, som er gjort eller ikke gjort. En person, som har ført sit land ind i en fase præget af usikkerhed og uroligheder, ville have svært ved at lede en så vanskelig opgave.

I bedste fald har dette formandskab været irrelevant.

Zita Gurmai (S&D). – Hr. formand! Selv om EU fik sin nye retlige ramme i slutningen af 2009, var det det spanske formandskabs opgave at sætte gang i Europa og få rammen til at fungere.

Det spanske formandskab leverede det forventelige i forbindelse med de mest vigtige institutionelle problemer. Vi var ikke enige om alt, men vi begyndte da at udfylde rammerne i Lissabontraktaten med liv og konkrete detaljer. Ud over disse tilsyneladende tekniske spørgsmål var der ingen mangel på politiske ambitioner på programmet for vores spanske venners formandskab. De etablerede sig som fortalere for lighed mellem kønnene og fremme af kvinders rettigheder. Der skal lyde en stor tak til dette formandskab og især til hr. Garrido og hans hold for at have haft dette ofte forsømte emne på dagsordenen i de seneste seks måneder. Det er endnu ikke lykkedes os at færdiggøre den europæiske beskyttelsesordre, men jeg er fuld af fortrøstning for, at det lykkes under det belgiske formandskab.

Det spanske formandskab levede også op til forventningerne vedrørende demokratiske rettigheder. Dette ses tydeligt i deres indsats for at iværksætte det europæiske borgerinitiativ så hurtigt som muligt. Som tak

for dette har ordførerne, hr. Lamassoure og jeg selv allerede udarbejdet et arbejdsdokument i Udvalget om Konstitutionelle Anliggender om det europæiske borgerinitiativ.

(ES) Igen skal der lyde en stor tak for det arbejde, De har gjort, og jeg håber at kunne vedblive at arbejde på at opnå de mål, De har sat. Tillykke med det!

Jan Olbrycht (PPE). – *(PL)* Hr. formand, hr. Zapatero! Det er særlig vigtigt at bedømme det spanske formandskab, fordi det er det første formandskab under Lissabontraktaten, og det er vigtigt for os polakker, fordi vi lige nu forbereder os på det polske formandskab. Jeg vil gerne spørge, om de resultater, der er blevet opnået, rent faktisk styrker kommende formandskaber eller ej.

Jeg må sige, at vores forventninger under formandskabet blev indfriet – Lissabontraktaten, som havde til formål at støtte et stærkt Europa, fører i stedet til en svækkelse af fællesskabsmetoden. Desværre blev det meget klart under det spanske formandskab, og det bedste eksempel er svækkelsen af Parlamentets rolle i udformningen af 2020-strategien.

Det spanske formandskab har været involveret i interessant arbejde, herunder det meget interessante møde i Toledo om byers rolle, og det skal formandskabet anerkendes for. Men for os medlemmer fra andre medlemsstater er det også meget vigtigt at se på, hvad der sker i Spanien, for formandskabet handler ikke alene om lederskab, men også om lederskab af hele EU. I den forbindelse er det vigtigt for os, hvordan den økonomiske situation er i Spanien, også under formandskabet, samt at se på de argumenter, som fremlægges. Det er også vigtigt for os, hvilken model Spanien anvender for sociale og civile anliggender, og hvordan det forsvarer traktatens bestemmelser, der tilsiger, at familieanliggender udelukkende falder under de enkelte medlemsstaters ansvarsområde. Det er noget, vi bekymrer os meget om.

Tunne Kelam (PPE). – *(EN)* Hr. formand! Det spanske formandskab er faldet sammen med en finans- og troværdighedskrise i EU. Krisen har ramt det land, som har haft formandskabet, meget hårdt. Den manglende tillid til EU's økonomi og den fælles valuta tager sit udgangspunkt i den enorme gældsbyrde, der stadig påvirker EU-borgernes dagligdag, nemlig at leve i dag på bekostning af i morgen. I sidste uges udgave af The Economist blev der stillet et spørgsmål: "Er der et liv efter gælden?"

Premierministeren refererede til stigende konkurrencedygtighed som et af formandskabets hovedmål, men han havde ikke nogen egentlig opskrift på, hvordan værdikrisen og moralkrisen skulle håndteres, og heller ikke på, hvordan det ville være praktisk muligt at vende tilbage til et balanceret budget.

Vi er gentagne gange gået glip af spørgetiden i Rådet i Strasbourg. Flere medlemmer venter stadig på muligheden for at stille spørgsmål til Rådet om, hvordan den nye FSFP kan anvendes i forhold til våbensalg til tredjelande, og om vi langt om længe kunne blive enige om at have høringer i Rådet, inden det bliver besluttet at sælge moderne militærteknologi til partnere uden for EU.

Sidst, men ikke mindst, er jeg bekymret for, at internettrusler ikke har stået højt nok på den spanske dagsorden. Der udvikles internetvåben i al hemmelighed, og vi har ingen idé om, hvordan og hvornår de kan blive brugt. EU er nødt til at gå forrest i diskussionen om, hvordan truslen om en internetkrig kan mindskes, og om hvordan internetangreb kan begrænses, inden det er for sent, og finde ud af, om der er en chance for, at man kan blive enige om regler for god adfærd på internettet.

Joe Higgins (GUE/NGL). – *(EN)* Hr. formand! De politikker, som EU-institutionerne gennemførte under det spanske formandskab, var katastrofale for arbejderklassen i Europa. Vi oplevede en ynkelig kapitulering til finansmarkedshajerne, der gjorde, at det i højere grad var rovgriske banker og hedgefondpirater, der fik lov at styre den økonomiske politik, end det var de formodet solide nationale regeringer. Formand Barroso og Kommissionen optrådte som lovens håndhævere for disse hajer på markederne ved at forlange nedskæringer over hele linjen i de offentlige udgifter og tjenesteydelser, og også De, hr. Zapatero, optrådte som markedsspekulanternes forlængede arm. I stedet for at bekæmpe dem som et ægte socialistparti ville have gjort, indførte De på spekulanternes foranledning brutale nedskæringer i det spanske folks levestandard. Vi står nu midt i et socialt mareridt af massearbejdsløshed og en skat på levestandarden overalt i Europa. Jeg roser arbejderne i Spanien for at bekæmpe disse nedskæringer med en stærk strejkeindsats. Det er tydeligt, at det kapitalistiske system kun rummer stadigt flere katastrofer, efterhånden som det kommer ud i en endnu dybere krise. Vi må have det fjernet og erstattet med et socialistisk og demokratisk samfund, som virkelig kan ændre tilværelsen for vores folk i Europa.

Elena Băsescu (PPE). – *(RO)* Hr. formand! Jeg mener, at vi skal rose det spanske formandskab for den særlige indsats, det har ydet i denne yderst vanskelige periode. Et vigtigt resultat er oprettelsen af den europæiske

finansielle stabiliseringsmekanisme, hvorved en stat under usædvanlige omstændigheder kan få finansiel støtte indtil en grænse på 60 mia. EUR.

På den udenrigspolitiske front opnåede det spanske formandskab positive resultater efter møderne på højt plan med især Latinamerika.

Mere konkret ville genoptagelsen af forhandlingerne om associeringsaftalen mellem EU og Mercosurlandene betyde oprettelsen af et frihandelsområde for 750 mio. mennesker. Der skal imidlertid foretages en gennemgribende vurdering af virkningerne af denne aftale, fordi den, som kommissær Cioloş sagde, kunne få skadelige virkninger for Europas landmænd på grund af den stigende import af landbrugsprodukter.

Glenis Willmott (S&D). – *(EN)* Hr. formand! Først og fremmest vil jeg gerne lykønske hr. Zapatero med de mange ting, der er lykkedes under hans spanske formandskab.

Vi har tidligere lyttet til kritik af reglerne om ejendomsret i Spanien. Det er rigtigt, at det berører mange tusinde spanske borgere og almindelige mennesker, som har valgt at gøre Spanien til deres hjem. Det er let at stå og råbe på sidelinjen for at få overskrifter, men hvis vi mener det alvorligt, at dette problem skal løses, kræver det et konstruktivt engagement. Det er det, vi i den britiske Labourdelegation ønsker at gøre. Jeg er glad for, at min kollega Michael Cashman og jeg for nylig kunne holde møde med vores spanske kolleger i Parlamentet i håb om at nedsætte en kommission i Spanien til at undersøge disse sager, hvor folk har købt ejendom i god tro og benyttet sig af retssystemet på regulær vis. Det ville være et enormt fremskridt for de mange mennesker, der har lidt under følgerne af disse problemer. Vi håber, planen får fuld opbakning, og vi glæder os til at arbejde sammen med Dem om emnet fremover.

Mirosław Piotrowski (ECR). – *(PL)* Hr. formand, hr. Zapatero! Det seks måneder lange spanske formandskab kom til at ligge i en særlig vanskelig og forsøgspræget tid. Dette var det første formandskab, der skulle fungere, efter at Lissabontraktaten var trådt i kraft med de ændringer og omfordelinger af kompetencer, som det indebar. Selv med de politiske, økonomiske og finansielle fejl og mangler som baggrund blev det aldrig det store problem at tilpasse formandskabet til et samarbejde med Det Europæiske Råds nyligt udpegede formand.

Det viste sig ikke at være muligt at fortsætte med det planlagte topmøde mellem EU og USA, fordi præsident Obama takkede nej, og heller ikke med det projekt, som var vigtigt for Spanien, nemlig en Union af Middelhavsstater. Da Unionen stod over for en enorm økonomisk krise, overtog Tyskland og Frankrig roret og udstak kursen for det finansielle støtteprogram for Grækenland. Det finansielle sammenbruds sorte skyer hang også truende over Spanien selv. Så det er næppe overraskende, at det var andre landes indgriben, der kom til at præge dette formandskab. Der blev taget større hensyn til euroområdets fremtid end til det spanske formandskabs prioriteter. Det belgiske formandskab vil nu også skulle tage sig af disse problemer.

Andreas Mölzer (NI). – *(DE)* Hr. formand! Det er velkendt, at det spanske formandskab var særdeles problematisk. I stedet for at tage tyren ved hornene på traditionel spansk vis og presse den nødvendige nye lovgivning om finansmarkederne og kreditvurderingsbureauer igennem hurtigt og modigt, nøjedes det spanske formandskab med at mane til ro og udskød tunge projekter til det næste formandskab.

Det spanske formandskab blev budt velkomment ved årets begyndelse som værende en historisk rettesnor. Faktisk spildte man seks måneder til ingen nytte og fortsatte ufortrødent Lissabontraktatens fejlslagne centraliseringskurs. Eftersom Spanien er kendt for selv at have massive finansielle problemer, blev landet overvældet af arbejde med bl.a. at styre finanskrisen. Under det spanske lederskab er EU's politiske meningsløshed igen blevet åbenbaret for verdens øjne. Vigtige møder er faldet til jorden, og det var kun muligt at opnå enighed om nødforanstaltninger.

Ikke desto mindre var formandskabet unikt. Aldrig før er EU-traktaterne blevet så massivt overtrådt som med de milliondyre redningspakker, som snart giver bagslag, fordi de blot har udskudt arbejdet med EU's virkelige problemer.

Danuta Jazłowiecka (PPE). – *(PL)* Hr. formand! Vi indledte dette år fulde af frygt for den globale krise, men også fulde af håb, fordi Lissabontraktaten skulle træde i kraft. I januar præsenterede Spaniens premierminister ambitiøse planer for landets formandskab. Desværre viste det sig, at ikke ret meget af det kunne lade sig gøre. Imidlertid er det ikke den primære grund til, at det spanske formandskab ikke kan vurderes som positivt.

Hovedfejlen var kaos, sådan som Mr. Bean spåede fra det spanske websted, hvor han var blevet anbragt af en hacker. Dette kaos manifesterede sig ved, at Madrid på den ene side med sin indblanding i den højtstående repræsentants kompetencer skabte et vældigt postyr i Unionens udenrigsanliggender og på den anden side ikke traf nogen aktive foranstaltninger til at imødegå den eskalerende budgetkrise. Hr. Zapatero var ikke i

stand til at fornemme stemningen i Unionen, da der var brug for en stærk leder, ikke udadtil, men indadtil i EU. EU's primære problem var ikke politikken over for Cuba, en våbenembargo over for Kina eller fredsprocessen i Mellemøsten, men en svækkelse af Europa som følge af budgetproblemerne i Grækenland, Italien, Portugal og Spanien selv.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). – *(HU)* Hr. formand! Jeg vil gerne lykønske premierminister Zapatero og det spanske formandskab med, at de var i stand til at fokusere fuldt ud på Europa trods den vanskelige hjemlige politiske og økonomiske situation. På vegne af den spansk-belgisk-ungarske formandskabstrio vil jeg også gerne takke premierministeren for at gennemføre Lissabontraktaten, som nu er i kraft. Det spanske formandskab har endvidere kastet sig over økonomisk styring. Men det belgiske formandskab og selv det ungarske formandskab, frygter jeg, vil stadig stå med en stor opgave i den henseende. Det spanske formandskab er også begyndt at få styr på spekulanters internationale pengetransaktioner og pengemarkederne. Det belgiske og ungarske formandskab vil blive nødt til at fortsætte denne politik. Endelig vil jeg gerne takke det spanske formandskab for dets fortsatte, intensive fokus på den fælles landbrugspolitik. Kommissionens dokument bliver færdigt i år, og det vil blive debatteret heftigt under det ungarske formandskab. Endelig vil jeg gerne takke det spanske formandskab for det ministerbesøg, som fru Villaruiz aflagde hos det ungarske landbrugsakademi, hvor hun præsenterede det fælles landbrugspolitiske koncept for 500 ungarske landmænd.

Seán Kelly (PPE). – *(EN)* Hr. formand! For det første er jeg som fodboldfan henrykt over at se tre EU-lande blandt de fire tilbageværende hold i foldbold-VM, og jeg kan uden frygt for modsigelser sige, at hvis mit land Irland havde været med, ville vi også have været blandt de fire.

Med hensyn til det spanske formandskab tror jeg, at dynamikken i vurderingen af det er helt forkert. Vi har ikke taget hensyn til det forhold, at den nye Lissabontraktat grundigt har ændret ved den måde, som formandskabet fungerer på og bør vurderes efter i fremtiden. Der tales for meget om lederskab, succes, flagskibsprojekter og den slags. Formandskabets rolle er den befordrende, og det er den opgave, det bør bedømmes på fremover.

Det spanske formandskab gjorde retfærdigvis et godt stykke arbejde med at sikre overgangen fra tiden før til tiden efter Lissabontraktaten. Særligt på det finansielle område er der nu indført foranstaltninger, så man kan tøjle banditbanker og overtage tømmerne for svage regeringer. Så det spanske formandskab gjorde det slet ikke så dårligt, og det må i hvert fald have ros for at have klaret overgangen i den vanskeligste af alle formandskabsperioder.

(Bifald)

José Luis Rodríguez Zapatero, *formand for Rådet.* – *(ES)* Hr. formand! Først og fremmest vil jeg gerne takke alle her for den interesse, De har vist det spanske formandskab for EU. Denne interesse forekom mig i visse indlæg mere at være affødt af et ønske om at tale i det spanske parlament end her i Europa-Parlamentet, men tiden tillader ikke, at jeg specificerer det nærmere. Det kan da godt være, at man føler en vis nostalgi og ønsker sig tilbage, og det forstår jeg så udmærket. Det respekterer og agter jeg, men den nuværende situation byder os at bedømme andre ting, og det foregår her i Europa-Parlamentet og ikke i det spanske parlament.

(Bifald)

Der var endnu en taler, der havde denne tendens til at føle, at han delte sine spanske parlamentskollegers ansvar eller var opsat på at deltage i deres arbejde og give sine politiske og ideologiske kolleger en hånd. Efter min mening har vi imidlertid andet at bestille her. Vi er her for at bedømme og vurdere hovedtendenserne i formandskabet og den seks måneder lange formandsperiode. Ganske vist har De kunnet stille individuelle spørgsmål, men jeg vil ikke kunne besvare alle. Under min indledende tale ønskede jeg at anlægge to synsvinkler, som efter min mening bliver det fælles tema for en velovervejet, rolig og objektiv analyse af disse seks måneder.

For det første var det det roterende formandskab, der måtte tage sig af anvendelsen af en nye traktat, som mere end noget andet er en traktat, som ændrer institutionernes regler og vores måde at regere på til en Union af 27 medlemsstater med velkendt institutionel kompleksitet. Som europæisk og proeuropæisk regering havde vi i mine øjne den primære pligt, at der i disse seks måneder ikke måtte forekomme en eneste klage, ikke en eneste fejl, ikke en eneste institutionel stopklods, og at de nye institutioner fra dag ét kunne nyde al den politiske og funktionelle legitimitet, der måtte være nødvendig for at udføre deres rolle. Dette ville også gøre det lettere at få forholdet mellem de allerede konsoliderede institutioner – f.eks. Kommissionen – og de nye institutionelle rammer til at fungere ordentligt.

Jeg kan med tilfredshed sige, at det spanske formandskab kun har modtaget støtte og anerkendelse for sin konstruktive indstilling fra Kommissionen, fra Rådet og fra Parlamentet, og jeg er glad for, at der ikke er udtrykt en eneste kritik af vores indstilling til de store institutioner i dag. Det var vores første store udfordring i EU, sådan som vi har opbygget Unionen. Den ydmyghed, hvormed jeg vil sige til hr. Schulz, som ikke er til stede i øjeblikket, fordi han måtte undskylde sig og gå til et møde om den indgangsvinkel, der skal vælges til en dialog om finansiel overvågning, at vi naturligvis håber, at resultatet i morgen aften bliver en sejr for kreativiteten, og at vi spaniere får en dag at fejre, som jeg til fulde vil dele med alle politiske repræsentanter, lige som hr. Schulz vil gøre det med kansler Merkel, hvis lejligheden byder sig; til syvende og sidst vil det hele stadig foregå i Europa, hvilket altid er tilfredsstillende – denne ydmyghed vil jeg også bruge til at sige, at Spanien har båret sin del af byrden med at sikre, at Lissabontraktaten fungerer tilfredsstillende og har gjort det fra dag ét, så alle institutionerne befinder sig godt i deres roller, og vi kan komme videre i retning af en højere grad af union.

Til hr. Mayor Oreja vil jeg sige, at den anden primære målsætning var at gøre fremskridt lige fra dag ét af formandskabet med hensyn til økonomisk union og fælles økonomisk politik. Det digitale marked og planen for elbiler er, i det omfang der er sket fremskridt på disse områder, kun incitamenter til økonomisk union lige som det indre marked. Lad os derfor skelne mellem de primære målsætninger og dem, der skal være instrument for, at denne økonomiske union fremmer en større konkurrenceevne og kombinerer synergier blandt alle europæere på områderne energi, industri, innovation, forskning, konkurrenceevne og desuden forhåbentlig job og andet.

Lad os nu se, hvad resultatet er blevet. Det kan være, at det helt legitimt ikke er en målsætning, alle deler. Men hvis målsætningen var den, som det spanske formandskab udtrykte, nemlig mere union med hensyn til økonomisk politik, er denne målsætning opfyldt over al forventning. For det første håber jeg, fordi vi har finansiel overvågning, på en aftale, der sikrer opfyldelsen af de ønskede målsætninger, og en regulering af alle finansielle produkter. For det andet har vi retning mod en reform af stabilitetspagten og mod strengere budgetdisciplin med nye instrumenter til overholdelse af stabilitetspagten. Nu vi i øvrigt taler så meget om regler, må jeg sige, at Spanien siden indførelsen af euroen har overholdt stabilitetspagten meget nøjere end mange andre af de lande, som et af parlamentsmedlemmerne nævnte.

(Bifald)

Lad os derfor hellere se nærmere på fakta. Spanien er det land, der har overholdt stabilitetspagten bedst, mens der er andre, der har overtrådt den op til syv gange. De har benyttet sig af visse smutveje op til syv gange. Men det er til syvende og sidst, hvad det nu er. Det, der er sikkert, er, at vi i disse seks måneder har gjort fremskridt med nye regler inden for stabilitetspagten med flere incitamenter, flere straffe og flere krav. Lad os gå videre til et andet spørgsmål og en analyse af den makroøkonomiske situation i landene, herunder konkurrenceevnen.

Spanien har sammen med Finland, så vidt jeg ved, stillet sig foran Kommissionen til bedømmelse med hensyn til sit konkurrencemæssige potentiale, og vi vil gå videre med Europa 2020-strategien, som også blev godkendt i denne periode, i den hensigt at rette den fejl, som Lissabonstrategien havde, nemlig styring. Det er, fordi de nationale målsætninger bliver meget mere nøjagtige, fordi der vil ske overvågning, fordi der vil komme henstillinger, og fordi den enkelte stat og Kommissionen vil og bør føle en større grad af fælles ansvar for at gennemføre Europa 2020-strategien. Det er samlet set situationen, som den ser ud i dag med hensyn til større økonomisk union, dog som en konsekvens af begivenhederne under statsgældskrisen med tilføjelse af de vedtagne finansielle stabiliseringsinstrumenter eller forpligtelserne til at støtte Grækenland, som Spanien naturligvis har støttet og overholdt fra starten, lige som vi har gjort med hensyn til at støtte Grækenland. Lige fra starten. Vi vil opfylde hver og en af vores forpligtelser.

Alt dette er fakta, og nogle af de tilstedeværende har fremsat mere eller mindre elegante udtalelser. Men hvis vores hensigt var at opnå en tilfredsstillende gennemførelse af Lissabontraktaten, så har vi opnået det. Hvis vi sammen med Kommissionen besluttede at bevæge os i retning af en meget mere solid og stærk økonomisk union med mere fælles økonomisk politik, har vi også gjort det. Med hensyn til udenrigspolitikken er det rigtigt, at der ikke blev afholdt et topmøde med USA, men vi indgik to vigtige aftaler. Det er også rigtigt, at der blev indgået større aftaler og afholdt topmøder med Latinamerika. Det er desuden rigtigt, at fornuften bød os med hensyn til Middelhavsunionen ikke at afholde topmødet, hvilket dog ikke betyder, at planerne om Middelhavsunionen er sat på standby, og der bliver holdt et topmøde, når det kan bidrage til freden i Mellemøsten. Der kom derfor – med eller uden topmøder, USA i dette tilfælde – vigtige aftaler i stand.

Selv om formandskabet ønskede at markere sig fra dag ét, ønskede det selvfølgelig ikke at komme i klammeri over, hvem der har den førende rolle inden for EU-institutionerne. Det vigtigste var, at Europa 2020-strategien

blev vedtaget, og det blev den. Det vigtigste var, at en finansiel støttemekanisme for lande blev vedtaget, og det blev den. Det vigtigste var, at den finansielle overvågningspakke blev indført, og det blev den. Det vigtigste var, at SWIFT blev vedtaget, og jeg håber, at Parlamentet også gør det. Det vigtigste var, at den europæiske arrestordre blev sat i gang, og det blev den. Det vigtigste var, at den grænseoverskridende aftale om sundhed blev indgået, og det blev den. Det vigtigste er antallet af aftaler. Det spanske formandskab bidrog i kraft af sin drivkraft eller sine hårdtarbejdende embedsmænd til alt dette, og det må i alle tilfælde anerkendes, og selv om der vil være nogen, som ikke ønsker at anerkende de politiske aspekter heraf, bør politikere opmuntre og rose disse embedsmænd.

Et af parlamentsmedlemmerne nævnte europæiske, især britiske, borgeres situation i vores land med hensyn til ejendomsret, især langs kysten. Jeg må sige, at jeg som den spanske regerings formand, ikke kan erklære mig enig i den sammenligning, som en repræsentant fra en bestemt politisk gruppe fra Storbritannien kom med eller foreslog, idet han faktisk nævnte Zimbabwe. Jeg kan ikke på nogen måde være enig i det. Det er uacceptabelt, så jeg accepterer det ikke. Jeg afviser det blankt. Mit land er en retsstat.

(Bifald)

Mit land er en retsstat, der selv overholder lovene og sikrer, at andre overholder dem, og det er domstolene, der skal anvende disse love. Vi ville være de første til at sympatisere med folk, i dette tilfælde britiske borgere, som kan være blevet ofre for en eller anden ejendomshandlerhajs svindelnumre, og vi arbejder på dette sammen med Europa-Parlamentet og parlamentsgrupperne. Vi vil arbejde og gøre alt, hvad der står i vores magt. Desuden har Europa-Parlamentet ved mere end én lejlighed bedt om, at Spanien beskytter sin kystlinje og sit miljø, og vi har en lov om kystområder, der er udformet til at beskytte dem mod ejendomskrisen. Den er vi nødt til håndhæve. Her fra denne store institution, Europa-Parlamentet, må vi også anbefale at beskytte kystlinjen og bekæmpe misbrug, som kan påvirke naturområder, miljøområder og kystlinjen, som vi er så opsatte på at forsvare.

Endelig vil jeg gerne takke gruppeformændene og navnlig hr. Daul og hr. Schulz for deres beherskede tone under dette møde. Det spanske formandskab har opfyldt sine forpligtelser med europæisk og proeuropæisk velvilje, det har opfyldt sine forpligtelser med en loyal og samarbejdsvillig indstilling over for Kommissionen, Parlamentet og Rådet, og det har fuldført sin arbejdsperiode med målsætninger for økonomisk og udenrigspolitisk aktivitet på en i det store og hele tilfredsstillende måde. Det gælder tydeligvis ikke i alle tilfælde og med hensyn til alle de punkter, vi havde lagt frem, men hvis vi atter ser på – og her taler jeg mest direkte til lytterne fra mit eget land – det, som det spanske formandskab har gennemført, kan vi se, at det skete på en tilfredsstillende måde.

Under alle omstændigheder vil jeg gerne som roterende formand for Rådet udtrykke min dybeste taknemmelighed over for Europa-Parlamentet og navnlig dets formand for den store samarbejdsvilje i denne halvårsperiode. Vi har følt, at De støttede os, hr. formand. Vi har følt os forstået og opmuntret. Vi har følt os tæt forbundet med denne institution, om end der til tider er faldet hårde ord. Ikke desto mindre har vi følt os forbundet med Europa-Parlamentet, og vi er glade for, at det holder med dem blandt os, der er ægte proeuropæere, som tjener Europa loyalt, og som er overbevist om, at der ikke findes nogen bedre skæbne end at rejse sammen i enhed og sommetider lade småskænderier vente til en anden gang.

(Bifald)

José Manuel Barroso, *formand for Kommissionen. – (PT)* Hr. formand! Jeg skal fatte mig i korthed. Spørgsmålene blev primært rettet til Spaniens premierminister, men jeg vil blot benytte mig af denne lejlighed til at reflektere over en bekymring, som nogle parlamentsmedlemmer luftede. Jeg tænker på mine kolleger hr. Daul, hr. Schulz og hr. Lambsdorff. Det er et institutionelt spørgsmål, og igen vil jeg gerne takke Spaniens premierminister hr. Zapatero for hans engagement over for Europa og fællesskabsmetoden.

Jeg mener, det er rigtigt at understrege, at der var meget, der afhang af dette første roterende formandskab. Hvordan ville det roterende formandskab fortolke Lissabontraktaten? Sandheden er, som Spaniens premierminister sagde, at den blev fortolket på fællesskabsmåden.

Vi vil gerne have, at vores system, der er meget komplekst og fortsat vil være det med Lissabontraktaten, fungerer mere effektivt. Jeg tror, der vil komme en tid, hvor vi må sætte alvorligt skub i udviklingen af vores institutioner, fordi sandheden er, at det selv med Lissabontraktaten sommetider er vanskeligt for den gennemsnitlige borger tydeligt at forstå EU's virke.

Jeg vil imidlertid gerne som tidligere nævnt understrege, at Spanien har bragt denne europæiske impuls ind i vores fælles projekts struktur – en drivkraft, som jeg også ved deles af langt størstedelen af dette parlament.

Lissabontraktaten har altid stået for mere Europa, ikke mindre Europa. Lissabontraktaten videreføre fællesskabsforståelsen ved at styrke Parlamentets beføjelser, skabe et permanent formandskab for Det Europæiske Råd, oprette stillingen som højtstående repræsentant og næstformand i Kommissionen og øge Kommissionens beføjelser på udenrigsområdet eller f.eks. i stabilitets- og vækstpagtens beskatningsmekanismer.

Lissabontraktaten står for mere Europa, ikke mindre Europa. Men det er ikke Europa i betydningen centraliserede beføjelser, men i betydningen øget værdi og fælles mål for medlemsstaterne og de europæiske institutioner. Og det spanske formandskabs fortolkning var til gunst for mere Europa.

Imidlertid løser traktaten, som premierministeren også sagde, ikke alle problemer. Det er væsentligt, at de 27 regeringer udmønter den politiske vilje i traktaten, fordi EU-institutionerne af sig selv jo er instinktivt fællesskabsorienterede. Vi må også bede vores medlemsstater, vores 27 medlemsstater, om at anvende Lissabontraktaten i denne fællesskabsånd.

Spanien er foregået ved et godt eksempel. Jeg er sikker på, at Belgien vil fortsætte denne indstilling, når det overtager det roterende formandskab for Rådet, eller endda optrappe indsatsen, når vi jo kender Belgiens stolte europæiske traditioner.

Det er imidlertid meget vigtigt, at Parlamentet, Kommissionen og Det Europæiske Råd går fuldt og helt ind i den europæiske gennemførelse af en traktat, der vil tillade os at reagere mere effektivt på vores medborgeres forventninger og bekymringer. Derfor vil jeg gerne endnu en gang takke det spanske formandskab, dets premierminister, alle dets samarbejdspartnere og hele det spanske hold, der har arbejdet med en sådan ildhu i de sidste seks måneder. Og det var yderst vanskeligt til tider.

Sandheden er, at det var de vanskeligste måneder i den europæiske integrations historie, idet den blev afprøvet i denne periode. Den virkelige stresstest gjaldt ikke bankerne, men Den Europæiske Union og vores vilje til at være forenede i euroområdet og i Europa. Det var på denne ekstremt vanskelige baggrund, hvor en ny traktat trådte i kraft, at Spanien overtog det roterende formandskab, og Kommissionen tiltrådte i februar. Kommissionen er dermed ikke engang fem måneder gammel. Vi har også gjort alt, hvad vi kunne, for at indhente forsinkelserne, som skyldtes denne overgang, og sandheden er, at vi ærligt og redeligt må anerkende det spanske formandskabs indsats.

Derfor vil jeg – selvfølgelig uden fordomme over for den mangfoldighed af politiske synspunkter, der findes her i Parlamentet – gerne understrege, at alle vi, der tror på Europa, må stå sammen, uanset om vi er fra venstre, midten eller højre, lige som de forskellige institutioner må. Vi må stå sammen om at styrke vores europæiske projekt.

Formanden. – Tak, hr. Barroso. Endnu en gang vil jeg gerne takke det spanske formandskab og hr. Zapatero. Punktet er hermed afsluttet.

Skriftlige erklæringer (artikel 149)

José Manuel Fernandes (PPE), *skriftlig. – (PT)* Jeg noterer mig det spanske formandskabs arbejde under indtryk af de særligt vanskelige omstændigheder, som kendetegnede det første halvår i år. For det første faldt det spanske formandskabs mandat sammen med en periode med overgang til en ny institutionel struktur som resultat af Lissabontraktatens ikrafttræden. Der findes nu nye aktører som f.eks. formanden for Det Europæiske Råd og den højtstående repræsentant for udenrigsanliggender. I denne nye institutionelle sammenhæng vil jeg også gerne understrege styrkelsen af Parlamentets kompetencer og beføjelser. For det andet har dette formandskab været udsat for en periode med svær finansiel og social krise i Europa. Det har oplevet angrebet på euroen og den græske krise, og det har kæmpet mod en alarmerende stigning i arbejdsløsheden og det hjemlige underskud. Det har bidraget til at skabe en finansiel stabiliseringsmekanisme til en værdi af 75 mia. EUR og til en bedre regulering af finansmarkederne. Samtidig tabte det spanske formandskab aldrig gennemførelsen af Europas politiske prioriteter af syne, særligt på miljøområdet. På den baggrund vil jeg gerne fremhæve det spanske formandskabs samarbejde i forberedelsen og drøftelsen af min betænkning om bioaffald, som det betingelsesløst støttede, og som blev vedtaget af et overvældende flertal her i Parlamentet i denne uge.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), *skriftlig. – (PT)* Beklageligvis søgte det spanske formandskab ikke efter svarene på de alvorlige problemer, som EU oplever. Desuden blev der i denne periode truffet uacceptable foranstaltninger, som demonstrerer mangel på solidaritet. Endvidere var indsatsen over for statsgælden under al kritik.

Faktisk afventede formandskabet Tysklands beslutninger og tillod problemet at trække i langdrag med alvorlige konsekvenser for Grækenland og Portugal og Spanien selv til følge. Det beviser også, hvem der egentlig sidder på magten i EU. Listen over de største magthavere indsnævres efterhånden til kun at rumme Tyskland og i bedste fald Frankrig.

De langsomme løsninger viste sig efterfølgende også at være dårlige. I stedet for at tilskynde til solidaritet blandt de rigeste lande og øge EU-budgetterne til en solidarisk indsats for at sikre reel social og økonomisk samhørighed vendte det spanske formandskab sig mod IMF og lånte Grækenland penge til en højere rente end den, som Den Europæiske Centralbank opkræver af private banker. For at gøre det hele værre indførte de uacceptable betingelser, som gjorde, at det var arbejderne og samfundets fattigste, der måtte betale for den krise, som EU hjalp med at skabe, og ikke de økonomiske og finansielle koncerner, som i stedet fik flere penge i kassen. En vedtagelse af Europa 2020-strategien vil være en gentagelse af denne metode.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (S&D), *skriftlig. – (PL)* Det nyligt afsluttede spanske formandskab for Rådet for Den Europæiske Union var af mindst flere forskellige grunde et af de vigtigste det seneste årti.

For det første måtte Spanien varetage den vanskelige opgave at teste de ændringer, der blev indført med Lissabontraktaten. Disse ændringer blev gennemført effektivt, trods det at regeringen i Madrid næsten frem til starten på formandskabet ikke vidste, hvilken traktat de skulle basere Unionens dagsorden på.

For det andet måtte Spanien klare den største finansielle krise i den fælles mønts historie. Jeg vil gerne minde enhver, der ser med skepsis på det nyligt afsluttede formandskab, om, at den spanske regering var en af de første til at vurdere krisens omfang ordentligt og forlange indførelse af effektive modforanstaltninger, herunder sanktioner for overskridelse af det tilladte budgetunderskud.

For det tredje bør det spanske formandskab vurderes på sit enorme bidrag til arbejdet med SWIFT-forhandlingerne og udformningen af Tjenesten for EU's Optræden Udadtil. Takket være Madrids arbejde, som ved første øjekast ikke var særlig effektivt, er der nu aftaler inden for rækkevidde på begge områder. Resultaterne af det spanske formandskab for Rådet for Den Europæiske Union kan helt bestemt bedømmes som succesrige. Lad os håbe, at det belgiske formandskab, som netop har overtaget opgaven, vil holde det nuværende tempo i arbejdet og vælge den kurs, som regeringen i Madrid har lagt.

Ioan Mircea Paşcu (S&D), *skriftlig. – (EN)* For nylig udtrykte en af Kommissionens talspersoner offentligt sin beklagelse over den måde, hvorpå det rumænske parlament havde ændret loven om det nationale agentur for integritets virkemåde. Imidlertid gennemførte det rumænske parlament en beslutning, som forfatningsdomstolen havde truffet om at erklære nogle af paragrafferne i den oprindelige lov for forfatningsstridige. At den rumænske regering af indenrigspolitiske årsager ikke har reageret, og at Kommissionen sandsynligvis finder det tåleligt at bekæmpe korruption i Rumænien med midler, der ligger uden for landets love, gør ikke disse beklagelser acceptable, for afsenderen betvivler faktisk forfatningen, det nationale parlaments handlinger og en medlemsstats suverænitet, og derfor er det en principiel og ikke en politisk sag. Hvis rumænerne er "korrupte", hvem var det så i øvrigt, der "korrumperede" dem?

Joanna Senyszyn (S&D), *skriftlig. – (PL)* Jeg lykønsker det spanske formandskab med de sidste seks måneders ledelse af Unionen. Det var et vanskeligt og betydningsfuldt formandskab. Vanskeligt, fordi det var det første efter Lissabontraktatens ikrafttræden med udnævnelsen af formanden for Den Europæiske Union og den højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik. Programmet for formandskabet blev udarbejdet på grundlag af den gamle traktat, fordi Lissabontraktatens skæbne i redigeringsfasen endnu var uvis. Krisen i Grækenland forsinkede opfyldelsen af formandskabets målsætninger. En anden vanskelighed var den sene godkendelse i februar 2010 af de nye EU-kommissærer og den deraf følgende forsinkelse af vedtagelsen af Kommissionens lovgivningsprogram.

Formandskabet var betydningsfuldt: a) institutionelt set, fordi det med vedtagelsen af den nye traktat fastlagde visse principper for driften af institutionerne, og b) på langt sigt, fordi det med vedtagelsen af 2020-strategien fastlagde retningen for Unionens arbejde de næste 10 år.

De vigtigste resultater blandt dem, som hr. Zapateros socialistiske regering har opnået, er følgende: a) vedtagelse af handlingsplan til gennemførelse af bestemmelserne i Stockholmprogrammet (samarbejde om indre anliggender og retssystemet), b) formandskabets forpligtelse til at udrydde vold mod kvinder, c) Rådets vedtagelse den 3.-4. juni 2010 af forhandlingsmandatet om EU's tiltrædelse af Europarådets konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, d) igangsættelse af arbejdet i Den Stående Komité om Det Operationelle Samarbejde om Den Indre Sikkerhed og e) vedtagelse af udkast til

Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fastlæggelse af procedurer og betingelser, der er nødvendige for fremsættelsen af et borgerinitiativ.

Silvia-Adriana Ţicău (S&D), *skriftlig. – (RO)* EU's spanske formandskab satte sig som mål at gennemføre bestemmelserne i Lissabontraktaten hurtigt og fuldt ud. Det har skabt en ny institutionel ligevægt med øgede beføjelser til Europa-Parlamentet og de nationale parlamenter og føjet en ekstra europæisk dimension til overholdelsen af de grundlæggende rettigheder.

Under det spanske formandskab for EU skete der betydelige forbedringer på områder som gennemførelsen af borgerinitiativet, specialistudtalelser, som skal tilvejebringes af de nationale parlamenter på grundlag af de ekstra protokoller i Lissabontraktaten, og nye regler om delegering af udøvende beføjelser til Kommissionen samt Tjenesten for EU's Optræden Udadtil. Vi hilser indgåelsen af Open Sky-aftalen mellem USA og EU, som er rettet mod 60 % af den internationale passagerbefordring, velkommen sammen med aftalerne om fælles regler for civil luftfart og luftfartssikkerheden mellem EU og Canada. Jeg vil også gerne bifalde de fremskridt, der er gjort med samarbejdsaftalen mellem EU og Mercosur.

Under det spanske formandskab stod EU imidlertid også over for en alarmerende stigning i arbejdsløsheden på baggrund af den økonomiske og finansielle krise, som indtrådte i 2008. Af denne grund mener jeg, at en nedbringelse af arbejdsløsheden og fremme af bæredygtig økonomisk vækst også fortsat bør være højeste prioritet for EU's belgiske formandskab.

(Mødet blev udsat i adskillige minutter)

FORSÆDE: STAVROS LAMBRINIDIS

Næstformand

5. Aftale mellem EU og USA om behandling og overførsel af finansielle betalingsdata fra EU til USA til brug for programmet til sporing af finansiering af terrorisme (forhandling)

Formanden. – Næste punkt på dagsordenen er betænkning (A7-0224/2010) af Alvaro på vegne af Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre anliggender om aftalen mellem Den Europæiske Union og Amerikas Forenede Stater om behandling og overførsel af finansielle betalingsdata fra EU til USA til brug for programmet til sporing af finansiering af terrorisme (11222/2010 – C7-0158/2010 – 2010/0178(NLE)).

Alexander Alvaro, *ordfører. – (DE)* Hr. formand, fru kommissær! Jeg er meget taknemmelig for, at kommissæren kan være til stede. Jeg er sikker på, at det spanske formandskabs behov for diskussioner er ved at være opfyldt. Hvor vi før havde overførsel af bulkdata i SWIFT, har vi nu en bulkforsamling i Parlamentet. Men nok om det.

I februar sendte vi her fra Parlamentet et meget klart signal om, at Lissabontraktaten ikke kun giver os flere muligheder, men også og frem for alt mere ansvar som Europa-Parlament. Vi udgør sammen med Kommissionen og Rådet en regering på EU-plan. Kommissionen er blevet anmodet om at forelægge os en forbedret aftale og at gå i forhandlinger igen, og mandatet til disse forhandlinger er blevet bekræftet af Parlamentet. På grund af alle de forskelle, der måtte være mellem grupperne, og især hvor de lægger vægten, mener jeg, det ville være uhæderligt at benægte, at Kommissionen har gjort ægte fremskridt. Det er noget, som vi må rose Kommissionen meget for, især på baggrund af den ordning, som den har arbejdet under, og de muligheder, den havde.

Samtidig kom det dog frem under de efterfølgende forhandlinger, at ordet "umulig" blev brugt i stort omfang. Det var umuligt at ændre bestemte ting eller genåbne aftalen. Det var umuligt at kræve indrømmelser af USA og helt umuligt for Europa-Parlamentet at få nogen indflydelse på Rådet. Hvis jeg personligt har lært noget af disse forhandlinger, er det, at ordet "umulig" ikke findes i politik, hvis den politiske vilje er til stede. For vi har set, at Parlamentet var i stand til i samarbejde med Kommissionen at sikre, at der blev indarbejdet forbedringer i aftaleteksten. Efter at aftalen blev paraferet, kunne kommissæren aftale med USA, at der i aftalens artikel 12, stk. 1, skulle indskrives det vigtige krav, at europæiske embedsmænd måtte være til stede i Washington for at overvåge udtrækning af data og i tilfælde af misbrug at forhindre det i givet fald.

Desuden var overførslen af bulkdata til USA et vigtigt emne for alle grupper. Det er noget, som vi har opnået i samarbejde med Rådet, og det skal indrømmes under et vist pres, at vi på mellemlangt sigt er i stand til at løse dette problem. Det vil ikke ske fra den ene dag til den anden, men vi har en klar indrømmelse fra Rådet,

nedfældet i et dokument fra Rådet – det er i øvrigt aldrig sket før, at vi har kunnet få indsat vores egen formulering i et dokument fra Rådet – om, at Kommissionen efter et år skal forelægge os en teknisk og retlig ramme for udtræk af disse data fra europæisk jord.

Efter tre år skal vi også have en midtvejsrapport om fremskridtene med systemet. I denne indsatte tekst er der en henvisning til aftalens artikel 11 til bevis for, at der inden tre år skal udarbejdes en fremskridtsrapport, og ifølge artikel 11 i aftalen skal begge parter – USA og EU – tilpasse aftalen, såfremt EU selv etablerer en procedure. Det betyder, at vi har mulighed for at vende tilbage til formuleringen af aftalen uden at overraske nogen eller skade gensidige interesser. Det er lykkedes os at sikre, at der, hvis dette system ikke eksisterer efter fem år, skal foregå en alvorlig drøftelse og dernæst forhandling, at aftalen derefter skal ophøre i henhold til artikel 21, stk. 2, og at der skal udformes en ny aftale på grundlag af den givne situation på det tidspunkt.

Jeg må frem for alt berolige dem, der måtte være bekymrede for, at deres personlige bankdata, huslejebetalinger og diverse pengeoverførsler bliver overført til USA. Det er udtrykkeligt bestemt, at ingen nationale dataoverførsler indgår i dataoverførslen til USA. Interne europæiske bankdataoverførsler vil også i det store og hele ske uden om SWIFT. Der er i stedet tale om SEPA-data, som udtrykkeligt er undtaget fra aftalen. Det, der således er tilbage, er data fra EU til tredjelande, som overføres til og evalueres i USA, indtil vi er i stand til at gøre det selv.

Da jeg stadig har en smule tid tilbage, vil jeg gerne runde af med at sige, at denne proces har lært os, at Kommissionen, Rådet og Parlamentet i højere grad må trække på samme hammel og samarbejde endnu bedre, når det gælder samordning. Jeg mener med henvisning til de ændringer, som ligger i Lissabontraktaten, at vi har vist, hvilken form de kan antage, og at vi sammen med Kommissionen og Rådet har været os vores ansvar bevidst med hensyn til at finde en fornuftig løsning.

Som det er blevet nævnt, er ikke alle her i Parlamentet tilfredse, men jeg vil udtrykkeligt takke mine kolleger, herunder dem, der er i opposition, for deres vilje til at foreslå centrale punkter. Til kollegerne fra de større grupper, som er indstillet på at stemme for denne aftale på torsdag sammen med os, siger jeg også tak for samarbejdet og det gode fælles arbejde, vi har udført. Som jeg allerede har sagt, har jeg særlig respekt for de kolleger, som stemmer imod, idet de har spillet en højst konstruktiv rolle i denne proces. Man kan jo aldrig med fire forhandlingspartnere opnå 100 % enighed.

Stefaan De Clerck, *formand for Rådet. – (NL)* Hr. formand, mine damer og herrer! Jeg vil naturligvis gerne begynde med at lykønske ordføreren med hans solide indsats og også kommissær Malmström med hendes strålende og konstruktive arbejde. Som led i overdragelsen bør jeg naturligvis også takke det spanske formandskab mundtligt. Hr. Zapatero var her for et øjeblik siden. Jeg har den ære at være blandt de første medlemmer af det belgiske formandskab, der er til stede her i Parlamentet. Vi har sat os for at varetage det roterende formandskab med energi og en stor portion belgisk overtalelsesevne. Vi er ved at lægge sidste hånd på et emne, som det svenske og spanske formandskab har gjort forberedelserne til.

Parlamentet har haft en tydelig finger med i spillet her. Det besluttede den 11. februar 2010 at forkaste den foreløbige aftale. Den nye aftale blev godkendt den 28. juni 2010. Det er et godt bevis på Europas beslutningskraft, at vi opnåede et resultat på denne måde i samråd med alle institutioner. Jeg skal ikke remse alle forbedringerne op – det er allerede sket – men i stedet blot berøre tre, som er grundlæggende. Et af de vigtige aspekter er indførelsen af effektive retsmidler, så enhver kan se, om der er foregået berigtigelser, sletninger eller blokering af data. Artikel 18 er en god artikel. Artikel 12 rummer også en forbedring. Jeg skal gerne indrømme, at overvågning foretaget af uafhængige tilsynsmyndigheder er et must, og at der her er tale om en konstruktiv ændring på Parlamentets foranledning. Når man også tænker på de præciseringer og anbefalinger, der er blevet tilføjet, er måden, hvorpå den daglige overvågning af udtrækning af SWIFT-data skal foregå, derfor også en positiv forbedring.

For det tredje kan jeg med glæde konstatere, at dette er en europæisk løsning, og at Europol skal indgå i den. Det er en metodik, som vi bliver nødt til at beherske. Vi må styrke vores egne institutioner yderligere. Vi må have tillid til dem. Europol har erfaring med databeskyttelsesregler, og vi må antage, at det var et godt valg.

Det skal også siges, at programmet til sporing af finansiering af terrorisme (TFTP) allerede har kastet nogle vigtige resultater af sig, og vi må fortsat beskytte vores borgeres sikkerhed. Kampen mod terror er nødvendig, og vi må sikre, at den gennemføres. Der er allerede overdraget 1 500 sager på denne måde. Derfor mener jeg, at vi skal gå videre med denne metode, idet vi, Rådet, har forpligtet os til at træffe foranstaltninger i EU for at sikre fremskridt og udvikling af vores system, et europæisk system, frem for blot at støtte os til vores partnere eller nøjes med det amerikanske system. Det, der skal ske efter et, tre og eventuelt fem år, er beskrevet af ordføreren og indarbejdet i udkastet til Rådets afgørelse.

Vi må altså kunne tilbyde fuld garanti for vores borgeres sikkerhed. Vi må påtage os vores ansvar i den henseende, og det må vi gøre ved at finde ligevægten med hensyn til databeskyttelse og samtidig huske på vores forpligtelse til at opbygge vores beskyttelsesmekanismer. Jeg takker på forhånd for den støtte, jeg håber, De vil give dette vigtige skridt, denne vigtige opgave for Parlamentet.

Cecilia Malmström, *medlem af Kommissionen.* – *(EN)* Hr. formand! Jeg er virkelig glad for at være tilbage på plenarmødet i dag i anledning af denne forhandling. Jeg er særlig glad for, at vi, som ordføreren og formanden sagde, har opnået et godt samarbejde mellem de tre institutioner om en tekst, som jeg håber, De vil godkende senere på ugen.

Det har kun været muligt takket være det tætte samarbejde mellem alle institutioner, ordføreren, den politiske gruppe, udvalget og de eksterne repræsentanter i gruppen. Jeg vil gerne takke alle varmt.

Jeg er meget tilfreds med, at aftalen, som vi underskrev den 28. juni, giver os et nyt grundlag og en ny start for samarbejdet mellem EU og USA. Jeg er glad for, at strukturerne og procedurerne har fungeret godt, ikke uden vanskeligheder, men de har fungeret godt, og det har givet os mulighed for på rekordtid at forhandle en aftale på plads, som sikrer god beskyttelse på højt niveau af personlige data og samtidig er et antiterrorprogram, som hjælper os med at redde liv i Europa og USA og andre steder.

Den aftale, som jeg beder om Deres samtykke til i denne uge, adskiller sig meget fra den midlertidige aftale, som blev forkastet i februar. Lad mig blot nævne nogle få punkter.

Den giver en europæisk offentlig myndighed, nemlig Europol, beføjelse til at kontrollere, at hver eneste databegæring er skræddersyet så nøje som muligt for at minimere den mængde data, der begæres videreformidlet.

Der er taget hensyn til Parlamentets opfordring til en tostrenget metode med sigte på en EU-mekanisme på mellemlangt sigt til udtræk af data på EU's område og en mere målrettet overførsel af data.

Ordføreren fremlagde de bestemmelser, vi vil træffe. Umiddelbart efter afstemningen påbegynder jeg en undersøgelse for at vurdere den eventuelle indførelse af et europæisk system. Dette system vil danne grundlag for en fuld konsekvensanalyse under hensyntagen til juridiske, tekniske, økonomiske og andre aspekter af en fremtidig europæisk TFTP-mekanisme.

Aftalen indeholder også væsentlig databeskyttelse med hensyn til gennemsigtighed, adgangsrettigheder, berigtigelse, sletning og klageadgang. Den giver Kommissionen mulighed for at udpege en person, som vil overvåge det daglige udtræk af data fra TFTP-databasen, og som får beføjelser til at overvåge og om nødvendigt blokere søgninger. Denne person vil opholde sig på den adresse, hvor de amerikanske analytikere arbejder, og vil få fuld adgang til TFTP-søgningerne for at sikre en permanent overvågning. Det er et betydningsfuldt resultat.

Desuden giver aftalen EU beføjelse til at foretage regelmæssige og detaljerede evalueringer af TFTP. Den første gennemgang vil finde sted seks måneder efter aftalens ikrafttræden. Evalueringsteamet skal bl.a. bestå af databeskyttelseseksperter og en ekspert med en juridisk baggrund, og de skal kunne udføre stikprøvekontroller.

Mange af disse ændringer er de direkte resultater af drøftelser, som jeg har haft med ordførerne i Parlamentet – begge ordførere, og jeg vil gerne takke begge – og andre centrale medlemmer af de politiske grupper. Det er i sandhed et EU-resultat opnået af Rådet, Parlamentet og Kommissionen.

Et andet vigtigt punkt her, som formanden henviste til, er, at TFTP vil bidrage til at gøre vores liv mere sikkert. Medlemsstaterne har bekræftet den enorme værdi af den information, der kan hentes i TFTP, som de amerikanske myndigheder deler med os.

Vi ved også, at sporene efter kendte mistænkte siden årets begyndelse er blevet kolde, fordi TFTP-data lagret i EU ikke er blevet overført til USA de seneste seks måneder. Det har været en alvorlig situation, og jeg er lettet over, at vi nu lukker dette sikkerhedshul.

Bomberne i London sprang for nøjagtig fem år siden. Denne triste årsdag får os til at huske ofrene og deres familier, og vi ønsker, at denne tragedie aldrig var sket, og at den aldrig gentager sig. Vi må gøre vores bedste for at hindre fremtidige angreb, og denne aftale er et af værktøjerne i indsatsen for at forebygge grusomme angreb som dette.

Af alle disse grunde beder jeg Dem stemme ja til aftalen på torsdag. Jeg har tillid til, at de fleste af Dem vil dele ordførerens holdning og anerkende de mange vigtige forbedringer, som er indført i aftalen.

(Bifald)

Ernst Strasser, *for PPE-Gruppen. – (DE)* Hr. formand, fru kommissær! Denne aftale er ikke en hvilken som helst aftale. Denne aftale er en milepæl i gennemførelsen af Lissabonprocessen. Her har Parlamentet fået ansvar. Her har Parlamentet påtaget sig ansvaret, og her har Parlamentet også demonstreret ansvarlighed.

For det andet er det en stor politisk succes for Parlamentet, over for amerikanerne, over for Rådet og over for Kommissionen. For det tredje er det en stor succes med hensyn til indhold, eftersom denne aftale på Parlamentets initiativ har muliggjort vores egen TFTP-ordning, som vi har brug for, hvis vi skal opnå fremskridt her i Europa.

Vi har ikke opnået alt, men der er sat en hel masse i værk takket være det gode samarbejde mellem Kommissionen og Rådet – Rådet har været meget aktivt – og mellem grupperne i Parlamentet. Jeg må især takke ordførerne for et godt stykke arbejde.

Claude Moraes, *for S&D-Gruppen. – (EN)* Hr. formand! Efter at vores gruppe forkastede den midlertidige TFTP-aftale, bifalder vi det spanske formandskabs og USA's beslutning om at genåbne forhandlingerne om indførelse af centrale databeskyttelsesforanstaltninger for alle EU-borgere.

I dag kan vores gruppe støtte Alvaro-betænkningen, ikke fordi den repræsenterer den perfekte aftale, men fordi den indeholder de centrale beskyttelsesbestemmelser, som vi alle ville forvente at finde i en international dataudvekslingsaftale af denne betydning – som hr. Strasser sagde – denne milepæl. Den signalerer Parlamentets evne efter Lissabon til at varetage alle EU-borgeres interesser i sit samspil med Rådet, Kommissionen og tredjelande. Det er en ny begyndelse, som fru Malmström sagde.

På det centrale punkt overførsel af bulkdata om EU-borgere har vi med held sikret den såkaldte tostrengede metode, der kombinerer strenge beskyttelsesforanstaltninger som f.eks. EU's udnævnelse af europæisk personale i det amerikanske finansministerium med en konkret tidsplan for en EU-løsning på udtræk af data på europæisk område.

Denne aftale handler om den alvorlige balance mellem bekæmpelse af terrorisme og beskyttelse af vores borgeres frihedsrettigheder. I min valgkreds i London fejrer vi i morgen årsdagen for bomberne den 7. juli. Vi ved alle, hvad denne aftale handler om, men balancen er kritisk. I enhver forhandling skal der gives og tages, men min gruppe mener, at EU-borgerne kan føle, at deres Parlament i samarbejde med et effektivt formandskab har sikret mange af de sikkerhedsforanstaltninger, som de forventer, og en aftale, som fuldstændig opvejer det negative potentiale i 27 bilaterale aftaler. Bilaterale aftaler indeholder måske ikke elementer som retlig klageadgang på et ikkediskriminerende grundlag, berigtigelser og sletning og et forbud mod data mining og profilering. Det er bedre med en EU-aftale med reel beskyttelse end bilaterale aftaler med ukendte konsekvenser.

Af alle disse grunde vil vores gruppe støtte denne genforhandlede aftale og stolt stå ved beskyttelsesforanstaltningerne, som vi har bidraget til at sikre sammen med ordføreren og alle de andre grupper på vegne af EU's borgere og deres frihedsrettigheder.

Renate Weber, *for ALDE-Gruppen. – (EN)* Hr. formand! Lad mig begynde med at lykønske min kollega, Alexander Alvaro, med dagens resultat. Jeg ved, at han har arbejdet meget hårdt for at opnå det resultat, vi står med i dag. Lad mig takke Jeanine Hennis-Plasschaert for hendes hårde arbejde med denne vanskelige sag, mens hun var parlamentsmedlem.

Aftalens tekst er ikke perfekt. Men i månederne fra februar, hvor vi forkastede den første version, og til i dag har Parlamentet vist sig at være en pålidelig og ansvarlig aktør. Vi har været konstruktive lige fra starten. Det har aldrig været vores mål at lægge hindringer i vejen for hele processen uden grund, for bekæmpelse af terrorisme er lige så vigtig for os, som den er for vores amerikanske partnere, men samtidig ønsker vi at holde fast i vores værdier og principper.

Så lad os stemme om denne nye aftale, og lad os fokusere på fremtiden og sikre os, at både Kommissionen og Rådet lever op til deres respektive løfter, som disse er fastlagt i aftalen eller tilføjet til aftalen, fordi vores endemål fortsat er en bæredygtig og juridisk sund EU-løsning. Vi lovede vores borgere, at EU ville udtrække data på europæisk område – et løfte, vi må holde.

Jan Philipp Albrecht, *for Verts/ALE-Gruppen. – (DE)* Hr. formand, mine damer og herrer! Meningen er god nok, men det er ikke sikkert, den gode mening er nok. De argumenter og midler, hvormed de foregående konservative, socialdemokratiske og liberale talere har begrundet deres forhåndsaftalte støtte til den nye

SWIFT-aftale, antyder i mine øren, at de følger princippet om, at angreb er det bedste forsvar, snarere end at de faktisk er overbeviste om deres egne ord.

Faktum er jo, at den nye SWIFT-aftale praktisk taget intet har ændret ved substansen i den kritik, som Parlamentet klart udtrykte med overvældende flertal i sin forkastelse i februar og sin beslutning i marts. En enorm mængde personlige bankdata om borgere, som i overvældende grad vil være hævet over enhver mistanke, vil fortsat blive overført til de amerikanske myndigheder for at blive lagret der i fem hele år uden evaluering fra en uafhængig retslig myndighed.

Kun EU's politimyndighed Europol, som selv er interesseret i resultaterne af undersøgelserne, skal imødekomme de amerikanske myndigheders begæringer. Alt dette er ikke alene politisk forkert og skadeligt for forsvaret af de europæiske grundlæggende rettigheder, men også fuldstændig i strid med europæisk forfatningsret. Både Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol og de nationale forfatningsdomstole samt databeskyttelsesembedsmænd har udtalt, at den grundlæggende mekanisme, der gives mulighed for i aftalen, er et brud på loven. Det er end ikke lykkedes os som Parlament at bede vores egen juridiske tjeneste om en evaluering, før afstemningen finder sted.

Af disse grunde bør vi som Parlament ikke stemme for sådan en aftale. Som Grønne ville vi derfor stemme for endnu en forkastelse og en ægte forhandling af de fælles principper med USA, førend informationsudvekslingen udvides i den pågældende grad.

Timothy Kirkhope, *for ECR-Gruppen. – (EN)* Hr. formand! Jeg vil gerne takke hr. Alvaro og hans forgænger Jeanine Hennis-Plasschaert samt de amerikanske myndigheder og navnlig den amerikanske ambassadør hr. Kennard for deres store indsats, vedholdenhed og beslutsomhed med hensyn til at få endnu en aftale i stand og fastholde et positivt forhold mellem EU og USA. Vi bør lykønske USA med deres faste tro på, at det var muligt at gøre fremskridt her, og med endnu en gang at vælge vejen mod en internationale aftale mellem EU og USA.

Jeg tror, at vi denne gang sidder her med en meget større velvilje og samhørighed efter seks måneder med hovedsagelig vellykkede, men hårde forhandlinger. Parlamentet måtte presse på for at blive hørt og få sin stemme respekteret. Det, som vi i sidste ende får præsenteret, er en aftale, som ikke kun er ny, men også forbedret. En, som vi kan leve med, og som vi bør være glade for, især med de vitale erfaringer, vi har høstet i parlamentet og i EU-institutionerne. Aftalen er god sammenlignet med sidste gang med den nye domstolskontrol, EU's tilsyn, evalueringsprocedurer og blokeringsmekanismer. Den viser os den fremtidige mulighed for vores eget TFTP-system i EU. Den er under alle omstændigheder mere lige, mere åben og mere demokratisk.

For de medlemmer, som stadig er bekymrede, er den ikke perfekt, men må jeg minde Dem om, at vi ikke lever i en perfekt verden. Nej, vi lever i en verden fuld af farer, som Claude Moraes understregede for et øjeblik siden med henvisning til London. Det er nøjagtig derfor, at denne aftale er nødvendig. Derfor har vi ikke kun en pligt til at beskytte vores borgeres data og rettigheder, men også til løbende at beskytte deres tryghed og sikkerhed.

I går blev denne aftale vedtaget i udvalget med overvældende flertal. Det var en sejr for den sunde fornuft, og jeg håber, det samme resultat vil kunne høres her i Parlamentet, når vi stemmer sammen. Nu er det tid at lægge vores individuelle idealer til side og være praktiske af hensyn til de mennesker, vi repræsenterer. Nu er det tid at give EU som seriøst internationalt organ et nyt ry. Nu er det tid at opføre sig fornuftigt og ansvarligt. Nu er det tid at stemme for forslaget, hvilket min gruppe så sandelig vil gøre.

Rui Tavares, *for GUE/NGL-Gruppen. – (PT)* Hr. formand, mine damer og herrer! Hvad er det, vi taler om? Vi taler om næsten 90 mio. finansielle meddelelser om måneden svarende til over én mia. om året. Disse finansielle meddelelser stammer fra Europa, enten inden for Europa eller mellem europæiske lande og tredjelande. Det er, hvad vi her i Parlamentet i årevis har kaldt bulkdata eller bulkoverførsel af data.

Parlamentet overvejede at nægte overførsel af bulkdata første gang i februar, da det forkastede aftalen. Det gjorde det anden gang i maj med en beslutning, hvori det tydeligt angav, at overførsel af bulkdata er ulovlig. Nu er overførslen af bulkdata her. Det er substansen i aftalen. Substansen i aftalen ændrer sig ikke, og enhver i Parlamentet ved det udmærket. Derfor er der gode grunde til fortsat at stemme nej til den.

Denne aftale har mange svagheder. Når de fortæller os, at den giver os ret til en domstolskontrol, til åbenhed … ja, så ved vi alle sammen alt for godt, at det er en regeringsaftale med Det Hvide Hus. Amerikansk ret

ændrer sig ikke. Den skal ikke gennem kongressen. Europæiske borgere, der bor i USA, forskelsbehandles på grund af en sådan aftale. De mange smukke ord i aftalen vil ikke blive omsat i praksis, og det ved vi godt.

Og dog forelægger de os så det afgørende spørgsmål om Europols rolle. Det skal imidlertid siges klart, at Europol ikke er pålagt opgaven at varetage databeskyttelse. Vi har en Europæisk Tilsynsførende for Databeskyttelse, som Kommissionen og Rådet aldrig ønskede at indlemme i denne aftale.

Europol er et agentur, som skal kontrolleres, fordi det nyder godt af denne aftale. Det modtager spor fra politiet, men det er ikke et filtreringsagentur, der beskytter europæiske borgeres data. Vi ved, at det er forkert. Vi ved, at det både er ulovligt og forfatningsstridigt. Men så sent som i går gjorde Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre anliggender Parlamentet en bjørnetjeneste ved at afvise at bede om en udtalelse fra Parlamentets juridiske tjeneste om Europols rolle i denne forbindelse, som vi ved, er meget forkert.

Venstrefløjsgruppen vil bede den juridiske tjeneste om en sådan udtalelse – og jeg vil gerne takke vores kollega hr. Alvaro, som har arbejdet hårdt og været åben i sit arbejde og i samarbejdet med ordførerne fra hver gruppe – for vi kan vælge, om vi vil vide det eller ej. Vi har fået til opgave som lovgivere at forudse de juridiske konsekvenser af denne aftale, og venstrefløjsgruppen vil så afgjort stemme imod aftalen.

Gerard Batten, *for EFD-Gruppen.* – *(EN)* Hr. formand! Denne aftale foreslås i henhold til Lissabontraktaten og mangler derfor enhver demokratisk legitimitet. Europas befolkninger blev systematisk nægtet folkeafstemninger om Lissabontraktaten, fordi den eurofile politiske elite vidste, at de ville forkaste den.

Det er et problem, som vil hjemsøge os gang på gang i de kommende år. De har oprettet en ulovlig stat, og nu indfører vi ulovlige love! Kig på måden, det skete på. De få parlamentsmedlemmer, som fik adgang til denne hemmelige betænkning eller hemmelige aftale, fik først lov til at se den efter at have underskrevet en erklæring på tro og love om, at de ikke ville afsløre indholdet. Allervigtigst er det, at Europas befolkning, hvem oplysningerne rettelig tilhører, overhovedet intet ved om indholdet. Mere specifikt er den foreslåede lovgivning ulovlig i henhold til gældende britisk databeskyttelseslov, som omhandler international overførsel af private borgeres personoplysninger. I henhold til loven kan denne information ikke udveksles uden den pågældende persons samtykke. De amerikanske myndigheder har allerede vist, at de blot forsyner sig med disse data, når de har lyst til det. Man kan ikke stole på, at USA overholder andre nationers rettigheder.

De omhandlede fortrolige og private finansielle data tilhører personen og ikke EU eller Europa-Parlamentet. De har ingen ret til at udveksle dem med USA eller nogen andre. Det Forenede Kongeriges repræsentant i Rådet synes at have tilsidesat gældende national lov for at nå frem til denne aftale. Med hvilken ret? Imidlertid ved vi alle, at den fuldstændig udemokratiske og illegitime EU-lovgivning går forud for nationale demokratiske love!

Terrorisme skal bekæmpes, men den skal ikke bruges som et skalkeskjul til at berøve borgerne deres rettigheder og beskyttelse. Det er blot det seneste eksempel på, hvordan EU skaber en udemokratisk, illegitim politisk stat. United Kingdom Independence Party vil stemme imod.

Daniël van der Stoep (NI). – *(NL)* Hr. formand! Det nederlandske frihedsparti PVV vil stemme for aftalen med USA og derfor også for den underliggende betænkning. Samarbejde om kampen mod terror er yderst vigtig for mig og for mit parti. Lad os imidlertid ikke glemme, hvorfor det – beklageligvis – er nødvendigt at samarbejde med USA på denne måde. Den globale jihad er en stigende trussel mod verden. Kampen mod vestlige værdier får finansiel og ideologisk næring fra Mellemøsten. Lad dette være meget klart.

Jeg var selv i Washington DC den 11. september 2001 og besøgte katastrofestedet i Pentagon nogle få timer efter angrebene. En uigennemtrængelig, udefinerbar stank af et fly, der var fløjet ind i en bygning, hang i luften. Det var en forfærdelig stank, stanken af terrorisme. Hvis vi i denne uge kan forebygge terrorhandlinger ved at give vores samtykke til aftalen med USA, vil det være fantastisk.

Simon Busuttil (PPE). – *(EN)* Hr. formand! Jeg er en lovlydig borger, og jeg ønsker, at min sikkerhed beskyttes uden unødig indtrængen i mit privatliv. Men jeg ønsker ligeledes, at mit privatlivs fred respekteres, uden at det skal ske på bekostning af min sikkerhed.

Det har vi netop sikret med denne aftale. Vi har vist, at privatlivets fred og sikkerhed ikke behøver at udelukke hinanden. Vi har vist, at vi kan få begge dele. Vi har vist, at vi kan finde en rimelig balance. Det er ikke et nulsumsspil. Efter min mening er det præcis den type balance, som lovlydige borgere forventer af os. Det er derfor vi bør støtte denne aftale, og vi bør være stolte over at støtte den, fordi vi har spillet en stor rolle i udformningen af den.

Birgit Sippel (S&D). – *(DE)* Hr. formand! En indledende bemærkning: en jastemme og en nejstemme afgives med lige ret. Det er imidlertid uacceptabelt at fremsætte overdrivelser, halve sandheder og falske udsagn, hyppigt uden smålig skelen til fakta, hvilket er sket i den offentliggjorte debat. Mere objektivitet og mindre følelse ville bestemt have været passende.

Men til sagen – bekæmpelse af terrorisme handler i lige så høj grad om at forsvare demokratiske værdier og frihedsrettigheder. Den ene af disse kræver også brug af data, mens den anden kræver en høj grad af databeskyttelse. Det er lige præcis her, at vi under pres fra Parlamentet kunne opnå en hel masse, nemlig en verificering af, at en begæring faktisk bygger på en begrundet mistanke om terrorisme, foruden daglige kontroller udført af EU-embedsmænd i det amerikanske finansministerium af, at kun data vedrørende mistænkte terrorister undersøges, herunder mulighed for at stoppe udtræk af data. I Parlamentet er vi overbeviste om, at denne vigtige funktion skal reguleres efter aftale med alle institutioner. Der skal årligt ske en evaluering af overholdelsen af standarder med inddragelse af databeskyttelsesembedsmænd, og i en opbevaringsperiode på fem år skal der foregå en årlig revision for at sikre, at data, som ikke er nødvendige, slettes rettidigt.

Jeg gentager, at overførsler inden for Europa ikke berøres. Ikke desto mindre fik vi ikke det hele.

F.eks. Europol. Jeg vil gerne bede Kommissionen om ikke at vente til 2013, men hurtigt udarbejde et lovforslag, der sikrer parlamentarisk kontrol ved hjælp af fælles beslutningstagning.

Sophia in 't Veld (ALDE). – *(EN)* Hr. formand! Jeg vil stemme for, men med en høj grad af modvilje og tøven. Denne aftale har alvorlige mangler, som gør, at den kan anfægtes juridisk. Den lægger den endelige afgørelse i hænderne på domstolene frem for hos politikerne, hvor den bør ligge. Det er en risikabel strategi at indgå internationale aftaler, som ikke holder vand juridisk set. Denne aftale er derfor ikke noget at juble over, men det er den mindst ringe løsning.

Selv om jeg deler megen tvivl og bekymring med nejsigerne, vil det ikke give en bedre aftale at forkaste den, og det ved vi alle godt. Hvorfor? Fordi medlemsstaternes regeringer – ikke USA's regering, vores egne regeringer – insisterer på, at europæiske borgeres bankdata behandles af tredjelande. Det er kun takket være Parlamentet, at vores personlige data i fremtiden filtreres af de europæiske myndigheder under vores egen kontrol. At sætte en stopper for overførslen af bulkdata på længere sigt er et stort fremskridt, som vi bør anerkende.

Endelig har Parlamentet et tungt ansvar, hvis det bliver et nej, for at sikre en hurtig og fuld gennemførelse af Rådets afgørelse.

Hélène Flautre (Verts/ALE). – *(FR)* Hr. formand! Jeg vil gerne takke Sophia in 't Veld for hendes tale. Hun forklarer i hvert fald tydeligt begrundelsen for sin jastemme. De to store grupper har nemlig fra begyndelsen kun udlagt røgslør og ikke andet.

I virkeligheden er denne aftale ikke synligt anderledes, i hvert fald ikke på mange hovedpunkter, som motiverede Parlamentets modstand i februar. Der er stadig tilfælde af vilkårlig dataoverførsel, og der er stadig tilbageholdelsen af data i fem år. Der er stadig i praksis ingen klageadgang for europæiske borgere på amerikansk område, og der er det meget vigtige spørgsmål, som hr. Tavares rejste om Europol. Europol er ikke en retlig institution, og det er ikke noget, jeg siger – det gør traktaten. Europæiske og nationale databeskyttelsesembedsmænd er alle enige om disse væsentlige punkter.

Jeg har selv den fornemmelse, at vi efter at have spillet med musklerne – som hr. De Clerck sagde – nu kaster os i støvet, og det er ikke godt nyt for den europæiske borger.

(Bifald)

Andreas Mölzer (NI). – *(DE)* Hr. formand! Det, der blev forhandlet som en SWIFT-aftale og nu skal sælges som databeskyttelse, er faktisk et eksempel på, at vi på pinlig vis har vildledt os selv. Så længe borgere, der ikke har begået noget ulovligt, kan komme i søgelyset hos USA's efterretningstjenester alene ved hjælp af overførsler uden for Europa takket være datapakker, er det da klart, at databeskyttelse vil være en by i Rusland.

For de siger ganske kort, at det i øjeblikket ikke er teknisk muligt at begrænse det til enkeltindivider. Hvis det endnu ikke kan lade sig gøre at begrænse overførselsdataene til de specifikke begæringer, bør disse data simpelthen ikke udleveres, og det bør blive ved det. Når aftalen først er gennemført, kan man være sikker på, at ingen vil bryde sig en døjt om at sætte grænser.

EU's eget overvågningssystem, som skal oprettes, vil inden for få år vise sig at være et placebo og et beroligende middel til kritikerne. Lagring af ubegrænsede mængder datapakker over så lang en periode – og fem år er en mindre evighed set med informationslovens briller på – er i mangel af juridisk indgriben i strid med vores forståelse af en moderne stat bygget på retsstatsprincippet. Nogen forbedring af databeskyttelsen er således ikke at finde i denne aftale.

Agustín Díaz de Mera García Consuegra (PPE). – *(ES)* Hr. formand! Vi vil gerne lykønske fru Malmström og hr. Alvaro og os selv med den støtte, der udtrykkes til aftalen af de forskellige grupper, som udgør et stort flertal her i Parlamentet. Lad os også respektere dem, der ikke er enige.

Transatlantisk sikkerhed omgærdet af demokratiske garantier er afgørende for en kortslutning af finansieringen af terror. I dag bekræfter vi vores støtte til en ny aftale, som beskytter offentlighedens interesse bedre, og hvori Parlamentet har spillet en større rolle. Rådet skal forstå, lytte og samarbejde mere og på en bedre måde med et andet Parlament som følge af Lissabontraktaten.

EU har brug for sit eget TFTP-program i en form, hvor dataudtræk kan finde sted inden for EU's område og under tilsyn af europæiske embedsmænd. Kommissionen har en vigtig opgave i at fremme dette.

Vi må afslutningsvis ikke glemme, at en række oplysninger, som USA fik via SWIFT, har bidraget afgørende til at hindre angreb i Barcelona, Madrid og London og hæmme jihad i Tyskland.

Jeg mener, at aftalen er nyttig.

Salvatore Iacolino (PPE). – *(IT)* Hr. formand, mine damer og herrer! Pr. 1. februar 2010 ophørte den tidligere SWIFT-aftale med USA, og nu er der en ny aftale. Man kunne sige, at der blot har hersket ansvarlighed, men mig forekommer det ikke at være tilfældet. Det ville være tilstrækkeligt at sidestille den tidligere lovgivningsmæssige hypotese med den, der er skabt enighed om de seneste dage, for fuldt ud at forstå de betydelige forbedringer, der er opnået takket være Parlamentets bidrag og forhandlingerne med Kommissionen og det spanske formandskab.

Min professor i offentlig ret sagde altid, at den bedste aftale er en, der skal forbedres. Vi må derfor klare os med en god aftale, der afføder ønsker og giver en fælles strategi mod terrorisme, men nu skal vi inddrage tredjelande, der er væsentlige for bekæmpelsen af terrorisme. Afslutningsvis mener jeg, at denne aftale har den rette balance mellem retten til privatlivets fred og retten til sikkerhed.

Carlos Coelho (PPE). – *(PT)* Hr. formand! Jeg vil gerne lykønske kommissær Malmström, ordfører Alvaro og alle dem, der har arbejdet sammen om denne sag. Parlamentets stemme bliver hørt, og der har fundet forhandlinger sted. Denne aftale er både anderledes og bedre end den, vi forkastede i februar.

Når det er sagt, vil jeg gerne gøre det klart, at jeg stadig er i tvivl om artikel 20. Ordlyden synes at sætte spørgsmålstegn ved den effektive virkning af de rettigheder, der foregribes i hele aftalen. og jeg er stadig uenig i valget af Europol, som hverken er en uafhængig retslig myndighed eller en databeskyttelsesmyndighed.

Jeg mener alvorlig talt ikke, at vi kan forkaste denne aftale. Den er anderledes end den, vi havde foran os i februar, men jeg føler mig stadig ikke tilpas med at godkende den, så jeg vil undlade at stemme.

Zuzana Roithová (PPE). – *(CS)* Hr. formand! Jeg afviser modstandernes argumenter. Jeg vil gerne sige, at der siden februar, da SWIFT-aftalen blev blokeret af venstrefløjen og euroskeptikerne, er blevet overført data uden baggrund i en aftale. Glem ikke, at der siden september 2001 ikke har været nogen tilfælde af misbrug af følsomme data om europæere. Jeg bifalder, at Parlamentet takket være Lissabontraktaten har sikret, at det nu er en europæisk embedsmand og ikke en amerikansk embedsmand eller en ansat i Europol, der i medlemsstaterne træffer beslutning om overførsel af nogen som helst form for individualiserede data.

Jeg vil gerne bede kommissæren om at specificere en frist for, hvornår navnene på de tre kandidater til denne post skal offentliggøres. Jeg vil gerne informere de arge modstandere af EU-USA-samarbejdet om, at det er vores pligt på effektiv vis at beskytte vores borgere mod terrorangreb. Denne aftale sikrer nu faste garantier og samtidig databeskyttelse foruden mulighed for at anlægge erstatningssager, i tilfælde af at der sker misbrug af kommercielle data. Jeg vil gerne takke medlemmerne af Kommissionen og af Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre anliggender for dette resultat.

Kinga Göncz (S&D). – *(HU)* Hr. formand! Jeg skal nok gøre det kort. Aftalen er hverken ideel eller perfekt, men jeg mener, det er den bedst mulige aftale, vi kunne opnå på så kort tid. Den er afbalanceret forstået på den måde, at der både er taget hensyn til EU-borgernes sikkerhed og til deres ret til frihed og databeskyttelse.

Det er afgørende, at vi godkender den i juli, fordi den er nøglen til sikkerhed. Det er også vigtigt af databeskyttelseshensyn, at der ikke overføres data uden nogen form for kontrol. Der er indarbejdet yderligere garantier i teksten i forbindelse med begrundelsen for dels videreformidling af data, dels prioritering af data. Fremover vil retsmidlerne være gennemsigtige. Der er naturligvis uløste problemer som før nævnt af andre medlemmer, f.eks. rationalet bag valget af Europol og opbevaringsperiodens længde. Ud over indholdet er det også vigtigt, at vi nu har en klar tidsplan for udvikling af et europæisk TFTP-program – vi modtager et forslag hertil inden for et år – og at forholdet mellem Rådet, Kommissionen og Parlamentet bliver anderledes fremover.

Carl Schlyter (Verts/ALE). – *(SV)* Hr. formand! Jeg går ind for en aftale, som tilvejebringer specifik information om en person, som aktivt og bevidst støtter terrorisme, og som får sine rettigheder forsvaret for en domstol. Jeg vil gerne takke hr. Alvaro og fru Malmström for i det mindste at have forsøgt. Vi sagde ingen bulkdata, og alligevel får vi bulkdata i mindst tre år endnu. Vi sagde, at der af hensyn til retssikkerheden skal være en domstol til at forsvare vores menneskerettigheder, og alligevel får vi et Europol, som skal sikre, at aftalen følger aftalen, ikke menneskerettighederne. Vi får også en definition af terrorisme, som falder sammen med USA's definition, nemlig en gummiparagraf, der meget let kan anvendes på hjælpeorganisationer, som ikke loyalt arbejder i USA udenrigspolitiske interesse.

Nej, desværre er beskyttelsen af menneskerettighederne i denne aftale blevet klædt lige så meget af som den berømte kejser.

Cornelia Ernst (GUE/NGL). – *(DE)* Hr. formand, mine damer og herrer! I denne forhandling må vi fokusere på to aspekter. Det ene, databeskyttelse, er nu blevet nævnt mange gange. Det er sandt, at noget er blevet bedre, men faktum er, at overførslen af bulkdata ikke er blevet fjernet. Det, der virkelig irriterer mig mest, er, at Europol med hensyn til databeskyttelse faktisk har fået udvidet sine beføjelser. På hvilket retsgrundlag om vi må spørge?

Jeg vil dog også gerne klart udtrykke, at der også er et andet aspekt, som vi må tage alvorligt fat på, nemlig spørgsmålet om – selv om hvert evige, eneste databeskyttelsesproblem skulle blive løst – hvorvidt det princip, hvorefter bankdata om millioner af mennesker i Europa overføres i forebyggelsesøjemed, faktisk yder et reelt bidrag til kampen mod terror. Det tvivler jeg meget på, og det er ikke blevet evalueret, og intet underbygger det. I stedet indføres der en faktisk overvågning af borgerne, og jeg vil gerne minde Dem om, at selv den databeskyttelsesansvarlige ikke ser nødvendigheden af denne regel.

Jaroslav Paška (EFD). – *(SK)* Hr. formand! Den 28. juni blev en ny aftale om overførsel af data om EU-borgere til USA undertegnet. Efter min mening er ændringerne i denne aftale ikke helt overbevisende.

Vi talte om, hvordan EU-embedsmænd i Washington ville kunne påvirke udvælgelsen af data til behandling. Naturligvis vil dette afhænge af disse embedsmænds kompetence, men vi behøver ikke at have dem siddende derovre for at sige deres mening, da det primært vil være amerikanske efterretningsagenter, der behandler dataene.

Vi sagde også, at en uafhængig domstol kunne ændre en afgørelse. Domstolen vil imidlertid tage udgangspunkt i borgernes klager, og borgerne får ikke at vide, at de overvåges af efterretningstjenesten. Så hvordan kan domstolen afgøre noget som helst, når den ikke ved, at borgeren er overvåget?

Vi talte også om, hvordan EU skulle udarbejde sin egen procedure i fremtiden, men der skulle have været vedtaget og godkendt en procedure allerede.

Andrew Henry William Brons (NI). – *(EN)* Hr. formand! Den såkaldte beskyttelse i det nye udkast til aftalen er en element af EU-kontrol med udtræk i USA af overførte bulkdata. Selv om denne kontrol udføres i god tro, tror jeg ikke på, at de pågældende ville have mod til at afvise USA's begæringer om dataudtræk, hvis de i strid med sandheden begrundes i kampen mod terror. Imidlertid er USA's udenrigspolitik meget bredere end kampen mod terror, og det er meget sandsynligt, at USA vil forsøge at få adgang til finansielle data, som det kan bruge mod sine politiske modstandere i bred forstand og ikke kun rigtige terrorister.

Min modstand mod denne aftale er imidlertid ikke begrænset til dens indhold. Ansvaret for aftaler, der berører følsomme fortrolige oplysninger, ligger rettelig hos suveræne stater og ikke overnationale organer som EU.

Alajos Mészáros (PPE). – *(HU)* Hr. formand! Jeg vil gerne takke fru Malmström og hr. Alvaro for betænkningen. Vi kan være tilfredse med de fremskridt, der er sket med hensyn til denne meget omstridte, men meget vigtige aftale. Selv om jeg allerede har stemt for aftalen i februar sammen med flertallet i PPE-Gruppen, er min fornemmelse, at den nye ordlyd garanterer mere gunstige vilkår for EU-borgerne,

uanset hvor pinagtig forsinkelsen var. Vi måtte finde den rette balance mellem databeskyttelse og sikkerhed, og jeg tror, vi har fundet den i vid udstrækning. Ikke desto mindre er det vigtigt, at vi opretter vores eget sikkerhedssystem mod finansiering af terrorisme i fremtiden, et system, som vi vil kunne drive uafhængigt i EU. Under udviklingen og driften af systemet vil vi skulle sikre os, at borgernes databeskyttelsesrettigheder overholdes fuldt ud.

Elena Băsescu (PPE). – *(RO)* Hr. formand! Jeg vil gerne lykønske ordfører Alvaro og erklære fra begyndelsen, at jeg støtter vedtagelsen af EU-USA-aftalen om overførsel af bankdata i kampen mod terror.

Den nye version af aftalen beskytter EU-borgernes rettigheder bedre. Kunder i europæiske banker vil nu kunne få oplyst, hvordan deres personlige bankdata behandles.

Jeg mener, at Europol får en yderst vigtig rolle at spille med hensyn til at verificere, om en bankkundes status som terrormistænkt er berettiget eller ikke. Kommissionens udnævnelse af en person til at overvåge det daglige udtræk af data vil styrke EU's rolle.

Endelig vil jeg gerne understrege, at vi må opretholde en balance mellem ansvaret for at beskytte borgernes sikkerhed og for at beskytte deres personlige data.

Stefaan De Clerck, *formand for Rådet.* – *(NL)* Hr. formand, mine damer og herrer! Det har været en passioneret forhandling. Jeg værdsætter indlæggene fra de forskellige politiske grupper og talere, men jeg kan kun konkludere, at debatten, der foregår i hele Europa og i alle parlamenter, går på balancen mellem sikkerhed og kampen mod terror på den ene side og databeskyttelse og privatlivets fred på den anden side. Vi må holde nøje øje med denne balance. Det er en udviklingsproces. Vi udformede aftaler, aftalerne blev forkastet af Parlamentet, og nu har vi udarbejdet en ny aftale, som er betydeligt bedre og fortsat vil udvikle sig. Jeg er sikker på, at denne aftale er et stort fremskridt, og at rammeaftalen om databeskyttelse mellem EU og USA, som kræver yderligere forhandling, og som kan have betydning, også vil blive vedtaget. Vi skal se på, hvordan overvågningen skal tilrettelægges, delvis under tilsyn af Kommissionen, så vi kan udføre professionel europæisk overvågning i USA. Det er alt sammen positivt.

Hvis vi imidlertid kritiserer et partnerskab mellem Europa og USA her, så må vi også påtage os ansvaret for at udtænke vores eget system, og det har vi gjort. Der er fremlagt forslag til et EU-system, og det vil der blive arbejdet videre på. Det er let at kritisere et system, der involverer USA, men så må vi være konsekvente og gøre det, der nu er aftalt, dvs. udvikle Europas eget system. Jeg mener, at det må være næste skridt, og jeg har derfor stor tillid til, at et samtykke er et positivt bidrag til øget sikkerhed i Europa, og at der samtidig vil blive udviklet flere instrumenter her i EU, så vi i endnu højere grad kan få en europæisk arbejdsmetode. Jeg håber derfor, at denne aftale nu får Parlamentets samtykke.

Cecilia Malmström, *medlem af Kommissionen.* – *(EN)* Hr. formand! Tak for denne forhandling. Man kan lide aftalen, eller måske kan man ikke. Alle de aftaler, vi indgår, uanset om de er interne mellem institutionerne eller med et tredjeland, er resultatet af hårde forhandlinger, ihærdige bestræbelser og kompromisser. Kompromiser er selve essensen i fællesskabsmetoden. Det er ikke altid 100 %, men normalt er det et fair kompromis, og vi kan leve med det.

Måske kan man ikke lide det, men jeg tror, det er urimeligt at sige, at denne aftale svarer til den, De nedstemte i februar. Det passer simpelthen ikke. Der er skabt betydelige forbedringer med hensyn til databeskyttelse, grundlæggende rettigheder og integritet. Begæringerne vil blive så nøje skræddersyet som muligt. Der er adskillige evaluerings- og overvågningsmekanismer, og tanken om en egen EU-udgave af TFTP er også blevet luftet. Det var ikke engang på dagsordenen for få måneder siden, og det er sket takket være Dem og Deres meget konstruktive og ansvarlige tilgang hertil og gennem hårde forhandlinger.

Det er også gjort muligt takket være vores amerikanske modparts konstruktive, åbne og meget målrettede indstilling. De har lyttet, de har forstået vores bekymringer, og sammen er vi nået frem til en aftale, som tager hensyn hertil, men også er et redskab til at bekæmpe terror og forhåbentlig redde liv i fremtiden. Jeg er rede til at diskutere de nærmere detaljer og videreudviklingen, den fremtidige TFTP-mekanisme og gennemførelsen af aftalen.

Endnu en gang vil jeg gerne takke alle, der har været med, ordføreren, skyggeordførerne, Rådet og de politiske grupper, for denne meget konstruktive betænkning.

Alexander Alvaro, *ordfører.* – *(DE)* Hr. formand! Jeg mener, at vi skal bemærke to ting i forbindelse med denne forhandling. Den første er, at Parlamentet har leveret bevis for, at det efter Lissabontraktaten er klar til at arbejde sammen. Hr. Garrido har sagt, at han havde undervurderet Parlamentet. Det mener jeg også, at

han har, ikke kun med hensyn til dets vilje til at arbejde sammen, men også viljen til at udvise ansvarlighed. Jeg tror, at vi hermed indledte en ny ære i EU-lovgivningen.

Nu henvender jeg mig til mine kolleger, der har udtalt sig som modstandere. Med al respekt for jeres modstand forventer jeg den samme respekt for sandheden. Faktum er, at vi har opnået en løsning på mellemlangt sigt på, hvordan vi kan hindre overførsel af bulkdata. Tidligere fandtes der i aftalen ingen bestemmelse, der sikrede et juridisk bindende ophør af bulkdataoverførsler på mellemlangt sigt.

At hævde nu, at vi burde have gjort det fra den ene dag til den anden, er lige så realistisk som at udfase kernekraft på en nat, hvilket også er politisk og praktisk umuligt. Vi må således lade ærligheden råde i lidt højere grad, hvilket jeg forventer med al gensidig respekt.

Formanden. – Forhandlingen er afsluttet.

Afstemningen finder sted torsdag den 8. juli kl. 12.00.

Vi går nu over til afstemning.

Skriftlige erklæringer (artikel 149)

skriftlig. – (EN) I stedet for den hurtige SWIFT-aftale, de sigtede mod, tvang Parlamentets inddragelse Kommissionen og den amerikanske regering til at forhandle en god SWIFT-aftale på plads. Og det er en stor sejr for Europa og for de transatlantiske relationers fremtid. Ja, den endelige aftale tog lidt længere tid at nå, men den fik en meget bedre balance mellem kampen mod terror og beskyttelsen af de grundlæggende rettigheder, end det var tilfældet for nogle få måneder siden. Den viste, at Parlamentet er en seriøs samtalepartner, som kan udøve sine nye beføjelser ansvarligt og effektivt. Og den bragte en ny – og højst tiltrængt – ånd af åbenhed og samarbejde ind i den amerikanske regerings forbindelser med EU. Det er ikke en perfekt aftale. Jeg vil f.eks. håbe, at Kommissionen kunne opfinde en måde, hvorpå den kunne indsætte en repræsentant i Europol for Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse til at tilse de første udleveringer af bulkdata, ligesom det er lykkedes os at få udstationeret en EU-tilsynsførende i det amerikanske finansministerium. Men når alt kommer til alt, tror jeg fuldt og fast, at denne væsentligt forbedrede aftale – i modsætning til den højst problematiske foreløbige aftale fra februar – fortjener Parlamentets samtykke.

Véronique Mathieu (PPE), *skriftlig. – (FR)* Jeg vil gerne lykønske Kommissionen med det resultat, den har opnået efter disse vanskelige forhandlinger. Denne aftale opfylder de krav, som Parlamentet stillede for nogle få måneder siden. De amerikanske myndigheder har indvilliget i at indføre et stort antal garantier for databeskyttelse i modsætning til, hvad der var tilfældet i den tidligere aftale. De seneste måneder er effekten af disse dataoverførsler i kampen mod terror blevet understreget mange gange. Det er imidlertid på tide, at EU får sin egen mekanisme til at bekæmpe finansiering af terrorisme. I den forbindelse hilser jeg det velkomment, at Kommissionen ønsker at gå videre på dette område, og jeg vil gerne bede den om specifikke forslag til handling snarest muligt. Endelig har denne SWIFT-sag været en lejlighed for Parlamentet til at udøve sine nye beføjelser ifølge Lissabontraktaten. Både medlemsstaterne og vores partnere fra tredjelande ved nu, at de skal arbejde side om side med Parlamentet om vedtagelsen af disse aftaler. Indholdet af denne aftale er afgørende for disse nye institutionelle relationer. Vores bekymringer er blevet hørt, og der er fundet rimelige svar.

Franz Obermayr (NI), *skriftlig. – (DE)* Under dække af at ville bekæmpe terror bliver ærlige europæiske borgeres kontooplysninger bulkoverført til USA. Den omskrevne SWIFT-aftale ændrer meget lidt på situationen. Vi kan ikke love vores borgere tilstrækkelig databeskyttelse, fordi følsomme data lagres en gros i stedet for enkeltvis, hvor der er begrundet mistanke. Dataene bliver lagret vilkårligt i fulde fem år. Det er meningen, at Europol skal garantere databeskyttelsen, selv om dette agentur selv har en interesse i dataene. Den udøvende kontrollerer således sig selv – er det virkelig, hvad man forstå ved et uafhængigt kontrolorgan? EU-borgerne, hvis rettigheder er blevet overtrådt, har reelt ingen chance for at gennemføre en retssag. For Borgerne ville skulle påtage sig omkostningerne ved at indlede en retssag i USA! Det, der først blev fejret som en succes for Parlamentet i februar, er nu blevet en udvanding. Selv om ordføreren indrømmer, at han er fuldstændig tilfreds. Aftalen giver ingen reel, effektiv databeskyttelse og bør derfor forkastes.

Angelika Werthmann (NI), *skriftlig. – (DE)* Den SWIFT-aftale, der nu bliver foreslået, er en klar forbedring, idet SEPA-data er undtaget, og den nu indeholder en definition på terrorisme. De politiske drøftelser om emnet SWIFT afslører imidlertid klart, hvor vanskeligt og vigtigt det er at finde og opretholde balancen mellem borgernes rettigheder og en forpligtelse til sikkerhed i verden. Mange spørgsmål er stadig ubesvarede. For eksempel: 1) Hvorfor skal dataene opbevares i fulde fem år? 2) Jeg tror, at vi med en længere

forhandlingsperiode bestemt ville have været i stand til at revidere de svage områder og inddrage vores egen juridiske tjeneste. Vi ville dermed have kunnet udforme en aftale, som var acceptabel for alle, både EU og USA. Efter min mening, er denne aftale, selv efter revidering og diverse indrømmelser, stadig ikke i balance mellem sikkerhedsinteresser og respekten for privatlivets fred. Endelig er jeg overbevist om, at en længere forhandlingsperiode for begge sider – USA og EU – ville have sat os i stand til at opnå bedre og mere detaljerede resultater.

FORSÆDE: Alejo VIDAL-QUADRAS
Næstformand

Sonia Alfano (ALDE). – *(IT)* Hr. formand, mine damer og herrer! Jeg vil gerne henlede EU's opmærksomhed på situationen for de 250 eritreere, der nu sender deres bøn om hjælp via sms, mens de tilbageholdes i Sahara-ørkenen af de libyske myndigheder. De er i livsfare, de har brug for hjælp, og jeg vil bede EU om at træffe foranstaltninger i sagen.

6. Afstemningstid

Agustín Díaz de Mera García Consuegra (PPE). – *(ES)* Hr. formand! Jeg vil gerne anmode om, at afstemningen udsættes et øjeblik, da *Partido Populars* afstemningsliste uddeles nu, som formanden kan se.

Formanden. – Vi går nu over til afstemning.

6.1. Medlemsstaternes tiltrædelse af konventionen angående internationale udstillinger, der blev undertegnet i Paris den 22. november 1928 (A7-0201/2010, George Sabin Cutaş) (afstemning)

6.2. Indgåelse af protokollen om integreret kystzoneforvaltning til konventionen om beskyttelse af Middelhavets havmiljø og kystområder (A7-0191/2010, Jo Leinen) (afstemning)

6.3. Aftale EU/Island og Norge om anvendelse af visse bestemmelser i Rådets afgørelse 2008/615/RIA og 2008/616/RIA (A7-0173/2010, Simon Busuttil) (afstemning)

6.4. Schweiz' og Liechtensteins deltagelse i Frontex (A7-0172/2010, Philip Claeys) (afstemning)

6.5. Anmodning om beskyttelse af Valdemar Tomaševskis parlamentariske immunitet (A7-0214/2010, Bernhard Rapkay) (afstemning)

6.6. Kvaliteten af statistiske data til brug ved proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud (A7-0220/2010, Othmar Karas) (afstemning)

– Før afstemningen

Othmar Karas, *ordfører.* – *(DE)* Hr. formand, mine damer og herrer! Jeg vil blot understrege, at vi med dagens beslutning gør noget, som vi ønskede at gøre i 2004, men som Rådet afviste i foråret 2004, nemlig at udvide Eurostats revisionsmuligheder, udvide Eurostats beføjelser og automatisere revisionsprocessen.

Der er tale om det første vigtige lovgivningsmæssige tiltag som reaktion på erfaringerne fra de seneste par uger, for så vidt angår krisen. Eurostats uafhængighed skal styrkes, og dets afhængighed af data fra medlemsstaterne skal mindskes. Udviklingen i dag er et skridt i den rigtige retning, men efter min mening er vi ikke nået frem til en konklusion. Der skal være mulighed for at aflægge kontrolbesøg i medlemsstaterne når som helst uden forudgående aftale, og alle relevante data skal være tilgængelige for undersøgelser.

Samarbejdet med Den Europæiske Centralbank skal intensiveres, og vi skal sørge for, at Eurostat modtager flere midler og mere personale, kombineret med undervisning af høj kvalitet for personalet.

Hvad ønsker Parlamentet ellers? Der skal indføres sanktioner mod medlemsstater, der forfalsker statistikker og indberetter forfalskede statistikker. Kommissionen skal forelægge Parlamentet en omfattende rapport om fejltagelserne de seneste seks år. Vi vil vide, hvor fejlene opstod, og hvilke fejl der er tale om – inden for politik, lovgivning eller retsområde – således at vi kan drage de rette konklusioner.

Kommissionen bør forelægge og arbejde for en harmonisering af indsamlingen af statistiske data og en harmonisering af kriterier for statistiske myndigheder i medlemsstaterne. I dag tager vi et passende og betydeligt skridt mod uafhængighed og en udvidelse af beføjelserne, men vi er ikke færdige. Vi må gå videre i denne retning.

(Bifald)

6.7. EU-strategien for Østersøområdet og makroregioners rolle i den fremtidige samhørighedspolitik (A7-0202/2010, Wojciech Michał Olejniczak) (afstemning)

6.8. EU's regionalpolitiks bidrag til bekæmpelsen af den finansielle og økonomiske krise med særlig fokus på mål 2 (A7-0206/2010, Rodi Kratsa-Tsagaropoulou) (afstemning)

– Før afstemningen:

Lambert van Nistelrooij (PPE). – *(NL)* Hr. formand! Jeg skal blot kort bemærke, at vores gruppe anmoder om elektronisk afstemning, afstemning ved navneopråb.

(Anmodningen om afstemning ved navneopråb blev efterkommet)

6.9. Buspassagerers rettigheder (A7-0174/2010, Antonio Cancian) (afstemning)

6.10. Passagerrettigheder ved sørejser eller rejser på indre vandveje (A7-0177/2010, Inés Ayala Sender) (afstemning)

6.11. Intelligente transportsystemer på vejtransportområdet og samspillet med andre transportformer (A7-0211/2010, Anne E. Jensen) (afstemning)

6.12. Meldeformaliteter for skibe, der ankommer til eller afgår fra havne (A7-0064/2010, Dirk Sterckx) (afstemning)

6.13. En bæredygtig fremtid for transporten (A7-0189/2010, Mathieu Grosch) (afstemning)

– Før den endelige afstemning

Corien Wortmann-Kool (PPE). – *(NL)* Hr. formand! På vegne af PPE-Gruppen anmoder jeg om afstemning ved navneopråb under den endelige afstemning.

(Anmodningen om afstemning ved navneopråb blev efterkommet)

6.14. Årlig betænkning fra Udvalget for Andragender 2009 (A7-0186/2010, Carlos José Iturgaiz Angulo) (afstemning)

6.15. Fremme af unges adgang til arbejdsmarkedet, styrkelse af status som praktikant og lærling (A7-0197/2010, Emilie Turunen) (afstemning)

– Efter afstemningen

Graham Watson (ALDE). – *(EN)* Hr. formand! Som formand for Delegationen for Forbindelserne med Indien vil jeg gerne gøre Parlamentet opmærksom på, at vi har en gruppe besøgende fra Lok Sabha, det indiske parlament, i vores tilhørerloge i dag. Jeg er sikker på, at Parlamentet vil byde dem velkommen.

(Bifald)

6.16. Atypiske arbejdskontrakter, jobsikkerhed og nye former for arbejdsmarkedsdialog (A7-0193/2010, Pascale Gruny) (afstemning)

6.17. Grønbog fra Kommissionen om håndtering af bioaffald i EU (A7-0203/2010, José Manuel Fernandes) (afstemning)

Formanden. – Afstemningen er afsluttet.

7. Stemmeforklaringer

Mundtlige stemmeforklaringer

Betænkning: Othmar Karas (A7-0220/2010)

Ivo Strejček (ECR). – *(CS)* Hr. formand! Jeg vil gerne forklare min stemme vedrørende hr. Karas' betænkning om kvaliteten af statistiske data. Der er naturligvis en række meget gode betragtninger i betænkningen, men jeg undlod at stemme, da jeg ikke deler ordførerens synspunkt om, at Eurostat bør have beføjelse til uden nogen som helst form for forudgående advarsel at gribe ind i de nationale statistiske myndigheders udøvelse af deres rettigheder.

Daniel Hannan (ECR). – *(EN)* Hr. formand! Det er blevet en journalistisk kliché at tale om begivenhederne i Grækenland som en tragedie, men jeg mener, at vi med rette kan klassificere dem som en tragedie i tradionel forstand. Vi begik hybris i højkonjunkturårene, hvor vi opførte os som om, at den græske og den tyske gæld var sammenlignelige. Nu har vi nemesis med de markedskorrektioner, der skulle have været foretaget for længe siden.

Katharsis – renselsen – er imidlertid blevet kunstigt bremset. Frem for at tillade en naturlig markedskorrektion, dvs. at Grækenland præger mønter i sin egen valuta og prissætter sig tilbage på de europæiske markeder, forfølger vi denne politik med at lade som om, at bedre statistikker eller mere regional bistand eller yderligere omflytning af midler via salgsafgifter eller europæiske gældsagenturer på en eller anden måde vil udsætte det uundgåelige.

Det, vi gør, er at dømme det græske folk og – jeg håber, at jeg tager fejl – muligvis befolkningen i de andre lande i Middelhavsområdet til flere år med recession, stagnation og arbejdsløshed, men i det mindste skaber vi arbejde til os selv, fordi vi retfærdiggør vores egen eksistens. Her ser vi det egentlige formål med EU, nemlig beskæftigelsen af Unionens egne ansatte.

Syed Kamall (ECR). – *(EN)* Hr. formand! Når man ser tilbage på kvaliteten af de statistiske data i visse medlemsstater – da det stod klart, at de pyntede på tallene og ikke gav et nøjagtigt indtryk af den nationaløkonomiske situation – kan jeg godt forstå opfordringen til bedre statistiske data. Vi kan vel alle forstå, at der bør sikres bedre indsamling af data om vores nationaløkonomiske situation. Sagen er, at det ikke bør bruges som en undskyldning for såkaldt "europæisk økonomisk styring". Det bør ikke bruges som undskyldning for, at EU-institutionerne – Kommissionen – skal have adgang til medlemsstaternes nationale budgetter, inden de præsenteres for parlamenterne i de pågældende lande.

Lad os ikke bruge krisen og de fejl, vi har begået under krisen, som en undskyldning for yderligere europæisk økonomisk styring. Vi bør lære af krisen og sikre, at vi indsamler bedre data, men også sikre, at alle lande bringer orden i deres egne forhold.

Betænkning: Wojciech Michal Olejniczak (A7-0202/2010)

Tunne Kelam (PPE). – *(EN)* Hr. formand! Jeg støttede betænkningen om EU-strategien for Østersøområdet, og jeg er glad for, at mine ændringsforslag er blevet inddraget, men visse steder havde jeg gerne set, at betænkningen havde været mere eksplicit. I punkt 34 opfordrer vi Kommissionen til at foretage en vurdering af de miljømæssige virkninger af energiinfrastrukturprojekter, men vi nævner ikke, at Kommissionen ikke har levet op til sin pligt til at foretage en objektiv, upartisk miljøkonsekvensanalyse af Nord Stream-projektet. Vi opfordrer alle stater omkring Østersøen til at tilslutte sig Espookonventionen, men jeg mener, at det ville give mening også udtrykkeligt at opfordre Rusland til at tilslutte sig denne konvention. Det ville opfylde vores mål.

Erminia Mazzoni (PPE). – *(IT)* Hr. formand, mine damer og herrer! Jeg støttede beslutningen. Jeg mener, at initiativet fra landene omkring Østersøen er meget vigtigt, og disse lande har endelig fået introduceret makroregionkonceptet i vores system.

Det er min holdning, at vi bør bifalde initiativet, både på politisk og strategisk niveau, for de vigtige aspekter, som det tilføjer den operative strategi på området. Frem for alt mener jeg, at det er vigtigt, at der er udsigt til, at vi gennem dette initiativ åbner op og tillader os selv at forestille os oprettelsen af andre makroregioner, der vil kunne bruge disse erfaringer som et pilotprojekt, måske for at sætte yderligere skub i samhørighedspolitikken.

For så vidt angår dette initiativ, vil jeg opfordre Kommissionen til i højere grad at fokusere på leveringen af finansielle midler, da jeg fuldt ud støtter afvisningen på alle niveauer af at bruge nye, supplerende midler. Jeg er imidlertid lige så overbevist om, at disse store projekter – makroregionsprojekterne – ikke vil blive en realitet uden midler. Det er derfor vigtigt at indføre bestemmelser om leveringen af disse midler.

Radvilė Morkūnaitė-Mikulėnienė (PPE). – *(LT)* Hr. formand! Jeg stemte for betænkningen, og jeg er glad for, at den er blevet vedtaget. Dokumentet omhandler Østersøstrategien og dens hovedformål, nemlig at opfordre medlemsstaterne til at koordinere deres tiltag i forbindelse med alle politikker med en territorial virkning. Denne strategi er baseret på fire grundlæggende politikker, hvoraf den ene er beskyttelsen af et økologisk bæredygtigt miljø. Jeg er derfor meget glad for, at betænkningen afspejler mine ændringsforslag vedrørende planlægningen og gennemførelsen af energiinfrastrukturprojekter i Østersøområdet, der kan få betydning for økosystemerne i Østersøen. Vi skal også sikre egnede maritime principper og reducere følgerne af landbrug i Østersøen, og jeg er helt enig i Parlamentets holdning om, at vi som centrum i strategien må styrke samarbejdet med tredjelande. Det er især tilfældet i forbindelse med miljøspørgsmål. Jeg håber derfor, at vi inden evalueringen af gennemførelsen af strategien i 2011 vil gøre betydelige fremskridt og kunne sætte en ny standard.

Inese Vaidere (PPE). – *(LV)* Hr. formand! Jeg henviser til strategien for Østersøområdet. Østersøområdet har store udviklingsmuligheder, og strategien har allerede modtaget betydelige midler fra EU. Ikke desto mindre er der brug for en lille enhed med ansvar for gennemførelsen af strategien for Østersøområdet. Der er også brug for specifikke, koordinerede programmer for samarbejde med private virksomheder med henblik på innovation og udvikling af forskning. Handlingsplanen for strategien for Østersøområdet omfatter en fælles patentpolitik, et netværk for samarbejde mellem små og mellemstore virksomheder og oprettelse af en Østersøfond for forskning og innovation. Fremtidig økonomisk vækst i Østersøområdet vil som andre steder afhænge direkte af en vellykket innovationspolitik. Gennemførelsen af "Rail Baltica"-projektet er blevet udsat i alt for lang tid – det skal afsluttes så hurtigt som muligt. Betænkningen om strategien for Østersøområdet henviser til behovet for at øge Østersøområdets konkurrenceevne, men en forudsætning herfor er udviklingen af innovations- og infrastrukturprojekter, og derfor støttede jeg også betænkningen.

Betænkning: Rodi Kratsa-Tsagaropoulou (A7-0206/2010)

Inese Vaidere (PPE). – *(LV)* Hr. formand! For så vidt angår betænkningen om regionalpolitik, skal der i henhold til mål 2 gives støtte til europæiske regioner, der oplever arbejdsløshed, kriminalitet og hurtig affolkning. I den finansielle ramme afsættes der 54,7 mio. EUR til dette formål, men der er stadig store økonomiske forskelle mellem EU-medlemsstaterne, og det er netop de fattigste regioner, der har lidt mest under den økonomiske krise. Støtte til disse stater skal være den absolutte prioritet i EU's regionalpolitik. Første skridt for EU, uden hvilket der ikke kan opnås bæredygtig udvikling, er fremme af fair konkurrence og økonomisk lighed. Regionalpolitikken skal fortsat støtte de europæiske regioner, der har et lavere BNP end de gennemsnitlige EU-indikatorer. Den holdning, at elastisk finansiering fortsat skal udvikles, bør støttes. Ikke desto mindre bør vi sigte mod finansiel og praktisk støtte af denne art til små og mellemstore

virksomheder, der engagerer sig i innovation, [og mod støtte til] teknologier og virksomheder, hvilket også har min fulde opbakning. Tak.

Formanden. – Hr. Hannan må endelig blive ved med at imponere os med sin viden om de græske klassikere.

Daniel Hannan (ECR). – *(ES)* Hr. formand! Formanden er meget venlig. Det er en fornøjelse at se ham i forsædet.

Europe eller nærmere de lande med de rigeste borgere i Europa? Jeg kiggede på OECD-data den anden dag, og i 2008, som er det seneste år, vi har tal for, er de lande, der er meste velstående, medlemmerne af Den Europæiske Frihandelssammenslutning – til trods for alt det de er gået igennem! Til trods for en bankkrise, der har haft uforholdsmæssigt store konsekvenser for Schweiz og Island, er indkomsten pr. indbygger i EØS-landene 214 % af tallet for EU. Folk i EFTA er dobbelt så rige som borgerne i EU-medlemsstaterne!

Hvordan kan det være? Jeg tror, at det kan have noget at gøre med den aftale, de har indgået med EU, og som betyder, at de er i det frie marked, inden for området med de fire frihedsrettigheder – fri bevægelighed for varer og tjenesteydelser, personer og kapital – men at de står uden for den fælles fiskeripolitik og den fælles landbrugspolitik, de kontrollerer deres egne grænser og beslutter, hvem der må passere dem, de træffer selv afgørelse om menneskerettighedsspørgsmål, de kontrollerer deres egne energireserver, og de kan handle med tredjelande uden at være underkastet den fælles toldtarif.

Kan vores land, Det Forenede Kongerige, ikke opnå noget, der er mindst lige så godt som det, 7 mio. schweizere og 4 mio. nordmænd har opnået? Vi er en nation med 60 mio. borgere, en nation med handel og virksomheder, en nation, hvis koloniseringstiltag har berørt samtlige kontinenter. Vi må da kunne gøre det lige så godt, hvis vi træffer vores egne beslutninger i vores egen interesse.

Syed Kamall (ECR). – *(EN)* Hr. formand! Når vi taler om den økonomiske og finansielle krise, er det vigtigt, at vi ser tilbage og lærer af krisen. Har vi lært, at det var uhensigtsmæssig lovgivning i USA, der tvang banker til at låne penge til kunder, der ikke var kreditværdige, og derved uundgåeligt bidrog til subprimekrisen, hvor en ud af ti af dem, der optog lån, var kunder, der ikke var kreditværdige, og som ikke kunne betale dem tilbage, og hvis konsekvenser vi følte i hele verden? Har vi lært noget af de regeringer, der trykker penge, som om penge ikke har nogen værdi, men glemmer ordene fra den østrigske økonom Ludwig von Mises, som var den eneste økonom, der forudså den finansielle krise? Han påpegede, at penge har en værdi, og når man gør penge billige, foretager virksomheder og individer dårlige investeringer, hvilket skaber en kreditboble, som markedet i sidste ende indhenter, hvorefter det hele kollapser. Det er det, der skete, og det er sådan, den finansielle krise startede. Lad os sørge for, at vi lærer af vores fejltagelser.

Indstilling ved andenbehandling: Antonio Cancian (A7-0174/2010)

Miroslav Mikolášik (PPE). – *(SK)* Hr. formand! Jeg støtter fuldt ud hr. Cancians betænkning om buspassagerers rettigheder. Til trods for ratificeringen af FN's konvention om rettigheder for personer med handicap udsættes disse personer stadig for forskelsbehandling i forbindelse med adgang til transport.

Lige adgang til transport er en af de grundlæggende forudsætninger for en selvstændig tilværelse. Da de fleste rejser finder sted på lokalt plan, har adgangen til bustransport afgørende betydning for personer med handicap, herunder blinde og synshæmmede personer.

Jeg er helt enig i de foreslåede ændringer og tilføjelser, der styrker rettighederne for personer med fysiske handicap og specifikt retten til transport, retten til assistance og retten til information i tilgængelige formater, herunder blindskrift og stor skrift.

Jeg er især tilfreds med kravet om handicaprelateret uddannelse for chauffører og personale i terminalerne.

Beskyttelsen af disse rettigheder vil gøre en afgørende forskel i vores blinde og synshæmmede medborgeres liv.

Zuzana Roithová (PPE). – *(CS)* Hr. formand! Resultatet af afstemningen om Antonio Cancians betænkning viser, at Parlamentet i modsætning til Rådet har klare prioriteter, særlig når det gælder beskyttelsen af rettighederne for borgere, der rejser i Europa med bus. Dette stærke budskab fra vores side vil gøre det muligt at sikre bedre beskyttelse af buspassagerers rettigheder, navnlig personer med fysiske handicap og bevægelseshæmmede. Det foreslås at ophæve artikel 11 og således gøre det umuligt at nægte at tage imod reservationer til personer med handicap, og vi pålægger endvidere firmaer en pligt til at yde gratis assistance, når sådanne personer skal om bord på busser og under rejsen, som det er tilfældet med lufttransport. Det vil

gøre det muligt for personer med handicap at rejse selvstændigt i Europa, hvilket vil forbedre deres livskvalitet. Parlamentets stærke holdning sender udfordringen videre til medlemsstaterne, der efter min mening ikke vil kunne udvande vores forslag i Rådet ved andenbehandlingen.

Marian Harkin (ALDE). – *(EN)* Hr. formand! Jeg støttede ændringsforslag 15, fordi jeg støtter fritagelsen i et begrænset tidsrum for national og regional rutekørsel samt rutekørsel, der varetages i byer, forstæder og landdistrikter.

Min bekymring her er vel, at visse af de betingelser og omkostninger, som små og mellemstore virksomheder og især små rejsearrangører pålægges, endda vil kunne tvinge visse af dem til at lukke. De vil sandsynligvis i nogle tilfælde trække sig fra visse ruter og fra visse markeder, hvilket vil efterlade kunderne uden adgang til offentlig transport. Jeg er især bekymret for transporten i landdistrikterne. Transport, der varetages i byer og regionalt, vil sandsynligvis klare sig, men når det gælder transport i landdistrikterne, mener jeg, at vi – hvis lovgivningen bliver vedtaget – risikerer at befinde os i en situation, hvor transportoperatører ikke længere vil køre på disse ruter.

Her i Parlamentet taler vi altid om overbebyrdningen af de små og mellemstore virksomheder og om omkostninger osv. Jeg mener, at et fornuftigt kompromis i den nuværende økonomiske situation ville være at give mulighed for en fritagelse i et afgrænset tidsrum.

Betænkning: Dirk Sterckx (A7-0064/2010)

Giovanni La Via (PPE). – *(IT)* Hr. formand, mine damer og herrer! Jeg stemte for betænkningen om forslag til direktiv om meldeformaliteter for skibe, der ankommer til og/eller afgår fra havne i medlemsstaterne, da jeg mener, at etableringen af et europæisk søtransportområde uden barrierer kan gøre den kystnære skibsfart mere effektiv. Søtransporten er omfattet af komplekse administrative procedurer.

Oven i denne situation er der problemet med manglende harmoniserede bestemmelser for sektoren som følge af den varierende grad af gennemførelse af 2002-direktivet i de enkelte medlemsstater. Det er derfor nødvendigt med et præcist og detaljeret direktiv, der så vidt muligt reducerer muligheden for forskellige fortolkninger.

Hovedformålet med denne nye retsakt er at forenkle de administrative procedurer, idet moderne informationsteknologi tages i betragtning. I denne henseende håber jeg på en fornuftig grad af samarbejde mellem de forskellige kompetente myndigheder på området.

Betænkning: Mathieu Grosch (A7-0189/2010)

Alfredo Antoniozzi (PPE). – *(IT)* Hr. formand, mine damer og herrer! Transportsektoren er et af de områder, der har betydning for en lang række afgørende og vigtige spørgsmål i EU fra det indre markeds konkurrenceevne til borgernes sundhed, fra bytransportens effektivitet til trafiksikkerhed og fra etableringen og styrkelsen af specifikke agenturer for forskellige transportformer til reduktionen af CO_2-emissioner.

Jeg fastholder derfor, at det netop er EU's pligt at formulere en transportstrategi, der sikrer effektivitet og bæredygtighed, samt en finansiel ramme, der kan løfte de kommende udfordringer på en hensigtsmæssig måde. Jeg støtter derfor fuldt ud hr. Groschs betænkning, og jeg vil gerne lykønske ham for hans fremragende arbejde.

Hannu Takkula (ALDE). – *(FI)* Hr. formand! Det er meget vigtigt at forsøge at skabe en bæredygtig fremtid for transport og derved også sikre, at der bliver færre emissioner fra transport i fremtiden, til trods for at trafik, når vi ser på den overordnede situation på nuværende tidspunkt, er en minimal faktor og tegner sig for under 10 % af samtlige emissioner. Generelt er det imidlertid vigtigt, at vi, når vi skaber en bæredygtig fremtid, gør det i samtlige sektorer.

Efter min mening er det meget vigtigt at sikre, at samme bestemmelser kan finde anvendelse i hele EU. I øjeblikket er der visse problemer, eksempelvis forskellige bestemmelser for skibsfart inden for forskellige områder. I denne henseende skal vi sikre, at de samme regler finder anvendelse i hele EU, når de formuleres, og når transportsektorens bæredygtige fremtid formes. Det er meget vigtigt, at vi også investerer i forskning, teknologi og innovation, så vi kan opdage de rette transportformer og ydermere reducere emissioner fra køretøjer i fremtiden.

Betænkning: Carlos José Iturgaiz Angulo (A7-0186/2010)

Clemente Mastella (PPE). – *(IT)* Hr. formand, mine damer og herrer! Lissabontraktatens ikrafttræden forankrede retten til at indgive andragender som hjørnesten i EU-borgerskabet. Den er uden tvivl et instrument, der giver borgerne mulighed for at henlede Parlamentets opmærksomhed på alle deres bekymringer, for så vidt angår de forskellige EU-politikkers og -bestemmelsers indflydelse på deres dagligdag.

Igen år viser statistikkerne en stigende efterspørgsel efter hjælp inden for spørgsmål som for eksempel miljø, grundlæggende rettigheder, retsforhold, det indre marked og udviklingen af europæiske politikker. Som fastlagt i betænkninger fra tidligere år kan vi igen blot håbe på en forbedring af den institutionelle kommunikation om de forskellige rapporteringsmekanismer, der er tilgængelige for borgerne på europæisk niveau, via etableringen af one-stop-shopper, der kan forsyne dem med de nødvendige retningslinjer for søgningen efter løsninger på eventuelle krænkelser af deres rettigheder.

Vi er enige med ordføreren, når han nævner, at der bør udvikles en mere interaktiv internetside, hvor borgerne kan få den information, de har brug for, inden de tager beslutning om, hvilken institution de skal henvende sig til, og hvilken mekanisme de skal benytte sig af.

Inese Vaidere (PPE). – *(LV)* Hr. formand! Jeg vil gerne sige tak. I 2009 modtog Udvalget for Andragender 1 924 andragender, men kun 46 % af disse blev antaget til behandling i udvalget. Det viser, at borgerne ikke i tilstrækkelig grad er bevidste om, hvordan de kan kontakte Parlamentet online. Jeg vil blot sige, at udvalgets egen webside bør forbedres, da de fleste europæere aldrig har hørt om SOLVIT, onlinenettet til problemløsning. Jeg vil desuden gerne understrege, at vi også bør benytte muligheden for at stille information til rådighed for de borgere, der på nuværende tidspunkt ikke har internetadgang. Jeg vil gerne understrege, at Udvalget for Andragender er den mest direkte og hurtigste vej til at kontakte Parlamentet som helhed, og at arbejdet i dette udvalg efter min mening skal være langt mere ansvarligt og proaktivt. Derfor støttede jeg betænkningen.

Seán Kelly (PPE). – *(EN)* Hr. formand! Udvalget for Andragender er en af EU's største succeser. Jeg har, sammen med andre medlemmer, set udvalget give trøst, støtte og positiv opmærksomhed til personer, der er blevet mødt af en mur af frustration og bureaukrati i deres eget land. Vi er dog nødt til at gøre et par ting for at forbedre det. For det første er vi nødt til i højere grad at sende budskabet til borgerne, for det andet er vi nødt til at gøre processen hurtigere, og for det tredje skal medlemsstaterne forpligtes til at svare hurtigere på forespørgsler, end de gør det i dag. Forsinkede svar giver anledning til frustration i processen, hvilket giver en utilfredsstillende situation.

Der er dog tale om en positiv udvikling, og jeg vil gerne takke udvalget og alle berørte parter for at lytte til de personer, der har mest brug for det.

Formanden. – *(EN)* Hr. Kelly bedes huske at blive indskrevet på listen, inden vi indleder stemmeforklaringerne. Han var ikke på listen, og det var årsagen til, at jeg ikke gav ham ordet.

Seán Kelly (PPE). – *(EN)* Hr. formand! Mea culpa. Det er taget til efterretning.

Betænkning: Emilie Turunen (A7-0197/2010)

Licia Ronzulli (PPE). – *(IT)* Hr. formand, mine damer og herrer! Den økonomiske krise har haft særlig store konsekvenser for unge europæere ved at dræbe deres erhvervsudsigter og fange dem i et tomrum af usikkerhed. 20 % af de unge under 25 er arbejdsløse – det er en hær af 5,5 mio. personer med en usikker fremtid.

Heldigvis er de økonomiske og demografiske prognoser for de kommende ti år, at der vil blive skabt 80 mio. nye job i Europa, hvoraf de fleste vil kræve høje faglige kvalifikationer. Opbakningen til de kommende generationer er således en reel udfordring, der skal løftes, og det er den eneste sikre investering for EU nu og i fremtiden. Der må sættes en stopper for lærlinge- og praktikordningerne, der mere ligner udnyttelse end et reelt uddannelsesforløb. Jeg håber derfor, at initiativer til fremme af beskæftigelsen – dels som følge af det dokument, vi har vedtaget i dag – uden forbehold vil komme til at fokusere på de unge og deres behov.

Hannu Takkula (ALDE). – *(FI)* Hr. formand! Det er meget vigtigt at lette og fremme de unges adgang til arbejdsmarkedet, og det er vigtigt, at fru Turunen har udarbejdet en betænkning om emnet, og at Parlamentet har vedtaget den. Det er dog ikke nok i sig selv. Vi har brug for en drastisk holdningsændring, ikke blot i Parlamentet, men også i medlemsstaterne, eftersom vi ved, at vi har ladet ungdomsarbejdsløsheden stige til alt for høje niveauer. Den er på omkring 20 % i EU, og vi kan ikke blive ved på denne måde. Med andre ord har vi brug for praktiske foranstaltninger både i medlemsstaterne og på EU-niveau og ikke så mange forskellige beslutninger og taler. Vi har i stedet brug for meget praktisk orienterede tiltag.

Arbejdsmarkedet fungerer ikke på nuværende tidspunkt, og af en eller anden årsag har de unge ikke adgang til det eller mangler erfaring. I lyset af den nuværende situation er det virkelig meget vigtigt at etablere klare forløb, nemlig den slags chancer, der vil forbedre de unges beskæftigelsesmuligheder og således bygge et mere bæredygtigt fundament for håb og fremtiden. Jeg håber, at betænkningen ikke blot vil blive lagt til side, men at indholdet heri også vil blive ført ud i praksis i medlemsstaterne. På den måde kan vi gøre situationen nemmere for de unge.

Radvilė Morkūnaitė-Mikulėnienė (PPE). – *(LT)* Hr. formand! Ungdomsarbejdsløshed er et temmelig akut problem i dag. 20 % af mine jævnaldrene i EU er arbejdsløse. Jeg stemte for Parlamentets holdning, da jeg mener, at vi sender et meget vigtigt politisk budskab både til Kommissionen og medlemsstaterne om situationen i forbindelse med ungdomsarbejdsløshed. Jeg er helt enig i betænkningens betragtninger om, at vi skal fremme og udvide programmer som Erasmus for unge erhvervsdrivende, og at det er afgørende at understrege betydningen af uformel uddannelse i de unges liv og erhvervsuddannelsen. Og så er der målene i Europa 2020-strategien. Det er stadig planen, at den økonomiske genopretning skal komme fra innovation, grønne teknologier og inddragelsen af unge på arbejdsmarkedet, og det er meget vigtigt. Jeg vil gerne fremhæve erfaringerne fra Litauen, hvor arbejdsgivere får skattefordele, hvis de ansætter unge, der skal ind på arbejdsmarkedet for første gang. Jeg håber på et tæt samarbejde mellem medlemsstaterne, således at vi kan opnå den slags resultater.

Betænkning: Pascale Gruny (A7-0193/2010)

Licia Ronzulli (PPE). – *(IT)* Hr. formand, mine damer og herrer! De mest fleksible arbejdsformer kommer ofte til udtryk i atypiske kontrakter, der ikke sikrer arbejdstagerne social beskyttelse. Kampen mod denne type jobusikkerhed skal indledes af Parlamentet, der skal kunne sikre alle arbejdstagere større fleksibilitet og sikkerhed.

Vedtagelsen af beslutningen vil danne grundlag for et nyt jobsikkerhedsniveau. Vores vigtigste mål skal være at øge mulighederne for at finde arbejde med gode udviklingsperspektiver, hvilket skal sikre en endnu hurtigere genopretning af den europæiske økonomi. Jeg håber derfor, at alle medlemsstaterne kan investere flere ressourcer i udviklingen af specifikke faglige muligheder på højt niveau.

Jeg siger ja til et Europa med viden og arbejde og derfor nej til et Europa med manglende jobsikkerhed og social usikkerhed.

Betænkning: José Manuel Fernandes (A7-0203/010)

Mario Pirillo (S&D). – *(IT)* Hr. formand, mine damer og herrer! Dagens afstemning om Fernandes-betænkningen, som jeg var skyggeordfører for for S&D-Gruppen, er et klart signal fra Parlamentet, der opfordrer Kommissionen til at udarbejde et forslag til et særdirektiv om bioaffald og navnlig til at indføre en obligatorisk ordning med særskilt indsamling.

Bioaffald kan – hvis det håndteres korrekt – blive en ressource for EU til produktion af biogas, som er en vedvarende energikilde, der kan omdannes til biometan eller anvendes til fremstilling af grundlastelektricitet. Jeg var bekymret over den nye meddelelse fra Kommissionen, der var skeptisk over for tanken om at forelægge et specifikt forslag til retsakt. I denne henseende har jeg i samarbejde med andre medlemmer fremsendt en skrivelse med vores holdning til kommissær Potočnik. Jeg håber, at Kommissionen vil overveje det og snart forelægge Parlamentet en tekst.

Radvilė Morkūnaitė-Mikulėnienė (PPE). – *(LT)* Hr. formand! Biologisk affald er ligesom almindeligt affald et vigtigt og naturligt spørgsmål for alle borgere i EU. Situationen varierer fra én EU-medlemsstat til en anden. I nogle medlemsstater deponeres 10 % af det biologiske affald på deponeringsanlæg, i andre desværre op til 90 %. Derfor bør vores opgaver for det første være at sikre affaldsforebyggelse og -reduktion og for det andet – specifikt i forbindelse med den nuværende situation – bør EU blive et affaldsforarbejdende samfund. For så vidt angår kompost, navnlig i forbindelse med biologisk affald, bør vi overveje og vurdere mulighederne for anvendelse af kompost af dårligere kvalitet, således at vi ikke skader mennesker eller miljø. På europæisk niveau bør det, når vi har fastlagt muligheder for anvendelse af kompost af dårligere kvalitet og fastlagt, hvornår kompost klassificeres som et produkt, og hvornår det klassificeres som affald, være nemmere for medlemsstaterne at løse problemer vedrørende anvendelse af kompost. Der er derfor brug for hensigtsmæssige retlige bestemmelser på EU-niveau.

Zuzana Roithová (PPE). – *(CS)* Hr. formand! Jeg vil gerne takke for muligheden for at forklare min stemme vedrørende grønbogen om håndtering af bioaffald. Det udgør en overordnet ramme, og jeg er enig i målene

heri. Jeg vil dog gerne påpege, at Kommissionen, inden den udarbejdede forslaget til retsakt, burde have tilføjet en opdateret global plan, der tager hensyn til vores forpligtelser vedrørende fødevaresikkerhed og optimale strukturer, både i EU og i udviklingslandene, hvor millioner af mennesker sulter. Kommissionen bør også gennemføre flere dybdegående undersøgelser af de overordnede miljøvirkninger af forarbejdningen af biomasse som alternativ energikilde. Som læge mener jeg endvidere, at overvågning fra medlemsstaternes side af den sikre bortskaffelse af farligt, giftigt og biologisk affald på deres eget område er af afgørende betydning.

Skriftlige stemmeforklaringer

Betænkning: George Sabin Cutaş (A7-0201/2010)

Sophie Auconie (PPE), *skriftlig. – (FR)* Pariserkonventionen regulerer hyppigheden og kvaliteten af samt procedurerne for internationale udstillinger. Ordføreren, som jeg støttede, opfordrede til, at de medlemsstater, der er berørt af konventionen, men som endnu ikke lever op til kravene heri, hurtigst muligt sikrer, at de gør det. Det er et spørgsmål, som efter min mening er meget vigtigt. Pariserkonventionen kan kun undertegnes af medlemsstaterne, ikke af EU. Det er derfor afgørende, at så mange lande som muligt undertegner konventionen, der vil gøre det muligt for nye signatarstater at forpligte sig til at udbrede innovation, som andre har gjort før dem, og bidrage til oplysning af den europæiske offentlighed.

Mara Bizzotto (EFD), *skriftlig. – (IT)* Jeg er i høj grad tilhænger af en teknisk foranstaltning til fremme af afholdelsen af internationale udstillinger. Kun oprettelsen af en effektiv og frem for alt fungerende videnbase, der præsenterer kompetencer og innovation, vil gøre det muligt at nå målet i pariserkonventionen i praksis. Med andre ord ikke blot politisk promotion, men også økonomisk og social samhørighed gennem videnskab.

Mário David (PPE), *skriftlig. – (PT)* Jeg stemte for henstillingen, som jeg er helt enig i. Ikke desto mindre vil jeg gerne understrege, at henstillingen mere end dens indhold – i forbindelse med proceduren med samstemmende udtalelse i henhold til forretningsordenens artikel 81 og oprindeligt indført i fællesskabsretten med Den Europæiske Fælles Akt – er et godt eksempel på den interaktion og det flow, der bør være mellem Rådet og Parlamentet. Det oprindelige dokument blev præsenteret af Rådet den 5. februar 2010 for fem måneder siden, og proceduren med samstemmende udtalelse er allerede blevet afsluttet i Parlamentet. Jeg ved, at ikke alle sager fremover vil blive genstand for så bred konsensus. Det er ikke desto mindre et godt eksempel.

Diogo Feio (PPE), *skriftlig. – (PT)* Da Udvalget om International Handel blev opfordret til at afgive udtalelse om de samlede vilkår i forretningsordenens artikel 81 og 90 om godkendelsen fra Unionen, såfremt en medlemsstat ønsker at tiltræde pariserkonventionen angående internationale udstillinger, var udvalget i overvældende grad tilhænger af denne godkendelse med kun to hverken/eller-stemmer ved den endelige afstemning.

Den fastsatte godkendelse fortjener som følge af dens enkelthed og den generelle konsensus ikke at blive ændret, da den bidrager til opretholdelse af lighed mellem medlemsstaterne. Et andet spørgsmål er, om det er en sag, som Parlamentet skal tage sig af, og om der er grund til en afstemning i Parlamentet.

José Manuel Fernandes (PPE), *skriftlig. – (PT)* Af hensyn til større proceduremæssig ensartethed i EU og fremme af kulturelle aktiviteter, der fremmer præsentationen af nyskabelser og bidrager til oplysning af offentligheden, støtter jeg Rådets initiativ til at skabe vilkår for medlemsstater, der endnu ikke har tiltrådt pariserkonventionen, til at tiltræde, samtidig med at EU's enekompetencer i henhold til Lissabontraktaten bevares. Det er afgørende, at der findes en hensigtsmæssig toldprocedure, der giver mulighed for fritagelse for skatter og afgifter på midlertidig import og efterfølgende eksport af varer til internationale udstillinger, der kan vare fra tre uger til tre måneder.

Nuno Melo (PPE), *skriftlig. – (PT)* Internationale udstillinger er en ideel metode for landene til at præsentere deres kultur, økonomi og traditionelle produkter for personer fra andre lande. De varer, der præsenteres på disse udstillinger, er genstand for en særlig toldprocedure, der er reguleret i pariserkonventionen. På nuværende tidspunkt har 24 medlemsstater tiltrådt konventionen. Rådets afgørelse gør det muligt for medlemsstater, der endnu ikke har tiltrådt konventionen, at tiltræde, samtidig med at EU's enekompetencer i henhold til Lissabontraktakten bevares.

Alajos Mészáros (PPE), *skriftlig. – (HU)* Her er min stemmeforklaring. Eftersom EU ikke selv kan tiltræde pariserkonventionen, da kun suveræne stater kan være parter, mener jeg, at det er meget vigtigt, at medlemsstaterne udøver denne ret i henhold til Lissabontraktaten. Det er afgørende, at medlemsstaterne

også på den måde støtter afholdelsen af internationale udstillinger, da sådanne udstillinger giver EU-borgerne adgang til innovativ forskning. Jeg er helt enig i, at de lande, der arrangerer udstillinger, skal tillade deltagerne at importere varer midlertidigt. Derfor stemte jeg for beslutningen. Tak.

Andreas Mölzer (NI), *skriftlig. – (DE)* Pariserkonventionen regulerer hyppigheden og kvaliteten af samt procedurerne for internationale udstillinger, der er omfattet af dens anvendelsesområde. Den regulerer også netop de enkelte landes toldbestemmelser for de importerede varer. På den måde er landene forpligtede til at give varerne adgang. For udstillerne er det en betydelig forenkling af toldprocedurerne. Jeg stemte for betænkningen, da den fra et kulturelt synspunkt er nødvendig for så vidt muligt at forenkle import af varer til udstillinger.

Aldo Patriciello (PPE), *skriftlig. – (IT)* Formålet med pariserkonventionen angående internationale udstillinger er at regulere hyppigheden og kvaliteten af selve udstillingerne. Den finder anvendelse på alle internationale udstillinger, der varer mindst tre uger og mindre end tre måneder, og som ikke er af rent handelsmæssig art.

Eftersom konventionen regulerer områder, som henhører under Den Europæiske Unions toldlovgivning, kræves der en godkendelse fra Unionen, såfremt en medlemsstat ønsker at tiltræde konventionen. Den Europæiske Union kan ikke selv tiltræde pariserkonventionen, da kun suveræne stater kan være parter. Jeg støtter dog formålet med Rådets afgørelse, som er at gøre det muligt for de interesserede medlemsstater, der endnu ikke har tiltrådt pariserkonventionen, at tiltræde, samtidig med at Den Europæiske Unions enekompetencer bevares.

Rovana Plumb (S&D), *skriftlig. – (RO)* Formålet med pariserkonventionen angående internationale udstillinger er at regulere hyppigheden og kvaliteten af samt procedurerne for de internationale udstillinger, der er omfattet af dens anvendelsesområde.

Eftersom pariserkonventionen regulerer områder, som henhører under Den Europæiske Unions toldlovgivning, og eftersom EU ikke selv kan tiltræde pariserkonventionen, da kun suveræne stater kan være parter, kræves der en godkendelse fra Unionen, såfremt en medlemsstat ønsker at tiltræde konventionen.

Jeg stemte for betænkningen, således at de tre medlemsstater, der endnu ikke har tiltrådt konventionen, også kan tiltræde.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *skriftlig. – (EN)* Formålet med pariserkonventionen angående internationale udstillinger er at regulere hyppigheden og kvaliteten af samt procedurerne for de internationale udstillinger, der er omfattet af dens anvendelsesområde. Hovedformålet med internationale udstillinger, som fastsat i pariserkonventionen, er at fremme præsentationen af nyskabelser og bidrage til oplysning af offentligheden. Eftersom konventionen regulerer områder, som henhører under Den Europæiske Unions toldlovgivning, kræves der en godkendelse fra Unionen, såfremt en medlemsstat ønsker at tiltræde konventionen. Den Europæiske Union kan ikke selv tiltræde pariserkonventionen, da kun suveræne stater kan være parter. 24 medlemsstater har indtil nu tiltrådt pariserkonventionen. Letland, Luxembourg og Irland har endnu ikke tiltrådt konventionen, men Letland har udtrykt ønske herom.

Formålet med Rådets afgørelse er således at gøre det muligt for medlemsstater, der endnu ikke har tiltrådt konventionen, at tiltræde, samtidig med at EU's enekompetencer i henhold til Lissabontraktakten bevares. Verts/ALE-Gruppen har fulgt ordførerens forslag om at godkende forslaget til Rådets afgørelse om godkendelse af, at medlemsstaterne tiltræder pariserkonventionen.

Oreste Rossi (EFD), *skriftlig. – (IT)* Vi stemmer for betænkningen, da den sigter mod at fremme præsentationen af nyskabelser og bidrage til oplysning af offentligheden. Italien er særlig interesseret i teksten her inden EXPO 2015, der skal afholdes i Milano.

Betænkning: Jo Leinen (A7-0191/2010)

Elena Oana Antonescu (PPE), *skriftlig. – (RO)* EU er kontraherende part i Barcelona-konventionen, som skal beskytte Middelhavet mod forurening, og er forpligtet til at fremme integreret kystzoneforvaltning og beskytte områder af økologisk eller landskabsmæssig interesse samt sikre en rationel udnyttelse af naturressourcerne.

Protokollen indeholder bestemmelser om økonomiske aktiviteter i kystzonerne, herunder bebyggelse, turisme, fiskeri, akvakultur og maritime aktiviteter i kystzoner i Middelhavet. Mekanismerne i protokollen bidrager til at forbedre koordineringen af tiltag til fremme af kystzoneforvaltning mellem nationale, regionale og lokale myndigheder.

Jeg stemte for betænkningen, fordi den omfatter mål og principper for hensigtsmæssig kystzoneforvaltning og fremmer bæredygtig udnyttelse af naturressourcerne gennem indførelse af overvågningsmekanismer.

Mário David (PPE), *skriftlig. – (PT)* Jeg stemte for forslaget om at indgå protokollen om integreret kystzoneforvaltning i Middelhavet (ICZM-protokollen). Barcelona-konventionen afspejler en fælles interesse i integreret og bæredygtig forvaltning af naturressourcer blandt alle landene i Middelhavsområdet.

EU bør imidlertid ikke blot være kontraherende part. EU bør indtage en proaktiv rolle i at forfølge de mål, der er fastsat i ICZM-protokollen, herunder bæredygtig udnyttelse af naturressourcerne og bevarelse af økosystemerne, og sikre reel overholdelse af lovgivningen om økonomiske aktiviteter i kystzonerne. EU's rolle kunne endda udvides til at omfatte overvågningen af den korrekte anvendelse af instrumenter til integreret kystzoneforvaltning under hensyntagen til deres økologiske og landskabsmæssige betydning.

Edite Estrela (S&D), *skriftlig. – (PT)* Jeg bifalder vedtagelsen af protokollen om integreret kystzoneforvaltning i Middelhavet, som indeholder de grundlæggende principper for miljøbeskyttelse i disse områder, herunder bæredygtig udnyttelse af ressourcer, bevarelse af kystøkosystemer og særlige bestemmelser om økonomiske aktiviteter i kystzonerne, herunder bebyggelse, turisme, fiskeri, akvakultur og maritime aktiviteter i kystzoner.

Diogo Feio (PPE), *skriftlig. – (PT)* Protokollen om integreret kystzoneforvaltning i Middelhavet (ICZM-protokollen) sigter mod at vende tendensen med forværringen af miljøforholdene i Middelhavet i de seneste årtier, der er blevet fordømt af miljøforkæmpere og kulturelle personligheder som den spanske forfatter Arturo Pérez-Reverte. Rovdriften på fiskeressourcerne, stigende temperaturer, forurening, udryddelsen af oprindeligt dyre- og planteliv og stigningen i fremmede arter kræver en integreret og koordineret indsats fra det størst mulige antal Middelhavslande. EU bør spille en særlig vigtig rolle i denne fælles opgave.

EU skal sikre, at Middelhavet, som er den vestlige civilisations vugge, bevarer sin balance, ikke blot for så vidt angår økologi og landskab, men også økonomisk, og at Middelhavsområdet vil være i en tilstand, som er værd at bringe i arv til kommende generationer, så de kan genkende fortidens præg, ved, hvordan de skal nyde det, og ved, hvordan de skal bevare det for eftertiden.

José Manuel Fernandes (PPE), *skriftlig. – (PT)* EU er kontraherende part i konventionen om beskyttelse af Middelhavets havmiljø og kystområder (Barcelona-konventionen) sammen med alle de medlemsstater, der grænser op til Middelhavet. Ifølge konventionens artikel 4, stk. 3, skal parterne fremme integreret kystzoneforvaltning og beskytte områder af økologisk eller landskabsmæssig interesse samt sikre en rationel udnyttelse af naturressourcerne. Protokollen om integreret kystzoneforvaltning i Middelhavet (ICZM-protokollen) præsenterer målene og de generelle principper for integreret kystzoneforvaltning, såsom bæredygtig udnyttelse af naturressourcerne og bevarelse af kystøkosystemer. Den indeholder også særlige bestemmelser om økonomiske aktiviteter i kystzoner, herunder bebyggelse, turisme, fiskeri, akvakultur og maritime aktiviteter i kystzoner, og instrumenter til integreret kystzoneforvaltning (såsom miljøvurdering, nationale kyststrategier og overvågningsmekanismer).

ICZM-protokollen er allerede blevet godkendt af Rådet på vegne af EU. Kommissionen foreslår nu, i henhold til forslaget til Rådets afgørelse og som nævnt tidligere, at Rådet indgår protokollen på vegne af EU. Rådet skal nu indhente godkendelse fra Parlamentet forud for vedtagelsen af afgørelsen om at indgå protokollen.

Nuno Melo (PPE), *skriftlig. – (PT)* Protokollen om integreret kystzoneforvaltning i Middelhavet er et vigtigt tiltag fra EU's side til at fremme integreret kystzoneforvaltning og beskytte områder af økologisk og landskabsmæssig interesse samt sikre en rationel udnyttelse af naturressourcerne. Økonomiske aktiviteter i kystzonen, herunder bebyggelse, turisme, fiskeri, akvakultur og maritime aktiviteter, bør overvejes og vurderes på ny og underkastes en mere omfattende undersøgelse for ikke at true regionens bæredygtighed, der er afgørende for de kommende generationer. Jeg mener dog, at hvis et sådant tiltag skal have betydning på kort sigt, er der brug for fuldt gensidigt samarbejde mellem Middelhavslandene.

Andreas Mölzer (NI), *skriftlig. – (DE)* EU har allerede lagt navn til mange miljø- og dyrevelfærdsinstrumenter. For det meste er der mangler, for så vidt angår gennemførelse og overvågning, hvilket eksempelvis er tilfældet med fiskekvoterne. Bevarelsen af økosystemer til fordel for kommende generationer bør være et vigtigt fokusområde for EU, selv om akvakultur, under visse forudsætninger, kan være til fordel for miljøet. Generelt gælder det om at bevare en fornuftig balance mellem miljøbeskyttelse og dyrevelfærd på den ene side og økonomien på den anden side. Med denne betænkning ville EU blive fuldgyldigt medlem af protokollen om integreret kystzoneforvaltning. EU-medlemsstater med adgang til havet er dog allerede ICZM-medlemmer. Da det er i strid med subsidiaritetsprincippet, stemte jeg imod betænkningen.

Aldo Patriciello (PPE), *skriftlig. – (IT)* Den 19. februar 2010 offentliggjorde Kommissionen et forslag til Rådets afgørelse om indgåelse af protokollen om integreret kystzoneforvaltning i Middelhavet eller protokollen til konventionen om beskyttelse af Middelhavets havmiljø og kystområder, også kendt som Barcelona-konventionen.

Som alle EU's medlemsstater i Middelhavsområdet er EU også kontraherende part i konventionen og fremmer dermed integreret kystzoneforvaltning og beskytter navnlig områder af økologisk og landskabsmæssig interesse.

ICZM-protokollen indfører yderligere mål, herunder bæredygtig udnyttelse af naturressourcerne og bevarelse af kystøkosystemer. Den fastlægger endvidere flere bestemmelser vedrørende økonomiske aktiviteter, herunder turisme, fiskeri og akvakultur. Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevaresikkerhed opfordrer Parlamentet til at godkende indgåelsen af ICZM-protokollen. Jeg støtter udvalget fuldt ud i dets forslag om, at Rådet hurtigst muligt indgår protokollen på vegne af EU.

Rovana Plumb (S&D), *skriftlig. – (RO)* Kystzonerne i Middelhavet oplever fortsat stort pres på miljøet og stigende udtømning af kystressourcerne.

Urbaniseringen er intens i Middelhavsområdet, hvilket forårsager gradvist tab af naturområder og biodiversitet og øget konkurrence om vandressourcerne. Problemer med erosion af kystområder og oversvømmelse af lavtliggende kystlinjer forværres af urbanisering i områder nær kysten og flodlejer. Forventet befolkningstilvækst i kystbyområderne, næsten en fordobling af strømmen af turister og endda vækst inden for transport vil sandsynligvis øge presset. Næsten 50 % af kystlinjen risikerer at være bebygget inden 2025, hvilket udgør en stigning fra 40 % i 2000. Derudover er Middelhavet blandt de mest sårbare områder, for så vidt angår følgerne af klimaændringerne.

Protokollen udgør rammen for fremme af den mere konsensusprægede og integrerede tilgang, der er nødvendig for at behandle disse problemer på en mere effektiv måde og opnå en mere bæredygtig udvikling af kystzonerne i Middelhavet. Derfor stemte jeg for betænkningen.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *skriftlig.* – Vi i Verts/ALE-Gruppen har ikke været overbeviste om, at vi skulle støtte Leinens forslag om at godkende Rådets holdning på området. Det er en kendsgerning, at Kommissionen den 19. februar 2010 offentliggjorde et forslag til Rådets afgørelse om på vegne af EU at indgå protokollen om integreret kystzoneforvaltning (ICZM-protokollen) til konventionen om beskyttelse af Middelhavets havmiljø og kystområder (konventionen er almindeligt kendt som Barcelona-konventionen). Den blev oprindeligt undertegnet den 16. februar 1976 og efterfølgende ændret den 10. juni 1995).

EU er kontraherende part i Barcelona-konventionen, hvilket gælder for alle EU's medlemsstater i Middelhavsområdet. Ifølge konventionens artikel 4, stk. 3, skal parterne fremme integreret kystzoneforvaltning og beskytte områder af økologisk eller landskabsmæssig interesse samt sikre en rationel udnyttelse af naturressourcerne.

Jeg mener dog personligt, at der er tale om et svagt forslag, i betragtning af at vi har brug for mindst 40 % beskyttede områder. Jeg opfatter ikke forslaget som et stærkt budskab i denne henseende.

Oreste Rossi (EFD), *skriftlig. – (IT)* Jeg stemmer for forslaget, da protokollen indeholder de generelle mål og principper, herunder bæredygtig udnyttelse af ressourcer og bevarelse af kystøkosystemer, og særlige bestemmelser om økonomiske aktiviteter i kystzonerne, herunder bebyggelse, turisme, fiskeri, akvakultur og maritime aktiviteter.

Betænkning: Simon Busuttil (A7-0173/2010)

Carlos Coelho (PPE), *skriftlig. – (PT)* Prümaftalen fra 2005 fastlægger de juridiske rammer, der skal udvikle samarbejdet mellem medlemsstaterne med henblik på at bekæmpe terrorisme, grænseoverskridende kriminalitet og ulovlig indvandring. I 2007 blev det besluttet at inkorporere denne aftale i EU-lovgivningen. Prümaftalen og gennemførelsen heraf sikrer udveksling af DNA-data, fingeraftryk og oplysninger fra køretøjsregistre samt udveksling af information vedrørende vigtige begivenheder i forbindelse med grænsekontrol og tilrådighedsstillelse af information, der skal forhindre terrorhandlinger. Målet med aftalen er at gøre det muligt for Island og Norge at samarbejde med EU-medlemsstaterne i forbindelse med disse udvekslinger og således styrke samarbejdet mellem de myndigheder, der er ansvarlige for forebyggelse og bekæmpelse af kriminalitet.

Da Island og Norge er tilknyttet Schengenområdet, er det vigtigt, at EU støtter deres indsats for at forebygge og bekæmpe terrorisme og alle former for grænseoverskridende kriminalitet, idet der samtidig sikres respekt for de grundlæggende rettigheder, navnlig vedrørende beskyttelse af personoplysninger, og respekt for proportionalitets- og nødvendighedsprincipperne.

Mário David (PPE), *skriftlig. – (PT)* Jeg stemmer for aftalen mellem Den Europæiske Union og Island og Norge. Jeg mener, at en udvidelse af samarbejdet over grænserne, navnlig i forbindelse med bekæmpelse af terrorisme og kriminalitet, er et positivt skridt for alle parter. Tæt samarbejde mellem EU og nabolandene inden for bekæmpelse af organiseret kriminalitet og terrorisme eller udveksling af data og politi- og retssamarbejde fremmer en følelse af sikkerhed blandt europæerne, ikke kun i EU, men i Europa i bred forstand.

Ioan Enciu (S&D), *skriftlig. – (EN)* Jeg stemte for Rådets afgørelse om indgåelse af aftalen mellem Den Europæiske Union og Island og Norge om intensivering af det grænseoverskridende samarbejde med henblik på bekæmpelse af terrorisme og grænseoverskridende kriminalitet. Afgørelsen fastlægger de nødvendige administrative og tekniske bestemmelser vedrørende elektronisk udveksling af DNA-data, fingeraftryk og oplysninger fra køretøjsregistre. Med frihederne i Schengenområdet er det også nødvendigt at udvide de redskaber, der er tilgængelige til at bekæmpe grænseoverskridende kriminalitet og terrorisme, til at omfatte Schengenmedlemmer, der ikke er medlem af EU. Jeg støtter aftalen, da den vil styrke kampen mod terrorisme og trusler fra kriminalitet i Schengenområdet. Det skal bemærkes, at sikkerheden i Schengenområdet vil blive yderligere styrket gennem den fulde gennemførelse af SIS II. Kommissionen bør gøre alt, hvad der står i dens magt, for at sætte en stopper for de fortsatte forsinkelser i forbindelse med SIS II.

Diogo Feio (PPE), *skriftlig. – (PT)* Terrorisme er en af de største trusler mod det moderne samfund og bør således fordømmes på det kraftigste, og vi bør gøre vores bedste for at udrydde den. Det står nu klart, at de enkelte medlemsstater ikke er i stand til selv at håndtere denne voksende globale trussel, og at den kun kan tackles, hvis de samarbejder, udveksler oplysninger på en effektiv og hurtig måde og samordner deres aktioner effektivt, for så vidt angår metoder og midler.

Jeg mener derfor, at vi bør bifalde EU's aftale med Island og Norge – naboer, der deler vores værdier, særlig de demokratiske værdier og retsstatsprincippet, og som også fordømmer blind, ektremistisk vold mod sagesløse borgere. Jeg håber, at aftalen vil bane vejen for en stærkere og bedre fælles reaktion på de udfordringer, som terrorisme og grænseoverskridende kriminalitet udgør for retssystemet og politiet.

José Manuel Fernandes (PPE), *skriftlig. – (PT)* Dette er en bemærkning til vedtagelsen af aftalen mellem Den Europæiske Union og Island og Norge om anvendelse af visse bestemmelser i Rådets afgørelse 2008/615/RIA om intensivering af det grænseoverskridende samarbejde, navnlig om bekæmpelse af terrorisme og grænseoverskridende kriminalitet. Det er endvidere en bemærkning til Rådets afgørelse 2008/616/RIA om gennemførelse af afgørelse 2008/615/RIA om intensivering af det grænseoverskridende samarbejde, navnlig om bekæmpelse af terrorisme og grænseoverskridende kriminalitet, samt bilaget hertil (05060/2009). Da jeg ikke har nogen indvendinger, stemte jeg for indgåelse af aftalen.

Véronique Mathieu (PPE), *skriftlig. – (FR)* Jeg støtter fuldt ud vedtagelsen af aftalen, ifølge hvilken "Prümafgørelserne" skal finde anvendelse på Island og Norge. Selv om disse to lande ikke er medlem af EU, er de ikke desto mindre parter i Schengensamarbejdet, hvilket specifikt betyder, at der ikke foretages grænsekontrol ved de indre grænser mellem disse lande og de andre lande i Schengenområdet.

Denne situation berettiger fuldt ud til, at disse lande i højere grad inddrages i grænseoverskridende samarbejde om effektiv bekæmpelse af terrorisme og international kriminalitet. Takket være denne aftale vil de norske og islandske myndigheder kunne samarbejde mere aktivt på disse områder under anvendelse af de to "Prümafgørelser", der navnlig muliggør udveksling af data vedrørende DNA-profiler, fingeraftryk og oplysninger fra køretøjsregistre.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), *skriftlig. – (FR)* Jeg stemmer imod aftalen mellem Den Europæiske Union og Island og Norge vedrørende grænseoverskridende samarbejde. Den gør det muligt at udveksle data, der er indsamlet på grundlag af både vage og tilfældige kriterier, såsom formodning om terrorisme eller deltagelse i store demonstrationer. Igen krænkes meningsfriheden af såkaldte sikkerhedshensyn.

Nuno Melo (PPE), *skriftlig. – (PT)* Hvis det europæiske område nogensinde skal blive et område med sikkerhed og velfærd, skal vi fortsætte vores indsats for samarbejde med alle de europæiske lande, der ikke er medlem af EU. Aftalen mellem EU og Island og Norge hører under denne indsats, da den vil give mulighed for tættere samarbejde om bekæmpelse af terrorisme og grænseoverskridende kriminalitet.

Georgios Papanikolaou (PPE), *skriftlig. – (EL)* Jeg stemte i dag for henstillingen om udkast til Rådets afgørelse om indgåelse af aftalen mellem Den Europæiske Union og Island og Norge om intensivering af det grænseoverskridende samarbejde, navnlig om bekæmpelse af terrorisme og grænseoverskridende kriminalitet. Denne aftale er endnu et initiativ fra EU's side til at bekæmpe terrorisme, og den supplerer EU's overordnede indsats i denne henseende. Der er brug for den slags initiativer løbende, hvis terrorhandlinger skal bekæmpes effektivt.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *skriftlig. – (EN)* Selv om Parlamentet har vedtaget Busuttils forslag om at godkende udkastet til Rådets afgørelse om indgåelse af aftalen mellem Den Europæiske Union og Island og Norge om anvendelse af visse bestemmelser i Rådets afgørelse 2008/615/RIA og Rådets afgørelse 2008/616/RIA, fandt vi i Verts/ALE-Gruppen for mange ubesvarede spørgsmål om vilkårene for dens gennemførelse. Vi støtter ikke denne tilgang og har stemt imod forslaget.

Oreste Rossi (EFD), *skriftlig. – (IT)* Jeg stemmer for forslaget, da aftalen styrker det grænseoverskridende samarbejde om bekæmpelse af terrorisme og kriminalitet mellem EU, Island og Norge.

Catherine Stihler (S&D), *skriftlig. – (EN)* Jeg støtter helhjertet denne henstilling, der baner vejen for at byde Island velkommen i EU.

Betænkning: Philip Claeys (A7-0172/2010)

Alfredo Antoniozzi (PPE), *skriftlig. – (IT)* Jeg stemte for hr. Claeys' betænkning, da jeg deler hans ønske om, at aftalen mellem Den Europæiske Union på den ene side og Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein på den anden side om disse staters deltagelse i Frontex indgås på en så positiv og hurtig måde som muligt.

Disse landes håndgribelige bidrag til kontrollen og overvågningen ved EU's ydre grænser ville faktisk udgøre en yderligere merværdi for Frontex, hvis betydningsfulde arbejde nu her mere end fem år efter agenturets oprettelse begynder at give de ønskede resultater, for så vidt angår bekæmpelse af ulovlig indvandring og bistand til medlemsstaterne.

Mara Bizzotto (EFD), *skriftlig. – (IT)* Afstemningen om betænkningen giver Parlamentet mulighed for at udtrykke sin holdning til gennemførelsen af Frontex' arbejde. En udvidelse af Frontex' aktiviteter til at omfatte Schweiz og Liechtenstein har praktisk betydning, men er frem for alt afgørende ud fra et symbolsk og programmeringsmæssigt synspunkt. Europa skal stille de nødvendige redskaber til rådighed for Frontex og støtte agenturet og bestræbe sig på, at agenturets arbejde dækker et så stort geografisk område som muligt og er af så høj kvalitet som muligt. Indvandring og grænsekontrol har hidtil været en af de mest undervurderede udfordringer for EU, og Unionen har alt for ofte forsøgt at ignorere den tanke, at grænsekontrol og forebyggelse af ukontrolleret indvandring er opgaver, som Europa skal løfte i fællesskab.

Jeg bifalder derfor tiltag, der bringer kontinentet tættere på oprettelsen af et ensartet område for kontrol af indvandring og grænser. Invandringsproblemet bør behandles på en hensigtsmæssig måde af de europæiske institutioner. Det er utænkeligt at lade medlemsstaterne i stikken over for en udfordring som massiv indvandring, der reelt påvirker hele kontinentet direkte eller indirekte. Enhver indsats for at styrke Frontex bør derfor hilses velkommen.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL), *skriftlig. – (EL)* Jeg stemte imod betænkningen om Schweiz' og Liechtensteins deltagelse i Frontex af principielle årsager. Jeg er imod Frontex' eksistens og overordnede arbejdsgang. Der er tale om en mekanisme, der fokuserer på at jage personer, der forsøger at krydse EU's grænser uden rejsedokumenter, på en måde, der ikke blot krænker deres grundlæggende menneskerettigheder, men også kaster mange af dem ud i endnu mere farlige forsøg på at komme ind i EU, hvilket ofte koster dem deres liv og naturligvis styrker bander, der står bag menneskehandel.

Det er en ekstremt dyr militær mekanisme, hvis budget burde anvendes til at bekæmpe fattigdom i indvandrernes hjemlande og til social integration af indvandrerne i EU-medlemsstaterne. Indvandringsspørgsmålet kan ikke løses ved at skabe et "Fort Europa", ved at undertrykke indvandring med militær magt eller ved massedeportationerne i Frontex' regi.

Carlos Coelho (PPE), *skriftlig. – (PT)* Hovedformålet med Frontex, der blev oprettet i 2005, er at koordinere det operative samarbejde mellem medlemsstaterne med hensyn til forvaltning af de ydre grænser. Alle de lande, der involveret i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne, skal deltage i agenturet, og vilkårene for deres deltagelse skal fastlægges i særskilte aftaler mellem EU og de respektive

lande. Mens Schweiz på den ene side tilsluttede sig Schengenområdet den 12. december 2008 og opnåede samme medlemskabsstatus som Norge og Island, kan den protokol, der blev undertegnet den 28. februar 2008 med Liechtenstein, på den anden side ikke indgås, før Lissabontraktaten træder i kraft, og den undersøges i øjeblikket af Parlamentet.

Til trods herfor blev det besluttet indtil videre og af effektivitetshensyn at inddrage Liechtenstein i aftalen, selv om den så først gælder, efter at protokollen får virkning. Jeg støtter derfor godkendelsen af aftalen, der fastsætter de rettigheder og forpligtelser, der vil sikre, at Schweiz og Liechtenstein kan deltage effektivt i Frontex, navnlig for så vidt angår stemmeret, finansielle bidrag og databeskyttelse og -fortrolighed osv.

Mário David (PPE), *skriftlig. – (PT)* Jeg støtter forslaget om en aftale mellem EU og Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein vedrørende Frontex. Som fastlagt i Frontex-forordningen deltager de medlemsstater, der er involveret i gennemførelsen og udviklingen af Schengenreglerne, i Frontex' aktiviteter. Vilkårene for deres deltagelse skal imidlertid fastlægges i efterfølgende aftaler med EU. Det betyder, at indgåelsen af aftalen om deltagelse mellem EU og disse to lande så hurtigt som muligt vil være meget positivt for alle berørte parter. Frontex skal som et afgørende redskab i den europæiske strategi for bekæmpelse af ulovlig indvandring have de nødvendige midler og vilkår til rådighed for effektivt at kunne koordinere det operative samarbejde mellem medlemsstaterne med hensyn til forvaltning af EU's ydre grænser. Derfor vil indgåelsen af aftalen sætte Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein i stand til at bidrage til en tættere samordning mellem deres kompetente administrative tjenester og EU's administrative tjenester af kontrollen og overvågningen af de ydre grænser.

Ioan Enciu (S&D), *skriftlig.* – (EN) Jeg stemte for Claeys' betænkning om aftalen mellem EU og Schweiz og Liechtenstein om vilkårene for deres deltagelse i Frontex. Den vigtige opgave, som Frontex løser ved at koordinere det operative samarbejde mellem medlemsstaterne og Schengenmedlemmer, der ikke er medlem af EU, med hensyn til forvaltning af de ydre grænser, kan kun blive styrket med Schweiz' og Liechtensteins deltagelse. Det skal bemærkes, at sikkerheden i Schengenområdet vil blive yderligere styrket gennem den fulde gennemførelse af SIS II. Kommissionen bør gøre alt, hvad der står i dens magt, for at sætte en stopper for de fortsatte forsinkelser i forbindelse med SIS II.

Diogo Feio (PPE), *skriftlig. – (PT)* Schweiz' og Liechtensteins deltagelse i Frontex øger de midler, som agenturet har til rådighed, og dets muligheder for at reagere på fænomenet med ulovlig indvandring, der påvirker lande, som grænser op til EU, og som lider under de samme problemer som lande i EU i forbindelse med bekæmpelse af ulovlig indvandring. Jeg bifalder de to landes samarbejdsvilje og håber, at aftalen vil blive gennemført effektivt og med stort udbytte. Jeg håber også, at samarbejdet vil blive udvidet til andre områder.

José Manuel Fernandes (PPE), *skriftlig. – (PT)* Frontex blev oprettet i 2004, jf. EF-traktatens artikel 62, stk. 2, litra a), og artikel 66 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, og indledte sit arbejde 1. maj 2005. Agenturet var oprindelig tænkt som et vigtigt instrument i den fælles europæiske strategi til bekæmpelse af ulovlig indvandring. Formålet med det forslag til Rådets afgørelse, som er genstand for denne godkendelsesprocedure, er undertegnelse og indgåelse på Fællesskabets vegne af en aftale mellem EU på den ene side og Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein på den anden side om vilkårene for disse staters deltagelse i Det Europæiske Agentur for Forvaltning af det Operative Samarbejde ved EU-medlemsstaternes Ydre Grænser (Frontex).

Jeg bifalder indgåelsen af aftalen, som vil sikre, at disse to lande vil kunne bidrage til en tættere samordning af kontrollen og overvågningen af de ydre grænser. Jeg håber, at medlemsstaterne vil gøre alt, hvad der står i deres magt, for hurtigst muligt at fuldføre de nødvendige ratifikationsprocedurer, så Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein kan deltage i Frontex.

Nathalie Griesbeck (ALDE), *skriftlig. – (FR)* Som skyggeordfører for ALDE-Gruppen vedrørende dette spørgsmål stemte jeg for betænkningen, som vil gøre det muligt for Schweiz og Liechtenstein at deltage i Frontex. Frontex blev oprettet i 2004, og agenturets opgave er at koordinere det operative samarbejde mellem medlemsstaterne med hensyn til forvaltning af de ydre grænser. Af hensyn til effektiviteten er det vigtigt, at alle lande i Schengenområdet deltager i Frontex.

Clemente Mastella (PPE), *skriftlig. – (IT)* Jeg stemte for udkastet til Rådets afgørelse, da jeg mener, at Frontex – som har været i drift siden 2005 – uden tvivl allerede har demonstreret, at det er et vigtigt instrument i den fælles europæiske strategi til bekæmpelse af ulovlig indvandring, men jeg mener også, at det bør udvikles yderligere i denne henseende.

Det drejer sig om at anvende den lovgivning, i henhold til hvilken agenturet blev oprettet, og som fastlægger, at alle tredjelande, der er involveret i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne, skal deltage i agenturet. Disse aktiviteter har til formål at udvikle agenturets opgaver med at bistå medlemsstaterne med uddannelse af nationale grænsevagter og med at foretage risikoanalyser.

Selv om vi er klar over, at Schweiz har været tilsluttet Schengenområdet siden 1. marts 2008, mens Liechtenstein stadig afventer gennemførelsen i lovgivningen af en specifik protokol, bifalder vi under alle omstændigheder indgåelsen af denne aftale, da vi mener, at den kan gøre det muligt for disse to lande at bidrage til tættere samordning mellem de deltagende staters kompetente administrative tjenester. Vi håber derfor, at medlemsstaterne vil gøre alt, hvad der står i deres magt, for hurtigst muligt at fuldføre de nødvendige ratifikationsprocedurer, så Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein kan deltage i Frontex.

Véronique Mathieu (PPE), *skriftlig. – (FR)* Jeg stemte for aftalen om vilkårene for Schweiz' og Liechtensteins deltagelse i Frontex.

Frontex har været i drift siden 2005 og agenturet har det tunge ansvar for at koordinere det operative samarbejde mellem medlemsstaterne med hensyn til forvaltning af de ydre grænser. Derfor er stigningen i antallet af lande, der deltager i Frontex' aktiviteter, et initiativ, som vi bør bifalde, da det vil styrke Frontex' operative og budgetmæssige beføjelser yderligere. I kraft af deres beliggenhed vil disse lande i højere grad deltage i at styrke kontrollen i lufthavne og ved landgrænser end i at styrke kontrollen i havne. Styrkelsen af kontrollen ved disse grænser er en af de største udfordringer for EU i lyset af det betydelige antal ulovlige krydsninger af landgrænser, der finder sted hvert år.

I henhold til aftalen vil denne deltagelse naturligvis ske på frivillig basis, men jeg håber virkelig, at den næste revision af Frontex-forordningen vil pålægge medlemsstaterne yderligere forpligtelser til samarbejde med hensyn til forvaltningen af vores fælles ydre grænser.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), *skriftlig. – (FR)* Jeg stemte imod betænkningen. Betænkningen støtter Schweiz' og Liechtensteins deltagelse i Frontex, et agentur, der repræsenterer EU's politik med at jage fattige indvandrere. Frontex' "europæiske patruljer mod ulovlig indvandring" fører blot til, at indvandrerne tager flere og flere chancer i deres bestræbelser på at komme til vores kyster.

Kun en politik med rimelig fordeling af velstand, der sætter en stopper for denne metode, vil gøre det muligt for os at standse denne indvandring som følge af sult. Det Europa med permanent konkurrence, som de liberale og socialdemokraterne opbygger for os, forværrer blot problemerne.

Nuno Melo (PPE), *skriftlig. – (PT)* Frontex blev oprettet som et vigtigt instrument i den fælles europæiske strategi til bekæmpelse af ulovlig indvandring. Agenturets hovedformål er at koordinere det operative samarbejde mellem medlemsstaterne med hensyn til forvaltning af de ydre grænser. Udvidelsen af dette samarbejde til at omfatte andre europæiske lande er et meget vigtigt tiltag i kampen mod ulovlig indvandring, da det giver agenturet flere materielle ressourcer og mandskab til at nå sine mål.

Alajos Mészáros (PPE), *skriftlig. – (HU)* Her er min stemmeforklaring. Siden Frontex blev oprettet i 2004, er agenturet blevet et vigtigt instrument i den fælles europæiske strategi til bekæmpelse af ulovlig indvandring. Sådanne internationale konventioner har vist sig at være effektive ved mange lejligheder og har vist, at denne type fælles operativ indsats bør udvides til at omfatte lande, der ikke er tilsluttet Schengenområdet. Derfor bør Schweiz og Liechtenstein også få muligheden for at blive fuldgyldige deltagere i samarbejdet. Jeg bifalder aftalen og håber, at medlemsstaterne vil gøre alt, hvad der står i deres magt, for at sikre, at indgåelsen opnås så hurtigt som muligt. Tak.

Willy Meyer (GUE/NGL), *skriftlig. – (ES)* Jeg mener, at oprettelsen af Det Europæiske Agentur for Forvaltning af det Operative Samarbejde ved EU-medlemsstaternes Ydre Grænser (Frontex) er uacceptabel. Indvandringsspørgsmålet kræver en strategi mod fattigdom og til fremme af beskæftigelse og fred samt en fair trade-strategi fra EU-medlemsstaternes side som et væsentligt bidrag til stabiliteten i de regioner, der grænser op til EU. Efter min mening er EU's håndtering af indvandringsspørgsmålet en skændsel for Europa. De største eksponenter for denne politik, der gør indvandring strafbar og tilsidesætter indvandrernes grundlæggende rettigheder, er "skammens direktiv" og Frontex' aktiviteter. Medlemsstaterne reducerer deres udviklingsbistand og forhindrer udviklingslandene i at nå millenniumudviklingsmålene. Jeg er modstander af et "Fort Europa", der bruger indvandrere som billig arbejdskraft uden jobsikkerhed eller rettigheder, og jeg er også modstander af den nuværende undertrykkende EU-indvandringspolitik.

Andreas Mölzer (NI), *skriftlig. – (DE)* Formålet med udkastet til Rådets afgørelse er undertegnelsen og indgåelsen af en aftale mellem Den Europæiske Union på den ene side og Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein på den anden side om vilkårene for disse staters deltagelse i Det Europæiske Agentur for Forvaltning af det Operative Samarbejde ved EU-medlemsstaternes Ydre Grænser (Frontex). Frontex blev oprettet i 2005 og udfører et vigtigt stykke arbejde med at forhindre ulovlig indvandring ved EU's ydre grænser.

Med denne aftale vil det nu også være muligt for Schweiz og Liechtenstein at sikre tættere samordning mellem de relevante nationale tjenester og EU's tjenester af kontroller og overvågning ved de ydre grænser. Et sådant tiltag har min uforbeholdne støtte. Derfor stemte jeg for hr. Claeys' perfekte betænkning.

Aldo Patriciello (PPE), *skriftlig. – (IT)* Formålet med udkastet til Rådets afgørelse er undertegnelsen og indgåelsen af en aftale mellem Den Europæiske Union på den ene side og Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein på den anden side om vilkårene for disse staters deltagelse i Frontex.

Agenturet var oprindelig tænkt som et vigtigt instrument i den fælles europæiske strategi til bekæmpelse af ulovlig indvandring. Frontex bistår bl.a. medlemsstaterne med uddannelse af nationale grænsevagter og yder dem teknisk bistand og støtte i forbindelse med tilrettelæggelsen af fælles tilbagesendelsesaktioner eller overvågning ved grænserne. Aftalen mellem EU på den ene side og Schweiz og Liechtenstein på den anden side indeholder også bestemmelser om den begrænsede stemmeret, som repræsentanter for Schweiz og Liechtenstein skal have i agenturets bestyrelse, Schweiz' og Liechtensteins finansielle bidrag til Frontex' budget og datafortrolighed.

Jeg kan kun bifalde indgåelsen af denne aftale, der gør det muligt for disse to lande at bidrage til tættere samordning af kontroller og overvågning ved de ydre grænser. Jeg håber derfor, at medlemsstaterne vil gøre alt, hvad der står i deres magt, for hurtigst muligt at fuldføre de nødvendige ratifikationsprocedurer, så Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein kan deltage i Frontex.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *skriftlig. – (EN)* Formålet med udkastet til Rådets afgørelse, som er genstand for denne godkendelsesprocedure, er undertegnelsen og indgåelsen af aftalen mellem Den Europæiske Union på den ene side og Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein på den anden side om vilkårene for disse staters deltagelse i Det Europæiske Agentur for Forvaltning af det Operative Samarbejde ved EU-medlemsstaternes Ydre Grænser (Frontex). Vi i Verts/ALE-Gruppen så ikke mange problemer i det, så vi stemte for forslaget.

Oreste Rossi (EFD), *skriftlig. – (IT)* Jeg stemte for undertegnelsen af en aftale mellem EU på den ene side og Schweiz og Liechtenstein på den anden side om vilkårene for disse to staters deltagelse i Frontex.

Betænkning: Bernhard Rapkay (A7-0214/2010)

Leonidas Donskis (ALDE), *skriftlig. – (LT)* Jeg er dybt uenig med vores kollega hr. Tomaševskis udtalelser om situationen for Litauens polske mindretal, som jeg opfatter som subjektive og overdrevne. Det litauiske parlaments udvalg for etik og procedurers (VTEK) forsøg på at behandle Parlamentet som Litauens tjener eller embedsmand var imidlertid heller ikke så heldigt og stemte ikke overens med virkeligheden. Moralsk afpresning, udnyttelse af den offentlige mening og etniske appeller i medierne er én ting, men forsøg på at påvirke en MEP's tanke- og ytringsfrihed i forbindelse med politiske beslutninger er noget helt andet. Vi begik en fejl, og den eneste mulighed i forbindelse med denne konflikt er på en værdig måde at erkende, at hr. Tomaševski har ret fra et teknisk og proceduremæssigt synspunkt, samt at Parlamentets vurdering af situationen er korrekt. Jeg stemmer derfor for Parlamentets betænkning. Andet ville være uværdigt, ikke blot fra Parlamentets synspunkt, men også fra Litauens synspunkt.

Juozas Imbrasas (EFD), *skriftlig. – (LT)* Jeg er enig i betænkningen, da Valdemar Tomaševski ikke retsforfølges i den forstand, der er omhandlet i artikel 8 i protokollen vedrørende Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter, og at sagen derfor ikke drejer sig om parlamentarisk immunitet, eftersom det i henhold til artikel 2 i statutten for Europa-Parlamentets medlemmer gælder, at "medlemmerne er frie og uafhængige". Ligeledes hedder det i artikel 3, at "1. Medlemmerne stemmer individuelt og personligt. De er ikke bundet af pålæg og kan ikke modtage bundet mandat. 2. Aftaler om nærmere betingelser for udøvelsen af mandatet er ugyldige." Det fremgår derfor klart, at VTEK's afgørelse udgør en krænkelse af princippet om parlamentsmedlemmernes frihed og uafhængighed, der er fastsat i statutten for medlemmer af Europa-Parlamentet, der er en del af EU-retten, og følgelig er det forhold, at den litauiske lovgivning bemyndiger VTEK til at overvåge de litauiske MEP'ers aktiviteter, et brud på fællesskabsretten.

Jarosław Kalinowski (PPE), *skriftlig. – (PL)* I Parlamentet træffer vi ofte foranstaltninger til forsvar for de grundlæggende rettigheder og borgerrettigheder i verden. Parlamentet uddeler Sakharov-prisen til personer, der i særlig grad har udmærket sig i forsvaret af borgerrettigheder og mindretals rettigheder. I EU krænkes disse rettigheder imidlertid også. Det gælder hovedsagelig de nationale mindretals rettigheder. Visse medlemsstater, og her tænker jeg på Litauen, har kun hån til overs for Europarådets rammekonvention om beskyttelse af nationale mindretal. Valdemar Tomaševski, som er medlem af Parlamentet, er af det litauiske parlament blevet stillet til ansvar for sit forsvar i Parlamentet af mindretals rettigheder i Litauen. Denne situation er forkastelig, uacceptabel og skandaløs. Jeg opfordrer på det kraftigste Underudvalget om Menneskerettigheder og Kommissionen til at sikre, at EU's standarder for spørgsmål om grundlæggende rettigheder, friheder og nationale mindretals rettigheder løftes til det højest mulige niveau og håndhæves på en effektiv måde.

Nuno Melo (PPE), *skriftlig. – (PT)* Forsvaret af uafhængigheden af medlemmernes mandat er Parlamentets ansvar, og den uafhængighed må ikke sættes over styr. Efter VTEK's afgørelse må Parlamentet beskytte den parlamentariske immunitet for et af sine medlemmer, Valdemar Tomaševski, hvis uafhængighed er blevet undermineret af denne afgørelse.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), *skriftlig. – (PL)* Valdemar Tomaševskis sag indebærer to problemer. Det første er situationen for det polske mindretal i Litauen, hvis rettigheder hr. Tomaševski forsvarer. Det andet ser måske ud til at være forårsaget af det første, men det er faktisk ikke tilfældet. VTEK traf en afgørelse på grundlag af "adfærdskodeksen for statens politikere" om at give en "offentlig formaning" til Valdemar Tomaševski. En situation, hvor en offentlig institution i en medlemsstat giver en formaning til et medlem af Parlamentet for udtalelser i forbindelse med udøvelsen af hans arbejde som medlem af Parlamentet, er uacceptabel. Den kendsgerning, at sagen vedrører offentligt forsvar af et nationalt mindretal, gør ikke situationen mindre vigtig. Tværtimod gør den det kun mere forkasteligt. Jeg besluttede derfor at stemme for anmodningen om beskyttelse af Valdemar Tomaševskis immuniteter og privilegier.

Betænkning: Othmar Karas (A7-0220/2010)

Alfredo Antoniozzi (PPE), *skriftlig. – (IT)* Jeg stemte for betænkningen, da jeg mener, at styrkelsen af Eurostat er nødvendig for at undgå tilfælde som det græske, og da forelæggelsen af unøjagtige data bør undgås. Flere beføjelser til Eurostat og tættere samarbejde mellem Eurostat og Den Europæiske Centralbank vil da også gøre det muligt at gennemføre mere detaljerede undersøgelser af økonomiske og finansielle statistiske data.

Sophie Auconie (PPE), *skriftlig. – (FR)* Karas' betænkning er i tråd med den europæiske reaktion på den græske krise. Forbedret overvågning og økonomisk styring er i høj grad nødvendig i dag, navnlig for at modvirke den manglende tillid til markederne, der stadig vejer tungt i Grækenland og i hele EU. Betænkningen sigter således mod at styrke Eurostat med henblik på at undgå fremtidige gentagelser af den græske situation og mere specifikt fejlagtige statistikker. Jeg stemte for betænkningen, da jeg mener, at Kommissionens forslag kan accepteres i sin nuværende form, men også at det er det minimum, der kan accepteres, for så vidt angår yderligere overvågning. Derudover støtter ordføreren, efter min mening med rette, udsigten til et tættere samarbejde mellem Kommissionen (Eurostat) og Den Europæiske Centralbank, samtidig med at begge institutioners roller og uafhængighed respekteres.

Mara Bizzotto (EFD), *skriftlig. – (IT)* Efter de begivenheder, der hovedsagelig har ramt Grækenland, er en stemme for Karas' betænkning et spørgsmål om ansvarlighed. De usande statistikker og kvantitative misforståelser, der hovedsagelig vedrører Kommissionen og Grækenland, kræver ikke blot, at Eurostat og dets ret til undersøgelse af de data, som medlemsstaterne udarbejder, styrkes tydeligt og logisk, men også at den strammere kurs modsvares af en beskyttelse af minimumsgarantier, for så vidt angår de nationale statistiske myndigheders uafhængighed. Derfor vil jeg, i lyset af den grundlæggende rolle, som statistiske data spiller i fornuftig og sund europæisk styring, sammen med hr. Karas på det kraftigste opfordre Kommissionen til at gribe ind i sagen på en resolut måde.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), *skriftlig. – (RO)* EU har lært af erfaringerne fra Grækenland. Kommissionens initiativ til regulering af og tildeling af nye beføjelser til Eurostat vil forhindre lignende situationer i fremtiden.

Derfor mener jeg, at Kommissionens forslag, som ændret af Parlamentet, skal gennemføres så hurtigt som muligt, så der kan træffes omgående foranstaltninger, hvis der er mistanke om falske indberetninger af statistiske data fra medlemsstaternes side. EU har ikke råd til at sætte sin troværdighed eller position på de finansielle markeder over styr, fordi Unionen opfattes som en helhed og beskyldes for disse forhold, selv om kun én enkelt stat kan bebrejdes for dem.

Forslaget om at gøre Eurostat til en revisionsinstitution blev afvist for fem år siden. Der er ikke nogen grund til, at vi overvejer, hvordan situationen kunne have været, hvis det var sket. Det er imidlertid relevant, at forslaget nu har en god chance for at blive gennemført. Nøjagtige og troværdige statistiske data er en forudsætning for, at Den Økonomiske og Monetære Union kan fungere korrekt. En revision af Eurostats funktion kan da også kun øge medlemsstaternes tillid og styrke deres troværdighed.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *skriftlig. – (PT)* Jeg stemte for forslaget, fordi jeg er enig i Kommissionens forslag med Parlamentets ændringer. For så vidt angår disse ændringer, vil jeg gerne understrege, at medlemsstater bør give Kommissionen (Eurostat) alle statistiske og budgetrelaterede oplysninger på grundlag af en standardiseret og internationalt accepteret beregningsmetode. De bør også sikre, at tallene for det forventede offentlige underskud og for niveauet for den forventede offentlige gæld er de tal, som medlemsstaterne udarbejder for det indeværende år. De skal bygge på de seneste officielle prognoser under hensyntagen til de seneste budgetmæssige beslutninger, den økonomiske udvikling og de økonomiske udsigter og månedlige samt kvartalsvise budgetresultater. Beregningen af tallene bør ske så tæt som muligt på indberetningsfristen.

Diogo Feio (PPE), *skriftlig. – (PT)* Det er i krisetider, som dem vi oplever på nuværende tidspunkt, afgørende, at statistikkerne er af høj kvalitet samt pålidelige og nøjagtige, hvis situationer som den græske skal forhindres. Derfor mener jeg, at det er afgørende, at der sikres effektiv og streng gennemførelse af de politiske forpligtelser på området, og at de statistiske data overholder de gældende fællesskabsbestemmelser, eksempelvis ved forelæggelse af nationale sikkerhedserklæringer til Kommissionen (Eurostat).

På den anden side skal Kommissionens (Eurostat) undersøgelsesbeføjelser udvides, så den kan udføre kontrol på nationale statistiske kontorer uden forudgående aftale med adgang til alle regnskabs- og budgetrelaterede oplysninger. Det vil gøre det muligt at vurdere tilstanden for et lands offentlige finanser. Det bør endvidere overvejes at indføre sanktioner af finansiel og ikkefinansiel karakter for statistikker, der ikke indberettes i overensstemmelse med fællesskabslovgivningen.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), *skriftlig. – (PT)* Den foreliggende betænkning er endnu et skridt i retning af, at man vil kontrollere, hvordan tingene fungerer internt i landene, denne gang ved hjælp af statistik. Det foreslås f.eks., at der skal gennemføres kontrolbesøg i en medlemsstat, hvis statistiske data er gjort til genstand for en undersøgelse. Man ønsker, at Kommissionen via Eurostat skal have ret til at få adgang til regnskaberne for offentlige instanser på centralt, delstatsligt og lokalt niveau samt regnskaberne for sociale sikringsordninger, herunder også til at få udleveret detaljerede regnskabsoplysninger, statistiske oversigter og relevante spørgeskemaer samt andre relaterede oplysninger såsom ikkebalanceførte transaktioner. Man beder om alt dette, idet det tilføjes, at det skal ske i overensstemmelse med lovgivningen om databeskyttelse og statistisk fortrolighed.

På den anden side insisterer man på, at stabilitetspagten skal overholdes strengt, og anfører, at Kommissionen bør overveje at udarbejde sanktioner i henhold til stabilitets- og vækstpagten med henblik på tilfælde, hvor medlemsstaterne fremlægger vildledende makroøkonomiske statistikker.

Hvis disse forslag vedtages af Kommissionen og Rådet, får Kommissionen (Eurostat) i praksis adgang til alle de statistiske og budgetrelaterede oplysninger, der er nødvendige for at kunne vurdere datakvaliteten af nationale, regionale og lokale regnskaber, oversigter, skemaer til indberetning af data vedrørende proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud (EDP), regnskaber fra instanser uden for budgettet og nonprofitorganisationer samt lignende organer, der udgør den offentlige sektor i nationalregnskaberne.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), *skriftlig. – (FR)* Den aktuelle krise skyldes ikke statistiske unøjagtigheder, men den dogmatiske indstilling, der udvises af den liberale regeringselite i de respektive lande. I den foreliggende betænkning slås der til lyd for, at man strengt skal overholde stabilitets- og vækstpagten. Der opfordres kraftigt til, at der indføres uanmeldte kontrolbesøg vedrørende medlemsstaternes budgetter. I betænkningen ophøjer man mistro til en politisk doktrin ved at kræve, at medlemsstater, der fusker med statistikkerne, skal idømmes sanktioner.

Det må ikke få lov at ske, at det europæiske projekt bliver forvekslet med disse autoritære principper, der er i modstrid med den folkelige suverænitet. Det er på høje tid at opbygge et Europa præget af samarbejde og solidaritet samt et Europa, som bygger på den gensidige tillid, vi har brug for.

Nuno Melo (PPE), *skriftlig. – (PT)* For at kunne fastslå, hvordan økonomien i de respektive medlemsstater rent faktisk har det, er det af afgørende betydning, at de statistiske data om de økonomiske resultater i EU-landene er af god kvalitet og er til at stole på. De græske statistiske data, der ifølge nyhedsmedierne var

fordrejede og ikke afspejlede de økonomiske realiteter, var et vigtigt advarselssignal om, at man skal træffe foranstaltninger for fremover at forhindre situationer som denne i at opstå. En styrkelse af Eurostats beføjelser og tekniske ressourcer er således af helt afgørende betydning, hvis EU ikke skal risikere, at medlemsstaterne fordrejer de statistiske data. En forøget kontrol fra Eurostats side i form af uanmeldte besøg vil være af særdeles stor betydning for, at man fremover kan stole på de statistiske data om medlemsstaternes økonomi.

Andreas Mölzer (NI), *skriftlig. – (DE)* Ændringen af forordningen, for så vidt angår kvaliteten af de statistiske data ved proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud, er en særdeles vigtig og hastende foranstaltning i betragtning af de nuværende problemer med de fleste af de nationale budgetter i medlemsstaterne. Det giver kun mening at kontrollere, at stabilitets- og vækstpagten, der nu skal vækkes til live igen og overholdes strengt, nu også bliver overholdt, hvis Eurostat får uforfalskede data, som svarer til virkeligheden. Vi ved nu, at Grækenland har snydt sig til at komme med i euroen ved bevidst at indgive forfalskede data til EU.

Dette er selvfølgelig en skandale. Noget sådant må aldrig ske igen. Det er derfor så meget desto vigtigere, at Eurostats beføjelser bliver udvidet, og at agenturet får mulighed for at foretage uanmeldte kontrolbesøg hos de forskellige statslige organer. Kun på den måde vil stabilitetspagten være det papir værd, den er skrevet på. Jeg har derfor stemt for den foreliggende betænkning.

Rareş-Lucian Niculescu (PPE), *skriftlig. – (RO)* Kvaliteten af statistiske data er i øjeblikket af særdeles stor betydning i betragtning af, at der er behov for en hurtig reaktion på alle potentielle økonomiske advarselssignaler. Hvis man kender de tidligere data, er der ikke behov for yderligere argumenter. Statistiske data er desuden et nyttigt redskab i enhver sektor, hvor EU har beføjelser, da de er absolut nødvendige for at kunne træffe beslutninger på kort, mellemlang eller lang sigt. Jo bedre kvaliteten af de statistiske data er, desto bedre vil de beslutninger, der træffes, stå mål med de udfordringer, som medlemsstaterne og EU som helhed står over for.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), *skriftlig. – (PT)* Kommissionens forslag var meget positivt, og det blev forbedret med de respektive ændringer fra Parlamentets side, nemlig:

– at Kommissionen (Eurostat) får passende kompetencerammer, tilstrækkeligt personale og så stor uafhængighed som muligt

– at indsamlingen af statistiske data harmoniseres

– at statistiske og budgetrelaterede oplysninger fra medlemsstaterne standardiseres

– at der udarbejdes sanktionsbestemmelser inden for rammerne af stabilitets- og vækstpagten med henblik på tilfælde, hvor medlemsstaterne indgiver fordrejede makroøkonomiske statistikker.

Jeg stemte således for betænkningen.

Betænkning: Wojciech Michał Olejniczak (A7-0202/2010)

Zigmantas Balčytis (S&D), *skriftlig. – (LT)* Jeg bakkede op om den foreliggende betænkning. EU-strategien for Østersøområdet er det første og indtil nu eneste forsøg på at udarbejde en kompleks fælles udviklingsstrategi. Det er i dag åbenlyst, at de tiltag, der iværksættes af de enkelte medlemsstater, ikke er effektive nok og ikke er sammenhængende, og det er derfor nødvendigt at fremme samarbejdet på regionalt plan. Der er i øjeblikket et misforhold med hensyn til økonomisk udvikling og innovation, og det er således nødvendigt at øge potentialet på samtlige områder, heriblandt transport, energi og turisme. Vi må ikke forpasse chancen for at udnytte merværdien af Østersøstrategien og andre fremtidige makroregionale strategier til at nå frem til et nyt synerginiveau, som kan reducere de eksisterende uligheder med henblik på at etablere et permanent område med fælles velstand og stor konkurrencedygtighed, hvilket er særdeles vigtigt i lyset af en befolkning, der ældes, og de nye udfordringer, som globaliseringen stiller.

Alain Cadec (PPE), *skriftlig. – (FR)* Jeg glæder mig over betænkningen om EU-strategien for Østersøområdet. Det makroregionale koncept giver konkrete svar på en lang række udfordringer, vi i øjeblikket står over for, og som rækker ud over de nationale grænser. Østersøstrategien er det første forsøg på at gøre brug af makroregioner. Det vil gøre det muligt, at områder, der er forskellige, men som står over for lignende problemer, kan gennemføre fælles aktiviteter inden for nogle fleksible institutionelle rammer. Denne makroregion vil ikke stå i konkurrence med medlemsstaterne, men vil fungere som et supplement til dem. Den vil bygge på princippet om partnerskab mellem de offentlige myndigheder på forskellige niveauer, den private sektor og den frivillige sektor.

Denne nye forvaltningsform vil unægtelig tilføre merværdi til de lokale, nationale og europæiske politikker. Det kunne være værd at anvende konceptet om makroregioner på andre områder, der er kendetegnet ved en stor økonomisk, miljømæssig og kulturel indbyrdes afhængighed.

Ordføreren fremhæver med god grund, at Østersøstrategien er et pilotprojekt, som kan være til inspiration for fremtidige strategier vedrørende makroregioner. Atlantbuen bør efter min opfattelse indtage en central plads, når vi overvejer disse fremtidige strategier. I betragtning af de fælles problemer, som disse kystområder – bl.a. Bretagne, Cornwall, Galicien og Algarve – står over for, vil etablering af en atlantisk makroregion medvirke til en fælles og harmonisk udvikling.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *skriftlig. – (PT)* Den europæiske strategi for Østersøområdet er det første forsøg på at udarbejde en fælles udviklingsstrategi for en makroregion. Formålet med strategien er at løse fælles problemer og fokusere indsatsen på at nå frem til nogle fælles mål. Der er to væsentlige områder af interesse for denne region, nemlig miljøet og videnskabelig udvikling. Det er en kompleks strategi, men det er en interessant strategi, der vil kunne udvikles for andre regioner i Europa.

Leonidas Donskis (ALDE), *skriftlig. – (LT)* Som litauer og som medlem af Gruppen Alliancen af Liberale og Demokrater for Europa vil jeg til enhver tid gå ind for en strategi, der medvirker til, at Østersøområdet bliver det bedste eksempel på praksis med hensyn til bæredygtig udvikling og regionalt samarbejde. Beslutningen om EU-strategien for Østersøområdet, som Parlamentet vedtog i dag med støtte fra ALDE-Gruppen, retter sig imod, at give Litauen bedre muligheder. Strategien har til formål at reducere Østersøområdets afhængighed af russisk energi, forbinde energinettene i landene i området og diversificere energikilderne, sikre en forlængelse af en jernbaneakse fra Berlin til Østersøkysten og få løst problemerne med krydsning af landegrænsen med Rusland. Dette er fire særdeles vigtige tiltag for Litauen. Vi var desuden sammen med andre parlamentsmedlemmer i stand til at få opmærksomheden rettet mod, at Kommissionen skal overvåge og føre kontrol med, om man i nabolandene følger den samme fremgangsmåde og de internationale konventioner, især i de lande, som har planer om at bygge kernekraftværker tæt på EU's ydre grænser. Alle landene i Østersøområdet, herunder Rusland og Belarus, skal overholde de skrappeste sikkerheds- og miljøstandarder for kernekraft. Det er det, jeg stræber efter i min skriftlige erklæring om byggeriet af et kernekraftværk i Belarus, som jeg bad mine kolleger her i Parlamentet om at undertegne, og jeg håber opbakningen bliver endnu større efter denne afstemning.

Diogo Feio (PPE), *skriftlig. – (PT)* Som jeg konstaterede tidligere, for så vidt angår miljøproblemerne i Østersøen, bør man gøre dette havområde til et af EU's prioritetsområder på grund af de særdeles graverende forhold dér. Da dette nu er en af de vigtigste kommunikations- og meningsudvekslingsveje mellem medlemsstaterne, minder det os om den rolle, som Østersøen tidligere har spillet. Det fremhæver også EU's og medlemsstaternes behov for at erkende eksistensen af regioner, hvor det er en fordel, at medlemsstaterne betragter dem som funktionelt integrerede enheder på grund af deres identitet og de problemer og udfordringer med hensyn til udvikling, de står over for.

Østersøen og de områder af medlemsstaterne, der grænser op til Østersøen, har de fornødne egenskaber til at blive en del af og fungere som pilotmakroregioner. Jeg håber, at konklusionerne som følge af den praktiske gennemførelse af EU-strategien for Østersøområdet vil gøre det muligt at foretage en mere præcis og hensigtsmæssig vurdering af den fremtidige rolle, makroregioner kan spille i den europæiske samhørighedspolitik.

Bruno Gollnisch (NI), *skriftlig. – (FR)* En opmuntring til et samarbejde mellem de baltiske lande med henblik på at beskytte området og forholde sig til de fælles udfordringer angående økonomi, sociale anliggender, energi, transport osv. – ja, hvorfor ikke? Det forekommer mig imidlertid, at dette samarbejde sagtens kunne ske uden Kommissionens indblanding.

I virkeligheden handler den foreliggende betænkning dog helt essentielt om at fremme makroregioner som et yderligere "forvaltningsniveau" og muligvis – om end i fremtiden – som en del af EU's "samhørighedspolitik". Denne samhørighed vil medføre en sammensmeltning af regioner på begge sider af landegrænser, eventuelt i form af europæiske grupper af lokale og regionale myndigheder, og disse grupper vil nødvendigvis få status som juridisk person og "suverænt" vælge den nationale ret, de vil være underlagt. Hvis vi til det formål bliver nødt til at lede efter eller opfinde fælles interesser som kriterium for en sammensmeltning af regioner og at indføre en europæisk skat til finansiering deraf – ja, så pyt med det.

Uanset hvad ordføreren siger om dette, er alt tilladt, når det drejer sig om at afskaffe de nationale landegrænser og omkalfatre det europæiske landskab. Det er årsagen til, at vi helt bortset fra den interesse, som Østersøen og problemerne dér måtte vække, stemte imod den foreliggende betænkning.

Barbara Matera (PPE), *skriftlig. – (IT)* Jeg stemte for EU-strategien for Østersøområdet og makroregionernes rolle i den fremtidige samhørighedspolitik. Jeg er enig med hr. Olejniczak i, at strategien for Østersøområdet skal tjene som en "gateway"-region, et pilotprojekt, for fremtidige makroregionale strategier. I forbindelse med udviklingen af EU skal man med den nye "makroregionale" tilgang sigte mod at skabe de betingelser, der er nødvendige for at sikre beskæftigelsen for de kommende generationer, fremme samhørigheden og føre miljøbeskyttelsesaktiviteter ud i livet via innovation i europæiske lande, bæredygtig udvikling, forbedring af mobiliteten og tilgængeligheden i regionerne samt fremme af en udvikling med flere centre.

Disse punkter udgør fælles interesser og mål, som kan frigøre og skabe balance mellem de lande, der i dag udgør EU, samt udgøre et incitament for optagelse af nye stater, en styrkelse af det europæiske projekt og EU's udvikling mod et stadig tættere samarbejde med nabolandede. Jeg er enig i den centrale rolle, som medlemsstaterne tildeles, idet de derved drives til at indføre et nyt forvaltningsniveau, der vil gøre det muligt for dem at understøtte de perifere og de dårligst stillede regioner. Afslutningsvis vil jeg fremhæve, hvor vigtig Kommissionens rolle er, idet den opfordres til hurtigt at indføre strategien for Østersøområdet og etablere andre makroregioner.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), *skriftlig. – (FR)* Det eneste positive, man kan sige om den foreliggende betænkning, er, at der stilles krav om, at man får stoppet forureningen af Østersøen. Dette er nødvendigt af hensyn til bevarelse af vores økosystem – og det skal ske hurtigst muligt. Denne tekst er imidlertid kendetegnet ved den samme dogmatiske tankegang som de fleste af de betænkninger, vi stemmer om. Samtidig med at man påberåber sig at udvise miljøansvar, nævner man udviklingen af kernekraft i området uden at tage afstand derfra. For så vidt angår det anførte ønske om at etablere nogle særdeles konkurrencedygtige europæiske makroregioner, er dette fuldstændig uacceptabelt. Overalt i disse regioner er målet endnu en gang at afvikle velfærdsstaten. Oprydningen i Østersøområdet kan ikke foretages på den måde, som forfægtes af de liberale kræfter.

Nuno Melo (PPE), *skriftlig. – (PT)* Østersøen er et af de mest forurenede have i verden, hvilket betyder, at konceptet makroregion, hvor man fokuserer på fælles, delte mål eller udviklingsproblemer på grund af de geografiske særpræg og betingelser og forsøger at etablere en fælles, integreret udviklingsstrategi for denne makroregion, giver udmærket mening. Mange lande er fælles om Østersøens ressourcer, hvilket medfører et betydeligt indbyrdes afhængighedsforhold og således retfærdiggør en bred strategi for dette område. Strategien for Østersøområdet er det første og indtil videre eneste forsøg på at etablere en fælles, integreret udviklingsstrategi for en makroregion, og det skal ses som et pilotprojekt og et eksempel i EU.

Rolandas Paksas (EFD), *skriftlig. – (LT)* Jeg stemte for betænkningen om EU-strategien for Østersøområdet og makroregionernes rolle i den fremtidige samhørighedspolitik, frem for alt fordi der skal mere gang i processen med at gennemføre strategien, især vedrørende gennemførelse af energipolitikken, der er et højtprioriteret område i strategien. Dette udgør en vigtig del af forbindelserne med tredjelande for EU og medlemsstaterne. Vi skal udvikle et samarbejde mellem de baltiske lande og nabolandene, samtidig med at vi skal huske at reducere områdets energiafhængighed. Det er virkelig godt, at der i denne strategi også har vist sig at være plads til spørgsmål vedrørende nuklear sikkerhed i området. Jeg håber, at EU-landene set i lyset af den påtænkte udvidelse af udnyttelsen af kerneenergi i Østersøområdet skal overholde de strengeste sikkerheds- og miljøstandarder, og Kommissionen skal overvåge og føre kontrol med, om man i nabolandene følger den samme fremgangsmåde og de internationale konventioner og ikke blot gør det på papiret, specielt i de lande, som har planer om at bygge kernekraftværker tæt på EU's ydre grænser. Vi skal sikre, at både EU-medlemsstaterne og de nabolande, især Rusland og Belarus, hvor der er planer om at bygge kernekraftværker, tager disse bestemmelser alvorligt. Den Østersøtrekant med kernekraft, der etableres, er ikke blot et problem for Litauen, men for hele Europa. Planerne i Rusland og Belarus om at bygge nye kernekraftværker i nærheden af EU's østlige grænser udgør en alvorlig trussel mod miljøsikkerheden i både Skandinavien og Vesteuropa.

Justas Vincas Paleckis (S&D), *skriftlig. – (LT)* Det er i EU vigtigt, at der er en makroregional vision vedrørende Østersøområdet. Det er også en fordel at samarbejde om bl.a. miljø og energi med ikke-EU-medlemsstater som f.eks. Rusland og Belarus. Jeg stemte helt klart også for betænkningen, fordi det med rette tilkendegives, at EU-medlemsstaterne med hensyn til miljø og nuklear sikkerhed skal være et godt eksempel, især når der bygges nye kernekraftværker. Vi skal også kræve, at vores naboer overholder de højeste standarder og samarbejder konstruktivt, især de lande, der har planer om at bygge kernekraftværker tæt på EU's grænser. Desværre vil jeg næppe kalde den belarussiske beslutning om at placere et nyt kernekraftværk blot 25 km fra den litauiske grænse og 50 km fra hovedstaden Vilnius for en venlig gestus. Ingen af hovedstæderne i de andre EU-medlemsstater ligger så tæt på EU's ydre grænser og vil ikke kunne komme i en sådan situation. Miljø-ngo'er i Belarus råber vagt i gevær, fordi man efter deres mening ikke overholder de internationale

sikkerheds- og miljøstandarder ved planlægningen og byggeriet af kraftværket. Der er bekymring for, at projektet over for både de belarussiske og litauiske borgere præsenteres på en overfladisk måde, og at man ikke forholder sig til de vigtigste problemstillinger. EU kan ikke forbyde byggeriet af kernekraftværker lige uden for EU's grænser. Men sammen kan vi forhandle med den belarussiske regering om selve placeringen. Bruxelles skal træffe alle foranstaltninger for at sikre, at vi under byggeriet af kernekraftværket overvåger, om Belarus minutiøst overholder de internationale forpligtelser ifølge Espoo- og Aarhuskonventionerne.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *skriftlig. – (EN)* Strategien for Østersøområdet er det første forsøg på at etablere en fælles udviklingsstrategi for en makroregion. Det er et funktionelt område med fokus på fælles udviklingsmål og problemer og med visse fælles træk og geografiske betingelser. I Gruppen De Grønne/Den Europæiske Fri Alliance mener vi, det er vigtigt, at vores ændringer blev vedtaget i udvalgsfasen, herunder at det understreges, at udviklingen af makroregioner hovedsagelig er en supplerende foranstaltning, som ikke har til formål at erstatte EU's finansiering af individuelle, lokale og regionale programmer som en finansieringsprioritet, og at godstransport ad søvejen kommer til at spille en fremtrædende rolle.

Nuno Teixeira (PPE), *skriftlig. – (PT)* I den foreliggende betænkning slås der til lyd for, hvor vigtigt det er at udvikle strategier for makroregioner i EU. Disse anses for at være en samling af områder, der har nogle fælles mål og udfordringer. Betænkningen drejer sig om EU-strategien for Østersøområdet i form af et pilotprojekt. Jeg støtter dette forslag, da jeg mener, at en integreret territorial plan, som fremmer en strategi, der bygger på de fælles interesser i områderne i de pågældende regioner, og som skal hvile på bidrag fra samtlige europæiske politikker i bestræbelserne på at opnå målene og tage udgangspunkt i målsætningerne i EU's regionalpolitik, især målet om samhørighed, er af helt afgørende betydning.

I den henseende peger betænkningen i retning af grønbogen om territorial samhørighed, idet man understreger betydningen af at gribe ind i de forskellige regioner i EU på baggrund af deres funktionelle behov. Det er håbet, at dette udspil vil være det første af flere, hvormed man er i stand til at give de forskellige europæiske makroregioner nogle passende lovgivningsmæssige og programmæssige rammer med udgangspunkt i idéen om europæisk territorialt samarbejde.

Viktor Uspaskich (ALDE), *skriftlig. – (EN)* EU-strategien rummer et uhyre stort potentiale for os og vores naboer inden for adskillige politiske felter. En vellykket gennemførelse af strategien kan øge velstanden og tilgængeligheden i regionen samt sørge for sikkerhed i regionen og beskytte miljøet.

Der kan kun opnås optimale resultater ved fælles udnyttelse af ressourcerne til opnåelse af de i fællesskab fastlagte mål. Et tættere samarbejde mellem landene i Østersøområdet vil formindske forskellene mellem vores lande, medvirke til at harmonisere vores markeder og gøre dem mere tilgængelige.

Den unikke geografiske placering og det indbyrdes afhængighedsforhold giver landene i Østersøområdet en stærk position med hensyn til at anvende EU-strategien til at forbedre forbindelserne med de nabolande, der ikke er med i EU. Eventuelle områder, hvor vi kan samarbejde med Rusland, omfatter: transportforbindelser, turisme, sundhedsrisici på tværs af landegrænserne, miljøbeskyttelse og energi. Vi er også nødt til at gøre noget ved den manglende passende infrastruktur og tilgængeligheden mellem forskellige transportnet.

Østersøen er et af de mest forurenede havområder i verden, og kun ved hjælp af en koordineret fælles indsats kan vi vende udviklingen. Der er indtil videre kun sket langsomme fremskridt med hensyn til at gennemføre strategien. Vi er nødt til at kickstarte processen og intensivere vores indsats.

Hvis man ser fremad, mener jeg, at vi vil være kommet længere med strategiens dagsorden, når landene i Østersøområdet får EU-formandskabet – Polen i 2011 og Litauen i 2013.

Artur Zasada (PPE), *skriftlig. – (PL)* Jeg vil gerne rose ordføreren for en meget velformuleret betænkning. Jeg støttede naturligvis betænkningen om EU-strategien for Østersøområdet og makroregionernes rolle i den fremtidige samhørighedspolitik. I dokumentet omtales en række særdeles vigtige emner: miljø, energi og eksterne anliggender. Det er efter min mening en af de vigtigste udfordringer for Østersøområdet at få etableret et effektivt net af forskellige transportformer. Jeg er glad for, at den endelige udgave af dokumentet omfatter mit ændringsforslag, hvor betydningen af den centraleuropæiske transportkorridor fremhæves. Hvis man får udviklet transportnettene og sikrer, at alle regioner har passende adgang til infrastruktur, er det en garanti for, at der er reel samhørighed i EU.

Joachim Zeller (PPE), *skriftlig. – (DE)* Det glæder mig, at betænkningen om strategien for Østersøområdet har fundet så bred opbakning i Parlamentet, og som skyggeordfører for min gruppe vil jeg gerne takke

ordføreren for hans konstruktive samarbejde. I betænkningen gives der udtryk for de forskellige udfordringer, som de lande, der grænser op til Østersøen, står over for, og der opfordres til, at man gør noget ved problemerne i forbindelse med miljøødelæggelserne i Østersøen, den økonomiske udvikling og udviklingen af transportinfrastrukturen på tværs af landegrænserne i et makroregionalt samarbejde samt finder løsninger på problemerne. Rusland, Belarus og Norge bør inddrages i dette samarbejde. Der er behov for et tværfagligt samarbejde, herunder i Parlamentets udvalg. Denne makroregionale strategi for Østersøen er et pilotprojekt. Hvorvidt den makroregionale struktur er vejen frem for samhørighedspolitikken fremover vil afhænge af udfaldet af dette pilotprojekt. De regioner i Østersøen, som i forvejen samarbejder med hinanden, men navnlig medlemsstaterne, opfordres nu kraftigt til at omsætte denne strategi i praksis. EU's institutioner, især Kommissionen, skal leve op til deres rolle med hensyn til at sørge for koordinering og støtte.

Betænkning: Rodi Kratsa-Tsagaropoulou (A7-0206/2010)

Luís Paulo Alves (S&D), *skriftlig. – (PT)* Jeg stemte for den foreliggende betænkning, da jeg mener, at det, som EU's regionalpolitik kan bidrage med til planen om at genoprette den europæiske økonomi, er uhyre vigtigt. Regionalpolitik skal betragtes som en langsigtet EU-udviklingspolitik med fokus på fornyet konkurrenceevne og beskæftigelse i medlemsstaterne. Kampen mod den finansielle og økonomiske krise har også bidraget til at fremskynde og forenkle samhørighedspolitikprogrammerne, som jeg mener, er af største betydning for at få rettet bedre op på budgetpolitikken. Dette er også nødvendigt for at komme ud af den nuværende vanskelige situation, idet vi ved at fremskynde programmerne medvirker til at styrke EU, medlemsstaterne og regionerne. Det er derfor af grundlæggende betydning at gå videre med målet om større konkurrenceevne, bæredygtighed og fleksibilitet for disse programmer i forbindelse med en globaliseret verden. Jeg mener også, det er uhyre vigtigt fortsat at være særlig opmærksom på de regioner, der er nævnt i mål 2, via bistand til den økonomiske og sociale omstilling i disse områder, hvorved deres fulde potentiale kan udfolde sig, og man kan fremme koordineringen af alle deres midler og redskaber for at fremme væksten og beskæftigelsen.

Alfredo Antoniozzi (PPE), *skriftlig. – (IT)* Jeg stemte for den foreliggende betænkning i erkendelse af, hvor utrolig vigtig regionalpolitikken er som hjælp til at imødegå konsekvenserne af den langvarige finansielle og økonomiske krise, vi oplever. De såkaldte mål 2-regioner i Europa har desværre betalt en meget høj pris i form af arbejdsløshed og social udstødelse som følge af krisen. Jeg mener derfor, at forslaget om aktivt at støtte SMV'er i disse regioner med det formål at bevare eksisterende arbejdspladser og muligvis skabe nye arbejdspladser er særdeles nyttigt.

Sophie Auconie (PPE), *skriftlig. – (FR)* Vi skal være klar over, at EU's regionalpolitik er den vigtigste faktor i EU til at få sat gang i økonomien igen. Som det fremhæves i betænkningen, er det den vigtigste kilde til EU-investeringer i realøkonomien. Det er imidlertid vigtigt, at den økonomiske genopretning i vores regioner ikke bare finder sted nu, men også på mellemlang og lang sigt. Ifølge Kratsa-betænkningen, som jeg stemte for, er det derfor hensigten at bekæmpe strukturelle problemer, især vedrørende konkurrenceevne og beskæftigelse. Alle aktørerne i vores regioner er i dag ramt af krisen. Små og mellemstore virksomheder er f.eks. ude for, at det bliver stadig vanskeligere at opnå mikrofinansiering og mikrokredit. Det er derfor en grundlæggende målsætning for os at gøre vores regioner mere attraktive, hvilket vil gøre det muligt for os med tiden at øge investeringerne i vores regioner, hvis dette måtte blive nødvendigt.

Zigmantas Balčytis (S&D), *skriftlig. – (LT)* Jeg støttede den foreliggende betænkning. En hensigtsmæssigt samordnet EU-regionalpolitik kan styrke konkurrenceevnen og beskæftigelsen i EU's regioner. I forbindelse med den globale finansielle og økonomiske krise og den nuværende økonomiske opbremsning er EU's regionalpolitik et centralt gennemførelsesinstrument, som på afgørende vis kan bidrage til den europæiske økonomiske genopretningsplan. Jeg mener, at regionalpolitik i fremtiden skal tage udgangspunkt i de prioriteringer, der er fastlagt i EU 2020-strategien, såsom smart, bæredygtig vækst ved udnyttelse af nye måder til opnåelse af bæredygtig økonomisk vækst og fremme af bedre betingelser for virksomhederne med fair konkurrence, jobskabelse, iværksætterkultur og innovation for alle regionerne, udvikling af SMV'er og støtte til deres vækstpotentiale. Anvendelse af strukturfonde er særdeles relevant i forbindelse med regionalpolitik, og jeg mener derfor, at en øget fleksibilitet af strukturfondene vil sætte os i stand til straks at gå i gang med de planlagte programmer, og gennemførelsen deraf vil være med til at forbedre den økonomiske og sociale situation i de enkelte regioner.

Mara Bizzotto (EFD), *skriftlig. – (IT)* EU har altid udvist for lidt opmærksomhed over for SMV'ernes situation, idet man har forpligtet sig mere i ord end i handling vedrørende politikker med fokus på konkurrenceevne og innovation. Dette Europa er frem for alt fjernt fra lokale institutioner og fra de forvaltningsorganer, som befinder sig længst væk fra centrum, men tættest på borgerne.

De grundlæggende argumenter, som ordføreren redegør for i hendes betænkning, som vi stemmer om i dag – den grundlæggende logik, hun skitserer – er rigtig gode, fordi der efter min mening rettes behørig opmærksomhed på behovet for at gøre mere brug af EU-midler til at bekæmpe krisen og forarmelsen af kriseramte områder eller områder, der er i risiko for økonomisk og social tilbagegang. Som det foreslås i betænkningen, er det desuden den virkelig meget store skov af SMV'er, som EU bør rette blikket imod i dag med en ny og mere ensartet indsats, hvis man vitterlig ønsker at hjælpe med at hive kontinentet ud af krisen.

Vores SMV'er, der udgør op til 99 % af Europas produktive struktur, trænger til at slippe for bureaukrati. I betragtning af de vanskelige betingelser, som de især står over for, har de i dag imidlertid også brug for støtte til at få løst problemerne med at få adgang til kredit og tilpasse sig til et stadig mere komplekst og konkurrencepræget globalt marked.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), *skriftlig. – (RO)* EU og medlemsstaterne står over for en alvorlig finansiel, økonomisk og social krise. De skal gøre en betydelig indsats for at sikre så mange arbejdspladser som muligt og opnå den højest mulige erhvervsfrekvens i Europa.

For at komme ud af denne krise må EU forøge sin indsats og investere i kompetencer, erhvervsuddannelse og skabelse af vedvarende job. Målet med EU 2020-strategien skal være en effektiv iværksættelse af et omfattende europæisk initiativ vedrørende beskæftigelse, der f.eks. vil styrke aktiveringsordningerne, især for de lavtkvalificerede, via personlig rådgivning, intensiv efteruddannelse eller omskoling og opkvalificering af arbejdstagere, lærepladser, subsidieret beskæftigelse og starttilskud, som ikke skal tilbagebetales, til virksomheder og enkeltmandsvirksomheder.

Disse tiltag kan finansieres via betalingsudvalget i Den Europæiske Socialfond. Det er nødvendigt at gribe ind tidligt i det øjeblik, hvor arbejdspladserne rent faktisk går tabt, ikke mindst for at mindske risikoen for, at folk bliver ekskluderet fra arbejdsmarkedet. Disse tiltag er nødvendige i en tid, hvor arbejdsløsheden i EU 27 er steget fra 8 % i 2009 til 9,6 %.

Alain Cadec (PPE), *skriftlig. – (FR)* Samhørighedspolitikken udgør en væsentlig finansieringskilde for de europæiske regioner, og i den forbindelse spiller den en afgørende rolle i kampen mod den finansielle og økonomiske krise.

Jeg er enig med ordføreren i at fremhæve, hvor vigtigt især mål 2 er. Selv om strukturfondene så absolut først og fremmest skal medvirke til at hjælpe de regioner, der udviklingsmæssigt sakker agterud, til at komme på omgangshøjde med de andre regioner, skal de andre regioner have adgang til finansiering, der er tilpasset til de problemer, de står over for. Siden reformen i 2006 har mål 2 medvirket til at styrke regionernes konkurrenceevne og beskæftigelse med finansiering af 54,7 mia. EUR i perioden 2007-2013. Denne investering i de regionale økonomiers konkurrenceevne er så meget desto mere relevant i en periode med økonomisk krise.

Det er via en indsats inden for innovation, forskning og udvikling, at EU vil kunne genvinde og stabilisere en bæredygtig vækst og arbejdspladser med faglært arbejdskraft. I forbindelse med forhandlingen om EU's finansielle overslag for perioden efter 2013 er det afgørende, at Parlamentet husker sin forpligtelse vedrørende mål 2. Samhørighedspolitikken skal fortsat være en stærk og velfinansieret politik, og jeg vil derfor understrege, at det er nødvendigt at fastholde de finansielle midler til mål 2. Det er af afgørende betydning for at fremme konvergensen mellem samtlige regioner i EU.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *skriftlig. – (PT)* I den foreliggende betænkning er der fokus på, hvordan EU's regionalpolitik kan bidrage til at løse den økonomiske krise. Strukturfondene er uhyre vigtige for investeringerne på områder, der bidrager til at forbedre produktiviteten, og for den økonomiske vækst. Den rolle, strukturfondene spiller, er så meget desto mere vigtig i en tid med budgetindskrænkninger, hvor der skæres ned i de offentlige investeringer i medlemsstaterne. Disse midler er også særdeles vigtige for finansieringsinitiativer, der har til formål at forberede Europa på tiden efter krisen, som f.eks. kapacitetsopbygningsaktiviteter på nye områder og nye teknologier for de europæiske borgere.

Mário David (PPE), *skriftlig. – (PT)* Efter at have noteret mig, at den for nylig vedtagne EU 2020-strategi har fokus på økonomisk, social og territorial samhørighed samt en dynamisk samhørighedspolitik, og at strukturfondene er uundværlige redskaber til at nå målet om bæredygtig og inklusiv vækst i medlemsstaterne, specielt i regionerne, stemte jeg helt klart for forslagene i den foreliggende betænkning. I forbindelse med den finansielle og økonomiske krise, som EU i øjeblikket oplever, bliver den regionale politik og samhørighedspolitikken samt især mål 2-programmerne af stadig større betydning i forbindelse med det

begyndende økonomiske opsving som incitament for konkurrenceevnen og skabelsen af arbejdspladser på regionalt og lokalt plan, idet man dermed yder den absolut nødvendige støtte til offentlige investeringer.

Jeg mener derfor, det er ganske positivt at indføre større fleksibilitet, og at forenklingen af programmerne i samhørighedspolitikken er af afgørende betydning. På den anden side indebærer dette en styrkelse af fleksibiliteten ved tildeling af EU-midler for at gøre det muligt for regionerne at få fuldt gavn af støtten til investering i infrastruktur, støtte til erhvervslivet, der hovedsagelig består af små og mellemstore virksomheder, og stimulering af forskning og modernisering i industri- eller landbrugssektoren.

Diogo Feio (PPE), *skriftlig. – (PT)* I betragtning af, hvor vigtig princippet om solidaritet er, mener jeg, det er af afgørende betydning, at fællesskabsmidlerne til samhørighedspolitikken anvendes effektivt. Som jeg har haft mulighed for at sige ved andre lejligheder, er effektiv tildeling af EU's samhørighedsmidler af afgørende betydning med hensyn til at mindske skævhederne i de forskellige regioner i EU 27 som bidrag til at afhjælpe skævhederne og fremme europæisk konkurrenceevne. Det er af afgørende betydning at hjælpe ugunstigt stillede områder med at udvikle sig, at forbedre den effektive tildeling af midler til innovation, teknologi og uddannelse og især at gennemføre incitamenter vedrørende beskæftigelse og konkurrencedygtighed. Målet i EU 2020-strategien skal også være en drivkraft bag dette punkt.

José Manuel Fernandes (PPE), *skriftlig. – (PT)* Regional samhørighed er et grundlæggende mål i EU, og det har en særlig betydning i denne periode med en alvorlig og langvarig økonomisk krise, som har en kraftig indvirkning på arbejdsløsheden, specielt i de forholdsvis fattige regioner.

Med reformen i 2006 blev mål 2 relateret til at styrke den regionale konkurrenceevne og beskæftigelsen i 168 regioner i 19 medlemsstater, hvilket svarer til 314 mio. mennesker, med et samlet finansieringsbeløb på 54,7 mia. EUR (lige under 16 % af det samlede beløb) i 2007-2013. Ca. 74 % af dette beløb er øremærket til øget viden og innovation (33,7 %) og flere og bedre arbejdspladser (40 %).

Jeg går ind for en forpligtelse til at investere i realøkonomien og støtte små og mellemstore virksomheder med en opprioritering af innovation, konkurrenceevne og beskæftigelse. Dette er nogle retningslinjer, der udgør rammerne for og styrker EU 2020-strategien for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst.

Jeg vil derfor gerne understrege det presserende behov for, at medlemsstaterne og deres respektive regioner ansøger om de EU-midler, som står til deres rådighed. Det er et spørgsmål, som har fået større betydning under den finansielle og økonomiske krise, sådan som jeg både her i Parlamentet og i en række taler i Portugal har advaret om.

João Ferreira (GUE/NGL), *skriftlig. – (PT)* Den betænkning, vi drøfter, er ikke endnu et forsøg på at frikende dem, der virkeligheden er ansvarlige for den økonomiske og sociale krise, som vi i øjeblikket befinder os i, for ethvert ansvar, og det er heller ikke endnu et forsøg på udelukkende at pålægge arbejderne og offentligheden ansvaret for angivelig at overvinde denne krise. I dokumentet bakkes der helhjertet op om de centrale prioriteringer i EU 2020-strategien, og der opfordres til yderligere at styrke politikkerne med henblik på at forstærke strategien gennem foranstaltninger, hvormed man kan høste fordelene af EU's indre marked. Lad os ikke glemme, at disse prioriteringer er identiske med dem, der var nedskrevet i den reviderede Lissabonstrategi, identiske med dem, hvormed man retfærdiggjorde og fremmede processen med at privatisere de offentlige tjenester, deregulere muligheden for at foretage afskedigelser og forringelsen af arbejdsvilkårene, forøge arbejdsløsheden og kampagnen for social regression – dvs. de strukturelle årsager til den systematiske krise for kapitalismen, som vi står over for.

Strukturfondene eller ethvert andet finansielt instrument til regionalpolitik, der primært er rettet mod samhørighed, skal afpasses i retning af en reel rolle i den økonomiske udvikling og de sociale fremskridt, territorial samhørighed og mindske regionale forskelligheder. De skal ikke bevidst anvendes til på perverteret vis at finansiere politikker, som vil få følger, der står i modsætning til de angivne mål, og som kun vil afføde nye og mere omfattende kriser fremover.

Juozas Imbrasas (EFD), *skriftlig. – (LT)* Vi drøfter i dag den finansielle og økonomiske krise, men kan vi i virkeligheden lære noget af denne krise? Utilstrækkelig regulering i USA i forbindelse med bankernes udlån til insolvente kunder, der ikke kunne tilbagebetale lånene, førte uundgåeligt til krisen med giftige lån, og konsekvenserne heraf vil kunne mærkes overalt i verden i lang tid. EU's regionalpolitik er derfor ved at blive en central brik i den økonomiske genopretningsplan, idet denne politik udgør den største fællesskabskilde til investering i realøkonomien, men EU mangler effektive mekanismer til økonomisk samordning og afbalanceret vækst. Samhørighedspolitikken er via strukturfondene og andre tiltag af stor vigtighed. Regionalpolitik er ikke blot en "brandslukningstjeneste", der omgående skal kunne rykke ud og bekæmpe

de negative virkninger af den økonomiske og sociale krise, men er også en langsigtet politik til bekæmpelse af de strukturproblemer, som kom frem i lyset og opstod på baggrund af krisen, især med hensyn til konkurrenceevne og beskæftigelse i medlemsstaterne. Det er også vigtigt, at Litauen hurtigst muligt kommer på fode efter krisen, og at man er særlig opmærksom på at forbedre konkurrenceevnen og beskæftigelsen i medlemsstaterne.

Iosif Matula (PPE), *skriftlig. – (RO)* Jeg stemte for den foreliggende betænkning, da jeg mener, at regional konkurrenceevne og beskæftigelse er et centralt element i samhørighedspolitikken i betragtning af den nuværende finanskrise, som har bremset den økonomiske vækst.

Det er nu vigtigt, at vi tager højde for prioriteringerne i EU 2020-strategien for at finde frem til og gennemføre nye elementer, der fremmer økonomisk vækst og konsolideringen af EU's sociale og territoriale samhørighed. Territorial samhørighed gør det nemmere at styrke konkurrenceevnen i de forskellige regioner med henblik på at gøre dem så tiltrækkende som muligt. Man tilvejebringer dermed også de perfekte betingelser for iværksættere og udvikling af SMV'er.

Det fremgår endvidere af betænkningen, at anvendelse af foranstaltninger til fremskyndelse af gennemførelsen af programmerne i samhørighedspolitikken skal spille central rolle. Det er målet at mobilisere de ressourcer og redskaber, der er nødvendige til bevilling af økonomisk støtte på lokalt og regionalt plan. Med dette formål in mente fokuseres der både på de aktuelle behov, der dikteres af den nuværende økonomiske situation, nærmere bestemt behovet for at finde frem til en reaktion her og nu, og på behovet for at få klarlagt nogle langsigtede foranstaltninger.

Strukturprogrammerne skal ikke gennemføres som beskyttende indgreb, der er tilpasset til økonomisk overlevelse, men som mål med tanke på fremtidig bæredygtig udvikling.

Nuno Melo (PPE), *skriftlig. – (PT)* Den positive reaktion på bekæmpelse af den finansielle og økonomiske krise har vist, hvor vigtig EU's regionalpolitik er. På trods heraf dækker mål 2 specifikt mere end 300 mio. mennesker i relativt fattige regioner, der også er ramt af følgerne af denne alvorlige krise. Tiden er således inde til at forbedre redskaberne til mål 2 med henblik på at få opfyldt de helt væsentlige prioriteringer i EU 2020-strategien.

Robert Rochefort (ALDE), *skriftlig. – (FR)* Jeg stemte for fru Kratsa-Tsagaropoulous betænkning om, hvordan EU's regionalpolitik kan bidrage til at bekæmpe den finansielle og økonomiske krise. EU's regionalpolitik, der er den vigtigste fællesskabskilde til investering i realøkonomien, kan være et afgørende element i forbindelse med den europæiske økonomiske genopretningsplan. Der er blevet afsat ikke mindre end 55 mia. EUR til foranstaltningerne til støtte af virksomhederne i forbindelse med den europæiske regionalpolitik for perioden 2007-2013. Denne bistand er absolut nødvendig – især bistanden til SMV'erne, som er blevet alvorlig svækket af den økonomiske krise – og skal forhøjes. Investeringerne i forskning, udvikling, innovation og uddannelse skal også styrkes med henblik på at støtte den økonomiske vækst og beskæftigelsen inden for vores områder – jeg tænker her især på den sydvestlige valgkreds i Frankrig, som jeg repræsenterer. Afslutningsvis vil EU's regionalpolitik i realiteten kun være effektiv, hvis der opnås et reelt samarbejde mellem lokale, regionale, nationale, tværnationale og europæiske myndigheder.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *skriftlig. – (EN)* I forbindelse med den globale finansielle og økonomiske krise bidrager EU's regionalpolitik til den økonomiske genopretningsplan ved, at man fremskynder gennemførelsen af programmer ifølge samhørighedspolitikken. Politikken med "forfinansiering" af programmer ifølge 2007-2013-samhørighedspolitikken resulterede i en øjeblikkelig likviditet på 6,25 mia. EUR til investering i 2009 inden for rammerne af de finansieringspakker, der blev aftalt med medlemsstaterne.

I udvalgsfasen blev ændringsforslagene fra Verts/ALE vedtaget, dvs. støtte via finansieringsinstrumenterne øremærket til mål 2 til organer, der arbejder for en social, inklusiv økonomi, tilføjelse af formuleringer om miljøbeskyttelse og den potentielle udvikling af vedvarende energi som områder, hvor der kan påvises en merværdi via EU-indgreb, samt iværksættelse af passende foranstaltninger (kort- og langsigtede foranstaltninger) for byområder og -centre, hvor der findes særlige og betydelige sociale problemer (høj arbejdsløshed, marginalisering, social udstødelse osv.), som er blevet forværret på grund af virkningerne af krisen.

Catherine Stihler (S&D), *skriftlig. – (EN)* Det er så vigtigt, at vi gør brug af fælles initiativer overalt i EU for at bekæmpe den globale økonomiske krise, som vi står over for. Jeg går helt og fuldt ind for den foreliggende betænkning.

Eva-Britt Svensson (GUE/NGL), *skriftlig. – (SV)* Jeg undlod at deltage i afstemningen om betænkningen. Der er visse aspekter, som jeg støtter helhjertet, f.eks. afsnittet om, at kvinders deltagelse på arbejdsmarkedet skal øges. Derimod har jeg mine betænkeligheder omkring den kraftige fokus på konkurrenceevne, som gennemsyrer dokumentet. I initiativbetænkningen opfordrer man til en stigning på mere end 25 % specifikt til regionerne i mål 2 for at forbedre konkurrenceevnen. Dette skal ske inden for den regionalpolitiske budgetramme. Her mangler der at blive foretaget nogle ordentlige konsekvensvurderinger. Der er brug for en samlet bedømmelse af de 450 programmer, der hører under Samhørighedsfonden, Den Europæiske Socialfond og den seneste globaliseringsfond fra 2007, for at se, hvordan disse støtteformer fungerer ud fra et socialt og kønsmæssigt perspektiv. Lige nu overlapper de hinanden og fører til uoverskuelighed. Jeg er heller ikke enig i synspunktet i betænkningen om, at især EU's regionalpolitik er afgørende for den europæiske genopretning. Det er i stedet stabilitetspagtens elendigt fungerende kriterier, som pålægger medlemsstaterne at indføre forringelser af lønningerne, pensionerne og den sociale tryghed, hvilket indebærer, at genopretningen tager meget længere tid – uanset EU-bidrag.

Nuno Teixeira (PPE), *skriftlig. – (PT)* I den foreliggende betænkning fra Regionaludviklingsudvalget anlægger man en realistisk og meget aktuel synsvinkel på den situation, som medlemsstaterne og regionerne befinder sig i på baggrund af den finansielle og økonomiske krise, der hærger Europa. Eftersom jeg er fra Madeira, der er en region i den yderste periferi, og som er klassificeret som en region, der er omfattet af målet om regional konkurrenceevne og beskæftigelse, er den pågældende problemstilling særdeles velkendt og relevant for mig, og jeg har derfor besluttet at stemme for den foreliggende betænkning. Mål 2 i Fællesskabets samhørighedspolitik tager sigte på at styrke de regioner, der står over for alvorlige problemer med arbejdsløshed, og som har strukturproblemer, der forværres endnu mere af den aktuelle krise.

For at få gennemført regionalpolitikken og målsætningerne i EU 2020-strategien fuldt ud er det nødvendigt at styrke regionernes konkurrenceevne ved at udvikle beskæftigelsesmæssige og økonomiske politikker. Kun på denne måde kan det lade sig gøre, at EU kan opnå effektiv, intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst. Jeg bakker af disse grunde op om ordførerens holdning, idet han foreslår større fleksibilitet ved tildeling af fællesskabsmidler og -støtte, således at de berørte regioner kan nyde godt af modernisering og støtte, der vil blive udmøntet til reel udvikling og med tiden vil bane vej for en mere bæredygtig økonomi.

Viktor Uspaskich (ALDE), *skriftlig. – (EN)* Da der mangler en fælles, effektiv mekanisme til økonomisk samordning og afbalanceret vækst internt i EU, spiller samhørighedspolitikken en fremtrædende rolle og kan være med til at få os tilbage på rette spor. Navnlig mål 2 ifølge strukturfondene har været – og er fortsat – en af de vigtigste søjler i samhørighedspolitikken, især i forsøget på at komme ud af den økonomiske krise. For lande som Litauen vil en mere fleksibel adgang til EU's regionalfonde være af stor betydning for at gøre det nemmere at få de områder, der er hårdest ramt af krisen, på ret køl igen. Denne fleksible finansiering kan skabe nye arbejdspladser og vil skulle omfatte forskellige områder såsom investering i infrastruktur, støtte til små virksomheder, erhvervsuddannelse og modernisering af industrien og landområderne. Det er vigtigt, at disse instrumenter ikke udelukkende anvendes som en "brandslukningstjeneste". Vores indsats skal også være fokuseret på langsigtede omstruktureringsresultater og overgangen til en mere bæredygtig økonomi – fleksibilitet er også særdeles vigtig for den langsigtede politik. Mål 2 og andre dele af samhørighedspolitikken kan også medvirke til atter at indsnævre forskellene mellem EU-medlemsstaterne. For Litauen er det især vigtigt at komme op på det niveau, hvor landet befandt sig, inden den finansielle tsunami ramte os, og at genvinde den hårdt tilkæmpede status som "baltisk tiger".

Derek Vaughan (S&D), *skriftlig. – (EN)* Jeg bakkede op om denne beslutning, da EU's regionalfonde er af afgørende betydning som hjælp til de områder, der er allerhårdest ramt af den aktuelle økonomiske krise. Der skal være fleksibel adgang til disse fonde, hvis regionerne skal nyde godt af investeringer i infrastruktur og støtte til små virksomheder. Jeg er fuldt ud enig i, hvor vigtigt det er at forbedre støtten til "mål 2"-regioner. Der er i de senere år sket store fremskridt i disse regioner, og vi er nødt til at sikre, at den nuværende krise ikke yderligere hæmmer fremgangen i disse fattige områder. Gennemførelsen af programmerne i samhørighedspolitikken skal fremskyndes med henblik på at hjælpe disse regioner på nuværende tidspunkt. Det er også vigtigt at sikre, at "konkurrenceevnen" fortsat er i fokus efter 2013 og ikke pilles ud af regionalpolitikken.

Indstilling ved andenbehandling: Antonio Cancian (A7-0174/2010)

Alfredo Antoniozzi (PPE), *skriftlig. – (IT)* Jeg stemte for den foreliggende betænkning, fordi jeg mener, man skal bakke kraftigt op om Parlamentets vurderinger og henstillinger i dette dokument, hvor hensigten er at bringe bustransportsektoren op på samme kvalitetsniveau som luftfartssektoren og jernbanesektoren. Rådet

har i stedet desværre svækket, hvis ikke helt droppet, både Kommissionens bestemmelser og hovedparten af de ændringsforslag, som Parlamentet stillede ved førstebehandlingen.

Sophie Auconie (PPE), *skriftlig. – (FR)* Den foreliggende betænkning har til formål at forbedre buspassagerers rettigheder, hvilket er en ambition, jeg ser positivt på, og jeg har derfor stemt for forslaget. Jeg går også ind for, at det skal være mere bekvemt for handicappede og bevægelseshæmmede at anvende disse transportformer, samt at der gives yderligere garanti for alle passagerer ved ulykker og også ved forsinkelse eller aflysning.

Det virkede dog mest rigtigt for mig at undlade at stemme om ændringsforslag 14. Selv om dette forslag gør det muligt for medlemsstaterne at fritage rutekørsel, der varetages i byer, forstæder og regionalt, fra anvendelse af forordningen, mener jeg ikke, at forslaget er vidtgående nok, og at der pålægges for mange restriktioner, især vedrørende assistance, hvilket vil ramme små og mellemstore virksomheder urimelig hårdt.

Alt dette havde med stemmeafgivningen ved andenbehandlingen at gøre. Det springende punkt nu er at nå til enighed med Rådet, således at forordningen kan træde i kraft.

Liam Aylward (ALDE), *skriftlig. – (GA)* Jeg noterer med tilfredshed det, der står i forslaget om, at der skal fastsættes nogle regler for befordring af passagerer i busser med henblik på at få afskaffet diskrimination på grund af handicap. Jeg noterer med tilfredshed det, der står om en kompensation, som står i forhold til den lidte skade, og ydelse af passende assistance til passagerer ved aflysning eller forsinkelse.

Det skal dog sikres, at små transportører som følge af dette forslag ikke bliver nødt til at opgive rutekørsel i landdistrikter på grund af bureaukrati eller stærkt forøgede forsikringsomkostninger. Rigtig mange busruter i Irland betjenes af lokale transportører, små virksomheder og familiedrevne virksomheder. En uforholdsmæssig voldsom regulering af lokale og regionale bustjenesteydelser vil udgøre en betydelig finansiel og administrativ belastning for virksomhederne, som i forvejen kæmper for at overleve.

Busbetjening i landdistrikterne er af afgørende betydning for livet på landet. Der er tale om en "grønnere" transportform, og det er ofte det eneste transportmiddel for dem, der bor i fjerntliggende landdistrikter. Det skal sikres, at disse virksomheder ikke bliver pålagt en for stor byrde, hvilket ville få dem til at gå nedenom og hjem. Dette forslag skal ikke komme passagererne til ugunst – hverken i form af indskrænkninger af busbetjeningen eller højere priser.

Zigmantas Balčytis (S&D), *skriftlig. – (LT)* Jeg støtter forordningen om buspassagerers rettigheder. Forordningen tager sigte på at fastlægge buspassagerers rettigheder for at gøre det mere attraktivt at rejse med bus og skabe lige konkurrencevilkår mellem transportører fra forskellige medlemsstater og mellem de forskellige transportmåder. Vi skal endvidere sikre, at buspassagerers rettigheder svarer til de rettigheder, der allerede er blevet fastsat inden for luftfart og jernbanebefordring. Passagererne skal være berettiget til kompensation, hvis deres rejse bliver forsinket eller aflyst, deres bagage bortkommer, eller ved en passagers død eller tilskadekomst. Der skal også etableres et system til behandling af klager og udbetaling af skadeserstatning. Vi skal sikre de handicappedes og bevægelseshæmmedes ret til bevægelighed, idet der om nødvendigt skal ydes gratis assistance.

Jan Březina (PPE), *skriftlig. – (CS)* Bustransport er den eneste transportform, hvor der stadig ikke er nogen fælleseuropæisk foranstaltning om passagerrettigheder. Det er uacceptabelt, at der stadig er forskellige grader af passagerbeskyttelse, alt efter hvilken transportform der anvendes. Jeg har derfor stemt for betænkningen om buspassagerers rettigheder. Medlemsstaterne er desværre pot og pande med transportoperatørerne og er modstandere af stærkere passagerrettigheder. Parlamentet er imidlertid i færd med at give sikkerhed for, at personer, der rejser med bus, vil få de samme rettigheder som dem, der rejser med fly eller tog. Jeg bifalder, at passagererne i tilfælde af en ansvarspådragende forsinkelse vil være berettiget til kompensation på 25 % af billetprisen for forsinkelser i ankomsten på over en time og 50 % af billetprisen for forsinkelser på over to timer. Passagerrettighederne bliver efter min mening også markant styrket ved den mulighed, at passagerer ved aflysning eller forsinkelse på mere end to timer kan bestemme, om de vil fortsætte til deres bestemmelsessted uden nogen som helst ekstrabetaling eller have billetten refunderet og have udbetalt en kompensation på 50 % af billetprisen.

En anden forbedring er passagerernes ret til at gøre krav på mad, hotelindkvartering og erstatningsrejser ved en aflysning eller en forsinkelse i afgangen på mere end en time for langtursbussers vedkommende. Parlamentet vedtog også kravet om, at transportoperatører er erstatningsansvarlige for bortkomst eller beskadigelse af bagage op til et beløb på 1 800 EUR og op til 1 300 EUR for håndbagage.

Carlos Coelho (PPE), *skriftlig. – (PT)* Nærværende forordning tager sigte på at fastlægge nogle fælles rammer for buspassagerers rettigheder, hvormed passagererne garanteres et beskyttelsesniveau, der er sammenligneligt med det niveau, der i forvejen er fastlagt for andre transportformer såsom tog og fly. Med hensyn til passagerbefordring på vejene er det vigtigt at nå frem til sammenlignelige vilkår for transportørerne fra de forskellige medlemsstater og for forskellige transportformer, hvilket skal omfatte ansvar for død eller tilskadekomst, kompensation og øjeblikkelig assistance ved aflysning eller forsinkelser – og så må man ikke glemme muligheden for, at passagererne skal kunne indgive en klage, hvis de mener, deres rettigheder ikke er blevet overholdt.

Jeg er skuffet over det manglende ambitionsniveau i Rådets forslag, ikke alene fordi det reducerer forordningens anvendelsesområde markant, men også fordi det forringer beskyttelsesniveauet for de passagerer, der rejser på vejene i EU. Jeg er ikke i tvivl om, at det er vigtigt at bevare muligheden for, at virksomhederne kan overleve rent økonomisk, og tage hensyn til den særlige situation for virksomhederne i denne sektor, hvor hovedparten af dem er små og mellemstore virksomheder. Det er dog også vigtigt at sikre, at der er ligevægt mellem den økonomiske søjle og søjlen vedrørende beskyttelse af passagerernes rettigheder.

Edite Estrela (S&D), *skriftlig. – (PT)* Jeg stemte for betænkningen om buspassagerers rettigheder, idet den medfører en styrkelse af rettighederne for de medlemmer af offentligheden, der anvender denne transportform, herunder kompensation til passagererne for forsinkelser, aflysninger eller ulykker og assistance til handicappede.

Diogo Feio (PPE), *skriftlig. – (PT)* Uanset hvilken transportform, de anvender, har passagererne ret til en god kvalitet og en sikker serviceydelse. Jeg mener derfor, at dette forslag om at indføre harmoniserede regler om buspassagerers rettigheder i hele EU er et positivt tiltag. Jeg mener desuden, at passagerrettigheder i bund og grund skal være de samme, uanset hvilken transportform, der anvendes, bortset fra de situationer, hvor det ville være uforeneligt med den pågældende transportforms karakteristika. Det virker rimeligt, at medlemsstaterne har lov til at forsvare deres ret til at fritage visse operatører, der varetager rutekørsel i byer, forstæder og regionalt, herunder rutekørsel, der er omfattet af forordningen, forudsat at disse via interne love eller kontraktlige forpligtelser er forpligtet til at overholde passagerrettighederne. Vi må ikke glemme, at der i Europa ikke alene er store transportører, men også små og mellemstore transportvirksomheder, og vi skal tage specifikt hensyn til sidstnævnte. Endelig vil jeg gerne rose ordføreren og skyggeordførerne for deres arbejde med at nå frem til et kompromis med Rådet, og jeg håber, at det snart er muligt at nå til enighed om den endelige udgave af forordningen.

José Manuel Fernandes (PPE), *skriftlig. – (PT)* EU bør strategisk følge og opprioritere, at der skabes betingelser, som fremmer og styrker anvendelsen af kollektiv transport. Dette er et anliggende, der er særdeles vigtigt for, at et Europa, der er engageret i bekæmpelsen af klimaændringerne og forureningen i byerne, får succes hermed, idet man skal fremme anvendelsen af vedvarende energi og begrænse afhængigheden af fossile brændstoffer.

Jeg vil i den forbindelse fremhæve, at den foreliggende betænkning bidrager til at sikre, at der ikke alene er et effektivt net af transportforbindelser, men også nogle betingelser, som gør rejsen bekvem, samt sikrer højkvalitative tjenesteydelser, sikkerhed og assistance. Man søger at forlige offentlighedens rettigheder – og her vil jeg gerne understrege mine betænkeligheder vedrørende rettighederne for handicappede og bevægelseshæmmede – med behovet for også at tage højde for transportørernes overlevelsesmuligheder, og det så meget desto mere i denne alvorlige økonomiske krise.

Det er altså nødvendigt at forene to ting – dels at man skal bevare virksomhedernes økonomiske overlevelsesmuligheder under hensyntagen til de særlige karakteristika i bustransportbranchen, og dels at der skal være et højt beskyttelsesniveau for passagerer, som er sammenligneligt med det niveau, der gælder ved andre transportformer.

João Ferreira (GUE/NGL), *skriftlig. – (PT)* De ændringer, der foreslås ved andenbehandlingen, er i det store og hele en garanti for en forbedring af passagerrettighederne ved kollektiv transport på vejene, hvilket vi støtter. Vi noterer os, at de vedtagne ændringer også er en forbedring i forhold til den tidligere udgave i og med, at man bl.a. garanterer:

– at passagererne bør kunne nyde godt af regler om ansvarlighed, der er sammenlignelige med de regler, som anvendes for andre transportformer ved ulykker, der forårsager død eller legemlig tilskadekomst

– at transportører skal være ansvarlige for bortkomst eller beskadigelse af passagerernes bagage i henhold til regler, der er sammenlignelige med dem, som gælder ved andre transportformer

– at transportørerne skal tilvejebringe passende adgangsforhold for handicappede og bevægelseshæmmede

– at medlemsstaterne skal fremme anvendelsen af kollektiv transport og indføre interoperable og intermodale informationssystemer for at give oplysning om køreplaner, priser og udstedelse af billetter til mere end én transportform med henblik på at optimere brugen og interoperabiliteten af de forskellige transportformer – og disse tjenesteydelser skal også være tilgængelige for handicappede

– at bustransportvirksomheder skal være erstatningsansvarlige for tab eller skader, der opstår ved en passagers død eller legemlige tilskadekomst som følge af ulykker, der sker under busdriften.

Bruno Gollnisch (NI), *skriftlig. – (FR)* Kommissionen har i nogle måneder fokuseret på forbrugernes rettigheder og især rettighederne for de passagerer, der benytter samtlige transportmåder. Man kan imidlertid ikke behandle bustransportsektoren, der hovedsageligt består af små og mellemstore virksomheder, på samme måde, som man behandler et luftfarts- eller jernbaneselskab, og man kan heller ikke pålægge forpligtelser, som forholdsmæssigt er mere restriktive og langt mere omkostningskrævende for en lille virksomhed, der løber en risiko for at gå nedenom og hjem, end for et stort multinationalt selskab.

Den uhyre store forskel, der er mellem Parlamentets ændringsforslag, som er meget dogmatiske, og den kompromisløsning, man fandt i Rådet, og som er mere pragmatisk, er også meget sigende. Jeg mener desuden, at det grundlæggende er uretfærdigt, at virksomheder, der pr. definition er "fanget" på EU's territorium, skal underkastes de stramme forpligtelser, som foreslås ved ulykker, hvorimod luftfarts- eller søtransportselskabers vilkår reguleres af internationale aftaler, der giver dem mulighed for at slippe for at betale erstatning for den faktisk lidte skade, sådan som det tilsyneladende er tilfældet i forbindelse med flykatastrofen ved flyvningen mellem Rio og Paris.

Nathalie Griesbeck (ALDE), *skriftlig. – (FR)* Buspassagerer skal nyde de samme rettigheder, som via EU-lovgivning i forvejen gælder for fly- og skibspassagerer. Buspassagerer kan ikke og skal ikke være de eneste, der ikke nyder beskyttelse via en EU-forordning. Dette er det vigtigste signal, som jeg gerne vil sende ved afstemningen om den foreliggende betænkning, og jeg beklager dybt, at det ikke var muligt at vedtage nogle fælles rammer for alle transportmåder. Jeg stemte nærmere bestemt for en lang række ændringsforslag, der tog sigte på at pålægge transportvirksomhederne et større erstatningsansvar ved bortkomst eller beskadigelse af bagage og især ved passagerers tilskadekomst eller død. Jeg støttede frem for alt de forslag, der har til formål at styrke de handicappedes og bevægelseshæmmedes rettigheder med henblik på at gøre det muligt for disse mennesker at lade sig transportere og også at give dem oplysninger i tilgængelige formater, fordi vi har et ansvar på dette område. Jeg er skuffet over, at der ikke kunne findes en kompromisløsning med Rådet, som har udvist meget ringe vilje til at komme videre. Men selv om dette ikke er noget nemt emne, skal vi have nogle EU-rammer til beskyttelse af disse passagerrettigheder, og samrådsproceduren giver os til efteråret mulighed for atter at drøfte dette.

Giovanni La Via (PPE), *skriftlig. – (IT)* Jeg stemte for hr. Cancians betænkning på vegne af alle passagerer, der skal have den anerkendelse, de er berettiget til ved personskade eller beskadigelse af bagage eller aflysninger og forsinkelser vedrørende de tjenesteydelser, som transportørerne yder. Transportørerne skal således holdes ansvarlige for bortkomst eller beskadigelse af passagerernes bagage på betingelser, der er sammenlignelige med dem, der gælder ved andre transportmåder. Der skal især fokuseres på at sikre handicappede eller bevægelseshæmmede passagerers rettigheder, idet de skal kunne få passende assistance og nyde godt af anlæg, som især vil gøre det lettere for dem at få adgang til kollektiv transport. Jeg håber med henblik herpå, at medlemsstaterne vil komme med et reelt tilsagn om at forbedre de eksisterende forhold og infrastrukturen med henblik på at sikre, at handicappede og bevægelseshæmmede får tilbudt en serviceydelse, der opfylder deres behov.

David Martin (S&D), *skriftlig. – (EN)* Der er et stort behov for bedre rettigheder for buspassagerer, og ved denne andenbehandling af forslaget til forordning genindføres der nogle højst tiltrængte bestemmelser om transportørernes ansvar, passagerernes rettigheder ved forsinkelse eller aflysning og især handicappedes og bevægelseshæmmedes rettigheder. I en tid, hvor vi bør fremme kollektiv transport som en effektiv og miljøvenlig valgmulighed, vil disse nye bestemmelser for passagererne give dem de tilsvarende rettigheder, de er berettiget til.

Nuno Melo (PPE), *skriftlig. – (PT)* De manglende bestemmelser om buspassagerers rettigheder har gjort det nødvendigt at vedtage denne lovgivning, idet man altid skal beskytte passagerernes rettigheder, uanset hvilken transportform der benyttes. Det er også særdeles vigtigt, at transportinfrastrukturen, nye køretøjer og renoverede brugte køretøjer tilpasses til bevægelseshæmmede passagerers behov.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), *skriftlig. – (PL)* En af EU-institutionernes opgaver er at stå på borgernes side i konflikter med erhvervslivet – hvor man jo gør en stor indsats for at få størst muligt overskud. Denne indsats går hyppigt ud over rettighederne for de handicappede, der ofte er ude for diskrimination, når de gerne vil foretage en rejse, og de ønsker at anvende offentlig transport. Forbuddet mod diskrimination på grund af bevægelseshandicap ved bustransport er et stort skridt fremad i kampen for retten til handicappedes ligeværdige deltagelse i samfundet. En vigtig detalje ved forordningen om bustransport er bestemmelsen om kompensation for en aflysning eller forsinkelse vedrørende en serviceydelse, hvilket er noget vi også kender til inden for luftfarten. Dette skal være standard ved alle former for transporttjenesteydelser, fordi det viser transportørens respekt for passagererne. Jeg føler på samme måde omkring de bestemmelser, der tvinger transportvirksomhederne til at udbetale kompensation til ulykkesofre, både for sundhedstab og beskadigelse af bagage. Det er skridt i den rigtige retning, fordi det styrker borgernes position i forhold til transportvirksomhederne. I betragtning af disse bestemmelser besluttede jeg at støtte indstillingen ved andenbehandling af Rådets førstebehandlingsholdning til vedtagelse af Parlamentets og Rådets forordning om buspassagerers rettigheder og om ændring af forordning (EF) nr. 2006/2004.

Alfredo Pallone (PPE), *skriftlig. – (IT)* Jeg stemte for, og jeg vil gerne rose hr. Cancian for hans betænkning, som jeg føler, er gennemarbejdet. Jeg vil også gerne bifalde, at man har været opmærksom på handicappede og bevægelseshæmmede passagerers behov, for hvem kollektiv transport er et grundlæggende transportmiddel, hvormed man kan blive integreret i samfundet, og på de små og mellemstore virksomheders behov. Faktisk er det i de fleste tilfælde små virksomheder, som står bag bustransport. Ligesom for tog- og flypassagerer mener jeg, at der bør fastlægges et sæt rettigheder og garantier for buspassagerer, men hvor der skal tages højde for de særlige kendetegn ved denne type serviceydelse. Jeg støtter derfor fuldt ud hr. Cancians forslag og hans velafbalancerede tilgang til emnet.

Frédérique Ries (ALDE), *skriftlig. – (FR)* Dette er en forordning, der påvirker europæiske borgeres dagligdag, men som har været længe undervejs, idet Parlamentet anså Rådets holdning for at være for uambitiøs og være uacceptabel. Ligesom dem, der benytter andre transportmåder, har buspassagererne nogle uhyre vigtige rettigheder, som vi forsøger at tilsikre med nærværende forordning, dvs. kompensation ved forsinkelse, aflysning, bortkomst eller beskadigelse af bagage, ikkediskrimination af handicappede og bevægelseshæmmede passagerer og frem for alt buschauffører ansvar ved tilskadekomst eller død.

Det at rejse er i de senere år blevet demokratiseret markant, og det skal vi kun være glade for. Men man skal ikke sætte priserne ned, hvis det indebærer, at man går på kompromis med sikkerheden for hundredtusindvis af børn, ældre og familier, der hvert år rejser rundt på vores europæiske landeveje. Ved at vedtage denne forordning har Parlamentet således også vist sine ambitioner om at sætte en stopper for virksomhedernes skruppelløse praksis med knaldtilbud, der tiltrækker en kundekreds, som ikke altid har nogen alternative rejsemuligheder.

Robert Rochefort (ALDE), *skriftlig. – (FR)* Jeg stemte for hr. Cancians betænkning om buspassagerers rettigheder. Denne forordning er absolut nødvendig med hensyn til at beskytte de rejsendes rettigheder i og med, at der fastsættes nogle europæiske regler om de oplysninger, der skal gives til passagererne inden og under deres rejse, assistance og kompensation ved rejseafbrydelse og særlige foranstaltninger for bevægelseshæmmede.

Idet Rådet klart har bevæget sig væk fra den ambitiøse indfaldsvinkel, som Parlamentet havde fastlagt ved førstebehandlingen, viser vores afstemning i dag vores ønske om at nå frem til en vidtrækkende betænkning, og vi bevæger os stille og roligt hen imod et forlig. Set i dette perspektiv er jeg særdeles glad for det klare signal, vi sender til Rådet ved, at vi i dag har vedtaget samtlige ændringsforslag vedrørende transportvirksomhedernes ansvar, uanset om der er tale om kompensation ved bortkomst eller beskadigelse af bagage eller kompensation ved passagerers tilskadekomst eller – endnu mere tragisk – død. Jeg er sikker på, at Rådet har noteret sig vores beslutsomhed.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *skriftlig. – (EN)* Hr. Cancians indstilling om buspassagerers rettigheder blev vedtaget, herunder afsnittene om så vigtige aspekter som ansvarsbestemmelser ved ulykker (2), ansvar ved bortkomst/beskadigelse af bagage (3), ansvar ved død eller persontilskadekomst (4) og mere præcise formuleringer vedrørende omsorgen for passagerer ved forsinkelser eller rejseafbrydelser. Vi går nu ind i forligsfasen.

Oreste Rossi (EFD), *skriftlig. – (IT)* Selv om Rådets forslag udelukker rutekørsel, der varetages i byer, forstæder og regionalt samt tjenester på tværs af grænserne, hvilket giver medlemsstaterne mulighed for at lade være med at anvende lovgivningen på nationale tjenester i 15 år, genetablerer man med betænkningen i væsentlig

grad de væsentlige foranstaltninger i den oprindelige betænkning. Disse punkter inkluderer operatørers ansvar, der et langt stykke hen ad vejen skal svare til ansvaret ved andre transportmåder, og hvor der skal være særlig fokus på støtte og forskudsbetaling ved ulykker, passagerernes rettigheder ved aflysninger og forsinkede afgange samt handicappedes og bevægelseshæmmedes rettigheder. Vi har derfor stemt for indstillingen.

Vilja Savisaar (ALDE), *skriftlig. – (ET)* Med afstemningen i dag om betænkningen om buspassagerers rettigheder indføres der ændringer, som på den ene side er bekostelige, men som ikke desto mindre er nødvendige for at garantere alle europæere lige muligheder, når de benytter disse tjenester. Jeg mener, vi helt og fuldt skal støtte princippet om, at indkøbte busser og busstationer i fremtiden også skal fungere således, at de er velegnet for handicappede og bevægelseshæmmede. Jeg mener samtidig, det er af afgørende betydning at foretage yderligere justeringer og gøre brug af bestemmelserne med henblik på at garantere passagerernes rettigheder både ved aflysning og i forbindelse med håndtering af bagage. Befolkningen i EU fortjener at få præcise og specifikke bestemmelser, der garanterer kvaliteten af tjenesteydelsen, og hvor begge parters rettigheder og forpligtelser er fastsat.

Nuno Teixeira (PPE), *skriftlig. – (PT)* Vi stemte i dag om to betænkninger, der er særdeles vigtige for passagerernes dagligdag, og som har til formål at sikre, at brugere af de respektive tjenesteydelser har en vifte af rettigheder, der så vidt muligt er de samme som de rettigheder, der allerede findes for andre transportformer. Den holdning, som Rådet lægger for dagen vedrørende forordningsforslaget, dræner ikke alene forslaget fra Kommissionen fra 2008, men også den holdning, som blev vedtaget af Parlamentet ved førstebehandlingen, for indhold. Hvis Rådets holdning blev fulgt, ville det i høj grad begrænse betænkningens anvendelsesområde og fritage hovedparten af leverandørerne af bustjenesteydelser for at være underlagt fremtidige forordninger. Jeg ser i stedet gerne nogle rammer for retsbeskyttelse, hvormed man fuldt ud kan håndtere situationer med bortkommet bagage, forsinkelser og aflysning af tjenester, især af typen, hvor virksomhederne holdes ansvarlige for død eller tilskadekomst.

Jeg stemte af den grund for de ændringsforslag, som min kollega hr. Cancian har stillet, for at sikre, at de pågældende passagerer, især de handicappede eller bevægelseshæmmede, kan nyde godt af denne type befordring, og at de får et hensigtsmæssigt beskyttelsesniveau under hensyntagen til den vanskelige økonomiske situation, vi befinder os i, og behovet for at bevare de virksomheder, der tilbyder disse former for tjenesteydelser.

Indstilling ved andenbehandling: Inés Ayala Sender (A7-0177/2010)

John Attard-Montalto (S&D), *skriftlig. – (EN)* Der er følgende problemer i forbindelse med den betænkning, der er stemt om:

– udvidelsen af forordningens anvendelsesområde til også at omfatte småbåde vil betyde en yderligere belastning for småbådsoperatører, og det vil i mange tilfælde ikke være muligt for dem at opfylde kravene i forordningen

– i flere af ændringsforslagene ligger ansvaret for, at forordningen overholdes, hos havnemyndighederne, men når passagerterminalerne er privatiseret, sådan som det er tilfældet for Maltas vedkommende, bør dette ansvar ligge hos havneterminalerne og ikke hos havnemyndighederne

– kompensationsniveauet anses meget ofte for at være for højt, mens de forsinkelsesperioder, der foreslås i betænkningen, skønnes at være for restriktive, når man tager i betragtning, at skibsfart er langt mere afhængig af vejrforhold end andre transportmåder med hensyn til at overholde afgangs- og ankomsttider

– den foreslåede tidsramme for gennemførelse på 12 måneder er for kort, idet et tidsrum på 24 til 36 måneder er mere passende.

Sophie Auconie (PPE), *skriftlig. – (FR)* Jeg stemte for dette forslag til forordning om passagerers rettigheder ved sørejser eller rejser på indre vandveje, fordi det efter min opfattelse er absolut nødvendigt at forbedre rettighederne for mine europæiske medborgere. Navnlig skal de handicappedes og bevægelseshæmmedes rettigheder styrkes i kraft af den foreliggende betænkning, og processen med at beskytte de rejsende inden for EU. Jeg sætter også pris på, at der i den foreliggende betænkning blev taget højde for helt specielle omstændigheder. Også selv om disse omstændigheder fortsat er ekstraordinære, kan de udgøre et alvorligt problem for de rejsende, når de opstår. Den foreliggende betænkning tager også sigte på bedre assistance, genbefordring, godtgørelse og kompensation for passagerer under sådanne omstændigheder. Alt dette havde

med en afstemning ved andenbehandlingen at gøre. Det vigtige er nu at nå til enighed med Rådet, således at nærværende forordning kan træde i kraft så snart som muligt.

Carlos Coelho (PPE), *skriftlig. – (PT)* Fuld liberalisering af markedet for sørejser kan kun opnås, når forbrugerne (ikke bare virksomhederne) kan høste de størst mulige fordele. Det er af afgørende betydning, at forbrugere får faktiske rettigheder for at sikre, at en liberalisering åbner op for et reelt valg. Vi må ikke glemme, at 22 af de 27 EU-medlemsstater har kystgrænser, så det er bydende nødvendigt at garantere sikkerhed for brugerne af denne transportform, således at vi kan bringe foranstaltninger til beskyttelse af disse passagerer på linje med foranstaltningerne for andre transportformer. Det er værd at huske, at reguleringen af søfartspassagerers rettigheder i nogle henseender var spredt fægtning og uens fra stat til stat. Den europæiske offentlighed vil med disse nye lovbestemmelser kunne forvente, at situationer med forsinkelse, aflysning eller nægtet ombordstigning afhjælpes øjeblikkeligt, og at der afgives obligatoriske oplysninger til passagererne og er klageadgang.

Jeg mener, at de bestemmelser, der er fastsat af Parlamentet vedrørende handicappede eller bevægelseshæmmede passagerer, er særdeles vigtige, især for så vidt angår tilgængelighed, ikkediskrimination og assistance. Ved generelt at forbyde at nægte at befordre disse personer vil vi medvirke til at bekæmpe social udstødelse og gennemføre et folkets EU uden indre grænser.

Diogo Feio (PPE), *skriftlig. – (PT)* Efter succesen med Fællesskabets initiativer i forbindelse med regulering af passagerernes rettigheder vedrørende luftfart og jernbanetransport har vi nu et forslag om passagerers rettigheder ved sørejser og rejser på indre vandveje. Som jeg sagde omkring den indstilling, vi lige har stemt om, anføres det, at passagererne, uanset hvilken transportform de benytter, har ret til en god kvalitet og en sikker tjenesteydelse. Jeg mener derfor, at dette forslag om at indføre harmoniserede bestemmelser om passagerrettigheder overalt i EU er et positivt tiltag. Desuden mener jeg, at passagerrettighederne i det væsentlige bør være de samme, uanset hvilken transportform der benyttes, undtagen hvis dette er uforeneligt med den pågældende transportforms karakteristika.

José Manuel Fernandes (PPE), *skriftlig. – (PT)* Jeg støtter den foreliggende betænkning, idet der slås til lyd for ligebehandling og ens kriterier for brugere af forskellige former for kollektiv transport, det være sig i luften, til søs eller på landjorden, for at sikre, at offentlighedens rettigheder beskyttes i ekstraordinære og helt usædvanlige situationer, som kan opstå ved sørejser. Ansvaret for at bevise, at et skib er ude af stand til at sejle på grund af helt specielle omstændigheder eller ugunstige vejrforhold, skal entydigt påhvile transportøren. Jeg vil gerne påpege, at sikkerhedsbetingelserne under ingen omstændigheder kan tilsidesættes og gøres relative.

Klagesystemet skal være lettilgængeligt og tydeligt for passagererne. Det glæder mig, at bestemmelserne om klagefrister, frister for meddelelser om forsinkelser, erstatningshjælpemidler og kompensation er blevet forbedret set ud fra et passagersynspunkt. Det er for EU et højt prioriteret punkt at bekæmpe udelukkelse. Jeg mener derfor, at handicappede og bevægelseshæmmede passagerers rettigheder skal garanteres fuldt ud.

Sylvie Guillaume (S&D), *skriftlig. – (FR)* Jeg stemte for Ayala Senders betænkning om passagerers rettigheder ved sørejser eller rejser på indre vandveje, idet jeg lægger vægt på, at disse passagerer skal nyde godt af de samme rettigheder og garantier som flypassagerer. Uanset om det drejer sig om forsinkelse, motorstop, bortkomst af bagage eller – nok så alvorligt – ved ulykker, skal transportvirksomhederne leve op til deres ansvar, og passagererne skal beskyttes og om nødvendigt have udbetalt korrekt kompensation. Jeg glæder mig over vedtagelsen af specifikke foranstaltninger, som forpligter transportvirksomhederne til at imødekomme handicappedes eller bevægelseshæmmedes behov og uddanne medarbejdere på dette område.

Ian Hudghton (Verts/ALE), *skriftlig. – (EN)* De nye rettigheder, som passagerer på både og skibe får, skal hilses velkomne. I mange områder af Skotland er man afhængig af passagerfærger for at kunne overleve, og det er helt på sin plads, at folk, der bor i disse lokalsamfund, får en stærk forbrugerbeskyttelse. Den kendsgerning, at denne lovning gælder i hele EU, vil også give en beskyttelse af vælgerne i min valgkreds, når de rejser til udlandet, samt de tusindvis af mennesker fra hele verden, der tager til Skotland for at nyde landets vidunderlige højland og øerne.

Juozas Imbrasas (EFD), *skriftlig. – (LT)* Jeg er enig i dette forslag om passagerers rettigheder ved sørejser og rejser på indre vandveje, der sammen med forslaget om buspassagerers rettigheder er en del af en pakke fremsat af Kommissionen i december 2008. Disse forslag har til formål at bygge videre på de rettigheder, der er opnået for fly- og jernbanerejsende i henhold til den eksisterende EU-lovgivning – et eksempel på en meget vellykket EU-lovgivning, som har givet borgerne i EU konkrete rettigheder – ved at indføre nogle

tilsvarende rettigheder, idet der tages højde for de specifikke forhold i de pågældende sektorer, for sørejser og rejser på indre vandveje. Denne transportmåde vil blive mere tiltrækkende, mere pålidelig, og der vil være lige konkurrencevilkår for transportører fra de forskellige medlemsstater. Vedtagelse af forordningen om nye bestemmelser vil forbedre beskyttelsen for alle passagerer generelt og især for handicappede og bevægelseshæmmede. En for voldsom udvidelse af forordningens anvendelsesområde til også at omfatte småbåde ville påføre småbådsoperatørerne en yderligere byrde, og det ville som følge deraf i mange tilfælde antagelig være umuligt for dem at opfylde kravene i forordningen.

Nuno Melo (PPE), *skriftlig. – (PT)* EU bør beskæftige sig med passagerers rettigheder ved sørejser og rejser på indre vandveje, således at de får et højt beskyttelsesniveau, der er sammenligneligt med det, der i forvejen findes for andre transportformer. Passagerer, der er bevægelseshæmmet på grund af sygdom, alder eller andre omstændigheder, skal også nyde godt af nøjagtig de samme betingelser som andre passagerer. Det indebærer, at der skal investeres i terminaler og havne.

Andreas Mölzer (NI), *skriftlig. – (DE)* Passagerer på skibe, uanset om det er rejser på indre vandveje eller ad søvejen, skal have de samme rettigheder som dem, der rejser med fly eller jernbane. Disse passagerer skal også have mulighed for at indgive krav om kompensation. I dette tilfælde drejer det sig også først og fremmest om at imødekomme de personer, der har særlige behov. Jeg stemte for betænkningen, idet jeg ser yderst positivt på den samlede pakke, der også omfatter buspassagerers rettigheder.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *skriftlig. – (EN)* Med vedtagelsen af Ayalas indstilling om passagerers rettigheder ved sørejser og rejser på indre vandveje blev aftalen med Rådet (transport) vedtaget fuldt ud, så forordningen kan afsluttes ved andenbehandlingen. Jeg må imidlertid tilkendegive mine betænkeligheder i forbindelse med, at en af de inkluderede ændringsforslag, ændringsforslag 82, der i fællesskab blev stillet af S&D-, PPE-, ALDE- og ECR-grupperne, svækker især de bevægelseshæmmedes rettigheder.

Oreste Rossi (EFD), *skriftlig. – (IT)* På trods af at betænkningen især fokuserer på bevægelseshæmmede passagerers rettigheder, og at lovgivningen for passagererne styrkes, stemmer vi imod forslaget, idet vi mener, at der er nogle talmæssige grænser, som hindrer, at lovgivningen kan blive fuldt ud gældende.

Laurence J.A.J. Stassen (NI), *skriftlig. – (NL)* Det nederlandske frihedsparti (PVV) har meget stærke følelser omkring passagerernes rettigheder, især for handicappede passagerer, og vi ønsker således, at disse passagerrettigheder skal beskyttes bedst muligt. Men vi mener ikke, at europæisk lovgivning er det rette instrument til beskyttelse af passagerrettigheder. PVV har den holdning, at det fortsat skal være medlemsstaternes ansvar at sørge for tilstrækkelig beskyttelse af passagerrettigheder. Nederlandene selv er bedst til at udarbejde en politik, der er specialtilpasset til formålet. F.eks. er der i Nederlandene i forvejen en politik på lokalt niveau for passagerinfrastruktur og adgang for handicappede passagerer ved sørejser og rejser på indre vandveje. Medlemsstaterne, provinserne og kommunerne selv er bedst i stand til at bedømme, hvad der er nødvendigt for at opfylde de nationale og lokale behov.

Desuden kan denne lovgivning, der indføres af EU, i praksis føre til ekstraomkostninger for små terminaler og selvstændigt erhvervsdrivende, hvilket kan tvinge dem til at dreje nøglen om. Dette forslag vil endvidere medføre, at Nederlandene skal være med til at betale regningen fremover for justeringer i lande, der ikke har styr på deres egne ting. Dette tvang os til at stemme imod forslaget.

Nuno Teixeira (PPE), *skriftlig. – (PT)* Formålet med den foreliggende betænkning er at give søfartspassagererne nogle rammer for retsbeskyttelse, der svarer til de rammer, som i forvejen findes for jernbane- og flytransport, idet der lægges særlig vægt på handicappede og bevægelseshæmmede passagerer. Det glæder mig igen at konstatere, at der henvises til naturkatastrofer, som vi desværre stadig oftere har været ude for i Europa, og som volder storstilet skade, hvilket evt. kan føre til katastrofer. Der skal derfor tages højde for disse situationer, således at der kan træffes forholdsregler, og man efterfølgende kan gøre krav på hjælp.

Jeg mener også, det er relevant at fremhæve den betydning, det tillægges, at man skal sikre, at der gives oplysninger til passagerer, især hvis der er tale om udlændinge, på en tydelig måde, især når det drejer sig om deres rettigheder, for så vidt angår forsinkelser og klager. Jeg stemte af disse grunde for de ændringsforslag, der blev stillet til Rådets holdning.

Derek Vaughan (S&D), *skriftlig. – (EN)* Jeg støtter fuldt ud beslutningen om at give færge- og bådpassagerer kompensation, når de oplever forsinkelser eller aflysninger. Ligesom for luftfartsbranchen er passagererne berettiget til at blive beskyttet mod driftsforstyrrelser. Adgang til tjenesteydelser skal have høj prioritet, og det glæder mig at se, at der i nærværende forordning tages højde for handicappede passagerers rettigheder – handicap må ikke være en begrundelse for at nægte passagerer ret til ombordstigning. Jeg håber, at der i

den nærmeste fremtid vil blive truffet yderligere foranstaltninger for at nå frem til en aftale om buspassagerers rettigheder med henblik på at sikre beskyttelse for de rejsende i Europa.

Indstillinger ved andenbehandling: Antonio Cancian (A7-0174/2010) og Inés Ayala Sender (A7-0177/2010)

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *skriftlig. – (PT)* Forbrugerrettigheder skal beskyttes. Denne lovgivning er et skridt i den rigtige retning, idet passagerer, der rejser med båd eller bus, får flere rettigheder. Ved sørejser får passagererne rettigheder, der svarer til dem, som fremgår af EU's lovgivning for fly- og togpassagerer. Passagererne vil f.eks. være berettiget til kompensation ved forsinkelse, aflysning eller ulykker, og handicappede passagerer vil være berettiget til assistance.

Carlo Fidanza (PPE), *skriftlig. – (IT)* Vi kunne i dag have fejret, at vi i fællesskab havde vedtaget de to forordninger om passagerernes rettigheder ved sørejser og rejser på indre vandveje samt ved bustransport, men i stedet har vi forpasset chancen. Jeg glæder mig over vedtagelsen af forordningen om rejser ad søvejen og på indre vandveje. Især to aspekter er meget positive, nemlig at der indføres nye bestemmelser om kompensation for forsinkelser og aflysninger, samt at der er garanti for omfattende assistance til handicappede passagerer. Til trods for det glimrende stykke arbejde fra Parlamentets side har det imidlertid ikke været muligt at få vedtaget forordningen om buspassagerers rettigheder ved andenbehandlingen. Det virker næsten som om, Rådet helst vil undgå denne forordning, idet man begrænser anvendelsesområdet uforholdsmæssig meget, forhaler dens ikrafttræden og knap nok tilbyder nogen som helst beskyttelse af handicappede. Vi ønsker ikke at påføre de tusindvis af små og mellemstore virksomheder i branchen en for stor byrde, men der skal være garanti for et anstændigt beskyttelsesniveau. Jeg håber, at der kan opnås et acceptabelt kompromis i forligsfasen.

Indstilling ved andenbehandling: Anne E. Jensen (A7-0211/2010)

Sophie Auconie (PPE), *skriftlig. – (FR)* Hensigten med denne betænkning er at fremskynde ibrugtagningen og interoperabiliteten af intelligente transportsystemer ved vejtransport på EU-plan. Jeg er altid optaget af, at den territoriale samhørighed i EU skal forbedres, og jeg mener, at dette direktiv er et skridt i den retning. Jeg bakkede derfor op om det – og så meget desto mere fordi direktivet som vedtaget af Transport- og Turismeudvalget behandler spørgsmålet om beskyttelse af personoplysninger på en velafvejet måde. Jeg håber derfor, at man kan nå til enighed med Rådet ved andenbehandlingen, fordi det er et direktiv, som kun kan styrke de europæiske borgeres tillid til transportsektoren i EU.

Zigmantas Balčytis (S&D), *skriftlig. – (LT)* Jeg støttede denne forordning om ibrugtagning af intelligente transportsystemer på vejtransportområdet og for grænsefladerne til andre transportmåder. For at kunne løse de stigende problemer med vejinfrastrukturen foreslås det, at man tager avanceret informations- og kommunikationsteknologi i brug. Først og fremmest skal man dog have udarbejdet specifikationer om anvendelsen af disse ting som f.eks. oplysninger om rejser med forskellige former for transportmidler, tilvejebringelse af trafikinformationstjenester, oplysninger om sikre parkeringspladser for lastbiler og erhvervskøretøjer samt harmoniseret indførelse af eCall i hele Europa. Kommissionen skal dog først og fremmest udarbejde et årligt arbejdsprogram, der skal gennemføres af medlemsstaterne. Medlemsstaterne skal efterfølgende træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre effektiv og harmonisk ibrugtagning og anvendelse af transportmåder og tjenester i Fællesskabet: opdatering af vejtransportoplysninger og samarbejde mellem håndteringscentre.

Carlos Coelho (PPE), *skriftlig. – (PT)* Der er ingen tvivl om, at det er effektivt at benytte sig af informations- og kommunikationsteknologi på vejtransportområdet. Det er imidlertid blevet bekræftet, at intelligente transportsystemer (ITS) anvendes på en fragmenteret og ineffektiv måde. Det haster med at få opstillet en lovgivningsramme, der harmoniserer driften af systemerne og etablerer en ordning til effektivt samarbejde mellem alle ITS-interessenter. Jeg støtter derfor, at direktivet om ITS indføres hurtigst muligt, således at man kan sætte skub i anvendelsen af denne teknologi på vejtransportområdet og for grænsefladerne til andre transportmåder. Dette nye direktiv vil i væsentlig grad være med til at forbedre miljøeffektiviteten, energieffektiviteten, vejtransportsikkerheden og mobiliteten for passagerer og gods. Det skal sikres, at det indre marked fungerer korrekt.

Edite Estrela (S&D), *skriftlig. – (PT)* Jeg stemte for betænkningen om intelligente transportsystemer på vejtransportområdet og grænsefladerne til andre transportmåder, da disse vil gøre det muligt at forbedre sikkerheden og organiseringen af europæiske transportsystemer, hvilket gør dem mere effektive rent økonomisk og miljømæssigt.

Diogo Feio (PPE), *skriftlig. – (PT)* Det foreliggende forslag drejer sig om udarbejdelse af et lovgrundlag for indførelse af intelligente transportsystemer (ITS) i Europa på vejtransportområdet og grænsefladerne til andre transportmåder (globalt positionsbestemmelsessystem, automatisk alarmsystem og trafikkontrolinstrumenter). Hensigten med dette direktiv er at sikre større interoperabilitet i transportsystemet og etablere et effektivt samarbejdssystem mellem alle ITS-interessenter. De fire udpegede prioritetsområder er: (i) bedre anvendelse af trafikårer og rejsedata, (ii) styring af europæiske transportkorridorer, (iii) færdselssikkerhed og (iv) integration af køretøjer i transportinfrastruktur. Alle disse målsætninger gør, at vejtransporten kan blive mere effektiv, sikrere og grønnere, og vil sikre bedre interoperabilitet med andre transportmåder og derfor skabe betingelser for en effektiv anvendelse af ITS-systemer. Den aftale, der er indgået med Rådet, og som er skitseret i denne indstilling, vil med ordførerens ord bane vejen "for at kunne indhente forsinkelser med hensyn til ITS-applikationer og -tjenester og afskaffe ineffektiviteten på rejseområdet ved at gøre transporten mere effektiv og sikker og samtidig bidrage til det politiske mål om at gøre transporten renere".

José Manuel Fernandes (PPE), *skriftlig. – (PT)* For at sikre større effektivitet for vejtransporten i EU vil det være et centralt punkt, at der fastsættes nogle rammer for gennemførelse af et system, der fremmer en koordineret sammenkobling og informationsudveksling mellem de forskellige intelligente landtransportsystemer.

Det vil økonomisk og socialt være en stor fordel at sammenbringe og harmonisere det samlede potentiale for de forskellige informationssystemer om trafikken på vejene, idet de på nuværende tidspunkt fungerer på en usammenhængende måde og uafhængigt af hinanden, og det vil også være en fordel med hensyn til livskvalitet, idet rejseplanlægningen kan blive sikrere og mere miljøvenlig, og rejserne kan blive kortere eller hurtigere. Bedre offentlig styring af infrastrukturen og den transportpolitiske udvikling vil også være af afgørende betydning. Hvis dette initiativ skal få større gennemslagskraft, vil jeg gerne påpege, hvor vigtigt det er, at der udvikles specifikationer for vejtransport, især for så vidt angår sammenhængen med andre transportformer.

Jeg støtter Parlamentets holdning med hensyn til at involvere medlemsstaterne i ibrugtagningen af ITS-applikationer og interoperable tjenester for intelligente transportsystemer, samtidig med at man understreger behovet for at sikre uhindret adgang og etablering af en effektiv samarbejdsordning mellem alle ITS-interessenter.

Nathalie Griesbeck (ALDE), *skriftlig. – (FR)* Jeg stemte med begejstring for den foreliggende betænkning, fordi den fremmer udviklingen af såkaldte intelligente transportsystemer; dvs. anvendelse af nye teknologier på transportområdet. Disse systemer vil muliggøre bedre overvågning og styring af vejtrafikken samt give større sikkerhed for brugerne af vejtransport. De vil gøre det muligt at tilvejebringe sikrere og billigere vejtransport samt reducere antallet af trafikpropper og drivhusgasemissionerne. Vedtagelse af den foreliggende betænkning er i den henseende et stort fremskridt for de europæiske borgere, som vil være dem, der primært kommer til at nyde godt af disse nye transportrelaterede teknologier, og det glæder jeg mig over.

Juozas Imbrasas (EFD), *skriftlig. – (LT)* Jeg stemte for dette dokument, fordi det vil fremskynde indførelsen af løsninger med intelligente transportsystemer. Disse løsninger er i de sidste par år blevet indført i et langsommere tempo end for andre transportmåder, idet ibrugtagningen har været fragmenteret, hvilket resulterer i et sandt kludetæppe af nationale, regionale og lokale løsninger. Ibrugtagningen af avancerede transportsystemer bør hilses velkommen, og vi skal gøre dette ved at arbejde tæt sammen med alle relevante offentlige og private aktører. Aftalen baner derfor vejen for at slippe for forsinkelser og undgå ineffektivitet ved rejser, idet transporten gøres mere effektiv, sikrere og renere, og rejsetiderne reduceres – og dette vil helt klart være en fordel for transportbrugerne.

Nuno Melo (PPE), *skriftlig. – (PT)* Ibrugtagning af intelligente transportsystemer for vejtransport og grænsefladerne til andre transportformer er helt afgørende med henblik på at sikre operabilitet mellem systemerne, garantere uhindret adgang til alle transportformer og etablere samarbejdsordninger mellem alle ITS-interessenter. Godkendelse af dette forslag til lovgivningsmæssig beslutning er et vigtigt skridt i retning af ibrugtagning af intelligente transportsystemer.

Andreas Mölzer (NI), *skriftlig. – (DE)* Hvis man rent faktisk indfører intelligente trafiksystemer, skal de være interoperable. Det er her, vi kan lære noget af den kaotiske situation med mobiltelefonopladere, idet der på forhånd skal fastlægges nogle fælles standarder. Der er også nogle overvejelser omkring gensidig anerkendelse og databeskyttelse, og jeg kan derfor give mit samtykke.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *skriftlig. – (EN)* Gruppen De Grønne/Den Europæiske Fri Alliance støttede Anne E. Jensens indstilling om "intelligente transportsystemer". Aftalen med Rådet blev vedtaget, og direktivet er blevet afsluttet ved andenbehandlingen.

Oreste Rossi (EFD), *skriftlig. – (IT)* Vi stemte for den foreliggende betænkning, idet den giver nogle rammer for indførelse af intelligente transportsystemer i medlemsstaterne med det formål at skabe et koordineret og integreret system. Der skal især fokuseres på spørgsmålet om privatlivets fred, idet der skal opstilles nogle centrale principper, som skal anvendes ved fremtidige tiltag.

Vilja Savisaar (ALDE), *skriftlig. – (ET)* Jeg glæder mig over, at vi ved afstemningen i dag vedtog brugen af intelligente transportsystemer ved vejtransport og grænsefladerne til andre transportmåder. Jeg har i Transport- og Turismeudvalget gentagne gange gjort opmærksom på nytten og nødvendigheden af intelligente transportsystemer samt naturligvis også de dermed forbundne indvirkninger på både transport og miljøet. Det er godt, at Rådet er gået væk fra sin oprindelige holdning, og at man går ind for, at disse systemer bliver gennemført hurtigt og i stor målestok. Vi kan kort sagt sige, at intelligente transportsystemer vil være med til, at vi kan sikre problemfri og uhindret samfærdsel, øge passagersikkerheden og skåne miljøet.

Betænkning: Dirk Sterckx (A7-0064/2010)

Diogo Feio (PPE), *skriftlig. – (PT)* Alle foranstaltninger, der har til formål at forenkle procedurerne og lade transportbranchen i EU slippe for unødvendige formaliteter, skal hilses velkomne og fortjener min støtte. Vi må ikke glemme, at mere bureaukrati betyder større omkostninger for virksomhederne og ofte mistet effektivitet, hvilket man ikke kan tillade sig i den krisesituation, vi i øjeblikket må kæmpe med. Vi ved, at administrative byrder (og ekstraomkostningerne som følge deraf) har gjort godstransport ad søvejen mindre attraktiv og har været en alvorlig hindring for, at denne transportform har kunnet udvikle sig fuldt ud, på trods at den er mindre miljøskadelig og derfor burde anspores og støttes meget i forbindelse med en miljøvenlig udvikling. Jeg støtter derfor med begejstring det forslag om administrativ forenkling (via en reduktion af toldformaliteterne, retningslinjer for kontrol med plantesygdomme og rationalisering af dokumenter), der er fremlagt, og jeg håber, at det vil fremme søtransporten i EU.

José Manuel Fernandes (PPE), *skriftlig. – (PT)* Jeg mener, at det i disse tider med en alvorlig økonomisk krise og en mat stemning i en række sektorer, hvilket forværres af problemer med de offentlige finanser i medlemsstaterne, skal prioriteres højt at forenkle lovgivningen og bestemmelserne med henblik på at gøre driftsvilkårene for virksomhederne og institutionerne mere effektive.

Skibsfart er underlagt komplekse administrative procedurer – selv for skibe, der sejler mellem to EU-havne, og som ikke anløber havne i tredjelande – og det medfører afgifter og unødvendige omkostninger. Jeg støtter derfor foranstaltninger, der skal reducere bureaukratiet, hvilket gør det værd at gøre brug af nye teknologier og styrke idéen om et fælles europæisk område, idet man skal afskaffe komplekse administrative procedurer og sikre yderligere gevinster ved at reducere de administrative byrder.

Dette udspil om at fritage intraeuropæisk godstransport ad søvejen for bureaukrati og strømline procedurerne i havnene i de forskellige medlemsstater er særdeles vigtigt med henblik på at fremme et europæisk søtransportområde uden barrierer og sikre vilkår for mere attraktive, effektive, økonomisk rentable og miljøvenlige transporttjenester.

Nathalie Griesbeck (ALDE), *skriftlig. – (FR)* Jeg stemte med overbevisning for vedtagelse af den lovgivningsmæssige beslutning, fordi den åbner op for en forenkling af de administrative formaliteter, der anvendes, når skibe ankommer til eller afgår fra havne i medlemsstaterne. Det glæder mig, at den blev vedtaget med et overvældende flertal. Skibe vil nu ikke længere være omfattet af komplekse og gentagne administrative formaliteter, idet der bliver udarbejdet en standardformular samt udviklet et nyt elektronisk system, der muliggør hurtig og enkel informationsudveksling mellem skibe og havnemyndigheder. Den foreliggende betænkning er et meget væsentligt skridt i retning af etablering af et stort europæisk skibsfartsnetværk uden barrierer, hvilket jeg i en årrække har opfordret til.

Juozas Imbrasas (EFD), *skriftlig. – (LT)* Jeg støttede den foreliggende betænkning, fordi søtransport er underlagt komplekse administrative procedurer, selv når der er tale om skibe, der sejler mellem to EU-havne, og som ikke anløber en havn i et tredjeland. Der er derfor supplerende administrative byrder og dermed ekstraomkostninger forbundet med godstransport med skib. Dette gør godstransport ad søvejen mindre attraktiv og indebærer, at denne transportform ikke anvendes i optimalt omfang. Vi er nødt til at fremme en mere udbredt anvendelse af elektronisk dataudveksling og indførelse af "e-maritime systemer", et såkaldt

"single window", reducere formaliteterne, rationalisere bevægelser og plads i havnene, anvende et fælles sprog og forenkle proceduren til opnåelse af lodsfritagelsescertifikater.

Nuno Melo (PPE), *skriftlig. – (PT)* Søtransport er utvivlsomt en af de mest miljøvenlige transportmåder, og man skal derfor tilskynde hertil, således at denne transportmåde kan være med til, at man opnår målsætningerne for miljøet som opstillet i EU 2020-strategien. I en tid med en international krise ville en stigning i denne type transport indebære en reduktion af omkostningerne i forbindelse med de administrative opgaver, som rederierne er pålagt. De formaliteter, der foreskrives af EU-lovgivningen skal derfor forenkles og harmoniseres. Det er absolut nødvendigt at etablere et stort europæisk transportområde uden barrierer.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *skriftlig. – (EN)* Verts/ALE-Gruppen støttede Sterckx-betænkningen om formaliteter for skibe i havne. Aftalen med Rådet blev dermed vedtaget og direktivet er blevet afsluttet ved førstebehandlingen.

Oreste Rossi (EFD), *skriftlig. – (IT)* Til trods for at etableringen af et europæisk søtransportområde uden barrierer er af afgørende betydning for europæisk søtransport, eftersom det er en udvidelse af det indre marked til intraeuropæisk søtransport via afskaffelse af hindringer og forenkling af de administrative procedurer, som området er underkastet, har vi undladt at stemme, da betænkningen omfatter en række følsomme punkter såsom databeskyttelse.

Nuno Teixeira (PPE), *skriftlig. – (PT)* Hvis man skal gennemføre fri bevægelighed i EU, omfatter det også, at man fører idéen om et europæisk søtransportområde uden barrierer, hvor målet er at afskaffe eller forenkle de kontrolforanstaltninger, der er gældende for skibe og gods i EU, ud i livet. De tolddeklarationsformaliteter, der er nødvendige, når skibe anløber eller forlader havne i medlemsstaterne, skal derfor forenkles, og der skal indføres et system med elektronisk datatransmission (SafeSeaNet), og de nationale systemer skal være interoperable, tilgængelige og kompatible hermed.

I betragtning af at et søtransportområde med færre formelle hindringer vil gøre, at søtransport bliver mere attraktiv og mere effektiv samt som følge deraf medvirker til at fremme de dermed forbundne aktiviteter, dvs. i de respektive kystområder som f.eks. øer, stemmer jeg for de foreslåede foranstaltninger i den foreliggende betænkning.

Betænkning: Mathieu Grosch (A7-0189/2010)

John Attard-Montalto (S&D), *skriftlig. – (EN)* Et væsentligt problem, som luftfarten har med hensyn til at nedbringe CO_2-emissionerne, er, at den har et meget begrænset reduktionspotentiale, selv om man her taler om 2 % af de menneskeskabte emissioner (disse udgør 3 % af alle emissioner, idet naturen selv står for 97 %). De eneste områder, hvor man kan nedbringe CO_2-udslippet, er via bedre teknologi (hvor man allerede anvender den sidst nye teknologi), operationelle procedurer (hvor prisen på brændstof sikrede, at de blev indført), fælles europæisk luftrum (hvilket afhænger af regeringerne og er en debat, der begyndte for 40 år siden, og det eneste, vi fik i april sidste år, var et "fælles tomt luftrum" på baggrund af vulkanaskekrisen, der var en force majeure-begivenhed, som flyselskaberne måtte betale regningen for) og biobrændstoffer (og de kommer aldrig til at se dagens lys rent kommercielt, medmindre der investeres kraftigt fra regeringernes/EU's side).

EU's luftfartsindustri er allerede i en alvorlig knibe. Det, der foreslås i betænkningen, varsler ikke godt for en bæredygtig fremtid for transportområdet, især hvis man agter at garantere den frie bevægelighed, der er nedfældet i traktaten, for de folkeslag, der ligesom malteserne ikke har adgang til nogen alternativ transportmåde, når man skal rejse til det øvrige EU og andre dele af verden.

Sophie Auconie (PPE), *skriftlig. – (FR)* Vi er af tre grunde nødt til at fundere dybt over fremtiden for EU's transportsystem: udvidelsen af EU til 27 medlemsstater, vores miljømæssige ansvar og vores forpligtelse med hensyn til passagersikkerhed. Disse grundige overvejelser er emnet i den foreliggende betænkning, som jeg mener, er relevant på mindst to måder. For det første er der idéen om "effektiv samordning", hvor det erklærede mål er komplementaritet frem for konkurrence mellem de forskellige transportmåder, og for det andet er der nødvendigheden af at gøre transport bæredygtig, hvilket kræver, at vi arbejder på at nedbringe transportsektorens afhængighed af fossile brændstoffer samt udvikle intelligente transportsystemer. Jeg støttede dog ændringsforslaget vedrørende punkt 32, hvor idéen om en europæisk transportfond lanceres. En uafhængig fond med øremærkede midler til transport vil efter min opfattelse risikere at underminere sammenhængen i samhørighedspolitikken, hvor 60 % af midlerne er afsat til transportformål. Overvejelserne

om tilrettelæggelsen af strukturfondene skal foretages i fællesskab og på en altomfattende måde i forbindelse med den næste flerårige finansieringsramme.

Liam Aylward (ALDE), *skriftlig. – (GA)* Jeg stemte for den foreliggende betænkning, fordi der er behov for en klar og ensartet politik på transportområdet. Transportanliggender er et centralt punkt for det indre marked, idet transportsektoren skaber arbejdspladser, er til hjælp og assistance for virksomhederne overalt i Europa og fremhjælper bæredygtig vækst og øger konkurrenceevnen i Europa.

I den foreliggende betænkning er det formålet at opnå bedre resultater og højere miljøstandarder. Desuden skal sikkerheden i transportpolitikkerne prioriteres højt, og i betænkningen anmodes Kommissionen om at få foretaget en undersøgelse om sikkerhedsstandarder og bestemmelser om hastighedsovertrædelser i medlemsstaterne for at fremme bedste praksis.

Der skal efter min mening fastsættes klare mål, hvis der skal nås markante resultater. I betænkningen omtales et mål om at reducere antallet af døde og hårdt kvæstede trafikanter, dvs. både fodgængere og bilister, med 40 %. Irland har allerede gjort det godt på dette punkt og er i år blevet rost af det europæiske færdselssikkerhedsråd. Siden 2001 er der sket et fald på 41 % i antallet trafikdræbte på vejene i Irland, og denne betænkning kan give en yderlige forbedring.

Zigmantas Balčytis (S&D), *skriftlig. – (LT)* Transportsektoren er særdeles vigtig i forsøget på at etablere det europæiske fælles marked. Denne sektor er endvidere et vigtigt element i udviklingen af EU og EU's regioner, fordi sektoren står for 10 % af EU's bruttonationalprodukt og mere end 10 mio. arbejdspladser. Vi skal altså sikre større tilgængelighed til transport og gennemførelse og forbedring af infrastrukturforbindelser og fremme anvendelse af forskellige transportformer. Vi skal desuden bekæmpe det største problem, nemlig transportens negative indvirkning på sundheden og miljøet, og nå frem til en reduktion af den mængde CO_2, der udledes ved transport, ved at benytte bæredygtige foranstaltninger som f.eks. koordineringen af energi opnået fra andre kilder, støtte til videnskabelig forskning og udvikling af teknologier og transportmåder, som er mindre skadelige for miljøet. For at kunne gennemføre disse opgaver er vi dog nødt til at have yderligere midler, ikke blot fra medlemsstaterne, men også EU-midler.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *skriftlig. – (PT)* Transportsektoren er af helt afgørende betydning i Europa, for så vidt angår de tjenesteydelser, sektoren leverer til den europæiske offentlighed, og også i beskæftigelsesmæssig og miljømæssig henseende. I denne beslutning fastlægges hovedpunkterne i europæisk transportpolitik i de næste 10 år med særlig fokus på en reduktion af transportsystemernes indvirkning med hensyn til at imødegå problemet med klimaændringer. Transportsektoren står for 25 % af CO_2-emissionerne i Europa. Det er af afgørende betydning at få renere køretøjer og mere effektive transportsystemer for at kunne reducere indvirkningen.

Marielle De Sarnez (ALDE), *skriftlig. – (FR)* Betænkningen om en bæredygtig fremtid for transporten er et positivt signal om et Europa med en effektiv og integreret transportsektor. Uden en fremskyndelse af procedurerne vedrørende gensidig anerkendelse og godkendelse af køretøjer vil adgangen til markedet fortsat være lang og omkostningskrævende. Mindre vejtransport, flere jernbane-, flod- og søforbindelser til gods, et miljø, der skånes og beskyttes – disse projekter tegner et skønbillede for os af Europa. Virkeligheden er dog en noget anden. Alle disse projekter er længe undervejs på grund af manglende politisk vilje, koordinering mellem medlemsstaterne og finansiering. Der er ikke synderlige tegn på fælles ambitioner. Fra nu af og indtil 2020 kommer EU til at stå over for mange udfordringer, og den næste hvidbog fra Kommissionen om europæisk transportpolitik for de næste 10 år udgør derfor en mulighed for at udvikle en global, integreret og tværgående strategi, dvs. en strategi, hvor man forholder sig til udfordringerne i de kommende år. Den beslutning, vi netop har vedtaget, er et vink med en vognstang til Kommissionen, et første trin i denne strategi, og målet er endnu en gang at give transportsektoren dens plads i europæisk politik.

Edite Estrela (S&D), *skriftlig. – (PT)* Jeg stemte for betænkningen om en bæredygtig fremtid for transporten, idet en bæredygtig transportsektor er grundlæggende ikke alene ud fra et miljømæssigt synspunkt, men også af hensyn til den sociale, økonomiske og territoriale samhørighed i EU. Der er brug for en større indsats og innovative investeringsmåder, som vil gøre det muligt at afslutte et transeuropæisk transportnet og sikre en vedvarende udvikling af transportsektoren på mellemlang og lang sigt.

Diogo Feio (PPE), *skriftlig. – (PT)* Ifølge dataene i betænkningen står transportsektoren i EU for 10 % af velstanden (BNP) og giver beskæftigelse til over 10 mio. mennesker og tegner sig for 25 % af de samlede CO_2-emissioner. Disse tal gør det endnu mere indlysende, at man, når man taler om EU's fremtid, om EU 2020-strategien eller endog om samhørighedspolitikker, også taler om transport. Hvis man i

transportpolitikken skal prioritere passagerers og brugernes sikkerhed højt (og vi har i dag derfor vedtaget to udspil om passagerrettigheder), må man ikke glemme de andre mål såsom en sammenhængende og harmonisk udvikling i alle regioner, idet man skal forbinde kystområderne og de inde i landet beliggende og store byer med de mere trængte regioner, eller miljøbeskyttelse og reduktion af CO_2-emissionerne, idet man skal give forrang til den mindst forurenende sektor som f.eks. sø- og jernbanetransport, der burde opprioriteres for godstransport. Det er af grundlæggende betydning at have et velegnet og effektivt transportnet for at kunne etablere det indre marked i praksis og muliggøre den frie bevægelighed for personer og varer. Vi har derfor også i dag stemt for et forslag om intelligente transportsystemer (ITS), der vil give mulighed for et mere integreret, sikrere og mere effektivt Europa.

José Manuel Fernandes (PPE), *skriftlig. – (PT)* Transportsektoren er af stor betydning for det indre marked i EU. Denne sektor sikrer effektivt den frie bevægelighed for personer og varer overalt i EU. Den er også et helt afgørende element i udviklingen af EU og EU's regioner, og den har en umiddelbar sammenhæng med den sociale sammenhængskraft i regionerne. Transportpolitikken bør derfor ikke adskilles fra andre politikker, det være sig de regionale, miljømæssige, økonomiske, sociale eller beskæftigelsesmæssige. Udtrykt i bruttonationalprodukt står transportsektoren for 10 % af EU's velstand og giver beskæftigelse til over 10 mio. mennesker, men den er også skyld i ca. 25 % af de samlede CO_2-emissioner. Jeg vil derfor gerne påpege, at nedbringelse af transportsektorens afhængighed af fossile brændstoffer skal være en prioritet. Det er i den forbindelse værd at bemærke sig muligheden for internalisering af eksterne omkostninger.

Dette kan imidlertid kun bidrage markant til at reducere emissionen af drivhusgasser, støjen og flaskehalssituationerne på transportområdet, hvis to betingelser bliver opfyldt. På den ene side skal internaliseringen af eksterne omkostninger dække alle transportmåder, og på den anden side skal indtægterne bruges til gavn for bæredygtige infrastrukturprojekter.

João Ferreira (GUE/NGL), *skriftlig. – (PT)* Betænkningen omfatter retningslinjer for fremtiden for transportsektoren, som vi mener, er så absolut nødvendige, såsom investering i transportmåder, der er mere bæredygtige set ud fra et miljøsynspunkt, hensigtsmæssig samordning af trafikformerne, udarbejdelse af planer om bæredygtig mobilitet i byer, fremme af kollektiv transport, anerkendelse af passagerrettigheder, navnlig for de bevægelseshæmmede, og vedtagelse af foranstaltninger, der har til formål at øge færdselssikkerheden og respekten for arbejdstagernes rettigheder i sektoren. Ikke desto mindre går denne fastlæggelse af retningslinjer, der skal følges, stik imod den betydning, det tillægges at få gennemført det indre marked. Det vil med andre ord sige, at det ikke hænger sammen med, at man insisterer på at afregulere sektoren, det være sig vedrørende jernbanetransport, søtransport og kysttransport eller flytransport.

Som erfaringerne (der ikke er taget med i betænkningen) i en række medlemsstater tydeligt viser, fører det, hvis man afvikler den kollektive transport, privatiserer den og derefter underkaster den profitlogikken, hvorved den kommer ud af offentlighedens demokratiske kontrol, til resultater, der går stik imod de intentioner, som der gives udtryk for i betænkningen. Resultatet er en berygtet forværring af servicen, idet dens sociale funktion skæres væk og ophører med at være et karakteristisk træk, for så vidt angår bl.a. sikkerhedsniveauet, kvaliteten og tilgængeligheden eller arbejdernes rettigheder.

Carlo Fidanza (PPE), *skriftlig. – (IT)* Grosch-betænkningen er et fremragende udgangspunkt, mens vi venter på Kommissionens hvidbog. En større grad af samordning i transportsystemet og interoperabilitet, særlig fokus på spørgsmålet om sikkerhed (som i visse sektorer skal sikres ved, at EU-agenturerne får en større rolle), gennemførelse af det indre marked og investering i ITS-forskning og -udvikling er de retningslinjer, der skal følges. Det er dog en af de største udfordringer fremover, uden hvilket punkt de øvrige målsætninger sandsynligvis ikke bliver gennemført, at sikre tilstrækkelig finansiering til TEN-T-nettene og med start i det kommende finansielle overslag via oprettelse af en passende fond. Set i dette perspektiv skal Middelhavet betragtes som et naturligt bindeled mellem EU og de fremadstormende markeder i den østlige del af verden. Endelig er jeg enig i, at der er behov for flere investeringer i mobilitet i byer og i mere moderne godstransportlogistik med henblik på at gøre trafikbelastningen i byområderne mindre og reducere emissionerne af forurenende stoffer.

Bruno Gollnisch (NI), *skriftlig. – (FR)* I betænkningen opfordres der til en sikrere, mere effektiv transportsektor, som medfører mindre forurening. Dvs. intet andet end såre banale og såre indlysende ting.

Der var dog en række punkter, som fangede vores opmærksomhed og fik os til at stemme imod betænkningen. Det konstante fokus på CO_2-emissioner med bindende mål, samtidig med at søtransportsektorens SOx- og NOx-emissioner kun nævnes perifert, og sektoren faktisk udmærker sig rent miljømæssigt, forslaget om at etablere et EU-vejtransportagentur, hvis relevans mildest talt er tvivlsom i betragtning af de kritiske røster

om reduceret effektivitet, betydelige omkostninger og den vilkårlige styring af en lang række eksisterende EU-agenturer, forslaget om at oprette en europæisk transportfond og dermed yderligere omkostninger uden nogen detaljer om, hvor pengene skal komme fra, og frem for alt påstanden endnu en gang om, at en øget liberalisering af sektoren og en udvidet kystsejlads vil løse alle vores problemer.

Vi ved dog, at denne liberalisering har haft negative konsekvenser, især for vedligeholdelsen af den eksisterende jernbaneinfrastruktur og dermed for sikkerheden. Vi ved også, eller vi burde vide, i hvilket omfang en åbning af national transport for udenlandske aktører volder problemer i form af unfair konkurrence.

Ian Hudghton (Verts/ALE), *skriftlig. – (EN)* Parlamentet har i dag sendt et kraftigt signal om, at EU bør gå i retning af en mere bæredygtig transportsektor. Mit eget land, Skotland, har nogle af de mest ambitiøse lovbestemmelser om klimaændringer i verden, og den skotske regering er optaget af at fremme bæredygtige transportudspil, herunder støtte til cyklist- og fodgængerinitiativer, lav-CO_2-køretøjer og alternative brændstoffer. Via afstemningen i dag opfordres der til en mere fælles tankegang i hele Europa.

Bogusław Liberadzki (S&D), *skriftlig. – (PL)* Jeg støttede den endelige udgave af betænkningen. Jeg har store forbehold omkring resultatet af afstemningen om ændringsforslag 6, der blev stillet af en gruppe af medlemmer fra Det Europæiske Folkepartis Gruppe (De Kristelige Demokrater).

Kernen i den oprindelige tekst var, at ubenyttede midler fra Samhørighedsfonden kan anvendes til påkrævede investeringer i transportsektoren. Dette begrundes med investeringsbehovene i de modtagende medlemsstater, hvilket meget let kan illustreres med Polen som eksempel. Vi havde desuden forventet et beløb på ca. 23 mia. EUR til TEN-T-projekter, men vi fik tre gange så lidt. I ændringsforslag 6 står der intet om yderligere midler til transportformål og intet om frigivelse af midler, der ikke er blevet anvendt som planlagt. I stedet for at gøre fonden mere fleksibel har vi fået en fond, som ikke har nogen fleksibilitet overhovedet. Jeg vil gerne takke mine kolleger i Parlamentet, som stemte imod ændringsforslag 6.

Petru Constantin Luhan (PPE), *skriftlig. – (RO)* Transportsektoren er af multifunktionel beskaffenhed og øver direkte indflydelse på økonomiske, sociale og territoriale anliggender. Sektoren er en betydningsfuld faktor i udviklingen af EU og EU's regioner, idet den er af afgørende betydning for den europæiske økonomi. Transportsektoren står for ca. 7 % af EU's BNP og mere end 5 % af alle arbejdspladser.

Samtidig giver transportsektoren borgerne adgang til mange af de frihedsrettigheder, de nyder, såsom friheden til at arbejde og bo i forskellige dele af verden, friheden til at gøre forretninger og etablere personlige kontakter.

Jeg stemte for den foreliggende betænkning, fordi jeg støtter målet med de europæiske transportpolitikker. Målet er at indføre et bæredygtigt transportsystem, der kan opfylde alle de økonomiske, sociale og miljømæssige behov hos vores medborgere, og tilskynde til, at der etableres et samfund, som er integrationsfremmende, og et helt integreret, konkurrencedygtigt Europa.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), *skriftlig. – (FR)* Med denne tekst stilles der ikke de midler til rådighed til at indføre de høje sociale og miljømæssige standarder, som er absolut nødvendige i transportsektoren. Ved at tage udgangspunkt i CO_2-markedet, ved at åbne mulighed for mere luftfart og ved at slå til lyd for en målbevidst liberalisering af denne sektor med henblik på at øge konkurrenceevnen reducerer man med den foreliggende betænkning alle miljøkrav, der fortjener denne betegnelse, til det rene ingenting.

Idet der kun fokuseres på infrastruktur og aldrig på lønforholdene for de ansatte i denne sektor, udviser man den sociale ligegyldighed, der er kendetegnende for den skadelige liberalisme, som er ved at tage livet af det europæiske projekt. Jeg har stemt imod den foreliggende betænkning.

Nuno Melo (PPE), *skriftlig. – (PT)* Transportsektoren er af afgørende betydning for den økonomiske udvikling i EU og EU's regioner og har direkte indflydelse på konkurrenceevnen og den sociale sammenhængskraft i regionerne. Den bidrager også til udviklingen og konsolideringen af det indre marked. I betragtning af dens betydning i økonomien kommer sektoren til at spille en central rolle i EU 2020-strategien, navnlig for så vidt angår en reduktion af CO_2-emissionerne. Til trods for dens betydning for økonomien, beskæftigelsen og den erhvervsmæssige og private bevægelighed for offentligheden, skal der således investeres i at forbedre transportsektoren rent miljømæssigt, især vejtransporten, samt i sikkerhed, idet antallet af trafikdræbte i 2008 var på ca. 39 000. Så til trods for krisen, der har ramt denne sektor hårdt, er tiden inde til at gennemføre en større omstilling af sektoren, idet den skal gøres sikrere, mere bæredygtig og mere effektiv.

Andreas Mölzer (NI), *skriftlig. – (DE)* Vi er stadigvæk langt fra at opnå bæredygtighed på transportområdet. Problemet er ikke blot den manglende koordinering i landene selv, men også mellem landene, sådan som

eksemplet med jernbanetransport på tværs af landegrænserne viser. Vi halter langt bagefter tidsplanen selv med de vigtige transportforbindelser inden for rammerne af TEN-projekterne – for ikke at tale om, at vi er milevidt fra de koordinerede køreplaner, som der igen er udtrykt ønske om. Den foreliggende betænkning er i bund og grund næsten et opkog af gamle, uopfyldte strategier. Jeg undlod af den grund at deltage i afstemningen.

Cristiana Muscardini (PPE), *skriftlig. – (IT)* Den tekst, der er vedtaget i mødesalen, presser Europa til at tage et skridt fremad på et særdeles kildent område som transportområdet, der er omdrejningspunktet for det indre marked. Bevægeligheden for personer og varer afhænger af denne sektor, og den sikrer den fornødne territoriale samhørighed med hensyn til beskæftigelse og økonomisk vækst og har følgevirkninger for omkostninger og miljøbeskyttelse.

Vi har den holdning, at der også skal fokuseres mere på sikkerheden i transportsektoren, for så vidt angår sikkerheden for de transporterede varer og for passagererne samt på vejanlæggene generelt.

Den europæiske økonomi og dermed beskæftigelsen afhænger af, at transportsektoren fremover bliver bæredygtig. EU skal derfor arbejde hurtigt for at anvise medlemsstaterne nogle hastende målsætninger såsom tidsrammen for gennemførelse af små infrastrukturprojekter, idet manglen herpå hindrer den gnidningsløse strøm af varer og personer, hvilket er til alvorlig skade for økonomien og forværrer forureningen.

Vi har altså brug for tilsvarende tidsrammer overalt i Europa for at få gennemført disse projekter samt visse tidsrammer for reparation af veje eller jernbanestrækninger, der er blevet lukket på grund af naturgivne eller uforudsete hændelser. Det er nødvendigt at omlægge en del af vejtransporten til jernbane- eller søtransport, hvilket hidtil er blevet bremset af alt for mange forsinkelser, for at undgå tab af arbejdspladser og den deraf følgende forarmelse af en del af befolkningen.

Afslutningsvis skal der fokuseres specifikt på perifere eller ugunstigt stillede områder, der fastholdes i denne situation på grund manglende levedygtig infrastruktur.

Alfredo Pallone (PPE), *skriftlig. – (IT)* Jeg stemte for Grosch-betænkningen, fordi jeg mener, at de retningslinjer og opfordringer, den indeholder, er velafvejede, og fordi målet er en bæredygtig udvikling på transportområdet, hvilket både støtter en sektor, som har strategisk betydning for den økonomiske vækst, og væksten i selve Europa, samtidig med at der også tages højde for miljøspørgsmål.

Transportsektoren bidrager til udviklingen og konkurrenceevnen i EU og til gennemførelsen af det indre marked og påvirker også borgernes livskvalitet. Samordning i transportsystemet, kvalitet af offentlige tjenester, forbedrede langsigtede planer for infrastrukturen og teknisk interoperabilitet samt støtte til teknologisk innovation, forskning, energieffektivitet, rene teknologier og sikkerhed er afgørende faktorer, som Kommissionen forhåbentlig vil tage med, når den skal udarbejde den kommende hvidbog.

Rovana Plumb (S&D), *skriftlig. – (RO)* Nedbringelse af transportsektorens afhængighed af fossile brændstoffer er et væsentligt politisk mål, der bør tages fat på med større engagement fremover, da transportsektorens negative indvirkninger på sundheden og miljøet er endnu en betydelig udfordring, især i forbindelse med bestræbelserne på at bekæmpe klimaændringerne.

Denne nedbringelse af afhængigheden af fossile brændstoffer kan kun medføre en markant reduktion i omfanget af udstødningsgasser, støj og også trafikpropper, hvis to betingelser bliver opfyldt, nemlig at internaliseringen af eksterne omkostninger skal dække alle transportmåder, og at den opnåede indtægt skal anvendes til at forbedre infrastrukturens bæredygtighed.

Den finansielle og økonomiske krises indvirkninger på transportsektoren skal ikke forbigås, da denne sektor har vist sig at være særdeles sårbar under krisen. Jeg tror, at denne krise skal betragtes som en lejlighed til at tilbyde målrettet støtte til transportsektoren i fremtiden ved at tilskynde til investeringer. Disse investeringer skal ikke kun tilvejebringe hurtig støtte, men også være med til at forbedre miljøregnskabet og sikkerheden samt også skabe nye grønne arbejdspladser via udvikling af både nationale instrumenter og europæiske politiske instrumenter. Kommissionen og medlemsstaterne skal fortsat udveksle god praksis (f.eks. som led i borgmesterkonferencen og Civitasinitiativet), hvorved lokalsamfundene får mulighed for at lære noget af andre europæiske borgeres erfaringer.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *skriftlig. – (EN)* Grosch-initiativbetænkningen om en bæredygtig fremtid for transporten blev vedtaget med et stort flertal (559 for, 34 imod og 82 hverken for eller imod). Verts/ALE-Gruppen stemte for betænkningen. Desværre blev vores ændringsforslag 4 (om en CO_2-reduktion på 30 % for hele transportsektoren (169 for og 497 imod)) og 5 (om bæredygtige

EU-infrastruktursamfinansieringskriterier (123 for og 540 imod)) forkastet. Ligeledes blev Regionaludviklingsudvalgets ændringsforslag 6 (om koordinering af EU-transportsamfinansiering i stedet for oprettelse af en transportfond) forkastet med et snævert flertal (311 for og 364 imod).

Oreste Rossi (EFD), *skriftlig. – (IT)* Forslaget tjener som grundlag for udarbejdelse af Kommissionens hvidbog med særlig fokus på miljøbeskyttelse. Vi støtter beslutningen til trods for de risici, som de alt for yderliggående holdninger, der allerede findes i Parlamentet, udgør. Vi skal afveje behovet for at beskytte miljøet mod den aktuelle økonomiske krise, vi befinder os i. Vi ser positivt på, at spørgsmålet om sikkerhed vejer tungt.

Eva-Britt Svensson (GUE/NGL), *skriftlig. – (SV)* Den foreliggende betænkning vil påvirke en kommende grønbog om en samlet transportpolitik. Jeg stemte imod betænkningen, da man slår til lyd for en total liberalisering af transportpolitikken. Medlemsstaterne skal tvinges til at frasige sig store dele af deres skatte- og socialpolitik samt områder som uddannelse og efteruddannelse – spørgsmål, som falder ind under medlemsstaternes kompetence.

Nuno Teixeira (PPE), *skriftlig. – (PT)* Jeg mener, at transportsektoren er af grundlæggende betydning for udviklingen af EU og EU's regioner i betragtning af sektorens indflydelse på konkurrenceevnen og den økonomiske og sociale samt territoriale samhørighed i regionerne og dens bidrag til effektiv gennemførelse af det indre marked i EU. Det er vigtigt at kunne forudse fremtidens krav til transportsektoren med hensyn til bæredygtighed og interoperabilitet, og jeg glæder mig i den forbindelse over de forslag i dokumentet, hvor man opstiller de mål, der skal nås senest i 2020 med det formål at reducere CO_2-emissionerne og de skadelige konsekvenser deraf. Jeg ser også positivt på idéen om effektiv samordning, hvilket er endnu mere relevant i regioner i EU's yderste periferi såsom Madeira, især med hensyn til sammenbindingen af vej-, sø- og lufttransport.

Jeg går imidlertid ikke ind for udspillet om at oprette en specifik fond til at fremme transportsektoren, da jeg mener, at en sådan finansiering fortsat skal ske via den række af allerede eksisterende midler og på baggrund af prioritetsområderne i samhørighedspolitikken, idet samordningen deraf bør fremmes, når man gennemfører de forskellige EU-politikker.

Silvia-Adriana Ţicău (S&D), *skriftlig. – (RO)* Jeg stemte for Grosch-betænkningen om en bæredygtig fremtid for transporten, da jeg mener, at henstillingerne deri bør tages med i den kommende hvidbog om udviklingen af det transeuropæiske transportsystem.

Transportsektoren er en central sektor for EU's økonomiske udvikling og konkurrenceevne, og for den økonomiske og sociale samhørighed i EU. Desværre er de afsatte midler til denne sektor imidlertid utilstrækkelige. TEN-T-budgettet for perioden 2007-2013 er på blot 8,013 mia. EUR, mens der til transportområdet via samhørighedspolitikken kun er afsat 11 % af det samlede beløb, der er afsat til denne politik.

Jeg opfordrer EU til at afsætte yderligere midler til udvikling af det transeuropæiske transportsystem og integrere det med transportsystemerne i EU's nabolande. Jeg stemte af den grund imod ændringsforslag 6. Hensigten med dette ændringsforslag er at erstatte oprettelsen af en transportfond, der vil få flere midler end dem, der i forvejen er i EU's budget, med en ordning til koordinering af anvendelsen af de forskellige nuværende finansieringskilder på transportområdet. Det er en selvfølge, at EU skal koordinere de eksisterende finansieringskilder på transportområdet bedre, men det er helt centralt at etablere nye instrumenter til finansiering af det arbejde, der er forbundet med at udvikle transportinfrastrukturen.

Viktor Uspaskich (ALDE), *skriftlig. – (EN)* De baltiske lande er i øjeblikket i stort omfang isoleret fra det europæiske transportnet. Vi skal stræbe efter at få integreret Østersøområdet mere i TEN-T-prioritetsakserne, herunder jernbaneaksen fra Berlin til Østersøkysten (TEN-T 1) og motorvejene til søs (TEN-T 21). Der skal også fokuseres mere på nærskibsfart og transport ad de indre vandveje, hvilket er omkostningseffektivt samt i stadig større grad miljøvenligt. For fortsat at være konkurrencedygtige fremover er man i mange europæiske havne – som f.eks. Klaipėda i Litauen – nødt til at modernisere infrastrukturen. Man må dog ikke se bort fra finanskrisens indvirkninger på transportsektoren. I betragtning af omfanget af de fornødne transportinvesteringer er det af afgørende betydning at sikre europæisk samarbejde og prioritere projekterne på en klog måde. Transport er ikke blot et spørgsmål om lastbiler, trafik og gebyrer. Transport vedrører også den frie bevægelighed for personer og varer samt udviklingen af det europæiske indre marked. Transportsektoren fremmer også beskæftigelsen. Som de seneste meget omtalte tog- og flyulykker så tragisk minder os om, skal bl.a. sikkerheden frem for alt fortsat sættes i højsædet i fremtidens transportpolitik.

Artur Zasada (PPE), *skriftlig. – (PL)* Jeg blev glad for at høre om resultaterne af afstemningen i dag. Grosch-betænkningen indeholder forslag om gennemførelse af usædvanlig ambitiøse målsætninger inden 2020. Det nævnes bl.a., at der skal ske en forbedring af færdselssikkerheden, idet antallet af dødsulykker skal reduceres med 40 %, CO_2-emissionerne som følge af vejtransport skal nedbringes med 20 %, og der skal ske en fordobling i antallet af passagerer i busser, sporvogne og tog.

Jeg er enig i det overordnede budskab i dokumentet, nemlig at det er af afgørende betydning at etablere en bæredygtig og sammenhængende vision for fremtiden for transportsektoren som en grundlæggende sektor i det indre marked, der garanterer fri bevægelighed for personer og varer og sikrer den territoriale samhørighed i hele EU.

Der er dog et af ordførerens forslag, jeg ikke er enig i. Jeg har mine betænkeligheder omkring forslaget om at oprette en transportfond. Dette kunne i fremtiden give anledning til, at man fraveg det nuværende system med at holde strukturfondene adskilt fra Samhørighedsfonden.

Betænkning: Carlos José Iturgaiz Angulo (A7-0186/2010)

Sophie Auconie (PPE), *skriftlig. – (FR)* Lissabontraktaten betød, at vi fik bekræftet retten til at indgive andragender til Parlamentet, hvilket harmonerer meget godt med arbejdet med at skabe et europæisk statsborgerskab. Den uafladelige forvirring omkring EU's og medlemsstaternes kompetenceområder samt EU-institutionernes kompetenceområder understreger imidlertid, at de europæiske borgere endnu ikke fuldt ud er bevidste om deres rettigheder. Ved at stemme for den foreliggende betænkning gik jeg af den grund ind for, at der gives bedre information om proceduren for indgivelse af andragender. Et EU-andragende skal sætte borgerne i stand til at delagtiggøre Parlamentet i deres betænkeligheder vedrørende forskellige EU-politikkers og EU-lovgivningens indvirkning på deres dagligdag. Den foreliggende betænkning indeholder også forslag om forskellige muligheder, der efter min opfattelse virker fornuftige, som f.eks. en forbedring af den webside, der på Parlamentets internetportal handler om proceduren for indgivelse af andragender, eller etablering af et enkelt informationssted, hvor borgerne kan få vejledning.

Carlos Coelho (PPE), *skriftlig. – (PT)* Parlamentet er direkte valgt af befolkningen. Via retten til at indgive andragender har de europæiske befolkninger mulighed for at få adgang til deres repræsentanter, hvis man føler, at ens rettigheder er blevet krænket. Parlamentet har en forpligtelse til at undersøge situationen og gøre sit yderste for at få standset krænkelserne, idet der i relation til borgerne skal træffes de mest passende og hurtige foranstaltninger. Antallet af andragender har været stigende, selv om de ikke alle sammen er blevet godtaget, hvilket viser, at et stigende antal privatpersoner bliver klar over denne rettighed. Dette giver mulighed for en vurdering af EU-lovgivningens indvirkning på borgernes dagligdag.

Lissabontraktaten bekræftede på ny denne rettighed som en hjørnesten i unionsborgerskabet og skabte de nødvendige forudsætninger for større offentlig deltagelse i EU's beslutningsproces med henblik på at styrke EU's legitimitet og ansvar. Jeg mener, det er af afgørende betydning at skabe incitamenter for større deltagelse. Etableringen af en internetportal, der omfatter en interaktiv model med forskellige faser vedrørende proceduren for indgivelse af andragender kan være med til dette ved at informere offentligheden om de eventuelle udfald efter indgivelse af et andragende og om de omfattede områder.

Mário David (PPE), *skriftlig. – (PT)* Jeg stemmer for hovedpunkterne i den foreliggende betænkning, og jeg vil gerne rose Udvalget for Andragender for det arbejde, der blev udført i 2009. Det var et særdeles udfordrende år for et udvalg, hvis dagsorden sættes af offentligheden, der udøver sin ret til at indgive andragender til Parlamentet.

Lissabontraktatens ikrafttræden har på ny bekræftet retten til at indgive andragender som en hjørnesten i unionsborgerskabet. Men statistikken over antallet af andragender, der ikke opfylder betingelserne for behandling, viser, at retten til at indgive andragender som et redskab, der sætter den europæiske offentlighed i stand til at fremlægge sine betænkeligheder over for Parlamentet omkring politikkernes og EU-lovgivningens indvirkning på dagligdagen, endnu ikke bliver anvendt korrekt af alle dem, der ønsker at gøre brug af denne ret.

Denne kendsgerning viser, at der er behov for fortsat at gøre en indsats for at informere og over for den europæiske offentlighed præcisere, hvordan EU-mekanismerne virker, og hvilke instrumenter der står til rådighed. Jeg glæder mig således over forslaget om etablering af et enkelt EU-kontaktpunkt med det formål at vejlede medlemmerne af den europæiske offentlighed, når de leder efter svar og løsninger på alle de spørgsmål, der opfattes som værende krænkelser af deres rettigheder.

José Manuel Fernandes (PPE), *skriftlig. – (PT)* Lissabontraktaten, der trådte i kraft den 1. december 2009, skabte de nødvendige forudsætninger for større offentlig deltagelse i EU's beslutningsproces med henblik på at styrke EU's legitimitet og ansvar. Det står klart, at europæisk lovgivning har en direkte indvirkning på offentligheden. Offentligheden bør derfor tilskyndes til at involvere sig kraftigt med henblik på at udtale sig om effektiviteten af samt svaghederne og smuthullerne i EU-lovgivningen. Retten til at indgive andragender, der er nedfældet i Lissabontraktaten, giver mulighed for, at europæiske borgere kan rette henvendelse til Parlamentet, når de føler, at deres rettigheder er blevet krænket.

Via Udvalget for Andragender undersøger Parlamentet alle eventuelle krænkelser og søger at få sagerne afklaret. Jeg er sikker på, at Parlamentet vil blive inddraget i formuleringen af denne rettighed i forbindelse med borgernes initiativ, så dette redskab fuldt ud kan opfylde sit mål og sikre større gennemsigtighed og ansvar i EU's beslutningsproces, idet borgerne vil kunne foreslå forbedringer af eller tilføjelser til EU-lovgivningen.

Nuno Melo (PPE), *skriftlig. – (PT)* Årsberetningen fra Udvalget for Andragender viser, at de europæiske borgere stadig hyppigere retter henvendelse til deres repræsentanter, når de føler, at deres rettigheder er blevet krænket. Det er derfor vigtigt at forbedre adgangen til at indgive andragender for de interesserede, især via internettet og elektroniske medier. De fleste andragender vedrører fortsat betænkeligheder angående gennemførelse af europæisk lovgivning om det indre marked og miljøet, idet det er de områder, hvor medlemsstaterne med størst sandsynlighed undlader at gennemføre EU's direktiver.

Alfredo Pallone (PPE), *skriftlig. – (IT)* Jeg stemte for årsberetningen fra Udvalget for Andragender.

Med Lissabontraktatens ikrafttræden er der dannet det nødvendige grundlag for, at borgerne kan deltage mere indgående og ansvarligt i EU's beslutningsproces. Andragender er et fremragende og grundlæggende redskab til at overvåge, om EU-lovgivningen bliver gennemført af medlemsstaterne, og ud fra det synspunkt er det af afgørende betydning at samarbejde med de ansvarlige nationale og lokale myndigheder og med Kommissionen – med hvem det er uhyre vigtigt at fremme et anderledes og mere effektivt samarbejdsniveau.

Fremme af borgernes initiativ er faktisk absolut nødvendigt for at reducere den kløft, som borgerne føler, findes mellem dem selv og EU's institutioner. Denne ordning, der tager sigte på at reducere det berømte demokratiske underskud, skal yderligere styrkes og udvikles og skal frem for alt bringes ind i de europæiske borgernes bevidsthed. Jeg ser derfor positivt på de udspil, der foreslås vedrørende udvikling og udbredelse via nye teknologier, heriblandt navnlig internettet.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *skriftlig. – (EN)* Iturgaiz-betænkningen om overvejelserne i Udvalget for Andragender i 2009 er blevet vedtaget med et bredt flertal uden afstemninger ved navneopråb. Jeg er dog noget chokeret, fordi vi, i Verts/ALE-Gruppen, ikke fik vedtaget fire ud af fem ændringsforslag, nemlig om den ret, Udvalget for Andragender har til at undersøge domme afsagt ved nationale domstole, når disse krænker EU-lovgivningen, om Kommissionens ansvarsområder i forhold til overtrædelsesproceduren, om fremførelse af konkrete eksempler på andragender i årsberetningen og om de interne procedurer og arbejdsmetoder i Udvalget for Andragender. Det eneste af vores ændringsforslag, der blev vedtaget, var en betragtning vedrørende de prohibitive udgifter ved domstolsprocedurer i en række medlemsstater. Resultatet kunne dermed have været bedre.

Marie-Christine Vergiat (GUE/NGL), *skriftlig. – (FR)* Jeg stemte for Parlamentets beslutning, fordi den vedrører aktivitetsrapporten for 2009 fra Udvalget for Andragender. Igennem hele beslutningen tager udvalget bestik af situationen vedrørende en af de direkte rettigheder, som de europæiske borgerne har med hensyn til at gøre deres synspunkter gældende på EU-institutionsniveau. Det er derfor et instrument i demokratiets og unionsborgerskabets tjeneste.

De væsentlige emner i andragenderne vedrører miljøet, de grundlæggende rettigheder, retlige anliggender og det indre marked, og de kommer hovedsagelig fra Tyskland, Spanien, Italien og Rumænien.

Jeg glæder mig meget over de fremskridt, der er sket med gennemførelsen af henstillingerne fra Udvalget for Andragender vedrørende forbedring af arbejdet, men også over forslagene om at gøre det nemmere for de europæiske borgere at udøve denne ret, som f.eks. kravet om en forenkling af procedurerne og navnlig muligheden for at indgive et andragende via internettet.

Der er en ting, som ærgrer mig lidt, nemlig at franske statsborgere gør meget lidt brug af denne procedure.

Jarosław Leszek Wałęsa (PPE), *skriftlig. – (EN)* Jeg stemte for betænkningen fra Carlos Iturgaiz om overvejelserne i Udvalget for Andragender i 2009. Selv om betænkningen for det meste var af teknisk karakter,

mener jeg, at den berørte nogle vigtige emner, der skal gøres noget ved fremover. Ifølge betænkningen opfyldte 46 % af de indgivne andragender i 2009 ikke betingelserne for behandling. Dette tal er alt for højt. Jeg støtter som sådan meget betænkningens henstilling om at forbedre de oplysninger, der gives til borgerne via websiden om andragender på Parlamentets internetportal. Andragender spiller en vigtig rolle, fordi de giver Parlamentet et middel til at stå i kontakt med vælgerne og vice versa. Det er af afgørende betydning, at borgerne er klar over, hvilke specifikke spørgsmål andragender vedrører, og derefter hvilke fremgangsmåder der er til rådighed for dem.

Betænkning: Emilie Turunen (A7-0197/2010)

Elena Oana Antonescu (PPE), *skriftlig. – (RO)* Fremme af adgangen til arbejdsmarkedet og arbejdspladser af god kvalitet var de centrale prioritetsområder i Lissabonstrategien om vækst og arbejdspladser og om den europæiske ungdomspagt. Disse mål skal fastholdes via en vedholdende indsats fra både medlemsstaternes og Kommissionens side. Den initiativbetænkning, vi stemte om i dag, omfatter en række bestemmelser, hvor det fremhæves, at medlemsstaterne skal optrappe deres indsats med hensyn til at udtænke sammenhængende politiske strategier, som har fokus på udbuddet af og efterspørgslen efter arbejdskraft, og gøre noget ved både kvantiteten og kvaliteten af beskæftigelsesmulighederne, hvorved man kan hjælpe de unge med at få adgang til arbejdsmarkedet.

Alfredo Antoniozzi (PPE), *skriftlig. – (IT)* Jeg stemte for dette dokument, fordi jeg er klar over, at følgerne af finanskrisen kan mærkes meget af de unge i EU, for hvem arbejdsløsheden ligger på ca. 20 %, dvs. det dobbelte af den samlede procentsats for arbejdsløsheden i EU, og tallet er desværre på vej til at stige yderligere. Der er altså behov for strategier, der har til formål at fremme de unges adgang til arbejdsmarkedet og gøre overgangen fra skolen/det akademiske miljø til arbejdslivet bedre og mere glidende.

Sophie Auconie (PPE), *skriftlig. – (FR)* Den økonomiske recession, der har ramt hele EU, har mere end nogensinde før udsat de unge for risikoen for jobusikkerhed og især arbejdsløshed. Jobusikkerhed blandt unge har en omkostning, der ikke blot er økonomisk, men frem for alt er social. I denne initiativbetænkning tager man sigte på at indkredse de nuværende problemer og foreslå en række løsninger. Der er, for så vidt angår de absolut nødvendige aspekter, en opfordring til at udvikle økonomiske og politiske investeringer, som skal fremme skabelsen af arbejdspladser, uddannelse og efteruddannelse, styrke socialsikringsordningerne, hvilket gør arbejdsmarkedet mere dynamisk, og fremme anstændigt arbejde. Da jeg helt og aldeles er enig i disse målsætninger, stemte jeg for den foreliggende betænkning. Det er selvfølgelig ikke bare et spørgsmål om at bekræfte disse målsætninger højt og tydeligt. Vi skal fra nu af snarere føre en reel økonomisk og social politik på EU-plan med henblik på at forbedre de unges adgang til arbejdsmarkedet.

Mara Bizzotto (EFD), *skriftlig. – (IT)* Jeg kan kun give min opbakning til fru Turunens betænkning om at fremme de unges adgang til arbejdsmarkedet, idet man styrker status for praktikanter og praktik- og lærlingeordninger. Faktisk er ungdomsarbejdsløsheden en af de mest foruroligende problemstillinger i dag, og det er en af konsekvenserne af den økonomiske krise, som kræver øjeblikkelig og konkret indgriben.

Mine ændringsforslag blev i tråd hermed indarbejdet i teksten. Min indgriben understreger på den ene side, hvor vigtigt det er at forbinde undervisningsverdenen med europæisk erhvervsliv med henblik på at udvikle de kompetencer, der er nødvendige, og på den anden side, hvor vigtig flexicurity er, hvor man forener de behov, som henholdsvis virksomhederne og unge medarbejdere har.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), *skriftlig. – (RO)* Ca. en fjerdedel af de unge under 25 år i EU står i øjeblikket uden arbejde. I faktiske tal vil det sige, at næsten 6 mio. unge mennesker i øjeblikket er arbejdsløse. Dette faktum afspejles også af de skrabede nationale budgetter, hvor man bruger penge på understøttelse til disse unge mennesker uden at inddrive skatter og afgifter fra dem.

Udviklingen på EU-plan og nationalt plan i de enkelte medlemsstater af programmer, der skal tilskynde til ansættelse af denne kæmpestore guldgrube af menneskelige ressourcer, som lige er gået ud af skolen og stadigvæk bobler af entusiasme, kan ikke andet end at give fremragende resultater set ud fra et økonomisk perspektiv.

Det er første gang i de sidste 30 år, at Europa har stået over for så dramatiske tal, for så vidt angår antallet af unge i erhvervsarbejde. Som fremhævet i visse undersøgelser er der for de unge arbejdsløse stor chance for, at denne situation optræder igen gennem hele deres liv. Det eneste mulige udfald heraf er en unødvendig langtidsudgift, som skal afholdes via de europæiske og nationale budgetter.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL), *skriftlig. – (EL)* Til trods for de positive bemærkninger om unge arbejdstageres rettigheder i den oprindelige udgave af betænkningen stemte jeg hverken for eller imod den, fordi visse meget negative ændringsforslag desværre blev vedtaget i Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender. Til trods for ordførerens forsøg på at støtte unge arbejdstageres rettigheder og give dem adgang til sociale sikringsydelser har hun desværre fastholdt flexicuritystrategien. Vi ved imidlertid, at en afbalanceret kombination af fleksibilitet og sikkerhed ikke blot er umulig, når det gælder beskæftigelse af unge, men at denne strategi også har tilskyndet til, at arbejdsmarkedsforholdene blev omstruktureret, og at grundlæggende arbejdstagerrettigheder blev ophævet, og vi ved også, at den er til gavn for kapitalen og ikke for arbejderne og samfundet.

Carlos Coelho (PPE), *skriftlig. – (PT)* Den nuværende økonomiske krise har ført til en enorm stigning i arbejdsløshedsprocenten og har især ramt de unge hårdt. Omkring 21,4 % af de unge i EU er arbejdsløse og økonomisk marginaliserede. Dette bliver endnu mere alvorligt, når vi tager i betragtning, at vi med befolkningens aldring bringer selve EU's økonomiske og sociale fremtid i fare. Det er også unge arbejdstagere, der har de mest usikre job, nemlig ofte midlertidige og lavtkvalificerede job med lavere lønninger og ringere social sikring.

Det er væsentligt, at der findes nye beskæftigelsesmuligheder, der er af en mere værdig, regulær og permanent art, og som sætter disse unge mennesker i stand til at være selvforsørgende. Det er medlemsstaternes opgave at investere i jobskabelse på politisk og økonomisk plan. De bør sikre lige adgang til uddannelse, investering i almen og erhvervsfaglig uddannelse og en styrkelse af skolevejledningssystemet for at mindske risikoen for fravær eller ringe skoleuddannelse.

Det er EU's ansvar at definere fælles strategier, og derfor støtter jeg ordførerens forslag om at indføre en europæisk ungdomsgaranti, der sikrer alle unge i EU retten til at få tilbudt et job, en læreplads eller videreuddannelse efter en maksimumperiode på fire måneders arbejdsløshed.

Mário David (PPE), *skriftlig. – (PT)* Ungdomsarbejdsløshed er et af de vigtigste og mest presserende problemer, som Europa står over for. I øjeblikket berøres 5,5 mio. unge under 25 år i hele EU. Det er et strukturelt problem, hvis økonomiske og sociale virkninger er øget kraftigt af den seneste økonomiske krise. Med en følelse af ansvar og i erkendelse af, at de unge skal placeres blandt prioriteterne på den politiske dagsorden, stemmer jeg derfor for denne betænkning. Andre af vores samfunds sociale og økonomiske risici og udgifter er knyttet til dette vigtige problem med ungdomsarbejdsløsheden. Blandt disse er f.eks. formindskede muligheder for økonomisk vækst, udhuling af skattegrundlaget og følgerne deraf for offentlige investeringer, øgede udgifter med social bistand eller endog risikoen for langvarig arbejdsløshed og social udstødelse. Jeg synes ikke, at vi kan affinde os med, at vi mister Europas unge til social udstødelse. Europa kan tværtimod vinde meget ved at optage disse unge mennesker i arbejdsstyrken og i samfundet gennem integrering, fælles strategier og en sammenhængende kombination af uddannelses-, finans-, arbejds- og socialpolitik, som styrker vores ungdomspolitik.

Proinsias De Rossa (S&D), *skriftlig. – (EN)* Jeg støtter denne betænkning, der opmuntrer medlemsstaterne til at skabe effektive incitamenter, såsom beskæftigelsestilskud eller forsikringsbidrag for unge, der garanterer anstændige arbejds- og leveforhold. Der bør være bedre børnepasningsfaciliteter for unge forældre, såsom heldagsskoler, og arbejdsgiverne, både i offentlige og private sektorer, bør tilskyndes til at skabe børnepasningsfaciliteter, der giver unge mødre bedre muligheder for at deltage på arbejdsmarkedet. Medlemsstaterne opmuntres også til at sikre, at alle unge er individuelt berettiget til en anstændig indkomst, der sikrer deres muligheder for at skabe sig en selvstændig voksentilværelse. Parlamentet foreslår, at Rådet og Kommissionen stiller en europæisk ungdomsgaranti, som sikrer alle unge i EU retten til at få tilbudt et job, en læreplads, videreuddannelse eller kombineret arbejde og uddannelse efter en maksimumperiode på seks måneders arbejdsløshed. Vores unge kunne blive en tabt generation med den nuværende krise. Europa skal hjælpe unge universitetsuddannede og andre unge, der kommer ud på arbejdsmarkedet for første gang, med at få adgang til praktikophold og job af høj kvalitet.

Harlem Désir (S&D), *skriftlig. – (FR)* I dag er mere end 20 % af de unge i Europa arbejdsløse, og mange andre har usikre job uden social beskyttelse. Stigningen i antallet af kurser skaber usikkerhed for aktive unge og er en kilde til social dumping, der berører andre ansatte, idet den lægger pres på virksomheder for at nedsætte lønningerne og erstatter normale job. Turunen-betænkningen anmoder Kommissionen og medlemsstaterne om at tilrettelægge deres aktiviteter således, at de unges adgang til kurser og job af høj kvalitet bliver en prioritet, og for at garantere dem en anstændig indkomst.

Det er uacceptabelt, at nogle medlemsstater planlægger en lavere mindsteløn for unge. I denne betænkning opfordrer Parlamentet også til, at der indføres en europæisk ungdomsgaranti, der ville give alle unge i EU ret til at få tilbudt et job, en læreplads, videreuddannelse eller kombineret arbejde og uddannelse, hvis den pågældende har været arbejdsløs i fire måneder. Den opfordrer også til udvikling af et europæisk kvalitetscharter for praktikophold, der skal indeholde standarder for tidsbegrænsning, minimumsgodtgørelser og sociale sikringsydelser relateret til den pågældende uddannelse.

Robert Dušek (S&D), *skriftlig. – (CS)* Den økonomiske krise har selvfølgelig resulteret i større arbejdsløshed i EU. Virkningen heraf har været værst for unge mennesker og personer, der nærmer sig pensionsalderen. Vi har flere end 5,5 mio. arbejdsløse unge under 25 år, med andre ord 21,4 %, hvilket er næsten dobbelt så højt som EU's gennemsnitlige arbejdsløshedstal. Arbejdsløshed blandt unge er et enormt problem. På den ene side fører det til, at de berørte unge mister håb og ambitioner og gradvis bliver fuldstændig socialt udstødt, at landets beskatningsgrundlag udhules, og at landet får øgede sociale udgifter. På den anden side medfører det mere fattigdom, sygdom og kriminalitet. I Europa forventer vi, at unge ifølge traditionen hjælper deres forældre og bedsteforældre, og især at de hjælper økonomisk under en økonomisk krise.

Hvordan kan de leve op til vores forventninger, når de selv er arbejdsløse på det tidspunkt, hvor de træder ind på arbejdsmarkedet? Alle medlemsstaterne bør vedtage prioriteter og strategier baseret på situationen i deres eget land, men vi bør have en fælles EU-strategi til at bekæmpe ungdomsarbejdsløshed i hele EU. Fru Turunens betænkning er det første skridt, og jeg støtter den fuldt ud.

Ioan Enciu (S&D), *skriftlig. – (RO)* Jeg bifalder godkendelsen af betænkningen om fremme af de unges adgang til arbejdsmarkedet, styrkelse af status for praktikanter og praktik- og lærlingeordninger, der er et skridt hen imod en forbedring af kvaliteten af arbejde i Europa, som er en af målsætningerne i EU 2020-strategien.

Ungdomsarbejdsløshed er et af de mest presserende problemer, som Europa står over for. Alle medlemsstaterne skal gribe ind og bekæmpe ungdomsarbejdsløsheden med politiske prioriteter og strategier, der afspejler den specifikke situation i deres land. Samtidig skal EU gå sammen om fælles strategier. Denne udfordring har konsekvenser for de unge og kræver en integreret, sammenhængende tilgang, hvor man forener foranstaltninger på makro- og mikroøkonomisk plan, fokuserer på udbud og efterspørgsel af arbejdskraft og tackler såvel kvantiteten som kvaliteten af beskæftigelsen. Der er behov for en sammenhængende kombination af uddannelses-, økonomi-, beskæftigelses- og socialpolitikker.

Økonomiske og politiske investeringer i nye job, almen og erhvervsfaglig uddannelse på et mere dynamisk arbejdsmarked og anstændigt arbejde vil sætte os i stand til at forandre det europæiske arbejdsmarked og ændre de nuværende tendenser i retning af en bedre fremtid for ungdommen.

Edite Estrela (S&D), *skriftlig. – (PT)* Jeg stemte for betænkningen om fremme af de unges adgang til arbejdsmarkedet, styrkelse af status for praktikanter og praktik- og lærlingeordninger, som begge er fundamentale for at garantere, at det ikke er de unge, der betaler prisen for den nuværende krise. Unge mødres deltagelse på arbejdsmarkedet skal også fremmes ved at udvide netværket af børnepasningsfaciliteter.

Diogo Feio (PPE), *skriftlig. – (PT)* Ordføreren slutter begrundelsen med følgende opfordring: "Lad os vende den tabte generation til håbets generation." Jeg støtter det ønske og den goodwill, som denne udtalelse indeholder, og ville gerne være mere sikker på, at denne forandring stadig er mulig. Jeg erkender både, at der skelnes klart mellem skole og det akademiske liv og arbejdsmarkedet, og at der er behov for at slå bro over denne kløft, for at overgangen fra skole til beskæftigelse bliver lettere, og fortsætter med evalueringen af, om det, der undervises i, passer til arbejdslivet. Selv om den nuværende situation for dem, der er under uddannelse, er bedre end tidligere, er det også sådan, at praktikanter i dag i mange tilfælde ikke får en effektiv uddannelse, der passer til deres behov og forventninger.

José Manuel Fernandes (PPE), *skriftlig. – (PT)* Med den nuværende økonomiske krise er der i dag i EU flere end 5,5 mio. unge under 25 år uden job, hvilket svarer til dobbelt så mange som det gennemsnitlige arbejdsløshedstal. Ungdomsarbejdsløshed medfører store sociale og økonomiske omkostninger for vores samfund, hvilket resulterer i tab af muligheder for økonomisk vækst, udhuling af beskatningsgrundlaget, som hæmmer investeringer i infrastruktur og offentlige tjenester, øgede sociale udgifter og underudnyttede investeringer i almen og erhvervsfaglig uddannelse. Europas unge udgør et væld af uudnyttede ressourcer, og forudsigelser af den økonomiske og sociale situation viser, at der er behov for at gribe ind.

Jeg er derfor glad for, at denne betænkning er vedtaget. Den søger at skabe mere inklusion på arbejdsmarkedet gennem bedre job og en lettere overgang til arbejdsmarkedet og at bekæmpe usikre arbejdsvilkår. I denne

sammenhæng vil jeg gerne fremhæve mine forslag om, at EU-budgettet for 2011 bør gøre de unge til en prioritet. Jeg vil gerne atter henvise til forslaget om at hjælpe de unge med at få deres første job på det europæiske arbejdsmarked gennem Erasmus-programmet for førstegangsarbejdssøgende.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), *skriftlig. – (PT)* Denne betænkning synliggør bestemt det alvorlige problem med ungdomsarbejdsløsheden, der i øjeblikket er dobbelt så stor som arbejdsløsheden generelt, men den foreslår ingen grundlæggende foranstaltninger for virkelig at løse problemet, hvilket ville kræve et brud med stabilitetspagtens nuværende politik og med andre monetaristiske, liberale og antisociale politikker, der i øjeblikket er i kraft.

Selv om betænkningen fremhæver bekæmpelse af ungdomsarbejdsløsheden, fremme af unges uddannelse og beskæftigelse og behovet for at sætte en stopper for misbrug i forbindelse med praktikophold og uddannelse, ofte ubetalt og snarere behandlet som erstatning for et job frem for et supplement til almen og erhvervsfaglig uddannelse, peger den ikke på en sikker metode til at slippe ud af denne situation.

Det giver imidlertid anledning til større bekymring, at idéen med flexicurity anbefales som en måde til at bringe ungdomsarbejdsløsheden til ophør på og som en overgangsform fra uddannelsessystemet til arbejdsmarkedet. Faktisk viser dette, at de usikre ansættelsesforhold i forbindelse med et dårligt betalt og usikkert job forhindrer enhver form for livsprojekt for de unge. Derfor stemte vi hverken for eller imod.

Nathalie Griesbeck (ALDE), *skriftlig. – (FR)* I dag er 5,5 mio. europæere under 25 år – som svarer til næsten en ud af fem unge – arbejdsløse, og så er der ikke taget hensyn til dem, der har usikre job. Unge under 25 år er de første, der rammes af den nuværende økonomiske krise. Uddannelsespolitikken for unge skal derfor være ambitiøs for at muliggøre, at unge opnår færdigheder, der er bedre tilpasset erhvervslivets behov. Der skal være flere praktik- og lærlingeordninger, men vi må også sikre, at disse er af god kvalitet, når det gælder praktikopholdets indhold, lærlingeperiodens længde og løn til praktikanter for at beskytte de unge mod eventuelt misbrug fra deres arbejdsgiveres side. EU skal derfor fremme mobilisering på dette område, til trods for EU's begrænsede sociale beføjelser, og det er grunden til, at jeg med overbevisning stemte for dette beslutningsforslag, der foreslår nogle metoder til at klare den vanskelige situation, som europæiske unge befinder sig i.

Sylvie Guillaume (S&D), *skriftlig. – (FR)* I betragtning af de mange vanskeligheder, som unge europæere konfronteres med – arbejdsløshed og lønrelateret økonomisk og social usikkerhed – var det presserende, at Europa-Parlamentet handlede mere resolut for at afhjælpe denne situation. Derfor stemte jeg for fru Turunens betænkning, for jeg synes, at der deri foreslås mange garantier for at beskytte unge europæere, f.eks. udviklingen af et europæisk kvalitetscharter for praktikophold, indførelse af en minimumsløn for alle unge og også indførelsen af en europæisk ungdomsgaranti. Selv om ikke alle disse forslag bliver bindende, mener jeg, at der skal tages hensyn til unge europæere på en mere effektiv måde i EU-politik, fordi de repræsenterer EU's fremtid.

Nadja Hirsch, Britta Reimers og Michael Theurer (ALDE), *skriftlig. – (DE)* Det er absolut vigtigt at stramme reglerne om praktikordninger. Det har repræsentanterne for Tysklands Frie Demokratiske Parti i Parlamentet støttet. De unge arbejder ofte i månedsvis uden betaling i håb om, at de får et fast job bagefter. Dette er en uholdbar situation. Praktikophold bør ikke ødelægge job. Afstemningen her i plenarforsamlingen i dag vil imidlertid i fremtiden bane vejen for et fuldstændigt forbud mod ubetalte praktikophold. Vi mener, at dette sender et forkert signal. Det bør stadig være muligt f.eks. at tage et ubetalt praktikophold på tre måneder. Der er talrige almennyttige eller sociale organisationer, hvor de unge kan gøre spændende, interessante erfaringer. Sådanne organisationer er imidlertid ofte ikke i stand til at betale nogen løn til praktikanten. Den vigtigste faktor bør være et praktikopholds varighed. I tilfælde af et praktikophold af mere end seks måneders varighed kan arbejdsgiveren regne med, at praktikanten yder en produktiv præstation. Derefter bør der også betales løn. Den beslutning, der træffes i dag, er uigennemførlig, og den går for vidt. Vi støtter derfor ikke denne del af beslutningsforslaget.

Elie Hoarau (GUE/NGL), *skriftlig. – (FR)* Jeg er enig i, at de unge ikke bør være arbejdsløse i mere end fire måneder. Betænkningen om de unges beskæftigelse foreslår en europæisk ungdomsgaranti, for at de unge kan få en anstændig løn og højt kvalificerede praktikophold. Når det gælder øget ungdomsarbejdsløshed i regioner i den yderste periferi, især i Réunion, støtter jeg fuldt ud alle foranstaltninger, der går ud på at inddrage de unge i arbejdslivet og modvirker, at de får usikkert arbejde. Hvis alle unge skal garanteres retten til at få tilbudt et job, en læreplads, videreuddannelse eller kombineret arbejde og uddannelse efter at have været arbejdsløse i fire måneder, skal denne betænkning fra Parlamentet nu resultere i specifikke foranstaltninger. Derfor stemte jeg for denne betænkning.

Ian Hudghton (Verts/ALE), *skriftlig. – (EN)* Fru Turunens betænkning indeholder en vigtig opfordring til medlemsstaterne om at støtte flere og bedre lærlingeordninger. Lærlingeuddannelser giver de unge den meget vigtige adgang til arbejdsmarkedet, hvilket igen vil hjælpe os med at få økonomien i gang igen. Den skotske regering opstillede sidste år den målsætning at sikre 18 500 lærlingepladser om året. I marts var man nået længere end denne målsætning, idet der var skabt omkring 20 000 stillinger. Det er væsentligt, at dette fortræffelige arbejde fortsættes, og regeringerne rundt omkring i EU skal stræbe efter at skabe flere muligheder for vores yngre generation.

Juozas Imbrasas (EFD), *skriftlig. – (LT)* Jeg tilslutter mig denne betænkning, eftersom den økonomiske afmatning har medført en massiv stigning i arbejdsløshedstallet i EU, og de unge er blevet ramt meget hårdt. I dag er flere end 5,5 mio. unge under 25 år arbejdsløse, svarende til 21,4 %, hvilket er dobbelt så højt som det gennemsnitlige arbejdsløshedstal. Ungdomsarbejdsløshed er et af Europas mest presserende problemer. Den resulterer i tab af muligheder for økonomisk vækst og udhuling af beskatningsgrundlaget, som underminerer investeringerne i infrastruktur og offentlige tjenester, øgede sociale udgifter og underudnyttede investeringer i almen og erhvervsfaglig uddannelse. Alle medlemsstater skal gribe ind og bekæmpe ungdomsarbejdsløsheden ved at tage hensyn til særlige nationale forhold. Vi skal sikre vækst og skabe nye job, især til de unge, og prioritere samarbejde mellem virksomheder og uddannelsesudbydere. Medlemsstaterne skal sikre lige adgang til uddannelse for alle ved at garantere retten til gratis uddannelse fra børnehave til universitet samt ved at sikre økonomisk støtte til unge studerende. Vi skal opmuntre medlemsstaterne til at investere yderligere i almen og erhvervsfaglig uddannelse på trods af eventuelle finanspolitiske begrænsninger. Det er vigtigt, at de unge er økonomisk uafhængige, og at de sikres muligheder for at føre et økonomisk selvstændigt liv.

Giovanni La Via (PPE), *skriftlig. – (IT)* Jeg stemte for betænkningen om fremme af de unges adgang til arbejdsmarkedet, styrkelse af status for praktikanter og praktik- og lærlingeordninger, fordi jeg mener, at det er afgørende at fremme og støtte ungdomsbeskæftigelse. Desværre oplever vi i dag en periode med en alvorlig økonomisk krise, der har medført en betydelig stigning i arbejdsløshedstallene. For nylig viste indsamlede oplysninger faktisk, at flere end 5,5 mio. unge under 25 år er arbejdsløse, svarende til 21,4 % af Europas unge, hvilket er dobbelt så højt som det gennemsnitlige arbejdsløshedstal. Konfronteret med denne situation var det nødvendigt at anmode Rådet og Kommissionen om at udvikle en beskæftigelsesstrategi, der fokuserer på udarbejdelse af politikker med henblik på at garantere unge europæere adgang til arbejdsmarkedet for at forhindre de sociale og økonomiske omkostninger, som ungdomsarbejdsløshed medfører for vores samfund. En anden prioritet var vedtagelsen af pakker med foranstaltninger for at skabe et stærkt incitament til at investere i uddannelse, forskning og mobilitet samt muligheder for de unge, der ønsker at starte deres eget firma, for at få lettere adgang til finansieringsfaciliteter.

Thomas Mann (PPE), *skriftlig. – (DE)* Jeg stemte i dag for initiativbetænkningen om bekæmpelse af ungdomsarbejdsløsheden. Med vedtagelsen af denne betænkning har vi besluttet at gøre en øget indsats for at modarbejde misbrug af praktikophold. Parlamentet har anmodet Kommissionen og medlemsstaterne om at anbefale minimumsstandarder for praktikophold. Der skal fremlægges forslag til et europæisk kvalitetscharter for praktikophold. Jeg har i flere år tilbudt mange unge mennesker et praktikophold ved mit kontor i Bruxelles eller Strasbourg, og jeg går således ind for at fremme praktikopholdenes status. I disse tider med et globaliseret arbejdsmarked og finanskrise er det særlig vigtigt at få en fornuftig og praktisk relevant uddannelse. Praktikophold giver de unge en enestående mulighed for at lære om de krav, der stilles på arbejdsmarkedet, og afprøve deres egne evner.

Det er en forudsætning, at praktikanterne arbejder under rimelige forhold, hvor man fokuserer på at uddanne dem og ikke på at erstatte fastansatte. Ud over at beskrive praktikopholdet og de kvalifikationer, som praktikanterne kan opnå, skal chartret sætte grænser for arbejdstiden og rumme anbefalinger, hvad angår aflønning. Herved sender vi et klart signal til de unge i EU.

David Martin (S&D), *skriftlig. – (EN)* Dette er en særdeles vigtig betænkning, som tilskynder medlemsstaterne til at rette særlig opmærksomhed mod ungdomsbeskæftigelsen. Finanskrisen har haft alvorlige konsekvenser for ungdomsarbejdsløsheden, som nu er helt oppe på 40 % i nogle medlemsstater. Hvis vi skal hjælpe de unge tilbage i arbejde, er det afgørende, at vi udpeger de forhindringer, de møder, såsom at kunne tjene en løn, som de kan leve for, og få passet deres børn. Jeg støtter Parlamentets efterlysning af en europæisk ungdomsgaranti, som sikrer alle unge i EU uddannelse, lærepladser og jobs, og opfordringen til at anerkende den høje ungdomsarbejdsløsheds konsekvenser for samfundet på længere sigt.

Iosif Matula (PPE), *skriftlig. – (RO)* Vi siger jo, at de unge er Europas fremtid. Trods de strategier, der er iværksat på denne baggrund, viser statistikkerne, at de unge er uforholdsmæssig hårdt ramt af arbejdsløshed.

Det er trist, at arbejdsløsheden blandt unge er dobbelt så høj som gennemsnittet i Europa. Desværre ser fremtidsudsigterne heller ikke for lovende ud.

Derfor hilser jeg betænkningsforslaget om fremme af de unges adgang til arbejdsmarkedet velkommen, navnlig da vi ikke ved, hvornår vi er ude af den økonomiske recession. Jeg har personligt fremlagt en række ændringsforslag baseret på udkastet til udtalelse fra Kultur- og Uddannelsesudvalget vedrørende det betænkningsforslag, som vi stemmer om i dag. Jeg lagde vægt på den store betydning, som iværksætteruddannelse har med hensyn til at udvikle de færdigheder, der kræves for at kunne levere de nye former for tjenester, ligesom jeg understregede behovet for at udvikle særlige ordninger for unge handicappede. Hvis vi ikke træffer disse foranstaltninger, vil vi få svært ved at sikre de unge de bedste muligheder for at træde ind på arbejdsmarkedet.

Sidst, men ikke mindst, mener jeg, at det er gavnligt at fremme mobilitetsprogrammer, som målrettes mod unge arbejdsgivere, og at det er uhyre vigtigt at indføre generelle praktikophold som et supplement til de unges pensum, der skal give dem erfaring og lettere adgang til arbejdsmarkedet.

Nuno Melo (PPE), *skriftlig. – (PT)* Arbejdsløsheden blandt unge mennesker er et af de mest presserende problemer i Europa. På grund af den globale økonomiske recession er dette problem blevet endnu værre, da vi nu har over 5,5 mio. arbejdsløse unge under 25 år. Herved risikerer vi at miste en hel generation pga. social udstødelse, og dette vil bringe EU's økonomiske og sociale fremtid i fare. Ungdomsarbejdsløsheden pålægger vores samfund enorme sociale og økonomiske omkostninger, som hæmmer mulighederne for økonomisk vækst alvorligt. Resultatet bliver ikke blot mistede skatteindtægter, som medfører lavere investeringer i infrastruktur og offentlige tjenester, men også øgede omkostninger til social bistand og utilstrækkelige investeringer i almen og erhvervsfaglig uddannelse. Derfor stemte jeg, som jeg gjorde.

Andreas Mölzer (NI), *skriftlig. – (DE)* Det er primært de unge og kvinderne, der rammes af arbejdsløshed, og den tendens forstærkes under krisen. Det bliver stadig sværere at få fodfæste på arbejdsmarkedet, og denne situation misbruges, idet unge medarbejdere tvinges ud i usikre, midlertidige ansættelsesforhold eller udnyttes i en række praktikophold. Kun hvis vi tager hånd om den unge generation og forbedrer de unges chancer for at træde ind på arbejdsmarkedet, kan de på den ene side yde deres bidrag til samfundet og på den anden side overveje at stifte familie på et tidspunkt. På baggrund af den usikre jobsituation bør det lave fødselstal ikke overraske os. Jeg undlod at stemme, da betænkningen ganske vist rummer en fornuftig indgangsvinkel, men da der stadig er visse problemer, som ikke er blevet undersøgt tilstrækkelig grundigt.

Elisabeth Morin-Chartier (PPE), *skriftlig. – (FR)* Jeg vil gerne lykønske fru Turunen med hendes betænkning, hvori det foreslås, at Rådet og Kommissionen stiller en europæisk ungdomsgaranti, som sikrer alle unge i EU retten til at få tilbudt et job, en læreplads, videreuddannelse eller kombineret arbejde og uddannelse, når de har været arbejdsløse i fire måneder.

På baggrund af denne betænkning opfordrer jeg Kommissionen og Rådet til at udarbejde et "europæisk kvalitetscharter for praktikophold" for at sikre forløbenes uddannelsesmæssige værdi og undgå udnyttelse. Vi må ikke glemme, at visse dele af den nationale lovgivning kan betragtes som diskriminerende, hvad angår indkomst, da de forhindrer de unge i at blive økonomisk uafhængige. Lad os sammen med Rådet og Kommissionen forsøge at sikre de unge en anstændig løn.

Cristiana Muscardini (PPE), *skriftlig. – (IT)* Den ved plenarmødet vedtagne foranstaltning understreger, hvor vigtigt det er at anlægge en rettighedsbaseret indgangsvinkel til unge og beskæftigelse, hvor vi fremhæver de kvalitetsmæssige aspekter ved anstændigt arbejde, som ikke må kompromitteres af elementer, som afviger fra de grundlæggende arbejdsstandarder såsom arbejdskvalitet, arbejdstid, mindsteløn, social sikring samt praktikanters og andre arbejdstageres sundhed og sikkerhed.

I denne tid med store problemer for økonomien og beskæftigelsen er det værd at huske på, at de unge utvetydigt må bekræfte, at Europas fremtid ikke udelukkende kan knyttes sammen med en styrkelse af serviceøkonomien, men at fremstillingsindustrien må forsvares, og forskningen må udvikles gennem EU-finansiering. Og i en tid med øget globalisering må denne finansiering desuden rettes mod at beskytte den intellektuelle ejendomsret og håndværksfagene, som er afgørende for, at små og mellemstore virksomheder kan understøtte udviklingen og beskæftigelsen.

Desuden skal vi hurtigt gøre en stor indsats for at sikre harmonisering af alle uddannelsesmæssige kvalifikationer. Medlemsstaterne må stå sammen om at harmonisere formalia for at lette de unges indtræden på arbejdsmarkedet. Ligeledes må vi lette adgangen til kredit i forbindelse med køb eller leje af et hjem og eventuelt et forretningssted, hvor de unge kan udføre selvstændig virksomhed.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), *skriftlig. – (PL)* Krisen er gået værst ud over dem, der lige er trådt ud på arbejdsmarkedet. Der er ingen tvivl om, at ungdomsarbejdsløsheden i øjeblikket er et af de største problemer i EU. Selv om de unge faktisk finder arbejde, får de meget ofte kun en midlertidig kontrakt. Praktikophold skaber også megen røre. På den ene side spiller de en meget nyttig rolle, idet de gør det muligt for unge mennesker at tilegne sig vigtige kvalifikationer i praksis. På den anden side indebærer opholdene ofte, at en praktikant uden aflønning udfører arbejde, som ellers ville blive udført af en fastansat. Nogle virksomheder i Polen opererer med det princip, at enhver velbetalt specialist kan erstattes af et vist antal praktikanter, som arbejder gratis. Denne indgangsvinkel gavner ikke arbejdsmarkedet og da slet ikke de fastansattes situation. Jeg glæder mig meget over, at Parlamentet har taget problemet op, og at dette har resulteret i en række foranstaltninger, der skal forbedre forholdene for unge arbejdstagere. Jeg støtter disse foranstaltninger, så jeg har besluttet at stemme for betænkningen om fremme af de unges adgang til arbejdsmarkedet, styrkelse af status for praktikanter og praktik- og lærlingeordninger.

Alfredo Pallone (PPE), *skriftlig. – (IT)* Jeg bakker op om fru Turunens betænkning. Ungdomsarbejdsløsheden er et af de mest presserende problemer, som EU står over for. Der er fare for, at vi tvinger en hel generation ud i social udstødelse og spiller hasard med EU's økonomiske og sociale fremtid.

Ungdomsarbejdsløsheden indebærer store sociale omkostninger for vores samfund. Her tænker jeg dels på forspildte muligheder for økonomisk vækst og udhuling af beskatningsgrundlaget, som underminerer investeringerne i infrastruktur og offentlige tjenester, og dels på øgede sociale udgifter og underudnyttede investeringer til fremme af almen og erhvervsfaglig uddannelse. EU må have en fælles strategi.

Vi har behov for en integreret, sammenhængende indsats, som omfatter både mikro- og makroøkonomiske foranstaltninger, bygger på udbud og efterspørgsel i forhold til arbejdskraft, og kan sikre tilstrækkelig mange jobs af høj kvalitet. Gennem økonomiske og politiske investeringer i jobskabelse, almen og erhvervsfaglig uddannelse, mere robuste sociale sikringsordninger, et mere dynamisk arbejdsmarked og anstændigt arbejde er det muligt at omdanne EU's arbejdsmarked og vende udviklingen hen mod en bedre fremtid for vores unge.

Georgios Papanikolaou (PPE), *skriftlig. – (EL)* Under punkt 63 i denne betænkning anerkender man, hvor vigtigt det er for unge mennesker at blive økonomisk uafhængige, og man opfordrer medlemsstaterne til at sikre, at alle unge er individuelt berettiget til en minimumsindkomst, som sikrer deres muligheder for at skabe sig et økonomisk selvstændigt liv. Dette punkt er blevet tilføjet i en særlig vanskelig tid for unge mennesker i hele Europa. Mange EU-medlemsstater har oplevet en hidtil uset stigning i arbejdsløsheden. Et typisk eksempel er Grækenland, hvor arbejdsløsheden blandt unge i øjeblikket ligger på 27,5 %. Samtidig oplever vi lønsænkninger på grund af økonomiske justeringer, som forhindrer de unge i at blive økonomiske uafhængige, flyve fra reden og etablere deres egen familie. De unge behøver en anstændig indkomst, så de kan stå på egne ben og klare sig selv i livet. Selv om punkt 63 er af forklarende art, er det et skridt i den rigtige retning, og jeg stemte derfor for betænkningen.

Rovana Plumb (S&D), *skriftlig. – (RO)* Hvis vi skal realisere "den unge generations Europa", kræver det blandt andet, at vi aktivt skaffer investeringer, skaber nye arbejdspladser og sikrer muligheder for erhvervsuddannelse.

Medlemsstaterne må opmuntre arbejdsgiverne til at tilbyde de unge stabil, langvarig beskæftigelse og en løn, der afspejler deres arbejdsindsats og faglige og intellektuelle færdigheder, beskytte de unge mod ansættelseskontrakter med klausuler, som gør dem sårbare i forhold til deres arbejdsgiver, sikre unge mænd og kvinder de samme ansættelsesvilkår, når de indleder deres karriere, og ikke mindst give de unge, herunder unge mødre, adgang til sociale velfærdsydelser.

Frédérique Ries (ALDE), *skriftlig. – (FR)* I en ideel verden ville ungdomsarbejdsløshed være forbudt, men i virkelighedens verden ser det helt anderledes ud. 5,5 mio. europæere under 25 år har intet job, får ingen løn og lever i en usikker dagligdag. Det Forenede Kongerige, Spanien og Frankrig er hårdest ramt, men situationen er ikke meget bedre i Belgien. Siden 2000 har ungdomsarbejdsløsheden i Bruxelles ikke været under 30 %. Dette skyldes studerende, der springer fra uddannelsen, manglende sprogkundskaber og manglende samarbejde mellem skolerne og virksomhederne.

Derfor må EU trods sine begrænsede beføjelser på det socialpolitiske område lette de unges adgang til jobmarkedet. Det er essensen i Turunen-betænkningen, hvori man skitserer nye metoder til at mindske ungdomsarbejdsløsheden. Den nye anbefaling vedrørende et "europæisk kvalitetscharter for praktikophold", som sigter mod at forebygge forfladigelse af de erhvervsfaglige uddannelser, indgår i denne logik. Sideløbende hermed er der den ambitiøse idé om at garantere alle unge, der har været ledige i mere end fire måneder, et

uddannelsesforløb. Desuden forsvarer man i betænkningen idéen om en minimumsindkomst for aktive unge, uanset om de har et eksamensbevis. Dette bygger på, at vi alle kan huske vores første løn.

Robert Rochefort (ALDE), *skriftlig. – (FR)* Jeg støtter fru Turunens betænkning, der har til formål at finde løsninger på de store problemer, som Europas unge oplever i form af arbejdsløshed – som ifølge Eurostat i dag berører hvert femte unge menneske under 25 år – usikre jobforhold og misbrug blandt arbejdsgiverne. Den førte politik i forhold til unges uddannelse skal være ambitiøs og gøre det muligt for dem at tilegne sig færdigheder, der opfylder erhvervslivets behov, så de lettere kan træde ind på arbejdsmarkedet. Vi må øge antallet af uddannelseskurser og lærepladser, som udvikler og forbedrer disse færdigheder, og vi må tilskynde erhvervslivet til at give de unge flere muligheder. Vi må også sikre, at disse muligheder er af høj kvalitet. Dette kan vi bidrage til ved at fastsætte minimumsstandarder for uddannelses- og lærepladsforløbenes pædagogiske indhold. Hvis disse standarder udvides, så de også omfatter forløbenes varighed og de ydelser, der udbetales til deltagerne, vil de desuden gøre det muligt for os at beskytte de unge mod misbrug fra arbejdsgivernes side.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *skriftlig. – (EN)* Den tekst, som fru Turunen har fremlagt, blev vedtaget i Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender. Vi bibeholdt al god tekst, navnlig vedrørende økonomisk uafhængighed og adgang til gratis uddannelse (PPE, særskilt afstemning). Betænkningen blev vedtaget med et stort flertal. Denne fine initiativbetænkning fra De Grønne rummer fremragende elementer, som er praktisk anvendelige i arbejdet med unge mennesker og deres ngo'er. De centrale elementer er en europæisk ungdomsgaranti, et kvalitetscharter for praktikophold, en EU-ungdomstaskforce og en opfordring til EU's institutioner om at holde op med at fremme ubetalte praktikophold.

Oreste Rossi (EFD), *skriftlig. – (IT)* Det er afgørende for Europas fremtid, at vi garanterer fuld og sikker beskæftigelse for unge mennesker. Europa må udvise det fornødne mod til at investere i de virksomheder, som ikke flytter produktionen væk, men derimod skaber arbejdspladser. Ligeledes må vi have modet til at forbyde handel med varer fra tredjelande, som ikke respekterer arbejdstagernes rettigheder. Erhvervsuddannelse er bydende nødvendig. Vi stemte for betænkningen.

Bart Staes (Verts/ALE), *skriftlig. – (NL)* Hele 5,5 mio. unge mennesker – 21,4 % af alle unge under 25 år – er i øjeblikket arbejdsløse. Målt i procent er det næsten dobbelt så meget som den gennemsnitlige arbejdsløshed. I det europæiske år for bekæmpelse af fattigdom og social udstødelse kommer fru Turunens praktiske forslag ikke et øjeblik for tidligt. Vi må forhindre social udstødelse af en hel generation af unge og undgå at bringe Europas økonomiske og sociale fremtid i fare. Efter fire måneders ledighed skal de unge have ret til et job, en læreplads, videreuddannelse eller kombineret arbejde og uddannelse. Der skal være et kvalitetscharter, som sikrer, at lærepladser giver en rimelig indtægt og er af begrænset varighed. Desuden opfordrer man i betænkningen til, at 10 % af Den Europæiske Socialfonds midler forbeholdes projekter, hvor man hjælper unge mennesker med at finde arbejde. Endvidere skal Europa-Kommissionen sikre, at man i den nuværende lovgivning i de enkelte medlemsstater ikke diskriminerer de unge, men derimod garanterer dem adgang til sociale ydelser i forhold til beskæftigelse. Langtidsledighed i en ung alder har en meget skadelig virkning på en persons selvtillid og optimisme i forhold til fremtiden. Det er vigtigt, at vi som ansvarlige politikere tager hånd om dette.

Marc Tarabella (S&D), *skriftlig. – (FR)* Jeg glæder mig over vedtagelsen af Turunen-betænkningen om fremme af de unges adgang til arbejdsmarkedet, styrkelse af status for praktikanter og praktik- og lærlingeordninger. Heri foreslår man foranstaltninger til bekæmpelse af ungdomsarbejdsløsheden, som er ambitiøse, men også specifikke og realistiske. Med en ledighed på 21,4 % blandt unge under 25 år i EU er det bestemt på tide at handle. Vi vil også gerne indføre en "europæisk ungdomsgaranti", der sikrer, at de unge ikke forbliver ledige i mere end fire måneder, og som garanterer dem praktikophold af høj kvalitet og en anstændig løn.

Jeg må navnlig understrege behovet for at sikre de unge praktikophold af høj kvalitet for at undgå den udnyttelse, som finder sted i mange virksomheder og administrative enheder. Praktikanter er ikke gratis arbejdskraft, og de kan ikke erstatte en lønnet ansat. De skal sikres grundig oplæring og mindsteløn.

Viktor Uspaskich (ALDE), *skriftlig. – (EN)* De, der er hårdest ramt af den økonomiske krise, er desværre de unge, som vores fremtid afhænger af. Med 5,5 mio. arbejdsløse blandt unge under 25 år er ungdomsarbejdsløsheden i EU målt i procent næsten dobbelt så høj som i arbejdsstyrken generelt.

Sidste år var hver 11. unge medborger i Litauen arbejdsløs sammenlignet med hver 24. i 2008. Vi er nødt til at fremme de unges beskæftigelsesmuligheder ved at hjælpe med at tilpasse deres uddannelsesmæssige

kvalifikationer til arbejdsmarkedets behov. Støtteforanstaltninger såsom praktikophold og lærepladser af høj kvalitet kan bidrage til en gnidningsløs overgang fra uddannelse til beskæftigelse. Det er dog vigtigt, at disse praktikophold ikke erstatter reelle jobs, da vi må beskytte de unge mod udnyttelse. Vi må heller ikke overse fordelene ved uformel læring.

For Litauens vedkommende er det afgørende at forebygge den stigende hjerneflugt i den faglærte arbejdsstyrke. EU's medlemsstater må udarbejde strategier til fastholdelse af de unge, men disse strategier bliver kun vellykkede, hvis de unge føler sig som en værdsat del af samfundet. Hvis vi ikke mindsker ungdomsarbejdsløsheden, står vi med en tabt generation af arbejdstagere, der vokser op med ringe jobudsigter, og som samtidig kommer til at kæmpe med en voksende offentlig gæld.

Marie-Christine Vergiat (GUE/NGL), *skriftlig. – (FR)* Jeg undlod at stemme om denne betænkning vedrørende ungdomsbeskæftigelse, som stadig er centreret omkring flexicurity – "fleksible" og "sikre" kontrakter – og virksomhedernes kortsigtede behov. Jeg må dog sige, at der er positive elementer, herunder vedtagelsen af visse ændringsforslag, som jeg har fremsat i Kultur- og Uddannelsesudvalget vedrørende skabelse af arbejdspladser i den sociale økonomi, bekæmpelse af forskelsbehandling og forfladigelse af uddannelsesforløbene samt anerkendelse af uformel uddannelse.

I betænkningen fremhæver man konsekvenserne af den voldsomme ungdomsarbejdsløshed, blandt andet i lyset af krisen, men samtidig støtter man opretholdelse af foranstaltningerne til hjælp for økonomiske aktører, som ikke har vist deres nytteværdi, men blot forværret situationen, hvad angår de unges jobsikkerhed.

I øvrigt forbliver man i betænkningen loyal over for dogmet om "modernisering" af uddannelserne. Man taler endog om at prioritere samarbejde mellem virksomheder og "uddannelsesudbydere", ligesom man opfordrer til samarbejde mellem skolerne og erhvervslivet på et tidligt tidspunkt.

Betænkning: Pascale Gruny (A7-0193/2010)

Sophie Auconie (PPE), *skriftlig. – (FR)* I denne svære tid med økonomisk krise skal vores europæiske sociale model mere end nogensinde før rumme nøglen til genopretning og vækst. Den må ikke betragtes som en byrde, men derimod som en drivkraft bag fremskridtene i vores samfund. Jeg stemte for Gruny-betænkningen, som sigter mod lanceringen af et meget omfattende EU-beskæftigelsesinitiativ. Idéen er at sikre, at man hvor som helst i EU kan starte en virksomhed på tre dage uden omkostninger. Formaliteterne ved ansættelse af de første medarbejdere vil kunne klares gennem et enkelt kontaktpunkt, gennem styrkelse af aktiveringsordningerne – især for lavtuddannede arbejdstagere – og gennem personlig rådgivning, intensiv efteruddannelse og opkvalificering osv. I mine øjne kan EU-borgerne kun genvinde tilliden til vores sociale model, hvis vi opretholder beskæftigelsen og skaber nye jobmuligheder for både de unge og andre på arbejdsmarkedet, som ikke længere har et job. Desuden er denne tillid afgørende for vores fremtid af såvel sociale som økonomiske og politiske årsager.

Regina Bastos (PPE), *skriftlig. – (PT)* Jeg stemte for betænkningen om atypiske arbejdskontrakter, jobsikkerhed, flexicurity og nye former for arbejdsmarkedsdialog. Atypisk beskæftigelse defineres som nye kontraktformer med et eller flere af følgende kendetegn: deltidsarbejde, løsarbejde, vikararbejde, arbejde med tidsbestemte kontrakter, hjemmearbejde og telearbejde samt deltidsarbejde med 20 timer om ugen eller mindre. Vi risikerer, at den finansielle og økonomiske krise, som EU befinder sig i, medfører et ustabilt arbejdsmarked og øget social udstødelse. Derfor er det bydende nødvendigt at hjælpe medlemsstaterne med at sikre så mange jobs og så megen beskæftigelse i Europa som muligt. Vi må øge vores indsats med hensyn til investeringer i kvalifikationer, uddannelse og bæredygtig beskæftigelse og arbejde på at fremme principperne for flexicurity. Som en del af EU 2020-strategien må vi foreslå konkrete foranstaltninger, der sigter mod at beskytte vores jobs og skabe nye jobmuligheder.

Mara Bizzotto (EFD), *skriftlig. – (IT)* Jeg kan kun støtte fru Grunys betænkning, som jeg har bidraget til gennem adskillige ændringsforslag, der er vedtaget i Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender.

Mine bidrag gik i to retninger. For det første rettede jeg fokus mod den vigtige forbindelse mellem uddannelserne og arbejdsmarkedets behov. I denne henseende må de unge ændre deres syn på håndværksfagene, som i dag ikke har særlig høj social status, selv om undersøgelser viser, at disse fag rummer gode beskæftigelsesmuligheder, både hvad angår inddragelse i arbejdsstyrken og økonomisk udbytte.

For det andet har jeg lagt vægt på, at vi må forsvare en vis fleksibilitet, som dog ikke må udarte til udnyttelse af arbejdstageren, som tvinger vedkommende ud i livslang usikkerhed, og hvor man ikke lægger skjul på hensigten om at finde en erstatning for faste ansættelsesforhold. I stedet støtter jeg en intelligent form for

fleksibilitet, hvor man med omtanke tilpasser sig erhvervslivets omskiftelige *modus operandi* og reagerer på markedets behov, idet man garanterer beskæftigelse og fremmer integrationen af selv de svageste grupper på arbejdsmarkedet.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL), *skriftlig. – (EL)* Jeg stemte imod Gruny-betænkningen, fordi der trods forbedringerne i det ændringsforslag, som blev vedtaget i Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender, er tale om en betænkning, som fremmer flexicurity-idéen og andre neoliberale ordninger, der mindsker jobsikkerheden. Selv om betænkningen nu synes mere "velafvejet" end i den oprindelige form, ligger den stadig på linje med Kommissionens grønbog om arbejdsretten, idet den giver udtryk for, at fleksibilitet nødvendigvis må være et grundlæggende økonomisk redskab.

Betænkningen er baseret på at omsætte idéen om livslang læring til et redskab til gavn for kapitalen og virksomhederne snarere end for arbejdstagernes personlige og faglige udvikling. Den slår også til lyd for, at netop selvstændigt arbejde er den arbejdsform, som skal fremmes. Af samme årsag, nemlig denne insisteren på "afbalanceret flexicurity", stemte jeg imod det beslutningsforslag, som Gruppen De Grønne/Den Europæiske Fri Alliance har fremlagt.

Mário David (PPE), *skriftlig. – (PT)* Jeg stemmer for størstedelen af de foranstaltninger, der foreslås i denne betænkning. Det er en kendsgerning, at den økonomiske krise i væsentlig grad har øget antallet af atypiske kontrakter og usikre arbejdsforhold, som navnlig berører unge mennesker og kvinder. Jeg mener, at den europæiske sociale model, som sigter mod bæredygtig vækst, fuld beskæftigelse samt øget velfærd og social beskyttelse, kan sikre de vilkår og midler, der er nødvendige for at styre EU og medlemsstaterne gennem krisen. I denne forbindelse vil jeg gerne fremhæve to områder, som efter min mening er afgørende, hvis vi skal sikre anstændig beskæftigelse af en vis kvalitet og skabe nye jobmuligheder i henhold til 2020-strategien og i lyset af den aktuelle situation med økonomisk krise og unormalt høj arbejdsløshed i EU. For det første er der behov for øgede investeringer i kvalifikationer, erhvervsuddannelse og livslang læring. For det andet er det meget vigtigt, at vi sikrer effektiv implementering af flexicurity-strategier, så vi for alvor kan bekæmpe ulovlig beskæftigelse og øge jobsikkerheden.

Proinsias De Rossa (S&D), *skriftlig. – (EN)* Jeg støtter denne betænkning, som sigter mod at iværksætte foranstaltninger på EU-plan, som skal beskytte atypiske arbejdstagere og fremme den sociale dialog på både nationalt plan og EU-plan. I betænkningen sigter man desuden mod at omdefinere flexicurity-politikkerne, som hidtil har fokuseret for meget på fleksibilitet og ikke nok på arbejdstagernes sikkerhed. Atypisk arbejde kan f.eks. være deltidsarbejde, tidsbegrænset ansættelse, vikararbejde og distancearbejde, men også nye former for ansættelse såsom kontrakter med "nul timer", og vi oplever også en stigende tendens med falsk selvstændig beskæftigelse. Målet med disse kontrakter er at indføre fleksibilitet på arbejdsmarkedet for både arbejdsgivere og ansatte, men undersøgelser viser, at de ofte bruges i forbindelse med usikre arbejdsforhold og en deraf følgende usikker indkomst. Ofte nægtes disse arbejdstagere vigtige rettigheder, herunder retten til uddannelse eller medlemskab af en fagforening. Vi må opprioritere bekæmpelsen af alle slags usikre ansættelsesforhold, og denne prioritet er blevet endnu vigtigere under den nuværende krise. Krisen må ikke tjene som påskud for at udvikle mere usikre ansættelsesforhold. Alle arbejdstagere skal sikres ligebehandling uanset deres ansættelseskontrakt. En arbejdstager må aldrig nægtes retten til f.eks. social sikring, uddannelse eller medlemskab af en bestemt fagforening.

Robert Dušek (S&D), *skriftlig. – (CS)* Betænkningen om atypiske arbejdskontrakter, jobsikkerhed, flexicurity og nye former for arbejdsmarkedsdialog er en reaktion på den aktuelle situation på arbejdsmarkedet under den økonomiske krise. Vi skal gøre alt, hvad der står i vores magt, for at fastholde så mange jobs som muligt, men disse skal have en høj kvalitet. I øjeblikket ser vi i hele EU en voldsom stigning i antallet af personer, som ansættes på såkaldt atypiske og meget atypiske kontrakter. Disse kontrakter løber over mindre end et halvt år, og arbejdstiden er på under 10 timer om ugen. Desuden kan der være tale om mundtlige aftaler. De berørte arbejdstagere er primært unge på op til 25 år, personer nær pensionsalderen og kvinder, som af økonomiske og sociale årsager føler sig tvunget til at indgå disse arbejdsaftaler. Vi bør i øvrigt overveje, om dette er en fornuftig reaktion på markedssituationen, og om vi skal afklare eller begrænse mulighederne for at indgå sådanne kontrakter. Samtidig skal vi gøre vores yderste for at sikre jobs af en højere kvalitet i stedet for blot at fastholde mængden af jobs, hvis de overvejende er af så dårlig kvalitet. Jeg støtter betænkningen fuldt ud og vil stemme for vedtagelsen af den.

Diogo Feio (PPE), *skriftlig. – (PT)* På baggrund af den globale økonomisk krise er arbejdsløsheden i EU i de senere år steget eksponentielt (til ca. 10 % ved udgangen af 2009). Den nuværende model har vist sig ikke at fungere eller være den mest velegnede i forhold til at sikre beskæftigelsen, og det er derfor afgørende, at vi finder nye metoder til at overvinde krisen og udformer en bæredygtig langsigtet beskæftigelsespolitik. Jeg

mener således, at nøglen ligger i at investere i uddannelse af arbejdstagerne, give hver enkelt specifikke kvalifikationer og sikre innovation. Ufleksible arbejdsretlige modeller har vist sig at fejle. Eksemplet fra USA viser, at fleksibilitet ikke er synonymt med usikkerhed, men derimod med et dynamisk jobmarked. Det viser tallene i betænkningen også, idet vi får at vide, at kun 10 % af de arbejdsløse i USA er ledige i mere end et år sammenlignet med 45 % (!) i EU. Dette er efter min mening, hvad EU skal søge at opnå med vores flexicurity-koncept. Atypiske kontrakter (deltid, skifteholdsarbejde, løsarbejde og vikararbejde, hjemmearbejde osv.) må ikke mødes med mistillid, blot fordi de er atypiske. Samfundet og verden omkring os udvikler sig, og forholdene på arbejdsmarkedet må nødvendigvis følge med denne udvikling.

José Manuel Fernandes (PPE), *skriftlig. – (PT)* Atypisk beskæftigelse karakteriseres af nye kontraktformer med et eller flere af følgende kendetegn: deltidsarbejde, løsarbejde, vikararbejde, arbejde med tidsbestemte kontrakter, hjemmearbejde og telearbejde eller deltidsarbejde med 20 timer om ugen eller mindre. De jobs, der er gået tabt på grund af den aktuelle krise, har primært været jobs i sektoren for atypisk arbejde, hvor de ramte har haft særlig svært ved at finde et nyt arbejde. Mere end en femtedel af Europas arbejdstagere får nyt job hvert år. I EU varer 45 % af alle ledighedsperioder mere end et år sammenlignet med ca. 10 % i USA.

Rådet må tage højde for dette og vedtage konkrete foranstaltninger, som skal beskytte anstændige jobs af høj kvalitet og skabe bæredygtige jobmuligheder i henhold til EU 2020-strategien. Vi må sikre en række grundlæggende rettigheder for alle ansatte, uanset deres beskæftigelsesmæssige status. Jeg går stadig ind for, at beskyttelsesforanstaltningerne hurtigst muligt skal udvides, så de omfatter arbejde, der udføres i atypiske ansættelsesforhold. I EU må vi ikke opgive den europæiske sociale model, men snarere styrke den.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), *skriftlig. – (PT)* Vi stemte imod denne betænkning om atypiske arbejdskontrakter, jobsikkerhed, flexicurity og nye former for arbejdsmarkedsdialog. Det gjorde vi, fordi den – selv om den rummer visse positive elementer, herunder incitamentet til at omlægge atypiske arbejdsformer til formelle former – primært fremmer flexicurity. Mange af betænkningens artikler rummer eksempler på dette, navnlig når det anføres, at Parlamentet:

"mener, at det er nødvendigt med nye overvejelser om flexicurity på europæisk plan i lyset af den aktuelle krise, så man bidrager til at øge både produktivitet og arbejdspladsernes kvalitet ved at garantere sikkerhed og beskyttelse af arbejdet og arbejdstagernes rettigheder, […] og samtidig give virksomhederne den nødvendige organisatoriske fleksibilitet til at skabe eller begrænse arbejdspladser som følge af de ændrede behov på markedet […]".

Vi ved imidlertid, at de store selskaber og regeringerne på EU-plan ikke har søgt at opnå "en retfærdig og afbalanceret gennemførelse af flexicurity", som "kan bidrage til at gøre arbejdsmarkeder mere robuste over for strukturelle forandringer". Som vi har set det i Portugal, er der tværtimod sket det, at usikkerheden er øget, hvilket i stadig højere grad har svækket forholdene på arbejdsmarkedet og arbejdstagernes rettigheder.

Bruno Gollnisch (NI), *skriftlig. – (FR)* Den påståede opblomstring på området for selvstændig beskæftigelse afspejler ikke en ny begejstring for at etablere virksomheder, men derimod en dyb modløshed blandt de arbejdsløse, som møder magtesløshed og manglende effektivitet ved jobcentrene.

De mere usikre ansættelseskontrakter og -forhold er en konsekvens af den politik, som har åbnet markederne for konkurrence fra udlandet. Denne åbning lægger pres på lønningerne og beskæftigelsen, som stort set er de sidste tilbageværende variabler for virksomhederne i en verden med unfair konkurrence. Den nuværende indvandringspolitik i Europa lægger også pres på løn- og ansættelsesforholdene for de mindst kvalificerede arbejdstagere, hvilket en lang række statistiske undersøgelser påviser. Hertil kommer politikkens uforholdsmæssig høje omkostninger for de offentlige finanser og dermed dens ansvar for underskud og offentlig gældsætning samt øget skattetryk på Europas borgere.

Alt dette ignorerer ordføreren imidlertid, idet hun fremturer med en generel politisk logik, der fører til usikkerhed, arbejdsløshed og endnu flere fattige arbejdstagere. I betænkningen slår hun til lyd for "flexicurity" vel vidende, at virksomhederne i den verden, som EU har skabt, nødvendigvis kun vil have fokus på "flexi"-delen af ordet. De arbejdsløse og arbejdstagerne må ikke forvente en velkomst fra Bruxelles – tværtimod!

Sylvie Guillaume (S&D), *skriftlig. – (FR)* Jeg stemte for Gruny-betænkningen om atypiske arbejdskontrakter, jobsikkerhed, flexicurity og nye former for arbejdsmarkedsdialog, fordi atypiske ansættelsesformer – såsom deltidsarbejde og forskudte arbejdstider – i de senere år er blevet meget mere udbredte, og fordi vi må beskytte arbejdstagerne. Krisen må ikke tjene som påskud for at fremme løsarbejde. Alle ansatte skal beskyttes af arbejdsretten, uanset hvilken ansættelseskontrakt de har. I betænkningen anmoder man desuden medlemsstaterne om at revidere deres flexicurity-politikker, så de yder arbejdstagerne bedre beskyttelse,

ligesom man minder os om, hvor stor betydning arbejdsmarkedsdialog og sociale partnerskaber har i forhold til disse udfordringer.

Elisabeth Köstinger (PPE), *skriftlig. – (DE)* Nutidens arbejdsmarked og ansættelsesforhold præges af ét enkelt ord: flexicurity. På denne baggrund er der to ting, som vi må tage i betragtning. På den ene side skal der være mulighed for fleksibilitet i den måde, hvorpå vi indretter ansættelsesforhold, som ikke passer ind i de traditionelle rammer. På den anden side skal vi garantere social sikring for de arbejdstagere, som oplever disse "atypiske" ansættelsesforhold. Jeg støtter ordførerens forslag om at intensivere indsatsen for at skabe bæredygtige jobs og uddannelsesmuligheder og samtidig hjælpe de arbejdsløse og -søgende med at finde et job ved at yde aktiv rådgivning og genintegrere dem i arbejdslivet. Jeg støtter således fru Grunys betænkning.

Thomas Mann (PPE), *skriftlig. – (DE)* Jeg har i dag stemt for fru Grunys initiativbetænkning om atypiske arbejdsforhold i EU. Med denne betænkning kan vi sende to klare signaler til arbejdsmarkedet. Atypiske ansættelseskontrakter skal fortsat være undtagelsen i Europa. Vi må sikre en overgang til stabile, beskyttede ansættelsesforhold af højere kvalitet. De hastige strukturforandringer kræver mere fleksible arbejdsformer. Atypiske arbejdskontrakter må dog ikke blive normen, hvis de hænger sammen med dårlig social beskyttelse eller endog bevidst udnyttelse. Misbruget af atypisk beskæftigelse er i strid med den europæiske sociale model. Denne model anvendes forskelligt i medlemsstaterne og udgør rygraden i offentlighedens opbakning til ansvarlig politisk handling. Der er intet alternativ til at beskytte de dårligt stillede, slet ikke her i det europæiske år for bekæmpelse af fattigdom og social udstødelse og midt i krisen efter det store sammenbrud i 2008.

Arbejdstagerdeltagelse, rimelige arbejdsvilkår og sikring af grundlæggende rettigheder skal garanteres over for dem, der i uforholdsmæssig grad er berørt af atypisk beskæftigelse, nemlig kvinderne, de ældre og de unge. På både nationalt plan og EU-plan må vi vedtage proaktive foranstaltninger for at tackle dette problem, f.eks. i form af en massiv kampagne til bekæmpelse af sort arbejde og usikre jobs, hvor vi garanterer adgang til videreuddannelse, opkvalificering og livslang læring. Vi må finde en balance mellem øget produktivitet og bedre sikring af arbejdstagernes rettigheder.

Nuno Melo (PPE), *skriftlig. – (PT)* Hvis vi i EU ønsker sætte medborgerne i højsædet, må vi bestræbe os på at gøre arbejdsmarkedet rummeligt. I disse tider med alvorlig økonomisk og finansiel krise må vi bruge alle til rådighed stående midler til at redde arbejdspladser, navnlig blandt de mennesker, der er dårligst beskyttet på arbejdsmarkedet. Dialog og overenskomstforhandlinger kan i høj grad bidrage til at sikre og forbedre arbejdsmarkedet.

Elisabeth Morin-Chartier (PPE), *skriftlig. – (FR)* Først vil jeg gerne ønske fru Gruny tillykke med frugterne af hendes omhyggelige arbejde, hvor hun har bestræbt sig på at finde det bedst mulige kompromis vedrørende atypiske kontrakter, som er et vigtigt emne. Vi må ikke glemme, at reformer vedrørende retten til arbejde skal fokusere på at øge beskyttelsen af arbejdstagere med atypiske kontrakter og lette overgangen mellem forskellige former for arbejde og arbejdsløshed. Jeg vil således anmode Kommissionen og de nationale regeringer om at leve op til deres ansvar med hensyn til situationen blandt de "udelukkede" – arbejdstagerne med atypiske eller "meget atypiske" kontrakter – og finde en balance mellem disses og de såkaldte "insideres" rettigheder. Endelig vil jeg især understrege, at tidsubestemte kontrakter skal være normen, og at flexicurity ikke kan fungere uden effektiv social beskyttelse.

Alfredo Pallone (PPE), *skriftlig. – (IT)* Jeg stemte for fru Grunys betænkning, som efter min mening er velafvejet og tager hånd om en række vigtige sociale og økonomiske aspekter. Atypiske arbejdstagere kan tilføre merværdi i den aktuelle situation, hvor vi arbejder på at sikre økonomisk genopretning, og derfor må også de sikres og omfattes af de direktiver, der allerede er i kraft.

I betænkningen opstiller man klart definerede retningslinjer for beskyttelse af jobs og sikring af beskæftigelse af høj kvalitet i hele Europa, ligesom man anfører specifikke foranstaltninger på området. Jeg mener, at det er meget vigtigt at opfordre medlemsstaterne til aktivt at hjælpe arbejdstagerne og sikre dem fleksible arbejdsforhold, ret til orlov, arbejdsordninger, der omfatter deltidsarbejde, samt incitamenter til hjemmearbejde.

Europa må bevæge sig i retning af fælles principper, idet vi navnlig fokuserer på øget produktivitet og beskæftigelse af høj kvalitet og garanterer de svagest stillede grupper sikring, social beskyttelse og særlig hjælp.

Rovana Plumb (S&D), *skriftlig. – (RO)* EU står midt i en alvorlig finansiel, økonomisk og social krise. For at overvinde denne krise må vi øge vores investeringer i kvalifikationer, erhvervsuddannelse og skabelse af bæredygtige jobs.

I forbindelse med krisen er mængden af atypiske kontrakter steget mærkbart, og de hårdest ramte er arbejdstagerne på mellem 19 og 29 år og over 50 år, kvinderne og de lavtuddannede. Hvad angår arbejdets kvalitet, oplever disse arbejdstagere lav jobsikkerhed, mangel på velstrukturerede karriereplaner, færre muligheder for uddannelse og karriereudvikling samt større problemer med at forene arbejds- og familielivet.

Derfor skal vores beskyttelsesforanstaltninger udvides, så de omfatter arbejdstagere, der er ansat på disse atypiske kontrakter, og vi må træffe yderligere foranstaltninger mod sort arbejde og sikre en blid overgang mellem forskellige beskæftigelsesforhold og arbejdsløshed.

Enhver form for beskæftigelse skal ledsages af visse rettigheder vedrørende bl.a. ligebehandling, beskyttelse af arbejdstagernes sundhed og sikkerhed, adgang til uddannelse, ret til overenskomst samt organisations- og repræsentationsfrihed.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *skriftlig. – (EN)* Betænkningen, som blev vedtaget i udvalget, er nu også vedtaget i plenum. Den gør ingen skade, men den er også temmelig vag. Af hensyn til klarheden og for at udtrykke vores holdning i plenum fremlagde vi i Verts/ALE-Gruppen et alternativt beslutningsforslag, som der desværre ikke var flertal for. Som ventet blev det forkastet, men det nød opbakning fra S&D-Gruppen og en del af GUE/NGL-Gruppen.

På den negative side nævner man i betænkningen slet ikke retlige rammer for lige rettigheder eller en definition af en arbejdstager (som er vigtig for at forhindre omgåelse). Der er for megen fleksibilitet og for mange PPE-formuleringer om administrative byrder. Og endelig er der for meget om flexicurity, som man generelt favoriserer for meget i betænkningen.

På den positive side garanterer man arbejdstagerne vigtige rettigheder uanset deres beskæftigelsesstatus, ligesom man foreslår at udvide beskyttelsen af atypiske arbejdstagere. Endvidere fastslår man, at der er behov for at lette overgangen mellem forskellige ansættelsesforhold, man udtrykker bekymring vedrørende sager ved EU-Domstolen, og man understreger behovet for at styrke arbejdsmarkedsparterne rolle.

Oreste Rossi (EFD), *skriftlig. – (IT)* Vi stemte for denne betænkning, da det på den ene side er godt at have fleksibilitet på arbejdsmarkedet og godt for de unge at være indstillet på at acceptere atypiske kontrakter, som gavner deres udvikling, og da vi på den anden side må være på vagt og sikre, at disse muligheder ikke misbruges af skruppelløse aktører, som udnytter de unge gennem underbetaling.

Elisabeth Schroedter (Verts/ALE), *skriftlig. – (DE)* Brugen af atypiske ansættelseskontrakter breder sig hastigt i EU, og vi må derfor hilse den fine analyse i Gruny-betænkningen velkommen. Inden for bl.a. kulturlivet og medierne, navnlig de nye medier, bruger man næsten ikke normale kontrakter længere. For eksempel betegnes kamerafolk og teknikere på filmhold som freelancere, selv om der faktisk er tale om et afhængighedsforhold. Set i dette lys fejler man dog i betænkningen ved ikke at nævne de politiske foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre denne slags medarbejdere rettigheder i forhold til ansættelsen, såsom pensionsrettigheder og ret til repræsentation. Vi går derfor et skridt videre i vores alternative beslutningsforslag. Vi opfordrer til, at de samme rettigheder skal gælde alle ansættelseskontrakter, og at dette princip skal sikres i EU-lovgivningen. Der må ikke være A- og B-ansættelsesforhold. Desuden er det vigtigt for Gruppen De Grønne/Den Europæiske Fri Alliance at indskrænke gråzonen med "falsk" selvstændig beskæftigelse. Derfor vil vi sikre, at hvis der er tale om organisatorisk og økonomisk afhængighed, skal en person i denne slags ansættelsesforhold have status som ansat. Kun på den måde kan vi sikre, at mennesker, som yder en indsats gennem hele arbejdslivet, kan nyde deres alderdom med værdighed.

Bart Staes (Verts/ALE), *skriftlig. – (NL)* Nu om dage arbejder folk i alle mulige slags jobforhold – det være sig som ansatte eller ("falske") selvstændige, på fuld tid eller deltid, med eller uden tidsbestemte kontrakter, som hjemmearbejdende eller som vikarer. Faktum er, at den fleksibilitet, som arbejdsgiverne kræver, ofte koster i forhold til den nødvendige beskyttelse af arbejdstagerne. I dag har Gruppen De Grønne/Den Europæiske Fri Alliance fremlagt et alternativt beslutningsforslag, hvori vi fokuserer på en utvetydig status som "arbejdstager" (uanset ansættelsesformen) og presser på for at få et direktiv, der sikrer lige rettigheder for alle arbejdstagere. Dette forslag gik ikke igennem, og Parlamentet forspildte en mulighed for at bygge et stærkere socialt Europa. Ikke desto mindre støtter jeg også den oprindelige beslutning, da den slår til lyd for øget beskyttelse af arbejdstagerne og søger at sikre disses grundlæggende rettigheder og en sikker overgang fra job til job, og da den sigter mod at styrke fagforeningernes rolle.

I det europæiske år for bekæmpelse af fattigdom og social udstødelse er dette bestemt en fornuftig tilgang, navnlig i betragtning af, at flere og flere ansættes på atypiske kontrakter. I Europa lever 8 % af arbejdstagerne

i fattigdom trods beskæftigelse, og 17 % af europæerne er lavtlønnede. Der er bestemt behov for handling, og jeg hilser derfor det samlede Parlaments holdning velkommen.

Eva-Britt Svensson (GUE/NGL), *skriftlig. – (SV)* Jeg stemte imod betænkningen, som slår på tromme for atypiske ansættelsesformer, dog på bedre vilkår end dem, der i betænkningen betegnes som meget atypiske ansættelsesformer, som slet ikke reguleres og ofte arrangeres ved, at arbejdsgiveren og den ansatte blot giver hinanden håndslag. Hvis vi sammenligner denne betænkning med Kommissionens meddelelse, som bygger på Kommissionens grønbog om modernisering af arbejdsretten, er der sket visse forbedringer. I betænkningen understreger man desuden sin bekymring over konsekvenserne af de domme, som går fagforeningerne imod, for arbejdsmarkedet i Europa. Dette er vigtigt. I store lande som f.eks. Tyskland og Det Forenede Kongerige er hvert fjerde job i dag et lavtlønsjob. Arbejdsløshed og social dumping på EU's indre marked har bragt fagforeningerne og arbejderbevægelsen i defensiven. På trods af det mener jeg ikke, at EU skal blande sig i ansættelsesforholdene. Dette spørgsmål skal i stedet behandles på nationalt plan. I mit hjemland er det autonome parter, der forhandler sig frem til overenskomstaftaler, hvor disse spørgsmål afklares. Udgangspunktet må være ret til fuldtidsbeskæftigelse som standard, men med mulighed for deltidsarbejde.

Marie-Christine Vergiat (GUE/NGL), *skriftlig. – (FR)* Jeg stemte imod denne betænkning, da den indgår i koret, som fremmer fleksibel beskæftigelse, flexicurity og alt det, der normalt følger med, nemlig krav til arbejdsegnethed, beskæftigelsesmæssig tilpasningsevne og iværksætterånd.

I betænkningen sigter man desuden mod at forenkle de forskellige ansættelseskontrakter under påskud af at ville mindske antallet af atypiske kontrakter og lette overgangen mellem de forskellige former for ansættelseskontrakter.

Ganske vist anerkender man i betænkningen den aktuelle krises sociale konsekvenser, navnlig det øgede antal fattige arbejdstagere og atypiske ansættelsesformer, men man begræder også, at erhvervslivet ikke formår at udvikle nye former for ansættelseskontrakter, som er fleksible nok til, at man kan reagere i krisesituationer.

Kort sagt er denne betænkning stadig præget af en neoliberal tilgang, hvis katastrofale indvirkning på beskæftigelsen og de ansattes rettigheder vi allerede har været vidne til i mange år.

Betænkning: José Manuel Fernandes (A7-0203/2010)

Elena Oana Antonescu (PPE), *skriftlig. – (RO)* Øget ressourceeffektivitet i Europa er en af de prioriterede målsætninger i EU's 2020-strategi. Lad mig komme med et eksempel. Biogas er en værdifuld ressource, som vi bruger til at producere el og brændstof til transport og til at forsyne gasnettet. Biogas produceres mest effektivt vha. organisk affald, hvilket gavner industrien, økonomien og miljøet på samme tid.

Genanvendelse af bioaffald kan desuden bidrage til at nedbringe forbruget af kunstgødning i landbruget, navnlig fosforbaseret kunstgødning, og øge jordens vandoptagelseskapacitet for at opretholde et højt produktivitetsniveau. Denne sammenhæng mellem overgang til et genanvendelsessamfund, udvikling af en CO2-fattig energiøkonomi og potentiale for at skabe arbejdspladser på dette område er vigtig i det aktuelle økonomiske, miljømæssige og sociale klima.

Alfredo Antoniozzi (PPE), *skriftlig. – (IT)* Jeg stemte for denne betænkning, fordi jeg mener, at vi må prioritere effektiv og bæredygtig håndtering af bioaffald meget højt i EU, bl.a. i lyset af, at mængden af bioaffald, som vi hvert år frembringer i EU, anslås til mellem 76,5 og 102 mio. t fødevare- og haveaffald og 37 mio. t affald fra føde- og drikkevareindustrien.

Sophie Auconie (PPE), *skriftlig. – (FR)* Jeg støtter hr. Fernandes fuldt ud, hvad angår hans betænkning om Kommissionens grønbog om håndtering af bioaffald i EU. Jeg mener, at han på bedste vis har formået at tage hensyn til alle udfordringerne, hvoraf forebyggelse og genanvendelse af affald er de vigtigste. Bioaffald spiller også en vigtig rolle i forhold til en mere global udfordring, nemlig bekæmpelsen af klimaændringerne. Vi må derfor adskille bioaffald helt fra almindeligt affald, da sammenblanding er den værste løsning på længere sigt. I stedet må vi bruge bioaffaldet til kompostering eller til produktion af bioenergi, som det også understreges i betænkningen. Endelig er der stor forskel på, hvordan medlemsstaterne håndterer bioaffald i dag. Jeg går personligt ind for én samlet retsakt som den, der foreslås i denne betænkning. Til slut vil jeg gerne tilføje, at effektiv håndtering af bioaffald kan fremme den sociale samhørighed i EU, idet bl.a. genvindingsvirksomheder skaber mange arbejdspladser.

Zigmantas Balčytis (S&D), *skriftlig. – (LT)* I takt med, at EU's økonomi og territorium vokser, frembringer vi stadig større mængder affald. For at kunne håndtere bioaffaldet effektivt må vi prioritere forebyggelse og nedbringelse af mængden af affald, og for at nå dette mål må borgerne inddrages. Derudover kan bioaffald bruges som råvare ved produktion af biobrændstof, som anvendes i bioenergi-, el- og transportsektoren. Effektiv håndtering af bioaffald kan bidrage til at nå EU's mål på mindst 20 % vedvarende energi i 2020. Men for at nå målsætningen om at forvalte affaldskilderne mere effektivt og begrænse omkostningerne ved håndtering af bioaffald bør Europa-Kommissionen udarbejde et direktiv om håndtering af affaldet. Dette direktiv bør omfatte etablering af systemer til indsamling af affald, som skal være obligatoriske for medlemsstaterne, og desuden fastlægge nationale metoder til forarbejdning af bioaffald for at undgå mindre hensigtsmæssige metoder såsom deponering og forbrænding.

Mara Bizzotto (EFD), *skriftlig. – (IT)* Trods det, at jeg har visse forbehold vedrørende mulighederne for at nå nogle af de målsætninger, der anføres i Fernandes-betænkningen, har jeg besluttet at stemme for den. Gennemførelse af teknikker til håndtering af bioaffald, som skal forhindre, at dette affald bortskaffes ved deponeringsanlæg, er ikke blot ansvarlig adfærd i forhold til miljøet og lokalsamfundene, men også en strategisk investering, der styrker en potentiel ny kilde til jobmuligheder.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *skriftlig. – (PT)* Selektiv indsamling og genanvendelse af bioaffald er afgørende for bæredygtig udvikling af Europa. Jeg stemte for denne betænkning, da den opfordrer Europa-Kommissionen til senest ved årsskiftet at fremlægge et forslag til et særdirektiv om bioaffald. Direktivet bør fastlægge krav om et system til selektiv indsamling og genanvendelse af bioaffald.

Carlos Coelho (PPE), *skriftlig. – (PT)* Behandling af affald er et problem, som berører Europa og hele menneskeheden. Hver dag frembringer vi tonsvis af affald, som skader miljøet og har en negativ indvirkning på folkesundheden og vores livskvalitet. Først vil jeg gerne lykønske ordføreren, hr. Fernandes, for hans fremragende arbejde. Den nuværende lovgivning på området for bioaffald opfylder ikke kravene i forordningen om materialer. Jeg bifalder initiativet om at foreslå et særdirektiv for at nå målsætningerne om effektiv og bæredygtig håndtering af bioaffald (bedre, forenklet lovgivning, klarhed og sikkerhed). Det handler ikke kun om affaldets skadelige indvirkning på miljøet ved normale deponeringsanlæg, men også om dets vigtige rolle i forhold til gødning af jorden og hele det underliggende energipotentiale (i kraft af biogas), som kan udnyttes til at producere el, varme og brændstof til køretøjer.

Et særdirektiv om håndtering af bioaffald er i mine øjne en naturlig følge af gennemførelsen af principperne i affaldsrammedirektivet. Der er behov for at udvikle en række standarder, harmonisere fremgangsmåderne og stimulere det indre marked gennem en synergi af miljøhensyn, genanvendelse og skabelse af grønne jobs. Et ressourceeffektivt Europa er ikke blot Europa 2020, men fremtidens Europa.

Mário David (PPE), *skriftlig. – (PT)* Effektiv håndtering af bioaffald sikrer miljømæssige fordele, og oven i det bidrager den positivt på det sociale og økonomiske område. Derfor stemmer jeg for denne betænkning. Ved at håndtere vores bioaffald mere effektivt og prioritere forebyggelse/reduktion af affaldet vil vi bidrage til at sætte skub i en bæredygtig udvikling og forvaltning af naturressourcerne. Vi må heller ikke glemme den positive indvirkning, som bedre håndtering af bioaffald har på det indre markeds funktion, på landbrugets fremtid takket være bevaring og genopretning af jordens frugtbarhed og på fremme af vedvarende energi. Vi må derfor prioritere en samling af den meget store mængde lovgivning om håndtering af bioaffald i én samlet retsakt og rette fokus mod den nødvendige harmonisering af medlemsstaternes politikker gennem et særdirektiv om bioaffald.

Robert Dušek (S&D), *skriftlig. – (CS)* Affald udgør den fjerdestørste kilde til udledning af drivhusgasser i EU næst efter energisektoren, industrien og landbruget, og den vigtigste kilde til udledning fra affald er deponering på lossepladser. Deponeringsanlæggene udgør en enorm trussel, ikke blot fordi de udleder metangas, men også pga. risikoen for forurening af grundvandet, jordbunden og selvfølgelig de øverste jordlag ved deponeringsanlæggene. Stadig større områder udsættes her for uoprettelig jordbundsforringelse. Globalt set afleveres bioaffald oftest ved deponeringsanlæg, og kun en lille procentdel sorteres og oparbejdes. I EU frembringer vi hvert år op mod 100 mio. t køkken- og haveaffald og 37 mio. t affald fra føde- og drikkevareindustrien. Bioaffald spiller imidlertid en vigtig rolle i forhold til bekæmpelse af klimaændringerne, og hvis vi formår at udnytte affaldet, rummer det et enormt potentiale for produktion af vedvarende energi. Europæerne er nu klar over behovet for at sortere affald. Alligevel ender bioaffaldet næsten altid ved deponeringsanlæg.

I nogle af de ældre medlemsstater er det muligt at oplagre bioaffald i beholdere, forarbejde det og udnytte det. I de nye medlemsstater er det stort set umuligt at frasortere bioaffald eller plastic, glas og papir, da folk

ikke ved, hvad de skal gøre af det. Det er derfor afgørende at skabe forudsætninger for genanvendelse og øget energiproduktion på basis af bioaffald i samtlige medlemsstater i EU. I betænkningen tager man hånd om dette spørgsmål, og jeg vil stemme for dens vedtagelse.

Edite Estrela (S&D), *skriftlig. – (PT)* Jeg stemte for betænkningen om Kommissionens grønbog om håndtering af bioaffald i EU, da kravet om obligatoriske ordninger med særskilt indsamling og genanvendelse af bioaffald vil gøre det muligt at øge miljøbeskyttelsen i EU og bidrage til kampen mod klimaændringerne.

Diogo Feio (PPE), *skriftlig. – (PT)* Alene synet af de mængder bioaffald, som vi hver dag smider væk pga. vores private forbrug, bør minde os om behovet for at udforske de bedste metoder til at genbruge affaldet og minimere dets indvirkning på miljøet. Hvis vi også medregner industriens forbrug, bliver dette behov hurtigt meget presserende, og det bør motivere både de politiske beslutningstagere og specialisterne til at intensivere udforskningen af de mest velegnede processer og metoder. Jeg mener, at et direktiv, der sigter mod reelt at forbedre håndteringen af denne slags affald, vil være til stor gavn for borgerne i alle medlemsstater.

José Manuel Fernandes (PPE), *skriftlig. – (PT)* Jeg glæder mig over vedtagelsen af denne betænkning, som jeg er ordfører for, og hvori vi støtter udarbejdelsen af et særdirektiv om bioaffald senest ved udgangen af 2010 og fastlæggelsen af en ordning med særskilt indsamling i medlemsstaterne, undtagen hvis dette ikke er den bedste løsning ud fra et miljømæssigt eller økonomisk synspunkt.

Det anslås, at vi i EU hvert år frembringer omkring 100 mio. t bioaffald. Denne slags affald er den fjerdestørste kilde til drivhusgasemissioner i EU, navnlig når det afleveres ved deponeringsanlæg. Med den her fremlagte betænkning forsøger vi at tilskynde til at lede bioaffaldet væk fra deponeringsanlæggene, fremme produktionen af kompost af høj kvalitet til genopretning af jordbunden uden kemiske produkter og opmuntre til produktion af vedvarende energi. Til dato har Europa-Kommissionen insisteret på, at der ikke er behov for et direktiv om denne affaldsstrøm.

Jeg håber, at kommissæren med ansvar for Generaldirektoratet for Miljø læser betænkningen, bemærker holdningen hos et flertal i Parlamentet og anlægger en bredere synsvinkel i forhold til denne sag. Vi har et ambitiøst, men realistisk mål. Vi kræver et særdirektiv, som skaber klarhed og sikkerhed, og vi håber, at kommissæren ser positivt på Parlamentets ønsker.

João Ferreira (GUE/NGL), *skriftlig. – (PT)* Fornuftig håndtering af bioaffald, som er afgørende for menneskehedens overlevelse og for, at vi kan leve i harmoni med naturen, må ikke kun anskues ud fra kommercielle interesser. I denne betænkning taler man om "indførelse af en obligatorisk ordning med særskilt indsamling for medlemsstaterne" og hensigtsmæssig behandling af bioaffald gennem anaerob nedbrydning og kompostering. Vi er i store træk enige i disse principper, men vi er dog nødt til at påpege visse problemer. Dels er der de tekniske problemer, der ligger i de foreslåede behandlingsmetoder, og som vi ikke kan se bort fra, og dels er disse metoder meget bekostelige. Det store spørgsmål, som ikke besvares i betænkningen, er hvem der skal betale.

Betænkningen er slap, hvad angår foranstaltninger til forebyggelse af affaldsproduktion, idet man næsten udelukkende retter fokus mod genanvendelse af affaldet. Affaldsreduktion er en af de bedste metoder til at bekæmpe problemer med affald. Her tænker jeg på muligheden for kompostering i de enkelte husholdninger, hvorved meget af bioaffaldet kan ledes uden om det generelle håndteringssystem – et emne, som slet ikke behandles i betænkningen. Hvad angår kompostering, er det ikke nok at sige, at vi er nødt til at kompostere. Vi må sikre betingelserne for brug af metoden uden begrænsninger og uden tekniske eller videnskabelige grundlag, som kun favoriserer øget konkurrence fra producenterne af kunstgødning.

Françoise Grossetête (PPE), *skriftlig. – (FR)* Jeg stemte for grønbogen om håndtering af bioaffald (bionedbrydeligt affald) i EU.

Der er stor forskel på de medlemsstater, der genbruger mindst – 90 % deponering, 10 % genanvendelse og energiudnyttelse – og de mest effektive stater med 10 % deponering, 25 % energiudnyttelse og 65 % genanvendelse.

Bioaffald spiller en vigtig rolle i kampen mod klimaændringerne og rummer et interessant potentiale, hvad angår beskyttelse af jordbunden og fremme af vedvarende energiproduktion. Medlemsstaterne må træffe foranstaltninger for at skabe grobund for særskilt indsamling af bioaffald – f.eks. til kompostproduktion. Vi må have et reelt europæisk kompostmarked, da kompostering er den behandlingsmetode, der egner sig bedst til grønt affald og rummer den fordel, at den kan bruges til gødning af jorden.

Tilfredsstillende håndtering af bioaffald giver os således ikke blot miljømæssige fordele, men også økonomiske fordele.

Ian Hudghton (Verts/ALE), *skriftlig. – (EN)* Parlamentets udbredte opbakning til Fernandes-betænkningen er et godt tegn. Det viser, at denne forsamling er enig om at tage emnet alvorligt, og sender et klart signal til de øvrige institutioner og til medlemsstaterne. Så sent som i sidste måned offentliggjorde den skotske regering en nul-affaldsplan, hvori man tager hånd om mange af de spørgsmål, som behandles i Kommissionens grønbog. Vi må skride til handling på EU-plan, og dagens afstemning bør sikre, at vi gør fremskridt.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), *skriftlig. – (FR)* I denne betænkning anlægger man den rette indgangsvinkel. Med forslaget om at gå bort fra deponering af affald, favorisere kompostering og forbrænding og sikre, at der indgår energiudnyttelse ved forbrænding, vender betænkningen på sin vis tilbage til de rammer for økologisk planlægning, som vi er fortalere for. Dette hilser jeg velkommen. Men ved at anbefale udvinding af biobrændstof og incitamenter til privatisering af affaldshåndteringen istemmer man liberalismens lovsang uden tanke for dens fiaskoer. Jeg undlader derfor at stemme.

Nuno Melo (PPE), *skriftlig. – (PT)* Jeg mener, at foranstaltningerne rettet mod at forbedre håndteringen af bioaffald i EU er afgørende i betragtning af de store miljømæssige og økonomiske fordele, som de vil medføre. Med den økonomiske og territoriale udvidelse af EU øges vores affaldsmængder konstant, og det anslås, at vi i EU hvert år frembringer omkring 100 mio. t bioaffald i form af fødevare- og haveaffald og 37 mio. t affald fra føde- og drikkevareindustrien. Meget af dette bionedbrydelige have-, køkken- og fødevareaffald kan og bør anvendes som en vedvarende energikilde og i genbrugsmaterialer. På denne måde kan vi bidrage til ikke blot at bekæmpe klimaændringerne, men også til at fremme en sundere jordbund og mindske tabet af biodiversitet.

Andreas Mölzer (NI), *skriftlig. – (DE)* Det er vigtigt for miljøet, at vi bruger de tilgængelige råmaterialer fornuftigt, og dette gælder også genanvendelse af bioaffald, hvis affald ikke kan undgås. Denne form for miljøbevidsthed vokser støt i befolkningen, som således får en bedre forståelse af formålet med miljø- og klimabeskyttelsen. Der har traditionelt været forskelle blandt medlemsstaterne f.eks. med hensyn til, hvordan bioaffald skal bruges til at producere energi. I betragtning af, at der allerede er foretaget temmelig store investeringer inden for dette område, ville det være fornuftigt at anerkende de nationale forskelle i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet. Dette aspekt behandles ikke i tilstrækkelig grad i denne betænkning, og derfor undlod jeg også at stemme.

Justas Vincas Paleckis (S&D), *skriftlig. – (EN)* Jeg stemte for betænkningen om Kommissionens grønbog om håndtering af bioaffald i EU, hvori man udtrykker et stærkt engagement i forhold til at bekæmpe klimaændringerne og afbøde den negative indvirkning fra den økonomiske vækst. Vi har længe drøftet behandling af bioaffald i EU-institutionerne, og det kan ikke forbigå ens opmærksomhed, hvor meget situationen har ændret sig inden for de seneste år. Mens vi i forhandlingerne skal være opmærksomme på de teknologiske fremskridt, der er gjort, må vi heller ikke glemme, at ikke mindre end 11 nye medlemsstater sammen med Litauen er blevet optaget i EU, og at de alle anvender en bestemt praksis i forhold til affaldshåndtering. Da den årlige mængde bioaffald i EU anslås til mellem 76,5 og 102 mio. t i form af fødevare- og haveaffald og op til 37 mio. t fra føde- og drikkevareindustrien, er det særdeles vigtigt at bane vejen for drøftelser om, hvorvidt der er behov for fremtidige politiske foranstaltninger på området. Ved at forbedre håndteringen af bioaffald og udvikle brugen af bioaffald som en ressource vil vi opnå betragtelige økonomiske, sociale og miljømæssige gevinster og bidrage til at gøre EU til et ressourceeffektivt "genanvendelsessamfund".

Alfredo Pallone (PPE), *skriftlig. – (IT)* Bionedbrydeligt affald i form af have-, køkken- og fødevareaffald udgør omkring en tredjedel af det kommunale affald og kan have en væsentlig indvirkning på miljøet. Når dette affald bortskaffes ved deponeringsanlæg, udleder det metangas – en drivhusgas, der er 23 gange så kraftig som kuldioxid og en af de vigtigste årsager til klimaændringerne.

Mens affaldshåndteringen i EU overordnet set er underlagt en lang række bestemmelser, er der på området for bionedbrydeligt affald plads til yderligere forbedringer, navnlig i betragtning af, at dette affald kan genbruges og anvendes som en vedvarende energikilde.

Derfor vil et særdirektiv om håndtering af bioaffald være en afgørende faktor for gennemførelsen af de principper, der følger af affaldsrammedirektivet og de øvrige direktiver om affaldshåndtering generelt. Jeg har blot et enkelt forbehold, og det vedrører den fleksibilitet, som direktivet skal have på lokalt plan for at gøre det muligt at vælge den miljømæssigt og økonomisk bedste løsning.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), *skriftlig. – (PT)* Jeg glæder mig over, at denne betænkning er blevet vedtaget med et overvældende flertal, da den vedrører det vigtige spørgsmål om håndtering af bioaffald i EU, og da man i betænkningen anmoder Europa-Kommissionen om at udarbejde et direktiv, der sikrer en obligatorisk ordning med særskilt indsamling af affald for alle medlemsstater.

Affaldshåndtering udgør virkelig et alvorligt og aktuelt problem, som vi må løse hurtigst muligt, navnlig i betragtning af, at EU frembringer omkring 100 mio. t bioaffald om året. Det skal også understreges, at bekæmpelsen af klimaændringerne – et område, hvor EU har forpligtet sig og er førende i verden – kræver ordentlig håndtering af affaldet, da det er den fjerdestørste kilde til drivhusgasudledning i EU.

Bioaffald kan desuden genbruges til at producere bioenergi og biobrændstoffer. Genanvendelsesindustrien skaber i øjeblikket omkring 250 arbejdspladser ved genanvendelse af 10 000 t affald. Opfordringen til at udarbejde et særdirektiv om håndtering af bioaffald er et vigtigt bidrag i denne betænkning i erkendelse af, at vi i dag har for mange forskellige standarder for bioaffald, og at der er behov for mere klarhed, forenkling og juridisk præcision.

Marit Paulsen, Olle Schmidt og Cecilia Wikström (ALDE), *skriftlig. – (SV)* Vi har valgt at støtte Fernandes-betænkningen for at markere, at miljøvenlig håndtering af bioaffald i Europa er vigtig, hvis vi skal mindske klimaændringerne og ødelæggelsen af miljøet. Vi må dog understrege, at vi bør sikre dette ved at gennemføre og efterleve den nuværende lovgivning ordentligt og ikke ved at indføre nye indviklede bestemmelser.

Rovana Plumb (S&D), *skriftlig. – (RO)* Et af de strategiske mål i forbindelse med håndtering af affald er at ændre EU til et genanvendelsessamfund. Den enorme mængde bioaffald, som vi hvert år frembringer i EU (skønsmæssigt mellem 76,5 og 102 mio. t – herunder ca. 8 mio. t i Rumænien) må ikke bare gå til spilde. Bioaffald spiller en vigtig rolle i bekæmpelsen af klimaændringerne (i 2004 udledte man i alt 109 mio. t drivhusgasser i affaldssektoren), og dette affald rummer et værdifuldt potentiale i forhold til at beskytte jordbunden og fremme produktionen af vedvarende energi.

Vi kan således fremme en bæredygtig udvikling gennem effektiv forvaltning af ressourcerne. Dette indebærer hensigtsmæssig håndtering af bioaffald i overensstemmelse med standardbestemmelser på EU-plan, fremme af teknologiske nyskabelser og frembringelse af grønne jobs (genanvendelsesindustrien skaber f.eks. op til 250 job ved genanvendelse af 10 000 t affald).

Hvis vi skal forbedre økonomien, beskytte miljøet og bidrage til at nå målene for EU 2020-strategien, er det derfor nødvendigt med en obligatorisk ordning med særskilt indsamling, genanvendelse af bioaffald, et specifikt direktiv om bioaffald, initiativer til fremme af forskning og innovation samt øget bevidsthed blandt borgerne om foranstaltninger, der forhindrer ophobning af affald.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *skriftlig. – (EN)* Udkastet til betænkningen indeholdt i forvejen de mest relevante emner for os i Gruppen De Grønne. Vi fokuserede på problemerne med genvinding af bioaffald i form af forbrænding med energiudnyttelse, idet vi anførte, at genanvendelse af bioaffald klart bør foretrækkes frem for forbrænding, da vi herved ikke blot undgår udledning af metangas, men også bidrager til bekæmpelsen af klimaændringerne gennem kulstofbinding og forbedret jordbundskvalitet. Dette indgik i betragtningerne i den tekst, som udvalget vedtog.

Oreste Rossi (EFD), *skriftlig. – (IT)* Vi støtter Kommissionens grønbog om håndtering af bioaffald. Med indførelse af ordninger med særskilt indsamling, fastsættelse af standarder for kompost, retningslinjer for forebyggelse af organisk affald, anvendelse af livscyklusbegrebet og konsekvensanalyser vedrørende affald har vi et udgangspunkt for at sikre øget effektivitet og øgede besparelser. Vi håber således på, at der indføres obligatoriske ordninger med særskilt indsamling i alle EU-stater, undtagen hvis dette ikke er praktisk gennemførligt af økonomiske eller miljømæssige årsager.

Nuno Teixeira (PPE), *skriftlig. – (PT)* Håndtering af bioaffald i EU er et ekstremt vigtigt emne nu om dage, ikke blot på grund af de enorme mængder affald, som vi producerer hvert år (omkring 139 mio. t), men også i lyset af de fortsatte klimaændringer, som vi er vidne til. Det er pr. definition uundgåeligt, at vi frembringer bioaffald, men vi kan undgå uhensigtsmæssig håndtering af dette affald, navnlig at det blot afleveres ved deponeringsanlæg, da dette er den primære kilde til udledning af gasser i ozonlaget.

Affaldet kan omdannes og udgøre en merværdi for samfundet, for hvis vi kan drage nytte af det, kan vi forny vores industrier og udnytte ressourcer, som ellers ville gå til spilde. Her tænker jeg bl.a. på muligheden for at øge affaldets værdi ved produktion af bioenergi, som kan omdannes til el og varme, og biobrændstoffer,

der udgør et alternativ til de fossile brændstoffer, som næsten er opbrugt pga. vores uophørlige forbrug. Betænkningen er et vigtigt skridt i retning af bæredygtig udvikling af EU, og jeg er helt enig med ordføreren i, at vi bedst kan nå vores politiske mål i forhold til både miljøet og det indre marked ved at udarbejdet et direktiv om bioaffald.

Georgios Toussas (GUE/NGL), *skriftlig. – (EL)* Parlamentsmedlemmerne fra det græske kommunistparti stemte imod betænkningen, som er i tråd med Kommissionens grønbog og loyalt følger den miljøfjendtlige linje, som EU har udstukket til fordel for masseforbrænding af blandet affald, og som Fællesskabets institutioner (Rådet og Kommissionen) og monopolernes politiske repræsentanter i Parlamentet har tilsluttet sig. I betænkningen prioriterer man "energiudnyttelse" af kommunalt bioaffald gennem "anaerob" nedbrydning til produktion af biogas, idet man mener, at forbrænding er et "brugbart alternativ". Dette gør man, selv om det er almindelig kendt, at disse metoder har en negativ indvirkning i form af miljøforurening og -ødelæggelse og ikke rummer nogen fordele. Samtidig nedgraderer man aerob nedbrydning til andenpladsen, selv om dette er en skånsom, enkel, gennemprøvet og sikker teknologi, der frembringer et stabilt produkt af høj kvalitet til en langt lavere pris. Baggrunden for dette er, at teknikken ikke sikrer storkapitalen høj profit, og at den ikke har relation til de øvrige lige så miljøskadelige, fælleseuropæiske politikker til fremme af forbrænding af biomasse og biobrændstoffer. Betænkningen beviser, at EU og kapitalens politiske ansigt i Parlamentet er til for at tjene monopolernes profit på bekostning af arbejdernes sundhed – ja, faktisk deres liv.

Marie-Christine Vergiat (GUE/NGL), *skriftlig. – (FR)* Jeg stemte for denne betænkning, hvori Parlamentet opfordrer Europa-Kommissionen til at træffe foranstaltninger vedrørende behandling og håndtering af bioaffald – altså det affald, der stammer fra tilberedning og indtagelse af måltider, grønt affald (fra haver, parker osv.), industrien (træ m.m.) – navnlig ved at fremlægge et udkast til et direktiv. Herved gentager Parlamentet den anmodning, som det fremsatte under revisionen af fællesskabslovgivningen om affald i 2008.

Parlamentet anmoder især om, at sortering af bioaffald gøres obligatorisk, at affaldet genvindes, og at kompost klassificeres ud fra dets kvalitet.

Kommissionen og medlemsstaterne må træffe foranstaltninger, så europæerne bliver bevidste om de miljømæssige fordele ved at forarbejde biologisk affald. Der er nemlig tale om mellem 118 og 138 mio. t organisk affald, der i vid udstrækning blandes med almindeligt affald, men som kunne genvindes til andre formål.

Det er derfor vigtigt, at Kommissionen hurtigt griber fat om nældens rod, så meget desto mere fordi miljøproblematikken på baggrund af fiaskoen ved topmødet i København er sat på vågeblus for at sige det mildt.

8. Stemmerettelser og -intentioner: se protokollen

(Mødet udsat kl. 13.05 og genoptaget kl. 15.00)

FORSÆDE: Jerzy BUZEK
Formand

9. Godkendelse af protokollen fra foregående møde: se protokollen

10. Økonomisk styring i EU og euroområdet samt overvågning af nationale budgetter (forhandling)

Formanden. – Næste punkt på dagsordenen er erklæringen fra formanden for Kommissionen om økonomisk styring i EU og euroområdet samt overvågning af nationale budgetter (2010/2773(RSP)).

José Manuel Barroso, *formand for Kommissionen. – (FR)* Hr. formand, mine damer og herrer! Den økonomiske styring rummer en stor udfordring for EU's fremtid. Da kommissionsformand Delors i 1993 tydeliggjorde behovet for tættere koordination af de økonomiske politikker, blev dette afvist af mange medlemsstater.

Og da den første Kommission, som jeg havde æren af at være formand for, bragte dette spørgsmål op i sin rapport på tiårsdagen for den økonomiske og monetære union i 2008, var der ikke mange, som lyttede. Ikke desto mindre understregede jeg behovet for at fremkomme med et passende svar på spørgsmålet om økonomisk styring i mine retningslinjer for indeværende mandatperiode, som vi drøftede sammen for omkring et år siden.

Kommissær Rehn forhandlede derefter sagen med Dem under hans høring. På det tidspunkt havde Kommissionen allerede bekendtgjort sine intentioner om at fremsætte forslag til styrkelse af den økonomiske styring i EU, navnlig i euroområdet. Desværre har krisen vist, at vi havde ret. Disse forhandlingers vigtighed anerkendes imidlertid nu, og jeg kan kun bifalde, at forudsætningerne endelig er til stede for at gå videre i retning af ægte europæisk, økonomisk styring.

På denne baggrund fremlagde Kommissionen den 12. maj detaljerede forslag. Disse forslag har holdt liv i forhandlingerne, bl.a. med Parlamentet, og navnlig i arbejdet i taskforcen med formanden for Det Europæiske Råd i spidsen. Kommissionen glæder sig over de fremskridt, der er gjort i dette arbejde, og den enighed, der er opnået indtil nu, som viste sig meget tydeligt på Det Europæiske Råds møde.

For at opretholde denne dynamik vedtog Kommissionen igen sidste onsdag en række forslag, som, når de er omsat i lovgivningsinitiativer, vil kunne gennemføres fra og med 2011, hvis de vedtages i god tid. Disse forslag indebærer ingen ændring af traktaten. Vi må handle nu inden for de retlige rammer, som vi har i dag. Dette er ikke nogen begrænsning. De nye muligheder, som Lissabontraktaten rummer, kan og skal udnyttes fuldt ud, for vi har ikke længere tid til at vente. Vores medborgere, vores virksomheder og vores økonomi kræver, at vi tager initiativer. Det er vores ansvar at træffe beslutninger og handle nu.

økonomiske krise er EU blevet stillet over for en række alvorlige udfordringer. Styrkelsen af den økonomiske styring er naturligvis kun ét aspekt ved EU's reaktion på krisen.

Reaktionen har også omfattet andre dimensioner, herunder den omfattende reform af reguleringen af de finansielle markeder og forslagene til en ny europæisk overvågningsordning. Som jeg sagde i morges, er en aftale inden for rækkevidde i de kommende dage. Jeg opfordrer alle parter til at fastholde den positive dynamik for at sikre, at de nye myndigheder kan gå i gang med deres arbejde i starten af 2011. Dette vil også holde Europa i førertrøjen med hensyn til at gennemføre vores G20-forpligtelser på dette område i form af foranstaltninger til sikring af finansiel stabilitet, først gennem hjælpeprogrammet til fordel for Grækenland og derefter gennem mekanismerne til støtte for euroområdet som helhed og sidst, men ikke mindst, gennem et program for vækst og jobs baseret på strukturreformerne i Europa 2020-strategien.

I vores reaktion på krisen anlægger vi en holistisk indgangsvinkel. Vi stabiliserer, vi konsoliderer og vi moderniserer. Vi forbereder vores sociale markedsøkonomi for at sikre vores borgere en bedre fremtid. Men lad mig for en stund fokusere på økonomisk styring.

De seneste måneders udfordringer har drejet sig om, hvorvidt vores økonomiske styring matcher det nye pres, der lægges på vores økonomiske og finanspolitiske stabilitet. Vi har de fornødne traktatbestemmelser på plads, som gør det muligt for os at handle, og vi har også institutionerne. Vi skal blot få det til at fungere.

Vi har stået over for reelle risici, som vi heldigvis modstod. Nu er vi i færd med at lukke de huller, som vi har udpeget, for at forberede os på lignende risici i fremtiden. Først underrettede jeg Parlamentet om de idéer, som vi konkretiserede i Kommissionens meddelelse af 12. maj. Vores forhandlinger siden da afspejles i Kommissionens meddelelse af 30. juni. Nu bevæger vi os ind i den operationelle fase, hvor Kommissionen allerede er klar til at fremlægge lovforslag i september.

Før jeg beskriver emnerne i detaljer, vil jeg gerne understrege, hvor meget det har gavnet denne proces at udveksle synspunkter med Det Europæiske Råd, taskforcen under ledelse af Det Europæiske Råds formand og ikke mindst Parlamentet. Vores samarbejde har hjulpet os med at skabe reel europæisk fremdrift. Jeg håber, at dette senere vil blive omsat i hurtig behandling og vedtagelse af lovforslag.

Vores tilgang til økonomisk styring består i at indføre regler, der er mere omfattende og mere effektive. Den nuværende traktat giver os rigeligt med råderum til at gøre dette, og jeg er overbevist om, at fællesskabsmetoden endnu en gang vil give os det rette svar.

Vi har behov for en mere effektiv overvågningsordning, der er både strammere og bredere, som dækker budgetmæssige, makroøkonomiske og strukturelle politikker, og hvor vi anerkender, at hver enkelt medlemsstat har sine egne særlige forhold. Samtidig skal ordningen dog også afspejle den indbyrdes afhængighed, som vi alle ved er afgørende for den europæiske økonomi.

Dette betyder, at vi for det første har behov for øget koordination, og her er det "europæiske halvår" et centralt element. Det vil øge den økonomiske gennemsigtighed og tilskynde til forudgående peer reviews blandt medlemsstaterne. Hvis medlemsstaterne fremlægger deres stabilitets- og konvergensprogrammer og deres nationale reformprogrammer samtidig, vil vi sikre en virkelig koordineret tilgang. Dette europæiske perspektiv vil være et aktiv for medlemsstaterne, når de planlægger, drøfter og vedtager deres budgetter i overensstemmelse med de nationale forfatningsmæssige procedurer.

For det andet har vi behov for den troværdighed, der sikres gennem mere effektiv håndhævelse. Til dette skal vi bruge en mere raffineret værktøjskasse med incitamenter og sanktioner samt en mere effektiv kombination af forebyggende og korrigerende foranstaltninger. Vi må have en stabilitets- og vækstpagt, som er målrettet, ikke kun i forhold til underskudskriteriet, men også i forhold til gæld – en pagt med bid i, som respekteres. De mest effektive sanktioner er naturligvis dem, som man ikke behøver at anvende, fordi de skaber incitamentet til at overholde kravene, men for at opnå dette må reglerne være skrappe nok til at afkræve denne respekt.

Jeg vil gerne gøre dette helt klart. Uden et strengere system med incitamenter og sanktioner vil vi ikke kunne styrke den økonomiske styring på troværdig vis. Hvis en medlemsstat ikke overholder de regler, som vi er enedes om i fællesskab, må den være indstillet på, at det får konsekvenser. Dette betyder også, at sanktionerne skal gælde alle medlemsstater på lige vilkår. Parlamentet kan være forvisset om, at Kommissionen vil gøre sit yderste for at sikre, at dette bliver tilfældet.

Hvad angår økonomiske sanktioner, har vi foreslået at basere disse på en bredere vifte af udgiftsposter på EU's budget end tidligere. Kort sagt skal alle medlemsstater fremover risikere at miste midler fra EU-budgettet i tilfælde af vedvarende manglende overholdelse af de finanspolitiske regler. Disse regler skal desuden anvendes nærmest automatisk, hvad angår den korrigerende del af stabilitets- og vækstpagten.

Timingen af foranstaltningerne er også afgørende. Vi må ikke falde i den fælde, hvor vi venter for længe, før vi anvender sanktioner. Incitamenterne og sanktionerne skal fremskyndes, så vi træffer foranstaltninger, før situationen er ude af kontrol. Forebyggende foranstaltninger kan være meget mere effektive end korrigerende, men det kræver disciplin og politisk vilje.

Et af de svageste punkter ved de nuværende regler er manglen på mekanismer til håndtering af de problemer, der opstår i de såkaldt gode tider. Dette tager vi hånd om i vores forslag, navnlig hvad angår euroområdet.

For det tredje skal vores overvågning indfange alle centrale elementer. Den må ikke begrænses til finanspolitikken, da vi har set, at et så snævert perspektiv ikke giver de ønskede resultater. Vi må have redskaber, som registrerer makroøkonomiske ubalancer blandt medlemsstaterne.

Disse ubalancer svækker samhørigheden i EU, navnlig i euroområdet. En større resultattavle med mange indikatorer vil give os de oplysninger, som vi behøver for at udpege øget divergens og foreslå afhjælpende foranstaltninger. Disse foranstaltninger skal naturligvis suppleres med hensigtsmæssige håndhævelsesmekanismer.

For det fjerde har vi ud over strengere finanspolitiske regler også behov for at sætte skub i de strukturreformer, den innovation og den samhandel, som vil bringe Europa tilbage på sporet med hensyn til vækst og jobskabelse i fremtiden. Det er trods alt det, som vores Europa 2020-strategi handler om. Det Europæiske Råd bakkede op om denne strategi for fjorten dage siden, og nu må vi omsætte den i praksis og sikre, at der er harmoni mellem de nationale politikker og EU-politikken, idet vi skaber en positiv udvikling, hvor vækst i én del af Europa bidrager til at skabe vækst i andre dele.

For det femte vil jeg gerne gentage, at det er helt afgørende, at vi sikrer en gennemsigtig og solid regulering af finansmarkederne, og jeg opfordrer alle berørte aktører til at vedtage de nødvendige reformer så hurtigt som muligt.

Jeg vil gerne fremhæve den historiske dimension ved de reformer, som vi foreslår. De er en reaktion på de udfordringer, som vores fælles valuta møder her i Europa, men de har også en vigtig indvirkning på de globale finansmarkeder.

Tiden er inde til at give Den Økonomiske og Monetære Union de redskaber, som den behøver for at kunne fungere fuldt ud, så vi sikrer dens troværdighed. Det er ikke blot nogle tekniske regler, der er på spil her, men derimod euroens fremtid og i en vis udstrækning hele vores europæiske projekts fremtid.

For at gøre alt dette muligt må vi fjerne enhver tvivl om, at verden har forandret sig, og at vores forslag vedrørende økonomisk styring ikke blot er mere af samme skuffe, men et sandt gennembrud. I dag er forudsætningerne til stede for at samle stabilitets- og vækstpagten, den økonomiske styring og strukturreformerne i et sammenhængende system inden for Den Økonomiske og Monetære Union.

Dette system skal udnytte alle vores redskaber til fremme af vores fælles mål, nemlig strukturfondene, budgetovervågningen og de reformer, der lægges op til i Europa 2020-strategien.

Dette er en strategi for hele EU. Der er ikke blot tale om tilføjelse af forskellige strategier. Der er tale om en reel økonomisk strategi for Europa, men vi kan kun få en fælleseuropæisk økonomisk strategi, hvis vi har et fuldt udbygget system til økonomisk styring. Systemet med incitamenter og sanktioner skal imidlertid afspejle det særlige ansvar, der påhviler de medlemsstater, som allerede har indført den fælles valuta, i streng overholdelse af de retlige rammer. Disse medlemsstater deler vores fælles gode, euroen, og det vil ikke være acceptabelt, hvis nogle medlemmers dårlige adfærd bringer alle de øvrige i fare.

Jeg er overbevist om, at disse forslag hurtigt vil øge den økonomiske samhørighed i EU, alt imens de bevarer de forskelle, der nødvendigvis må være blandt de medlemsstater, som er med i euroområdet, og selvfølgelig respekterer de stater, der endnu ikke er med.

Den aktuelle situation kræver ambitioner og mod. Kommissionens forslag vil både inden for EU og i forhold til resten af verden sende et klart signal om, at EU er opgaven voksen. Det er derfor altafgørende, at vores tre institutioner følger det samme spor og samarbejder om at færdiggøre og godkende disse forslag i en ånd præget af gensidig tillid og tro på vores fælles fremtid.

Det er vigtigt, at alle vores samarbejdspartnere på verdensplan forstår, at vi er klar til at gøre alt, hvad der skal til for at forsvare euroen og dens stabilitet. Det er Kommissionens opgave at bruge sin initiativret til at fremme Europas og vores medborgeres fælles interesser. Kommissionen er fast besluttet på at løfte denne opgave og overbevist om, at disse forslag viser den rette vej fremad for Europa.

(Bifald)

Corien Wortmann-Kool, *for PPE-Gruppen. – (NL)* Hr. formand! Kommissionsformand Barrosos og kommissær Rehns forslag er et vigtigt skridt i retning af at styrke den økonomiske styring i Europa. Jeg vil gerne hylde Kommissionens repræsentanter for aktivt at udøve deres initiativret i stedet for at vente og se, hvad Rådets taskforce kommer frem med. Det Europæiske Folkepartis Gruppe (Kristelige Demokrater) hilser forslagene velkommen og ønsker at indgå i et tæt og energisk samarbejde med Kommissionen og Rådet for at gennemføre dem. Vi ønsker også at samarbejde om at tage det næste skridt i retning af fællesskabsmetoden. Vi har ikke brug for nye institutioner, men derimod behov for, at Europa-Kommissionen spiller en stærk, uafhængig rolle, og at Det Europæiske Råd forpligter sig til en fælles tilgang og demokratisk kontrol fra Parlamentets side. Efter PPE-Gruppens mening er dette ingredienserne til de lovforslag, som vi skal præsenteres for først i september.

Vi har store forventninger til det europæiske halvår og koordinationen af de nationale handlingsprogrammer. Der er behov for omfattende reformer og pinefulde foranstaltninger i medlemsstaterne for at styrke deres konkurrenceevne og herved skabe jobs og velstand for vores medborgere. Vi har også store forventninger til foranstaltningerne til styrkelse af stabilitets- og vækstpagten, hvor man vil gøre brug af sanktioner. Kommissionsformanden kaldte rækken af foranstaltninger for en "værktøjskasse". Meget vil afhænge af det nærmere indhold i denne værktøjskasse.

Et af fodboldholdene i Nederlandene har mottoet "handling frem for ord". Handling frem for ord er netop, hvad Parlamentet ønsker i forhold til at styrke den økonomiske styring, og også når det handler om lovgivningen vedrørende europæisk overvågning af de finansielle institutioner. Rådet tog de Larosière-betænkningen til sig, men nu skal den omsættes i praksis og gennemføres i lovgivningen, så vi får tilsynsmyndigheder med reelle beføjelser, som kan indlede arbejdet den 1. januar. Så nu er det altså op til Rådet at sikre dette. Parlamentet stemmer i morgen, men vi skal lade døren stå åben for, at Rådet kan indgå en aftale ved Økofin-Rådets møde i denne måned og bakke op om Parlamentets holdning vedrørende denne nye tilsynsmyndigheds beføjelser. For Parlamentet vil stå fast – ikke af hensyn til egne interesser, men derimod borgernes – for at genoprette roen på de finansielle markeder, så vi igen kan se fortrøstningsfuldt på fremtiden.

Stephen Hughes, *for S&D-Gruppen. – (EN)* Hr. formand! Vi er bekymrede for, at formand Barrosos og kommissær Rehns forslag ikke er tilstrækkelig velafvejede. Finanspolitisk stabilitet kan ikke sikres uden

kraftig økonomisk vækst og høj beskæftigelse. De nuværende og planlagte stramningsforanstaltninger vil medføre en længerevarende periode med lav vækst, øget arbejdsløshed og yderligere social udstødelse.

Hr. kommissionsformand! Jeg ved, at De ikke mener, at yderligere millioner af arbejdsløse og mere social udstødelse er en acceptabel pris at skulle betale for hurtig finanspolitisk konsolidering. Men det ser ud til at være den kurs, som De har udstukket. I Deres forslag fra sidste uge mener jeg ikke, at De har forstået pointen. Der er behov for et kvalitativt spring fremad i vores økonomiske politik og i styringen af den, men det bør føre frem til en velafvejet politisk dagsorden, hvor vi kombinerer finanspolitisk ansvarlighed med økonomisk effektivitet og social retfærdighed. De har imidlertid udeladt flere særdeles relevante valgmuligheder, som virkelig kunne sikre et kvalitativt spring fremad på dette område. Reel koordination af den økonomiske politik bør give mulighed for en mere differentieret konsolideringsplan for Europa i stedet for denne kortsigtede stramningsdagsorden med "one size fits all"-løsninger, som ikke giver nogen økonomisk mening.

For det andet må De fremlægge en dagsorden for den økonomiske politik med fokus på jobs og finanspolitisk konsolidering. I dag har vi kun en dagsorden, der sigter mod nedbringelse af underskud på bekostning af jobs.

For det tredje har vi behov for stærke forslag til, hvordan vi sikrer tilstrækkelig offentlig finansiering til den nyligt vedtagne Europa 2020-strategi, herunder nye indtægter fra beskatning af finansielle transaktioner og andre kilder. Det haster desuden med praktiske forslag fra Kommissionen til, hvordan vi flytter skattebyrden væk fra arbejde så hurtigt som muligt. Skatten på arbejde er alt for høj i en række medlemsstater.

Sidst, men ikke mindst, fokuserer Kommissionen i en ny stabilitets- og vækstpagt mere på negative sanktioner end positive incitamenter, selv om dette kunne være en meget lovende kurs at følge. Jeg håber, at De vil genoverveje sagen og fremlægge en mere velafvejet vifte af forslag til efteråret.

Guy Verhofstadt, *for ALDE-Gruppen. – (FR)* Hr. formand! Jeg er tilfreds med kommissionsformandens redegørelse om pakken, og jeg foreslår, at De udøver Deres initiativret og forelægger den hurtigst muligt. Forelæg den for Rådet og Parlamentet, da EU er baseret på denne mekanisme. Kommissionen har initiativretten på dette område.

Jeg vil således ønske den nyligt oprettede taskforce held og lykke, men Kommissionen er i sidste ende nødt til at leve op til sit ansvar og forelægge et forslag for de forskellige institutioner.

Der er imidlertid fortsat en række åbne spørgsmål vedrørende denne pakke.

For det første er det ikke afklaret, hvem skal varetage denne økonomiske styring. Er det medlemsstaterne, Rådet eller Fællesskabets institutioner – dvs. Den Europæiske Centralbank og Kommissionen? Europa-Parlamentet har en helt klar holdning til dette spørgsmål, idet det er en opgave for Fællesskabets institutioner, da medlemsstaterne aldrig har vist, at de er i stand til at varetage denne styring selv. Det fungerer ikke, det har aldrig tidligere fungeret, og det vil heller ikke fungere fremover.

For det andet er jeg enig i, at der skal indføres sanktioner, men ikke kun for manglende overholdelse af stabilitetspagten, idet denne pagt kun er et aspekt af politikken, hvilket De selv påpegede. Vi skal f.eks. også indføre sanktioner for at fremme konkurrenceevnen, strukturreformer og den europæiske økonomi. Der skal indføres sanktioner, og jeg vil gerne opfordre en række medlemsstater til at være mere konsekvente på dette område. De forsvarer – eller endog stiller krav om – sanktioner for manglende overholdelse af stabilitetspagten, men de er langt mere tilbageholdende, når vi taler om sanktioner i forbindelse med Europa 2020 ud fra et konkurrencemæssigt synspunkt. Vi skal gøre enten det ene eller det andet. Hvis vi ønsker sanktioner, skal de anvendes over hele linjen.

For det tredje skal vi også udarbejde en strategi for økonomiske vækst. Vi kan ikke blot sige, at vi vil nedbringe underskuddene. Denne nedbringelse er nødvendig – og som tidligere budgetminister ønsker jeg også at nedbringe underskud – men vi har derudover også brug for en økonomisk vækstpolitik, og den eneste myndighed, der kan gennemføre en sådan politik, er EU. EU har lånekapacitet, og EU har projekter til udbygning af den nødvendige paneuropæiske infrastruktur, hvilket understreges i kommissær Montis rapport, og Kommissionen skal derfor også forelægge forslag på dette område, ikke blot for at nedbringe underskuddene – hvilket er et krav i henhold til stabilitetspagten – men også for at udvikle en troværdig strategi for økonomisk vækst, således at vi ikke går i fælden og bliver ramt af en økonomisk stagnation som den japanske, som vi oplevede i over 10 år.

For det fjerde er der spørgsmålet om "stresstest". Jeg er tilfreds med, at det er blevet besluttet at offentliggøre disse. Det skulle vi allerede have gjort for et år siden i lighed med amerikanerne, fordi det er den eneste måde, hvorpå vi på ny kan give adgang til lån i den private sektor.

Endelig – og jeg vil stoppe her – må vi med hensyn til finansielt tilsyn gøre det helt klart, at der ikke vil blive indgået en aftale med Parlamentet, hvis Rådet og medlemsstaterne ikke respekterer, at den europæiske myndighed træffer den endelige beslutning i tilfælde af tvister. Det er et helt afgørende punkt. Det understreges desuden i Kommissionens forslag, og det er udgangspunktet for Larosièrerapporten. Medlemsstaterne har endnu ikke forstået dette. Det er på tide, at medlemsstaterne accepterer dette, idet der i modsat fald ikke vil blive indgået en aftale om finansielt tilsyn.

Sven Giegold, *for Verts/ALE-Gruppen. – (DE)* Hr. formand! Mange tak for redegørelsen. Vi bør efter min opfattelse være meget forsigtige med ikke at blive ved med at falde tilbage i den gamle rille i en meget vanskelig situation. Med "den gamle rille" mener jeg politiske grupper til højre, der fokuserer på budgetunderskud og konkurrenceproblemer, og politiske grupper til venstre, der fokuserer på de risici, der er forbundet med besparelsesforanstaltninger.

Vi vil efter min mening ikke gøre fremskridt på denne måde. Hvis man vurderer dette forslag på et fair grundlag, må man på den anden side erkende, at der er tegn på betydelige fremskridt, f.eks. med hensyn til budgetsamordning. Der henvises også udtrykkeligt til ubalancer. Indtil for nylig var det næsten umuligt at tale seriøst om ubalancer. Det forhold, at der vil blive indført sanktioner, hvis medlemsstaterne ikke gør deres hjemmearbejde, er også et tegn på fremskridt.

Dette forslag har imidlertid også en række svagheder, hvilket hverken vi eller borgerne længere kan forventes at acceptere. Der skal naturligvis ske en økonomisk styring, og vi er også nødt til at tale om skattespørgsmål. Det er en kendsgerning, at vi har en række skattely, store områder af økonomien, som ikke beskattes, for ikke at nævne overdreven skattekonkurrence. Disse problemer skal ikke længere være tabuemner, og de skal naturligvis nævnes i en sådan redegørelse.

Samordningen af budgetpolitikken, således som den er lagt frem, er desuden utilstrækkelig. Vi skal sikre, at budgetpolitikken er kontracyklisk, således at den kan bekæmpe kriser. Det er desværre ikke understreget i teksten. Det er desuden tydeligvis stadig et tabu at sige, at alle lande, hvad enten de kører med underskud eller overskud, skal yde deres særlige bidrag i tilfælde af ubalancer. De mangler desværre stadig mod til at forklare situationen helt så klart som nødvendigt, hr. kommissionsformand!

Vi har problemer med ejendomspriser og bobler. Det nævnes heller ikke udtrykkeligt. Min pointe er, at vi på baggrund af denne krise i en periode i det mindste bør være ærlige og se bort fra vores ideologiske forskelle og se på alle årsagerne til krisen i stedet for kun at anskue disse problemer fra en synsvinkel. Det er nu ikke længere nok at gøre fremskridt med hensyn til at overvinde krisen. Vores borgere forventer holistiske, samlede løsninger, hvilket de også fortjener.

Kay Swinburne, *for ECR-Gruppen. – (EN)* Hr. formand! Økonomisk styring, tilsynsstruktur og grænseoverskridende krisestyringsredskaber er alle meget vigtige aspekter efter den finansielle krise. Vi skal sørge for, at der hurtigst muligt opbygges en stærk og modstandsdygtig struktur på alle disse områder, for at sikre, at vi kan indføre et fælles regelsæt både for medlemsstaternes regnskaber og deres økonomiske styring og for vores reform af finansielle tjenesteydelser. Vi skal nå til enighed. Lovgivningen skal gennemføres fuldt ud i alle 27 medlemsstater og overholdes fuldt ud. Enhver ny institution skal være apolitisk, og ansættelsen af personale skal først og fremmest ske på grundlag af kvalifikationer og evne til at udføre den pågældende opgave. Vi skal sende et klart signal om, at disse nye procedurer og tilsynsmyndigheder, navnlig det foreslåede europæiske udvalg for systemiske risici, er nødvendige og til gavn for vores vælgere og alle vores økonomier.

I lyset af den nylige finansielle og økonomiske krise er der brug for stærke foranstaltninger. I Europa har vi identificeret en række områder, hvor vi kan lukke de reguleringsmæssige huller, hvilket forhåbentlig også vil forbedre gennemsigtigheden på vores markeder og af finansielle tjenesteydelser generelt. Der blev for nylig skabt enighed om den amerikanske finanslov, og det er fra mange sider blevet fremført, at den amerikanske lovgivningsreform nu er mere vidtgående end EU's. Jeg er ikke enig i denne konklusion. Hvis vi kan nå til enighed om tilsynssystemet i løbet af de kommende dage og uger, vil vi have en solid EU-ramme baseret på et nyt europæisk udvalg for systemiske risici og de tre Lamfalussyudvalg, der er blevet omdannet til europæiske myndigheder. Denne nye ramme vil øge det finansielle systems sikkerhed, og den kan endda vise sig at være et redskab til at forbedre det indre marked for finansielle tjenesteydelser.

I forbindelse med gennemførelsen af denne dagsorden bør vi imidlertid sikre, at alle nye myndigheder samarbejder effektivt med nationale tilsynsmyndigheder, og at formålet med disse drøftelser og forhandlinger altid er at sikre den bedste struktur, det bedste tilsyn og det bedste resultat, uanset om det resulterer i "mere" eller "mindre EU". Jeg opfordrer Kommissionen til at fokusere på de centrale spørgsmål, og jeg tror, at vi snart vil få et mere sikkert globalt finansielt system, der er til større fordel for vores økonomi, om end tilgangen vil være meget forskellig.

Lothar Bisky, *for GUE/NGL-Gruppen. – (DE)* Hr. formand! I kølvandet på de foranstaltninger, som Kommissionen har foreslået i de seneste uger for at afværge nært forestående kriser, herunder euroredningspakken og Europa 2020-strategien, der på den ene side indebærer redninger af banker og på den anden side nedskæringer i sociale ydelser, lønninger og pensioner, er der nu blevet fremlagt en række forslag til reform af stabilitets- og vækstpagten. Efter vores opfattelse drejer Kommissionens forslag til reform af stabilitets- og vækstpagten i den forkerte retning.

Kommissionen ønsker i lighed med taskforcen under forsæde af rådsformand Van Rompuy ikke at ændre pagtens indhold, men i stedet at stramme sanktionerne og sikre, at pagten overholdes. Både Kommissionen og Rådet stiller krav om yderligere kontrol og sanktioner over for medlemsstater med underskud. Det har ikke fungeret tidligere, og det vil heller ikke fungere fremover. Den Europæiske Venstrefløjs Fællesgruppe/Nordisk Grønne Venstre i Europa-Parlamentet glæder sig imidlertid under alle omstændigheder over, at de skrappeste sanktioner foreslået af Kommissionen over for lande med underskud ikke er blevet anvendt.

Det er tvingende nødvendigt at regulere de finansielle markeder. Vi vil yde vores bidrag til løsningen af situationen. EU-borgerne betaler allerede prisen, og Rådet bliver nu langt om længe også nødt til at skride til handling.

Problemerne i forbindelse med stabilitets- og vækstpagten skyldes ikke udelukkende manglende overholdelse eller den hurtige nedbringelse af det årlige offentlige underskud til Maastrichtmålet på under 3 %. Dette kan bremse væksten i euroområdet, der stadig er svag og i fare.

De nuværende økonomiske ubalancer i EU skal fjernes, idet de skaber grundlag for spekulation. Det kan bl.a. ske ved, at lande med stærke økonomier dropper deres aggressive eksportstrategier, der er ødelæggende for de øvrige lande. Disse lande skal gøre en større indsats for at styrke deres hjemmemarkeder og fremme efterspørgslen. Kriterier som f.eks. arbejdsløshedsprocenten og forekomsten af fattigdom skal indgå i stabilitets- og vækstpagten. Der er brug for en gennemgribende revision snarere end strammere betingelser.

Godfrey Bloom, *for EFD-Gruppen. – (EN)* Hr. formand, hr. kommissærer! – de tre amigos, hvis jeg må kalde Dem det. Under sidste samling var De nødsaget til at haste af sted. De havde vist en presserende aftale. De gik glip af mine vise ord, og det glæder mig, at De er til stede her i dag, således at De kan høre dem, idet jeg gerne vil dele ud af min visdom.

De er rent faktisk i knibe, er det ikke korrekt? Man kunne næsten få ondt af Dem, men De er naturligvis til dels selv skyld heri, hvilket De godt er klar over. Det fælles valutaeksperiment var et eksperiment, der var dømt til at mislykkes. Jeg kan huske, at jeg holdt forelæsninger på Cambridge Universitet helt tilbage i 1990'erne, hvor jeg forklarede, hvorfor systemet var behæftet med alvorlige fejl, og at det ikke kunne fungere, og jeg gav det omkring 10 år. Jeg er bange for, at det ser ud til, at jeg havde ret – det var behæftet med fejl, selv i henhold til Deres egne regler. Da systemet blev indført, skrottede De rent faktisk Deres egne regler. De smed dem væk! De bød alle finanspolitisk dysfunktionelle økonomier velkommen i euroområdet, herunder Grækenland, der senere hen fremskyndte euroområdets endeligt, og udviklingen er således ikke overraskende. Jeg er ikke sent ude med min forudsigelse af euroens endeligt. Det har rent faktisk hele tiden ligget i kortene. Det er intellektuelt uhæderligt at anføre, at vi først lige har fundet ud af, at Grækenland var ruineret. Jeg var i City på daværende tidspunkt, og vi købte græske obligationer med en kuponrente på 10 %, hvorefter renten faldt til 5 %. Det var et ensidigt væddemål, lidt som at have vinderen af et hestevæddeløb, inden løbet overhovedet var begyndt!

Vores kommercielle banker er i frygtelige vanskeligheder, fordi de køber junkobligationer. De videresolgte junkobligationer i ny indpakning med en AAA-vurdering. Hvad gør vores centralbanker nu? Nøjagtig det samme. De køber junkobligationer på det sekundære marked, som herefter omgrupperes og tildeles en AAA-vurdering. Det er netop sådan, vi endte i denne knibe i første omgang. Hvis De ønsker at komme ud af dette rod, skal De sætte en stopper for den politiske støtte til kommercielle banker og gøre op med centralbankerne, der rent faktisk er en del af problemet og ikke løsningen.

Marine Le Pen (NI). – *(FR)* Hr. formand! Euroområdet er ramt af en økonomisk nedgang uden fortilfælde i Europas historie, den svageste vækst i verden, den højeste arbejdsløshed og fortsat faldende konkurrenceevne. Denne totale fiasko blev tydelig for enhver under den seneste statsgældskrise i Grækenland, der fortsat vil berøre Spanien, Portugal, Italien og Frankrig og resultere i generel forarmelse af befolkningen i disse lande.

De stillede konvergens og harmonisering af de europæiske lande i udsigt. I dag er De i gang med at fremskynde en social og politisk eksplosion. De bærer hele ansvaret for den nuværende tragedie, fordi De ved at påtvinge meget forskellige økonomier en fælles, ensartet og totalitær monetær politik har tilskyndet en række mennesker til vanvittig spekulation og andre til økonomisk efterladenhed.

Hvordan kan vi forklare det forhold, at Spanien, der havde et budgetoverskud på 2 % i 2007, har et underskud på 12 % i dag, med andet end ECB's fælles og ensartede rentesatser, der har ansporet til en hidtil uset ejendomsspekulation i Spanien, hvor et utal af huse i dag står tomme? Hele den europæiske banksektor er rent faktisk ramt af denne nye subprimekrise, hvis konsekvenser giver anledning til stor frygt.

Deres eneste reaktion er at foreslå, at vi gentager denne fejl, selv om De har taget fejl hele vejen igennem, ved fortsat at udvide EU's ansvarsområder og øge EU's beføjelser gennem overordnet kontrol med de nationale budgetter og ved at påtvinge befolkningen i EU en hidtil uset stram politik. "Errare humanum est, perseverare diabolicum" – det er menneskeligt at fejle, men djævelsk at blive ved.

José Manuel Barroso, *formand for Kommissionen.* – *(EN)* Hr. formand! Jeg vil forsøge at besvare nogle af de konkrete spørgsmål. Jeg vil først og fremmest gerne takke Corien Wortmann-Kool for hendes støtte. Vi mener faktisk, at dette vil øge stabilitets- og vækstpakkens troværdighed, men også euroens og hele det europæiske projekts troværdighed, og Parlamentet bør efter vores opfattelse være tæt inddraget i alle disse bestræbelser.

På det sidste møde i Det Europæiske Råd understregede jeg under formand Buzeks nærværelse, at Parlamentet skulle holdes fuldt underrettet om fremskridt i forhandlingerne om den fremtidige økonomiske styring af EU.

Jeg mener, at der bør tages højde for en række af de bekymringer, som hr. Hughes og hr. Bisky har givet udtryk for, men der er efter min opfattelse rent faktisk allerede taget højde for disse bekymringer i vores forslag, da vi siger noget nyt, nemlig at stabilitets- og vækstpagten ikke er alt, at vi knytter analysen af gennemførelsen af foranstaltningerne inden for rammerne af stabilitets- og vækstpagten sammen med makroøkonomiske ubalancer og problemerne med forskelle i konkurrenceevnen. Vi foreslår således i virkeligheden en holistisk tilgang, hvor der ikke udelukkende er fokus på de makroøkonomiske aspekter, men også på vækst, som Guy Verhofstadt foreslog, samt på innovation og reformerne. Det er netop vores mål med strategien for unge frem til 2020, og som hr. Verhofstadt med rette nævner, har vi nu fokus på det indre marked, og vi tager i denne forbindelse udgangspunkt i Mario Montis rapport – en rapport, som jeg bad ham fremlægge – og kommissær Barnier vil fremlægge en række meget interessante forslag i efteråret, rent faktisk om en retsakt vedrørende det indre marked, hvor der vil blive taget fat på disse spørgsmål.

Vores forslag handler derfor ikke kun om makroøkonomisk forsigtighed. I dag drøfter vi økonomisk styring, og det er således naturligt, at vi ser på, hvad der ikke gik godt, men jeg vil gerne understrege dette punkt – det handler ikke kun om makroøkonomisk forsigtighed, men også om vækst og om vores reformdagsorden. Det nye her er, at vi for første gang – naturligvis forudsat at der i sidste ende kan skabes enighed om denne plan – har denne samlede tilgang, hvor vi forsøger at tage højde for alle aspekterne. Da jeg præsenterede Europa 2020-strategien for nogle måneder siden, lød det jo fra visse kredse i Europa "Nej, det er ikke muligt at knytte dette sammen med stabilitets- og vækstpakken, fordi det kan svække stabilitets- og vækstpakken". Jeg tror, at alle i dag er enige om, at det ikke giver nogen mening at drøfte de makroøkonomiske krav uden at drøfte strukturreformer og uden at tage højde for konkurrenceevnen.

Derfor er jeg heller ikke enig i, at vores tilgang ikke er afbalanceret. I strategien for unge frem til 2020 kæmpede vi for inddragelsen af mål som fattigdomslempelse, uddannelse og beskæftigelse. Det er således rent faktisk en meget afbalanceret tilgang, hvor vi forsøger at kombinere alle de økonomisk-politiske instrumenter, at sikre en europæisk dimension og en national dimension og samtidig fastsætte mål for konkurrenceevnen og mål for social integration og uddannelse.

Hr. Verhofstadt har ret i, at det er Kommissionens opgave at fremlægge forslagene, og det gør vi også. Vi agter at forelægge formelle forslag. Der er tale om en meget vigtig reform. Derfor yder Olli Rehn også et meget vigtigt bidrag til taskforcen på vegne af Kommissionen. Vi mener, at det er vigtigt at medvirke til at

skabe konsensus, fordi der er tale om meget vigtige ændringer, men når tiden er inde til at forelægge lovforslag for Kommissionen, vil vi naturligvis gøre det, og det er netop den bedste måde at inddrage Parlamentet.

Vi ønsker imidlertid også at inddrage makroøkonomisk overvågning i denne holistiske tilgang. Det handler ikke kun om at indføre sanktioner over for de lande, der ikke opfylder gælds- og underskudskriterierne. Vi vil også forsøge at styrke samordningen af de makroøkonomiske ubalancer.

En række medlemmer kom også ind på tilsyn, og jeg vil endnu engang minde om, at det fortsat er vores mål at have den nye myndighed på plads i starten af 2011. Det er nødvendigt, eftersom hele vores reform er baseret på denne nye struktur. I de seneste dage har det nye belgiske formandskab sat fornyet skub i forhandlingerne om en aftale. Der er en fremherskende følelse af konstruktiv pragmatisme på begge sider. Jeg glæder mig over den vilje, som Parlamentet har udvist. Jeg glæder mig over Deres kraftige opbakning. Jeg vil samtidig gerne opfordre Dem til at fortsætte bestræbelserne på at nå frem til en tilfredsstillende aftale inden for de næste par dage. Det synes nu inden for rækkevidde. Kommissionen har bidraget med forskellige kompromistekster og glæder sig meget over, at der sker fremskridt. Vi opfordrer nu begge medlovgivere til at fastholde den positive dynamik. Fru Swinburne har ret i, at amerikanerne har meddelt, at der er blevet indgået en politisk aftale, men lovforslaget er endnu ikke blevet vedtaget. Det anføres til tider i pressen, at amerikanerne er nået meget længere end os. Det passer ikke. Præsident Obama meddelte på G20-mødet, at der var indgået en aftale mellem de to partier. Fint, det glæder vi os over. Men i virkeligheden bør det være muligt at afslutte vores lovgivningsarbejde længe før vores amerikanske partnere, og det mener jeg, at vi bør gøre for at vise, at vi også spiller en ledende rolle inden for finansiel regulering og tilsyn på globalt plan. Det kan kun styrke Europas rolle på dette område.

Endelig kom en række medlemmer ind på spørgsmålet om stresstestning. Kommissionen spiller som bekendt en vigtig rolle med hensyn til at fremme gennemsigtigheden i og formidle resultaterne af den igangværende stresstestning af banker. På det seneste møde i Det Europæiske Råd opfordrede jeg kraftigt medlemsstaterne til at offentliggøre resultaterne. Det er jo en national kompetence, men jeg glæder mig meget over, at Det Europæiske Råd nåede til enighed herom. Denne beslutning bør berolige investorerne. Det vil nu vise sig, om der er tale om en ubegrundet mistanke, og der vil blive taget fat på eventuelle resterende problemer. Jeg har stor tiltro til den europæiske banksektors generelle modstandsdygtighed, men vi skal kortlægge eventuelle sårbare punkter og tage hånd herom. Det kan vi gøre gennem fuldt ud gennemsigtige stresstest. Der skal indføres bagstopperordninger, som skal aktiveres i nødvendigt omfang, og det er også en national kompetence. Hvis statslig indgriben er nødvendig, vil Kommissionen undersøge foranstaltningerne rettidigt i henhold til EU-reglerne om statsstøtte. Den europæiske afgørelse om at offentliggøre individuelle resultater af stresstestningen af banker vakte stor glæde på G20-ledernes møde i Toronto i sidste weekend, og vi mener, at vi på denne måde kan genskabe tilliden til hele vores system.

De kan således se, at vi handler på flere fronter. Jeg har i dag redegjort for de seneste forslag om økonomisk styring, men vi bør ikke adskille disse forslag fra vores andre bestræbelser på at gøre vores økonomiske politik mere sammenhængende og på at forstå, at en monetær union uden en eller anden form for økonomisk samordning ikke giver mening. Jeg mener, at en stabil euro er til gavn for alle vores borgere. Den er helt sikkert til gavn for euroområdet, men også for EU som helhed og for alle, der ønsker åbne markeder, åbne økonomier og åbne samfund.

(Bifald)

Formanden. – Tak for Deres tilgang og for Deres samarbejde med Europa-Parlamentet.

Forhandlingen er afsluttet.

Skriftlige erklæringer (artikel 149)

Tunne Kelam (PPE), *skriftlig.* – *(EN)* Jeg glæder mig over Kommissionens forslag. Jeg kan forsikre Dem om, at PPE-Gruppen er parat til at samarbejde med Kommissionen og Rådet på dette område. Europa handler om tæt indbyrdes afhængighed. Den nuværende krise viser, hvor vigtigt det er at få større kendskab til de øvrige medlemsstaters udfordringer og bekymringer og at være parat til at gribe ind i fællesskab. Den foreslåede samordning og de foreslåede kontrolmekanismer er nødvendige, og der skal i denne forbindelse både tages hensyn til den europæiske dimension og de særlige forhold i de enkelte medlemsstater. Kontrolmekanismerne er imidlertid ikke en løsning, men blot et middel. De bør ikke overvurderes. Løsningen ligger i en mere effektiv indsats, iværksætteri og innovation. Nøglen til løsningen ligger i forebyggelse. Der bør være særlig fokus på budgetrammer og statsgæld. Vi skal overvåge den generelle makroøkonomiske situation i stedet for at anlægge en fragmenteret tilgang til finansiel kontrol. Det nye tostrengede system med incitamenter

og sanktioner bør støttes. Jeg støtter også en bedre udnyttelse af Eurostat. Troværdige og rettidige oplysninger er en afgørende forudsætning for at træffe de rigtige beslutninger. Jeg opfordrer Rådet til at udvise politisk vilje til at støtte de foreslåede foranstaltninger, således at vi kan gå videre med den praktiske gennemførelsesfase.

Alexander Mirsky (S&D), *skriftlig.* – *(LV)* Jeg vil gerne henlede medlemmernes opmærksomhed på problemet med de nationale budgetter. Skattesystemet kan ikke udelukkende tjene som et middel til opkrævning af skatteindtægter, idet det også skal regulere og optimere den økonomiske udvikling og sikre den sociale beskyttelse af befolkningen. Skattesystemet i Letland har udelukkende et formål, nemlig opkrævning af skatteindtægter her og nu med alle tilgængelige midler. Finansministeriet i Republikken Letland er tilsyneladende ligeglad med, hvad der sker i morgen. Det program, som den lettiske regering følger, kan om et års tid føre til en situation, hvor antallet af skatteydere vil blive drastisk reduceret, og arbejdsløsheden vil stige betydeligt, hvilket vil føre til meget store samfundsmæssige omkostninger. Alt dette er et resultat af en ulogisk og uklar skattelovgivning. Skattemyndighedernes personale kan fra sag til sag anvende denne uklare lovgivning helt efter eget ønske. Mange virksomheder og kommercielle strukturer er således gået konkurs. Det er tvingende nødvendigt at nedsætte en ekspertgruppe, der skal evaluere det lettiske skattesystem. Det, der sker på skatteområdet i Letland i dag, kan beskrives med et ord – ulovlighed! Staten frarøver kort sagt iværksættere deres likvide midler.

11. Overdragelse til Den Europæiske Centralbank af specifikke opgaver i relation til Det Europæiske Råd for Systemiske Risici – Beføjelser, der er tillagt Den Europæiske Banktilsynsmyndighed, Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger og Den Europæiske Værdipapirtilsynsmyndighed – Makrotilsyn på fællesskabsplan af det finansielle system og oprettelse af et europæisk råd for systemiske risici – Europæisk banktilsynsmyndighed – Europæisk tilsynsmyndighed for forsikrings- og arbejdsmarkedspensionsordninger – Grænseoverskridende krisestyring i banksektoren (forhandling)

Formanden. – Næste punkt på dagsordenen er forhandling under ét om følgende betænkninger:

– betænkning af Tremosa i Balcells for Økonomi- og Valutaudvalget om forslag til Rådets forordning om overdragelse til Den Europæiske Centralbank af specifikke opgaver i relation til Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici [05551/2010 – C7-0014/2010 – 2009/0141(CNS)] (A7-0167/2010);

– betænkning af Sánchez Presedo for Økonomi- og Valutaudvalget om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 1998/26/EF, 2002/87/EF, 2003/6/EF, 2003/41/EF, 2003/71/EF, 2004/39/EF, 2004/109/EF, 2005/60/EF, 2006/48/EF, 2006/49/EF og 2009/65/EF for så vidt angår de beføjelser, der er tillagt Den Europæiske Banktilsynsmyndighed, Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger og Den Europæiske Værdipapirtilsynsmyndighed [KOM(2009)0576 – C7-0251/2009 – 2009/0161(COD)] (A7-0163/2010);

– betænkning af Giegold for Økonomi- og Valutaudvalget om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af en europæisk værdipapirtilsynsmyndighed [KOM(2009)0503 – C7-0167/2009 – 2009/0144(COD)] (A7-0169/2010);

– betænkning af Goulard for Økonomi- og Valutaudvalget om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om makrotilsyn på EU-plan med det finansielle system og om oprettelse af et europæisk råd for systemiske risici [KOM(2009)0499 – C7-0166/2009 – 2009/0140(COD)] (A7-0168/2010);

– betænkning af García-Margallo y Marfil for Økonomi- og Valutaudvalget om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af en europæisk banktilsynsmyndighed [KOM(2009)0501 – C7-0169/2009 – 2009/0142(COD)] (A7-0166/2010);

– betænkning af Skinner for Økonomi- og Valutaudvalget om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed for forsikrings- og arbejdsmarkedspensionsordninger [KOM(2009)0502 – C7-0168/2009 – 2009/0143(COD)] (A7-0170/2010); og

– betænkning af Ferreira for Økonomi- og Valutaudvalget med henstillinger til Kommissionen om grænseoverskridende krisestyring i banksektoren [2010/2006(INI)] (A7-0213/2010).

Ramon Tremosa i Balcells, *ordfører.* – *(EN)* Hr. formand! Denne finanskrise kan tilskrives de nationale tilsynsmyndigheder. Vores finansielle markeder er integreret på europæisk plan, og de vigtigste finansielle institutioner i alle medlemsstaterne er grænseoverskridende institutioner, men det finansielle tilsyn er fortsat et nationalt anliggende.

På dette stadium og i lyset af den meget alvorlige krise, som vi er blevet ramt af, er der kun to muligheder. Vi kan styrke de nationale tilsynsmyndigheder eller oprette europæiske tilsynsmyndigheder for at tilpasse det europæiske finansielle tilsyn til globaliseringsprocessen. I denne betænkning foreslår jeg, at der skabes tættere forbindelser mellem Den Europæiske Centralbank og Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici. Formanden for ECB skal også være formand for ESRB og repræsentere ESRB udadtil.

Den Europæiske Centralbank har efter min opfattelse opnået troværdighed og er blevet anerkendt verden over under denne finanskrise. Den er blevet anerkendt i hele verden, herunder af en række angelsaksiske eksperter som f.eks. David March, formanden for London og Oxford Gruppen. Den Europæiske Centralbank er efter min opfattelse den eneste europæiske uafhængige institution, som har den moralske og materielle autoritet til at spille en vigtig rolle i EU's fremtidige tilsyn med de finansielle markeder og finansielle institutioner.

Hvis vi skal begrunde, hvorfor der er behov for tættere forbindelser mellem ECB og ESRB, kan vi se, hvad der sker i andre lande uden for euroområdet. For tre uger siden læste jeg med glæde i Financial Times, at den britiske konservative finansminister George Osborne havde besluttet at gennemføre den mest omfattende revision af City-reguleringen siden 1997. Det Forenede Kongerige opsplitter den centrale finansielle tilsynsmyndighed og giver Bank og England øgede beføjelser og større pondus. Det Forenede Kongerige har afskaffet den engelske trepartsstruktur bestående af Bank of England, Financial Services Authority og finansministeriet. George Osborne sagde, at denne struktur ikke havde været i stand til at forebygge krisen, da ingen vidste, hvem der havde ansvaret. George Osborne agter at give Bank of England det fulde ansvar for overvågningen af systemiske risici i økonomien samt for tilsynet med de enkelte banker.

Endelig er jeg helt enig med George Osborne i, at det i dag kun er uafhængige centralbanker, som har den nødvendige makroøkonomiske forståelse, autoritet og viden til at foretage de makrotilsynsmæssige vurderinger, der er påkrævet.

Denne betænkning blev vedtaget i Økonomi- og Valutaudvalget med et stort flertal på tværs af de politiske grupper, og jeg tror således, at de britiske konservative i lyset af disse argumenter også vil stemme for mit forslag på europæisk plan.

Som afslutning på mit indlæg vil jeg gerne påpege, at tiden ikke er inde til en debat om en videregående reform. Jeg er klar over, at statsnationalismen er i fremgang i EU i øjeblikket, og jeg er klar over, at der ikke er enighed om en sådan gennemgribende reform, men det er vores valg – at skabe en politisk og økonomisk union eller forskanse os i vores insolvente nationer.

Jeg vil gerne afslutningsvis påpege, at euroområdet efter min opfattelse kun kan reddes gennem en tættere og stærkere union.

(Bifald)

Antolín Sánchez Presedo, *ordfører.* – *(ES)* Hr. formand! Pakken om finansielt tilsyn er en af de vigtigste lovgivningsforanstaltninger, der er blevet forelagt Europa-Parlamentet, og den er et afgørende skridt i forbedringen af den økonomiske styring af EU.

Arbejdet med denne pakke, der blev formelt indledt i september 2009 med Kommissionens forelæggelse af lovgivningsforslagene udarbejdet på baggrund af Larosièregruppens rapport, har dybe rødder i Parlamentet.

Jeg vil navnlig gerne fremhæve den indsats, der er blevet ydet af alle de medlemmer, som i årevis har slået til lyd for finansielt tilsyn på EU-plan, i særdeleshed medlemmerne fra min gruppe.

Da Rådet vedtog sin holdning under det svenske formandskab i december sidste år, mente de største parlamentariske grupper, at den var utilstrækkelig til at imødegå de konstaterede mangler. Det lykkedes efterfølgende ordførerne at nå frem til en bred aftale i Økonomi- og Valutaudvalget, der blev sat til afstemning den 10. maj i år.

Trepartsmøderne blev indledt dagen efter. Der blev efterfølgende afholdt en lang række møder, nemlig 18 under det spanske formandskab og to under det belgiske formandskab. Der er sket meget betydelige fremskridt på en række grundlæggende områder, der allerede udgør en vigtig del af aftalen, herunder definitionen af mål, forbrugerbeskyttelse, myndighedernes rolle i lovgivningsprocessen, kontrol af overholdelsen af retlige standarder, indførelse af bindende mægling, midlertidigt forbud mod produkter, indførelse af begrebet systemiske risici og styrkelse af tilsynet hermed, udvikling af begrebet "berørte parter", korrekt anvendelse af beskyttelsesklausulen og myndighedernes afstemningssystem.

Da vi anmodede om at få opført dette punkt på dagsordenen for dette plenarmøde, forventede vi, at forhandlingsprocessen ville blive afsluttet forinden. Vi ønskede at sende et positivt signal til offentligheden og til de finansielle markeder, understrege, at vi ville arbejde for at sikre, at myndighederne var på plads senest den 1. januar næste år, og tilslutte os Det Europæiske Råds ønske om en hurtig afslutning af forhandlingerne.

Vi har været villige til at indgå et kompromis indtil sidste øjeblik, men på grund af forhandlingernes tekniske, juridiske og politiske kompleksitet har det ikke været muligt at nå til enighed om en endelig tekst.

Det nye formandskab for Rådet har desuden udtrykkeligt anmodet om at få tid til at tilpasse sine holdninger med henblik på at nå til enighed ved førstebehandlingen.

Vi er som medlovgivere nødt til at fortsætte bestræbelserne, da det stadig er muligt at nå til enighed. Ordførerne har derfor besluttet at stemme for teksten, der afspejler vores engagement og Parlamentets ambitiøse mandat, men at undlade at sætte forslaget til lovgivningsmæssig beslutning til afstemning. Det giver en vis fleksibilitet til at nå frem til et kompromis ved førstebehandlingen i de kommende uger.

I omnibusdirektivet, som jeg er ordfører for, introduceres den nye tilsynsstruktur i 11 sektorspecifikke EU-direktiver vedrørende bank- og værdipapirmarkederne. Der er således ikke tale om en almindelig generel revision. Der er bred enighed i Parlamentet om, at dette skal ske gennem fastholdelse af gældende EU-ret, tilpasning af komitologiproceduren til Lissabontraktaten og opdatering af Lamfalussystrukturen inden for rammerne af finansielle tjenesteydelser.

Det finansielle tilsyn skal baseres på en række standarder, et "fælles europæisk regelsæt", og med henblik herpå er myndighedernes afgørende rolle i udarbejdelsen af tekniske og endog reguleringsmæssige standarder gennem delegerede retsakter eller gennemførelsesforanstaltninger blevet anerkendt i hele den sektorspecifikke lovgivning i overensstemmelse med Lissabontraktaten. Kommissionen har fået de nødvendige beføjelser til at sikre dens vedtagelse inden for den fastlagte tidsramme. Alle kompetencer og beføjelser er blevet indarbejdet i den sektorspecifikke lovgivning.

Jeg håber, at forhandlingerne om dette direktiv vil blive afsluttet med et tilfredsstillende resultat.

Sven Giegold, *ordfører. – (DE)* Hr. formand, mine damer og herrer! Det er efter min mening ganske symbolsk, at Rådet har forladt salen, netop som vi når til dette punkt på dagsordenen. Jeg er klar over, at Rådet i dette øjeblik deltager i edsaflæggelsen, hvilket giver Rådet en god undskyldning for ikke at være til stede. Rådets tomme sæde afspejler imidlertid det forhold, at vi efter mange uger og 18 trepartsmøder om de centrale pakker, dvs. ESRB og de enkelte tilsynsmyndigheder, endnu ikke har modtaget en skriftlig fælles holdning fra Rådet, hvori der tages stilling til Parlamentets forslag.

Parlamentet har følgende budskab, der støttes af et stort, samlet flertal. Vi vil ikke tillade Rådet at udvande Larosièregruppens og Kommissionens egne forslag ved at anlægge en nationalistisk og snæversynet tilgang og undlade at tage ved lære af denne krise, men i stedet indlade sig på snæversynede magtkampe uden at overveje effektive løsninger og udformningen af det finansielle tilsyn med EU's indre marked og fokusere på at fastholde alle sine beføjelser, der – hvilket har været åbenlyst gennem de senere år – overhovedet ikke er blevet effektivt udøvet, fordi Europas finanscentre har konkurreret mod hinanden om at afgive de bedste tilbud, og fordi folk fra tid til anden har været villige til at lukke øjnene for det, der foregik.

Vi har efterfølgende haft en bred drøftelse af en lang række spørgsmål. Europas borgere forstår ikke, hvorfor en fælles europæisk finansiel tilsynsmyndighed skal spredes over tre forskellige byer. De havde også forventet, at disse myndigheder fik vide beføjelser til at beskytte investorernes og forbrugernes rettigheder. Det har vi nu besluttet i Parlamentet. Der er heldigvis også tilsyneladende bred enighed om, at dette skridt er nødvendigt.

Reguleringen af derivater vil skabe nye europæiske markedsinfrastrukturer. Det bør være standarden, at offentlige goder i Europa også underlægges europæisk kontrol og ikke blot kontrolleres af nationale statslige institutioner. Parlamentet har også stillet krav om, at de nye myndigheder får beføjelse til at forbyde risikobehæftede finansielle produkter.

Jeg vil gerne klart understrege, at det ikke er formålet at hindre indførelsen af innovative produkter på de finansielle markeder. Hvis det viser sig, at et produkt er risikabelt, bør det imidlertid være muligt at forbyde et sådant produkt i hele EU. Dette princip accepteres nu i forhandlingerne, men i forbindelse med fastlæggelsen af de detaljerede bestemmelser gøres der forsøg på at gøre det så vanskeligt at forbyde produkter, at det i praksis næppe er sandsynligt, at der vil blive indført forbud, i hvert fald ikke i forbindelse med innovative finansielle produkter.

Vi har også haft en langvarig debat om direkte beslutningsbeføjelser. Her blev vi også nødt til at kæmpe for, at forslagene ikke blev udvandet. Det afgørende punkt er fortsat af få afklaret, hvem der skal trykke på den røde knap i tilfælde af en reel finansiel krise. Rådet insisterer på, at det er Rådet selv, som skal afgøre, hvilke beslutningsbeføjelser, der skal overdrages fra medlemsstaterne til en europæisk myndighed. Vil Rådet nogensinde gøre det? Det insisterer på, at ræven skal vogte hønsene. Det giver ikke mening, hvilket Kommissionen også til stadighed har understreget. Indtil videre har Rådet ikke udvist fleksibilitet.

Rådet insisterer også på, at alle afgørelser, der træffes af de europæiske myndigheder, og som indebærer en indskrænkning af medlemsstaternes budgetrettigheder, kan omstødes. Vi anerkender gerne dette princip, undtagen når der er tale om mindre beløb, og ikke hvis det f.eks. indebærer skattenedsættelser. Der skal være tale om større beløb, der tildeles ved en afgørelse på EU-plan.

På trods af mange måneders forhandlinger og 18 trepartsmøder har vi med andre ord langt fra fået det hele på plads. Det er nu op til Rådet. Vi skal nu stemme om dette spørgsmål i denne uge og sende et klart budskab for at sikre, at Rådet langt om længe lytter til borgernes krav og opretter en effektiv, fælles europæisk finansiel tilsynsmyndighed, der kan imødegå krisen på passende vis. Jeg er i denne forbindelse sikker på, at vi vil fortsætte vores konstruktive samarbejde i Parlamentet, og jeg takker alle mine kolleger herfor.

FORSÆDE: Roberta ANGELILLI

næstformand

Sylvie Goulard, *ordfører. – (FR)* Fru formand, hr. kommissær! Idet formandskabet ikke er til stede, mener jeg, at vi i denne fase bør se på, hvad udgangspunktet var, og hvad vi har gjort i løbet af de seneste måneder.

Da krisen var på sit højeste, var alle berørte aktører, både regeringerne, Parlamentet og Kommissionen, enige om, at vi havde brug for et stærkt og velorganiseret finansielt tilsyn i Europa.

Kommissionen har efterfølgende gjort sit arbejde. Den bestilte en rapport fra Jacques de Larosière. Denne rapport, som er af høj kvalitet, dannede grundlag for en pakke med lovforslag, hvori der efter min mening anlægges en meget ambitiøs tilgang til oprettelsen af disse myndigheder.

Parlamentet har også gjort sit arbejde, og i maj vedtog vi navnlig i ECON-udvalget en streng tekst, der endog var mere vidtgående end Kommissionens forslag, hvori der navnlig blev taget højde for den seneste udvikling af krisen i Grækenland og i euroområdet.

Rådet har taget saksen frem, og det har fra starten været fast besluttet på at nedbarbere Kommissionens forslag. I december sidste år lykkedes det det svenske formandskab at sikre en enstemmig aftale, men Parlamentet påpegede imidlertid, at aftalen var utilfredsstillende, endog den dag, den blev undertegnet. Det spanske formandskab har gennem de seneste måneder uden held forsøgt at udfylde hullerne, og nu har vi et nyt formandskab, der har udvist stor energi siden sidste torsdag, men som ikke har haft posten længe.

Parlamentet accepterede derfor, at det er nødt til at foretage en meget vanskelig manøvre, men en manøvre, som vi kan forklare borgerne, nemlig at give det belgiske formandskab en chance uden at give køb på noget grundlæggende.

Vi gør en meget bemærkelsesværdig indsats ved at sige, at vi vil stemme om ændringsforslagene til ECON-teksten i morgen. Der er blevet indgivet en tekst til vedtagelse på plenarmødet. Vi afslutter ganske enkelt ikke proceduren ved førstebehandlingen og giver således vores belgiske venner en chance.

Jeg vil gerne understrege de punkter, hvor medlemsstaterne efter min opfattelse er nødt til at ændre holdning, hvis Parlamentet skal acceptere en aftale. Det handler først og fremmest om effektivitet. Det blev også klart understreget af de tidligere talere, og jeg vil gerne påpege, at der er en meget bemærkelsesværdig grad af enighed mellem de fire største politiske grupper, hvilket giver os mulighed for at gøre fælles front og komme videre.

Myndighederne skal være europæiske, og de skal have beslutningsbeføjelser på EU-plan på en række veldefinerede områder. Det handler ikke om at erstatte nationale tilsynsmyndigheder, men hvis det er tvingende nødvendigt, når der er giftige produkter på markedet, når EU-lovgivningen overtrædes, og når der er tvister mellem de nationale myndigheder, har vi virkelig brug for at kunne træffe beslutninger om det indre marked på EU-plan. Vi har ikke brug for en beskyttelsesklausul. Jeg vil imidlertid gerne kommentere dette spørgsmål. Hvem ønsker medlemsstaterne at beskytte sig imod, når de planlægger at anvende beskyttelsesklausuler imod Europa? Som om der var en sammensværgelse, hvor nogle forsøgte at stikke fingrene i medlemsstaternes statskasser. Det er grotesk. Vi har brug for et funktionsdygtigt system, hvor der kan træffes beslutninger uden misbrug, hvilket hr. Giegold understregede, men vi skal ikke give medlemsstater, der ikke ønsker at gribe ind, en form for generel vetoret.

Vi ønsker også, at disse myndigheder skal samles på ét sted af hensyn til effektiviteten. Vi har stillet forslag og modforslag, men ingen af formandskaberne har hidtil nedladt sig til at reagere overhovedet. I betragtning af at vi i øjeblikket anmoder erhvervsaktive mennesker om at være meget tilpasningsparate, vil vores medborgere efter min mening opfatte det som en stor vittighed, at medlemsstaterne ikke formår at samle en række myndigheder i en enkelt by.

Jeg vil gerne komme med en sidste bemærkning vedrørende spørgsmålene om oplysninger fra Parlamentet og kontrol med de myndigheder, som efter vores mening skal være uafhængige. Vi ønsker, at de skal være uafhængige, men fordi vi ønsker, at de skal være uafhængige, ønsker vi også ansvarlighed og dialog med de folkevalgte. Vi har også stillet en række krav på dette område. Vi har også stillet krav om større åbenhed i disse organer.

Jeg vil gerne sige en sidste ting om USA. Jeg bliver altid chokeret, når vi får at vide, at amerikanerne er gået i front. Jeg har også bemærket, at drøftelserne i en række regeringer sker på to planer. Først forkaster vi enhver tanke om en forbundsstat. Vi forkaster enhver ny integrationsfase, og vi fordømmer fællesskabsmetoden. Efterfølgende sammenligner vi altid os selv med USA. En dag bliver vi nødt til at leve op til vores ansvar.

Jeg ønsker et stærkere Europa. Vi ønsker funktionsdygtige tilsynsmyndigheder, der kan sikre Europa indflydelse på globalt plan i den voldsomme konkurrence, som vi oplever i øjeblikket.

José Manuel García-Margallo y Marfil, *ordfører.* – *(ES)* Fru formand! Kassandra havde en evne. Hun kunne spå om fremtiden. Men hun bar også på en forbandelse, idet ingen lyttede til hende. Derfor faldt Troja.

Parlamentet forudså for over 10 år siden, at en liberalisering af markederne uden samtidig indførelse af europæiske tilsynsmekanismer ville resultere i en systemisk krise af den simple årsag, at grænseoverskridende institutioner ikke kan overvåges af nationale myndigheder uden grænseoverskridende beføjelser. De kan kun overvåges af europæiske myndigheder. Vi blev ignoreret, og krisen brød ud. Markederne blev oversvømmet med eksotiske produkter, som produktudviklerne ikke engang selv kendte konsekvenserne af. Der var ingen tillid til hinanden, ingen lånte penge ud, og der blev lukket for adgangen til lån. Det resulterede i 23 mio. arbejdsløse og tildeling af 3,5 bio. EUR – en tredjedel af vores produktion – i form af støtte til finanssektoren. Hvad nu?

Parlamentet har nu været på kant med Rådet i nogle dage. Parlamentet har strakt sig meget langt for at nå til enighed, og det har Kommissionen også. Det belgiske formandskab har vist stor velvilje. Det har udbedt sig tid. Vi vil efterkomme dette ønske, men lad os nu vise, at Parlamentet står sammen, at det har meget klare holdninger. Lad os derfor med et massivt flertal stemme for de ændringsforslag, der er blevet indgivet i fællesskab af de mest indflydelsesrige grupper i Europa-Parlamentet. Der er flere idéer, som Parlamentet gerne vil fremhæve. For det første kan vi først overvinde krisen, når tilliden er blevet genoprettet, og når der på ny er åbenhed omkring markeder, institutioner og produkter. Det vil kun være muligt, når der er blevet oprettet troværdige, stærke og uafhængige europæiske tilsynsmyndigheder, der er underlagt demokratisk kontrol, myndigheder, der ikke kun har mandat til ydmygt at gentage de nationale regeringers slogans.

Hvad vil det sige, at de er europæiske? Det vil sige, at de skal have reelle beføjelser til at forbyde salg af giftige produkter, det vil sige, at de skal have reelle beføjelser til at fjerne de lovgivningsmæssige skævheder, der hindrer markedet i at fungere, og det vil sige, at de skal have reelle beføjelser til at stille krav til nationale tilsynsmyndigheder om altid at arbejde for europæiske interesser. De nationale tilsynsmyndigheder må ikke være feudalherrer med absolut magt. De europæiske myndigheder skal sikre, at lovgivningen overholdes, at de nationale myndigheder træffer de nødvendige foranstaltninger, når der er en pandemisk trussel, og at de er i stand til at løse konflikter, når tilsynskollegierne ikke ønsker eller ikke kan gøre det. De skal have beføjelse til at stille krav til private institutioner, der træder ved siden af, om at gøre det nødvendige, når nationale tilsynskollegier konstaterer eventuelle mangler i forhold til de europæiske retningslinjer.

For det andet er der blandt grænseoverskridende institutioner en helt særlig type, nemlig de såkaldte systemiske institutioner. En elementær sandhed om kapitalismen er, at når det går godt, tjenes der penge, og når det går dårligt, tabes der penge. De systemiske institutioner er dog undtaget. Når det går godt, tjener de en formue, og når det går dårligt, tvinges skatteyderne til at støtte dem. Der er kun to løsninger på problemet med systemiske institutioner, kun to. Enten skal tilsynsmyndighederne i værtslandet have større beføjelser til at kontrollere deres solvens og likviditet, hvilket ikke henhører under Europa-Parlamentet, eller også skal der oprettes egentlige europæiske institutioner som foreslået af Europa-Parlamentet.

De europæiske myndigheder skal således overvåge disse institutioner med særlig nidkærhed, for hvis de bukker under, bukker vi alle sammen under. De europæiske institutioner skal derfor råde over beslutnings- og kontrolmekanismer, således at de kan stabilisere truede institutioner, hvis det er muligt, eller i modsat fald likvidere dem. Redningsbådene skal gøres klar inden rejsen og ikke midt under en storm. Disse systemiske institutioner skal desuden være forpligtet til at forudfinansiere, til at tilvejebringe midler, primært med henblik på at beskytte indskydernes interesser, men også til dækning af omkostningerne ved en eventuel krise. Det kan ikke være skatteydernes opgave at tage skraldet igen. Som amerikanerne ynder at sige, kan det ikke være Main Streets opgave at punge ud igen for Wall Streets udskejelser.

Jeg vil gerne opfordre repræsentanterne for Rådet, der ikke er til stede her i dag – de har været travlt optaget på telefonen her til formiddag, stormen har tilsyneladende lagt sig, og der er vindstille, men de er stadig ikke dukket op – til at viderebringe det samme budskab gennem kommissæren. Rådet har udbedt sig tid, og Parlamentet har efterkommet dette ønske. Der er dog ingen, der må forveksle dette med et tegn på svaghed. Det er et tegn på Europa-Parlamentets styrke, et stærkt organ, der mener det, det siger, og føler, at det har borgernes opbakning. Rådet og Kommissionen, som gør et fantastisk stykke arbejde, må bruge denne lejlighed til at skabe parlamentarisk enighed om den europæiske udvikling i retning af Europa. Rådet må ikke bruge denne lejlighed til at forsøge at skabe blokerende mindretal imod Parlamentet. Jeg opfordrer Rådet til for en gangs skyld at lytte til Kassandra. I dag er Kassandra de ordførere, der har haft ordet. Kassandra er også kommissær Barnier. Dem, der ikke er Kassandra, ved kun alt for godt, hvem jeg mener.

Lyt til Parlamentet, forsøg at indgå en aftale, gentag det, der blev sagt i Toronto. Sig ikke en ting her, og noget andet der. De gamle castilianere ville sige, at hvis Rådet gør dette, vil det blive belønnet af Gud, og hvis ikke, vil Gud forlange det. Gud og Europa-Parlamentet.

Peter Skinner, *ordfører.* – *(EN)* Fru formand! Jeg vil gerne fokusere på betænkningen om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed for forsikrings- og arbejdsmarkedspensionsordninger (EIOPA). Som de fleste medlemmer er klar over, er forsikrings- og arbejdsmarkedspensionsordninger to emner, som jeg er meget optaget af, ja, det er formodentlig de emner, som jeg har haft størst interesse for i Økonomi- og Valutaudvalget.

Solvens II, som Parlamentet stemte om sidste år, og som jeg var ordfører for, er rent faktisk den retsakt, som jeg er mest stolt af til dato. Den er fortsat den mest omfattende sektorspecifikke retsakt om finansielle tjenesteydelser, som Parlamentet har stemt om. Jeg forventer, at den vil reducere både forbrugernes omkostninger og de nuværende systemiske risici i forsikringssektoren. En stor del af Solvens II er rettet mod at imødegå de udfordringer, som tilsynsmyndighederne og tilsynskollegierne står over for i forbindelse med håndteringen af de risici og den kompleksitet, der er forbundet med store grænseoverskridende forsikringsselskaber. Solvens II er således tæt forbundet med forslaget om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed for forsikrings- og arbejdsmarkedspensionsordninger (EIOPA). EIOPA er efter min opfattelse den olie, der vil få Solvens II til at fungere mere effektivt.

Det er måske på grund af mit arbejde med Solvens II, at jeg meget gerne ville påtage mig udarbejdelsen af denne betænkning. Jeg vidste, at vi kunne få Solvens II til at fungere virkelig effektivt i denne kontekst. Det har også betydet, at jeg under drøftelserne i ECON-udvalget ikke kunne støtte en række aspekter af de mere ambitiøse forslag fra nogle af mine ordførerkolleger i deres respektive tilsynsbetænkninger, som jeg kunne støtte i starten, såsom dagligt tilsyn med finansieringsinstitutter eller oprettelse af saneringsfonde inden januar 2011. Det er muligvis relevant i forbindelse med banker eller kapitalmarkeder, men det er langt fra sikkert, at det samme gør sig gældende på forsikringsområdet. Forsikring er ikke bankvirksomhed, og det glæder mig, at mine ordførerkolleger har anerkendt dette.

Det anerkendes nu fra mange sider, at de bekymringer, som jeg har givet udtryk for, er berettigede, og det er ikke længere alle, der mener, at vi er uenige. Direkte tilsyn og saneringsfonde er fremtidige projekter, og det er min opfattelse, at ordførerne er enige på dette punkt. Kommissionen ønsker, at de tre sektorspecifikke ESA'er skal opbygges på samme måde. EIOPA's specifikke beføjelser vil blive fastlagt i den sektorspecifikke lovgivning, i denne sammenhæng primært Solvens II og pensionskassedirektivet.

Ordførerne har således arbejdet ud fra den forudsætning, at det, der besluttes for en ESA, også skal være gældende for de to øvrige europæiske tilsynsmyndigheder. Da jeg allerede fra starten var bekymret over, at nogle at disse ambitiøse forslag måske ikke var direkte relevante for pensions- og forsikringsområdet, har vi – om jeg så må sige – disse små forskelle i EIOPA. Myndighederne vil ikke være forskellige, men de vil være afbalancerede. Der er ikke nødvendigvis tale om sensationelle forskelle, men jeg tror, at vi står tilbage med noget, der vil virke – og virke lige godt over hele linjen på samme måde som i de øvrige sektorer.

Et af mine vigtigste mål var at sikre, at der er en balance mellem det tværsektorielle mikroplan og det plan, der styres af centralbankerne i ESRB. Selv om jeg er enig i hr. Tremosas bemærkning om centralbankerne, er det også vigtigt, at vi har denne balance inden for mikrotilsyn. Derfor glæder jeg mig også meget over forslaget vedrørende det fælles udvalg – som vi har stillet og slået til lyd for, og som sikrer denne balance – og over, at mine ordførerkolleger har accepteret dette punkt, der efter min opfattelse også er blevet accepteret af Rådet og Kommissionen. Det er en reel sejr for Parlamentet. Jeg mener ligeledes, at det er helt afgørende, at formanden for det fælles udvalg, der udpeges på skift blandt formændene for de tre ESA'er, bliver næstformand for ESRB, også for at sikre, at forskellige synspunkter kommer til orde.

Vi er nødt til at tage hensyn til, at EIOPA skal føre tilsyn med to forbundne, men forskellige sektorer, og interessegrupperne i disse to sektorer skal derfor også inddrages. ESA'erne er som sagt omfattet af sektorspecifik lovgivning, og på forsikringsområdet bør EIOPA efter min opfattelse helt klart omfattes af Solvens II.

Det er fortsat uklart, hvad der vil ske på pensionsområdet. Meget vil nu afhænge af Kommissionens rapport om pensionskassedirektivet, og jeg håber at blive tæt inddraget i dette arbejde. Jeg tror imidlertid, at vi kan indgå en aftale på dette område i løbet af de kommende dage – måske uger – der i høj grad vil styrke EIOPA og Parlamentets rolle i fastlæggelsen af EIOPA's beføjelser, der efter min mening vil være til stor gavn for forbrugerne og naturligvis også for myndighederne i hele Europa.

Elisa Ferreira, *ordfører.* – *(PT)* Fru formand, hr. kommissær! Det europæiske projekt, som møjsommeligt er blevet opbygget gennem de sidste 50 år, har aldrig været så truet som i dag. De europæiske borgeres frustration er enorm, idet det finansielle system, som skulle tjene dem, har udhulet deres opsparing og pensioner og ødelagt deres investeringsprojekter og arbejdspladser, det har kort sagt ødelagt deres fremtid.

Det er nødvendigt at styrke hele markedet for finansielle tjenesteydelser, bankvæsenet og forsikrings- og værdipapirmarkedet, og løsningen ligger lige for, idet vi skal opbygge den struktur, som vi drøfter her i dag. Vi har rent faktisk brug for en stærk europæisk tilsynsstruktur for alle produkter og aktører, der gennem effektive metoder og interventionsinstrumenter kan gribe ind på grænseoverskridende markeder, navnlig i en europæisk sammenhæng.

Vi hverken kan eller bør fjerne enhver risiko på det finansielle marked, men vi har brug for en regulering, der sikrer en mere gennemsigtig risiko, og som hindrer ophobningen af bobler, der rammer hele systemet og breder sig til realøkonomien, når de brister. Hvis der opstår nye kriser i fremtiden på trods af disse forsvarsmekanismer, er det imidlertid afgørende at råde over mekanismer, der begrænser spredningen, navnlig i banksystemet, da dette system er afgørende for økonomien og depositar for europæernes opsparing. Den Europæiske Banktilsynsmyndighed har netop beføjelser til at gennemføre en ny strategi for håndtering af grænseoverskridende kriser i banksektoren, hvilket jeg kommer ind på i min betænkning.

Vi kan ikke forhindre, at banker går konkurs, men vi kan sikre, at saneringen eller en eventuel likvidation gennemføres på en velordnet måde, således at de utilsigtede virkninger spreder sig mindst muligt til resten af systemet, og frem for alt således at skatteyderne ikke kommer til at betale regningen for efterfølgende kriser. Vi har i denne forbindelse brug for en række nye mekanismer, vi skal vedtage fælles regler, definitioner, metoder, instrumenter og terminologi for alle de aktører, der beskæftiger sig med omstrukturering, sanering eller likvidation. Vi skal harmonisere alle de relevante nationale retlige rammer for krisestyring, ikke mindst konkurs- og likvidationsreglerne. Tilsynsmyndighederne skal tildeles øgede beføjelser til at gribe ind. Vi skal fastsætte klare kriterier, ikke kun kvantitative, men også kvalitative kriterier, der gør det muligt at gribe ind over for en institution, der er i vanskeligheder. Vi skal udarbejde beredskabsplaner. Hele denne proces tager tid for 27 medlemsstater.

Omkring 50 % af de 12 000 banker, der opererer i Europa, tegner sig imidlertid for 70 % af bankernes aktiver. Der er således en meget stor risikokoncentration, men det bliver samtidig lettere at koncentrere tilsynsvirksomheden om disse banker. Forudsætningerne er derfor til stede for at foreslå, at der indføres en hurtigt fungerende særordning vedrørende udarbejdelse af en liste over de banker, der på grund af deres størrelse og forbindelser med andre banker er grænseoverskridende og således kan have en systemisk

indvirkning på det finansielle system. Den nye Europæiske Banktilsynsmyndighed kan føre særligt tilsyn med disse banker, selv inden for rammerne af kollegiet af nationale tilsynsmyndigheder. På grund af de risici, der er forbundet med disse banker, er det rimeligt og tvingende nødvendigt, at disse banker begynder at bidrage til en fond til finansiering af eventuelle nødvendige indgreb, og det er vigtigt, at Den Europæiske Banktilsynsmyndighed opretter en specialiseret enhed til at koordinere indgreb, hvis disse banker kommer i vanskeligheder.

De foreslåede foranstaltninger sikrer, at systemiske indgreb i grænseoverskridende banker er konsekvente og sammenhængende i de forskellige lande, og frem for alt at de er i overensstemmelse med et princip, som Europa lægger meget stor vægt på, nemlig at omkostningerne forbundet med disse bankers forurening bør afholdes af forureneren.

Dette forslag er helt i tråd med vores drøftelse og frem for alt med Den Europæiske Banktilsynsmyndigheds beføjelser. Jeg vil endog sige, at det er den vigtigste forudsætning for myndighedens effektivitet. Dette forslag blev vedtaget i Økonomi- og Valutaudvalget med et meget stort flertal, nemlig 87 %. Vi regner med, at der også er et massivt flertal for forslaget i plenar, idet vi ved at bakke kraftigt op om dette visionære, realistiske og pragmatiske forslag vil træffe presserende og nødvendige foranstaltninger for at genoprette europæernes tillid til EU, til dets finansielle system og især til dets banksystem.

Olli Rehn, *medlem af Kommissionen. – (EN)* Fru formand! Kommissionen glæder sig over den konstruktive ånd, der har præget trepartsforhandlingerne om forordningen om oprettelse af et europæisk udvalg for systemiske risici. Jeg vil gerne takke ordførerne for den formidable indsats, som de har gjort indtil videre, og dette arbejde er ikke slut.

Det seneste trepartsmøde blev som bekendt afholdt i går aftes. Vi beklager, at det ikke var muligt at nå til enighed om en vedtagelse ved førstebehandlingen i denne mødeperiode, men vi har tillid til, at alle parter er indstillet på at vedtage forslaget i september.

Mange af drøftelserne mellem Rådet og Parlamentet handler om mennesker og institutioner og om, hvem der skal gøre hvad i ESRB. Skal formanden for ESRB vælges, eller skal han eller hun automatisk være formanden for ECB? Skal ESRB's generelle udvalg og styringskomité omfatte uafhængige eksterne eksperter, og i så fald med eller uden stemmeret? Skal formanden for EFC deltage i ESRB's arbejde? Jeg er sikker på, at Rådets og Parlamentets forskellige krav kan forenes i en gensidigt acceptabel løsning.

Det samme gælder for de mange drøftelser vedrørende Rådets og Parlamentets inddragelse i opfølgningen på ESRB's anbefalinger. Parterne er også tæt på en aftale på dette område. Jeg har tillid til, at der ikke er nogen uoverensstemmelser, som ikke kan løses gennem en grundig forhandling, og at parterne vil blive enige om en passende ordlyd for at undgå enhver misforståelse omkring de to organers respektive beføjelser.

Selv om jeg på sin vis beklager, at Parlamentet ikke vil få mulighed for stemme om en tekst, som Rådet har accepteret fuldt ud, på dette plenarmøde, glæder jeg mig imidlertid fortsat over, at alle parter klart har givet udtryk for, at de er indstillet på at nå til enighed i september.

Endelig vil jeg gerne helt ærligt sige, at vi havde hårdt brug for en moderne tilsynsstruktur samt et organ, som kunne identificere risici for den makrofinansielle stabilitet, længe inden Europa blev ramt af finanskrisen. Vi ville have været langt bedre til at håndtere den finansielle redningsplan i dag, hvis dette organ allerede var blevet oprettet.

Jeg vil derfor gerne på ny understrege, at det er fornuftigt, at den nye reguleringsramme etableres hurtigt og helt sikkert inden den 1. januar næste år. Vores borgere forventer, at vi griber ind uden yderligere forsinkelser, hvilket skulle være muligt, da vi er enige på mange grundlæggende områder, og da vi tilmed er meget tæt på at være enige om detaljerne.

Det er ligeledes vigtigt at understrege, at ESRB udgør hjørnestenen i en egentlig økonomisk og monetær union, der styrker den økonomiske søjle, og dermed i vores systemiske indgreb mod finanskrisen. ESRB er ligeledes helt afgørende, hvis vi skal genopbygge og styrke tilliden til den europæiske økonomi, hvilket er tvingende nødvendigt i dag. Hvis vi ønsker at styrke det økonomiske opsving og tilliden, er vi nødt til at levere på alle fronter. Vi skal således beskytte den finansielle stabilitet, fortsætte den finanspolitiske konsolidering, gennemføre den finansielle redningsplan og navnlig den nye tilsynsstruktur og styrke den økonomiske styring. Kun ved at gøre konkrete og hurtige fremskridt på alle disse fronter kan vi styrke opsvinget og Den Økonomiske og Monetære Union. Jeg har tillid til, at De vil støtte disse meget vigtige bestræbelser.

Michel Barnier, *medlem af Kommissionen.* – *(FR)* Fru formand, mine damer og herrer! Det var en god idé, at Parlamentet blev inddraget i debatten om tilsyn og krisestyring.

Det er også kun rimeligt at drøfte disse to vigtige emner i en mere generel sammenhæng, da vi bliver nødt til at handle for at styrke kapitalkravene og forbedre virksomhedsledelsen og finde en endelig løsning. Vi kommer tilbage til dette, da jeg som bekendt i de kommende uger eller måneder vil få lejlighed til at vende tilbage til en række forslag, som er blevet samlet i en dagsorden, der blev godkendt af Kommissionen den 2. juni, og som med støtte fra Økofinrådet er blevet vedtaget af Det Europæiske Råd. Som mange af medlemmerne har været inde på, vil vi også undersøge, om der er reel overensstemmelse mellem afgørelser truffet i G20, afgørelser truffet i Det Europæiske Råd og afgørelser truffet i Ministerrådet på dette område.

Der er en lang række spørgsmål, der hænger sammen med denne forebyggelses-, krisestyrings- og tilsynsstruktur. Jeg tænker her på de saneringsfonde som led i krisestyringen, som vi har foreslået i lighed med fru Ferreira. Jeg tænker også på hr. García-Margallo y Marfils tidligere forslag, og vi vil forelægge lovforslag på dette område i 2011. Jeg tænker også på finansiel virksomhedsledelse og kapitalkrav til banker, og jeg kommer tilbage til dette i forbindelse med hr. Karas' betænkning.

Jeg vil gerne sige et par ord om de to emner, vi drøfter i dag. Jeg vil først tale om tilsyn, der rent faktisk udgør selve rygraden. Det er et helt afgørende aspekt, og som De selv var inde på, vil mange andre reformer ikke være effektive, hvis det ikke lykkes os at oprette troværdige myndigheder og Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici. For nogle uger siden talte vi om kreditvurderingsbureauer – jeg kommer tilbage til disse – og gennemførelsen af tilsynsstandarder. Vi har brug for denne troværdige europæiske tilsynsstruktur. Derfor glæder jeg mig over det høje ambitionsniveau, som Parlamentets ordførere hr. García-Margallo y Marfil, hr. Skinner, hr. Sánchez Presedo, fru Goulard, hr. Giegold, hr. Tremosa i Balcells og hr. Balz har lagt for dagen gennem de seneste måneder, og navnlig det høje ambitionsniveau med hensyn til disse myndigheders beføjelser og deres juridisk bindende karakter.

Det er i tråd med ånden og filosofien bag Kommissionens forslag. Vi har fået en række nye idéer, som vi bør bruge, til at forbedre det europæiske system for finansielt tilsyn samt til at styrke forbrugerbeskyttelsen, bl.a. ved at forbyde visse finansielle produkter, som foreslået af hr. Giegold. Jeg tænker også på den rolle, som myndighederne skal spille i identifikationen af systemiske risici og i krisesituationer. Jeg tænker på styrkelsen af det fælles udvalg som anbefalet af hr. Skinner. Jeg tænker på forbedringen af markedernes gennemsigtighed, som vi drøftede i forbindelse med omnibusdirektivet, og som hr. Sánchez Presedo slår til lyd for.

Dette er blot nogle få eksempler, og den vanskeligste del af arbejdet ligger stadig foran os. Vi har naturligvis allerede gjort et stort stykke arbejde, eller jeg har i hvert fald samarbejdet med Dem omkring dette i fem måneder. Vi har gjort store fremskridt, men selv om vi forhåbentlig er i sidste fase, er vi endnu ikke nået frem til en aftale og et efter min opfattelse dynamisk og troværdigt kompromis, der sikrer, at dette kan fungere. Jeg vil gerne byde velkommen til formandskabet, selv om det ikke er til stede i dag. Formandskabet har helt fra starten – den 1. juli kl. 10.00 om morgenen – deltaget i arbejdet via den belgiske finansminister Didier Reynders, der deltog i et trepartsmøde sammen med mange af Parlamentets medlemmer indtil langt ud på aftenen i går.

Jeg vil gerne gentage det, hr. García-Margallo y Marfil sagde. Vi er nødt til at få Rådet til at forstå, at tiden nu er inde til at handle og gøre fremskridt. Andre har sagt det samme. Kommissionen vil under alle omstændigheder inden for rammerne af sine beføjelser gøre, hvad der er nødvendigt for at tilskynde Rådet til at gribe den chance, som De giver det. Det er min opfattelse af situationen. Vi skal bruge de kommende dage til at nå frem til en intelligent og troværdig aftale. De kan regne med mig.

Jeg vil gerne sige et par ord om krisestyring og forebyggelse og takke fru Ferreira for hendes engagement. Jeg har længe været tilhænger af forebyggende foranstaltninger. Jeg har meget længe ment, at forureneren skal betale for økologiske risici, industrielle risici og finansielle risici, at helbredelse altid er dyrere end forebyggelse, og at det ikke først og fremmest er skatteyderne, der skal betale for den nødvendige forebyggelse eller helbredelse.

Det er ånden i den værktøjskasse, som vi vil forelægge Ministerrådet. Vi vil indarbejde mange af de værktøjer, som fru Ferreira har foreslået, og vi vil omsætte disse forslag til lovforslag. Jeg forpligter mig til at forelægge en lovtekst for Parlamentet. Dette tilsagn afgav jeg den allerførste dag – den 13. januar – foran Dem og foran ministrene i forbindelse med min høring og på Økofinrådets møde i Madrid. De kan stole på, at jeg vil forelægge denne troværdige værktøjskasse med udgangspunkt i fru Ferreiras forslag, fordi jeg som sagt er overbevist om, at forebyggelse koster meget mindre end helbredelse på dette område som på andre.

Sebastian Valentin Bodu, *ordfører for udtalelsen fra Retsudvalget. – (RO)* Fru formand! Jeg er ordfører for udtalelsen.

Den aktuelle finanskrise har vist, at de krisesituationer, der er opstået i grænseoverskridende enheder i EU, ikke håndteres effektivt.

Der har været forskellige fremgangsmåder på nationalt plan. Generelt har myndighederne enten brugt offentlige midler til at redde bankerne eller isoleret bankernes aktiver i deres egne lande ved hjælp af nationale krisestyringsinstrumenter, men de har kun haft fokus på deres egne filialer.

Disse tiltag har øget risikoen for tab af tillid, konkurrenceforvridning og retlig usikkerhed og øget omkostningerne forbundet med den skatteyderbetalte redning af bankerne.

Endelig skal vi træffe foranstaltninger på EU-plan for at hindre, at kriser, der involverer en grænseoverskridende bankkoncern, håndteres gennem nationale systemer, som kan være meget forskellige og ofte udelukkende beskytter filialer på deres eget område og ikke løser koncernens problemer som helhed.

Raffaele Baldassarre, *ordfører for udtalelsen fra Retsudvalget. – (IT)* Fru formand, hr. kommissær, mine damer og herrer! Krisen har påvist, at større samordning på EU-plan er en afgørende forudsætning for de finansielle markeders udvikling og stabilitet.

Når det er sagt, vil jeg blot fremhæve et enkelt spørgsmål, der er af grundlæggende betydning, navnlig i lyset af de vanskelige trepartsmøder, der fortsat pågår. Hvis det at give de finansielle tilsynsmyndigheder beføjelse til at træffe individuelle, direkte bindende beslutninger, jf. artikel 10 i forordningen, er udtryk for et politisk ønske om at reagere hurtigt på krisesituationer, vil denne beføjelse i forbindelse med dagligt tilsyn således være i strid med artikel 17 og 258 i traktaten, hvori det fastslås, at Kommissionen har enekompetence til at sikre anvendelsen af EU-retten. Der ville desuden i så fald opstå en paradoksal situation, hvor medlemsstaterne, der er repræsenteret i det øverste organ gennem deres egne myndigheder, ville være indirekte ansvarlige for anvendelsen af EU-retten.

Som ordfører for udtalelsen fra Retsudvalget stillede jeg et kompromisændringsforslag i et forsøg på at fjerne denne uoverensstemmelse mellem myndighedernes beføjelser og Kommissionens rolle og beføjelser i fuld overensstemmelse med traktaten. Jeg håber, at Retsudvalgets bidrag kan bruges som grundlag for eventuelle yderligere kompromiser med de øvrige EU-institutioner med henblik på at nå hurtigt frem til en tiltrængt løsning, som er i fuld overensstemmelse med EU-retten.

Klaus-Heiner Lehne, *ordfører for udtalelsen fra Retsudvalget. – (DE)* Fru formand, mine damer og herrer! Selv om vi har et indre marked, har vi et fragmenteret tilsynssystem. Det fungerer tydeligvis ikke. Vi har brug for stærke centrale strukturer, der udnytter ekspertisen og den dybtgående viden i medlemsstaternes organer, og som også har beføjelser til at gribe ind i krisesituationer. Borgerne forventer, at Parlamentet ufortøvet træffer en hurtig og fornuftig beslutning, navnlig i lyset af den enorme skattebyrde, de er blevet pålagt som følge af denne krise. Borgerne er meget lidt interesseret i magtkampe på nationalt plan, der blot går ud på at afgøre, hvem der skal beslutte hvad. Borgerne ser gerne, at der træffes en effektiv beslutning for at få løst problemerne.

Hvis der skal træffes foranstaltninger i en krisesituation, skal dette drøftes og beslutningen træffes centralt på EU-plan, hvis samordningen mellem medlemsstaterne er utilstrækkelig og ikke fungerer. Dette er holdningen til beslutningsprocessen i G20 og G8 samt blandt stats- og regeringscheferne, men Rådet er desværre ikke enig heri. Rådets tilgang er snæversynet. Borgerne finder denne politik uacceptabel. Vi forventer, at Rådet skrider til handling.

Evelyn Regner, *ordfører for udtalelsen fra Retsudvalget. – (DE)* Fru formand, hr. kommissærer! Hvis EU-medlemsstaterne ønsker at være stærke økonomisk og udadtil, skal de danne fælles front i EU. Pakken om tilsyn med de finansielle markeder, herunder et europæisk udvalg for systemiske risici med videst muligt beføjelser, er derfor præcis hvad der er behov for ud over stærke europæiske – og jeg understreger ordet "europæiske" – bank-, værdipapir- og forsikringstilsynsmyndigheder.

Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici minder – tillad mig at drage denne sammenligning – lidt om Forbundsrepublikken Tysklands præsident. Som det er i dag, har præsidenten ingen vidtrækkende beføjelser til at gribe ind – jeg havde gerne set, at han havde flere – men han har stor moralsk autoritet. Han kan således udstede og offentliggøre advarsler og anbefalinger. Europa-Parlamentet – og det er efter min opfattelse en særlig succes – har også insisteret på, at civilsamfundsaktører inddrages i ESRB's generelle udvalg, med andre

ord forbrugerbeskyttelsesgrupper, fagforeninger og videnskabsfolk. Jeg mener virkelig, at det er et meget positivt skridt, der bør fremhæves.

Jeg vil i denne forbindelse gerne opfordre medlemsstaterne til ikke at ty til forældede metoder fra fortiden for at skabe den økonomiske orden i det 21. århundrede, men at tænke og handle i europæisk ånd.

Françoise Castex, *ordfører for udtalelsen fra Retsudvalget. – (FR)* Fru formand, hr. kommissærer! Europæisk tilsyn med de finansielle markeder er et minimumskrav, og vi skal således regulere kreditvurderingsbureauerne. Vi kender de instrumenter, der er blevet anvendt til at spekulere mod staterne, men de tilsynsmyndigheder, som skal oprettes, må ikke gentage de samme fejl og agere både dommer og jury. Spørgsmålet om kontrol er således ikke blevet løst, og denne kontrol skal være politisk. Denne regulering er nødvendig, men ikke tilstrækkelig, hvis vi ikke supplerer den med en økonomisk styring af euroområdet og EU, der rækker ud over stabilitetspagten. Den er også utilstrækkelig, hvis vi ikke træffer konkrete foranstaltninger til bekæmpelse af kapitalflugt til skattely. Endelig vil dette europæiske tilsyn være utilstrækkeligt, hvis vi ikke træffer foranstaltninger, der sikrer, at reguleringen også gennemføres på globalt plan.

Det er hensigtsmæssigt at regulere på EU-plan, men ikke tilstrækkeligt. Vi skal have globalt tilsyn med de finansielle markeder.

Sajjad Karim, *ordfører for udtalelsen fra Retsudvalget. – (EN)* Fru formand! Det er tydeligt, at den finansielle regulering i mange af vores medlemsstater er mangelfuld. Vi kan simpelthen ikke tillade, at det fortsætter på denne dysfunktionelle og usammenhængende måde.

I Det Forenede Kongerige er den nye regering gået radikalt til værks og er i gang med at revidere og sikre den nødvendige reform på nationalt plan. Den nye europæiske ramme skal ligeledes forbedre kvaliteten og sammenhængen i myndighedstilsynet. Det skal have en uafhængig struktur – reelt uafhængig i reguleringsmæssig henseende – men vi skal sikre en balance. De nuværende forslag vil gøre det muligt for EU at underkende de nationale tilsynsmyndigheder, og faren er, at de tekniske standarder rent faktisk kan anvendes til at træffe og diktere politiske valg på EU-plan.

Medlemsstaterne tager med rette afstand fra denne udvikling. Det Forenede Kongerige og Tyskland har ret i deres holdninger. Jeg vil gerne påpege over for kommissær Rehn og kommissær Barnier, at Det Forenede Kongerige fortsat ønsker at yde en indsats, men nærhedsprincippet skal anerkendes behørigt.

Íñigo Méndez de Vigo, *ordfører for udtalelsen fra Udvalget om Konstitutionelle Anliggender. – (ES)* Fru formand! Der er efter min opfattelse kun to løsninger på den finanskrise, som vi har oplevet. Vi kan enten tildele de nationale tilsynsmyndigheder flere beføjelser eller oprette en europæisk tilsynsmyndighed og tildele denne beføjelser. Jeg glæder mig over, at Parlamentet nu har forpligtet sig, forpligtet sig politisk, til at indføre europæisk tilsyn, og jeg tror, at der er bred enighed herom blandt alle politiske grupper.

Udvalget om Konstitutionelle Anliggender vil støtte, og har støttet, alle institutionelle foranstaltninger i denne retning. Det ser i øjeblikket ud til, at Kommissionen, når dette tilsagn er blevet opfyldt i morgen, kommer til at spille en ledende rolle i forhandlingerne med Rådet. Under disse forhandlinger vil det centrale punkt efter min mening være, om disse europæiske myndigheder vil få beføjelse til at gribe direkte ind over for de berørte virksomheder på nationalt plan, hvis den nationale tilsynsmyndighed ikke er involveret.

Jeg vil derfor gerne ønske kommissæren held og lykke med denne opgave, der efter min opfattelse vil være afgørende for den fremtidige udvikling med hensyn til tilsyn og kapitalkrav og for os, der ønsker mere EU.

Formanden. – Jeg har en meddelelse. Mange har med rette beklaget, at Rådet ikke er til stede, men det første møde i det nye belgiske parlament afholdes i dag, og på grund af force majeure har det ikke været muligt at sikre Rådets tilstedeværelse. Lad os nu gå videre med talerne fra de politiske grupper.

Markus Ferber, *for PPE-Gruppen. – (DE)* Fru formand, hr. kommissærer, mine damer og herrer! Man kunne spørge, hvad vi rent faktisk har opnået i dag efter et år med drøftelser, forhandlinger og en lang række trepartsmøder, og jeg kunne helt sikkert godt have forestillet mig noget rarere end at bruge min tid her. Et år efter valget til Europa-Parlamentet, hvor vi offentligt erklærede, at vi ville få styr på de finansielle markeder, står vi nu tilbage med meget lidt eller slet ingenting.

Der er allerede blevet redegjort for problemet. Disse markeder er i dag globale. Medlemsstaterne tror stadig, at de kan håndhæve reglerne på disse markeder gennem deres nationale tilsynsstrukturer. Den finansielle krise blev ikke udløst af det forhold, at dette ikke fungerede, men det bidrog til, at Europa også blev ramt. Jeg vil derfor gerne spørge, hvornår denne erkendelse, som der ofte henvises til i storladne taler, vil blive

omsat til politisk handling, idet det nu pludselig handler om at beskytte børscentre og bankstrukturer og ikke længere om at beskytte borgerne.

Europa-Parlamentet har påtaget sig denne opgave. Jeg håber, at medlemsstaterne også vil påtage sig denne opgave, da vi har en fælles forpligtelse over for borgerne til at gennemføre passende tilsynsregler, som sikrer, at den enkelte borgers opsparing også er permanent sikret. Jeg vil gerne understrege over for kommissærerne, at jeg naturligvis håber, at Kommissionen vil gøre sit yderste, således at vi kan opnå et godt resultat hurtigst muligt til gavn for Europas befolkning.

Gianni Pittella, *for S&D-Gruppen. – (IT)* Fru formand, mine damer og herrer! Det synes klart, at den beslutning, som Parlamentet står over for at skulle træffe – at stemme om ændringsforslagene og ikke stemme om, at udsætte afstemningen om den lovgivningsmæssige beslutning – er et desperat forsøg på at gøre Rådet opmærksom på dets ansvar, således at denne pakke kan blive godkendt ved førstebehandlingen på det næste plenarmøde i september. Jeg kan helt ærligt ikke tro, at regeringerne fortsat vil være så nærsynede, at de ikke tildeler de tilsynsorganer, som vi er ved at oprette, reelle beføjelser. Det ville være det samme som at opbygge strukturer, der ikke er i stand til at udøve tilsyn – hvad er meningen med at opbygge sådanne strukturer?

Som bekendt er Europa-Parlamentet ikke en flok ekstremister, der stiller revolutionerende krav. Vi er almindelige mennesker, der lever blandt borgerne, dvs. blandt dem, der er blevet ramt af de katastrofale konsekvenser af finansielle markeder uden overnational regulering i deres dagligdag og på deres pengepung. Vores forslag er baseret på Larosièrerapporten og ikke på Robespierres idéer, hvilket den gode kommissær Barnier er klar over.

Jeg opfordrer vores venner i Rådet til at lytte, selv om de ikke er til stede. Vi forventer en positiv reaktion på vores ansvarlige handling, men hvis det ikke sker, vil vi gennemføre afstemningen i september, og vi vil fortælle alle europæiske borgere, at vi ønsker direkte tilsynsmyndighed over finansielle formidlere, at vi ønsker, at tilsynet med ESMA udvides til at omfatte paneuropæiske organer, og at vi ønsker, at de europæiske myndigheder får beføjelse til at træffe den endelige beslutning i tilfælde af tvister mellem nationale myndigheder.

Jeg opfordrer vores kære venner i Rådet til ikke at stikke hovedet i busken. Det er barske realiteter, men vi er nødt til at udvise mod og styrke.

Sharon Bowles, *for ALDE-Gruppen. – (EN)* Fru formand! På trods af de gode ting i Solvens II, som vi allerede har hørt om, lagde vi ordningen for koncernstøtte på hylden på grund af bekymring over dens praktiske anvendelighed i økonomiske stressperioder, dens samspil med national lovgivning om insolvens og mistillid til andre landes tilsynsmyndigheder. Eksempler under krisen såsom Fortis Bank viste, at der var grundlag for denne mistillid, og at der var behov for et europæisk tilsynssystem og disciplin. Solvens II overbeviste mig om, at problemet med grænseoverskridende finansielle institutioner, der er insolvente eller tæt på konkurs, skal håndteres på europæisk plan. Det er en udfordring, men det er en alvorlig mangel ved det indre marked.

Mange af disse spørgsmål er behandlet i Elisa Ferreiras betænkning, og jeg vil gerne takke hende, fordi hun har indarbejdet mine forslag om at undgå moralsk hasard og om en særlig 28. ordning for insolvensprocedurer for grænseoverskridende systembanker. Planlægning er jo altafgørende, og beredskabsplaner, livstestamenter og saneringsmekanismer vil være afgørende både i dag og fremover.

Philippe Lamberts, *for Verts/ALE-Gruppen. – (FR)* Fru formand! Jeg vil gerne sige et par ord til Rådet, og jeg er naturligvis i lighed mange andre medlemmer frustreret over, at jeg ikke kan gøre dette direkte, fordi jeg gerne vil sige til Rådet, at Parlamentets holdning i denne sag er rimelig. Det anmoder blot om europæisk tilsyn for europæiske aktører og nationalt tilsyn for nationale aktører. Det anmoder om forbrugerbeskyttelse, herunder især forbud mod produkter, som alle her ville betegne som giftige, ikke bare her, men også i sektoren, på arbejdspladsen. Hvorfor tillade dem, hvis de er giftige? Det anmoder naturligvis om bindende foranstaltninger. Alle disse krav er efter min opfattelse ikke udtryk for ekstremisme. Hvorfor kan Rådet ikke acceptere det? Jeg tror, at vores medborgeres tålmodighed og Parlamentets tålmodighed er ved at være opbrugt. Hvis vi giver det belgiske formandskab en chance for at handle, skal den gribes, og vi skal se resultater i næste uge.

I Belgien er vi jo konfronteret med slogans som "Eigen Volk eerst" ("Vores eget folk først") eller "Det vi gør, gør vi bedre", og desværre er denne nationale egoisme alt for udbredt i Europa. Det er den sikreste vej til en fremtid i nedgang for borgerne på dette kontinent, borgere som vi alligevel kan være stolte af. Som Jean-Claude Trichet har udtalt, er det næste skridt efter indførelsen af en monetær union en økonomisk og finanspolitisk union. Det betegnes vist bedst som en politisk union.

Ivo Strejček, *for ECR-Gruppen. – (CS)* Fru formand! Jeg har lyttet til debatten her i eftermiddag, og der er efter min mening blev sagt en række meget vigtige ting, først af kommissionsformand Barroso, der sagde, at "vi er villige til at gøre alt, hvad der er nødvendigt, for at beskytte euroen", og dernæst af et af medlemmerne, der sagde, at "et stærkere eller tættere EU-samarbejde kan sikre finansiel stabilitet". Dette er selve essensen i hele debatten om den finansielle arkitektur og tilsynet med den finansielle arkitektur. Vi har en valutaunion. En valutaunion kan ikke adskilles fra en finanspolitisk union, heller ikke ifølge den økonomiske videnskab, og forudsætningen for en finanspolitisk union er en politisk union.

De borgere, der følger debatten, kan med rette spørge: "Hvilken løsning foreslår I så?" Vores svar vil være: "Vi ønsker at skabe en politisk union, men fordi vi nu har gennemgået en renselsesproces i forbindelse med Lissabontraktaten, har vi brug for at gøre noget uden at inddrage jer. Vi har brug for at gøre noget, som I ikke får indflydelse på." Det er efter min opfattelse en forkert tilgang.

Thomas Händel, *for GUE/NGL-Gruppen. – (DE)* Fru formand, mine damer og herrer! Det er Europa-Parlamentets opgave at sikre en stram regulering af de finansielle markeder. Alle vores forslag blev kraftigt udvandet under trepartsmøderne. Rådet og regeringerne ønsker ikke stærke interventionsbeføjelser. Hr. Giegold har ret i, at det, der foregår i øjeblikket, er "snæversynet". Hensigten er tilsyneladende ikke at stramme reglerne, men blot at udvikle et system, som er lidt mindre tilbøjeligt til at bryde sammen. Vi vil få en fragmenteret tilsynsstruktur, som ikke vil kunne sikre en effektiv kontrol med de finansielle markeder. Der drages forkerte konklusioner af denne finansielle og økonomiske krise, og den næste krise er således allerede under opsejling.

Mange nationale økonomier, herunder i Europa, vil ikke kunne holde til de slag, der kommer, og som vil få en lang række sociale og økonomiske konsekvenser for Europas befolkning. De forventer, at denne hensynsløse finansielle markedskapitalisme tæmmes, og at det på ny bliver de politiske beslutningstagere, der sætter dagsordenen. UniCredit Banks administrerende direktør Alessandro Profumo udtalte her i weekenden, at vi har brug for en stærk, fælles europæisk finansiel tilsynsmyndighed og et fælles regelsæt for alle medlemsstaterne, og efterlyste strengere kapitalkrav, og det er rent faktisk en opfordring til Europa-Parlamentet om at udarbejde disse regler. Det er Europa-Parlamentets opgave at lægge pres på Rådet og gennemtvinge en effektiv regulering hurtigst muligt. Dette vil blot være det første skridt til at genskabe status quo ante.

Det er på høje tid, at der sættes handling bag de grandiose løfter. Min gruppe går ind for stærk europæisk regulering. Uden regulering vil euroen, et forenet EU og demokratiet være i fare.

Claudio Morganti, *for EFD-Gruppen. – (IT)* Fru formand, mine damer og herrer! Jeg er enig i målet om at fremme sikkerheden på markederne og beskytte EU-borgernes investeringer. Jeg er imidlertid ikke sikker på, at den vej, vi er ved at slå ind på, er den rigtige. EU-institutionernes og navnlig Parlamentets tiltag til imødegåelse af krisen og de nylige finansskandaler må ikke ramme ved siden af.

Nye love og nye såkaldte uafhængige myndigheder er muligvis rent faktisk ikke den afgørende og endelige løsning på de nuværende problemer. Der findes allerede en lang række ekstremt omkostningstunge uafhængige myndigheder i Europa på både europæisk og nationalt plan, som alligevel ikke afværgede markedskrisen eller de nylige vanskeligheder og finansskandaler i Europa.

Jeg er enig i, at vi har brug for en tættere samordning mellem de forskellige nationale myndigheder, men jeg mener også, at det ikke er nødvendigt at gå med til alt på dette område. Det er efter min mening helt sikkert bedre at fastholde muligheden for at oprette uafhængige tilsynsorganer for at sikre en større beskyttelse af investeringer og sparere.

Endelig er jeg overbevist om, at de politiske beslutningstagere skal påtage sig et større ansvar. Parlamentet er den eneste EU-institution, der står direkte til ansvar over for befolkningen, og vi må derfor efter min opfattelse ikke give afkald på vores prærogativer. Vi hverken må eller kan stole blindt på såkaldte uafhængige institutioner. Der er tale om et teknisk instrument, som vi kan bruge, men de er ikke, og vil aldrig blive, en løsning i sig selv.

Martin Ehrenhauser (NI). – *(DE)* Fru formand! EU har allerede omkring 40 agenturer. Disse agenturer koster 1,5 mia. EUR om året. Det har aldrig været et problem for Rådet og medlemsstaterne at træffe hurtige beslutninger om oprettelse af sådanne agenturer. Det har heller aldrig været et problem for Rådet og medlemsstaterne, at agenturernes aktiviteter meget ofte er uforenelige med nærhedsprincippet. Der er frem for alt ofte ikke blevet angivet nogen logisk begrundelse for disse agenturer.

Der skal nu oprettes tre nye agenturer, tre fornuftige agenturer med beføjelser på et område, hvor EU langt om længe kan påvise, at de er hårdt tiltrængte. Nu gør medlemsstaterne imidlertid modstand, selv om politikken i årevis, hvis ikke i årtier, har haltet efter de finansielle markeders globale indvirkning. Hvis EU på den ene side griber ind på områder, hvor det ikke er nødvendigt, og på den anden side ikke griber ind, hvor det er tvingende nødvendigt, er borgernes ærgrelse helt forståelig.

Til slut vil jeg blot opfordre Rådet til langt om længe at handle fornuftigt og lægge modstanden på hylden.

Astrid Lulling (PPE). – *(FR)* Fru formand! Jeg må indrømme, at jeg har svært ved at følge de kolleger, der ynder at spille med musklerne og fremhæve vores legitimitet på bekostning af de øvrige EU-institutioner. Deres holdning er desværre ofte latterlig. Det er imidlertid noget andet, når Parlamentets medlemmer på baggrund af deres arbejde og overbevisning fremfører en velbegrundet holdning, når vi forsvarer efter vores opfattelse almene europæiske interesser over for temmelig anspændte nationer.

Parlamentet har spillet denne rolle i denne debat om europæisk tilsyn. I betænkningen om Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici, som jeg er skyggeordfører for på vegne af min gruppe, forsvarede jeg i lighed med ordføreren fru Goulard en ambitiøs holdning. Jeg slog til lyd for mekanismer, der vil sikre en vis effektivitet, og jeg understregede, at Den Europæiske Centralbank skal spille en ledende rolle. Hvorfor? Fordi Den Europæiske Centralbank er den eneste fællesskabsinstitution i denne gruppe, og fordi den har vist, at den arbejder seriøst.

Af kristen barmhjertighed vil jeg ikke nævne alle de institutioner og alle de store personligheder, der pludselig forsvandt under stormen. Det var heldigt, at vi i det mindste havde en kaptajn om bord i krisens værste fase. Jeg vil derfor være rolig igen, hvis vi i morgen stemmer for et stærkt fællesskabsorgan med tilsynsbeføjelser på makroplan. Tilsynet på mikroplan må nødvendigvis fortsat være fragmenteret.

Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici skal gå i gang med arbejdet hurtigst mulig i disse vanskelige tider. Fremtiden vil vise, om der er behov for ændringer, men det er afgørende at starte på et solidt grundlag, da systemiske risici berører hele banksektoren i Europa og globalt.

George Sabin Cutaş (S&D). – *(RO)* Fru formand! Den nuværende økonomiske krise har vist, at vi har brug for et system, der kan forebygge kriser og mindske deres skadelige virkninger.

I Larosièrerapporten om finansielt tilsyn i EU, der blev offentliggjort i februar 2009, stilles der forslag om oprettelse af et specifikt organ, der skal have ansvaret for det makroøkonomiske tilsyn på EU-plan og stille forslag til løsning af de nuværende svagheder.

Europa-Parlamentet opfordrede desuden allerede i 2000 Kommissionen til at forelægge forslag til at sikre stabiliteten på EU's finansielle markeder. EU er rent faktisk nået til en kritisk fase, hvor det skal bevise sit værd over for borgerne, der forventer, at EU finder løsninger på den nuværende økonomiske recession og effektive mekanismer til forebyggelse af fremtidige økonomiske recessioner.

Det er blevet fremført, at der er et demokratisk underskud i EU, at de europæiske borgeres deltagelse i valg til Europa-Parlamentet er faldende, og at de ikke kan identificere sig med europæiske politikker. Jeg mener derfor, at Lissabontraktaten virkelig kan være et vigtigt skridt til at afhjælpe disse mangler. Det er imidlertid kun begyndelsen. Der skal skabes et solidt grundlag, der vil øge tilliden til EU's økonomiske og politiske system gennem tilvejebringelse af stabilitet og fordele.

Vi har brug for et effektivt tilsynssystem, der skaber grundlag for en stabil finansiering af økonomien og sikrer økonomisk vækst og bæredygtig beskæftigelse. Vi skal også overvåge enheden på EU's indre marked, hvis vi ønsker at undgå en opsplitning af markedet.

Derfor mener jeg i sidste ende, at det er hensigtsmæssigt at oprette Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici.

Wolf Klinz (ALDE). - *(DE)* Fru formand, mine damer og herrer! Selv Rådets medlemmer anerkender, at tilsynssystemets svagheder er eller var en af årsagerne til den største globale finanskrise siden 1930'erne. De er også klar over, at nationale foranstaltninger ikke i sig selv kan afhjælpe konsekvenserne af denne krise, men at vi er nødt til at søge globale eller i hvert fald europæiske løsninger.

Rådet burde vide, at Europa-Parlamentets ønske om et uafhængigt europæisk tilsynssystem og et uafhængigt europæisk udvalg for systemiske risici ikke er begrundet i dogmatisme eller stædighed, men en dybfølt,

tværpolitisk overbevisning. Vi kan kun sikre gennemsigtighed og beskyttelse af investorer gennem en harmoniseret lovgivningsramme og en ensartet fortolkning og anvendelse af denne ramme.

En klar lære, vi kan drage af krisen, er, at vi har brug for mere og ikke mindre EU i den finansielle sektor. Det ville være et tilbageskridt at stoppe her. Medlemsstaterne bør droppe det hykleri, som de giver udtryk for, når de stiller krav om globale løsninger på G20-møder og som minimum europæisk regulering i EU, samtidig med at de under trepartsmøderne rent faktisk pure nægter at indgå en kompromisaftale.

Lajos Bokros (ECR). – *(EN)* Fru formand! Vi bør ikke stille os tilfreds med vores indsats på dette område, og vi bør ikke se ned på USA. USA er rent faktisk meget tættere på at vedtage en omfattende ny lovgivning om regulering af og tilsyn med den finansielle sektor. De har også større fokus på indhold end på territoriale krige. I henhold til den nye lovgivning, som behandles af den amerikanske kongres, skal der etableres et forbrugeragentur med vide beføjelser til at træffe afgørelser, herunder om et fuldstændigt forbud mod særlige finansielle produkter. Standardiserede derivater vil blive handlet på etablerede børser og skal afvikles gennem clearingcentre. Hedgefonde og aktiefonde over en meget høj øvre kapitalgrænse skal registreres hos SEC.

Vi drøfter, hvordan vi skal fordele beføjelserne mellem EU-institutionerne og de nationale institutioner. Løsningen ligger lige for. Tilsynsmyndighederne på makroplan som f.eks. ESRB bør være tæt knyttet til Den Europæiske Centralbank, en europæisk institution, men de nationale institutioner skal koordinere mikrotilsynsmyndighederne.

Mario Borghezio (EFD). – *(IT)* Fru formand, mine damer og herrer! Foranstaltningerne vedrørende tilsyn med EU's finansielle system skal have et klart og bredt understøttet prioriteret mål, nemlig at indføre strenge regler for tilsyn med derivatmarkedet, da det er en af hovedårsagerne, hvis ikke hovedårsagen, til den nuværende finansielle krise, og det bør understreges mere klart i betænkningen.

Vi er i stedet frem for alt ved at oprette en centraliseret institution, der til en vis grad er en kopi af ECB. Det er ikke hensigtsmæssigt, idet vi endnu ikke ved eller har fået helt afklaret, hvilken rolle de nationale tilsynsorganer – i Italien Banca d'Italia – kommer til at spille. De er tilsyneladende ved at blive reduceret til agenter, hvilket ikke er en særlig veldefineret rolle. Tilsynet bør i stedet først og fremmest udøves i vores egne lande. I Italien udøves det f.eks. via et system af lokale filialer, der har et godt overblik over situationen.

Hvorfor skal det europæiske agenturs hovedsæde for øvrigt ligge i Frankfurt? Hvem besluttede det? Hvilke kriterier ligger til grund for denne beslutning ud over at rette det ind efter Den Europæiske Centralbank, hvilket vel er hensigten? Vi foreslår, at det placeres i f.eks. Milano, der er et vigtigt finansielt marked og et vigtigt bankmarked, herunder fra et geoøkonomisk synspunkt på grund af byens beliggenhed midt i Europa.

Jeg mener, at forslaget generelt burde omfatte langt mere vidtgående foranstaltninger, der kræver mod at gennemføre, f.eks. en adskillelse af kommercielle banker og investeringsbanker i EU-lovgivningen baseret på principperne i den tidligere amerikanske lov.

Danuta Maria Hübner (PPE). – *(EN)* Fru formand! Den nuværende krise har vist, at når en europæisk bank kommer i vanskeligheder, kan disse vanskeligheder blive grænseoverskridende. Vi er ved at etablere et europæisk finanstilsynssystem med henblik på at forebygge sådanne situationer, og dette tilsynssystem vil forhåbentlig hurtigst muligt blive understøttet af en integreret EU-lovgivningsramme for grænseoverskridende krisestyring.

De sidste to år har vist, at det helt klart ikke er optimalt at anlægge en national tilgang til krisestyring. Det nye system skal indrettes således, at vi kan håndtere en krise omkostningseffektivt og undgå moralsk hasard, og således at skatteyderne ikke kommer til at betale for finansielle redningspakker. Overførsel af aktiver skal reguleres på en måde, der sikrer lige vilkår, navnlig for værtslandene.

Det grænseoverskridende krisestyringssystem – baseret på principperne i den 28. ordning – skal indrettes således, at der ikke længere er indbyrdes afhængighed mellem banker og nationale budgetter. Det bør også bidrage til skabelsen af et indre bankmarked i EU. Hvis vi havde et indre bankmarked i EU, ville det trods alt ikke være nødvendigt at tale om grænseoverskridende krisestyring.

Sidst, men ikke mindst, vil jeg gerne understrege, at det er tvingende nødvendigt at vedtage alle elementerne i den europæiske ramme for finansiel stabilitet samt saneringsordningen for grænseoverskridende institutioner med henblik på at mindske usikkerheden og sårbarheden i banksektoren. Hvis vi havde en europæisk ordning, ville EU også mere effektivt kunne sikre hurtige globale løsninger.

Edward Scicluna (S&D). – *(EN)* Fru formand! Jeg vil først og fremmest gerne takke alle ordførerne for deres arbejde med denne meget vigtige reformpakke. Denne gennemgang af EU's finansstruktur har været en kæmpe opgave for Økonomi- og Valutaudvalget og har i høj grad præget mit første år som parlamentsmedlem.

Jeg glæder mig over, at vi tilsyneladende er tæt på at nå til enighed. Et velfungerende EU og velfungerende globale finansielle systemer og afværgelsen af trusler kræver øget sammenhæng mellem tilsynet på makro- og mikroplan. Set i bakspejlet synes det overraskende, at vi ikke tidligere har oprettet en fælles myndighed på EU-plan med ansvar for makrotilsyn. Vores finansielle markeder i og uden for euroområdet er så tæt integrerede, at en tilsynsmyndighed, der så på markedsudviklingen, aktivbobler, fremtidige årsager til systemiske risici og ubalancer, måske ville have sikret en hurtigere og mere samordnet reaktion på krisen.

Krisen har vist mange ting, herunder at vores reguleringsramme ikke var tilstrækkelig solid, at markederne ikke altid retter sig selv op, og værre, at de var sårbare over for uovervågede systemiske risici. Jeg glæder mig navnlig over oprettelsen af et europæisk udvalg for systemiske risici, et organ, der skal fungere som vagthund og give tidlig varsling om systemiske risici eller skævheder.

I denne sammenhæng er det vigtigste er fastlægge en kvalitativ definition af systemiske risici, således at ESRB kan fungere effektivt. Den seneste udvikling vedrørende offentliggørelse af stresstest for en række af de største banker i EU er positiv. Jeg håber, at Kommissionen vil følge dette eksempel og ligeledes med jævne mellemrum gennemføre og offentliggøre stresstest for alle medlemsstaternes offentlige finanser.

Jeg vil gerne afslutningsvis understrege, at Parlamentet har gjort en enorm indsats og vist politisk vilje til at gå på kompromis og nå til enighed om denne reformpakke inden sommerferien, men vi bør glæde os over, at vi er tæt på en aftale, og det er stadig muligt at have disse reformer på plads inden januar 2011.

Vicky Ford (ECR). – *(EN)* Fru formand! Jeg vil gerne indledningsvis takke ordførerne for deres meget ihærdige indsats og kommissæren, medlemmerne af Europa-Parlamentet og formandskabet, der stadig forhandlede tålmodigt ved midnatstid i går aftes. Vi er alle enige om, at ESRB og ESA'erne vil gøre det muligt at anlægge en helt ny og nødvendig tilgang til styring af finansielle risici í Europa. Det er godt, men det er ikke let.

Pakken omfatter fem forskellige direktiver, der ændrer eller berører 11 andre direktiver, og de indebærer væsentlige ændringer af interaktionen mellem nationale tilsynsmyndigheder, centralbanker og ministre. Jeg glæder mig meget over, at vi er tæt på en endelig aftale. Vi er efter min opfattelse allerede enige om 64 af de 67 artikler i ESA'erne, og vi er enige om de fleste punkter i de resterende tre artikler. Vi bør alle, herunder ordførerne, være meget stolte.

Jeg opfordrer parterne til at fastholde en åben dialog under forhandlingerne i Økofinrådet. Vi skal oprette disse myndigheder, sikre, at de har et højt kvalificeret personale og om nødvendigt udvide deres beføjelser på et senere tidspunkt.

Theodor Dumitru Stolojan (PPE). – *(RO)* Fru formand! Jeg vil gerne gøre opmærksom på udenlandske bankers aktiviteter i nye medlemsstater, der ikke er medlem af euroområdet.

Disse aktiviteter skal overvåges tæt på både europæisk og nationalt plan inden for rammerne af tilsynet med det finansielle system med henblik på at forhindre irrationel og hensynsløs adfærd.

Jeg støtter disse tiltag, idet udenlandske banker i en række nye medlemsstater har skabt en meget risikofyldt situation, da de har optaget udenlandske korte lån og bevilget lån på mellemlang og lang sigt til virksomheder og borgere i disse lande. Det var en af hovedårsagerne til, at de pågældende lande indtrængende anmodede om betinget støtte fra Den Internationale Valutafond.

Burkhard Balz (PPE). – *(DE)* Fru formand! Vi har også brug øget tilsyn med de finansielle markeder i Europa. Den økonomiske og finansielle krise har gjort det pinligt klart, at vi tidligere har forpasset en række muligheder.

De europæiske tilsynsmyndigheder skal tildeles vidtrækkende beføjelser. De må ikke blive reduceret til tomme skaller, der passivt følger udviklingen på markederne. Det er navnlig nødvendigt at oprette et centralt organ for grænseoverskridende finansielle institutioner, der kan samarbejde med nationale tilsynsmyndigheder på det kritiske tidspunkt og gribe hurtigt og målrettet ind. Det er tvingende nødvendigt, at det får beføjelse til at gribe direkte ind, hvis der er tvister mellem nationale myndigheder i en krisesituation, og hvis EU-lovgivningen overtrædes.

Rådet må langt om længe acceptere Europa-Parlamentet som medlovgiver på lige fod. De ansvarlige parlamentsmedlemmer har helt sikkert gjort deres forarbejde. Der har været afholdt en lang række drøftelser,

og Parlamentet har arbejdet hurtigt og målrettet. Vi afventer nu klare skriftlige svar og konkrete forslag fra Rådet. En henvisning til FIFA's verdensmesterskaber beskriver efter min opfattelse situationen lige nu, idet bolden nu ligger på Rådets banehalvdel.

Enikő Győri (PPE). – *(HU)* Fru formand! Vi har alle draget en række smertelige erfaringer af krisen. Vi må ikke tillade finansielle institutioner at indlade sig på spekulative og ukontrollerede aktiviteter, der bringer millioner af menneskers jobsikkerhed i fare. Det er netop baggrunden for oprettelsen af de nye tilsynsmyndigheder. Jeg glæder mig over, at kompromisændringsforslagene til Rådet omfatter ændringer af stor betydning for de central- og østeuropæiske lande. Det blev f.eks. accepteret, at formændene for centralbankerne i medlemsstater uden for euroområdet har ret til at deltage i de ledende organer i Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici, og det blev også accepteret, at beslutninger træffes med et simpelt flertal i tilfælde af tvister mellem tilsynsmyndigheder. De nye tilsynsmyndigheder skal etableres inden Ungarns overtagelse af formandskabet, dvs. inden den 1. januar 2011. Hvis vi skal nå frem til et kompromis, skal både Rådet og Parlamentet efter min opfattelse gøre indrømmelser, når det er teknisk relevant og rimeligt. Rådet bør f.eks. acceptere, at alle de nye myndigheders hovedsæder samles i Frankfurt, det bør give de europæiske tilsynsmyndigheder beføjelse til at føre tilsyn med grænseoverskridende finansielle institutioner, og det bør give disse myndigheder mulighed for at arbejde uafhængigt af Kommissionen. Parlamentet bør også gøre indrømmelser. Jeg mener, at det ville være tilstrækkeligt, hvis vi udelukkende fokuserede på strategiske retningslinjer i stedet for at fastlægge tekniske standarder. Endelig bør Økofin have ret til at trykke på den røde knap. Jeg tror, at det er muligt at indgå en sådan aftale senest i september, og at de nye institutioner vil være på plads den 1. januar.

Jean-Pierre Audy (PPE). – *(FR)* Fru formand! Jeg glæder mig over, at min ven Michel Barnier er til stede i mødesalen. Jeg vil også gerne sige til Manuel García-Margallo y Marfil, at jeg glæder mig meget over, at han har accepteret, at hvis en kreditinstitution ikke længere reguleres af en national myndighed, vil den nye europæiske banktilsynsmyndighed få beføjelser på dette område. Jeg tænker her på internationale offentlige bankinstitutioner, herunder navnlig Den Europæiske Investeringsbank.

Jeg vil gerne drøfte to spørgsmål, der efter min opfattelse er vigtige. For det første regnskabsstandarder og dernæst tvisten med vores amerikanske venner om dagsværdien.

Vi er nødt til at tage stilling til disse aftalte regnskabsstandarder i den finansielle sektor og i forsikringsselskaber og markedsmyndigheder eller alternativt have vores egne regnskabsstandarder i disse finansielle sektorer.

Endelig mener jeg, at vi i forbindelse med en eventuel drøftelse af spørgsmålet om fejlslagne stater ikke må se bort fra kreditinstitutternes ansvar, og vi bør navnlig rette kritik mod kreditinstitutter, der ikke i tilstrækkelig grad har støttet en stat, der er i økonomiske vanskeligheder. Jeg mener ikke, at et kreditinstitut fortsat bør låne penge til en stat, der ikke overholder stabilitets- og vækstpagtens bestemmelser.

Elena Băsescu (PPE). – *(RO)* Fru formand! Denne krise har vist, at vi har brug for en bedre mekanisme til grænseoverskridende regulering af og tilsyn med de finansielle markeder.

Hovedformålet med hele lovgivningspakken er at opretholde den finansielle stabilitet i EU, identificere eksisterende risici i systemet i tide og beskytte investorer. Det er imidlertid yderst vigtigt at undgå at overregulere markedet, hvilket kunne medføre mere bureaukrati og endog korruption.

De tre europæiske tilsynsmyndigheder og Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici vil efter min opfattelse bidrage til at styrke tilsynet på EU-plan. Det er derfor vigtigt, at Parlamentet, Rådet og Kommissionen hurtigst muligt når frem til et kompromis om forslagene til forbedring af reguleringen og tilsynet.

Zigmantas Balčytis (S&D). - *(LT)* Fru formand! Sandheden er, at mange af os politikere endnu ikke har været i stand til at besvare et simpelt spørgsmål: Hvad er årsagen til denne finansielle krise, hvor stod vi før, og hvorfor kunne vi ikke forudse udviklingen? Efter min opfattelse overlod vi et enkelt spørgsmål, nemlig tilsynet, til aktørerne på de finansielle markeder. Jeg mener, at det er tvingende nødvendigt at oprette disse tre institutioner i dag, og det er vi virkelig nødt til. De data, som vil blive indsamlet af disse tre myndigheder, vil være meget nyttige, og de vil være delvis fortrolige. Jeg er enig med kommissær Barnier i, at vi er nødt til at oprette et europæisk kreditvurderingsbureau med henblik på at fuldende denne centrale struktur. Hvis vi har et lukket kredsløb, vil vi fremover kunne anvende de indsamlede data til at øge det europæiske markeds konkurrenceevne.

Marielle De Sarnez (ALDE). – *(FR)* Fru formand! Vi har oplevet en meget alvorlig og dyb finansiel krise, der har rystet verden, destabiliseret vores økonomi, forværret arbejdsløsheden og øget vores gæld, og vi lider fortsat under krisens følger.

Vores ansvar er efter min opfattelse derfor klart. Vi skal sætte alt ind på, at det ikke sker igen. Det er derfor afgørende, at ordførerne, Kommissionen og Rådet kommer hurtigt videre i fællesskab med henblik på endelig at nå frem til en fornuftig aftale. Vi har brug for regulering og tilsyn. Vi har brug for stærke uafhængige myndigheder til gavn for de europæiske borgere. EU skal gøre det samme som USA. Vi kan kun vende udviklingen på denne måde, og derfor skal det lykkes.

Jaroslav Paška (EFD). – *(SK)* Fru formand! Den fortsatte uro på de finansielle markeder viser, at det globale finansielle system reagerer meget følsomt på enhver information om de enkelte aktørers kreditværdighed eller solvens.

EU-medlemsstaterne kan heller ikke undgå mistænksomme blikke fra andre lande, uanset om de deltager i euroområdet eller ej. Det er derfor en grundlæggende forudsætning for et velfungerende EU, at de enkelte stater fører en ansvarlig og troværdig økonomisk politik. Indførelsen af strengere regulering og øget tilsyn vil imidlertid ikke i sig selv forebygge potentielle kriser.

Den finansielle sektors uforholdsmæssigt store vækst i forhold til realøkonomien og sektorens stræben efter profit har ført til udbredelsen af en risikabel praksis, der har omdannet den globale økonomi til en slags kasino, hvor de enkelte lande og borgerne i sidste ende igen vil skulle garantere for finansielle hasardspillere.

Vi skal derfor fortsat arbejde tålmodigt hen imod den bredest mulige afbalancerede reform af det finansielle system, således at de nye regler kan forbyde hasardspil, både inden for politik og i de finansielle institutioner.

Salvatore Iacolino (PPE). – *(IT)* Fru formand, mine damer og herrer! En stærk samordning mellem EU's og medlemsstaternes politikker skal være et centralt punkt på dagsordenen for en seriøs og troværdig finanspolitik på EU-plan. Det skal afspejles behørigt i det nye program for 2014-2020, da det også er af stor betydning for en bæredygtig udvikling.

De myndigheder, der skal oprettes i denne forbindelse, skal udvikle interventionsstrategier, der er forenelige med bæredygtig vækst i EU, og øge tilsynet for at forebygge risikoen for økonomisk sammenbrud uden at hindre sundt iværksætteri. Banksystemet bør efter min opfattelse – og hvorfor ikke først og fremmest – beskytte familien og samtidig sikre en bedre regulering og et strengt tilsyn og sætte yderligere skub i den europæiske økonomi, hvilket kræver øget velstand.

Othmar Karas (PPE). – *(DE)* Fru formand! Jeg har følgende opfordring til Rådet, der ikke er til stede. Genskab et stærkt Europa med fællesskabsfølelse, flygt ikke fra virkeligheden, se borgerne i øjnene og løb ikke fra ansvaret over for de kommende generationer.

Vi skal have mere EU. I Kommissionens forslag er der allerede opstillet et minimumsscenarium. Vi skal have et stærkt og effektivt tilsyn, ret til at gribe ind og en mæglerfunktion. Der skal være mulighed for at træffe direkte beslutninger i krisesituationer. Krisestyringen skal omfatte banktilsyn. Sikkerhedsklausulen er et obstruerende instrument og i strid med princippet om fællesskabssolidaritet.

Vi skal have et stærkt og effektivt tilsyn. Vi bør nå til enighed i næste uge, komme videre og fortælle borgerne, at vi er parate og villige til at tage udfordringen op.

Janusz Władysław Zemke (S&D). – *(PL)* Fru formand! Mange tak for ordet. Jeg vil gerne på det kraftigste understrege, at det, vi taler om i dag, ikke kun angår økonomien i de enkelte medlemsstater, men 500 mio. mennesker.

Det er meget fint, at EU ikke forholder sig passivt til spørgsmålet om finansiel sikkerhed. Det er i denne forbindelse værd at bemærke, at Parlamentet, Kommissionen og Den Europæiske Centralbank er blevet mere aktive på dette område. Jeg er helt enig i, at vi bør støtte medlemsstaterne i krisesituationer, men "støtte" betyder ikke "redde". Vi må ikke glemme, at selv om EU har et ansvar, har de enkelte medlemsstater også et ansvar. Bedre tilsyn på EU-plan er en rigtig god idé, men vi bør også stille større tilsynskrav til de enkelte medlemsstater.

Alexandra Thein (ALDE). – *(DE)* Fru formand, hr. kommissær! Finanskrisen har vist, at det er tvingende nødvendigt at oprette en fælles finansiel tilsynsmyndighed i EU. De tre planlagte EU-tilsynsmyndigheder

inden for bankvæsen, forsikring og værdipapirer bør derfor få beføjelse til at gribe direkte ind over for nationale institutioner som f.eks. Deutsche Bank.

Denne ret til at gribe ind kan kun udøves i helt særlige tilfælde, og det vil forhåbentlig aldrig blive aktuelt. Som medlem af Retsudvalget beklager jeg, at det kompetente udvalg ikke har overvejet vores forfatningsmæssige indvendinger mod de foreslåede interventionsrettigheder på europæisk og nationalt plan, navnlig efter den tyske forfatningsdomstols dom om Lissabontraktaten. En henstilling fra Retsudvalget om, at Kommissionen som vogter af traktaterne skal have den endelige beslutningskompetence inden for rammerne af en fastlagt procedure, eller med andre ord det sidste ord, blev ikke støttet.

Retsudvalget anerkender i denne forbindelse, at de nationale og europæiske tilsynsmyndigheder uden tvivl har den nødvendige tekniske ekspertise til at foretage vurderinger i modsætning til Kommissionen. Jeg håber, at der også vil blive fundet en løsning på dette forfatningsmæssige problem under de igangværende forhandlinger.

Oreste Rossi (EFD). – *(IT)* Fru formand, mine damer og herrer! I en tid med økonomisk og finansiel krise bør EU vedtage stærke foranstaltninger på EU-plan om øget tilsyn med banker og finansielle markeder.

Oprettelsen af fire nye tilsynsorganer kan være et effektivt alternativ, der sikrer et tæt samarbejde med de nationale tilsynsorganer. Der vil ikke blive tale om organer med ansvar for overvågningen af hele deres kompetenceområde, men om særlige finansielle institutioner bestående af højtstående repræsentanter fra de nationale tilsynsorganer, der skal bidrage til at harmonisere standarderne og lovgivningen i alle EU-medlemsstaterne. Den Europæiske Banktilsynsmyndighed skal navnlig vurdere forbrugernes og de små og mellemstore virksomheders adgang til kredit og kreditomkostningerne.

Desværre er forslaget om beskatning af banker – der blev kraftigt støttet af kommissionsformand Barroso og hr. Van Rompuy – end ikke blevet overvejet efter G20-mødet. I et Europa, der bliver stadig mere sårbart over for krisen, skal vi handle i fællesskab og indføre fælles regler til beskyttelse af borgerne og investorerne.

Thomas Mann (PPE). – *(DE)* Fru formand! En effektiv europæisk banktilsynsmyndighed som foreslået i García-Margallo y Marfil-betænkningen vil forbedre strukturen i et nyt finansielt tilsynssystem. Vi ønsker at minimere de systemiske risici permanent. Vi er i denne forbindelse naturligvis nødt til at styrke bankernes kapitalgrundlag, bl.a. for at sikre, at deres forretningsaktiviteter er mindre risikobehæftede. De nationale tilsynsmyndigheder skal imidlertid spille en ledende rolle, og de er endelig begyndt at samarbejde og holde hinanden fuldt ud orienteret og forebygger således risikable transaktioner.

Egne nationale interesser, som en række finansministre i EU har lagt vægt på, er nødt til at træde i baggrunden. Det ville være en katastrofe, hvis blot én medlemsstat trådte ved siden af, og jeg tænker her ikke blot på lande i euroområdet. Rådets formandskab, som ikke er til stede, skal påtage sig ansvaret for at føre en tæt dialog med Europa-Parlamentet og Kommissionen og lede den nuværende nationale tankegang i retning af en fælles, konsekvent og langsigtet indsats. Af hensyn til skatteyderne skal vi have mere EU, ikke mindre.

Seán Kelly (PPE). – *(EN)* Fru formand! Det forhold, at der allerede er opnået enighed om 64 af de 67 artikler, tyder på, at parterne ikke kun er tilfredse med forslagene, men at de er endog overordentlig tilfredse med, at der er nogen et eller andet sted, der tager kontrol over en situation, der gik amok i alt for lang tid og skabte den frygtelige situation, som vi står i nu. For almindelige mennesker bringer disse forslag håb, hvor der var fortvivlelse, kontrol, hvor der var uorden, ærlighed, hvor der var korruption, og optimisme, hvor der var pessimisme.

Vi sender helt sikkert i dag et klart og tydeligt budskab, ikke kun til banker, tilsynsmyndigheder og spekulanter – og svage regeringer – ikke om, at de er for store til at gå ned, men om, at de fra nu af er for store til ikke at skabe resultater. Hvis de ikke skaber resultater, vil de blive draget til ansvar. Det er hovedbudskabet.

Jeg vil gerne afslutningsvis understrege, at det er fint med mig, at institutionerne placeres i Frankfurt. Tyskland har trods alt været en bedre model end mange andre lande med hensyn til overholdelse af gældende finansielle regler.

Gay Mitchell (PPE). – *(EN)* Fru formand! En stor del af problemet i Irland som følge af bank- og finanskrisen kan spores tilbage til overvurderede aktiver, navnlig huse, men også andre aktiver, som bankerne bruger som sikkerhed for lån.

Den Europæiske Centralbank har haft meget stor succes med at kontrollere inflationen i EU, undtagen inflationen i priserne på aktiver. I to og et halvt år spurgte jeg på hvert eneste møde i Økonomi- og

Valutaudvalget med formanden for ECB, hvad man kunne gøre for at kontrollere inflationen i priserne på aktiver.

Et lavt renteniveau, hvor renten anvendes som et redskab til at kontrollere inflationen, er et meget godt instrument til at sikre et lavere eller højere renteniveau. Problemet er, at vi ignorerer inflationen i priserne på aktiver. I disse nye institutioner er vi nødt til at finde ud af, hvordan vi skal tage højde for aktivinflation og indføre et system for tidlig varsling vedrørende aktiver, navnlig inflation i huspriserne, da det er hovedproblemet i en række lande, herunder navnlig i Irland.

Michel Barnier, *medlem af Kommissionen. – (FR)* Fru formand! Jeg vil gerne først undskylde kommissær Rehns fravær. Han skulle nå et fly, men har i det store og hele hørt de centrale punkter i vores indlæg. Jeg vil underrette ham om alle de spørgsmål, der berører ham direkte.

Jeg vil gerne indledningsvis understrege over for formanden, fru Bowles og fru Ferreira, at jeg lægger stor vægt på hele dette forebyggelses- og forsigtighedssystem. Fru Bowles gjorde opmærksom på behovet for foranstaltninger til tidlig indgriben. Det er gode forslag, og de er også indarbejdet i værktøjskassen i Kommissionens meddelelse fra oktober og i den lovgivning, som jeg agter at forelægge i 2011. Endelig vil jeg gerne sige, at jeg meget nøje vil sikre mig, at vi får ordentlig styr på Solvens II samt på alt, der berører gennemførelsen af Baselaftalen.

Mange af medlemmerne – hr. Ferber for lidt siden, fru Győri, hr. Balčytis og hr. Karas lige før – understregede hensynet til borgerne. Jeg tror, at det er godt at minde folk om chokket, harmonikaeffekten og de sociale følger for borgerne af denne finanskrise samt om dens økonomiske og samfundsmæssige følger, som endnu ikke er overstået. Vi gennemfører ganske rigtigt denne reform for borgernes skyld. I lighed med mange af medlemmerne tror jeg heller ikke, at borgerne vil tilgive os, hvis der opstår en ny krise – risiciene i en række forskellige sektorer blev nævnt lige før – og vi ikke har taget ved lære af den finansielle krise gennem de sidste to år og ikke har skabt forebyggelses- og sikkerhedsredskaber. Der er i høj grad tale om en reform til gavn for borgerne. Det handler om at sikre, at de finansielle tjenesteydelser og markederne er til gavn for realøkonomien, beskæftigelsen og således borgerne. Dette er en af mine prioriteter ud over de andre tiltag, vi taler om her i eftermiddag, der berører borgerne, som f.eks. beskyttelsen af borgere, der køber bestemte finansielle produkter.

Kommissionen har netop i dag på mit forslag vedtaget revisionen af direktivet om indskudsgarantiordninger, revisionen af direktivet om investorgarantiordninger og en hvidbog om forsikringsgarantiordninger.

Fru Lulling var inde på et spørgsmål, som er af interesse for min kollage Olli Rehn. Det er klart, at formanden for ECB skal have en fremtrædende rolle i Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici. Vi er ved at fastlægge den nøjagtige procedure for udpegning af formanden i samarbejde med min kollega Olli Rehn.

Jeg vil gerne takke Dem for Deres støtte, hr. Klinz! De gjorde os opmærksom på vigtigheden af at anvende vores regler korrekt. Det er selve idéen bag et fælles regelsæt, som jeg personligt er stor tilhænger af.

Jeg vil gerne understrege over for hr. Lamberts og hr. Giegold, der er til stede, at forslaget om, at de europæiske tilsynsmyndigheder skal have beføjelse til at forbyde visse produkter eller visse transaktioner, er interessant. Jeg er åben for dette forslag, der forudsætter, at tilsynsmyndighederne i det nye europæiske netværk proaktivt fører tilsyn med produkter, navnlig de mest skadelige produkter, der kan udgøre en risiko for den finansielle stabilitet og beskyttelsen af forbrugerne, som jeg var inde på lige før. Dette arbejde skal være påbegyndt, længe før vi begynder at tale om et forbud. Jeg kunne forestille mig, at myndighederne fik en vigtig koordinerende rolle på dette område. Rådet har også accepteret, at myndighederne kan få en sådan rolle. Jeg tror, at det er muligt at nå til enighed om en tekst, der sikrer et bredt anvendelsesområde og giver mulighed for at gribe ind over for farlige produkter eller transaktioner.

Fru Hübner, hr. Méndez de Vigo, hr. Balz og hr. Audy var inde på disse institutioners grænseoverskridende mission. ECON-udvalgets forslag om at overdrage tilsynet med grænseoverskridende institutioner til myndighederne er problematisk både i politisk og teknisk henseende, hvilket Parlamentet ikke bør se bort fra. Det vigtige for mig er, at disse myndigheder er på plads inden den 1. januar 2011, og at de har reelle bindende beføjelser til at tage fat på den manglende samordning og tidligere konstaterede svagheder eller mangler i tilsynet, at gribe ind i krisesituationer, at sikre, at EU-lovgivningen overholdes, og at føre tilsyn med kreditvurderingsbureauerne, som mange af medlemmerne har været inde på her i eftermiddag.

Når disse myndigheder har fungeret i tre år, og når de har oparbejdet et omdømme på markederne, vil vi foretage en evaluering i samarbejde med Dem for at se, om vi skal ændre beføjelserne.

Hr. Bodu, formanden, hr. Lehne og fru Regner støttede også vores fælles bestræbelser. Som jeg sagde lige før, mener jeg, at vi rent faktisk har brug for et reelt, effektivt og koordineret europæisk tilsyn. Det er derfor meget vigtigt, at vi bruger de kommende dage intelligent, således at vi kan overbevise Rådet om at gribe bolden, der nu er inde på dets banehalvdel, og benytte den lejlighed, som De har givet det, til at redegøre nærmere for disse spørgsmål og nå frem til en reel aftale.

Hr. Baldassarre gav i lighed med hr. Lehne udtryk for sin bekymring over myndighedernes beføjelser. Jeg vil gerne minde hr. Baldassarre om, at de forslag, jeg har forelagt på vegne af Kommissionen, som også blev udarbejdet før mig, er blevet til i samarbejde med vores juridiske tjeneste, uden at dette i øvrigt indskrænker Kommissionens beføjelser.

Hr. Pittella, hr. Méndez de Vigo, fru De Sarnez lige før, og fru Goulard, hr. Ferber og fru Lulling fremhævede ambitionsniveauet i Larosièregruppens forslag. Som fru Goulard også påpegede, vil jeg gerne minde Dem om, at disse forslag blev udarbejdet på foranledning af kommissionsformand Barroso. Vi har i Kommissionens forslag forsøgt at lægge os så tæt som muligt op ad og endog til tider gået lidt ud over ambitionsniveauet i Larosièrerapporten om denne europæiske struktur. Jeg vil gerne gentage mit ønske om, at vi i de kommende uger, og forhåbentlig dage, i samarbejde med Økofinrådet i videst muligt omfang bevarer troværdigheden og fastholder ambitionsniveauet i Kommissionens oprindelige forslag, der er baseret på Jacques de Larosières forslag.

Jeg vil gerne sige et par ord om et spørgsmål relateret til regnskabsstandarder, som hr. Bokros og hr. Audy var inde på tidligere. Det drejer sig om den transatlantiske justering, som jeg taler om nogle gange. Jeg er ikke bekymret over den kraftige interaktion mellem amerikanerne og europæerne. I øjeblikket finder 80 % af de finansielle transaktioner sted på begge sider af Atlanten. De øvrige regioner i verden ligger der, mellem USA og Europa. Præsident Obama og de europæiske ledere har undertegnet aftalerne og truffet beslutningerne i fællesskab på G20-møderne. Vi har derfor den samme køreplan. Det sidste G20-møde var efter min mening desuden et opfølgningsmøde på G20. Selv om det kun var et opfølgningsmøde, er det vigtigt, at vi viser den samme vilje til at gennemføre de tiltag, der allerede er blevet besluttet, og som langt fra er gennemført. Amerikanerne anlagde en anden tilgang end os – de vedtog en samlet pakke. De skal nu åbne skufferne én for én og gennemføre disse beslutninger. For vores vedkommende har vi udarbejdet en række forslag, der behandles i øjeblikket, om regulering af hedgefonde og private equity, om kapitalkravsdirektivet (CRD III), der netop er blevet vedtaget, og om tilsyn, der forhåbentlig vil blive vedtaget.

Lidt efter lidt, uge efter uge, vil Kommissionen forelægge alle de forventede forslag til gennemførelse af G20-beslutningerne. Derfor ønskede jeg ikke blot at gøre det samme som amerikanerne, men at præsentere Dem for en helhedsvision, således at journalister, virksomheder, borgerne, Europa-Parlamentet og de nationale parlamenter kan danne sig et samlet billede, og at indarbejde hele denne dagsorden i et fuldstændigt og sammenhængende dokument, der blev vedtaget den 2. juni, og som nu er vores køreplan.

Amerikanerne er nået længere på nogle områder, men vi vil også træffe foranstaltninger på et yderst vigtigt område, nemlig regulering af derivater og short selling, i september.

Jeg tror, at vi kan drage reelle paralleller mellem USA og Europa. Vi bruger ikke altid de samme redskaber, og vi vil ikke altid bruge de samme metoder. Vores banksektorer er meget forskellige. Jeg vil gerne minde om, at bankerne finansierer mellem to tredjedele og tre fjerdedele af økonomien i Europa. I USA er det omvendt. Vi har ikke altid de samme bankstrukturer. Vi vil ikke altid have de samme redskaber, men vi skal nå de samme mål inden for samme tidshorisont. Det eneste spørgsmål, som vi drøfter, og som kan blive et stridspunkt, er det yderst vigtige spørgsmål om regnskabsstandarder, som hr. Audy var inde på. Vi har en tillidsfuld dialog med amerikanerne om dette spørgsmål, men vi er ikke naive.

Det er min konklusion. Tak for Deres indlæg.

FORSÆDE: Miguel Angel MARTÍNEZ MARTÍNEZ

næstformand

Ramon Tremosa i Balcells, *ordfører. – (EN)* Hr. formand! Jeg foreslår, at vi et øjeblik forestiller os, hvad der ville være sket i Europa i denne meget alvorlige krisesituation, hvis vi ikke havde haft euroen. Jeg tror, at Spanien sandsynligvis ville have haft en omfattende "corralito", dvs. fastfrysning af bankkonti.

Euroen blev indført for 11 år siden. Det var ikke en nem proces at opbygge en fælles valuta, og der var voldsomme spekulative angreb på meget vigtige europæiske valutaer. Jeg tror imidlertid, at fordelene ved euroen for borgerne i euroområdet er meget større end ulemperne.

Europa er nu i en ny vigtig fase. Et nyt europæisk tog – finansielt tilsyn i Europa – er ankommet til stationen, og det venter på, at de europæiske lande skal hoppe på.

Jeg vil også gerne tilføje, at vi ikke vil få en ny chance for at redde den finansielle sektor, hvis der opstår en ny finansiel krise og vi fortsætter som hidtil. Jeg vil ikke sige "i ECB tror vi", fordi jeg ved, at min kollega Sven Giegold ikke bryder sig om, at økonomi og religion blandes sammen, men det yderligere skridt i retning af en europæisk finanstilsynsmyndighed styrker Den Europæiske Centralbanks rolle i det finansielle tilsyn i Europa.

Antolín Sánchez Presedo, *ordfører. – (ES)* Hr. formand, hr. kommissær, mine damer og herrer! EU har et særligt ansvar på området finansielle tjenesteydelser som den globale leder på bank- og forsikringsområdet og som verdens næststørste værdipapirmarked. Europæerne forventer et tilsynssystem, der sikrer, at vores finansielle tjenesteydelser er pålidelige og stærke, og vi må ikke skuffe dem.

Jeg mener, at vi bør benytte lejligheden til at nå frem til en hurtig aftale. Vi kan gå videre i tre retninger. Vi kan for det første sikre, at myndighedernes beslutninger i krisesituationer er effektive. Vi kan for det andet vise, at vi prioriteter vores forpligtelser over for sparerne med hensyn til beskyttelse af opsparingsinstitutter, og for det tredje kan vi bevæge os i retning af et europæisk kriseafhjælpningssystem. Dem, der tidligere slog til lyd for selvregulering, er nu nødt til at acceptere selvfinansiering. Det kan ikke være borgernes opgave at betale regningerne og tage skraldet under den næste krise.

Der er tre hovedlinjer i omnibusdirektivet. For det første skal der ske en tilpasning til Lissabontraktaten, for det andet skal vi øge gennemsigtigheden og underrette Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed om sanktioner og sikre, at de finansielle institutioner giver de nødvendige oplysninger til at sikre ansvarlige investeringer, og for det tredje skal vi sikre, at der er sammenligningstabeller for gennemførelse af direktiver.

Jeg vil gerne til slut takke ordførerne, mine landsmænd hr. Tremosa og hr. García-Margallo, hr. Giegold og fru Goulard, hr. Skinner og fru Ferreira. Jeg vil også gerne takke skyggeordførerne, de medlemmer, der stillede ændringsforslag, alle dem, der ydede et bidrag, sekretariatets og gruppernes medarbejdere og mine assistenter. De har gjort et fremragende stykke arbejde, som endnu ikke har båret frugt. Jeg vil også gerne sige, at jeg anerkender det arbejde, der er blevet gjort af repræsentanterne for formandskabet og Kommissionen. Parlamentet har imidlertid ikke det samme kald som Kassandra. Vi ønsker at lovgive og udøve effektivt tilsyn.

Sven Giegold, *ordfører. – (DE)* Hr. formand, hr. Tremosa i Balcells, mine damer og herrer! Jeg føler mig fristet til at komme ind på religion, primært fordi der flere gange er blevet henvist til nærhedsprincippet. Jeg bliver altid irriteret, hver gang dette princip, der er baseret på kristen social etik, bruges som argument for at begrænse EU's kompetenceområder mest muligt. Dette princip fastslår klart, at alt skal reguleres på det niveau, hvor det kan reguleres bedst, og på lavest mulige niveau. Vi har imidlertid set, at finansielt tilsyn med store grænseoverskridende institutioner på det indre marked ganske enkelt ikke længere fungerer på nationalt plan. Det er derfor en skam, at mine kolleger ikke længere er til stede. Jeg ville ellers meget gerne have gjort dem endnu mere fortrolige med principperne om kristen social etik.

Det kompromis, som vi arbejder på nu, er imidlertid også vigtigt for mig. Vi håber – naturligvis med Deres hjælp, kommissær Barnier! – at det nu rent faktisk vil blive indgået hurtigt for at undgå enhver misforståelse på dette område. Parlamentet fremsatte et kompromisforslag i sidste øjeblik i sidste uge. Det fortolkes nu således, at de punkter, hvor vi angiver, at vi ville være villige til at ændre vores holdning igen som led i et vanskeligt kompromis, allerede er afgjort, og at alle de andre punkter skal genforhandles.

Begrundelsen er, at Parlamentet vil acceptere dette, fordi vi alle ønsker, at myndighederne kan komme i gang den 1. januar 2011. Det eneste jeg kan sige om dette er, at vi alle ønsker, at myndighederne kan komme i gang, men vi vil kæmpe for vide beføjelser. Det fungerer ikke, hvis Rådet i sidste ende tager hele hånden, når vi rækker en lillefinger. Denne metode vil slå fejl. Parlamentets enighed på dette område er for stærk, og vi ønsker et kompromis, men kun med vide beføjelser. Jeg håber, at Rådet, der ikke er til stede, også klart forstår dette signal. I modsat fald bliver det meget ubehageligt for alle parter i næste uge.

Sylvie Goulard, *ordfører. – (FR)* Hr. formand, hr. kommissær! Jeg har tre bemærkninger.

For det første er vi fleksible med hensyn til proceduren, men vi vil stå mere fast på indholdet. Lad os gøre det helt klart. Vi har gjort en indsats. Parlamentet gik med til at afbryde førstebehandlingen. Intet tvang os til at gøre dette ud over ønsket om at søge et kompromis, at drøfte spørgsmålet indbyrdes, et ønske, som De også selv har givet udtryk for. Det bør ikke ende i håndplukning. Nej. Parlamentet har nu gennem mange måneder

udviklet en meget sammenhængende vision, og det vil jeg gerne takke mine kolleger for. Jeg kan ikke nævne alle. Jeg vil blot nævne hr. Karas, der understregede, at vi ønsker en europæisk løsning. Det er vores linje. Vi tror på, at det vil øge effektiviteten.

Min anden bemærkning vedrører datoen. Ja, vi ønsker, at det sker inden den 1. januar, og jeg vil desuden gerne gentage hr. Giegolds præcise ord: "Vi bruger så meget tid sammen, og vi er så enige, at vi ender med at gentage os selv", men jeg vil gerne gentage dette endnu engang. Datoen er ikke en fiks idé. Vi har ikke lagt os fast på den 1. januar for sjov skyld. Det er den 1. januar med god grund. Vi ønsker ikke at lægge pres på Parlamentet blot for at stå tilbage med et indholdsløst europæisk tilsyn den 1. januar.

Endelig vil jeg gerne takke alle skyggeordførerne og alle mine kolleger, der har taget ordet, da vi føler, at der er reel grundlæggende enhed i Parlamentet. Alle har naturligvis nogle områder, de lægger særlig vægt på, men vi er nødt til at spørge os selv – jeg ville også have stillet dette spørgsmål, hvis Rådet havde været til stede – hvilke resultater vi i sidste ende vil fremlægge for borgerne. Vil vi i det mindste have støbt fundamentet – jeg vil ikke gå så langt som at sige bygget den øverste etage, men i det mindste støbt fundamentet – til et solidt europæisk hus, eller vil vi vende tilbage med et af disse pseudokompromiser, som Rådet har smag for, men som Parlamentet helt fint kunne undvære?

José Manuel García-Margallo y Marfil, *ordfører.* – *(ES)* Hr. formand, hr. kommissær! Jeg vil gerne anmode kommissæren om at meddele Rådet, at der er bred enighed i Parlamentet, hvilket vi ikke ser så tit.

Rådet bedes tage til efterretning, at det gennem seks måneder har fortalt os, at det havde et fast mandat fra det svenske formandskab, og nu har vi også et mandat.

Apropos Kassandra er det vigtigste ikke at spå om fortiden, som det spanske formandskab gjorde, men at spå om fremtiden, hvilket det belgiske formandskab tilsyneladende ønsker at gøre.

Vores enighed er lige så stærk som Rådets, men vi har en yderligere fordel, idet vinden blæser i Parlamentets retning og ikke i Rådets retning, idet Rådet fastholdt en forældet og anakronistisk holdning frem til starten af det belgiske formandskab.

Vi har den fordel, at vi har indarbejdet en række forslag, som var blevet forkastet, forslag fra de Larosièrerapporten som f.eks. de saneringsordninger, som fru Ferreira var inde på. Det er meningsløst at oprette en tilsynsmyndighed, der kan forudsige vejret, men som ikke kan gøre noget i tilfælde af forlis.

Vi har den fordel, at vi har forudset ting, som andre institutioner først har anerkendt senere. Da vi talte om systemiske institutioner, fik vi at vide, at de ikke eksisterede. Det Europæiske Råd anerkendte deres eksistens i marts.

Da vi talte om, at det ikke kan være skatteydernes opgave at afholde omkostningerne ved krisen, og at sektoren bør etablere forudfinansieringsordninger med henblik på at leve op til sit ansvar, fik vi at vide, at vores tilgang var overilet, utopisk eller helt enkelt idiotisk. Det er efterfølgende blev anerkendt i Kommissionens Europa 2020-strategi, af Økofin og af Det Europæiske Råd, der også fremførte dette i Toronto, og jeg kan ikke forstå, hvorfor de går ikke ind for det nu.

(Formanden afbrød taleren)

Peter Skinner, *ordfører.* – *(EN)* Hr. formand! Bill Shankly, en berømt fodboldleder fra Liverpool, blev engang spurgt af en journalist, om han mente, at fodbold var et spørgsmål om liv eller død. Han svarede "Nej, det er langt mere alvorligt." Jeg mener, at vi ser den entusiasme, som han dengang gav udtryk for, hos mange af ordførerne og skyggeordførerne på dette særlige område. Jeg vil gerne takke alle, der har deltaget i dette arbejde. Vi har nærmet os hinanden fra forskellige retninger, men Parlamentet har sendt et stærkt budskab. Det er efter min opfattelse slående – vi står sammen på dette område – at vi i drøftelserne på EU-plan kan overbevise så mange om, at dette er rigtigt og hensigtsmæssigt.

Vi tillægger rent faktisk hvidbogen om forsikringsgarantiordninger, som De var inde på, stor betydning, og vi ser frem til denne. I lighed med spørgsmålet om bindende mægling bringer det os frem til spørgsmålet om koncernstøtte, som Sharon Bowles var inde på, og som ikke er omfattet af Solvens II. Med hensyn til tilsyn mener jeg, at vi, når alt kommer til alt, med rette kan være stolte af, at vi stadig har et meget ambitiøst forslag, som efter min opfattelse vil sikre, at der bliver truffet de rigtige foranstaltninger på EU-plan i fremtiden. Vi bør være stolte.

Vi bør også være stolte på internationalt plan. Jeg er også enig med Dem i, at vi i modsætning til USA rent faktisk kan sige, at vi har truffet en række tiltag vedrørende strukturreformer i Europa, navnlig på forsikringsområdet, hvilket ikke er lykkedes USA, heller ikke i den seneste finanslov, og at vi kan fremføre dette over for Washington, når det bliver nødvendigt.

Jeg er imidlertid ikke nødvendigvis enig med Dem omkring internationale regnskabsstander. Det vil ikke overraske Dem. Jeg er ikke enig i brugen af historiske tal.

På tilsynsområdet fortjener ordførerne ikke desto mindre et klap på skulderen. Vi har langt vej igen, og vi er efter min opfattelse tæt på, men det er trods alt ligesom en fodboldkamp. Vi har brugt den fulde spilletid, og nu er spilletiden blevet forlænget. Lad os håbe, at det ikke bliver en straffesparkskonkurrence.

Elisa Ferreira, *ordfører.* – *(PT)* Hr. formand! Jeg vil forsøge at gøre det meget kort og blot understrege fire punkter. For det første har det været en enestående oplevelse at arbejde så tæt sammen med mine kolleger fra andre politiske grupper. Tak, fordi jeg blev inddraget i tilsynspakken, herunder navnlig tak til hr. García-Margallo for det tætte samarbejde.

For det andet vil jeg gerne takke mine personlige assistenter samt de kolleger, der bidrog til den særlige betænkning, som jeg var ordfører for. Jeg indarbejdede 90 % af deres forslag.

En særlig tak til kontorpersonalet, Susana Vravova og udvalgets tjenester.

Endelig vil jeg gerne takke kommissæren for hans bistand, og fordi han har givet meget klart udtryk for, at han håber – ikke kun i forbindelse med denne betænkning, som forhåbentlig vedtages i morgen – at det vil være muligt at opbygge et solidt grundlag, et egentligt europæisk grundlag, for beskyttelsen af EU-borgerne.

Formanden. – Forhandlingen under ét er afsluttet. Afstemningen finder sted i morgen, onsdag den 7. juli 2010 kl. 12.00.

Skriftlige erklæringer (artikel 149)

Alfredo Pallone (PPE), *skriftlig.* – *(IT)* EU kan ikke håndtere en krise af denne karakter hurtigt og effektivt, fordi det ikke har egnede politiske og økonomiske mekanismer og fælles regler. For det første har vi brug for et tilsynssystem, der rent faktisk fungerer, og som ikke er præget af den bureaukratiske tilgang til håndtering af systemiske kriser, der hidtil er blevet anlagt. For det andet er det afgørende at samordne og harmonisere de økonomiske politikker og finanspolitikken, også selv om det skal ske uden de lande, der er mindst villige til at harmonisere disse politikker. EU har en politisk, social og moralsk forpligtelse til at gribe ind. Denne forpligtelse har rod i de værdier, som EU bygger på, og som er nedfældet i traktaterne. EU har imidlertid først og fremmest sine egne problemer. Den seneste globale krise har allerede med al tydelighed vist, at de finansielle systemer er tæt forbundet, og medlemsstaterne i euroområdet er endnu tættere forbundet. Med henblik på at afværge en krise, der kunne få langt mere alvorlige konsekvenser, er det således nødvendigt at føre tilsyn og gribe ind gennem streng ekstern kontrol. Økonomien kan kun fungere med sunde finansielle markeder. Dette er en af de betingelser, der skal opfyldes, hvis borgerne skal tage det indre marked, det europæiske marked, til sig.

12. Den europæiske finansielle stabiliseringsfacilitet og den europæiske finansielle stabiliseringsmekanisme og fremtidige aktioner (forhandling)

Formanden. – Næste punkt på dagsordenen er forhandlingen om mundtlig forespørgsel af Bowles for Økonomi- og Valutaudvalget til Kommissionen om den europæiske finansielle stabiliseringsfacilitet og den europæiske finansielle stabiliseringsmekanisme og fremtidige aktioner (O-0095/2010 – B7-0318/2010).

Sharon Bowles, *spørger.* – *(EN)* Hr. formand! Udtrykket "djævelen ligger i detaljen" bruges i dag i en lang række sammenhæng. Det bruges til tider i for høj grad som en undskyldning for at træffe beslutninger om markederne uden forståelse for, at en utilstrækkelig opfølgning kan underminere beslutningerne eller endog gøre mere skade end gavn.

Det sagde jeg om stresstestningen af bankerne, hvor vi har behov for gennemsigtige og troværdige forudsætninger samt offentliggjorte resultater. Det sagde jeg tidligere, da det tog for lang tid at fremlægge nærmere oplysninger om den græske redning, og udvalget har rent faktisk i månedsvis anmodet om yderligere oplysninger. Vi er djævlene, der kigger på detaljen, og vi ønsker flere.

Den europæiske finansielle stabiliseringsmekanisme blev oprettet den 11. maj og finansieres via EU's budget. Det havde taget så lang tid at indfri de tidligere løfter, at denne ikke var tilstrækkelig, og den 7. juni oprettede man derfor den mere generelle europæiske finansielle stabiliseringsfacilitet. Det ville have været hensigtsmæssigt og måske billigere, hvis dette var sket lidt hurtigere.

Disse nye instrumenter har potentielle følgevirkninger for EU's budget samt for de øvrige EU-institutioners, herunder EIB's, långivning. Det vil være skadeligt, hvis banker med statsgældspapirer i realiteten er blevet reddet igen på bekostning af udlån til SMV'erne i realøkonomien. Hvilke planer er der således for at afbøde sådanne virkninger, henset til at vækst er af stor betydning for genopretningen, og at SMV'erne er drivkraft for denne genopretning?

Med hensyn til SPV-selskaber bør de lande, der ikke er medlem af euroområdet, men ønsker at deltage i stabiliseringsmekanismen, have mulighed herfor i overensstemmelse med princippet om europæisk solidaritet. Kan De bekræfte, at SPV-reglerne er ved at blive ændret med henblik på at gøre dette muligt? Vi ønsker mere generelt, hvilket også blev påpeget i udvalget i går, at vide mere om dette selskab uden for balancen og medlemsstaternes regnskabsmæssige håndtering og retningslinjerne for oprettelsen heraf.

Der er stadig en lang række andre spørgsmål. Hvordan kommer koordineringen mellem stabiliseringsfonden og IMF til at foregå? Vil fordelingen ske i forholdet 2:1 og afspejle de lovede beløb, og hvilket forhold er der mellem de forskellige rentesatser? Vil EU- og IMF-lån rangere på lige fod, eller er det kun IMF-lånene, der ikke vil blive omfattet af en eventuel omlægning af låntagernes forpligtelser, hvilket er en fordel? Er dette den helt rigtige tilgang? Bør IMF understøtte en EU-redning, eller burde det være omvendt? Fungerer SPV-selskabet i dag, eller skal EU's budgetmekanisme anvendes i forbindelse med de første indkaldelser?

Nu vil jeg gerne tale om eurobonds. Der er et grundlæggende problem på dette område. Hvis der sker en fælles udstedelse af eurobonds med samme rentesats, så er et af de vægtigste incitamenter til fremme af finanspolitisk disciplin – markedskræfterne – gået tabt. Markedskræfterne er ikke populære lige nu. De fungerede rent faktisk ikke, da Grækenland og andre lande forøgede deres gæld på et langt tidligere tidspunkt, men det kan bl.a. tilskrives den risikovægt på nul, der tildeles statsgæld i kapitalkravsdirektivet.

Havde det ikke været tilfældet, ville bankerne efterhånden være gået bort fra mere risikobetonede obligationer, og udstedelserne ville i højere grad have afspejlet medlemsstaternes budgetstillinger, og vi ville ikke igen redde banker via stabiliseringsmekanismen, og de kommende stresstest ville være langt mindre stressende.

Det er helt sikkert nødvendigt at rette op på denne situation på længere sigt som led i den nye økonomiske styring, og det bør efter min mening ske automatisk som led i en politisk besluttet procedure i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud, der ikke omfatter anvendelsen af nulrisikovægtning. Jeg tror imidlertid, at vi her har mulighed for at forvandle et problem i kapitalkravsdirektivet til et nyttigt redskab fremover.

Jeg glæder mig over, at Kommissionen efter udarbejdelsen af denne mundtlige forespørgsel har tilkendegivet, at den vil inddrage Parlamentet i den økonomiske styring, tilsynsprocedurerne og den fremtidige lovgivning, og udvalget ser frem til at deltage helhjertet i dette samarbejde.

FORSÆDE: Silvana KOCH-MEHRIN

næstformand

Michel Barnier, *medlem af Kommissionen. – (FR)* Fru formand! Som De ved, vil jeg svare på vegne af min kollega Olli Rehn, som for øvrigt kunne have brugt lidt mere af min tid på det endelige svar. Fru Bowles var inde på engle. Jeg ved ikke, om der er mange engle, når vi taler om finansielle tjenesteydelser. Jeg vil gerne sige til fru Bowles, at djævelen altid er i detaljen, og jeg vil svare så udførligt som muligt på hendes spørgsmål.

Det første spørgsmål: Hvilke beløb taler vi om, når vi taler om denne europæiske stabiliseringsmekanisme? Hvad er sammenhængen med loftet for egne indtægter? Det fremgår af Økofinrådets konklusioner, at der er afsat et beløb på 60 mia. EUR til den europæiske finansielle stabiliseringsmekanisme, men den legale grænse er fastlagt i artikel 2, stk. 2, i Rådets forordning (EU) nr. 407/2010, der begrænser udlån til den margen, der er til rådighed under loftet for egne indtægter.

Afgørelsen om egne indtægter begrænser mulighederne inden for rammerne af EU's budget for at indkræve betalinger af egne indtægter fra medlemsstaterne til 1,23 % af EU's BNI. Det samlede loft for den flerårige finansielle ramme og det samlede beløb for gældsbetjeningen på lån, for hvilke der stilles garanti over EU's

budget, kan således tilsammen ikke overstige 1,23 % i et givent budgetår. Det er det præcise svar, som kommissær Rehn ønskede at give Dem på dette spørgsmål.

Det andet spørgsmål: Er Kommissionen rede til at gennemføre en konsekvensanalyse af disse to instrumenter? I henhold til forordningen om den europæiske finansielle stabiliseringsmekanisme skal Kommissionen senest seks måneder efter oprettelsen af denne mekanisme og om nødvendigt hver sjette måned forelægge en rapport om dens virkemåde. Denne rapport vil blive forelagt Det Økonomiske og Finansielle Udvalg og Rådet. Den vil navnlig omfatte en konsekvensanalyse af teksten. Den europæiske finansielle stabiliseringsmekanisme er en mellemstatslig struktur, og dens virkemåde er ikke omfattet af de evalueringskrav, der gælder for EU-tekster.

Det tredje spørgsmål: Hvilke følgevirkninger vil der være for EIB's finansieringskapacitet? Den europæiske finansielle stabiliseringsmekanisme og den europæiske finansielle stabiliseringsfacilitet vil ikke have nogen direkte indvirkning på EIB's låne- og finansieringsaktiviteter. EIB skal udelukkende forvalte likviditeten, yde logistisk støtte og udføre visse backoffice-funktioner relateret til den europæiske finansielle stabiliseringsmekanisme. Den vil ikke foretage ind- eller udlån inden for rammerne af denne mekanisme.

Det fjerde spørgsmål: Hvornår vil der blive forelagt et lovgivningsforslag om en permanent mekanisme til afhjælpning af statsgældskriser og på hvilket retsgrundlag? Kommissionen arbejder i øjeblikket på en række eventuelle forslag i tæt samarbejde med taskforcen under forsæde af rådsformand Van Rompuy. Der er endnu ikke blevet fastlagt et bestemt retsgrundlag. De har lige nævnt spørgsmålet om Europa-Parlamentets rolle. Europa-Parlamentet vil blive underrettet om enhver ændring af alle disse nye procedurer. Den retlige karakter af Europa-Parlamentets deltagelse vil afhænge af retsgrundlaget for lovforslagene som fastsat i traktaten.

Det sjette spørgsmål: Hvordan kommer koordineringen med Den Internationale Valutafond til at foregå? De politiske betingelser for et potentielt støtteprogram til en medlemsstat vil blive fastlagt i samarbejde med Den Internationale Valutafond, når der er tale om fælles støtte fra den europæiske finansielle stabiliseringsmekanisme og IMF, hvilket normalt er tilfældet.

Det syvende spørgsmål, som De redegjorde nærmere for: Hvordan skal vi forholde os til eventuelle behov i lande uden for euroområdet? Medlemsstater, der ikke deltager i euroen, kan om nødvendigt ansøge om støtte i henhold til de eksisterende regler om betalingsbalancestøtte. Sidste år blev loftet for støtte gennem denne mekanisme forhøjet fra 25 mia. EUR til 50 mia. EUR, hvoraf 15 mia. EUR allerede er blevet afsat til lån til Ungarn, Letland og Rumænien. Lånebetingelserne inden for rammerne af mekanismen for betalingsbalancestøtte er desuden gunstigere end betingelserne inden for rammerne af den europæiske finansielle stabiliseringsmekanisme.

Det ottende og sidste spørgsmål vedrører valget af retsgrundlag. Traktatens artikel 122, stk. 2, er blevet anvendt som retsgrundlag for denne finansielle stabiliseringsmekanisme, fordi Kommissionen og Rådet har handlet i nødsituationer, hvor der var alvorlig risiko for store vanskeligheder i en række medlemsstater som følge af usædvanlige begivenheder, som de ikke selv er herre over. Kommissionen og Rådet, som blev udsat for et ekstremt pres, især fra de finansielle markeder, var nødt til at handle meget hurtigt for at beskytte euroen. Denne hurtige indsats kunne vanskeligt forenes med en langvarig procedure med tæt inddragelse af en række nationale parlamenter. Jeg vil gerne tilføje, at Europa-Parlamentet i en beslutning vedtaget i april 2009 selv havde opfordret Kommissionen til at vedtage en forordning om finansiel støtte til medlemsstaterne på grundlag af artikel 122.

Det er det mest detaljerede svar, som jeg kan give fru Bowles på hendes detaljerede spørgsmål.

Othmar Karas, *for PPE-Gruppen. – (DE)* Fru formand, hr. kommissær! Jeg kan desværre ikke gå i detaljer her om den manglende respekt for parlamentariske rettigheder og grundlaget for sikkerhedsnettet. Jeg vil imidlertid gerne sige følgende om emnet. Den finansielle stabiliseringsmekanisme er efter vores opfattelse ikke en erstatning for en europæisk monetær fond. Jeg mener, at vi skal indføre en europæisk bankafgift, der primært bør anvendes til at rejse den nødvendige kapital til oprettelse af et europæisk kreditvurderingsbureau og derudover til oprettelse af en europæisk monetær fond.

Den finansielle stabiliseringsmekanisme viser, at det er tvingende nødvendigt at gennemføre finansielle markedsreformer. Den viser imidlertid også, at vi ikke har nogen krisemekanismer, og at vi har brug for en politisk, økonomisk og social union og et stærkere EU generelt.

Den bedste stabiliseringsmekanisme er efter min opfattelse at overholde Maastrichtkriterierne og stabilitets- og vækstpagten, gennemføre det indre marked og udvikle en konkurrencepolitik baseret på en dynamisk

uddannelses-, forsknings- og investeringskampagne, således at vi kan skabe vækst og beskæftigelse, uden at vi behøver at dykke ned i skatteydernes lommer i en krisesituation.

Anni Podimata, *for S&D-Gruppen.* – *(EL)* Fru formand, hr. kommissær! Afgørelsen af 9. maj om oprettelse af en europæisk finansiel stabiliseringsmekanisme var uden tvivl af afgørende betydning for beskyttelsen af den fælles valuta og stabiliteten i euroområdet generelt. Derfor hilste Parlamentet, der opfordrede Rådet til at gå i denne retning for længe siden, straks afgørelsen velkommen.

I lighed med afgørelsen om oprettelse af en europæisk finansiel stabiliseringsfacilitet sendte denne afgørelse et – om end forsinket – budskab om enhed og solidaritet i euroområdet til de internationale markeder. Den Europæiske Centralbank viste samme vilje og solidaritet i sin afgørelse om midlertidige indgreb på det sekundære obligationsmarked, en praksis, som er helt i tråd med den mere generelle ånd i den afgørelse, der blev truffet af finansministrene i euroområdet.

Der er imidlertid tale om mekanismer og foranstaltninger af midlertidig karakter, og hvis vi virkelig ønsker at lære af den nuværende krise, bør vi naturligvis ikke vente på, at en ny krise afslører manglerne og svaghederne i euroområdet og EU, før vi beslutter at gribe ind. Tiden er inde til at indføre permanente økonomiske samordnings- og tilsynsmekanismer, der både vil fungere som forebyggelse og helbredelse.

I denne forbindelse er Kommissionens nylige meddelelse om styrket samordning af de økonomiske politikker helt sikkert et skridt i den rigtige retning, men vi må ikke glemme, at vores grundlæggende mål er stabil og bæredygtig genopretning af den europæiske økonomi, og derfor har vi brug for en ramme for økonomisk styring, hvor der ikke udelukkende er fokus på finansiel omstrukturering, men også på beskyttelse af beskæftigelsen, vækst og social samhørighed.

Vi bør i denne forbindelse ikke primært fokusere på sanktioner, men på incitamenter og forebyggende foranstaltninger, som vil sikre ligebehandling af alle EU-medlemsstaterne og borgerne.

Pervenche Berès (S&D). – *(FR)* Fru formand, hr. kommissær! Som bekendt glædede Parlamentet sig meget over, at der endelig udvises solidaritet, selv om nogle af os beklagede, at dette skete mange måneder efter rådsformand Van Rompuys initiativ til indkaldelse til et ekstraordinært møde i Det Europæiske Råd om disse spørgsmål den 11. februar. Markederne har fungeret i mellemtiden.

I forbindelse med behandlingen af dette europæiske solidaritetsinitiativ er vi også nødt til at se på vores udgangspunkt og anerkende, at denne situation skyldes, at vi i virkeligheden ikke har indført de rette mekanismer til styring af euroområdet. Vores kollega Othmar Karas var inde på stabilitetspagten. Det er efter min opfattelse ikke tilstrækkeligt blot at anvende stabilitetspagten, og vi har fra starten grundlæggende undervurderet de risici, der er forbundet med den forskellige rating af medlemsstaternes statsgæld.

I dag har vi en mekanisme, der, som De påpegede, blev indført i en nødsituation. De gjorde os også opmærksom på, at en række af Parlamentets medlemmer siden oktober 2008, dvs. siden indførelsen af mekanismen for betalingsbalancestøtte, har opfordret til, at der blev set på artikel 122. Det gjorde vi i en nødsituation. Der kan nemt træffes forhastede beslutninger i en nødsituation, og De nævnte, at De ville se på et eventuelt forslag om en permanent mekanisme. Jeg håber, at De vil forelægge mere ambitiøse forslag på dette område, da vi er overbevist om, at god forvaltning ikke er tilstrækkeligt på et område som euroområdet, hvis vi skal undgå sådanne situationer fremover. Der skal også indføres en permanent mekanisme til afhjælpning af en eventuel krise.

Derudover vil jeg blot sige, at jeg beklager, at medlemsstaterne i stedet for at udstede eurobonds foretrak at anvende SPV-modellen på et tidspunkt, hvor vi også sætter spørgsmålstegn ved denne form for strukturs indvirkning på markederne.

En sidste bemærkning. I forbindelse med besvarelsen af fru Bowles' spørgsmål vedrørende EIB mener jeg…

(Formanden afbrød taleren)

Formanden. – Dette er en god fremgangsmåde. Dette den bedste fremgangsmåde, da vi således stadig har tid nok og samtidig overholder reglerne uden at reducere taletiden. Tak for Deres forståelse.

Vi går nu over til talerne efter catch-the-eye-proceduren.

Elena Băsescu (PPE). – *(RO)* Fru formand! Den 9. maj besluttede medlemsstaternes finansministre at oprette en europæisk finansiel stabiliseringsmekanisme. Denne mekanisme indgår i en pakke af lovgivningsforanstaltninger til beskyttelse af euroen og til fremme af økonomisk genopretning i EU.

Jeg mener, at den nye mekanisme skal sikre en hurtig og velkoordineret indsats, hvis en medlemsstat ikke selv kan finansiere sin offentlige gæld. Denne mekanisme vil rent faktisk kunne bidrage til de offentlige finansers holdbarhed i den støttemodtagende medlemsstat. EU har allerede grebet ind i en krisesituation inden for rammerne af den europæiske finansielle stabiliseringsmekanisme, om end den ikke var behørigt indrettet hertil.

Endelig vil jeg gerne stille Dem følgende spørgsmål, hr. kommissær! I lyset af den midlertidige karakter af denne mekanisme, der udløber efter tre år, og under hensyntagen til EU's behov for at reagere hurtigt i krisesituationer, hvornår regner De så med, at denne mekanisme vil blive permanent, og hvor vil de nødvendige midler komme fra?

Franz Obermayr (NI). – *(DE)* Fru formand! I tilfælde af en krise i andre medlemsstater bør EU-landene fremover ikke længere redde dem gennem direkte finansielle pakkeløsninger, hvilket har været tilfældet indtil nu, men stille sikkerhed for disse medlemsstater. Dette lyder som en rigtig god idé, men det afhjælper på ingen måde det grundlæggende problem.

Problemet er, at landene i euroområdet, der fører en meget forskellig finanspolitik under vanskelige forhold, naturligvis står i en meget svær situation. I dette tilfælde er problemet blot blevet skubbet videre, og kautionisten kan selv hurtigt blive skyldner. Dertil kommer spørgsmålet om kreditvurderingsbureauernes uafhængighed. Hvis vi skal tilvejebringe kapital til den lavest mulige rente, er den europæiske finansielle stabiliseringsfacilitet således nødt til at opnå den bedste kreditvurdering fra kreditvurderingsbureauerne, og dette instrument vil følgelig blive meget afhængigt af de amerikanske kreditvurderingsbureauer.

Det giver derfor ingen mening at oprette et offentligt selskab og overdrage sådanne vigtige opgaver til selskabet, hvorefter det bliver underlagt private kreditvurderingsbureauers meget store indflydelse. Med hensyn til et europæisk kreditvurderingsbureau er spørgsmålet her, hvorledes man sikrer en uvildig kreditvurdering. Jeg mener derfor ikke, at denne foranstaltning er tilstrækkelig velgennemtænkt. Der er på ny en risiko for, at medlemsstaterne oparbejder gæld for andres regning og ansvar.

Paul Rübig (PPE). – *(DE)* Fru formand, hr. kommissær! Jeg er interesseret i spørgsmålet om stabilisering og i, hvordan vi kan opnå økonomisk vækst. Jeg har følgende spørgsmål: Her midt i forhandlingerne om 2011-budgettet har De da kendskab til budgetposter, der virkelig kan sætte gang i beskæftigelsen? Hvordan kan vi yde bedre støtte til små og mellemstore virksomheder, og hvordan kan vi få flere og bedre iværksættere? Det er efter min opfattelse afgørende for stabiliseringen. Hvis vi øger indtjeningen, kan vi til gengæld dele flere midler ud og skabe et mere retfærdigt Europa.

Programmet for konkurrenceevne og innovation (CIP) er netop den type foranstaltninger, der ville være til meget stor hjælp i vores bestræbelser på at gøre yderligere fremskridt fremover. Enhver beskæring af dette program ville give alvorligt bagslag. I forbindelse med analysen bør vi se på, hvilke budgetposter, der er totalt hæmmende for beskæftigelsen, hvilke budgetposter, der er neutrale, og hvilke budgetposter, der skaber nye arbejdspladser. Har De et forslag på dette område?

Pervenche Berès (S&D). – *(FR)* Fru formand! Med hensyn til EIB mener jeg, at det bl.a. blev spurgt, på hvilke betingelser EIB vil kunne låne på markederne ved siden af disse mekanismer, der er ved at blive indført, og om det vil påvirke rentesatserne.

Jeg vil blot stille Dem et spørgsmål, hr. kommissær! Mener De i denne forbindelse ikke, at De eller kommissær Rehn burde foreslå, at Van Rompuy-taskforcen undersøgte muligheden for at poole en del af statsgælden? Dette forslag er ikke på bordet, men det drøftes indgående uden for taskforcen. Det kunne måske være nyttigt, hvis en sådan pooling af en del af statsgælden blev overvejet i forbindelse med udarbejdelsen af taskforcens forslag.

Michel Barnier, *medlem af Kommissionen.* – *(FR)* Fru formand! Tillad mig at foreslå, at kommissær Rehn svarer Dem direkte, navnlig på det vigtige spørgsmål om eurobonds, og på de sidste spørgsmål, som fru Berès var inde på for et øjeblik siden. Han vil gøre dette skriftligt i løbet af de næste par dage.

I sit første indlæg kom fru Bowles ind på stresstest, som er test af modstandsdygtigheden over for begivenheder, som endnu ikke er indtruffet, og som måske ikke vil indtræffe. Vi er derfor nødt til virkelig at forstå, hvad det handler om her. Kommissionsformand Barroso og kommissær Rehn har givet udtryk for deres holdning til dette spørgsmål, og Kommissionen har fra et meget tidligt tidspunkt haft den opfattelse, at gennemsigtighed ville indebære store fordele. Jeg henviser til kommissionsformand Barrosos meget omfattende svar på dette spørgsmål.

Hr. Karas var inde på det meget vigtige spørgsmål, der blev rejst under den foregående forhandling, om forebyggelse og forsigtighed, herunder navnlig idéen om, at bankerne skal betale for bankerne, og ikke skatteyderne. Jeg vil gerne bekræfte, at vi ud over den meddelelse, som jeg har forelagt om dette emne, i begyndelsen af 2011 vil fremsætte forslag til lovgivning om oprettelse af disse sikrings- eller bankafviklingsfonde med henblik på at gennemføre princippet om, at "forureneren betaler", og vi understreger samtidig, hvilket jeg gerne vil gentage her, at forebyggelse altid koster mindre end helbredelse. Det er imidlertid kun et værktøj. Denne bankafviklingsfond, denne beskatning eller bankafgift, er kun et værktøj i en værktøjskasse med andre værktøjer, der skal anvendes til at identificere risici tidsnok til, at de ikke udvikler sig til en krise, der efterfølgende udvikler sig til en katastrofe.

Med hensyn til kreditvurderingsbureauer er vi i gang med at undersøge hele området, herunder spørgsmålet om rating af statsgæld, som fru Berès var inde på for et øjeblik siden. Jeg kan bekræfte, at vi arbejder på en diversificering af dette marked, der er alt for koncentreret på få hænder, og vi undersøger navnlig muligheden for at oprette et europæisk agentur. Disse idéer vil også blive udmøntet i lovforslag i slutningen af 2010 og starten af 2011. Fru Berès nævnte anvendelsen af stabilitetspagten. Jeg mener også, at vi skal gå videre. Vi indførte ganske rigtigt denne europæiske finansielle stabiliseringsmekanisme i en nødsituation. Som jeg sagde tidligere – og dette er også henvendt til fru Băsescu – arbejder vi på mere permanente mekanismer, og Kommissionen og taskforcen under forsæde af formanden for Det Europæiske Råd har endnu ikke lagt sig fast på retsgrundlaget for disse forslag om en mere permanent krisestyringsmekanisme.

Jeg vil gerne afslutningsvis understrege, at Grækenland har gjort en stor indsats, hvilket De er helt klar over, fru Podimata! Vi skal anerkende, at den græske regering er fast besluttet på at bidrage til denne indsats. Jeg vil gerne minde om, at denne nylige krise, som har ramt Deres land, om end ikke kun Deres land, og risikoen for, at krisen spreder sig, er et klart tegn på medlemsstaternes indbyrdes afhængighed, navnlig i euroområdet. Denne krise har efter min mening også understreget, at EU er nødt til at vise, at det er fast besluttet på at gennemføre grundlæggende reformer for at sikre, at EU og euroområdet som helhed fungerer effektivt. I sine afgørelser om oprettelse af disse to instrumenter viste Økofinrådet klart på sit møde den 9. maj, at EU var i stand til at reagere hurtigt og effektivt på de store politiske og økonomiske udfordringer. Jeg mener dog, at det helt klart er nødvendigt at styrke denne økonomiske og budgetmæssige samordning, og jeg ved, at det ikke blot er muligt at styrke samordningen i EU, men også at gå videre.

Jeg vil også gerne sige til hr. Rübig, at jeg er helt enig med ham i, at vi i den aktuelle situation har taget ved lære af presset på euroen og rystelserne i Grækenland, der således har udmøntet sig i en række forslag om styring og samordning og i disse aktioner og stabiliseringstiltag, og det er ikke slut endnu. Vi har allerede talt om tilsyn, og vi skal gennemføre de tilsyns- og reguleringsmæssige afgørelser, der er blevet truffet. Kommissionen har også forelagt en række vigtige forslag om budgetovervågning. Jeg mener, at vi skal gennemføre alle disse tiltag, men vi skal også gøre en større indsats for at få borgerne i tale. Borgerne forventer, at vi håndterer den økonomiske situation og sikrer vækst og beskæftigelse. Apropos overvågning, stabilisering, tiltag, regulering og regler mener jeg, at vi også er nødt til at drøfte initiativer inden for rammerne af Europa 2020-strategien, hvis vi på ny skal skabe vækst og beskæftigelse.

Derfor lægger jeg som kommissær for det indre marked stor vægt på det forslag, som jeg arbejder på i øjeblikket i samarbejde med en række af mine kolleger, og som jeg vil forelægge i begyndelsen af oktober, på denne idé om en retsakt vedrørende det indre marked, der skal sikre, at grundlaget – platformen for hele den europæiske økonomi, dvs. det indre marked, fungerer bedre. Det er et marked med 500 mio. borgere, der ikke fungerer så godt for de mange små virksomheder og for borgerne og forbrugerne. Vi ved imidlertid, at hvis dette marked fungerede bedre for små og mellemstore virksomheder og for borgerne og forbrugerne, kunne vi selv øge væksten på dette marked med 2 %.

Jeg mener kort sagt, at vi skal fortsætte denne diskussion og samtidig iværksætte de fornødne tiltag for at imødegå alle borgernes krav i dag.

Formanden. – Jeg har modtaget et beslutningsforslag[1] til afslutning af forhandlingen fra Økonomi- og Valutaudvalget.

Forhandlingen er afsluttet. Afstemningen finder sted onsdag den 7. juli 2010 kl. 12.00.

---

(1) Se protokollen.

13. Kapitalkrav vedrørende handelsbeholdningen og gensecuritisationer og tilsyn med aflønningspolitikker – Aflønning af medlemmer af ledelsen i børsnoterede selskaber og aflønningspolitik i finanssektoren (forhandling)

Formanden. – Næste punkt på dagsordenen er forhandling under ét om:

– betænkning af McCarthy for Økonomi- og Valutaudvalget om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF for så vidt angår kapitalkrav vedrørende handelsbeholdningen og gensecuritisationer og tilsyn med aflønningspolitikker (KOM(2009)0362 – C7-0096/2009 – 2009/0099 (COD)) (A7-0205/2010) og

– betænkning af El Khadraoui for Økonomi- og Valutaudvalget om aflønning af medlemmer af ledelsen i børsnoterede selskaber og aflønningspolitik i finanssektoren (2010/2009(INI)) (A7-0208/2010).

Arlene McCarthy, *ordfører.* – *(EN)* Fru formand! Jeg vil først og fremmest gerne give udtryk for min tak til dem, der har bidraget til at sikre den aftale, som vi har indgået om CRD III (kapitalkravsdirektivet), der regulerer bankernes kapitalgrundlag og lønninger og bonusser i finanssektoren. Jeg vil navnlig gerne takke mine skyggeordførere i Økonomi- og Valutaudvalget og personalet samt kommissær Barnier for hans vedvarende støtte til udvalgets forslag, og selvfølgelig ikke mindst det spanske formandskab for dets vedholdenhed og bestræbelser på at mægle mellem Parlamentets forhandlingsgruppe og de 27 medlemsstater under trepartsmøderne, der varede 12 timer i alt.

Den endelige lovgivningstekst, som vi drøfter i dag, gennemfører fuldt ud Baselreglerne om kapitalkrav vedrørende handelsbeholdningen og gensecuritisationer og de internationale aflønningsregler, som er blevet vedtaget af G20. Der er bred enighed blandt finanseksperter om, at en meget risikobetonet kortsigtet bonuskultur kombineret med mangel på kapital var af afgørende betydning for den globale finanskrise i 2008. Det blev i sidste ende regeringerne og skatteyderne, der reddede banksektoren i hele EU via en kapitaltilførsel på omkring 3,9 bio. EUR. I min egen medlemsstat, Det Forenede Kongerige, beløb støtten sig til 1,2 bio. GBP, svarende til næsten et helt års BNP. Sparernes og investorernes pensioner og investeringer blev udhulet som følge af bankernes risikoadfærd. En række bankfolk slap af sted med de kortsigtede fortjenester ved denne risikoadfærd, og følgevirkningerne af de risici, som de tog, vil blive afspejlet i bankernes regnskaber i mange år fremover.

I det nye direktiv om ændring af kapitalkravsdirektivet afhjælpes disse grundlæggende mangler og svagheder i banksystemet, der førte til krisen. Det vil tvinge bankerne til at have et større kapitalgrundlag til dækning af risikofyldte aktiviteter i handelsbeholdningen. Direktivet tvinger også bankerne til at ændre deres aflønnings- og bonuspraksis gennem regler, der bryder forbindelsen mellem økonomisk belønning og overdreven risikotagning. Parlamentets ændringsforslag vil også sikre, at der i disse aflønningspolitikker først og fremmest er fokus på finansieringsinstituttets sundhedstilstand og stabilitet og på långivning til realøkonomien.

Bankerne fortæller os hele tiden, at de har taget ved lære af krisen. Hvis dette er tilfældet, hvorfor fremgik det så af Bank of Englands rapport om finansiel stabilitet fra juni, at andelen af bankernes indtjening afsat til lønninger og bonusser rent faktisk er steget siden bankkrisen? Bank of England understreger klart, at de ekstra 10 mia. GBP, som de britiske banker udbetalte i form af løn og bonus, er 10 mia. GBP, som kunne have styrket bankernes kapitalgrundlag og således skabt grundlag for udlån af ca. 50 mia. GBP til små virksomheder og familier. Det anføres desuden i Bank of Englands rapport, at långivningen til små og mellemstore virksomheder i Det Forenede Kongerige rent faktisk er faldet gennem de seneste måneder, og at realkreditlångivningen må forventes at falde i løbet af de kommende måneder.

På et tidspunkt, hvor regeringerne i hele EU gennemfører betydelige budgetbesparelser og indskrænker de offentlige tjenester og støtten til familier og virksomheder, kan vi ikke fastholde en bankkultur, hvor man prioriteter høje lønninger og frynsegoder til bankfolk, som svækker kapitalgrundlaget og de kreditmuligheder, der skal sikre Europas økonomiske genopretning. Det er derfor bydende nødvendigt, at disse nye bonusregler træder i kraft i 2011.

Disse regler omfatter bestemmelser om bonusudskydning i overensstemmelse med konjunkturudviklingen, en årlig revision og tilbagebetalingsprocedurer (clawback), om skrappe foranstaltninger over for reddede banker, et loft over bonusandelen af den faste løn, udbetaling i form af betinget kapital og aktier, øget gennemsigtighed og ansvarlighed og bedre virksomhedsledelse og selvfølgelig om dækning af risici forbundet med bonuslignende pensionsordninger, således at en medarbejder, der er ansvarlig for, at den pågældendes egen bank krakker, ikke længere vil kunne forlade banken med en pension på 16 mio. GBP.

Parlamentet har insisteret på en streng fortolkning af G20-principperne for at sikre, at den kontante andel af en bonus er strengt begrænset. Parlamentet er af den opfattelse, at hvis en væsentlig andel af bonussen udbetales kontant uden udskydning eller vurdering af konkrete resultater, skabes der et uacceptabelt incitament til at tage farlige kortsigtede risici.

Vi har som lovgivere pligt til at forsvare skatteydernes interesser. Vi har pligt til at imødegå borgernes bekymringer. Vores vælgere kræver og forventer, at bankerne prioriterer stabilitet og långivning højere end medarbejdernes lønninger og bonusser. Bankerne har ikke ændret deres strukturer i de to år, der er gået siden 2008. Det har de ikke gjort, og det gør vi nu på deres vegne for at genopbygge tilliden til banksystemet i EU.

Saïd El Khadraoui, *ordfører.* – *(NL)* Fru formand, hr. kommissær, mine damer og herrer! Jeg vil gerne indledningsvis takke skyggeordførerne for det konstruktive samarbejde, der har gjort det muligt at nå til enighed om en efter min opfattelse sammenhængende pakke af udtalelser og henstillinger.

Den finansielle krise har gjort det klart, at aflønningspolitikkerne i finanssektoren i alt for høj grad har været rettet mod kortsigtede fortjenester, og at dette har tilskyndet til risikotagning med alle de dermed forbundne konsekvenser for hele økonomien i kølvandet på bankkrisen. Det er desuden blevet klart, at ikkebindende henstillinger om aflønningspolitikker har en begrænset indvirkning, og det er således vigtigt, at vi fastsætter grundlæggende regler, der bidrager til bæredygtig vækst i de pågældende virksomheder og i økonomien som helhed. Den politiske aftale om kapitalkravsdirektivet, som min kollega fru McCarthy netop har foreslået, er et vigtigt skridt fremad, da der for første gang fastsættes bindende regler om bonusstrukturen og udbetalingen af bonusser i den finansielle sektor. Begrænsningen af den kontante udbetaling, bestemmelsen om, at det også skal være muligt at reducere bonussen i tilfælde af manglende resultater, og spredningen af bonusudbetalingen over flere år er efter min opfattelse særlig vigtige aspekter.

Formålet med min betænkning er at vise, at dette er utilstrækkeligt, og at vi er nødt til at se på aflønningspolitikker i et bredere perspektiv og styrke reglerne for virksomhedsledelse, således at de grundlæggende regler og interne procedurer for alle virksomheder i finanssektoren såvel som børsnoterede selskaber opfylder de samme kriterier.

Det er for det første vigtigt at udøve et forsvarligt internt og eksternt tilsyn med aflønningspolitikker. Selskaberne bør derfor have et løn- og vederlagsudvalg, som skal være uafhængigt og stå til ansvar over for aktionærer og tilsynsorganer, der også skal have adgang til alle potentielt relevante oplysninger. Dette udvalg bør også arbejde tæt sammen med risikoudvalget omkring evalueringen af de incitamenter, der skabes af aflønningsordningen. Personer, der foretager risikokontrol, bør naturligvis være uafhængige i forhold til de afdelinger, de kontrollerer, have den fornødne myndighed og aflønnes uafhængigt af disse afdelingers resultater.

Reglerne for risikostyring bør gennemgås grundigt af tilsynsorganet, og virksomhederne bør indføre en intern procedure til håndtering af problemer og konflikter, der måtte opstå mellem risikostyringsafdelingen og de operationelle afdelinger.

Aflønningen skal i videst muligt omfang afspejle selskabets resultater på lang sigt. Der bør ikke være garanterede bonusser. Niveauet for de variable dele af lønnen bør være baseret på forud fastsatte og målbare kvantitative såvel som kvalitative resultatkriterier. Af hensyn til den sociale retfærdighed og af etiske grunde bør forskellen mellem den højeste og den laveste løn i en virksomhed være rimelig. En del af den variable aflønningskomponent bør udbetales over en passende periode. Udbetalingen af mindst halvdelen bør desuden ske i form af aktier eller aktielignende instrumenter, og det skal være muligt at stille krav om delvis tilbagebetaling af disse bonusser. Der bør desuden fastsættes en øvre grænse for fratrædelsesgodtgørelsen svarende til højst to års løn, og denne godtgørelse bør helt sikkert ikke udbetales i tilfælde af utilstrækkelige resultater eller frivillig fratræden.

Med hensyn til gennemsigtighed er det vigtigt, at detaljer om selskabernes pensions- og tillægspensionsordninger offentliggøres, og at aktionærerne har adgang til at give udtryk for deres holdning til aflønningspolitikken. Vi opfordrer også til, at der opbygges en international struktur for offentliggørelse af det antal personer, der befinder sig i lønrammer fra 1 mio. EUR og herover, inklusive hovedelementerne løn, bonus, udbetalinger på lang sigt og pensionsbidrag.

Vi opfordrer Kommissionen til at fortsætte arbejdet og fastlægge stærke bindende principper for aflønningspolitikken i finanssektoren ud over de principper, vi allerede er nået til enighed om. Vi opfordrer til, at der indføres et system for børsnoterede selskaber, der sikrer fuld gennemsigtighed, således at vi kan se hvilke virksomheder, der overholder reglerne, og hvilke der ikke gør. Jeg mener, at vi kan gå endnu længere

på dette område. Jeg ser frem til Deres forslag om virksomhedsledelse, som er blevet bebudet i grønbogen, da det er et andet spørgsmål, som vi helt sikkert vil arbejde videre med i de kommende måneder og år.

Michel Barnier, *medlem af Kommissionen. – (FR)* Fru formand, mine damer og herrer! Vi drøfter nu et andet aspekt af håndteringen af den økonomiske krise, nemlig de erfaringer, vi kan drage af krisen. Vi har allerede drøftet tilsynsaspektet, og det næste spørgsmål er derfor, hvordan man bedst kan ændre den aflønningspraksis, der tilskyndede til hensynsløs risikotagning, og hvordan man bedst kan ændre kapitalkravene.

Med hensyn til disse to punkter vil jeg gerne takke og lykønske Deres to kolleger fru McCarthy og hr. El Khadraoui og skyggeordførerne, der har samarbejdet med Dem, og som har vist, at Parlamentet er fast besluttet på at arbejde for en mere ansvarlig, sundere og mere stabil økonomi, for markeder, der som sagt på ny bør være til gavn for realøkonomien, til gavn for borgerne, snarere end omvendt. Kommissionen i almindelighed og jeg selv i særdeleshed er helt enige i denne målsætning.

Siden min høring har jeg støttet ansvarlige europæiske virksomheder og fokuseret på borgerne for at forbedre styringen af de finansielle institutioner. Jeg vil gerne takke Parlamentet, der har bakket op om disse områder, disse opgaver. Jeg er enig i Deres udtalelse, hr. El Khadraoui! Der skal indføres bindende foranstaltninger vedrørende de finansielle institutioners aflønningspolitikker. Jeg glæder mig derfor over det kompromis, som de tre institutioner er nået frem til, om revisionen af kapitalkravsdirektivet, det såkaldte CRD III. Det er et afbalanceret og velgennemtænkt kompromis, der sender et stærkt politisk budskab til bankerne og offentligheden.

Dette reviderede direktiv vil styrke reguleringen og skærpe kapitalkravene på områder, hvor bankerne er underkapitaliserede i forhold til deres risikoeksponering. Det vil begrænse den aflønningspraksis, der som sagt ansporede til overdreven risikotagning, som med rette er blevet fordømt af EU-borgerne. Det er en meget vigtig reform, hvor der tages fat på aspekter, der i høj grad bidrog til den nylige krise, nemlig handelsbeholdningen, komplekse gensecuritisationer og aflønningspraksis. Direktivet gennemfører de principper, der blev fastsat af Rådet for Finansiel Stabilitet og godkendt af G20 i Pittsburgh i september 2009, på europæisk plan, men er samtidig mere vidtrækkende, idet der opstilles klare og strenge grænser for de variable aflønningskomponenter, samtidig med at kreditinstitutter og investeringsselskaber indrømmes en vis fleksibilitet.

Muligheden for at udbetale bonus til medlemmer af ledelsen i banker, der modtager statsstøtte, er blevet stærkt begrænset. Det er efter min opfattelse rimeligt. Clawback-mekanismen vil også gøre det muligt at kræve delvis tilbagebetaling af bonus i tilfælde af manglende resultater. Jeg glæder mig også over, at medlemsstaterne skal gennemføre disse foranstaltninger fra den 1. januar 2011. Jeg mener, at det er meget vigtigt, at bonusser tildelt i 2010, som endnu ikke er udbetalt den 1. januar 2011, er fuldt ud omfattet af disse nye regler.

Endelig agter vi at foreslå tilsvarende regler for de øvrige finansielle sektorer såsom forsikringssektoren eller investeringsfondssektoren under fuld hensyntagen til de enkelte sektorers særlige karakter.

Jeg vil gerne kort kommentere virksomhedsledelse generelt, idet det i hr. El Khadraouis betænkning ud over disse aspekter klart påvises, at det er tvingende nødvendigt at forbedre ledelsen i alle virksomheder. Dette er et af de centrale elementer i en mere solid og mere stabil lovgivningsramme. Jeg er gået i gang med denne opgave. Jeg forelagde for nylig en international dagsorden om finansiel regulering for vækst. Grønbogen om corporate governance i finansielle institutioner af 2. juni 2010 er et første skridt i denne retning. Vi er ved at undersøge revisorernes og bestyrelsesmedlemmernes rolle med det formål at kontrollere, om alle ansvarlige aktører kan leve fuldt ud op til deres ansvar. Det er en af opfordringerne i betænkningen. Ordføreren kommer også ind på interessekonflikter, bestyrelsens rolle og funktion, risikostyring og aktionærernes, tilsynsmyndighedernes og revisorernes rolle i finansielle institutioner. Vi vil lancere en reel høring over to måneder om alle disse spørgsmål.

Næste år vil jeg ligeledes indlede en undersøgelse af virksomhedsledelse i andre sektorer, navnlig vedrørende aktionærernes rolle, spredning i sammensætningen af bestyrelser og kvinders rolle, f.eks. i sammensætningen af virksomhedernes bestyrelser.

Det tredje aspekt er moderniseringen af kapitalbehandlingen. Jeg har netop været inde på CRD III og aflønningsaspektet. Kapitalkravene vedrørende højrisikoaktiviteter og bankernes handelsbeholdninger, der ligger til grund for krisen, er et andet spørgsmål. Vi ved nu, at de nuværende kapitalkrav til afdækning af disse aktiver var helt utilstrækkelige under finanskrisen. CRD III styrker reguleringen på dette område,

afhjælper mangler i beregningen af kapitalgrundlaget i forhold til handelsbeholdningen og øger kapitalkravene til afdækning af aktiver i handelsbeholdningen betragteligt.

En række medlemmer er uden tvivl bekymret for, at disse afgørende reformer ikke vil træde i kraft inden udgangen af 2011. Jeg er helt klar over denne risiko. Da det blev klart, at USA ikke ville være i stand til at gennemføre Baselkomitéens nye regler for handelsbeholdningen inden udgangen af 2010, drøftede jeg under mit nylige besøg i USA ikke desto mindre spørgsmålet med den amerikanske finansminister Tim Geithner, og vi nåede efterfølgende til enighed om en dato for anvendelsen af de nye regler på internationalt plan. Denne internationale aftale blev indgået i maj, hvor Baselkomitéen accepterede, at medlemslandene skulle gennemføre de nye regler inden udgangen af 2011.

Idet markederne er meget fleksible og globale, er det efter min opfattelse yderst vigtigt, at der er global konvergens, navnlig mellem amerikanerne og europæerne. Jeg er sikker på, at vi ved at forhandle os frem til denne frist har sikret, at alle vores internationale partnere, især USA, vil gennemføre reglerne i overensstemmelse med den ændrede tidsplan.

Jeg er klar over, at disse forhandlinger om CRD III til tider har været meget vanskelige. Jeg vil gerne endnu en gang takke fru McCarthy og skyggeordførerne for deres udholdenhed, kreativitet og åbenhed. Jeg glæder mig over, at jeg, mine medarbejdere og mine kolleger i generaldirektoratet kan samarbejde med Dem ud fra en fælles forståelse.

Ole Christensen, *ordfører for udtalelsen fra Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender. – (DA)* Fru formand! De økonomiske incitamenter, som bonusser har udgjort, og som har påvirket adfærden hos børsmæglere, porteføljemanagere og direktører i den finansielle sektor, har været stærkt medvirkende til den finansielle krise. Resultatet kender vi, og derfor er det selvfølgelig godt, at direktivet ændres, så vi undgår noget lignende i fremtiden – i den forbindelse vil jeg gerne lykønske ordføreren med den nye aftale og takke for arbejdet.

I Beskæftigelsesudvalget har vi behandlet selve aflønningspolitikken, og derfor hilser vi bl.a. de områder af aftalen velkommen, der fokuserer på mere åbenhed og gennemsigtighed i forbindelse med oplysninger til alle berørte parter, aktionærer, ansatte, offentligheden og myndighederne.

I Beskæftigelsesudvalgets udtalelse besluttede vi os endvidere næsten enstemmigt for et forbud mod aktieoptioner. Aktieoptioner har været det instrument i bonusordninger, som har givet størst incitament til unødvendigt risikotab. Selv den finansielle sektor erkender det problem, og derfor er jeg ked af, at aftalen ikke indeholder et forbud mod aktieoptioner.

Othmar Karas, *for PPE-Gruppen. – (DE)* Fru formand, mine damer og herrer! Rådet er igen fraværende. Man må formode, at Rådet ikke rigtig er klar over det politiske budskab i disse regler, eller det budskab, det sender med sit fravær.

Rådet støttede bonusmodtagerne under forhandlingerne. Europa-Parlamentet går ind for klare europæiske regler. Vi går ind for øvre grænser. Vi går ind for en mindre risikobetonet aflønningspraksis. Vi går ind for ansvar. Vi går ind for begrænsninger på bonusser til medlemmer af ledelsen i banker, der modtager offentlig støtte. Vi ønsker ikke, at den kontante udbetaling er højere end den bundne kapital. Det lykkedes os at opsplitte tidsplanen. Vi glæder os over, at kommissær Barnier er blevet enig med amerikanerne om, at den anden del, bank- og handelsbeholdningerne, bør gennemføres i fællesskab på globalt plan.

Det er også vigtigt, at vi har tilpasset handels- og bankbeholdningerne. Oplysningskravene er helt klart blevet strammet, indregningen af risici i forbindelse med gensecuritisationer i handelsbeholdningen er blevet tilpasset bankbeholdningen, og handelsbeholdningen er blevet omfattet af stresstestning med henblik på at opbygge kapitalstødpuder til krisetider.

Det er også vigtigt, at vi har strammet op på foranstaltningerne til forebyggelse af insolvens i handelsbeholdningen, men jeg vil i denne forbindelse gerne nævne, at vi også har brug for en harmoniseret europæisk lovgivning om insolvens. Vi støtter dette kompromis, da det bringer os videre i den rigtige retning.

Olle Ludvigsson, *for S&D-Gruppen. – (SV)* Fru formand! Der har været en hel del retorik omkring bonusser og aflønningssystemer i de senere år. Der er derimod blevet truffet meget få konkrete foranstaltninger. Det er derfor et positivt skridt, at vi nu er ved at indføre en lovgivning, der er både klar og praktisk. Denne lovgivning vil sandsynligvis begrænse kortsigtet og overdreven risikotagning i den finansielle sektor. Det vil mindske risiciene og øge stabiliteten.

Finanssektoren burde have fjernet de samfundsskadelige elementer i bonussystemerne for længe siden, men da dette ikke er sket, er vi nødt til at lovgive. Det er for risikabelt for samfundet at acceptere status quo generelt. Skatteyderne har allerede betalt en for høj pris for at dække tab i banker, der har taget alt for høje risici. Det er nu afgørende, at direktivet gennemføres korrekt i medlemsstaterne, og at reglerne anvendes effektivt og derved bidrager til at ændre den nuværende bonuskultur.

Sharon Bowles, *for ALDE-Gruppen.* – *(EN)* Fru formand! Revisionen af kapitalkravene til bankerne er EU's vigtigste lovgivningstiltag til imødegåelse af krisen til dato, og den bør fremhæves kraftigt på linje med den nye tilsynsstruktur. Underkapitaliserede handelsbeholdninger var en grundlæggende årsag til krisen, der gjorde det attraktivt og næsten omkostningsfrit at foretage spekulativ handel for egen regning. Vi bør derfor glæde os over, at kapitalkravet til afdækning af sådanne handelspositioner er blevet tre- eller firedoblet, og at der således tages direkte fat på hovedårsagen til krisen, og at grundlaget for kasinobankvirksomhed svækkes.

Med hensyn til aflønning var der mange der, første gang jeg foreslog, at store bonusser og faste pensionsbeløb kunne tildeles som efterstillet gæld, sagde, at det ikke var gennemførligt. Jeg takker således ordføreren og de øvrige skyggeordførere, der støttede denne idé, som vi har udmøntet i et forslag om betinget kapital, og som allerede er ved at blive almindelig anerkendt. Jeg beklager, at mine konkrete forslag om skatteunddragelse ikke kunne medtages, men vi har forbudt aflønningspraksis, der underminerer formålet med direktivet.

Pascal Canfin, *for Verts/ALE-Gruppen.* – *(FR)* Fru formand, hr. kommissær! Min politiske gruppe glæder sig særligt over vedtagelsen af dette direktiv. Dette direktiv omfatter vel nok de mest ambitiøse bestemmelser i verden om aflønningsfaktorer. Jeg må sige, at muligheden for at indføre strenge bestemmelser om den variable aflønningskomponent for medlemmer af ledelsen i banker, der modtager offentlig støtte, og endog muligheden for at udskyde op til 70 % af børshandlernes bonusser af hensyn til bankens langsigtede interesser og således for at tage højde for eksisterende risici og de negative virkninger af disse risici med henblik på at reducere disse bonusser er vigtige regler, der omsætter G20's principielle tilsagn til konkrete tal på europæisk plan.

Jeg er imidlertid også nødt til at sige, at vi under forhandlingerne med alle de øvrige skyggeordførere og ordføreren konstant kæmpede imod medlemsstaternes manglende vilje, den enorme kløft mellem fin retorik om regulering af kapitalismen og højnelse af kapitalismens moralske standarder og de forhandlingspositioner, der blev indtaget af Rådet og de største medlemsstater, som til stadighed nægtede at nå til enighed om tallene og forsøgte at begrænse anvendelsesområdet for og udvande alle vores ambitiøse forslag. Jeg må sige, at Kommissionen i det store og hele har været på vores side i denne kamp. Derfor mener jeg, at dette er en fælles bedrift.

Det er et vigtigt spørgsmål, der står på spil. Da vi tabte, var vi nødt til at gå på kompromis. Vi tabte en række slag, idet vi ikke kunne nå til enighed om tallene, og vi var nødt til at udskifte disse tal med en række ord, eller snarere fleksible ord som f.eks. "berettiget", "passende" og "afbalanceret". Udfordringen for den nye europæiske banktilsynsmyndighed er nu at omsætte disse principper og fleksible ord til konkrete tal, som derefter skal anvendes af alle banker og alle medlemsstater. Jeg vil derfor gerne vide, hvordan De agter at fremskynde og nøje overvåge denne fremtidige proces, således at den ikke underminerer den tekst, som vi skal stemme om i morgen.

Franz Obermayr (NI). – *(DE)* Fru formand! Vi har naturligvis trods alt lært noget af krisen, da uansvarlig økonomisk adfærd ikke længere vil blive fremmet eller belønnet. Bestemmelserne om delvis udbetaling af bonusser, i dette tilfælde 20 eller 30 %, fremmer bestræbelserne på at sikre en mere bæredygtig virksomhedsledelse. Reguleringen bør også være et godt eksempel for borgerne, da de allerede har bidraget rigeligt til regningen, og det er uforståeligt, hvorfor deres skatter skal bruges til at udbetale bonusser til uansvarlige ledere.

Denne regulering er enestående på globalt plan. Hvis EU ønsker at undgå risikoen for emigration til New York eller Tokyo, skal EU nu hive et nyt trick ud af ærmet og således presse mere på for at få en fælles regulering på globalt plan. Enhver succesfuld og ansvarlig leder ønsker trods alt også at tjene godt fremover.

Det kan desuden være værd at overveje at stille corporate governance-krav, der ikke berører loftet over aflønningen af medlemmer af ledelsen, selv i virksomheder, der ikke er børsnoterede. Dette er et fundamentalt skift i retning af større bæredygtighed og omkostningseffektivitet og forhåbentlig væk fra spekulation.

Sławomir Witold Nitras (PPE). – *(PL)* Fru formand! Det er efter min opfattelse meget betydningsfuldt, at vi har reguleret eller skabt en ny ramme for aflønningspolitikken. Vi er på den ene side blevet enige om, at optrapningen af aflønningen var en af årsagerne til den finansielle krise. Vi er også blevet enige om, at vi er

nødt til at styrke ledelsesorganernes, og navnlig tilsynsorganernes rolle, herunder både det interne og eksterne tilsyn med virksomheder. Vi er også blevet enige om, at der skal fastlægges generelle principper for etablering af et helt uafhængigt ledelsesudvalg i en virksomhed. Endelig er vi, som en række tidligere talere har været inde på, også blevet enige om, at bonusser bør afspejle langsigtede økonomiske resultater, og at udbetalingen kan udskydes.

Det lykkedes os også at nå til enighed om noget andet, der efter min opfattelse ikke er mindre vigtigt – vi blev enige om, at aflønningspolitikken, selv om den uden tvivl var forkert, ikke var hovedårsagen og bestemt ikke den eneste årsag til den finansielle krise. Jeg glæder mig særligt over dette sidste punkt, for hvis vi havde anført dette i betænkningen – og det blev rent faktisk foreslået – ville vi have godtaget oplysninger, som simpelthen ikke er rigtige, og det ville ikke have hjulpet os i bekæmpelsen af årsagerne til krisen. Tak til alle kollegerne for samarbejdet om denne betænkning.

Carl Haglund (ALDE). – *(SV)* Fru formand! Jeg var skyggeordfører for den anden betænkning, og jeg vil først og fremmest gerne takke vores ordfører for hans fremragende samarbejde.

Efter den omfattende finanskrise er det formentlig kun naturligt, at vi ser på aflønningspolitikken i denne sektor. Vi må samtidig indrømme, at spørgsmålet uden tvivl har været politisk interessant og ganske enkelt populistisk. Det er klart, at vi skal fastsætte principper, der fremmer og skaber retningslinjer for en forsvarlig aflønningspolitik. Vi ved, at aflønningspolitikken i nogle tilfælde kan have givet anledning til de problemer, som vi har set i de seneste år.

Vi skal samtidig undgå brede generaliseringer og at skyde skylden på sektoren som helhed. Vi bør måske huske på, at det næppe er i den enkelte virksomheds interesse at tilskynde til overdreven risikotagning. Det glæder mig derfor også, at vi i sidste ende bl.a. nåede til enighed om "overhold eller forklar"-princippet. Det lykkedes os i sidste ende at opnå et relativt afbalanceret resultat. Jeg mener, at det er et godt resultat, selv om jeg synes, at vi som politikere i princippet måske ikke bør gå så meget i detaljer, som vi gør i dette tilfælde.

Burkhard Balz (PPE). – *(DE)* Fru formand! Hr. Karas har allerede været inde på en række centrale punkter. Jeg er helt enig med ham på disse områder. Jeg mener, at vi har brug for bedre kvalitative såvel som kvantitative kapitalkrav til finansielle institutioner. Én ting er derfor sikkert, nemlig at Baselreglerne skal udbygges. Det hjælper imidlertid ikke at presse noget igennem, da dette kunne have den stik modsatte virkning.

Den finansielle krise er naturligvis en global krise. De erfaringer, vi skal drage af krisen, skal derfor også drages på globalt plan. Hvis vi skærper kapitalkravene, skal vi således også koordinere dette tiltag på internationalt plan. Der skal fortsat være lige vilkår. At dømme ud fra de beslutninger, som vores venner i USA har truffet i løbet af de seneste dage, tvivler jeg på, at dette er tilfældet.

Jeg mener desuden, at det er særlig vigtigt, at akkumuleringen af disse forslag ikke resulterer i manglende overensstemmelse. Tekster og bilag skal f.eks. fortsat være overensstemmende. Beregningseksemplerne i bilaget skal også være i overensstemmelse med ordlyden. Den nye tilsynsmyndighed vil imidlertid være ansvarlig for fortolkningen.

Der er en anden ting, vi ikke bør glemme. Den finansielle økonomi og realøkonomien er ikke to selvstændige systemer. Kapitalkravsbestemmelser har en indvirkning på realøkonomien. På nuværende tidspunkt ved vi imidlertid ikke præcist, hvordan disse bestemmelser vil blive udformet. Vi skal derfor i det mindste gennemføre en række grundige konsekvensanalyser, før vi ændrer de retlige rammer yderligere. Dette har været forhandlingslinjen i Gruppen for Det Europæiske Folkeparti (Kristelige Demokrater) fra starten. Det kompromis, der nu er indgået med Rådet, er efter min opfattelse derfor den eneste fornuftige løsning. Jeg vil navnlig gerne takke fru McCarthy og hr. Karas for det arbejde, de har lagt i denne betænkning.

Roberta Angelilli (PPE). – *(IT)* Fru formand, hr. kommissær, mine damer og herrer! Jeg vil gerne takke de to ordførere for deres fremragende betænkninger. Begrænsningen af bonusser til topchefer er et meget vigtigt signal. For det første fordi der for første gang noget sted i verden er blevet lagt et loft over udbetalinger til medlemmer af bankens ledelse, for det andet fordi reglerne er klare – ledelsens bonusser må kun udbetales, når banken har indkasseret fortjenesten og ikke længere udelukkende på grundlag af forventede resultater, og for det tredje fordi de nye foranstaltninger vil fjerne tilskyndelsen til at tage for store risici. Endelig vil der være større åbenhed og ansvarlighed, da aktionærerne får mulighed for at deltage i generalforsamlinger og udøve retten til at stemme om aflønningen af medlemmer af ledelsen.

Miroslav Mikolášik (PPE). – *(SK)* Fru formand! Uhensigtsmæssige aflønningssystemer bidrog til overdreven og skødesløs risikotagning på bekostning af arbejdstagerne, sparerne, investorerne og den generelle økonomiske vækst, hvilket i sidste ende også bidrog til den finansielle og økonomiske krise.

Jeg glæder mig derfor over initiativet til regulering af aflønningspolitikken i finanssektoren, hvori der tages højde for, at medlemmerne af ledelsen ofte er motiveret af personlige finansielle interesser i ledelsen af et selskab.

Overdreven risikotagning er også i mange tilfælde i strid med selskabets og aktionærernes langsigtede interesser. Skatteyderne risikerer desuden at blive tvunget til at bidrage til finansieringen af redningsforanstaltninger over for banker og andre finansielle institutioner i tilfælde af økonomiske problemer.

Vi bør efter min opfattelse sikre en høj grad af gennemsigtighed i aflønningen og styrke aktionærernes rettigheder til at føre tilsyn med aflønningspolitikken for virksomhedsledere og give udtryk for deres holdning hertil på generalforsamlinger.

Andreas Mölzer (NI). – *(DE)* Fru formand! Der er i øjeblikket en sand bølge af posthuslukninger i Østrig, samtidig med at lønningerne i Post AG er steget med 40 %, dog kun på ledelsesniveau. Navnlig i krisetider kan borgerne imidlertid ikke forstå sådanne fantasilønninger, overdrevne bonusser og de mange fratrædelsesgodtgørelser. Det bliver ikke så nemt at sætte en stopper for dette.

Det er velkendt, at den tyske lov vedrørende aflønning af medlemmer af ledelsen blot har medført mere bureaukrati og givet udenlandske investorer større indflydelse på aflønningspolitikken og virksomhedsstrategien. Forsøget på at gøre ledelsesmedlemmerne mere ansvarlige gennem tilbageholdelser blev forpurret af nye forsikringsordninger. EU bør tage højde herfor i lovforslaget.

Når man hører, at ledelseslønningerne i USA er steget som følge af deres offentliggørelse, bliver det klart, at vores forslag vil blive mødt med meget stor modstand. Det vil under alle omstændigheder være vanskeligt for en chief controller at være ansvarlig for to indbyrdes konkurrerende selskaber på samme tid. Der skal helt sikkert være åbenhed omkring de faktorer, der er bestemmende for bonusserne.

Mairead McGuinness (PPE). – *(EN)* Fru formand! Jeg vil gerne takke ordførerne og Kommissionen. Dette er et specialistområde, men hver eneste borger i Europa er glad for, at Parlamentet, Kommissionen og Rådet løser problemerne med overdrevne lønninger. Vi har kun kendskab til de overdrevne niveauer inden for banksektoren på grund af de katastrofer, der er sket. Jeg vil påstå, at selv om tingene er profitable inden for bankverdenen, er lønningerne helt ude af trit med den generelle offentlige mening.

Gennemsigtighed er nøglen til det hele. Når folk har kendskab til det, der sker, kan vi gribe ind over for det. Vi har offentliggjort betalingerne til landmænd, fra de allermindste hele vejen op gennem kæden, og vi anser dette for gennemsigtigt. Efter min mening tjener bankerne penge på offentlige midler, på deres aktionærer og på de af os, der optager lån, så tiden er inde til at løse netop dette problem. Jeg er imidlertid ikke overbevist om, at mange bankfolks tankegang overhovedet har ændret sig, og jeg er bange for, at dette i sidste instans går over, og medmindre Kommissionen er meget stærk, vender vi tilbage til status quo.

Michel Barnier, *medlem af Kommissionen.* – *(FR)* Fru formand! Jeg er dybt rørt over, at De stadig har tålmodighed til at lytte til mig, da jeg har været hos Dem i fire timer nu, og det glæder mig at være her, at besvare Deres spørgsmål og lytte til Deres forhandling om nogle meget vigtige spørgsmål.

Endnu en gang til jeg takke fru McCarthy og hr. El Khadraoui og alle medlemmerne af Økonomi- og Valutaudvalget for deres engagement, deres bidrag og de vigtige forbedringer, som De, ordførerne, har foretaget af disse tekster.

Der er stadig en hel del arbejde med problemerne i den finansielle sektor, om lønninger i de andre finansielle sektorer, om virksomhedernes ledelse, om CRD 4, om derivater og om short selling, og jeg vil fremsætte forslag til forordninger på disse områder i september.

Så sent som i dag vedtog kollegiet to lovtekster om indlånsgarantier og kompensation til investorer og en hvidbog om garantier inden for forsikringssektoren.

For at vende tilbage til dagens tekster, som De skal stemme om i morgen, mener jeg, at det er nogle fornuftige tekster, der har nydt godt af et betydeligt antal bidrag i løbet af forhandlingsprocessen, af positive ændringsforslag fra Deres udvalg, især vedrørende detaljer i lønberegningerne, gennemsigtighed i aflønningspolitikker, restriktioner på bonusser i selskaber, der har modtaget statsstøtte og clawback.

Med hensyn til den internationale konkurrenceevne vil jeg minde Dem om, at Finansiel Stability Board's aflønningsprincipper er generelle principper beregnet til stater, hvis økonomiske udvikling er meget forskellig. Der er betydelige forskelle mellem disse stater, og når Finansiel Stability Boards generelle principper gav dem for stor manøvremargen med hensyn til anvendelsen af disse, var det nødvendigt på europæisk plan at sikre, at medlemsstaterne gennemførte direktivets bestemmelser konsekvent. Der skal anvendes klare regler, som ikke kan tolkes forskelligt. Som jeg allerede har sagt adskillige gange, tror jeg ikke, at en klar, konsekvent lovgivningsramme på nogen måde vil skade vores internationale konkurrenceevne. Jeg mener endda, at vi, hvis Europa bliver et af de allerførste kontinenter, der gennemfører disse intelligente bestemmelser og et intelligent tilsyn, vil opnå en konkurrencefordel.

Med hensyn til det, De sagde om de nye europæiske myndigheders indsats, har vi stadig ikke fået etableret disse myndigheder. Det er endnu ikke sket. Det er formålet med vores forhandlinger med Rådet netop nu. Efter min mening vil disse nye myndigheder skulle have reelle koordineringsbeføjelser og kunne sikre, at disse fælles regler anvendes konsekvent. Desuden må det ikke være muligt at træffe beslutninger, der vedrører institutionerne direkte, hvis den europæiske lovgivning ikke anvendes korrekt. Dette omfatter, hr. Canfin, beslutninger om regler vedrørende aflønning.

Derfor kan jeg forsikre Dem for, at Kommissionen vil være utroligt opmærksom på disse forskellige punkter i de kommende dage.

Jeg vil gerne sige et par ord om anvendelsen af disse nye regler. De skal gælde alle investeringsbanker. Direktivet omfatter et generelt proportionalitetsprincip, der giver mulighed for at anvende principperne på forskellige kreditinstitutioner under hensyntagen til deres juridiske struktur, størrelse, kompleksitet og arten af deres aktiviteter. Vi tror fuldt og fast på, at CRD 3 takket være Dem vil medføre betydelige ændringer i en praksis, som har været alt for udbredt indtil i dag, som også har ført til overdreven risikovillighed hos bankerne og dermed til den økonomiske krise, hvis konsekvenser vil lider under i dag.

Jeg vil gerne takke hr. Karas for hans støtte til, at gennemførelsen som aftalt skal ske sideløbende med USA i overensstemmelse med den internationale insolvenslovgivning. Vi skal arbejde med dette spørgsmål inden for rammerne af programmet til løsning af krisen, men det er et langsigtet projekt.

Hr. Christensen, De understregede behovet for gennemsigtighed. Det er et meget vigtigt punkt, hvor Europa-Parlamentet stadig har et stort stykke arbejde foran sig med at forbedre Kommissionens oprindelige forslag, og det vil jeg takke Dem for.

Fru Bowles nævnte det centrale spørgsmål om kapitalisering, og det samme gjorde hr. Balz for et øjeblik siden. Kapitalisering er virkelig også vigtigt. Jeg mener imidlertid, at hensigtsmæssige interne og eksterne tilsynsrammer, som vi også diskuterer, er lige så vigtige. Vedrørende CRD 4, som vi diskuterer med bankerne, kan jeg fortælle Dem, hr. Balz, at jeg er meget ivrig efter at sørge for en omhyggelig gennemførelse af konsekvensvurderingerne og de makroøkonomiske undersøgelser, vi har brug for, for at tilpasse foranstaltningerne i CRD 3 og CRD 4. Der foretages justeringer inden for Basel-foranstaltningerne som sådan, der foretages justeringer mellem Basel-foranstaltningerne og de øvrige foranstaltninger vedrørende forsigtighed og forebyggelse, internt og eksternt tilsyn, ansvarlig virksomhedsledelse, afviklingsfonde og rækken af værktøjer til forebyggelse, og så har vi den endelige justering, som jeg er meget opmærksom på – jeg siger det en sidste gang som afslutning – der er en tillidsfuld, men klarsynet justering mellem det, USA gør og skal gøre på den ene side, og det, vi selv skal gøre fra europæisk side, på den anden.

Vi skal nå præcis de samme mål. De er blevet opstillet af G20. Vi skal opnå dem parallelt med hinanden, og jeg vil være omhyggelig med at sørge for, at det også sker.

Arlene McCarthy, *ordfører.* – *(EN)* Fru formand! Ganske kort. Jeg er enig med fru McGuinness i, at tankegangen og kulturen ikke har ændret sig. I løbet af den seneste uge har nogle banker og institutioner rent faktisk forsøgt at afspore og undergrave det forslag, vi skal stemme om i morgen. Derfor er det meget vigtigt med håndhævelsen, derfor skal de nationale reguleringsmyndigheder have rygrad nok til at håndhæve denne lovgivning, og skal medlemmerne i morgen udsende et stærkt signal til bankerne og til befolkningen om, at vi har til hensigt at reformere og ændre den forkætrede bonuskultur på lang sigt. Kære kolleger, jeg tror, at dette er begyndelsen på processen og ikke afslutningen. Derfor opfordrer jeg kollegerne til at stemme for denne betænkning i stort antal i morgen.

FORSÆDE: Edward McMILLAN-SCOTT

Næstformand

Saïd El Khadraoui, *ordfører.* – *(NL)* Hr. formand, mine damer og herrer! Jeg vil også fatte mig i korthed. Jeg mener, at vi alle er enige om, at der er behov for grundlæggende regler for aflønningspolitikker, og det er klart – efter en evaluering af henstillingerne om aflønningspolitikker, som Kommissionen offentliggjorde for et år siden – at disse skal være så bindende som muligt. Jeg er naturligvis klar over, at det ikke er alle, der ønsker at gå så langt i denne sag, og at det ikke er alle, der er ambitiøse, men vi skal være enige om, at det, vi drøfter i dag og forhåbentlig vil vedtage i morgen, blot er et første skridt i den rigtige retning. Det må ikke være slutningen på historien.

Det er klart, at der stadig resterer et stykke arbejde. Tilsynet skal styrkes for også at give mulighed for ekstern overvågning af virksomhedernes aflønningspolitikker. Aflønningsudvalgenes rolle skal præciseres, og det samme gælder sammenhængen med dem, der beskæftiger sig med risikoforvaltning. Aktionærernes rolle skal også styrkes. Derfor, hr. kommissær, glæder det mig, at De også er tilhænger af reguleringsrammer for en forsvarlig virksomhedsforvaltning for alle virksomheder, og jeg går ud fra, at der kommer en indgående diskussion om dette med interessenterne i de kommende måneder. Dette er vigtigt, og det er også et vigtigt signal til vores borgere om, at vi mener det alvorligt med at ville indføre solide grundlæggende regler for dette i både selskabernes egen og økonomiens interesse.

Formanden. – Forhandlingen er afsluttet.

Afstemningen finder sted i morgen (onsdag, den 7. juli 2010).

14. Spørgetid (spørgsmål til Kommissionen)

Formanden. – Næste punkt på dagsordenen er spørgetid (B7-0316/2010).

Vi behandler en række spørgsmål til Kommissionen.

Første del

Spørgsmål 15 af **Cristina Gutiérrez-Cortines** (H-0327/10)

Om: Udvælgelseskriterier for topledelsen i fælles teknologiinitiativer (JTI) og støtte til små og mellemstore virksomheder

Under det syvende rammeprogram oprettes der en række offentlig-private partnerskaber (PPP), navnlig fælles teknologiinitiativer (JTI), som selvstændigt skal forvalte en betydelig del af EU-budgettet (f.eks. initiativet om brint, 470 mio. EUR). På denne baggrund bedes Kommissionen besvare følgende spørgsmål:

Indebærer den procedure, der anvendes ved udvælgelsen af den øverste ledelse for de fælles teknologiinitiativer, at man sikrer, at ledelsen er uafhængig af indflydelse fra de store virksomheder, både i selve udvælgelsesproceduren og med hensyn til de udvalgte toplederes cv'er?

Tager man i disse udvælgelsesprocedurer hensyn til EU's forpligtelse til at støtte små og mellemstore virksomheder, da disse virksomheder udgør hjørnestenen i industriens fremtidige udvikling i Europa?

Máire Geoghegan-Quinn, *medlem af Kommissionen.* – *(EN)* Hr. formand! Den første del af fru Gutiérrez-Cortines' spørgsmål drejer sig om, hvorvidt proceduren for udvælgelse af FTI'ernes topoledere garanterer, at de er uafhængige af indflydelsen fra store virksomheder.

Svaret er "ja". Proceduren for udnævnelse af de administrerende direktører til fælles teknologiinitiativer følger retningslinjerne for udnævnelse af ledere af fællesskabsagenturer og fælles foretagender. Retningslinjerne anvendes for alle EU-organer og sikrer dermed, at udvælgelsesprocesserne for FTI'er er i fuld overensstemmelse med procedurerne i de øvrige EU-organer som forvaltningsorganer og myndighedsorganer. På den måde er processen for alle EU-organer, også FTI'er, baseret på kompetence og erfaringer og sikrer samtidig ligebehandling af alle kandidater.

I denne henseende var højtstående tjenestemænd fra Kommissionen som foreskrevet i retningslinjerne i flertal i både forhåndsudvælgelsesudvalgene og under proceduren i det rådgivende udvalg for udnævnelser. Dette er de to eneste skridt i proceduren, hvor erhvervslivet får lov til at spille en rolle, bortset fra den indirekte

rolle, som erhvervslivets repræsentanter spiller, når de afgiver deres stemme i bestyrelsen under selve udnævnelsen, der foregår blandt de kandidater, som Kommissionen har udvalgt på forhånd.

Det skal bemærkes, at driftsudgifterne til alle FTI'er til dels dækkes af erhvervslivet, op til 67 % for ENIAC og ARTEMIS, de to fælles teknologiinitiativer inden for nanoteknologier og indlejrede computersystemer. Dette indebærer, at det var nødvendigt at inddrage dem, og det skete i henhold til FTI'ernes status som offentlig-private partnerskaber.

I anden del af spørgsmålet spørger De, om der tages hensyn til EU's forpligtelse til at yde støtte til SMV'er i forbindelse med udvælgelsesprocesserne. Svaret er, at generelt skal udvælgelseskriterier for det personale, der skal stå for den daglige drift af FTI'et, være baseret – som nævnt tidligere vedrørende retningslinjerne for udnævnelsen – på kompetence og erfaring. I denne henseende er fremme af SMV'er et vigtigt politisk mål for Kommissionen, men det er ikke let at omsætte til udvælgelseskriterier til brug ved udvælgelsen af medarbejder, der er omfattet af EU's personalevedtægt, såsom FTI-medarbejdere.

Den administrerende direktør og dennes medarbejdere er omfattet af principperne om arbejdsmoral i EU's personalevedtægt, og dermed må de ikke forsvare eller repræsentere specifikke interesser, hverken i SMV'er eller i større virksomheder. EU's personalevedtægt giver mulighed for disciplinære foranstaltninger i tilfælde af brud på denne regel. Når det er sagt, giver forordningerne om oprettelse af de fælles teknologiinitiativer også plads til SMV'er. De indeholder bestemmelser, der tilskynder til og fremmer SMV'ernes deltagelse og repræsentation på bestyrelsesniveau.

Salvador Garriga Polledo, *stedfortræder for spørgeren. – (ES)* Hr. formand! Parlamentet og Kommissionen deler dette ønske, men specifikke sager fører os i den modsatte retning. Vi ved, at fælles teknologiinitiativer (FTI) er "fælles organer", og at der derfor er en udvælgelsesprocedure, som skal følges. Vi ved også, at de valgte ikke må komme direkte fra selskaber, hvor de sidder i bestyrelsen.

Jeg vil gerne beskrive et konkret tilfælde. For FTI'et om brint med et budget på 470 mio. EUR gennemgik Kommissionen en udvælgelsesprocedure, der endte med tre personer og til sidst med en enkelt, der var ekspert for Kommissionen, og som stammede fra sektoren for små og mellemstore virksomheder, men som efter at være kommet ind i bestyrelsen for FTI'et for brint blev erstattet af en fra en stor virksomhed, nemlig Toyota Daimler.

Jeg mener, at dette specifikke tilfælde viser det helt omvendte af det, De sagde i Deres svar til mig, hvilket ville være logisk i henhold til proceduren. Jeg vil derfor bede Dem, hr. kommissær, om at føre tilsyn med udvælgelsesproceduren.

Máire Geoghegan-Quinn, *medlem af Kommissionen. – (EN)* Hr. formand! Jeg vil bestemt holde godt øje med dette spørgsmål, således som De har bedt mig om. Vi skal bemærke, at driftsudgifterne til alle de fælles teknologiinitiativer dækkes delvis af erhvervslivet. I henhold til dette bidrag og til ånden i de offentlig-private partnerskaber giver retningslinjerne for udnævnelse af den administrerende direktør mulighed for at udnævne parterne fra erhvervslivet.

Dette giver naturligvis Kommissionens højtstående tjenestemænd – som altid er i flertal ved udvælgelsesprocessen – en fremtrædende rolle. Erhvervslivet blev inddraget på to områder. Måske bør jeg lige skitsere, hvordan dette skete. Et af tre medlemmer i forhåndsudvælgelsesudvalget (med stemmeret), og de to andre medlemmer er generaldirektøren for det relevante generaldirektorat i Kommissionen eller en af dennes stedfortrædere som formand og en direktør fra det relevante generaldirektorat. Der sidder en observatør fra erhvervslivet i det rådgivende udvalg om udnævnelser (uden stemmeret), og de seks medlemmer i det rådgivende udvalg om udnævnelser er højtstående tjenestemænd fra Kommissionen.

Tre af de seks repræsentanter for erhvervslivet i bestyrelsen for FTI'en for brændselsceller og brint, som udpeger den administrerende direktør, kommer i øjeblikket fra SME'er. Denne SMV-repræsentation i bestyrelsen er rent faktisk indskrevet i forordningen om brændselsceller og brint, hvor det hedder, at "mindst en af repræsentanterne, som udpeges til bestyrelsen af brancheorganisationen, skal repræsentere SME'er".

Som jeg sagde indledningsvis, vil jeg naturligvis, som medlemmet bad mig om, holde nøje øje med disse procedurer fremover.

Formanden. – Spørgsmål 16 af **Joanna Senyszyn** (H-0331/10)

Om: Den Europæiske Unions tiltrædelse til Den Europæiske Menneskerettighedskonvention

Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol har på det seneste afsagt flere domme om polske retsregler, der er i strid med Den Europæiske Menneskerettighedskonvention. Hidtil har det været op til de enkelte EU-medlemsstater, som ligeledes er medlemmer af Europarådet, at afgøre, hvordan de ville gennemføre Menneskerettighedsdomstolens domme. Vil Den Europæiske Unions forventede tiltrædelse til Den Europæiske Menneskerettighedskonvention ændre ovennævnte praksis, og er der i den forbindelse planer om at tillægge Den Europæiske Union kontrolmekanismer med hensyn til, om de EU-medlemsstater, der er medlemmer af Europarådet, gennemfører Menneskerettighedsdomstolens domme?

Algirdas Šemeta, *medlem af Kommissionen.* – *(EN)* Hr. formand! EU's tiltrædelse af Den Europæiske Konvention om Beskyttelse af Menneskerettigheder og Grundlæggende Friheder vil ikke påvirke en medlemsstats efterlevelse af en dom afsagt af Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol over for den pågældende medlemsstat. Det betyder, at tiltrædelsesaftalen kun kan give anledning til forpligtelser på grundlag af konventionen, og alle eventuelle protokoller til konventionen, som EU måtte ratificere, for så vidt angår akter og foranstaltninger vedtaget af EU's institutioner, organer, tjenestemænd eller agenturer, men ikke når der er tale om akter og foranstaltninger vedtaget af medlemsstaterne.

Der foreligger ingen planer om at indføre en EU-mekanisme for tilsyn med gennemførelsen af sådanne kendelser, eftersom der ikke findes noget retsgrundlag for dette. Det hedder i Protokol nr. 8 til Lissabontraktaten, at tiltrædelsen "hverken berører Unionens kompetencer eller institutionernes beføjelser" eller "medlemsstaternes situation i forhold til den europæiske menneskerettighedskonvention". Dette gælder ikke kun omfanget af medlemsstaternes betydelige forpligtelser, men også den måde, hvorpå en dom fra Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol afsagt imod en EU-medlemsstat fuldbyrdes.

Joanna Senyszyn (S&D). – *(PL)* Hr. formand! Tak for Deres svar, hr. Šemeta. Desværre synes jeg ikke, at det er tilfredsstillende. Tilsynet med fuldbyrdelsen af Domstolens domme bør imidlertid være vigtigt, fordi nogle medlemsstater ikke vil ønske at overholde dem frivilligt.

Jeg har et tillægsspørgsmål vedrørende Domstolens domme i sager om overtrædelse af den europæiske menneskerettighedskonvention og navnlig sagen Lautsi mod Italien. I en dom afsagt den 3. november 2009 fastslog domstolen, at ophængning af krucifikser i klasseværelser er en krænkelse af menneskerettighederne, og den 15. juni 2010 fastslog Domstolen i sagen Grzelak mod Polen, at skolebørns manglende mulighed for at følge etiktimer i de fleste polske skoler også er en krænkelse af menneskerettighederne. Er den polske lovgivning, som ifølge Domstolen ikke er i overensstemmelse med traktaterne i disse to tilfælde, også i strid med udkastet ...

(Formanden afbrød taleren)

Algirdas Šemeta, *medlem af Kommissionen.* – *(EN)* Hr. formand! Jeg vil forsøge at besvare spørgsmålet. Når medlemsstaterne handler inden for rammerne af EU-lovgivningen, skal de respektere de grundlæggende regler som indskrevet i chartret og i de generelle principper bag EU-lovgivningen. Enhver overtrædelse af denne forpligtelse kan føre til en traktatbrudsprocedure ved EU-Domstolen i henhold til artikel 258 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

Dette er imidlertid det eneste proceduremæssige middel, som EU har til rådighed til at sikre, at en medlemsstat overholder de grundlæggende rettigheder. Omvendt er der, når medlemsstaterne handler uden for EU-lovgivningens anvendelsesområde, ingen generel kompetence vedrørende grundlæggende rettigheder i henhold til traktaterne. Derfor er EU udelukket ikke bare fra generelt at overvåge, hvorvidt en medlemsstat respekterer de grundlæggende rettigheder, men også fra at føre tilsyn med, om en medlemsstat overholder kendelser fra Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (S&D). – *(PL)* Hr. formand! Jeg er sikker på, hr. Šemeta, at Kommissionen vil blive inddraget i forhandlingerne om EU's tiltrædelse af konventionen. Et af de vigtigste spørgsmål i denne proces bliver forholdet mellem Den Europæiske Unions Domstol og Menneskerettighedsdomstolen i Strasbourg. Men hvordan skal man efter Kommissionens mening sikre, at EU-Domstolens prærogativer vedrørende fortolkningen af EU-lovgivningen bevares?

Sarah Ludford (ALDE). – *(EN)* Hr. formand! Teknisk og juridisk set forstår jeg kommissærens svar. Politisk og ud fra et reelt engagement i grundlæggende rettigheder giver det derimod ingen mening og strider på alle måder mod artikel 6 og 7 i traktaten, hvor det hedder, at EU og EU's medlemsstater vil overholde konventionen.

Der blev indført en mekanisme i artikel 7 for at forsøge at undgå, at medlemsstaterne krænker menneskerettighederne, så hvordan kan det, Kommissionen sagde, være i overensstemmelse med mekanismen under artikel 7?

Vi har brug for et system med ekspertvurdering, vi har brug for tilsynsmekanismer. Jeg er bange for, at svaret viser, hvorfor Kommissionen er så tilbageholdende med at forfølge krænkelser af menneskerettighederne i medlemsstaterne.

Algirdas Šemeta, *medlem af Kommissionen.* – *(EN)* Hr. formand! Forhandlingerne sikrer, at det primære interne tilsyn udført af Den Europæiske Unions Domstol også anvendes i sager, der drejer sig om, hvorvidt en konvention fra en institution, et organ, et kontor eller et agentur i EU finder anvendelse i en sag, der er indbragt for Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol, men EU-Domstolen har ikke haft lejlighed til at udtale sig om, hvorvidt en sådan akt er i overensstemmelse med de grundlæggende rettigheder, der er fastlagt på EU-niveau.

Ethvert sådan proceduremiddel, der giver EU-Domstolen mulighed for at vurdere, om sådanne akter er forenelige med de grundlæggende rettigheder, skal garantere subsidiariteten af proceduren ved Menneskerettighedsdomstolen og bør ikke føre til urimelige forsinkelser i en sådan procedure.

Sarah Ludford (ALDE). – *(EN)* Hr. formand! Artikel 6 og 7, hr. kommissær. Hvilken betydning tillægger De artikel 6 og 7 i lyset af Deres svar og mekanismen for retsforfølgning af overtrædelser?

Algirdas Šemeta, *medlem af Kommissionen.* – *(EN)* Hr. formand! Jeg vil blot gerne informere Dem om, at arbejdet i Europarådet vedrørende forbedringer af fuldbyrdelsen af Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols kendelser er i gang. Så arbejdet er nu i gang.

Formanden. – Nå, så må vi håbe, at det ikke tager for længe!

Spørgsmål 17 af **Georgios Papanikolaou** (H-0313/10)

Om: Internationalt samarbejde om skattely og offshoreselskaber

Som led i foranstaltningerne til bekæmpelse af svig og skatteunddragelse forhandler Den Europæiske Union aftaler med tredjelande, der anses for at være "skatteparadiser", såsom f.eks. Liechtenstein og Schweiz. Med disse lande er der indgået aftaler, der er forelagt for EU-medlemsstaterne til ratificering.

Råder Kommissionen over oplysninger om, hvilke tredjelande den europæiske kapital især vælger med henblik på at undgå betaling af skat gennem oprettelse af offshoreselskaber?

Vil EU foruden de bilaterale aftaler, der utvivlsomt er af stor betydning, indgå multilaterale aftaler om internationalt samarbejde med henblik på mere effektiv bekæmpelse af skatteflugt?

Algirdas Šemeta, *medlem af Kommissionen.* – *(EN)* Hr. formand! Jeg kan bekræfte, at Kommissionen sidste år forelagde Rådet et forslag til en aftale mellem EU og EU's medlemsstater og Fyrstendømmet Liechtenstein om bekæmpelse af svig og andre former for ulovlige aktiviteter og om at sikre informationsudveksling i skatteanliggender. Kommissionen har desuden forelagt Rådet et udkast til mandat til at indlede forhandlinger om lignende aftaler med Andorra, Monaco, San Marino og Schweiz.

Bådet udkastet til aftale med Fyrstendømmet Liechtenstein og udkastet til mandat ligger stadig i Rådet, eftersom nogle medlemsstater har politiske forbehold og kæder disse sager sammen med revisionen af EU's opsparingsdirektiv. Jeg mener ikke, at disse udkast til aftaler og mandater skal holdes som gidsler for revisionen af opsparingsdirektivet, eftersom de har til formål at bekæmpe svig på et tidspunkt, hvor det haster mere end nogensinde med at beskytte vores fælles økonomiske interesser.

Kommissionen har ingen specifikke oplysninger om de vigtigste tredjelande, hvor europæiske fonde vælger at etablere offshoreselskaber for at undgå at betale skat. Det er imidlertid min overbevisning, at de foreslåede aftaler vil bidrage til at forbedre strømmen af denne type information, og de er væsentlige værktøjer til fremme af politikken for forsvarlig forvaltning på skatteområdet, der er opbygget på følgende tre principper: gennemsigtighed, informationsudveksling og en mere fri skattekonkurrence.

Formålet med denne politik er ikke at gå efter skattely som sådan, men at indgå en aftale med så mange tredjelande som muligt om de fælles principper for samarbejde og gennemsigtighed. ØKOFIN-Rådet har støttet disse principper og erkendt behovet for at fremme dem på et så bredt geografisk grundlag som mulig.

Udkastet til aftale med Fyrstendømmet Liechtenstein og udkastet til forhandlingsmandat med fire andre jurisdiktioner er fine eksempler på en sammenhængende EU-metode. De udgør en multilateral ramme for minimumsregler om informationsudveksling og bistand mellem alle parterne, hvilket bør give EU's medlemsstater og tredjelande mulighed for at bekæmpe skattesvig og skatteunddragelse mere effektivt. Men Kommissionen arbejder på at fremme sin politik med gennemsigtighed, informationsudveksling og en mere fri skattekonkurrence i sine forbindelser med tredjelande. Dette sker navnlig gennem initiativer som en forbedring af det administrative samarbejde, adfærdskodeksen om selskabsbeskatning eller kommunikationsskat og udvikling, samarbejde med udviklingslande om at fremme forsvarlig forvaltning i skattespørgsmål, som vedrører relationerne med tredjelande. Kommissionen er også meget aktiv sammen med medlemsstaterne inden for internationale organisationer som OECD, især i det globale forum for informationsudveksling og ekspertrevisionsprocessen.

Georgios Papanikolaou (PPE). – *(EL)* Hr. formand! Det fremgår meget klart af det, der sker i praksis, og det, De har fortalt os i dag, hr. kommissær, at medlemsstaterne ikke kan håndtere dette meget vigtige problem effektivt med deres egne kontrolmekanismer alene. Det siger naturligvis sig selv, at denne form for skatteunddragelse er en alvorlig hæmsko for væksten og fører til pengestrømme, der ikke følger rentabilitetskriterier, men kun kriterier for, hvordan man bedst kan undgå at betale skat.

Der findes en anden metode, som man har indført i Japan og USA, hvor kontrollen med indlån er langt mere afslappet, og derfor er disse skattely blevet mindre attraktive. Dette kan naturligvis ikke anvendes i medlemsstater, der ikke har effektive kontrolmekanismer, fordi det fører til indtægtstab.

Mit spørgsmål er derfor, hvad Kommissionen prioriterer, hvad er dens strategi, hvad er dens fremgangsmåde i denne sag, og hvilke balancer ønsker den at opretholde ...

(Formanden afbrød taleren)

Algirdas Šemeta, *medlem af Kommissionen.* – *(EN)* Hr. formand! Først og fremmest vil jeg gerne sige, at når man forhandler med tredjelande, nemlig de lande, jeg nævnte, forhandler vi for 27 medlemsstater, og vi anlægger en multilateral tilgang i forhandlinger om spørgsmål vedrørende skatteunddragelse. Deres bemærkning er virkelig interessant, og vi kigger på forskellige former for skatteunddragelse. Som De helt korrekt påpegede, tilpasser skatteunddragerne sig ændringerne i vores kontroller. Derfor har vi nedsat denne gruppe for adfærdskodeksen, hvor vi forsøger at sikre os, at kodeksen ikke bare overholdes på medlemsstatsniveau. Vi forsøger også at tilskynde tredjelande til at anvende principperne i denne adfærdskodeks. Dette kan også give os mulighed for at gøre fremskridt i kampen mod skatteunddragelser.

Janusz Władysław Zemke (S&D). – *(PL)* Hr. formand! Jeg vil gerne stille Dem følgende spørgsmål. På grundlag af det, De har sagt i dag, hr. Šemeta, har vi et godt forslag, men det kan ikke træde i kraft. Det bliver blokeret af en gruppe af medlemsstater, og jeg vil gerne spørge Dem – for jeg har forståelse for, at De ikke kan give os navnene på disse medlemsstater – hvor mange medlemsstater, der er imod forslaget og ud fra hvilke argumenter? For jeg går ud fra, at de har en form for begrundelse, og de skal udnytte den.

Seán Kelly (PPE). – *(EN)* Hr. formand! Her til morgen lyttede jeg til et britisk medlem af Parlamentet, der sagde, at de ville stå sig langt bedre ved at stå uden for EU med de samme ordninger som Norge og Schweiz. Har kommissæren en kommentar til det? Har vi ordninger med dem, der er for lempelige, som tilskynder dem til at forblive uden for EU, og som tilskynder lande i EU til at forlade EU for at få en tilsvarende ordning?

Algirdas Šemeta, *medlem af Kommissionen.* – *(EN)* Hr. formand! Vedrørende disse EU-aftaler er der to medlemsstater, som fortsat har politiske forbehold over for forslaget. De ønsker at behandle dette spørgsmål som en pakke ved at kæde det sammen med et forslag om at ændre opsparingsdirektivet, forslaget om gensidigt samarbejde og forslaget om forhandlinger i forhold til de pågældende medlemsstater.

Det er et spørgsmål, som vi arbejder med, og det belgiske formandskab har gjort dette til en prioritering for formandskabet. Jeg håber, at vi snart vil kunne gøre fremskridt på dette område.

Jeg beklager, men begyndelsen af det andet spørgsmål var ikke særlig klar.

Formanden. – Hr. Kelly, måske kan De gentage Deres spørgsmål ganske kort. Den første del af Deres spørgsmål var ikke særlig klar.

Seán Kelly (PPE). – *(EN)* Hr. formand! Var det ikke et britisk medlem af Europa-Parlamentet, der sagde, at de ville være langt bedre stillet uden for EU med økonomiske aftaler i lighed med dem, der gælder for Schweiz og Norge? Er Kommissionen enig i den udtalelse? Gør vi livet for let for Schweiz og Norge, navnlig i lyset af

hr. Papanikolaous spørgsmål? Bør vi ændre vores indfaldsvinkel over for disse lande, så de tilskyndes til at blive medlem af EU, i stedet for den nuværende situation, hvor EU-landene siger, at de ville være bedre stillet uden for EU lige som Schweiz og Norge?

Algirdas Šemeta, *medlem af Kommissionen.* – *(EN)* Hr. formand! Jeg vil ikke kommentere spørgsmålet om, hvorvidt Storbritannien ville være bedre stillet ved at være uden for EU. Jeg vil lade spørgerens bemærkninger stå.

Med hensyn til problemerne med skadelig skattekonkurrence, skatteunddragelse og skattesvig samt Norge befinder vi os i en forhandlingsproces med Norge. Der er gjort ret betydelige fremskridt på dette område, og jeg håber, at vi vil kunne nå til enighed med dem om disse spørgsmål.

Som jeg sagde indledningsvis, bad vi også Rådet give os mandat til at forhandle om en lignende aftale med Schweiz. Nu arbejder vi med den nuværende pakke, der omfatter tre direktiver, og spørgsmålet om Liechtenstein. Først når disse dele af pakken er på plads, vil vi kunne få mandat til forhandlingerne med Schweiz og andre europæiske lande, der ikke er medlem af EU.

For Schweiz' vedkommende venter vi også på noget andet – anvendelsen af adfærdskodeksen vedrørende erhvervsbeskatning. For nylig bad Rådet os indlede en dialog med de schweiziske myndigheder om deres synspunkter på anvendelsen af adfærdskodeksens principper i Schweiz. Kommissionen indledte denne dialog i sidste uge. På et senere tidspunkt vil jeg kunne informere Dem om, hvad der sker på dette område.

Anden del

Formanden. – Spørgsmål 19 af **Bernd Posselt** (H-0308/10)

Om: Grænseoverskridende samarbejde Serbien-Makedonien-Kosovo

Hvorledes vurderer Kommissionen chancerne i grænseområdet Sydserbien-Makedonien-Kosovo for grænseoverskridende samarbejde og udvikling, især hvad angår Presevo-dalen, der udgør en del af Serbien, og hvis beboere er albanere? Hvorledes kan man i denne region fremme retsstatsprincippet, investeringer, infrastruktur og lokal grænsetrafik?

Štefan Füle, *medlem af Kommissionen.* – *(EN)* Hr. formand! Kommissionen er opmærksom på situationen og de bekymrende økonomiske forhold i Sydserbien, herunder i Presevo-dalen. Historisk har området været underudviklet og er i øjeblikket det fattigste i Serbien. Kommissionen har ydet betydelig økonomisk bistand siden 2000.

Målet er at mindske forskellene mellem Sydserbien og resten af landet, hvad angår levevilkår og offentlige tjenester, og sikre, at området kan spille sin retmæssige rolle i de statslige institutioner med ansvar for planlægning, fremtidige investeringer og disses gennemførelse. Det grænseoverskridende samarbejde under instrumentet for førtiltrædelsesbistand til regionen, som der henvises til i spørgsmålet, vil afhænge af de kommende fremskridt i forholdet mellem de berørte parter.

I mellemtiden vil EU fortsat tilskynde til anvendelse af og støtte retsstatsprincippet, investeringer i infrastruktur og lokal grænsetrafik i regionen gennem de instrumenter, der er til rådighed. Disse instrumenter omfatter EULEX-missionen for etablering af en retsstat i Kosovo og de aktiviteter, som EU støtter under de årlige førtiltrædelsesprogrammer for Serbien, Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien og Kosovo.

Hvad angår Kosovo, indeholdt Kommissionens meddelelser fra oktober 2009 om Kosovo en række vigtige forslag, som Rådet (almindelige anliggender) i december 2009 bad os om at fremlægge. Dermed vil Kosovo rent faktisk kunne nyde godt af EU-finansierede grænseoverskridende samarbejdsprojekter senere på året. Kommissionen vil mobilisere komponent II i førtiltrædelsesprogrammet for Kosovo-Albanien og for Kosovo-Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien i 2010. Vi regner også med at medtage Kosovo-Montenegro fra næste år.

Kommissionen vil fortsat holde nøje øje med de initiativer, der tages på dette område, gennem vores strukturerede dialog med myndighederne og gennem vores årlige rapporter, hvor den næste offentliggøres i november 2010.

Bernd Posselt (PPE). – *(DE)* Hr. formand! Tak for Deres fremragende svar, hr. kommissær. De kommer selv fra en vidunderlig region i Europa, Euregio Egrensis. Efter min mening burde vi støtte den lokale grænsetrafik, navnlig i den region, som vi taler om, eftersom grænserne ikke vil være åbne så længe, så folk ikke er nødt til at stå i kø sammen med turisterne, hvis de skal over til deres mark på den anden side. Vi skal gøre det

nemmere for folk at komme frem til hospitalerne i grænseområder og lette anerkendelsen af uddannelseskvalifikationer. Dette er et område, hvor der er masser af arbejde, der skal gøres, og jeg vil inderligt bede Dem prioritere dette højt. Befolkningen lider virkelig der.

Štefan Füle, *medlem af Kommissionen.* – *(EN)* Hr. formand! Det bliver rent faktisk en af mine prioriteringer i den region. Der var ikke tid til at tale længe om betydningen af det regionale samarbejde, navnlig i denne region. Det spørgsmål, De var inde på, har allerede været genstand for drøftelser mellem mig og det regionale samarbejdsråd som led i opfølgningen på en ret vellykket Sarajevo-konference. Så det vil fortsat være en af mine prioriteringer i kontakterne med begge landene og de regionale organisationer, der er klædt på til at bistå os i vores fælles bestræbelser.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL). – *(EL)* Hr. formand! Som De formentlig ved, hr. kommissær, er der opstået en sprængfarlig situation i Kosovo, fordi der sidste fredag blev kastet en håndgranat ind i en gruppe serbiske demonstranter, der protesterede mod åbningen af kosovariske regeringskontorer i Mitrovica.

Eftersom Den Internationale Domstol i Haag i juli skal fremkomme med en beslutning om Kosovos ensidige selvstændighedserklæring, vil jeg gerne spørge Dem, om De mener, at denne handling, og hermed mener jeg åbningen af et kontor, var en bevidst provokation og burde være undgået.

Georgios Papanikolaou (PPE). – *(EL)* Hr. formand! Spørgsmålet om grænseoverskridende samarbejde er meget vigtigt, og jeg vil gerne takke kommissæren for hans svar.

Jeg vil imidlertid gerne have det ført til protokols, at titlen på spørgsmål på Parlamentets officielle liste er uacceptabel. Det internationalt anerkendte navn på et af de tre lande er FYROM, Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien. Det er det officielle navn på landet, og De ved udmærket, at der i øjeblikket foregår forhandlinger mellem Grækenland og FYROM om en løsning på dette problem. Det er uacceptabelt, at dette står på Parlamentets liste ved en officiel forhandling.

Štefan Füle, *medlem af Kommissionen.* – *(EN)* Hr. formand! Efter at have talt med de to premierministre – premierminister Gruevski og premierminister Papandreou – kan jeg bekræfte, at diskussionerne om en løsning på det spørgsmål, som De nævner, er ret langt fremme. Jeg håber, at lederne vil benytte muligheden til at løse disse problemer og dermed give landet og Skopje mulighed for at indlede tiltrædelsesforhandlinger.

Som svar på det første spørgsmål var jeg for et par uger siden i den nordlige del af Kosovo for at åbne nogle EU-kontorer der og tale om programmerne, og hvordan vi kan sikre, at det, vi gør for Kosovos borgere – og naturligvis borgerne i andre lande i regionen – når ud til alle, og at vi ikke får isolerede steder, hvor borgerne ikke har disse muligheder.

De har helt ret i, at vi inden dommen fra Den Internationale Straffedomstol skulle undgå enhver handling, der ville gøre situationen mere voldelig eller endda sprængfarlig. Med dette in mente førte Baroness Ashton, den højtstående repræsentant/næstformand for Kommissionen, telefonsamtaler med ledere i både Pristina og Beograd og opfordrede dem til fortsat at udvise tilbageholdenhed, især fordi vi nærmer os den forventede dom fra Den Internationale Straffedomstol.

Formanden. – Spørgsmål 21 af **Nikolaos Chountis** (H-0325/10)

Om: Tyrkiets fuldstændige gennemførelse af associeringsaftalen og tillægsprotokollen

Kommissionen angiver i sin rapport om Tyrkiets fremskridt i 2009, at Tyrkiet ikke har gennemført alle bestemmelser i tillægsprotokollen til associeringsaftalen, og at tiden er inde til, at Tyrkiet opfylder sin forpligtelse til at sikre ikke-diskriminatorisk gennemførelse af tillægsprotokollen.

Hvordan vurderer Kommissionen i betragtning af, at Tyrkiet for fjerde år i træk ikke har gennemført tillægsprotokollen, at der på passende vis kan lægges pres på landet, for at det fuldt ud gennemfører associeringsaftalen og tillægsprotokollen, eftersom bestræbelserne indtil videre ikke har ført til noget? Har Tyrkiet forpligtet sig til at undertegne protokollen inden udgangen af 2010?

Štefan Füle, *medlem af Kommissionen.* – *(EN)* Hr. formand! Kommissionen gentager på alle relevante niveauer og ved enhver lejlighed sin opfordring til Tyrkiet om, at landet skal overholde tillægsprotokollen til associeringsaftalen fuldt ud og fjerne alle hindringer for varers fri bevægelighed, herunder restriktioner på direkte transportforbindelser med Cypern.

Kommissionen vil fortsat aflægge beretning om alle de spørgsmål, der er omfattet af Det Europæiske Råds erklæring fra 2005, i sin næste årsrapport. Den vil aflægge en faktuel og objektiv rapport om fremskridtene

eller manglen på samme på disse områder, som den gjorde sidste år og året før. På grundlag af dette vil Rådet kunne evaluere situationen og udlede de relevante konklusioner.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL). – *(EL)* Hr. formand! Mange tak for svaret, hr. kommissær.

Jeg vil gerne stille et par tillægsspørgsmål. I en erklæring for nylig kædede Republikken Cyperns præsident, hr. Christofias, åbningen af de nye kapitler i den tyrkiske førtiltrædelsesproces sammen med åbningen af havnen i Famagusta, idet han understregede, at havnen kan overdrages til FN og drives under EU-tilsyn, eftersom et tilsvarende forslag blev fremsat tidligere, i 2006, og blev positivt modtaget af FN.

Derfor vil jeg gerne høre Deres mening om hr. Christofias' forslag.

Štefan Füle, *medlem af Kommissionen.* – *(EN)* Hr. formand! Her har vi en række spørgsmål, der er kommet på bordet i forhandlingerne om at finde frem til en omfattende løsning på Cypernspørgsmålet. Kommissionens rolle er helt klar i denne sag. Vi støtter ikke alene denne FN-ledede proces, vi støtter ikke alene begge lederne i deres forsøg på at finde en løsning på dette spørgsmål, men vi har også sendt Kommissionens formands særlige udsending af sted for at hjælpe partnerne gennem disse diskussioner med EU-relaterede foranstaltninger.

Der findes andre aspekter, som formentlig ikke er genstand for direkte forhandlinger ved disse samtaler, men de hænger sammen med de øvrige. Et af dem blev nævnt af Dem. Kommissionens rolle består i at opfordre begge parter og andre interesserede eller involverede lande i at gøre alt for at finde en løsning, at være kreativ ved udformningen af løsningen, og hvis det at være kreativ med henblik på at finde en løsning betyder, at vi også løser dette spørgsmål, vil Kommissionen foreslå det. Ellers håber jeg virkelig, at det spørgsmål, De har taget op, bliver løst inden for rammerne af de overordnede samtaler om den omfattende løsning.

Formanden. – Før jeg kommer til hr. Kellys tillægsspørgsmål, vil jeg gerne informere kollegerne om, at vi slutter kl. 20.30. Grunden til dette er ikke kun, at det er i henhold til dagsordenen, men også, at tolkene skal have tid til at spise, inden vi starter igen kl. 21.00.

Den næste kommissær, hr. De Gucht, starter imidlertid omkring kl. 20.15, og fordi de følgende spørgsmål er uantagelige – nr. 27, 28, 29, 30 og 31 – starter hr. De Gucht med spørgsmål 32 af Hr. Tarabella.

Med hensyn til hr. Crowleys spørgsmål har vi ikke fået besked om nogen stedfortræder for hr. Crowley, og derfor vil det ikke blive besvaret, så vi går videre til hr. Howitts spørgsmål til samlet besvarelse.

Hr. Gallagher, jeg beder en af mine medarbejdere komme hen og tale med Dem. Vi går nu tilbage til hr. Kelly. Det er Deres andet og sidste tillægsspørgsmål.

Mairead McGuinness (PPE). – *(EN)* Hr. formand! For at De – eller kollegerne – ikke skal tro, at de spørgsmål om Mercosur, som jeg og andre kolleger stillede, er uantagelige, fordi de ikke er gode, mener jeg, at de er uantagelige, fordi punktet er på dagsordenen på torsdag.

Det er vigtigt at understrege, at vi som spørgere ikke var klar over, at dette ville ske. Vi har presset på for at få en forhandling om de bilaterale Mercosur-samtaler. Derfor mener jeg, at spørgsmålet burde være antageligt, og jeg mener, at det bør besvares nu, for det er ikke kun mig, men mange andre kolleger, der ønsker dette spørgsmål taget op, og jeg er sikker på, at andre vil tage tråden op. Først vil jeg gerne havde det ført til protokols, hvorfor disse spørgsmål er blevet kendt uantagelige under denne spørgetid, og opfordre kolleger til at støtte os ved vores forhandling her på torsdag.

James Nicholson (ECR). – *(EN)* Hr. formand! Jeg vil ikke forsinke Dem, for jeg kan forstå, at De er under tidspres. Jeg er helt enig i det, fru McGuinness netop har sagt. Helt ærligt er jeg meget vred over den måde, man har gjort dette på. Jeg ved, at reglerne er til for at blive brugt, men dette er et meget aktuelt tema, og spørgsmålet burde være besvaret i aften, for det vil også kunne bruges til forhandlingen torsdag formiddag.

Formanden. – Jeg har fået at vide, at De begge står bag den mundtlige forespørgsel og derfor bør ønskes tillykke med at have fået det på dagsordenen på torsdag. Det vil give langt bedre muligheder for forhandling og diskussion. Derfor vil jeg lade det blive ved det, men tak for Deres bemærkninger, og vi vil forsøge at sørge for, at folk får tidligere besked fremover.

Pat the Cope Gallagher (ALDE). – *(EN)* Hr. formand! Mit kontor har meddelt formandens kontor, at jeg ville tage hr. Crowleys spørgsmål.

Formanden. – Jeg beklager. Problemet er, at vi ikke har fået besked af hr. Crowley, og jeg har fået at vide, at det er et krav, men lad os se, hvordan vi kommer videre, hr. Gallagher. Hvis De vil være tålmodig og vente, må vi se, hvordan vi kommer videre.

Seán Kelly (PPE). – *(EN)* Hr. formand! Jeg var mere interesseret i de tyrkisk-cypriotiske sportsfolk, hvis Kommissionen vil kommentere det, for jeg er selv sportsudøver, og jeg mener ikke, at der bør være andre grænser på sportsfolks udøvelser end deres egne evner. Hvis situationen er opstået, har Den Olympiske Komité de gjort noget særligt for at forsøge at afhjælpe den, for det er ikke alting, der kan overlades til Kommissionen.

Štefan Füle, *medlem af Kommissionen.* – *(EN)* Hr. formand! I denne sag må jeg sige, at problemet med isolationen af de tyrkisk-cypriotiske sportsfolk bør løses gennem en intern cypriotisk dialog, gennem løbende samtaler for at finde frem til de omfattende løsninger, jeg var inde på tidligere.

Rammerne inden for FN giver mulighed for sådanne samtaler. EU har ingen kompetence til at gribe ind i sådanne tilfælde. I sidste instans bunder denne beklagelige situation i det stadig uløste Cypernproblem. Kommissionen støtter som sagt på det kraftigste lederne fra de to samfund på Cypern i de igangværende forhandlinger om en samlet løsning for Cypern.

En hurtig løsning på de cypriotiske spørgsmål vil rent faktisk løse det problem, som det ærede medlem er inde på, men jeg kan tilføje, at de tyrkisk-cypriotiske sportsfolk bør have ret til frit at beslutte, i hvilket forbund de ønsker at være aktive. Der bør ikke udøves pres fra nogen sider. Som tidligere nævnt er dette et anliggende for den interne dialog i Cypern.

Formanden. – Spørgsmål 22 af **Gay Mitchell** (H-0329/10)

Om: Fred i Mellemøsten

Til trods for vores nærhed til Mellemøsten og forsøg på at koordinere vores udenrigspolitiske indsats, spiller EU fortsat kun en perifer rolle i bestræbelserne for at skabe fremskridt i fredsprocessen mellem israelere og palæstinensere.

Hvordan bruger Kommissionen de positive resultater af den europæiske naboskabspolitik til at influere på denne situation?

Štefan Füle, *medlem af Kommissionen.* – *(EN)* Hr. formand! EU er en vigtig aktør i fredsprocessen i Mellemøsten, både politisk og praktisk. På det politiske plan er EU's rolle baseret på stærke bilaterale forbindelser med alle parter i denne vigtige region. Den europæiske naboskabspolitik (ENP) har skabt rammerne for disse bilaterale relationer, der kan skræddersyes til de enkelte landes behov.

ENP-møderne udgør en platform for regelmæssige, tilbundsgående og konkrete diskussioner af forskellige spørgsmål, herunder spørgsmål vedrørende fredsprocessen i Mellemøsten.

EU har benyttet ENP-møder med Israel og palæstinenserne til at tage forskellige aspekter op, såsom politiske spørgsmål, drøftelser af specifikke menneskerettighedssager, situationen i praksis, vores bistandsarbejde osv., og i hvert enkelt tilfælde har ENP-rammerne bidraget til at konsolidere en regelmæssig informationsstrøm og udveksling af synspunkter.

På det praktiske plan udformer EU sin betydelige støtte til denne region som et resultat af bilaterale drøftelser inden for ENP-rammerne. For eksempel er EU en vigtig bidragyder til de palæstinensiske statsopbygningsbestræbelser og til nødhjælpen til flygtninge over alt i Mellemøsten. Ved siden af disse bilaterale forbindelser har EU konsekvent ydet støtte til en multilateral tilgang til fredsprocessen i Mellemøsten. Middelhavsunionen er et andet forum, hvor fredsprocessen i Mellemøsten kan drøftes af alle parter i regionen.

Desuden er EU sammen med USA, Rusland og FN medlem af kvartetten, der støtter de nuværende tilnærmelsessamtaler mellem Israel og palæstinenserne. På sit møde den 19. marts 2010 anførte kvartetten, at en fredsaftale, der omfatter alle spørgsmål om endelig status, bør være indgået inden for 24 måneder.

Gay Mitchell (PPE). – *(EN)* Hr. formand! Jeg vil gerne takke kommissæren for hans svar. Er kommissæren ikke bekymret over, at de arabiske stater i Mellemøsten konstant undlader at overholde deres forpligtelser vedrørende humanitær bistand i regionen? De har kun gjort det én gang, det var vist midt i 1980'erne, i løbet af de seneste 20 år, mens de hårdt pressede skatteydere i EU opfylder deres forpligtelser i disse vanskelige tider. Hvad har De gjort for at tage dette spørgsmål op?

For det andet kan jeg forstå på hr. Gings udtalelser i går fra UNRWA til det fælles udvalg under ledelse af Udviklingsudvalget, at de ikkestatslige organisationers indsats rent faktisk pressede den israelske regering med hensyn til humanitær bistand, hvilket på ingen måde er lykkedes for os.

Vi ved alle, hvad resultatet bliver. Det bliver en to-stats-løsning, og vi har køreplanen, men har vi ikke behov for nye måder at formidle vores budskab på til både israelerne og palæstinenserne i regionen?

Štefan Füle, *medlem af Kommissionen.* – *(EN)* Hr. formand! Jeg vil gerne starte, hvor det ærede medlem sluttede.

Vi bør udnytte de kanaler, vi har til rådighed, til det yderste, og finde nye, når dette er hensigtsmæssigt. Fredsprocessen i Mellemøsten og netop denne region er virkelig et område, hvor vi har et meget tæt samarbejde med Cathy Ashton, den højtstående repræsentant og næstformand for Kommissionen. Det er et område, hvor vi håber at kunne se frugterne af EU's udenrigstjeneste og -politik efter Lissabon, hvor man samler fællesskabsmetoden og instrumenterne i vores fælles udenrigs- og sikkerhedspolitikker.

Hvad angår første del af Deres spørgsmål, er jeg både stolt over, at EU er en af de største donorer, og at EU nu kanaliserer denne støtte til statsopbygningsaktiviteter. Samtidig bekymrer det mig, at andre lande, navnlig de rige lande i regionen, ikke er lige så engagerede som vi.

Gay Mitchell (PPE). – Hr. formand! Det var endnu en del i mit spørgsmål, nemlig om behovet for at formidle vores budskab på en anden måde. Ngo'er kan gå ind og tvinge deres budskab på dagsordenen, og så står vi i den situation, hvor de siger, at fredelige midler ikke virker. Har vi ikke brug for en ny måde til at formidle vores budskab?

Štefan Füle, *medlem af Kommissionen.* – *(EN)* Hr. formand! Jeg er ked af det, men jeg troede, at jeg besvarede det spørgsmål i begyndelsen af mit svar.

Mit svar var ja, det har vi brug for, og vi drøfter det og samordner det nøje med den højtstående repræsentant og næstformand for Kommissionen, hvordan vi bedst kan gøre det, og hvordan vi i denne region skal kombinere de instrumenter, Tjenesten for EU's Optræden Udadtil har til sin rådighed, efter at Lissabontraktaten er trådt i kraft.

Chris Davies (ALDE). – *(EN)* Hr. formand! Vores særlige repræsentant, Tony Blair, har givet indtryk af, at Israel er tæt på at ophæve blokaden af Gaza. Men her til morgen hørte vi fra John Ging, operationsleder i UNRWA, at Israel nu i praksis tillader, at der transporteres fødevarer ind, men folk har ikke råd til at købe dem, fordi der ikke gives tilladelse til handel eller erhvervsliv, der kan skabe den beskæftigelse og de jobudsigter, der kan give dem en tilstrækkelig indtægt.

Israels politik anses for svigefuld af mange af os. I sidste måned opfordrede Parlamentet Kommissionen og Rådet til at holde inde med at snakke og begynde at handle i stedet. Gennem associeringsaftalen har Kommissionen beføjelse til at lægge pres på Israel. Hvornår skal vi se handling fra Kommissionens side for at sikre, at vi kan komme Gaza til undsætning?

Štefan Füle, *medlem af Kommissionen.* – *(EN)* Hr. formand! Hvis jeg skal være ærlig, er jeg ikke sikker på, at associeringsaftalen og rammerne er den bedste metode til at lægge pres på folk.

De er sikkert klar over Israels vilje til at styrke forholdet mellem Staten Israel og EU – den såkaldte avancerede status – men bl.a. af de grunde, medlemmerne har nævnt, har EU ikke reageret positivt på dette.

Det, der er behov for i øjeblikket, er en politisk løsning på lukningen af Gaza. Catherine Ashton, den højtstående repræsentant og næstformand, er nærmest dagligt involveret i at finde en løsning på dette spørgsmål. Jeg var på vej til at rejse dertil, men vi var begge enige om, at det ville være bedst at finde en politisk løsning på åbningen af regionen, og derefter at Kommissionen skulle se, hvordan den bedst kan tjene regionen på andre måder end blot humanitær bistand.

Formanden. – Jeg undskylder over for Baroness Ludford, der nu har forladt salen. Jeg sagde tidligere, at vi ikke ville nå hendes spørgsmål, men det kan vi rent faktisk godt, fordi spørgerne til hr. De Gucht ikke er i salen lige nu.

Spørgsmål 26 af **Ryszard Czarnecki** (H-0342/10)

Om: Fremskridt med hensyn til demokratisering i Georgien og Aserbajdsjan

Hvordan vurderer Kommissionen de konkrete fremskridt, der er sket med hensyn til demokratisering og menneskerettigheder i Georgien (i forbindelse med det seneste valg) og i Aserbajdsjan? Agter Kommissionen at belønne stater, som har gjort fremskridt med hensyn til overholdelse af europæiske standarder?

Štefan Füle, *medlem af Kommissionen.* – *(EN)* Hr. formand! Respekt for menneskerettigheder og grundlæggende værdier og overholdelsen af demokratiske standarder er det centrale i den europæiske naboskabspolitik. Kommissionen har overvåget gennemførelsen af handlingsplanerne for EU-Aserbajdsjan og EU-Georgien siden 2006, hvor de blev underskrevet. Overvågningen er registreret i Kommissionens årlige statusrapport, som vi offentliggør hver forår.

For Aserbajdsjans vedkommende viser vurderingen fra sidste år en ujævn udvikling inden for demokratisering og menneskerettigheder. Vi har noteret os nogle positive udviklingstendenser, men vi er fortsat bekymrede over især ytringsfrihed og mediefrihed, en vurdering, som Europa-Parlamentet delte i sin beslutning af 17. december 2009.

Med hensyn til Georgien gjorde landet i 2009 gode fremskridt med gennemførelsen af prioriteringerne i ENP-handlingsplanen, navnlig inden for retsstatsprincippet, reform af retsvæsenet, forsvarlig forvaltning og bekæmpelse af korruption. Spørgsmålet om menneskerettigheder diskuteres nu regelmæssigt gennem menneskerettighedsdialogen EU-Georgien, der mødtes to gange i 2009, og som vil mødes igen i Tbilisi i denne uge for at revidere fremskridtene.

Kommissionen følger udviklingen i begge lande, herunder i forhold til de forpligtelser, man har indgået i Europarådet og OSCE. Kommissionen tager fortsat sine bekymringer op over for administration i Aserbajdsjan og Georgien på forskellige niveauer.

Kommissionen vurderer fremskridtene i sine årlige rapporter om gennemførelsen af handlingsplaner, som er aftalt med partnerlandene. De økonomiske placeringer for ENP-partnerne gennem det europæiske naboskabs- og partnerskabsinstrument vil fra næste år objektivt og gennemsigtigt afspejle den reelle enighed om de værdier, der ligger til grund for ENP inden for demokratisk styring og respekt for menneskerettigheder og grundlæggende friheder.

Desuden giver østpartnerskabet mulighed for nye og ambitiøse associeringsaftaler mellem EU og de partnerlande, der er villige og i stand til at overholde de deraf følgende forpligtelser, herunder vedrørende forvaltning.

Jacek Włosowicz, *stedfortræder for spørgeren.* – *(PL)* Hr. formand! Tak for Deres svar, hr. Füle. Men spørgsmålet var nu, om der er mulighed for en specifik form for værdsættelse eller incitament som led i Kommissionens arbejde for at henlede opmærksomheden på, at lande, der er indforstået med de fælles aftaler, og som overholder disse aftaler, kan regne med en særlig præmie.

Štefan Füle, *medlem af Kommissionen.* – *(EN)* Hr. formand! Jeg er enig i, at fremgangsmåden i naboskabspolitikken er reformer for reformernes skyld. Jo mere engagerede vores partners er i reformer, jo mere aktivt støtter Kommissionen det pågældende land og sørger for, at reformerne vedtages og gennemføres.

Hvis man kigger på de lande, der deltager i østpartnerskabet, kan man se, at denne politik rent faktisk fungerer. Vi har det samme sæt instrumenter – associeringsaftalen, den økonomiske integrationsaftale og en metode til håndtering af mobilitets- og visumrelaterede spørgsmål. Hvis man kigger på deltagerne i østpartnerskabet, kan man konstatere en stor forskel på deres indstilling til reformer og i Kommissionens indstilling til disse lande. Jeg kan nævne Moldova som et godt eksempel, et land, som vi har indledt forhandlinger om en tiltrædelsesaftale med, hvor vi har indledt en dialog om visa, og som vi forhåbentlig også snart vil indlede forhandlinger om en økonomisk integrationsaftale med, som også går under betegnelsen dybtgående og omfattende frihandelsaftaler.

Spørgsmål 32 af **Marc Tarabella** (H-0309/10)

Om: Europæiske importørers overtrædelse af handelsreglerne

I løbet af de seneste måneder har flere sager, navnlig retssager, vist, at europæiske importører og distributører bryder de mest grundlæggende regler for bæredygtig handel (arbejdstid, børnearbejde, overtid osv.), mens de hævder de modsatte gennem vildledende reklamer og såkaldt etiske mærkninger.

Kan Kommissionen redegøre for, hvordan den inkluderer disse forpligtelser til at overholde de sociale minimumsnormer, som er fastsat af Den Internationale Arbejdsorganisation (ILO), i de handelsaftaler, som den forhandler på EU's vegne, hvordan den kontrollerer overholdelsen af disse forpligtelser, og hvilke sanktioner den indfører i tilfælde af konstaterede overtrædelser, som i den seneste sag om Lidl, en virksomhed der blev dømt af en tysk domstol?

Spørgsmål 33 af **Linda McAvan** (H-0353/10)

Om: Fair Trade

Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen har alle anerkendt, at fair trade-initiativer bidrager til bæredygtig udvikling og sikrer større fairness i samhandelen, hvilket er en af målsætningerne i den nye EU-traktat. Også de europæiske borgere har tilkendegivet deres støtte, idet salget af fair trade-produkter er steget massivt, navnlig i min egen medlemsstat, Det Forenede Kongerige, hvor det er steget med 12 %. Hertil kommer, at flere hundrede kommuner er i færd med at få status af "fair trade-byer".

Kommissær Mandelson påbegyndte i 2006 koordineringen af fair trade-spørgsmål i GD TRADE. Agter Kommissionen at videreføre dette arbejde? Hvordan agter den at sikre, at der er konsekvens og sammenhæng mellem politikkerne i Kommissionen, således at fair trade-initiativerne kan spille deres rolle med hensyn til at bidrage til større fairness i international handel?

Karel De Gucht, *medlem af Kommissionen.* – *(EN)* Hr. formand! Fair Trade-ordninger – eller "private ordninger til sikring af bæredygtighed" for at kalde dem ved deres rette, men noget klodsede navn – har en vigtig rolle at spille med hensyn til at fremme udvikling og give forbrugerne mulighed for at vælge på et velinformeret grundlag. En af deres største fordele er, at de er ikkestatslige. Som det blev formuleret i Kommissionens meddelelse fra maj 2009 om disse ordninger, bør staten kun deltage i begrænset omfang for ikke at forstyrre Fair Trades dynamiske karakter og dette udtryk for forbrugernes præferencer.

Jeg må også erkende, at der er stor risiko for at gøre forbrugerne forvirrede. Derfor støtter Kommissionen bestræbelserne fra organer som ISEAL Alliance, International Trade Centre og UNCTAD på at skabe større klarhed om de bæredygtighedskriterier, der anvendes til forskellige ordninger.

I Kommissionen deles ansvaret for ordninger af Fair Trade-typen mellem forskellige kommissærer afhængigt af det pågældende initiativ. Tjenestegrenene under kommissær Tajani og Barnier er f.eks. gået i spidsen for udarbejdelsen af vejledningen i socialt ansvarlige indkøb. Kommissær Dallis tjenestegrene går i spidsen for information af EU-forbrugere, og kommissær Piebalgs tjenestegrene går i spidsen for projekter i udviklingslande.

GD Handel spiller i øjeblikket en central rolle som koordinator for at sikre, at EU's politiske initiativer er sammenhængende og i henhold til meddelelsen fra 2009, og jeg er parat til at bevare denne koordinerende rolle i henhold til de forpligtelser, som mine forgængere har påtaget sig.

Linda McAvan (S&D). – *(EN)* Hr. formand! Det glæder mig at høre, at De vil koordinere, hr. formand. Deres tjenestegrene vil gå i spidsen og være kontaktpunkt vedrørende Fair Trade, og spørgsmålet er, hvor meget De har været involveret i spørgsmålet om sociale indkøb sammen med kommissær Barnier. Vi har brug for koordinering, fordi vi for nogle uger siden fandt ud af, at teksten – som udkommer meget snart – indeholdt formuleringer, der ville have skadet Fair Trade.

Heldigvis har kommissær Barnier grebet ind, men jeg mener, at manglen på sammenhæng var indlysende i den oprindelige tekst, så ligger det hos Deres tjenestegrene som koordineringsgruppe, er De i kontakt med alle de forskellige tjenestegrene, og hvordan kommer dette til at fungere i praksis?

Karel De Gucht, *medlem af Kommissionen.* – *(EN)* Hr. formand! Det kommer til at foregå på tværs af tjenestegrenene, og vi vil sørge for, at vi koordinerer hyppigt med de øvrige involverede kommissærer, så der kan udvikle sig en EU-politik som følge af denne koordinering på grundlag af meddelelsen fra 2009. Om nødvendigt vil jeg naturligvis også føre direkte samtaler med mine kommissærkolleger.

Formanden. – Tak, fordi De fattede Dem i korthed, hr. Kommissær.

Da spørgeren ikke er til stede, bortfalder spørgsmål nr. 34.

Spørgsmål 35 af **Richard Howitt** (H-0347/10)

Om: Udkastet til frihandelsaftale EU-Colombia

Er det Kommissionens opfattelse, at frihandelsaftalen mellem EU og Colombia, der nu er færdigforhandlet og paraferet, skal ratificeres af EU-medlemsstaternes nationale parlamenter?

Spørgsmål 36 af **David Martin** (H-0352/10)

Om: Frihandelsaftalen EU-Colombia

Efter undertegnelsen af frihandelsaftalen EU - Colombia i sidste måned i Madrid, kan Kommissionen da præcisere, hvornår aftalen forventes at blive forelagt for Parlamentet som led i godkendelsesproceduren? Kan Kommissionen bekræfte, at der er vedtaget en menneskerettighedsklausul med Colombia, samt oplyse, om teksten til denne klausul er blevet fremsendt til Parlamentet?

Denne menneskerettighedsklausul skulle indeholde en bestemmelse om suspendering af aftalen, hvis der sker krænkelser af menneskerettighederne. Kan Kommissionen derfor give en nærmere beskrivelse af proceduren for suspendering af aftalen, dvs. er Kommissionen den eneste, der kan fremsætte et forslag om at suspendere aftalen, og kræver en godkendelse af samme kvalificeret flertal eller enstemmighed i Rådet? Kan Kommissionen desuden oplyse, hvilken rolle Parlamentet og andre interesserede parter såsom fagforeninger vil spille i eventuelle forslag eller beslutninger om at suspendere aftalen?

Kan den endelig bekræfte, hvorvidt aftalen skal ratificeres af de nationale parlamenter, og hvilken tidsplan og procedure der i bekræftende fald vil kunne forventes herfor?

Karel De Gucht, *medlem af Kommissionen.* – *(EN)* Hr. formand! Ganske kort, for dette er et emne, vi kan diskutere meget længe. Lad mig blot sige, at forhandlingerne om en frihandelsaftale mellem EU og Colombia og Peru blev afsluttet for nylig, men aftalen er endnu ikke blevet iværksat formelt.

Teksten til aftalen er i øjeblikket genstand for en juridisk gennemgang for at sikre sammenhæng og konsekvens mellem de to aftaletekster på engelsk og spansk. Dette vil sandsynligvis være afsluttet til efteråret, og når de endelige tekster paraferes af forhandlerne, vil Kommissionen fremlægge dem for Rådet med henblik på underskrivelse og indgåelse af frihandelsaftalen.

Rådet vil formelt forelægge frihandelsaftalen til godkendelse i Europa-Parlamentet, når Rådet har truffet beslutning om dens underskrivelse. På nuværende tidspunkt er det vanskeligt at forudsige en præcis dato for dette, men det vil sandsynligvis ske i anden halvdel af 2011.

Det står ikke klart, hvorvidt de nationale parlamenter også vil blive bedt om at godkende aftalerne. Kommissionen vil undersøge, om det er nødvendigt med medlemsstaternes ratificering, så snart de endelige tekster til frihandelsaftalen er konsolideret under hensyntagen til den nye kompetencefordeling mellem EU og medlemsstaterne som følge af Lissabontraktaten.

Jeg kan bekræfte, at aftalen med Colombia og Peru indeholder en bred klausul om menneskerettigheder. Eftersom denne klausul udgør et centralt aspekt af vores forhold, kan den derfor medføre et brud på den ensidige suspendering af handelspræferencer uden forudgående forhandlinger. En sådan suspendering vil ske gennem en beslutning truffet med kvalificeret flertal i Rådet efter forslag fra enten Kommissionen eller EU's højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik i henhold til artikel 218, stk. 9, i traktaten om EU's funktionsmåde.

Hele teksten til aftalen, inklusive klausulen om menneskerettigheder, blev fremsendt til INTA-Udvalget i marts måned i år, da forhandlingerne var afsluttet.

Richard Howitt (S&D). – *(EN)* Hr. formand! Tak for Deres svar, hr. kommissær. Kan De kommentere, om De var vidende om de lækkede efterretningsdokumenter fra den colombianske regerings efterretningstjeneste DAS, der viser, at der foregik potentielt ulovlige efterretningsaktiviteter på europæisk jord mod den humanitære belgiske organisation Broederlijk Delen, Fédération internationale des droits de l'homme, Amnesty International i Madrid og andre velgørende menneskerettighedsorganisationer og endda mod Parlamentets Underudvalg om Menneskerettigheder?

Er De enig i, at dette er relevante og alvorlige oplysninger, der kræver undersøgelser, og at de er relevante for, hvordan vi skal arbejde videre med udkastet til frihandelsaftale med Colombia?

David Martin (S&D). – *(EN)* Hr. formand! Den højtstående repræsentant har beskrevet menneskerettigheder som en rød tråd, der vil løbe gennem hele vores politik udadtil. Kan Kommissionen fortælle os, hvordan man har vurderet Colombias sandsynlige reaktion på underskrivelsen af frihandelsaftalen? Hvilken analyse har man foretaget for at bevise eller på anden måde vise, at dette vil fremme menneskerettighedssituationen snarere end hæmme den?

Jeg har hørt, hvad kommissæren sagde om suspensionsklausulen. Det er glædeligt, men inden vi underskriver en sådan aftale, skal vi være sikre på, at den vil fremme menneskerettighederne og ikke skabe tilbagegang på det område. Jeg vil gerne vide, om man har foretaget nogle vurderinger.

Karel De Gucht, *medlem af Kommissionen.* – *(EN)* Hr. formand! Først og fremmest med hensyn til efterretningstjenesternes påståede spionage er vi klar over rapporterne om dette, og vi tager det meget alvorligt. Kommissionen har taget dette emne op i sin dialog med den colombianske regering, bl.a. under DAS-direktør Felipe Muñoz' besøg hos Kommissionen i marts 2010 og gennem kontakterne mellem EU-delegationen i Bogotá med DAS og andre ministerier. Vi vil fortsat overvåge dette meget nøje.

Med hensyn til David Martins spørgsmål har vi foretaget denne vurdering. Det er i sidste instans en politisk vurdering. De ved, hvad løsningerne er, nemlig de rigtige. Imidlertid er jeg enig med Dem i, at man, før man taler om løsninger, skal være sikker på, at selve målet, at nå frem til en frihandelsaftale, vil fremme menneskerettighederne – eller snarere, at det ikke vil bremse dem. Vores vurdering og min personlige politiske vurdering er, at indgåelsen af frihandelsaftalen er gavnlig for menneskerettighederne i lyset af den generelle situation i Colombia.

Formanden. – Tak, hr. kommissær. Tak for Deres spørgsmål, kære kolleger. Formanden for Europa-Parlamentet er fuldstændig upartisk og uafhængig, men jeg håber, Holland vinder!

Spørgsmål, der på grund af tidnød ikke er blevet besvaret, vil blive besvaret skriftligt (se bilag).

Spørgetiden er afsluttet.

(Mødet udsat kl. 20.30 og genoptaget kl. 21.00)

FORSÆDE: MIGUEL ANGEL MARTÍNEZ MARTÍNEZ
Næstformand

15. Nye fødevarer (forhandling)

Formanden. – Næste punkt på dagsordenen er indstilling ved andenbehandling om betænkning af Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevaresikkerhed om Rådets holdning ved førstebehandling med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om nye fødevarer og om ændring af forordning (EF) nr. 1331/2008 og om ophævelse af forordning (EF) nr. 258/97 og Kommissionens forordning (EF) nr.1852/2001 (ordfører: Kartika Tamara Liotard) (11261/3/2009 – C7-0078/2010 – 2008/0002(COD)) (A7-0152/2010).

Kartika Tamara Liotard, *ordfører.* – *(NL)* Hr. formand! Jeg vil også gerne rette en varm tak til alle skyggeordførerne og mine kolleger, både tilstedeværende og fraværende, for deres fantastiske samarbejde.

Efter min mening bør formålet med forordningen om nye fødevarer være mere vidtgående end blot de fødevaresikkerhedsmæssige aspekter, idet også andre aspekter er vigtige for forbrugerne i dagens samfund. Eksempler på dette er miljøaspekter, dyrevelfærdsaspekter og etiske indsigelser. Vi forhandler ofte her om fødevarer, der er blevet manipuleret. Innovation er udmærket, men ikke på bekostning af menneskers liv og sundhed. Heldigvis er en stort flertal i Parlamentet enigt med mig om dette, og jeg håber, at vi også kan overbevise Rådet.

Hvad er "nye fødevarer" nærmere bestemt? Det er produkter, der ikke var på markedet i EU før den 15. maj 1997, fordi de endnu ikke var opfundet, eller fordi de f.eks. endnu ikke var anerkendt som fødevarer i EU. Et af eksemplerne på dette er nanoteknologi. Producenterne vil gerne have det på markedet. Forbrugerne elsker altid nyheder, og nye teknologier kan hjælpe os med at bekæmpe f.eks. overvægt. På den anden side skal vi være utrolig forsigtige med at tillade nye teknologier, hvis vi ikke er sikre på, at de er uskadelige for sundhed, miljø og dyrevelfærd. Et af mine udgangspunkter er derfor, at forsigtighedsprincippet altid skal gælde, når nye fødevarer sendes på markedet. En fødevare må ikke nå frem til vores tallerkener, medmindre

dens sikkerhed er garanteret. Desuden skal forbrugerne altid have et valg, og hvis der er tale om en ny fødevare, skal det fremgå af etiketten.

Nu til anstødsstenen. Kød fra klonede dyr og deres afkom. Forskning har vist, at forbrugerne bruger flere og flere penge på animalske produkter, der er fremstillet ved hjælp af metoder, hvor dyrevelfærden respekteres. Klonede dyr er ofte krøblinge eller syge, og de fleste er ikke en gang levende, når de bliver født. Der er med andre ord ikke den store respekt for dyrevelfærden her. Indtil videre er kloning af dyr til konsum ikke kommerciel praksis i EU, men man kan ikke udelukke den mulighed, at importeret kød fra klonede dyr allerede snart findes på vores middagssbord. Der findes ingen specifikke EU-regler for hverken klonet kød eller markedsføring af sæd fra klonede dyr.

Diskussionen om klonet kød er ikke ny. Europa-Parlamentet har diskuteret kloning af dyr siden 2006. I 2008 vedtog det et beslutningsforslag af hr. Parish, hvorved man forsøgte at regulere handel med kød fra klonede dyr. Imidlertid blev det ved samtalerne med Rådet om denne betænkning klart, at Parlamentets ønske ikke ville blive efterkommet. Rådet mente, at kød fra klonede dyr skulle henhøre under lovgivningen om nye fødevarer. Derfor lykkedes det ikke Parlamentet at nå til enighed med Rådet ved andenbehandlingen. Hvis Parlamentet godkendte, at kød fra klonede dyr medtages under lovgivningen om nye fødevarer, ville det være en direkte godkendelse af, at klonet kød kan nå frem til vores middagsborde.

Desuden vil det centrale fokus for lovgivningen om nye fødevarer være sikkerhed for forbrugerne, og der lægges langt mindre vægt på dyrevelfærd og etiske aspekter. Derfor vil jeg gerne slå et slag for, at vi indfører særskilt lovgivning om kloning af dyr. Tiden er knap, eftersom handel med kød og sæd fra klonede dyr blev godkendt i USA for få måneder siden. Uden et europæisk holdning er der stor sandsynlighed for, at kød eller sæd fra klonede dyr finder vej til EU's marked i al ubemærkethed og uhindret. Jeg håber blot, at Parlamentet vil stå lige så fast på dette punkt, som det har gjort gennem de seneste tre år. Vi skal ikke komme med ubehagelige overraskelser i sidste øjeblik. Som politiker er det trods alt utrolig vanskeligt at forklare vælgerne, hvorfor vi – uden en offentlig forhandling om emnet – serverer kød fra klonede dyr for vores forbrugere.

John Dalli, *medlem af Kommissionen.* – *(EN)* Hr. formand! I marts 2009 stemte Parlamentet om forslaget om nye fødevarer ved førstebehandlingen. Mange af de vedtagne ændringsforslag er indarbejdet i Rådets holdning, der blev vedtaget ved førstebehandlingen i marts 2010.

Rådet fastholder i sin holdning princippet om behovet for midlertidig godkendelse af innovative produkter for at forsikre forbrugerne om, at de nye produktionsteknikker er sikre for mennesker og dyr og respekterer både forbrugernes og miljøets interesser. Den foreslåede procedure vil strømline og fremskynde godkendelsesprocessen i form af en centraliseret fødevaresikkerhedsvurdering foretaget af EFSA og vil betyde præcise frister i alle faser af processen. Den omfatter også en forbedret sikkerhedsvurdering for at give sikre, traditionelle fødevarer fra tredjelande mulighed for nemmere at kommer ind i EU. Jeg er taknemmelig for Parlamentets brede opbakning til forbedringen af forslaget om at strømline godkendelsesproceduren.

Med hensyn til nanomaterialer understreger jeg, at Kommissionen overvejer EP's anmodning om systematisk mærkning af alle fødevarer, der indeholder nanomaterialer, positivt. Men før teksten færdiggøres, skal vi nå til enighed om tilpasningen til de nye bestemmelser i Lissabontraktaten, navnlig vedrørende de nødvendige tilpasninger af definitionen af nanomaterialer. Jeg har tillid til, at vi kan nå frem til en afbalanceret løsning, så den forbedrede tekst kan færdiggøres rettidigt.

Med hensyn til dyrekloning er jeg enig med Parlamentet i, at dette er et meget følsomt spørgsmål. Som medlemmerne vil huske, lægger jeg vægt på at udarbejde en rapport om aspekter af kloning til fødevareproduktion inden november 2010, som vil blive efterfulgt af lovgivningsforslag, hvis dette er hensigtsmæssigt. Jeg lægger vægt på at kigge på alle spørgsmål, især dem, der vedrører klonede dyrs velfærd og sundhed i løbet af deres produktive liv og naturlige levetid. De virkninger, som alle foranstaltninger vedrørende kloning vil få på den internationale samhandel, er også et centralt aspekt, som vil blive taget op i denne betænkning. Jeg vil se på konklusionerne af denne rapport med et åbent sind med henblik på at identificere en tilfredsstillende og hensigtsmæssig løsning, der kan gennemføres effektivt. Rapporten vil fungere som udgangspunkt for de efterfølgende diskussioner med henblik på at nå frem til et tilfredsstillende resultat for alle institutioner.

Endelig vil jeg gerne takke ordføreren, fru Liotard, og skyggeordførerne for deres værdifulde arbejde med dette vigtige stykke lovgivning. Jeg ser frem til at høre medlemmernes indlæg.

Pilar Ayuso, *for PPE-Gruppen. – (ES)* Hr. formand! Hr. kommissær, som De sagde, er denne forordning denne forordning meget vigtig, ikke bare for forbrugerne, men også for fødevarebranchen. Den drejer sig om nye fødevarer og nye processer for fremstilling af fødevarer.

Som det er blevet nævnt, har det mest kontroversielle spørgsmål været kød fra klonede dyr og deres afkom, eftersom det, der normalt ender i fødevarekæden, er afkommet, ikke de klonede dyr. Jeg mener, at det var et fornuftigt træk fra Parlamentets side for at fjerne spørgsmålet om kød fra klonede dyr fra dette forslag, eftersom man ikke kan afsætte blot nogle enkelte afsnit til en så nyskabende teknik som kloning af dyr, selv om det er normalt i nogle lande.

Der er fremsat et ændringsforslag om dette, hvor Kommissionen, som De har lovet, bliver bedt om at aflægge rapport og fremsætte et forslag til lovgivning. Vi er i gang med nogle forhandlinger her, også i min egen gruppe, om, hvorvidt vi skal bede Kommissionen fremsætte et forslag om forbud mod kød fra klonede dyr eller simpelthen bede Kommissionen fremsætte et forslag. Jeg mener, at Kommissionen bør fremsætte forslaget, og vi skal ikke fortælle den, hvordan den skal fremsætte det. Kommissionen bør fremsætte forslaget, og så vil vi drøfte det i Parlamentet, sige, om vi kan lide det eller ej og ændre det. Det er min holdning, selv om min gruppe står splittet, og i morgen kommer vi heller ikke til at stemme samlet.

Der er en anden ting, som interesserer mig en hel del, og som De har nævnt, nemlig nanomaterialer. Jeg er enig i, at der er behov for en ny definition, men vi bør ikke begrænse os til definition og mærkning. Forud for enhver godkendelse af nanomaterialer skal gå omfattende videnskabelige tester, eftersom der er tale om nye materialer, der skal indgå i fødevarer, og spørgsmålet om fødevaresikkerhed skal prioriteres. Jeg håber og tror, at dette bliver tilfældet.

Daciana Octavia Sârbu, *for S&D-Gruppen. – (RO)* Hr. formand! Jeg vil gerne starte med at takke ordføreren for hendes anstrengelser og ligeledes for hendes samarbejdsvilje vedrørende mange af de vigtige spørgsmål, som vores gruppe rejste.

Det største problem, som Gruppen for Det Progressive Forbund af Socialdemokrater i Europa-Parlamentet havde, drejede sig stadig om fødevarer fra klonede dyr. Der er kun udført begrænset forskning i virkningerne på mennesker af at spise fødevarer lavet af klonede dyr, og der er slet ikke udført forskning for at nå frem til den konklusion, at sådanne fødevarer er sikre at spise.

Etiske overvejelser om brugen af kloning, den manglende viden om virkningerne for forbrugerne af at spise sådanne fødevarer samt spørgsmål vedrørende dyrevelfærd leder os til den konklusion, at der ikke findes nogen begrundelse for at bruge kloning til fremstilling af fødevarer.

Betænkningen drejer sig også om spørgsmålet om fødevarer, der indeholder nanomaterialer, samt spørgsmålet om fødevarer fremstillet ved hjælp af nanoteknologi. Vi kender ikke nanomaterialers virkning på den menneskelige krop. Vi skal gøre vores yderste for at garantere et sikkert forbrug. Derfor vil vi støtte, at Den Europæiske Fødevaresikkerhedsmyndighed udvikler særlige metoder til at evaluere de involverede risici, før sådanne fødevarer godkendes til salg. Vi skal være forsigtige over for fødevareteknologier, hvis vi ikke fuldt ud forstår deres indvirkning på menneskekroppen og miljøet.

Det er også vigtigt at holde forbrugerne informeret om, hvad de spiser. Det er grunden til, at jeg støtter mærkningskravene.

Selv om hovedformålet med denne forordning burde være at sørge for, at fødevarerne er sikre til konsum, er dyrevelfærd også vigtigt. Jeg støtter med glæde ændringsforslag, der vil forbedre dyrevelfærden, f.eks. udvikling af alternative testmetoder og udveksling af oplysninger mellem ansøgere om nye fødevarer, hvis dette betyder, at vi kan undgå at gentage tester på dyr.

Europa-Parlamentets holdning i disse spørgsmål var meget klar ved førstebehandlingen, og betænkningen blev vedtaget med stort flertal. Eftersom Rådet viste sig at være utrolig modvilligt til at nå frem til et kompromis i spørgsmålet om fødevarer fra klonede dyr, er det vigtigt, at Parlamentet nu står fast. Vi repræsenterer borgerne, og det må vi ikke glemme.

Antonyia Parvanova, *for ALDE-Gruppen. – (EN)* Hr. formand! Jeg vil også gerne udtrykke min tak til ordføreren, og på vegne af vores skyggeordfører, fru Lepage, vil jeg gerne udtrykke vores støtte til de centrale punkter i betænkningen, der blev vedtaget af Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevaresikkerhed.

Som min kollega sagde, er det centrale udestående spørgsmål ved revisionen af forordningen om nye fødevarer spørgsmålet om kloning af dyr. Selv om der hidtil ikke er konstateret sikkerhedsproblemer med kød fremstillet

af klonede dyr, giver en sådan teknologi stadig anledning til alvorlige bekymringer vedrørende dyrevelfærd, reduktion af biodiversitet og etiske overvejelser.

Derfor ønsker vi at udelukke kød fra klonede dyr og deres afkom fra denne forordning, og vi beder Kommissionen fremsætte et forslag til lovgivning, hvor der tages højde for alle aspekter af dette spørgsmål. Det ville være uacceptabelt at indføre en godkendelsesproces for markedsføring af klonede dyr uden at give de europæisk borgere og Europa-Parlamentet mulighed for at få en reel drøftelse af alle følgerne af denne teknologi.

Jeg vil også gerne minde Dem om, at Parlamentet allerede klart gav udtryk for denne holdning i sin beslutning fra 2008 om kloning af dyr for fødevarekæden.

Hvad nanofødevarer angår, bør vi sikre os, at ingen produkter indeholdende modificerede nanopartikler kommer på markedet, før vi har udviklet og godkendt hensigtsmæssige og specifikke risikovurderingsmetoder. EFSA bør udforme retningslinjer for dette i samråd med alle interessenter, og disse skal godkendes af medlemsstaterne og Parlamentet.

De fleste af os er også enige om, at spørgsmålet om gennemsigtighed er vigtigt i denne sag. Derfor skal vi garantere offentlig adgang til de data, som risikovurderingen af nye fødevarer er baseret på. Det er ikke kun undersøgelser betalt med offentlige midler, der skal være offentligt tilgængelige, men alle data vedrørende risikovurdering i henhold til Århuskonventionen og den gældende EU-lovgivning.

Der er ingen modstrid mellem dette princip om offentlig adgang til data og beskyttelse af intellektuelle ejendomsrettigheder, så længe en ansøger, der benytter data fra en anden ansøger, betaler royalties. Gennemsigtigheden bør også finde anvendelse, når vi taler om mærkning af produkter fra dyr, der er blevet fodret med gmo'er.

Her til sidst vil jeg gerne understrege vores håb om, at drøftelserne under forligsproceduren vil føre til en klar tekst, der giver både sikkerhed og gennemsigtighed for vores borgere.

Bart Staes, *for Verts/ALE-Gruppen. – (NL)* Hr. formand, hr. kommissær, mine damer og herrer! Da jeg første gang blev valgt i 1999, drejede en af de første forhandlinger, hvor jeg tog ordet, sig om fødevaresikkerhed. Vi belgiske medlemmer var blevet valgt midt i fødevarekrisen i landet, der omfattede kyllinger, PCB'er og lignende spørgsmål. Noget af det første, Kommissionen foreslog dengang, var hvidbogen om fødevaresikkerhed, som vist indeholdt forslag til 83 foranstaltninger vedrørende fødevaresikkerhed i EU. Det er 11 år siden, og så mange år senere kan vi være stolte af det, vi har opnået. Jeg mener, at omtrent 90 % af arbejdet er afsluttet, og et af de få udestående spørgsmål drejer sig om Kommissionens hensigt til at undersøge, hvordan de nye fødevarer skal behandles. Der er tale om fødevarer fremstillet ved hjælp af nye produktionsteknikker, fødevarer, der ikke fandtes før den 15. maj 1997. Kommissionens oprindelige forslag januar 2008 indeholdt en række mål, nemlig garanti for fødevaresikkerhed, beskyttelse af menneskers sundhed og ligeledes sikring af et fungerende fødevaremarked.

Som jeg ser det, har ordføreren, fru Liotard, gennem de seneste tre år styret en fremragende kurs og har vist vilje til et konstruktivt samarbejde med skyggeordførerne og ligeledes i Parlamentets Udvalg for Miljø, Folkesundhed og Fødevaresikkerhed. Ved førstebehandlingen lykkedes det hende at opnå støtte til sit forslag fra et stort flertal, idet 658 medlemmer stemte for hendes betænkning. Det er sjældent, at man ser et flertal i den størrelsesorden. Derfor mener jeg, at det er vigtigt, hr. kommissær – og Rådet, som desværre ikke er til stede – at huske på, at Parlamentet er enigt og utrolig stærkt. Vi mener, at fødevarer produceret af klonede dyr og deres afkom bør udelukkes fra denne forordning, og vi ønsker mere end blot en rapport, hr. kommissær. Vi ønsker, at Kommissionen skal fremsætte et forslag til retsakt.

Gruppen De Grønne/Den Europæiske Fri Alliance ønsker at gå endnu længere. Vi ønsker også et moratorium på disse fødevarer. Vi ønsker, at Kommissionen skal fremsætte et forslag til retsakt så hurtigt som muligt, og vi presser virkelig på her. Jeg mener, at det er meget tydeligt, også vurderet ud fra de foregående talere, at Parlamentet står samlet. Det fraværende Råd har kun accepteret et meget begrænset antal ændringsforslag fra vores førstebehandling. Det er tydeligt, at Rådet står meget stejlt i denne sag, hvilket jeg finder beklageligt. En så stejl holdning har betydet, at vi til trods for bestræbelserne i de seneste uger og måneder og de utallige uformelle møder rent faktisk ikke er kommet et eneste skridt videre og nu er tvunget til at gå til andenbehandlingen, til at stå last og brast, og til at sikre, at vi gør fremskridt i forligsproceduren med Rådet.

Derfor støtter hele min gruppe ordførerens fremgangsmåde, ønsket om at bevare så mange af ændringsforslagene fra førstebehandlingen som muligt og ligeledes hele tilgangen til klonede dyr og andre aspekter af dette forslag. Jeg håber, at Rådet modtager dette budskab klart og tydeligt efter afstemningen, og

at vi kan indgå i en ærlig og konstruktiv dialog. Jeg håber, at Kommissionen holder sit løfte om ikke kun at udarbejde en rapport, men et egentligt forslag til retsakt. Jeg mener, at dette er noget, som den europæiske befolkning virkelig har behov for og ønsker.

Anna Rosbach, *for EFD-Gruppen.* – *(DA)* Hr. formand! Først tak til min kollega Liotard for det store arbejde. Personligt går jeg altid ind for at sætte forbrugerens sikkerhed og ret til information i centrum – og det gælder alle fødevarer. Betænkningen, vi her taler om, indeholder bl.a. spørgsmål om nye fødevaretilsætningsstoffer, om enzymer, aromaer og ingredienser med aromagivende egenskaber plus spørgsmålet om madvarer, der indeholder nanomaterialer. Kan disse har indvirkning på vores sundhed? Hvis ja, bør de så henhøre under en lægemiddelforordning?

Det er fornuftigt med EU-lovgivning på området, men interesserne går i mange retninger. Nanomaterialer, kloning af dyr, og esoteriske produkter, der allerede indtages i stort omfang i andre dele af verden. Men hvem er det egentlig, der ønsker disse nye tiltag? Er det industrien, der vil har solgt flere produkter? Eller er det virkelig forbrugeren? Det sidste tror jeg ikke på. Jeg tror på, at borgerne i EU ønsker gode madvarer i deres supermarkeder med en fornuftig deklaration af indholdet. Jeg ser i mit hjemland flere og flere kunder vælge økologiske varer, som indebærer god dyrevelfærdsstandard og ingen kunstige tilsætningsstoffer.

Til slut en bemærkning om klonede dyr – og tak til kommissær Dalli for hans bemærkninger om emnet. I Europa kan vi sagtens brødføde os selv uden klonede produkter. Mit eget lille land med 5 ½ mio. indbyggere producerer hvert år omkring 25 mio. svin og mere end 100 mio. kyllinger helt uden kloning.

Claudiu Ciprian Tănăsescu (NI). – *(RO)* Hr. formand! Fødevarer fremstillet ved hjælp af nanoteknologi skal bestemt underkastes en specifik risikovurdering, inden de godkendes, mærkes og markedsføres i Europa, og det samme gælder fødevarer, der stammer fra klonede dyr og deres afkom. Det nærmere formål med disse bestemmelser er at garantere fødevaresikkerheden og folkesundheden.

Jeg er enig i, at betegnelsen "nye fødevarer", selv om den er uinspiceret, er tilstrækkelig interessant til at få en til at kigge efter alle mulige former for saftige frugter i smukke farver med en ekstraordinær smag, som aldrig er set før. Desværre er virkeligheden langt mere kedelig. Vi har god grund til ikke at ønske fødevareprodukter fremstillet ved hjælp af nanoteknologi godkendt, før der er foretaget nanospecifikke tester.

Bare fordi man i de senere år har gjort videnskabelige opdagelser på dette område i et stadig hurtigere tempo, og deres praktiske følgevirkninger kan føre til virkelige løsninger, som kan redde liv eller afbøde virkningerne af den økonomiske krise frem over, giver det os ikke ret til at se stort på vores egen og de kommende generationers sikkerhed og sundhed.

Det er forbløffende, hvor afslappet vi ofte taler om fødevarer, der stammer fra klonede dyr, som om vi har haft dette i hundreder af år og ikke kan forestille os en hverdag uden. Jeg behøver næppe minde Dem om, at den teknologi, der benyttes til at opnå disse fødevarer, stadig i mange henseender er på forsøgsstadiet.

Jeg vil gerne slutte med et spørgsmål. Er De villig til at servere disse fødevarer for Deres børn?

Peter Liese (PPE). – *(DE)* Hr. formand, hr. kommissær, mine damer og herrer! Først og fremmest vil jeg gerne udtrykke min tak til fru Liotard. Det Europæiske Folkepartis Gruppe (Kristelige Demokrater) kan ikke støtte hende på alle punkter. Vi ser anderledes på tilsætningsstoffer og dyr fodret med foder fra gmo-planter. Imidlertid har hun lavet et fremragende stykke arbejde. Jeg vil også gerne takke vores skyggeordfører, fru Ayuso, for det fortræffelige arbejde, hun har udført.

Men som hun allerede har nævnt, havde vi imidlertid en kontroversiel diskussion i vores gruppe om kloning af dyr. Det glæder mig som koordinator at kunne sige, at et flertal i PPE-Gruppen går ind for et forbud mod kloning, og det vil vi også stemme for i morgen som gruppe, selv om nogle enkeltpersoner har en anden holdning til dette.

Følgende vigtige begrundelser blev fremført under diskussionen i gruppen. For det første mener selv ikke vores landbrugseksperter, at det er nødvendigt for os at få kød fra klonede dyr for at sikre vores fødevareforsyning. Vi har ikke brug for det. Desværre må vi ud fra etiske grunde sige, at hvis kloning af dyr bruges i stor skala, vil det også blive lettere at klone mennesker, hvilket helt klart er uetisk.

Befolkningen er helt klart imod det, hvilket alle undersøgelser viser. Jeg er sikker på, at vi ikke bare taler om en tilfældig mavefornemmelse. Alle, der har set nærmere på udtalelsen fra EFSA, kan ikke støtte det med god samvittighed. Den indeholder så mange ubesvarede spørgsmål, der begrunder denne følelse af uro.

Men den vigtigste grund er imidlertid dyrebeskyttelse. Dette nævnes af EFSA, EGE og mange andre agenturer. Klonede dyr lider. Kun omkring 10 % af de implanterede embryoer når at blive født, og derefter dør en tredjedel af dem inden tredje måned. De lider en smertefuld død. Ofte er man nødt til at aflive dem, fordi de lider af skrækkelige sygdomme. Dyrebeskyttelse er ikke bare et princip, vi kan anvende lemfældigt. Det er vi blevet pålagt af traktaternes forfattere. Vi skal absolut undgå at skabe love, hvor vi ikke tager hensyn til dyrebeskyttelse. Derfor vil vi støtte forslaget i morgen og det med stort flertal.

Jo Leinen (S&D). – *(DE)* Hr. formand. hr. kommissær, mine damer og herrer! Der lader til at tegne sig et ensartet billede i alle grupperne. Vi havde også en interessant forhandling om denne forordning, som også var præget af kontroverser. Imidlertid føler det store flertal i vores gruppe, at vi vil stemme sammen med ordføreren i morgen og sende et klart signal til Kommissionen og Rådet.

Hr. kommissær, jeg mener, at De sagde, at der er konsensus. Nye fødevarer skal forhåndsgodkendes, inden de sendes på markedet. Jeg er også helt enig i, at vi har brug for en central godkendelsesprocedure og ikke forskellige godkendelsesprocedurer i de 27 medlemsstater. Dette vil ikke være i overensstemmelse med princippet om det indre marked og om ensartede sundheds- og levevilkår.

Vi har nye teknologier, der er på vej ud på fødevaremarkedet – som det allerede er blevet nævnt tidligere – såsom nanoteknologi og gmo'er. Vi anlægger en forsigtig holdning her i Parlamentet, indtil vi har alle oplysninger og kan være sikre på, at vores borgere kan købe fødevarer, der er fuldstændig sikre, i vores supermarkeder og spise dem bagefter.

Vi beder ikke om et forbud mod gmo'er og nanomaterialer. Vi ønsker, at forbrugerne får valgfrihed eller med andre ord en mærkning, der viser, om den pågældende fødevare indeholder disse materialer. Jeg håber, at Kommissionen ved sine drøftelser om nanomaterialer på tværs af tjenestegrenene i næste uge også når frem til en definition og måske en forordning, så vi kan få flere oplysninger om, hvordan vi skal håndtere nanomaterialer.

Der er allerede blevet sagt en hel del om kød fra klonede dyr. Hr. kommissær, jeg vil gerne have dette afsnit fjernet fra forordningen om nye fødevarer. Dette vil bane vejen for en forordning om alle de andre emner, som ikke er kontroversielle. Imidlertid vil jeg stadig anmode om, at der træffes beslutning om en særskilt forordning om kød fra klonede dyr, før forligsproceduren er afsluttet, og fjerne dette fra forordningen om nye fødevarer.

Oreste Rossi (EFD). – *(IT)* Hr. formand, mine damer og herrer! Forordningen om nye fødevarer indeholder en liste over traditionelle fødevarer fra tredjelande, der skal tillades på det europæiske marked.

Miljøudvalget har godkendt ændringsforslaget fra min gruppe, hvori det hedder, at disse fødevarer skal være i overensstemmelse med de sikkerhedskrav, der er gældende i EU. Desuden glædede vi os over forslaget om at underkaste disse fødevarer en forudgående etisk vurdering for at undgå, at der kommer fødevarer ind på EU's marked, der stammer fra truede arter, eller fødevare, som det vil være kritisabelt for os europæere at spise.

Den største meningsforskel drejer sig om medtagelsen af klonet kød til fødevarer på listen, hvilket vi ikke ønsker. Parterne nåede ikke til enighed under trilogen. Til trods for dette kan vi ikke blive ved med at vente, og Kommissionen burde fremsætte nogle forslag til mærkning og sporbarhed af kød fra klonede dyr hurtigst mulig.

Lega Nord-delegationens holdning er klar og utvetydig. Vi er tilhængere af sunde produkter af høj kvalitet, og helst lokalt fremstillet.

Krisztina Morvai (NI). – *(HU)* Hr. formand! Desværre er det vigtigste gennembrud for landmændene ikke medtaget i betænkningen om fødevareprodukter, der importeres til EU fra tredjelande. Et sådant gennembrud, retfærdig konkurrence og fair handel ville have forudsat, at kun fødevarer fremstillet af producenter, der overholder strenge standarder svarende til de standarder, som de europæiske landmænd skal opfylde – som f.eks. de ungarske landmænd – må importers til EU. Vi kender alle de utrolig strenge regler om gensidig overholdelse. Vi bør anføre det som et krav, at fødevarer fra tredjelande kun kan importeres til EU, hvis tilsvarende kriterier for dyrevelfærd, fødevaresikkerhed og miljøbeskyttelse samt sociale og andre kriterier er opfyldt. Imidlertid er der tale om et positivt gennembrud, nemlig at produkter, der stammer fra dyr, som er opfodret med genetisk modificerede organismer, ifølge et af de stillede ændringsforslag skal mærkes som sådan. Det hilser vi velkommen. Vi støtter også, at man i betænkningen prioriterer fødevare- og forbrugersikkerhed som et grundlæggende princip i stedet for den ubetingede håndhævelse af

frihandelsprincipperne, som tidligere syntes at være hævet over næsten alle andre hensyn. De må tage hensyn til den temmelig vanskelige situation, som landmændene står i øjeblikket, og sikre retfærdig konkurrence for de europæiske landmænd.

Françoise Grossetête (PPE). – *(FR)* Hr. formand, hr. kommissær! I dag diskuterer vi en forordning, der er særdeles vigtig, fordi den drejer sig om nye fødevarer, fordi den teknologiske innovation spiller en central rolle inden for fødevareforarbejdningsbranchen, og fordi den altid skal tjene forbrugernes interesser. På denne måde kan vi anerkende fordelene ved en række sundere nye fødevarer.

Derfor kan jeg ikke tilslutte mig dem, der straks ønsker at benytte denne forordning til at tale om et systematisk forbud mod markedsføring af fødevarer, der stammer fra klonede dyr og navnlig deres afkom, i EU. Jeg finder det beklageligt, at man kun har en ideologisk holdning til spørgsmålet om klonede dyr.

Kommissionen har lovet at forelægge os et forslag. Uden at ville foregribe, om vi får et forbud eller ej, skal vi være forsigtige med ikke at kaste os ud i nogen form for videnskabelig populisme i den slags følsomme spørgsmål, der kræver en meget rationel tilgang. Vi må ikke systematisk ty til en forsvarsposition eller værre endnu grave os ned i et kompliceret spørgsmål, der fortjener at blive undersøgt til bunds. Forsigtighedsprincippet skal overholdes, men det skal være baseret på videnskabelige og ikke ideologiske holdninger og på en risikovurdering. Hvis forsigtighedsprincippet havde eksisteret for nogle årtier siden, ville de første hjertetransplantationer ikke være fundet sted, og hundredvis af syge mennesker ville ikke være blevet helbredt.

Der er ingen tvivl om, at forsigtighedskriterierne kræver, at vi reagerer på spørgsmålet om nanomaterialer, om sæd fra klonede tyre, som mange europæiske opdrættere allerede importerer. Hvilke konsekvenser vil dette få for den transatlantiske samhandel, når fødevarer, der stammer fra afkommet af disse klonede kreaturer, i praksis allerede findes på de europæiske markeder?

Lad os derfor tage fødevarer, der stammer fra klonede dyr, ud af denne forordning og give Kommissionen mulighed for at arbejde i sit eget tempo for at garantere en større fødevaresikkerhed for forbrugerne. Parlamentet vil så have helt frie hænder til at forhandle om, ændre og endelig give sin mening til kende om dette grundlæggende spørgsmål.

Horst Schnellhardt (PPE). – *(DE)* Hr. formand, hr. kommissær, mine damer og herrer! Jeg spurgte mig selv om følgende, da diskussionerne blev indledt: Har vi brug for en forordning om nye fødevarer? Har vi ikke allerede regler nok om fødevarer? Vi har bestemt brug for den. Imidlertid vil jeg gerne kritisere dette dokument ved andenbehandlingen på en række områder, navnlig i lyset af vores bestræbelser på at begrænse bureaukratiet. Hvis vi får en forordning om nye fødevarer, bør den virkelig kun gælde nye fødevarer. Hvis ordføreren nu forud for andenbehandlingen igen kommer med alle de ændringsforslag, der blev forkastet ved førstebehandlingen, f.eks. vedrørende genetisk modificerede produkter, hvor vi allerede har en meget omfattende lovgivning, bør dette blank afvises.

At blive ved med at køre frem med ideologiske begreber, der allerede er blevet diskuteret og forkastet 117 gange, fører ikke til en klar lovgivningsproces, men tjener især til at forvirre befolkningen.

Situationen er anderledes med hensyn til nanoteknologi, som er en ny procedure. Imidlertid bør vi undgå at dæmonisere denne nye teknologi, som det ofte er sket tidligere. Vi må ikke stå i vejen for fremskridtet. For bare nogle få uger siden lyttede jeg til et foredrag om nanoteknologi ved en repræsentant for forbundsinstituttet for risikovurdering i Tyskland. Jeg er forbløffet over de oplysninger, der allerede er tilgængelige, og over den forskning, der allerede er udført. Vi bør invitere denne repræsentant til udvalget, hvilket ville sætte en stopper for talerne om, hvordan vi stadig mangler en hel del forskning. Vi skal bestemt stadig forske i nanoteknologi, men det giver kolossale muligheder. Vi bør fortsat anvende og fremme dem.

Med hensyn til kloning af dyr vil jeg gerne minde Dem om, at vi med Lissabontraktaten udtrykkelig har forpligtet os til at beskytte dyrevelfærd og til at indarbejde dyrebeskyttelse fuldt ud i alle lovgivningsprocedurer. Derfor glæder det mig, at kommissæren allerede har indvilget i at fremlægge et nyt dokument om dette spørgsmål. Jeg ser frem til at finde ud af, hvad De kommer med.

Elena Oana Antonescu (PPE). – *(RO)* Hr. formand! Formålet med denne forordning er at sikre en højere grad af fødevaresikkerhed og beskyttelse af forbrugere, miljø og dyrevelfærd i henhold til forsigtighedsprincippet.

I øjeblikket hersker der stor tvivl om sikkerheden ved kød, der stammer fra klonede dyr. Disse dyr har lidt af tidlig aldring eller andre sygdomme. Videnskabsfolkene har ikke nogen helt klar forståelse af, hvilke årsager der er til forskellene mellem dyr, der reproduceres naturligt, og dyr, der er reproduceret ved kloning.

Klonede dyr lider. De fleste klonede organismer har ikke overlevet eller er døde for tidligt. Succesraten er en levedygtig organisme for hver 75 kloningsforsøg. Sidst, men ikke mindst giver kloning også anledning til spørgsmål vedrørende sikkerheden ved brug af disse teknikker. Denne teknik er stadig for farlig til at blive anvendt direkte til gavn for mennesker. Det er et alvorligt etisk problem.

I lyset af de alvorlige sundhedsrisici og de moralske konsekvenser ved brug af disse teknikker mener jeg, at vi skal sige tingene ligeud. Baseret på etiske og dyrevelfærdsmæssige overvejelser og under hensyntagen til, at kloning ikke er nødvendig for at kunne levere fødevarer, mener jeg, at forbuddet mod kloning skal fremhæves i denne forordning.

Christofer Fjellner (PPE). – *(SV)* Hr. formand! De fødevarer, jeg sætter på middagsbordet, er ikke de samme, som mine forældre spiste, da de var unge. De fødevarer, mine forældre sætter på middagsbordet, er ikke de samme, som mine bedsteforældre spiste, da de var unge. Det skal vi være glade for, dels fordi fødevarerne er blevet mere varierede, men især, fordi det er en forudsætning for, at vi kan brødføde hele planeten.

Det, vi skal stemme om her i morgen, er noget så mærkeligt som, hvad mine børn og mine børnebørn kommer til at spise. Det er vigtigt at huske på, at vi ikke bare skal forbyde eller lægge hindringer i vejen, fordi noget er nyt. Vi skal sørge for, at det er sikkert. I den forbindelse vil jeg gerne minde Dem om de tre grundprincipper, jeg har fulgt, og som jeg håber, mine kolleger vil følge.

For det første skal lovgivningen have et videnskabeligt grundlag. Vores beslutninger skal været baseret på relevant forskning og på objektiv og veludført videnskab. Det skal ikke være et spørgsmål om personlig smag, religiøs overbevisning eller særlige interesser. For at møde de kommende udfordringer er vi nødt til at tage imod innovation og videnskab, ikke forhindre eller bremse den.

For det andet er det vigtigt at tage udgangspunkt i et videnskabeligt grundlag, når vi skal sørge for sikkerheden ved nye fødevarer. Forbrugerne vil afvise nye fødevarer, hvis de ikke kan være sikre på, at det, vi tilbyder dem, rent faktisk er sikkert. Det har Europas borgere ret til at kræve.

For det tredje og sidste må fødevaresikkerhed aldrig bruges som et påskud for protektionisme og nye handelshindringer. Dette strider på enhver måde imod innovation og udvikling.

Derfor vil jeg gerne se innovation og udvikling af nye, men frem for alt sikre produkter. Vi skal ikke bremse eller forhindre nye ting, men vi skal sørge for, at de er sikre.

Christa Klaß (PPE). – *(DE)* Hr. formand, hr. kommissær, mine damer og herrer! Nye fødevarer betyder, at vi også skal have nye forordninger. Bortset fra spørgsmålet om forbrugerbeskyttelse giver fremstillingen af nye fødevarer også anledning til relevante etiske spørgsmål.

Det største problem her er spørgsmålet om kød fra klonede dyr, hvilket også fremgår af forhandlingen i salen her i aften. Vi har faktisk tilstrækkeligt med kød i EU. Derfor er der ingen grund til at ty til kød fra klonede dyr.

Kød fra klonede dyr er bestemt ikke skadeligt som udgangspunkt. Men man kan imidlertid heller ikke udelukke, at det indebærer en risiko. Der foreligger ingen pålidelige data for, hvilke lidelser sådanne dyr udsættes for. I dag ved vi helt sikkert – det fremgår af statistikkerne – at klonede dyr bliver oftere syge.

Kloning er et klart indgreb i naturen, og vi kræver en klar politisk beslutning om dette. Det er ikke alt, hvad man kan lave, der er til gavn for menneskeheden. Der skal ikke være klonede dyr i fødevarekæden. Vi skal udsende et konsekvent og tydeligt politisk budskab til Kommissionen og vores borgere.

Et andet vigtigt tema i denne forordning er reglerne om nanoteknologi. For at garantere en høj grad af forbrugerbeskyttelse og retssikkerhed for producenterne har vi hurtigt brug for en horisontal definition, som ikke kun gælder for nye fødevarer, men også for direktiverne om materialer, der kommer i kontakt med fødevarer, og kosmetik, samt forordningen om godkendelse af biocider, som i øjeblikket er til førstebehandling. Jeg opfordrer Kommissionen til at fremsætte et forslag om dette hurtigst mulig.

Licia Ronzulli (PPE). – *(IT)* Hr. formand, mine damer og herrer! Otte ud af 10 europæiske borgere anser kloning af dyr til fødevarer for unødvendigt, og seks ud af 10 siger, at de aldrig vil spise produkter, der

stammer fra klonede dyr. Disse oplysninger bekræfter endnu en gang, at der ikke er nogen gyldig grund til at tillade kloning af dyr til fødevareproduktion.

Tilladelse til salg af fødevarer og produkter, der stammer fra klonede dyr, bør få os alle til nøje at overveje konsekvenserne af et sådant valg. Hvis vi i dag tillader brug af kød, mælk og ost fra klonede dyr, kan det en gang i fremtiden betyde, at vi tillader handel med produkter, der ikke er sunde og ikke er naturlige, men kunstigt lavet i et laboratorium. Og som fru Antonescu sagde for lidt siden, ved vi stadig ikke i dag, om kloning af dyr til brug i fødevarer virkelig er en sikker teknologi og ikke udgør en risiko for menneskers sundhed. Vi ved kun, at denne teknik forårsager lidelser og smerte for dyrene, som ofte kan undgås.

Traditionelle produktionsmetoder og arbejdet på millioner af landbrug, som gennem hårdt arbejde og ofre sikrer os fremragende produkter her eneste dag, kommer også i fare på grund af klonede fødevarer. Så jeg siger "nej" til klonede fødevarer på vores middagsorde, men "ja" til en sund, afbalanceret og – hvorfor ikke, hvis jeg må sige det sådan – middelhavskost.

Elisabeth Köstinger (PPE). – *(DE)* Hr. formand! Jeg vil gerne takke ordføreren for hendes arbejde. Jeg glæder mig virkelig over, at vi med dette andet udkast til forordningen om nye fødevarer endelig kan indføre ensartede regler for markedsføring af nye fødevarer i EU. Her vil vi tage hensyn til et højt niveau for sundhedsbeskyttelse i EU.

Som jeg ser det, findes der især etiske og sundhedsmæssige grunde, der taler imod godkendelse af kød fra klonede dyr og af selve kloningen. Den europæiske landbrugssektor fremstiller fødevarer af højeste standard, uanset om de er baseret på traditionel eller økologisk landbrugsproduktion. Der indføres konstant strenge bestemmelser og kvalitetsstandarder, som anvendes af landbrugssektoren i Europa. Forsigtighedsprincippet skal især gælde inden for fødevaresektoren. Vi har ikke brug for kød fra klonede dyr af hensyn til fødevareforsyningssikkerheden. Som Europa-Parlament bør vi ved den kommende andenbehandling …

(Formanden afbrød taleren)

Karin Kadenbach (S&D). – *(DE)* Hr. formand! Jeg vil gerne rette en varm tak til ordføreren, og jeg opfordrer Kommissionen til at tage de appeller, der er blevet fremsat her, seriøst.

Vi har brug for en ny forordning for at kunne markedsføre nye fødevarer sikkert. Vi har bestemt ikke brug for kød fra klonede dyr. Der er en lang række årsager til, at vi ikke har brug for dette kød fra klonede dyr. De europæiske borgere, forbrugerne, afviser dette produkt. Dette fremstilles på den ene side som en skræmmekampagne og på den anden som uvidenskabeligt.

Men jeg tror fuldt og fast på, at så længe der ikke foreligger videnskabelige data, som rent faktisk kan bekræfte, at dette kød fra klonede dyr og produkter, der laves af dette kød, er uskadelige, skal vi i tvivlstilfælde ikke godkende disse produkter. Jeg mener, at det ikke bare vil gavne vores forbrugere at gøre det sådan, men også det europæiske landbrug.

Angelika Werthmann (NI). – *(DE)* Hr. formand! Jeg vil gerne tale om brugen af nanomaterialer i fødevarer, eftersom der hersker stor usikkerhed blandt borgerne om dette. Også Den Europæiske Fødevaresikkerhedsmyndighed advarer om, at de nyeste videnskabelige resultater ikke kan give os tilfredsstillende oplysninger om betydende konsekvenser nanomaterialer i fødevarer, navnlig om hvordan de opfører sig i menneskekroppen.

Derfor bør nanomaterialer ikke tillades i fødevarer under nogen omstændigheder, før vi har hensigtsmæssige risikovurderingsprocedurer, så vi kan garantere fødevaresikkerheden uden nogen form for tvivl. Jeg vil også gerne udtrykke min beundring for og tak til ordføreren.

Miroslav Mikolášik (PPE). – *(EN)* Hr. formand! Jeg vil gerne fremhæve spørgsmålet om forbud mod markedsføring af fødevarer, der stammer fra klonede dyr og deres afkom. Jeg mener virkelig, at dette er uacceptabelt, ikke kun i lyset af et fødevaremarked, der viser, at fødevareforsyningen i EU er tilstrækkelig, og at der ikke er nogen grund til at benytte kød fra klonede dyr, men også fordi det giver anledning til alvorlige etiske bekymringer.

Jeg vil især gerne henvise til erklæringen fra den europæiske etikgruppe, der er vidende om Den Europæiske Fødevaresikkerhedsmyndigheds videnskabelige resultater og anbefalinger om fødevaresikkerhed, dyresundhed og –velfærd, miljøvirkningerne samt tegnene på mangler i vores viden om dyrevelfærd og sundheden hos klonede dyr og deres afkom. I øjeblikket ser den europæiske etikgruppe ingen overbevisende argumenter for at...

(Formanden afbrød taleren)

Kriton Arsenis (S&D). – *(EL)* Hr. formand, hr. kommissær! Spørgsmålet om et forbud mod klonede dyr på det europæiske marked er rent faktisk et spørgsmål om respekt for forebyggelsesprincippet i henhold til Lissabontraktatens artikel 191.

Vi har ikke tilstrækkeligt med undersøgelser af hverken de sundhedsmæssige følger eller følgerne for dyr fra produktionen og brugen af klonede dyr. Det samme gælder nanoteknologier, og et meget vigtigt spørgsmål, som vi skal tage op i dette direktiv, nemlig mærkning af modificerede produkter. Hvis de europæiske borgere har ret til at vælge, om de vil spise modificerede produkter eller ej, skal de også vide, om et produkt er fremstillet og produceret ved hjælp af modificerede produkter.

Diane Dodds (NI). – *(EN)* Hr. formand! Det er min holdning, at hverken klonede dyr eller produkter fra et klonet dyr eller dets afkom skal bruges til konsum. Kommissionen skal nøje overveje, hvordan den vil håndtere dette spørgsmål, og i mellemtiden må ingen produkter fra klonede dyr eller deres afkom have lov til at komme ind i fødevarekæden.

Nanoteknologi er blevet meget udbredt i fødevareforarbejder verden over. I Europa har vi brug for veludviklede og gennemforskede produkter, som vi kan garantere er sikre til konsum. Håndhævelse og regulering af både teknologien og materialerne er af yderste vigtighed, og det samme gælder gennemsigtighed i hele forsyningskæden. Produkter skal være sikre, afprøvede og godkendt samt mærket på en måde, der ikke vildleder forbrugeren.

Import fra tredjelande skal også overholde de samme standarder som i EU, og alle produkter skal testes for at garantere, at de er sikre for ...

(Formanden afbrød taleren)

Zuzana Roithová (PPE). - *(CS)* Hr. formand! Som ordfører for Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse er jeg ked af, at der ikke foreligger nogen aftale mellem Rådet og Parlamentet forud for andenbehandlingen, selv om forordningen vil give mulighed for en harmoniseret godkendelsesprocedure på ét sted i EU, en fremgangsmåde for hele det indre marked, der betyder mindre bureaukrati, lavere finansieringsudgifter, lettere markedsadgang for traditionelle fødevarer fra tredjelande, forbedret fødevaresikkerhedsvurderinger og støtte til innovation.

Ved førstebehandlingen foreslog jeg i min udtalelse, at den europæiske etikgruppe for videnskab og nye teknologier blev bedt om at afgive udtalelse i etisk følsomme sager. Det kontroversielle spørgsmål er nu produkter fra klonede dyr, hvilket jeg ikke støtter personligt, og mærkning af produkter fra dyr fodret med genmodificeret foder. Imidlertid gjaldt denne forordning oprindeligt ikke for genmodificeret foder, som hører under et andet direktiv, og vi vil bede Kommissionen revidere det. Men inden da bør Parlamentet slå fast, at kød fra klonede dyr ikke hører til målene for vores landbrugspolitik.

Sergio Paolo Francesco Silvestris (PPE). – *(IT)* Hr. formand, mine damer og herrer! Skal vi tillade salg af kød fra klonede dyr? Man må spørge sig selv: Hvorfor skulle vi? Er der måske mangel på kød i Europa? Absolut ikke. Det er ikke et gyldigt argument.

Er der information til forbrugerne? Kan en forbruger klart forstå og vælge, hvilket kød der kommer fra et klonet dyr, og hvilket der ikke gør? Hvis der ikke er klarhed om næringsindholdet i de fødevarer, der allerede er på markedet, hvad er chancerne så for disse nye fødevarer?

Er de måske sikre set fra et videnskabeligt synspunkt? Det kan vi sige om 50 år. Det tog århundreder at finde ud af, at penicillin kan stamme fra mug. Hver gang der udbryder en epidemi, lige fra fugleinfluenza til kogalskab, er man nødt til at vente længe for at forstå årsagerne og finde løsninger på dem. Nu introducerer vi nye elementer, hvis sikkerhed ikke er videnskabeligt bevist.

Siger Europa måske ja til alt? Nej, fordi Europa ønsker ikke en angivelse af produkternes oprindelse, er det imod ...

(Formanden afbrød taleren)

John Dalli, *medlem af Kommissionen.* – *(EN)* Hr. formand! Jeg vil gerne bekræfte min støtte til følgende principper.

For det første udskiftning af den decentraliserede godkendelsesprocedure med en centraliseret procedure på EU-niveau. Sikkerhedsvurderingen vil blive udført af EFSA og godkendelsesbeslutningen truffet af Kommissionen.

For det andet indførelse af en procedure med centrale kriterier og retningslinjer for traditionelle fødevarer fra tredjelande, der vil gøre det muligt at underkaste sikre fødevarer tilpassede sikkerhedsvurdering og risikoforvaltningsprocedurer.

For det tredje bør vi for at støtte innovation og garantere fødevaresikkerhed i relevante tilfælde overveje at yde databeskyttelse til nyudviklede fødevarer.

For det fjerde behovet for en videnskabeligt baseret definition af nanomaterialer, der nemt kan tilpasses, for at afspejle udviklingen inden for videnskaben – en definition, der ikke bør udarbejdes af politikere, men i stedet være videnskabeligt funderet og udarbejdet af videnskabsfolk.

For det femte præcisering af, at alle fødevareprodukter indeholdende nanomaterialer kræver EU-borgerne fra sag til sag.

For det sjette forbrugernes ret til at kunne træffe et valg på et velinformeret grundlag gennem systematisk mærkning af alle fødevareprodukter, der indeholder nanomaterialer.

Med hensyn til kloning har jeg lyttet til Parlamentets synspunkter, og jeg vil kigge nærmere på, om forordningen om nye fødevarer er det rette instrument til at håndtere kloning af dyr, eftersom dette spørgsmål er mere vidtgående end denne forordnings dækningsområde.

Jeg kan forsikre fru Grossetête om, at den lovede rapport om kloning vil blive udarbejdet med en klar tankegang, og den vil vedrøre alle aspekter af fødevarer fremstillet af klonede dyr og deres afkom. Jeg ser frem til en forhandling med Europa-Parlamentet og Rådet om dette. Formålet med en sådan rapport vil også være at foreslå en afbalanceret løsning, der kan imødekomme ønskerne fra alle institutionerne i overensstemmelse med vores institutionelle og internationale forpligtelser.

–Kommissionens holdning

Ændringsforslag:

Accepteret/acceptable i princippet: 3 8 12 17 27 36 44 48 56 57 75 90 91 93 99 111 114 117 119

Delvis acceptable eller acceptable efter omarbejdning: 1 26 34 35 45 47 49 50 52 60 82 94 95 96 97 106 112

Ikke acceptable: 2 4 5 6 7 9 10 11 13 14 15 16 18 19 20 21 22 23 24 25 28 29 30 31 32 33 37 38 39 40 41 42 43 46 51 53 54 55 58 59 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 83 84 85 86 87 88 89 92 98 100 101 102 103 104 105 107 108 109 110 113 115 116 118.

Kartika Tamara Liotard, *ordfører. – (NL)* Hr. formand! Jeg vil gerne rette en varm tak til alle dem, der har deltaget i denne forhandling. Jeg mener, at det er en stor skam, at Rådet ikke er til stede, eftersom jeg mener, at Parlamentet igen har taget meget klar stilling til kloning og mener, at dette ikke hører hjemme i forordningen, og under alle omstændigheder bør være genstand for åbne og offentlige forhandlinger. Jeg kunne ikke selv tænke mig at spise kød fra klonede dyr, men jeg kan forestille mig, at andre ønsker en særskilt lovgivning. Under alle omstændigheder er det meget klart, at vi ønsker en separat lovgivning om dette, og at det ikke bør være en del af forordningen om nye fødevarer. Jeg håber, at dette budskab kommer meget klart igennem, eftersom vi i dag har talt om nanoteknologi og kloning.

Der er sagt meget om dette, men forordningen om nye fødevarer drejer sig om langt mere end det. Den drejer sig om alle de teknologier, som vi er tæt på at opdage, eller som videnskabsfolkene arbejder med i øjeblikket. Vi ønsker ikke at stå i vejen for innovation, men vi ønsker, at forbrugerne og producenterne ved, hvor de står, og vi ønsker at være sikre på, at maden på vores tallerkener er sikker. Derfor håber jeg, at denne diskussion om kloning ikke længere vil stå i vejen for lovgivningen om nye fødevarer, og ligeledes, at disse skænderier ikke afholder udviklingslande, der ønsker at markedsføre naturlige, traditionelle fødevarer i Europa, fra at sælge enkle, naturlige produkter til EU. Jeg håber, at Parlamentet vil gentage det signal, det har udsendt ved dagens forhandling, lige så klart i morgen, og så tror jeg nok, at det skal ende godt.

Formanden. – Forhandlingen er afsluttet.

Afstemningen finder sted i morgen onsdag den 7. juli kl. 12.00.

Skriftlige erklæringer (artikel 149)

Tiziano Motti (PPE), *skriftlig. – (IT)* Betænkningen om markedsføring af nye fødevarer, som vi har vedtaget i dag, er en yderligere bekræftelse af Parlamentets lydhørhed over for kravene om information og fødevaresikkerhed, der kommer fra europæerne, i stedet for dem, der kommer fra dyreforsøgs- og fødevarelobbyen, som ofte er motiveret af økonomiske overvejelser. Vi afviser principielt genetisk modificering af mennesker, dyr og planter, indtil det er påvist på alle niveauer, at det absolut ikke har nogen konsekvenser for borgernes sundhed. Dyr skal desuden ikke lide for menneskers sundhed. Spørgsmålet er, hvilke yderligere fordele der kan være ved at give forbrugerne adgang til kød, der stammer fra et dyr, som er blevet slået inden slagtning, og som er blevet "gendannet" til en saftig bøf gennem indsprøjtning af modificerede nanomaterialer eller proteiner. For bare få måneder siden, da vi stemte om thrombin, også kendt som kødklister, udtrykte jeg bekymring over initiativer, der har klare fordele for erhvervslivet uden samtidig at garantere en fuldstændig beskyttelse af forbrugerne. Derfor stemte jeg for ændringsforslag 14, hvor det hedder, at Kommissionen skal fremsætte et specifikt lovgivningsforslag om markedsføring af nye fødevarer, der stammer fra klonede dyr. Som en god italiener fra Emilia-Romagna kan jeg kun nyde "pies", hvis de er "alla bolognese", fordi jeg så kan være sikker på, at den gamle opskrift er autentisk. Jeg afviser på den anden side de genmodificerede af slagsen, der serveres for forbrugerne uden nærmere oplysninger om den sande karakter af de fødevarer, de sidder med på deres tallerken.

Joanna Katarzyna Skrzydlewska (PPE), *skriftlig. – (PL)* Dagens forhandling om nye fødevarer er meget vigtig af hensyn til beskyttelsen forbrugernes sundhed over hele EU. For det er utrolig vigtigt, at både Parlamentet og Kommissionen skaber mekanismer, hvis grundlæggende formål er at forhindre de negative følger ved markedsføring af nye produkter, hvor vi i dag ikke har fuld indsigt i, hvilke virkninger indtaget af disse produkter kan have på kroppen. Alle borgere i EU har ret til den nødvendige beskyttelse og sikkerhed på dette område. De skal have fuld tillid til, at de fødevarer, der er på markedet, ikke indeholder ingredienser, der er nye, uidentificerede og måske skadelige for sundheden. Derfor kan vi ikke tillade salg af fødevarer, der er fremstillet med brug af teknologier, som ikke tidligere har været anvendt eller er blevet afprøvet. Ved introduktion af nye fødevarer på markedet frem for alt skal lægge vægt på beskyttelsen af forbrugernes sundhed. Kun hvis dette er garanteret, kan der gives tilladelse til markedsføring af de nye produkter i EU.

16. Industriemissioner (integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening) (omarbejdning) (forhandling)

Formanden. – Næste punkt på dagsordenen er indstilling ved andenbehandling for Udvalget for Miljø, Folkesundhed og Fødevaresikkerhed om Rådets førstebehandlingsholdning med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om industrielle emissioner (integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening) (omarbejdning) (ordfører: Holger Krahmer) (11962/3/2009 – C7-0034/2010 – 2007/0286(COD)) (A7-0145/2010).

Holger Krahmer, *ordfører. – (DE)* Hr. formand! Denne forhandling kommer på et dårligt tidspunkt. Jeg ville gerne have set det hollandske hold vinde, selv om det er sidste gang ved dette VM. Det er måske et dårligt tegn, fordi vi ikke længere har mulighed for at følge kampen, så måske vinder de ikke alligevel.

Hr. kommissær, i dag – eller nærmere bestemt i morgen – afslutter vi en lovgivningspakke, som vi har drøftet i mere end to år. Det skyldes ikke bare stridspunkterne, men også valget til Europa-Parlamentet, der har fundet sted i mellemtiden, og ligeledes den nye EU-traktats ikrafttræden, som har betydet, at vi har måttet justere et par ting.

Jeg mener imidlertid, at hvis vi kan udlede noget af dagens forhandling, er det, at vi stemmer om et kompromis, der på enhver måde fortjener at blive vedtaget, selv om vi måske gør det med sammenbidte tænder.

Jeg vil gerne understege to aspekter. Det første er miljøkravene til industrianlæg. Det, der er tale om her, er en bedre anvendelse af de bedste tilgængelige teknikker i Europa. Jeg mener, at vi har fundet et afsnit med undtagelser i det kompromis, der ligger foran os, som giver Kommissionen – hr. Potočnik, her henvender jeg mig direkte til Dem – redskaberne til i løbet af de næste par år at sikre, og det bedre og mere konsekvent end hidtil, at de omtrent 52 000 industrianlæg i Europa, der er omfattet af dette, endelig vil gøre mere brug af de bedste tilgængelige teknikker, end de gør i øjeblikket.

Jeg har hørt mange argumenter under forhandlingen. Jeg vil gerne tage et af disse op og afvise det, for jeg forstår det overhovedet ikke. Jeg har ofte fået at vide, at det er for dyrt at bruge de bedste tilgængelige teknikker, og at vi derved bringer det europæiske erhvervslivs konkurrenceevne i fare, især her under krisen. Jeg bryder mig ikke om at minde om min fortid, men jeg kommer fra det tidligere DDR, Østtyskland. DDR's økonomiske og miljømæssige kollaps skyldtes, at vi i årtier havde forsømt at investere i tidssvarende teknologi.

Jeg tror, at alle industrier og alle industrivirksomheder for at overleve er nødt til at investere i moderne teknologi, for ellers bliver de mindre konkurrencedygtige, og det betyder naturligvis også nedbringelse af emissioner af forurenende stoffer. I dag har vi mulighed for at vedtage lovgivning, der vil forbedre denne situation, som er vores udgangspunkt.

Anden del af direktivet – og her har vi nogle af de sammenbidte tænder, jeg var inde på – drejer sig om store fyringsanlæg. Vi taler endnu en gang, som vi gjorde tidligere med det sidste direktiv, om at forlænge undtagelser frem til 2020 og i nogle tilfælde frem til 2023 for store fyringsanlæg, som ikke opfylder miljøkravene og navnlig grænserne for luftforurening.

Her opfordrer jeg Rådet, men måske også alle her, til meget nøje at overveje, hvor fornuftigt det reelt er, at vi regelmæssigt indfører ambitiøse miljømål, og vi drøfter dem og hilser dem velkommen her, men hver gang vi skal til at gennemføre dem og omsætte dem til konkret lovgivning, starter der en tragedie i Europa. Så bliver det pludselig klart for medlemsstaterne, hvor meget det koster, hvilke regninger vi skal betale, og som regel sker der det, at de, der har gjort det på forhånd, bliver straffet.

En række medlemsstater opfylder allerede nu kravene, og de vil i sidste ende blive ladt udenfor. Jeg vil gentage, at uanset om vi taler om industrianlæg eller store fyringsanlæg, hvilket i bund og grund vil sige kulfyrede kraftværker, taler vi ikke om science fiction. Vi taler ikke om ting, der ikke er tilgængelige, men tværtimod om moderne teknologi. De bedste tilgængelige teknikker – det, der findes på markedet i lyset af konkurrenceevnen og omkostningsfaktorerne – kan indbygges i disse anlæg, og i dag afslutter vi på denne baggrund en lovgivningspakke, som efter min mening er bedre end den nugældende, og derfor vil jeg opfordre os alle til at stemme for. Jeg vil også gerne takke mine kolleger, som ganske vist ikke altid lægger fingrene imellem, men alligevel har samarbejdet med mig om dette gennem de seneste to år og takke dem for deres støtte, deres benarbejde og frem for alt for, at næsten alle de store grupper stiller sig bag dette kompromis.

Janez Potočnik, *medlem af Kommissionen.* – *(EN)* Hr. formand! Jeg er selv sportsfan, så jeg er enig med Dem, men Holland fører komfortabelt med 3-1, og jeg mener, at de forslag, vi diskuterer i dag, er værd at være her for.

Vi står lige foran en aftale om industrielle emissioner, der vil bringe EU's foranstaltninger til nedbringelse af forureningen fra de største industrielle kilder i overensstemmelse med ambitiøse miljømål. Samtidig vil den give mulighed for miljøfornyelse og styrke bæredygtige produktions metoder inden for vigtige sektorer i vores økonomi.

Vi ville ikke være nået hertil uden Europa-Parlamentets store arbejde med denne vigtige sag. Jeg vil gerne takke og lykønske ordføreren, hr. Krahmer, og Udvalget for Miljø, Folkesundhed og Fødevaresikkerhed for det fremragende arbejde, de har udført med forslaget til et direktiv om industrielle emissioner.

Dette direktiv udgør et betydeligt fremskridt i bekæmpelsen af industriel forurening i EU. Vi står i dag i en situation, hvor den industrielle forurening tegner sig for over 80 % af emissionerne af svovldioxid, over 40 % af støvet og over 30 % af kvælstofoxider. Vi befinder os også i en situation, hvor gennemførelsen på lokalt niveau med forskellige anvendelser af de bedste tilgængelige teknikker sker på forskellig vis.

Derfor er det meget tydeligt, at status quo ikke er nok, ikke bare med hensyn til beskyttelsen af miljøet, men også til konkurrenceforvridning.

Styrkelsen af to af lovgivningens kerneaspekter – anvendelse af de bedste tilgængelige teknikker som en regel og reviderede emissions grænseværdier for vigtige sektorer – er en absolut nødvendighed, og jeg er glad for at se, at Parlamentet deler dette synspunkt.

En indsats på dette område vil sikre, at industrielle anlæg over hele EU opfylder høje miljøstandarder og beskytter vores borgeres sundhed og velvære. Det vil også give os mulighed for at stimulere miljøinnovation.

Europa-Parlamentets arbejde har som sagt været centralt for opnåelsen af en aftale, der opretholder miljøintegriteten i Kommissionens forslag, og som ved flere lejligheder i den institutionelle proces forekom

uopnåelige. Ved at beslutte at stemme for dette direktiv kan Parlamentet demonstrere sit virkelige engagement i at nedbringe industriens forurening.

Kommissionen kan acceptere kompromispakken – og det er et kompromis – for at nå frem til en aftale om dette direktiv ved andenbehandlingen, og jeg vil anbefale Parlamentet at indtage den samme holdning.

Elisabetta Gardini, *for PPE-Gruppen. – (IT)* Hr. formand, mine damer og herrer! Først og fremmest vil jeg gerne komplimentere vores ordfører, hr. Krahmer, for vi ved alle, at vi har opnået et resultat, selv om det til tider forekom håbløst. Jeg vil gerne påpege, at dette direktiv, denne sag, var i alvorlig risiko for at gå til forligsproceduren.

Derfor er det, som kommissæren sagde, også klart for alle, at der er tale om et stykke arbejde, som har været kompliceret, og som har krævet en hel del tid. Man behøver blot tænke på, at dette er et direktiv fra 1996, og at det seneste arbejde udgør den femte og vigtigste ændring af direktivet om industrielle emissioner.

Disse få oplysninger viser os efter min mening alle manglerne og fejlene i denne lovgivning. Direktivet har vist sig at være vanskeligt at gennemføre – jeg vil bemærke, at der er indledt overtrædelsesprocedurer mod ni medlemsstater – og har et anvendelsesområde, der er så bredt, at det til tider rent faktisk er uhensigtsmæssigt. Så alt dette har betydet hårdt arbejde og krævet ofre fra alle de involverede institutioner, alle politiske grupper og alle de nationale delegationer, og det har ofte stillet os over for virkelig vanskelig valg.

Men i aften kan jeg med overbevisning i stemmen sige, at vi efter min mening har nået det bedst mulige resultat med henblik på at beskytte konkurrenceevnen, miljøet og den europæiske industri- og beskæftigelsespolitik. På den ene side har vi et direktiv, der pålægger alle medlemsstater fælles forpligtelser, og på den anden et direktiv, som også indeholder den nødvendige fleksibilitet.

Så jeg håber virkelig, at resultaterne af denne omarbejdning vil medføre en øjeblikkelig reduktion af de administrative byrder og på mellemlang sigt styrke den europæiske industri og forbedre dens miljøresultater.

Marita Ulvskog, *for S&D-Gruppen. – (SV)* Hr. formand! Jeg vil gerne starte med at takke hr. Krahmer for at have presset på for at opnå en ambitiøs lovgivning. Jeg vil også gerne takke alle, der har givet den deres støtte og fremsat forslag, fordi det arbejde, der er udført med dette direktiv, er vigtigt. Direktivet dækker mere end 50 000 industrianlæg, med andre ord anlæg, der beskæftiger en masse mennesker, og som samtidig tegner sig for en stor del af luftforureningen og derfor indvirker på miljø og folkesundheden. Det forslag, vi skal stemme om i morgen, er langt fra perfekt, men det udgør ikke desto mindre et afgørende skridt i den rigtige retning sammenlignet med den nuværende lovgivning. Derfor er det værd at stemme for.

Det største problem er, at vi forlænger tidsfristen for undtagelser for store fyringsanlæg, selv om de tegner sig for 90 % af industrielle emissioner af svovldioxid og kvælstofdioxid. På dette område kan vi ganske enkelt ikke tale fornuft med de konservative partier i Rådet og Europa-Parlamentet, og det finder jeg uheldigt. Men det positive aspekt af forslaget, som vi skal stemme om i morgen, er, at der fremover kommer strengere og mere præcise betingelser for indrømmelse af undtagelser. Hovedprioriteringen for Gruppen for Det Progressive Forbund af Socialdemokrater i Europa-Parlamentet var netop dette, nemlig at skabe orden og en stærkere ordlyd, der betyder, at der i praksis kan indføres færre undtagelser end i dag. Det glæder mig, at det lykkedes os at opnå dette.

Samtidig vil de bedste tilgængelige teknikker og referencedokumenter spille en mere central rolle, og industrien vil få større fleksibilitet til at foretage de nødvendige investeringer. Samlet set betyder dette, at vi kan skabe forudsætningerne for at gå i retning af en reduktion i industrielle emissioner og alle de positive følger, dette vil få for sundhed og miljø. Samtidig vil vi også tage skridt i retning af en mere retfærdig konkurrence, idet ændringsforslaget vil føre til en bedre dynamik i gennemførelsen af emissionsgrænserne. Sidst, men ikke mindst vil der blive skabt flere og mere sikre job, når vores del af verden skal imødegå konkurrencen fra lande, hvor der er i øjeblikket foretages store investeringer i netop denne type overgang. Hr. Krahmer, vi må ikke ende i en situation som Østtyskland, hvor vi halter bagud.

Chris Davies, *for ALDE-Gruppen. – (EN)* Hr. formand! Holger Krahmer og jeg er ikke altid enige om miljølovgivningen og graden af dens håndhævelse, men vedrørende denne foranstaltning mener jeg, at vi ligger meget tæt på hinanden, selv om mange af hans argumenter over for kollegerne har været nationalistiske.

Han har kunnet argumentere med, at Tyskland har anvendt denne lovgivning effektivt eller mere effektivt end andre medlemsstater, herunder min egen. Dette stiller Tyskland ringere i konkurrencen end andre lande. Dette er et argument, som gælder mange aspekter af miljølovgivningen. Der skal være ensartede spilleregler. Den lovgivningen, vi har indført, skal anvendes ensartet og effektivt over hele EU, hvis vi skal beskytte miljøet,

og hvis vi skal sikre os, at visse lande ikke opnår en konkurrencefordel ved ikke at investere i de forbedringer, der er nødvendige for at muliggøre dette.

Nu har vi omarbejdet denne lovgivning. Vi har måske ikke lempet den, men vi har løst problemet med, at den første foranstaltning ikke blev anvendt af medlemsstaterne. Der er medlemsstater, som er sluppet billigt. Mit eget land, Det Forenede Kongerige, er sluppet billigt. Det har ikke gjort det samme som Tyskland.

Så jeg vil bede kommissæren svare præcist på – og få det ført til protokols – hvad i denne nye lovgivning, der vil sikre, at medlemsstaterne rent faktisk gør det, de skal.

Bas Eickhout, *for Verts/ALE-Gruppen. – (NL)* Hr. formand! Jeg skal fatte mig i korthed, da kampen mellem Holland og Uruguay stadig er i gang. Vi fører 3-1, så det ser ud til, at Holland kommer i finalen. Jeg skal fatte mig i korthed, for jeg vil gerne se det sidste af kampen.

Med hensyn til direktivet er det utrolig vigtigt for luftkvaliteten for alle Europas indbyggere. I lyset af dette er jeg virkelig skuffet over forhandlingsforløbet. Det glæder mig, at min kollega, hr. Davies, har nævnt sin egen medlemsstat og sin egen regering som en af de regeringer, der konstant har stillet sig i vejen for enhver stramning af denne lovgivning. Det har f.eks. betydet, at Nederlandene i øjeblikket er udsat for mere luftforurening fra tre beskidte kulfyrede kraftværker i Det Forenede Kongerige end fra de 11 kraftværker i Nederlandene. Dette er et klart tegn på, at der ikke hersker ensartede spilleregler med hensyn til luftkvalitet og vores tilgang til branchen. Nederlandene og ligeledes Tyskland, min kollega, hr. Krahmers hjemland, har gennemført dette på udmærket vis og meget stringent, mens andre lande som Italien og Det Forenede Kongerige i årevis har undladt at gøre det. Det er krystalklart, at denne lovgivning skal strammes op, og det smerter mig at se, at især Italien og Det Forenede Kongerige igen og igen stiller sig i vejen for forbedringer i Rådet.

Men når alt kommer til alt, er jeg varm tilhænger af denne stramning. Selv om de har 12 år mere, også kraftværkerne i Det Forenede Kongerige og Italien og også andre steder i Europa, inden de skal overholde de høje standarder og dermed sikre sundheden for vores borgere i alle EU's medlemsstater. Det er jo i sidste ende det, det hele drejer sig om.

Derfor vil Gruppen De Grønne/Den Europæiske Fri Alliance stemme for denne lovgivning, men med tungt hjerte, for det har været et langt sejt træk. Vi hører ofte alle medlemmer af Europa-Parlamentet tale om behovet for ensartede spilleregler, men mange medlemsstater sakker agterud med hensyn til at gennemføre dette for den rene lufts skyld. Manglerne er der fortsat, men i sidste instans varer det ikke længe, før alle medlemsstaterne skal overholde bestemmelserne. Vi får ensartede spilleregler, og vi får ren luft. Det er værd at stemme for, selv om processen har været skuffende, idet en række medlemsstater har svigtet os. I sidste ende gør vi imidlertid fremskridt. Jeg tror, at kampen nu er slut, og at Holland er i finalen.

Martin Callanan, *for ECR-Gruppen. – (EN)* Hr. formand! Jeg håber, at hr. Eickhouts skuffelse over den lovgivning, vi diskuterer i aften, kan dulmes af den hollandske sejr. De har måske anvendt de bedste tilgængelige fodboldteknikker i aftenens kamp. Desværre kan England ikke være med, men vi kan jo ikke få det hele.

Med hensyn til temaet for forhandlingen vil jeg først gerne rose det arbejde, Holger Krahmer har udført. Det var en meget lang og kompliceret retsakt, og han har virkelig arbejdet på at inddrage alle de politiske grupper og alle de forskellige holdninger i denne forhandling. Vi er endelig nået frem til et acceptabelt kompromis. Ingen har fået det, de ønskede – måske er det kendetegnet for god europæisk lovgivning, men det er noget værre roderi – og ingen er glade. Især medlemsstaterne er ikke glade. Nogle af Parlamentets medlemmer er bestemt meget lidt glade.

Jeg håber, at hr. Eickhouts utilfredshed vil blive dulmet senere, men det er ikke desto mindre et godt resultat overordnet set. Kompromisset er efter min mening en god balancegang mellem miljøbeskyttelse på den ene side og på den anden hensyntagen til nogle af de helt legitime bekymringer hos nogle af medlemsstaterne om, at det tvinger en masse kulværker til at lukke før tid, hvilket vil være skidt for miljøet – hvordan skal strømmen erstattes? Vi har vores lovgivning om langsigtede emissioner og direktiver, der skal overholdes, hvilket vil blive bragt i fare, hvis vi tvinger for mange værker til at lukke for tidligt, og i sidste instans skal alle de forbedringer, vi ønsker gennemført, betales af nogen. I sidste ende er det altid forbrugerne. Vi har recession rundt omkring i Europa, og vi skal sørge for at skabe den rette balance mellem miljøbeskyttelse og dyre forbedringer.

João Ferreira, *for GUE/NGL-Gruppen. – (PT)* Hr. formand, hr. kommissær, hr. Krahmer, mine damer og herrer! Det nye direktiv vil skabe en ny og mere krævende og ajourført lovgivningsramme for industrielle emissioner, hvilket vi betragter som et vigtigt fremskridt for et bedre forsvar for miljøet og folkesundheden, navnlig for de mennesker, der bor eller arbejder i nærheden af industrielle komplekser eller i områder, der påvirkes af dem.

Ved at indføre grænseværdier for emissioner af en udvidet gruppe af forurenende stoffer og ved at fastslå behovet for at tilpasse højemissionsindustrier til disse grænseværdier ved hjælp af de forbedrede teknologier, der er til rådighed, fastslår vi et vigtigt princip, nemlig vi at for at beskytte miljøet og folkesundheden i produktionsprocesserne skal anvende den bedste teknologi, som den videnskabelige og teknologiske udvikling har givet os, navnlig inden for de brancher, der har den største miljøpåvirkning.

Dette er også en fremgangsmåde, som vi støtter i forbindelse med kuldioxid og andre drivhusgasemissioner. Som et alternativ til brugen af markedsinstrumenter såsom kulstofhandel, som EU har støttet, foreslår vi en lovgivningsmetode, der er miljøeffektiv og socialt retfærdig i modsætning til den kommercielle fremgangsmåde.

Derfor glæder vi os over, at man ved denne andenbehandling afviser at anvende emissionshandelsordningen på kvælstofdioxid og svovldioxid, som nogle har foreslået, og vi har bemærket os ændringsforslaget, der præciserer muligheden for at fastsætte grænseværdier og dermed en lovgivningsbaseret og ikke en markedsbaseret metode for kuldioxid og andre drivhusgasser, der er omfattet af det europæiske system for handel med emissionslicenser.

Men selv om man fortsætter den overordnede indsats for at reducere emissionerne, må vi ikke glemme de forskelle, der findes mellem medlemsstaterne og de enkeltes særtræk, såsom de respektive produktionssystemer og produktionsforhold samt evnen til at gennemføre de nødvendige tilpasninger inden for teknologi og produktionsprocesser.

Dette engagement sikrer, at vi vil overholde denne varierede virkelighed. De planlagte hensigtsmæssige og begrundede ændringer vil sammen med de nationale overgangsplaner sikre den nødvendige fleksibilitet til indførelsen af de forbedrede teknologier, der er til rådighed, uden at kompromittere de oprindelige mål om beskyttelse af miljø og folkesundhed.

Vi sætter også pris på muligheden for, at medlemsstaterne kan opretholde eller indføre strengere foranstaltninger end dem, der findes i det nuværende direktiv, navnlig med hensyn til ovennævnte drivhusgasemissioner.

For at sikre en bæredygtig produktion i de forskellige medlemsstater og regioner skal disse nye lovgivningsrammer suppleres med EU-foranstaltninger til modernisering af produktionssystemerne, navnlig i de mere sårbare økonomier.

Endelig er det også vigtig at støtte investeringer i offentlig forskning og udvikling for at sikre, at de bedst tilgængelige teknologier udvikles og løbende forbedres.

Oreste Rossi, *for EFD-Gruppen. – (IT)* Hr. formand, mine damer og herrer! Den foranstaltning, vi undersøger i dag, er en af de vigtigste i hele valgperioden og vil helt sikkert få betydelige økonomiske følger.

Vi startede med en tekst, der blev vedtaget i udvalget, hvor Lega Nord-delegationen stemte imod, eftersom det oprindelige forslag ville have betydet lukning af mange industrianlæg og omstrukturering af andre. Efter blokeringen i Rådet og en række triloger mellem Udvalget for Miljø, Folkesundhed og Fødevaresikkerhed, Rådet og Kommissionen blev den revideret og ændret, efter vores mening til det bedre.

I dag skal vi stemme om en tekst, der styrker virksomhedernes hensyntagen til miljøet, men som samtidig ikke har overdrevne følger for den europæiske industrielle økonomi, navnlig i den krise, vi befinder os i lige nu. Respekt for miljøet betyder ikke lukning af europæiske industrianlæg, for disse anlæg vil blot flytte til tredjelande eller nye markeder, hvor miljøkontrollen er ikkeeksisterende.

Kina har for nylig erklæret, at man ikke har til hensigt at ændre på forholdet mellem sine energikilder – 80 % kul og 20 % olie – og har rent faktisk erklæret, at man ønsker at fordoble sit energiforbrug inden 2020. Lukning eller flytning af virksomheder fra Europa til andre lande gavner ikke det globale miljø, men betyder kun tab af arbejdspladser og forværring af den økonomiske krise.

Theodoros Skylakakis (PPE). – *(EL)* Hr. formand! Kompromisset med Rådet, som vi skal stemme om i morgen, er den endelige udformning af rammerne for industrielle emissioner i Europa for de kommende årtier. Det er en lovgivningsmæssig succes, for i en tid med alvorlige økonomisk problemer og store miljøudfordringer fører den til en logisk, realistisk og afbalanceret løsning.

Dette gælder især de nationale overgangplaner for store kraftværker. I mit land, Grækenland, har de oprindelige bestemmelser imidlertid krævet øjeblikkelige justeringer, som bringer tusindvis af arbejdspladser og landets energisikkerhed i fare, eller som ville have krævet montering af nye filtre til hundreder af millioner euro på gamle værker, der skal lukkes om tre til fire år. Vi ville med andre ord enten have spildt en masse penge eller måttet betale en kolossal pris, både rent økonomisk og målt i arbejdspladser.

Desværre er elmarkedet endnu ikke et fælles marked. Det vil tage tid at nå dette mål. Så hvis vi søger at indføre skrappe foranstaltninger for bare ét aspekt af markedet, vil det medføre betydelige udgifter for de lande, der ligger i udkanten af EU, fordi de endnu ikke er koblet sammen med resten af det indre marked.

Med kompromisset mellem de nationale planer har vi – om end forsinket – opnået kolossale miljøfordele, der vil kunne mærkes på forskellige tidspunkter afhængigt af forholdene og situationen i de enkelte medlemsstater, og uden at de koster arbejdspladser. Det er en klog løsning, og de af os, der varmt har støttet den, har al mulig grund til at være tilfredse.

Jo Leinen (S&D). – *(DE)* Hr. formand! Kommissær Potočnik har takket Parlamentet udtrykkelig for, at vi har stået fast på denne lovgivningspakke, og at vi har bidraget til det store fremskridt, der nu vil ske med hensyn til forebyggelse af luftforurening. Takken for dette skal naturligvis gå til vores ordfører, hr. Krahmer, for hans fremragende arbejde, men også til alle skyggeordførerne og de øvrige, der har arbejdet sammen med os om målet om at gøre Europas luft renere.

Det Europæiske Miljøagentur har udarbejdet en rapport, der viser, at situationen med hensyn til luftforurening, kvælstofoxider og støv stadig er dårlig i nogle områder. Det sagde De selv, hr. kommissær. Nu håber vi, at De med disse nye ændringer også får et værktøj til at foretage kontroller. Vi håber, at De også vil stå fast, når de skal til at gennemføre det, og ikke acceptere større undtagelser eller tidsspilde. Det foregående direktiv stammer trods alt fra 1996 – det er 14 år siden!

Jeg kan forstå de nye medlemsstater som f.eks. Polen, men jeg kan slet ikke forstå de gamle medlemsstater – at man har gjort så lidt i alle disse år, og heller ikke de argumenter, vi hører igen og igen om arbejdspladser og omkostninger. Naturligvis ender disse ting altid skidt. Hvis vi venter for længe, kommer det hele på en gang. Hvis vi gør vores arbejde til tiden, kan vi også gennemføre fornyelser og stadig beskytte arbejdspladserne.

Så vi står med en stor succes, selv om den til en vis grad ødelægges af de store fyringsanlæg. De små fisk bliver anholdt, mens de store får lov at gå fri. Det sker så ofte i tilværelsen og desværre også med industrianlæggene.

Evžen Tošenovský (ECR). - *(CS)* Hr. formand! Det er helt klart meget vigtigt at presse på for at få reduceret industriens emission af farlige stoffer. Denne proces er meget vigtig. På den anden side bør vi ikke følge en udelukkende bureaukratisk linje, for der kan ske det, at vi opnår det stik modsatte som følge af påvirkningen fra økonomien og presset for forskellige løsninger. Virksomhederne bliver taberne, og udgifterne til at løse de deraf følgende problemer bliver langt større, end hvis vi virkelig forsøgte at finde den bedste løsning.

Jeg er heller ikke overbevist om, at det er muligt at presse virksomhederne til kun at udsøge sig og benytte de bedste teknologier, men jeg ser det som en vigtig mekanisme til at finde den bedste løsning og til virkelig at nedbringe emissionerne. Her taler jeg som en mand, der i 16 år har været borgmester og guvernør i en meget kompleks industriel region, hvor det ofte var nødvendigt at forhandle sig frem til meget vanskelige valg.

Sirpa Pietikäinen (PPE). – *(FI)* Hr. formand! Dette direktiv om industrielle emissioner vil rent faktisk betyde strengere emissionsgrænser for støv, kvælstofoxider og svovldioxid. Det er det mindste, vi kan gøre for at fremme folkesundheden og miljøet. Selv efter dette direktiv vil situationen ikke være rigtig god nogen steder i Europa.

Jeg er især ked af både antallet og omfanget af undtagelser under dette kompromis. Det er helt meningsløst at forestille sig, at vi derved gør vores industri eller vores konkurrenceevne en tjeneste. Tværtimod burde vi for at gennemføre EU 2020-strategien f.eks. investere i grøn vækst, ressourceeffektivitet og ren konkurrenceevne. Noget andet, der generer mig ved dette forslag, er, at der ikke gøres fremskridt med hensyn

til emissioner til jorden og kompetence. Jeg håber virkelig, at Kommissionen i lyset af den vanskelige situation vil kunne gennemføre hurtige og effektive foranstaltninger under jordbundsdirektivet.

Naturligvis er det et godt kompromis. Jeg glæder mig især over, at man har medtaget principper om de bedste tilgængelige teknikker, selv om de europæiske sikkerhedsnetværk, minimumskravene, kun befinder sig i fasen med behovsanalyse, navnlig med hensyn til undtagelser. Jeg mener, at det er særlig vigtigt, at man har nævnt, at direktivet naturligvis ikke skal forhindre medlemsstaterne i at gennemføre strengere og bedre lovgivning, og dette gælder også drivhusgasser. Jeg håber, at Kommissionen, når direktivet skal ændres, også gør emissioner af kuldioxid til en del af et integreret miljøovervågningssystem, fordi dette er den rigtige og effektive måde at gøre tingene på.

Pavel Poc (S&D). – *(CS)* Hr. formand! Først vil jeg gerne udtrykke min store beundring for ordføreren, hr. Krahmer, og for et fantastisk stykke arbejde, ikke bare rent fagligt, men også forhandlingsteknisk, for at opnå et sådant kompromis og et så afbalanceret resultat vedrørende kompliceret og følsom lovgivning af denne karakter, for det kræver en næsten overmenneskelig indsats. I det nye direktiv forener man endelig de procedurer, der anvendes i EU, bidrager til en reduktion af den administrative byrde og afslutter uenighed om gennemførelsen af forordningerne i medlemsstaterne. Jeg bemærker naturligvis en vis utilfredshed med resultatet af trilogen i mit land mellem borgergrupper og regionerne, men samtidig er jeg klar over, at vi, selv om det ikke lykkedes Europa-Parlamentet at få gennemført alle sine krav og bemærkninger, nåede frem til et godt kompromis, der vil føre til reelle reduktioner af emissioner og miljøforbedringer, ikke kun i Europa.

De nationale overgangsplaner vil sammen med muligheden for undtagelser for store fyringsanlæg medføre en vis opbremsning af moderniseringsprocessen, men vil samtidig give de nationale økonomier, der er afhængige af kul for at producere strøm, mulighed for innovation inden for en realistisk tidsramme. Kravet om oprettelse af et europæisk redningsnetværk blev udvandet, men naturligvis skal Kommissionen overveje minimumsniveauerne for emissioner med regelmæssige mellemrum og derved skabe et fast grundlag for en europæisk emissionsstandard. Man har presse strenge regler igennem for tilladelser til udsættelse af indførelsen af de bedste tilgængelige teknikker, idet de relevante organer har fået en betydelig grad af fleksibilitet. Efter afstemningen i morgen skal de derfor til at tage ansvar, og især Kommissionen skal tage ansvar og håndtere presset, eftersom kompromisversionen af direktivet er et grundlag, og en virkelig succes vil afhænge af gennemførelsesprocessen i medlemsstaterne.

Bogusław Sonik (PPE). – *(PL)* Hr. formand! Strammere principper for industrielle gasemissioner og overholdelse af krav til miljøbeskyttelse er hovedmålsætningerne bag ændringerne af lovgivningen om industrielle anlæg i EU. Udkastet til direktiv om industrielle emissioner, der kombinerer og ændrer otte eksisterende direktiver, er vigtigt for at forbedre miljøets tilstand og luftkvaliteten i EU. Det indfører en stramning af standarderne for emissioner fra store fyringskilder, og forordningerne dækker et betydeligt større antal fyringsanlæg.

Energisektoren i de enkelte lande har sin egen særlige karakter og energisikkerhedspolitik, i det mindst indtil vi indfører en fælles, ensartet energipolitik. Omkring 95 % af den polske energisektor er baseret på kul. Indførelsen af de oprindelige krav i det nye direktiv vil indebære en alvorlig trussel mod Polens energisikkerhed, og det samme gælder andre lande i vores del af Europa, der befinder sig i en tilsvarende situation, fordi deres energisektor har de samme kendetegn.

I lyset af dette er det en god løsning at give medlemsstaterne mulighed for at nå miljømålene gennem indførelse af nationale overgangsplaner og derved give mulighed for midlertidigt at anvende højere emissionsgrænser. En anden central faktor bliver muligheden for at udstede tilladelser med undtagelser, hvorved det bliver muligt at tage hensyn til de lokale forhold og specifikke geografiske og økonomiske forhold ved udstedelsen af tilladelser. Imidlertid skal ændringer af miljølovgivningen altid gå i retning af at indføre mål, der kan nås af alle medlemsstater.

Med kompromisteksten genindføres mange af Rådets oprindelige planer, som tog højde for, at mange medlemsstater på grund af deres afhængighed af kul eller geografiske forhold er ude af stand til at overholde meget høje miljøstandarder. Denne fremgangsmåde for nedbringelse af emissioner og indførelse af høje standarder er efter min mening den rette, fordi den er både rationel og anvendelig i praksis.

Adam Gierek (S&D). – *(PL)* Hr. formand! Udvalget for Miljø, Folkesundhed og Fødevaresikkerhed har forkastet rationelle tilpasningsmekanismer. Hvis Krahmer-betænkningen vedtages, vil det sætte virksomhederne i en vanskelig situation.

I Polen skal anlæg med en effekt på over 500 MW i henhold til tiltrædelsesbestemmelserne have installeret våd svovlfjernelse inden 2018. Hvis dette restriktive direktiv træder i kraft i 2016, skal mere end 1 200 kedler skulle moderniseres i Polen på seks år. Det er problematisk, både økonomisk og teknisk. Dette skal kun gælde ved nye investeringer. Hvis dette kontroversielle kompromis vedtages, vil det betyde, at polske kraftværker f.eks. skal lukke ned for 50 % af deres kapacitet i 2020.

Forslaget til indstilling ved andenbehandling bør forkastes, fordi det ikke tager højde for de lokale økonomiske og tekniske realiteter. Det er baseret på dogmatiske principper. Det fører til en ikkebæredygtig udvikling og uretfærdig konkurrence i EU.

Catherine Soullie (PPE). – *(FR)* Hr. formand! Den endelige aftale om omarbejdningen af direktiverne om industrielle emissioner er mere end acceptabel, og jeg glæder mig over det arbejde, der er udført med henblik på at nå frem til et kompromis.

Denne endelige pakke indeholder de centrale punkter i den holdning, som jeg forsvarede sammen med flere af mine kolleger i Miljøudvalget, og som havde til formål at gøre denne tekst til et ambitiøst, men alligevel realistisk stykke lovgivning.

For det første opretholdes graden af fleksibilitet for virksomhederne og for de myndigheder, der er ansvarlige for godkendelsen af undtagelser. Derefter må jeg bifalde den nye version af ESN, der var så kontroversielt, og som forekommer langt mere opnåeligt nu, hvor det er begrænset til bestemte sektorer. Det er også vigtigt at påpege, at takket være den nye aftale har man etableret en stærkere forbindelse med direktivet om emissionshandelssystemet (ETS), og det temmelig irrelevante forslag om at oprette et marked for SO_2- og NOx-kvoter er blevet fjernet en gang for alle fra teksten til det nye direktiv. Man skal dog fortsat huske på et par forbehold, og de drejer sig mere specifikt om bestemmelser om jordbundsforhold. Jordbundsdirektivet er endnu ikke vedtaget, og desværre vil dette vigtige område kun blive behandlet af de medlemsstater, der har deres egen lovgivning.

I morgen har Parlamentet pligt til at vedtage punkterne i aftalen, der blev indgået ved afslutningen af trilogerne. Der er gjort store anstrengelser af alle de involverede parter for at forhindre, at denne tekst sendes tilbage i forligsproceduren. Det er en tekst, der jo er af central betydning for både industrien og den europæiske miljøpolitik.

Silvia-Adriana Ţicău (S&D). – *(RO)* Hr. formand! Formålet med direktivet om industrielle emissioner er at nedbringe de forurenende emissioner fra 52 000 industrielle anlæg over hele EU inden for forskellige industrisektorer.

Anlæg, der hører under direktivets dækningsområde, skal have tilladelse. De udstedte tilladelser skal omfatte emissionsgrænseværdier, der skal overholdes, samt driftsbetingelser, som er specificeret på grundlag af de bedste tilgængelige teknikker. For at opnå disse tilladelser skal virksomheder inden for de relevante industrielle sektorer også fremlægge en investeringsplan, der garanterer, at deres industrianlæg vil blive moderniseret for at nedbringe de forurenende emissioner.

Jeg mener, at dette direktiv bør kædes sammen med EU's industripolitik. Direktivet bør skabe tilstrækkelig fleksibilitet til at give mulighed for en modernisering af den europæiske industri, således at vi kan opretholde industriproduktion og arbejdspladser i EU, mens vi samtidig nedbringer de forurenende emissioner.

Endelig opfordrer jeg Kommissionen til at høre Parlamentet og medlemsstaterne allerede i de tidlige faser af beslutningerne om indførelse af emissionsgrænseværdier baseret på de bedste tilgængelige teknikker og ikke først efter, at de er vedtaget af Kommissionen.

Bogdan Kazimierz Marcinkiewicz (PPE). – *(PL)* Hr. formand! Jeg vil gerne kommentere to ting. Det første er et hurtigt svar – kampen er slut, og Holland vandt 3-2.

Det andet spørgsmål drejer sig om medlemsstater med en kulbaseret industri og udkastet til direktiv. Polen deltager og vil fortsat deltage i gennemførelsen af den europæiske energistrategi, så vi glædede os over det kompromis, man nåede frem til ved trilogen, om udkastet til direktiv om industrielle emissioner. Polen har en brændselsstruktur, der er enestående i verden – over 90 % af landets elektricitet og varme fremstilles med lokale kul, hvilket giver vores land sikkerhed og en høj grad af energiuafhængighed.

Overgangsperioderne for store fyringsanlæg med hensyn til SO_2- og NO_x-emissioner er særligt vigtige for os. Uden disse undtagelser ville det være nødvendigt at foretage for tidlige og pludselige lukninger af mere end 30 fungerende kraftværker og mere end halvdelen af de kraftvarmeværker og fjernvarmeværker, der

leverer til befolkningen og industrien, uden at det var teknisk og økonomisk velfunderet. Overgangsperioderne giver mulighed for at fordele lukningen af anlæg over perioden 2016-2023 og for at erstatte anlæggene med moderne anlæg med det størst mulige potentiale for elproduktion.

Den investeringsprocessen, der er indledt i vores land, sigter også mod diversificering af brændselskilder i henhold til den nuværende energipolitik frem til 2030. Dette vil give mulighed for at nedbringe andelen af fast brændsel til produktion af elektricitet til under 60 %. Det skal også nævnes, at Polen ved gennemførelsen af kravene i klima- og energipakken skal gøre en kolossal indsats for at nå en 20 % andel af vedvarende energi inden 2020, en forbedring af energieffektiviteten og en teknologisk videreudvikling af energiproduktion med lave CO_2-emissioner.

Zuzana Roithová (PPE). - *(CS)* Hr. formand! Jeg tror fuldt og fast på, at det kompromis, som Rådet og Europa-Parlamentet har forhandlet sig frem til, er en fornuftig løsning på den ambitiøse revision af de integrerede foranstaltninger til forebyggelse og begrænsning af luftforurening, der stammer fra emissioner, i EU. Det er baseret på den politiske enighed, der blev opnået under det tjekkiske formandskab, om midlertidige undtagelser for eksisterende anlæg, der har brug for tid og penge for at gennemføre en omfattende modernisering, hvilket ikke er let, navnlig ikke i en tid med økonomisk krise. Som læge ville jeg naturligvis sætte pris på en mere dramatisk reduktion af emissionslofterne, men det er ikke realistisk i praksis. Det glæder mig, at man allerede har indgået en aftale med industrien i Den Tjekkiske Republik, og at der foreligger en national plan for en gradvis nedsættelse af emissionslofterne, således at de nye grænser bør kunne nås inden for 10 år. Det bekymrer mig, at vedtagelsen af andre forslag uden for rammerne af det vanskelige kompromis kan forsinke hele revisionen flere år frem. Jeg vil lykønske alle forhandlerne.

Jaroslav Paška (EFD). – *(SK)* Hr. formand! Først vil jeg gerne rose den indsats, som ordføreren, Holger Krahmer, har gjort for at sikre, at EU's miljøbeskyttelsesmål gennemføres så konsekvent som mulig.

På den anden side forstår jeg frygten hos de europæiske regeringer for, at en konsekvent overholdelse af de krav, Europa-Parlamentet har formuleret, i nogle tilfælde kan føre til komplikationer af den økonomiske situation i deres lande.

Imidlertid kan en midlertidig opbremsning i den økonomiske vækst under visse omstændigheder være en acceptabel pris at betale for en vigtig miljøforbedring for borgere i kraftigt forurenede regioner.

Vi skal derfor, fornuftigt, men også effektivt, fortsætte med at udøve et gradvist pres for at sikre moderniseringen af produktionsteknologier, der skal nedbringe de industrielle emissioner, og som kan føre til en konstruktiv dialog med industriens repræsentanter om indarbejdelsen af denne filosofi i deres udviklingsplaner.

Elisabeth Köstinger (PPE). – *(DE)* Hr. formand! Mindre bureaukrati, forenklinger, øget effektivitet – tre nøgleting, der er udtryk for den rette tilgang til ændring af det eksisterende direktiv om industrielle emissioner. Vi har brug for en kontrolleret reduktion af det overflødige bureaukrati, så vores aktiviteter bliver mere effektive. Vi har brug for konkrete og præcise retningslinjer, der fører til EU-dækkende minimumsstandarder. Vi har brug for den tilsvarende forbedring af effektiviteten for at kunne beskytte vores miljø mere effektivt. Imidlertid har vi også brug for en uafhængig og objektiv kontrolinstans, der kan sikre, at de nye retningslinjer overholdes.

I de senere år er CO_2-emissionerne faldet med 12 % gennem brug af nye teknologier og takket være bæredygtige økonomiske aktiviteter i landbrugssektoren. Landbruget spiller derfor nu en førerrolle inden for klima- og miljøbeskyttelse. Nu kan industrien følge efter. Med indførelsen af minimumsstandarder og den deraf følgende begrænsning af miljøskaderne vil industrien også skulle yde et konkret bidrag til beskyttelsen af vores miljø.

Marian-Jean Marinescu (PPE). – *(RO)* Hr. formand! Jeg er tilhænger af den kompromistekst, der er resultatet af trilogen.

Forskellene mellem medlemsstaterne med hensyn til håndhævelse af lovgivningen og overvågningen af denne håndhævelse er blevet fjernet. Man har medtaget en række undtagelser og fleksible bestemmelser for store fyringsanlæg, som er umulige at overholde inden den dato, hvor direktivet træder i kraft. Dette vil give mulighed for at indføre minimumskrav sammen med minimumsemissionsgrænseværdier for de enkelte industrisektorer, der skal overholdes over en bred kam af alle erhvervsdrivende i EU. Det vil give mulighed for at aftale undtagelser fra de accepterede emissionsværdier baseret på de bedste tilgængelige teknikker. Disse undtagelser drejer sig om tilfælde, hvor investeringsomkostningerne er større end miljøfordelene.

Kompromisteksten drejer sig om systematiske bestræbelser for at forbedre ydeevnen i industrianlæg både med hensyn til miljøbeskyttelse og økonomiske fordele. En følgevirkning af alt dette …

(Formanden afbrød taleren)

Eija-Riitta Korhola (PPE). – *(FI)* Hr. formand! Denne vigtige lovgivningsreform stod desværre konstant i skyggen af klima- og energipakken i efteråret 2008. Det er en skam, for det er et fantastisk vigtigt direktiv for både luftkvaliteten og EU's industri. Dengang gjorde jeg alt, hvad jeg kunne for at sørge for, at det ikke ville få negative følger, fordi det ville være dyrt uden at have nogle af de nævnte miljøfordele. Det er en skam, at ingen bad Udvalget om Industri, Forskning og Energi om dets synspunkter, selv om direktivet tydeligvis også ligger inden for dets område.

Selv om vi opnåede et rimeligt kompromis, skal virksomhederne investere i renseteknologier, som ikke nødvendigvis er tilgængelige. Anlæg vil stadig skulle lukkes før tid, og omkostningerne for forbrugerne blive betydelige. Ikke desto mindre er det godt, at kompromisset tager hensyn til behovet for fleksibilitet for gamle værker, der knap nok er i brug. Den tidligere lukning af værker udgør en udgift, som ikke kan dækkes ind af de resulterende miljøfordele. Det er også fint, at emissionsgrænserne for kuldioxid, som Gruppen De Grønne/Den Europæiske Fri Alliance ønskede, ikke blev medtaget, for der er allerede for meget kontrol, som overlapper emissionshandelen.

Janez Potočnik, *medlem af Kommissionen.* – *(EN)* Hr. formand! Et centralt punkt, der giver os mulighed for at tage stilling til problemer med miljøbeskyttelse og konkurrenceforvridning, er først og fremmest kravet om, at konklusioner vedrørende den bedste tilgængelige teknologi skal anvendes til at fastlægge betingelserne for udstedelse af tilladelser og emissionsgrænseværdier, hvilket er lige så vigtigt. Der er stadig mulighed for at udvise fleksibilitet, men nu skal det være klart begrundet. Kommissionen kan indsamle oplysninger om brugen af denne fleksibilitet. De største forureningskilder – store fyringsanlæg – vil skulle anvende de bedste tilgængelige teknikker inden medio 2020 eller lukke inden 2023. De er formentlig klar over, at vores forslag indeholdt en kortere frist.

Alle disse foranstaltninger samt bestemmelser om inspektioner og offentlig gennemsigtighed betyder, at denne pakke bør vedtages, så vi får mulighed for at komme videre.

Kommissionen er bestemt parat til at hjælpe med ved denne gennemførelsesproces, men jeg har mange gange givet udtryk for, at jeg ikke vil tøve med at iværksætte overtrædelsesprocedurer, hvis det er nødvendigt. Det håber jeg, at jeg allerede har bevist i første halvdel af min mandatperiode. Jeg mener, at argumentet om, at der skal være ensartede spilleregler, er meget vigtigt.

Med hensyn til konkurrence skal vi naturligvis tage hensyn til konkurrenceevnen og konkurrencen i Europa, og naturligvis ønske at kunne konkurrere med Kina, men ikke med deres luftkvalitetsstandarder. I dag kan vi her i Europa se, at mange dør for tidligt på grund af dårlig luftkvalitet.

Jeg mener, at det er rimeligt at sige, at vi giver industrien tid til at indarbejde ændringerne i deres normale investeringsplaner. Vi må også se på den positive side af dagsordenen, nemlig at vi får et teknologisk forspring. Det er vigtigt også at anerkende, at Kommissionens omarbejdning af IPPC ikke medfører grundlæggende ændringer af den eksisterende IPPC-ordning fra 1996. Det oprindelige forslag var baseret på en grundig konsekvensvurdering, der blev gennemført over to år inden for medlemsstaternes industriorganisationer og ikkestatslige organisationer. Det er også vigtigt at huske på, at princippet om de bedste tilgængelige teknikker tager hensyn til omkostningerne ved at anvende disse teknikker.

Det er vigtigt at vide, at vi har en masse supplerende politikker til støtte for industrien, såsom den strategiske energiteknologiplan, handlingsplanen for miljøteknologi, syvende rammeprogram, programmet om konkurrenceevne og innovation, strukturfinansiering osv.

For at sammenfatte det, jeg har hørt i dag, drejer det sig om bedre miljø, at bevare konkurrenceevnen, europæiske job, bæredygtighed, udgiftsbesparelser, for mange undtagelser, strammere regler, behov for større fleksibilitet, interesser og afbalancerede rettigheder. Det ligger i kompromisset. Vi er gået i gang. Vi bevæger os i den rigtige retning, i retning af bedre livskvalitet, et sundere miljø, mere ensartede regler for industrien med stimuli til innovation. Jeg mener, at det foreliggende forslag, som blev behandlet af ordføreren på fremragende vis, fortjener Deres støtte. Det har bestemt Kommissionens støtte.

Holger Krahmer, *ordfører.* – *(DE)* Hr. formand! Tre relevante ting er sket her under forhandlingen. For det første er det klart, at Europa får en verdensmester i fodbold. Et godt tegn efter min mening. Vi får se, hvem det bliver. Jeg vil ikke give udtryk for mine præferencer nu. Det andet er, at Tyskland får komplimenter fra

Det Forenede Kongerige. Mange tak, Chris Davies! Det sker heller ikke hver dag. Det er bestemt værd at bemærke. For det tredje står alt vel til i verden. Selv Gruppen De Grønne/Den Europæiske Fri Alliance finder fodbold vigtigere end miljøbeskyttelse. Desværre har vores kollega, hr. Eickhout, forladt os igen. Men tillykke til vores nederlandske venner, der er klart.

Jeg vil gerne tale om to aspekter af den forhandling, jeg netop har lyttet til. Det første er, at jeg forstår alle vores østeuropæiske venners bekymringer og smerte alt for godt. Som østtysker er jeg også halvt østeuropæer. Jeg forstår godt, at Østeuropa ikke bare uden videre kan indhente alle de fremskridt på det miljøpolitiske område, som de vesteuropæiske lande har gjort i de seneste årtier. For at sikre miljøbeskyttelse på højt plan er man nødt til at have pengene til det. Ja, det er korrekt. Jeg mener imidlertid, at det – selv om vi tager højde for dette – er værd at godkende dette kompromis, fordi det tager højde for de forskellige udgangspunkter, som mange medlemsstater befinder sig på.

For det andet er argumentet om, at brugen af de bedste tilgængelige teknikker vil skade konkurrenceevnen, især i forhold til Kina, ikke bare forkert, det er også farligt. Vi skal leve med, at industriprocesser i Asien altid vil være billigere end her. Vi vil imidlertid kun kunne imødegå denne udfordring, hvis vi anvender de bedste tilgængelige teknikker i så mange grene af industrien som mulig. De steder, hvor man ikke gør dette, vil miste konkurrenceevne.

Ingen, heller ikke denne lovgivning, kræver, at en industrivirksomhed skal lukkes ned i morgen. Ingen kræver en spurt fra 0 til 100 for at kunne overholde en bestemt forureningsgrænse inden for en uge. Der er overgangsperioder nok, men det er forkert at sige, at vi skal lade være af hensyn til konkurrenceevnen. Jeg mener også, at vi med dette direktiv har sat kursen, ikke bare for miljøpolitikken, men også for industripolitikken, en kurs, som det er værd at arbejde for i de nærmeste år.

Formanden. – Hr. Krahmer, tillykke med Deres fremragende arbejde.

Forhandlingen er afsluttet. Afstemningen finder sted i morgen onsdag den 7. juli kl. 12.00.

Skriftlige erklæringer (artikel 149)

Ioan Enciu (S&D), *skriftlig.* – *(RO)* Jeg vil gerne hilse trilogen om forslaget til direktiv om industrielle emissioner velkommen. Europa har brug for en politik, der tager hensyn til moderniseringsmulighederne for industrianlæg i alle medlemsstaterne. De fleste bestemmelser i direktivets tekst er udtryk for en nødvendig tilpasning rettet mod at sikre, at erhvervsdrivende i energiindustrien, der har brug for tid til at bringe sig i overensstemmelse med de nye bestemmelser, kan arbejde videre. I sådanne tilfælde er det kolossalt vigtigt med undtagelser, og disse kan indføres i henhold til klare kriterier, som Kommissionen skal udarbejde på grundlag af rådgivning.

I øjeblikket er vi vidne til en forsigtig udvikling af alternative energiressourcer i visse regioner. Derved opretholder vi en betydelig afhængighed af fossilt brændsel. Vi skal finde løsninger, der giver os mulighed for at investere i de mest avancerede energiproduktionsanlæg, der forurener mindst mulig. Vi skal også lette flytningen af arbejdstagere fra forurenende industrier som kulminedrift til andre økonomiske sektorer.

Kommissionen skal sørge for, at den seneste generation af teknologier til energiproduktion fordeles ensartet over hele Europa ved at yde logistisk og økonomisk støtte, hvor der er behov for det, til medlemsstater, der stadig ikke har de nødvendige ressourcer til at investere i sådanne projekter.

Richard Seeber (PPE), *skriftlig.* – *(DE)* Industriel aktivitet kræver en høj grad af miljøbeskyttelse. Dette gælder navnlig forebyggelse af luft- og vandforurening, men også biodiversitet. I øjeblikket er de europæiske regler vedrørende industriel miljøbeskyttelse for fragmenterede og fører endnu ikke til den ønskede brug af de bedste tilgængelige teknikker for at forbedre miljøbeskyttelsen. Som følge af dette er det særligt vigtigt, at vi gør brugen af de bedste tilgængelige teknikker til reglen snarere end undtagelsen. Den vigtigste strategi, der udspringer af dette, består i at bekæmpe miljøforurening ved kilden. Med omarbejdningen og den fornyede drøftelse af disse regler har vi taget vigtige skridt i retning af at begrænse mulighederne for undtagelser og for at begrænse bureaukratiet, hvilket er særlig relevant for SME'er. Bortset fra dette har Kommissionen til opgave regelmæssigt at kontrollere, hvorvidt der er behov for yderligere ensartede krav på europæisk plan for enkelte aktiviteter og anlæg, og aflægge rapport om dette til Rådet og Parlamentet. Den skal også støtte og overvåge, at medlemsstaterne gennemfører foranstaltningerne. I denne henseende spiller samarbejdet med europæiske industrisammenslutninger, SMV'er og NGO'er en vigtig rolle. For det andet vil gennemførelsesrapporten i 2019 vise, hvorvidt anvendelsen af de bedste tilgængelige teknikker i EU virkelig er blevet reglen for at sikre et højt miljøbeskyttelsesniveau inden for den industrielle sektor.

Zbigniew Ziobro (ECR), *skriftlig. – (PL)* Lovgivningsprocessen for direktivet om industrielle emissioner (integreret forureningsforebyggelse og -bekæmpelse), der er vigtigt for hele EU, er langsomt ved at tage sin endelige form. Det skal imidlertid understreges, at ikke alle medlemsstater er i stand til at gennemføre det. Hvis direktivet vedtages i sin nuværende form, vil det for Polens vedkommende kunne få alvorlige konsekvenser for industrien og fjernvarmeværkerne. Industrien kan tabe helt op til 50 mia. PLN. Gennemførelsen af direktivet vil også få negative følger for tusindvis af polske virksomheder. En reduktion af forureningen til den foreslåede værdi vil betyde, at mange gamle anlæg vil skulle erstattes af nye, hvilket er et større problem end at reducere CO_2-emissionerne. For fjernvarmeværkernes vedkommende giver direktivet imidlertid en overgangsperiode for tilpasning til EU's standarder frem til 2019. Det er fire år mindre, end Polen havde forventet. En forlængelse af overgangsperioden vil lette den teknologiske omstilling i mindre kraftværker. Indførelsen af direktivet vil påvirke hverdagen for mange almindelige borgere. Skøn fra det polske miljøministerium viser, at indførelsen af lovgivning om industrielle emissioner vil medføre en 20 % stigning i varmeprisen, og udgifterne til at bruge af elektricitet vil også stige. I lyset af ovenstående bør indstillingen ved andenbehandling om direktivet om industrielle emissioner direktivet forkastes.

17. Krav til virksomheder, der bringer træ og træprodukter i omsætning (forhandling)

Formanden. – Næste punkt på dagsordenen er indstilling ved andenbehandling for Udvalget for Miljø, Folkesundhed og Fødevaresikkerhed om Rådets førstebehandlingsholdning med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fastsættelse af krav til virksomheder, der bringer træ og træprodukter i omsætning (ordfører: Satu Hassi og Caroline Lucas) (05885/4/2010 – C7-0053/2010 – 2008/0198(COD)) (A7-0149/2010).

Tak til fru Hassi, fordi hun overtog arbejdet med denne betænkning, der allerede var i gang, da den oprindelige ordfører fru Lucas opgav sin plads for at overtage andre ansvarsområder i det britiske parlament.

Satu Hassi, *ordfører. – (FI)* Hr. formand, mine damer og herrer! Jeg vil gerne takke den oprindelige ordfører, fru Lucas, og forhandlerne fra de andre politiske grupper for deres enestående samarbejdsvilje. Også en tak til Spanien, der stod i spidsen for forhandlingerne i Ministerrådet, og Kommissionen. Både Kommissionen og Rådet ændrede deres oprindelige holdninger betydeligt, og EU vil nu lukke sit marked for ulovligt fældet træ. Dette gennembrud er af global betydning og ville ikke have været muligt uden opbakning til et forbud mod ulovligt træ fra et stort flertal i Parlamentet.

Nu foreligger der for første gang et klart forbud mod virksomheder, der bringer træ eller træprodukter i omsætning i EU. Disse virksomheder skal være klar over, hvor træet kommer fra. Detailhandlerne har pligt til at registrere, hvor de har købt træet eller træproduktet, og hvor de har solgt det videre. På denne måde kan man f.eks. finde frem til, hvor det træ, der bruges til møbler, kommer fra.

Parlamentet havde ønsket et forbud mod hele kæden og ikke bare den første sælger. Den forordning, vi har forhandlet os frem til, indeholder imidlertid retningslinjer med krav om, at de efterfølgende led i salgskæden og tilsynsorganisationerne ikke må handle i modstrid med lovens ånd. Alle parter skal derfor tage et ansvar for at sikre, at der ikke sælges ulovligt træ i EU.

Jeg er ked at, at Rådet ikke gik med til at få denne forordning ind under direktivet om strafferetlig beskyttelse af miljøet. Jeg vil rette en kraftig appel til Kommissionen om, at den hurtigst muligt omarbejder direktivet, så man anvender den seneste miljølovgivning. De mest eklatante overtrædelser af forbuddet mod salg af ulovligt træ bør behandles som forbrydelser.

Parlamentets forhandlere var bekymrede over princippet om ubetydelig risiko, der blev resultatet af Rådets insisteren på en lovgivningstekst. Vi undersøgte de sammenhænge, hvor dette princip optræder i den nuværende lovgivning. Det betyder tilsyneladende en risiko, der i enhver henseende er lig nul i lovgivning om spørgsmål som genetisk modificerede mikroorganismer, BSE (kogalskab), fødevarehygiejne, kosmetik, pesticider osv. Derfor accepterer Parlamentet princippet om en ubetydelig risiko ud fra en forståelse af, at dette betyder en risiko, der i enhver henseende er lig nul.

Med hensyn til de fortsatte mangler i retsakten vil jeg nævne, at tryksager stadig ikke er omfattet af anvendelsesområdet. Jeg er bange for, at dette kan blive til et kolossalt smuthul, som vil vokse sig større, og et incitament til at outsource trykning af bøger og tidsskrifter til lande som Tyrkiet og Kina.

I alt 20 % af de globale drivhusgasemissioner skyldes skovfældning, og en del af denne er ulovlig. Ulovlig træfældning ødelægger også biodiversiteten. Det skyldes, at vi f.eks. ødelægger potentielle lægemidler, før der overhovedet er en mulighed for at undersøge dem.

I årevis har EU prædiket imod ulovligt træ, men samtidig har vi hyklerisk udgjort et af de største markeder for netop ulovligt træ. På trods af de flotte ord har EU gennem sine handlinger fremmet ødelæggelsen af verdens naturlige skove. Det forhold, at EU nu forbyder salg af ulovligt fældet træ på sit marked, er et betydeligt gennembrud på globalt plan og et fremragende eksempel på, hvordan EU igen i kraft af sin egen indsats kan være en del af løsningen på noget, der er et globalt problem. Denne lovgivning giver os mulighed for at støtte alle de lande, der ønsker at begrænse ulovlig træfældning på deres område.

Janez Potočnik, *medlem af Kommissionen.* – *(EN)* Hr. formand! Jeg vil gerne takke Europa-Parlamentet og i særdeleshed begge ordførerne, Caroline Lucas og Satu Hassi, samt skyggeordførerne for deres forhandlinger med Rådet og Kommissionen, der nu har ført til den kompromistekst, vi har foran os.

Skovene er af central betydning for bevarelse af biodiversitet og i de globale klima- og vandkredsløb. Ingen steder er de tre søjler for bæredygtig udvikling tydeligere end i skovene. Ud over deres miljøværdi har skovene en kolossal økonomisk og samfundsmæssig værdi, hvilket jeg ved fra mit hjemland, hvor næsten 60 % af vores areal er dækket af skov. I mange udviklingslande giver skovene ikke kun arbejdspladser, men også lægemidler, fødevare og ly, hvilket er af central betydning for millioner af menneskers hverdag i landdistrikterne.

Deres stemme skal bane vejen for en aftale ved andenbehandlingen, der vil sende et klart signal til verden om, at EU ikke vil acceptere ulovligt fældet træ. Det er fortsat en udfordring, hvordan vi kan spore ulovligt fældet træ. Forordningen i sig selv er ikke nok til at løse problemet med ulovlig skovning, eftersom den kun dækker træ på EU's marked. EU vil fortsat samarbejde med lande, der ønsker at forbedre forvaltningen af skove, navnlig gennem frivillige partnerskabsaftaler inden for FLEGT. Det glæder mig, at man i denne tekst anerkender indsatsen i de lande, der indgår sådanne aftaler med EU.

Til dem, der mener, at dette forslag udgør en byrde for de europæiske skovejere, vil jeg sige, at lovlige virksomheder ikke burde stå med en urimelig byrde – teksten har en betydelig grad af fleksibilitet.

Dette forslag fortjener Deres støtte. Det har bestemt min.

Christofer Fjellner, *for PPE-Gruppen.* – *(SV)* Hr. formand! Først og fremmest vil jeg gerne takke fru Hassi og de andre skyggeordførere. Vi var langt fra en aftale, da vi indledte dette arbejde, og mener stadig, at vi ser forskelligt på bestemte aspekter. Imidlertid må jeg sige, at samarbejdet har været udmærket. Jeg vil også gerne sige, at vores samarbejde har været velfungerende.

Jeg havde tre overvejelser, mens vi arbejdede med dette spørgsmål. For det første er træ et vidunderligt og vedvarende materiale, som vi bruger for lidt snarere end for meget. Den lovgivning, som vi nu udarbejder, skal ikke skabe flere problemer eller mere bureaukrati for dem, der bruger eller handler med træ. Vi skal ikke indføre strengere krav for træ, end vi f.eks. har for olie. Hvis denne lovgivning resulterer i, at nogle vælger at fremstille produkter af plastik i stedet for træ, bliver miljøet den største taber.

For det andet skal det være muligt at gennemføre lovgivningen. Mange af de forslag, vi har set, mens vi har arbejdet med dette, og som vi har forkastet, har simpelthen været umulige at gennemføre. Lovgivningen skal ikke gælde for genbrugsmateriale og heller ikke produkter, der er alt for komplicerede, eller som pålægger uforholdsmæssige krav på virksomheder, der befinder sig langt nede i produktkæden. Det er ikke acceptabelt at kræve, at et bord, der indeholder spånplade, skal mærkes med oprindelsen for de enkelte fibre, eller at tvinge en boghandler til at garantere arbejdstagernes rettigheder i forbindelse med fældning af de træer, som fibrene i bøgerne kommer fra.

Mit tredje punkt er, at lovgivningen ikke må blive et påskud for en ny bølge af protektionisme. Eksporten af træ og træprodukter var en vigtig faktor, da Sverige en gang blev rigt. Vi skal ikke forhindre andre lande, der er fattige i dag, i at eksportere og handle. Derfor må de krav, vi opstiller for vores import, ikke være så høje, at vi i praksis udelukker udviklingslandene.

Efter at have arbejdet med dette spørgsmål gennem adskillige år må jeg sige, at det kompromis, vi har opnået i dag, er det bedste, vi kan opnå. Mange af mine indsigelser er blevet hørt, og det er jeg taknemmelig for. Jeg synes, at det forslag, vi skal stemme om i morgen, er langt bedre end det, jeg stemte imod i maj måned. Jeg mener, at vi har opnået en hel del.

Endelig vil jeg blot gerne minde mine kolleger om en enkelt ting, nemlig at når vi taler om ulovlig handel med træ og træprodukter, skal vi huske på hovedårsagerne til dette og fortsætte med at bekæmpe dem. Jeg tænker på uklare ejendomsrettigheder, korruption og fattigdom. Det skal ikke være en undskyldning for at standse det vigtige arbejde med at bekæmpe korruption, som er det største problem.

Kriton Arsenis, *for S&D-Gruppen. – (EL)* Hr. formand, kommissær Potočnik! Dagens forhandling og afstemningen i morgen er helt klart et følelsesladet øjeblik, et historisk øjeblik. Jeg kan se mange venner her, der har kæmpet hårdt sammen med os. Nu er det næsten lykkedes os at få Rådet til at gå ind for Parlamentets oprindelige synspunkter, og vi står med et stykke lovgivning, der både beskytter de europæiske borgere og de europæiske producenter.

Ind til i dag har europæiske borgere, der har købt træ eller træprodukter, ikke haft nogen mulighed for at vide, om de var lovlige eller ulovlige, og om de ved at købe dem støtter blodige borgerkrige, der finansieres gennem ulovlig skovfældning, eller klimaændringer på grund af skovfjernelse. Med denne lovgivning og takket være Parlamentets indsats er det lykkedes os at få Rådet til at acceptere det indlysende, hvorved jeg mener, at ulovligt træ også bør betragtes som ulovligt i Europa.

Det er også lykkedes os gennem Kommissionen at centralisere den kontrol, der ligger i bestemmelserne for og godkendelsen af de virksomheder, der fører tilsyn med evalueringssystemerne for lovligt træ, og som godkender træprodukter. Det er lykkedes os at få lovgivning om biodiversitet og talrige andre spørgsmål med, når de enkelte virksomheder skal undersøge, om træet er lovligt.

Men der er to centrale punkter, som Rådet ikke har accepteret, og som efter min mening er afgørende. Rådet afviste at acceptere det indlysende, nemlig at det at være den første, der importerer ulovligt træ og træprodukter til det europæiske marked, skal anses for en overtrædelse og medtages i direktivet om miljøkriminalitet. Det er fuldkommen absurd. Det samme gælder det forhold, at man har bevaret princippet om ubetydelig risiko, og derved åbnet en dør på klem for bestemte aktiviteter, som ikke skal overholde procedurerne i denne lovgivning. Imidlertid beskytter denne lovgivning de europæiske borgere og europæiske producenter mod ubillig konkurrence fra billigt, ulovligt træ.

Endelig vil jeg gerne takke mine kolleger, der har arbejdet med dette spørgsmål, som f.eks. Alexandros Kandalepas og hans medarbejdere.

Gerben-Jan Gerbrandy, *for ALDE-Gruppen. – (NL)* Hr. formand! De ser foran Dem en meget glad mand og ikke kun, fordi Holland vandt over Uruguay i semifinalen. Det er også, fordi vi i dag sender et meget stærkt signal til resten af verden. 500 millioner europæere ønsker ikke længere at bruge ulovligt fældet træ, og de, der forsøger på det, vil blive straffet. Dette er et meget vigtigt signal fra EU's side og bør ikke undervurderes. Rydning af skov – både lovligt og især ulovligt – er fortsat et stort problem i verden. EU gør nu effektiv brug af en af sine stærkeste beføjelser, nemlig de 500 millioner forbrugere. Men ret skal være ret, så er dette signal faktisk kun effektivt takket være Europa-Parlamentet. Rådet ønskede at afskrække fra brugen af ulovligt fældet træ, mens Europa-Parlamentet ønskede at forbyde det. Det er en vigtig forskel. Jeg mener, at det er en stor sejr for demokratiet.

Jeg vil gerne takke det spanske formandskab – desværre er det belgiske formandskab ikke til stede – for dets arbejde på at opnå flertal i Rådet for et forbud mod ulovligt fældet træ. Jeg opfordrer Rådet – som desværre er fraværende – til at gå i gang med den korrekte håndhævelse af denne forordning, eftersom dette i sidste ende vil være nøglen til succes. Men hvis den ikke håndhæves effektivt, vil den ikke blive andet end en papirtiger.

Endelig, hr. formand, vil jeg gerne rette en varm tak til fru Hassi og hendes forgænger, fru Lucas, for deres fremragende samarbejde. Det samme gælder skyggeordførerne. Efter min mening er Parlamentet gået i spidsen og har vist et godt eksempel på, hvordan det kan fungere og udtrykke sin demokratiske magt.

Julie Girling, *for ECR-Gruppen. – (EN)* Hr. formand! Jeg vil også gerne lykønske Satu Hassi, der har overtaget denne sag på så kompetent vis. Det har været en fornøjelse af samarbejde med hende. Jeg er meget glad for at have været en del af de vellykkede forhandlinger, der har ført frem til denne aftale.

Aftalen er stram nok til at sikre reelle fremskridt med beskyttelsen af skovene og biodiversiteten, men også fleksibel nok til ikke at overbebyrde lovlydige og ærlige virksomheder. Vi må ikke undervurdere den succes, vi har opnået her. Det er muligt at nå frem til sådanne aftaler, hvis vi alle arbejder sammen.

Jeg vil gerne fremhæve en af de meget velkomne bivirkninger. Det er en logisk følge af det, Jan netop sagde. For mig er en meget velkommen bivirkning af at behandle en sag som denne i Parlamentet den kolossale

indvirkning på den offentlige bevidsthed. I Det Forenede Kongerige er den nået ud over det, jeg kunne kalde for den faste garde, de grønne miljøgrupper, og har ført til et engagement i den brede offentlighed. For mig som meget nyt medlem af Europa-Parlamentet har den medført en hidtil uset kontakt med befolkningen, som alle støtter Parlamentet og vist er imponerede over, at det er lykkedes Parlamentet at dreje dette emne i den retning, som de ønsker.

Mange tak og endnu en gang tak til Satu – det har været lærerigt at arbejde sammen med hende.

Marisa Matias, *for GUE/NGL-Gruppen. – (PT)* Hr. formand, hr. kommissær! Jeg vil også gerne starte med at takke ordførerne for dette fremragende stykke arbejde.

Som vi ved, er skovfældning et af jordens største miljø- og samfundsproblemer, og hvert år mister vi 13 mio. hektar skov, hvilket bidrager med 20 % til verdens kulstofemissioner og udgør en kolossal trussel mod biodiversiteten.

Der kan ikke herske tvivl om skovfældningens bidrag til klimaændringerne, og den er dermed en vigtig årsag til ekstreme vejrfænomener og oversvømmelser og ligeledes ørkendannelse i store dele af verden. Når skoven forsvinder, bringes hele menneskeheden i fare, men denne risiko og følgerne deles ikke ligeligt af os alle. Det er de samfund, der har færrest ressourcer, og som er mest afhængig af skoven og naturen for deres overlevelse, der rammes hårdest.

Skovfældningen hænger sammen med vores kollektive eksistens, knapheden på naturressourcer, fordelingen af disse, lokale og indfødte samfunds rettigheder samt social retfærdighed. Hovedårsagen til skovfældning er ulovligt skovbrug, der tegner sig for mellem 20 og 40 % af verdens industrielle træproduktion. Derfor taler vi også om overførsel af rigdomme fra producenten til de lande, der forbruger dette træ. Denne ulovlige praksis skaber en risiko for bæredygtig udnyttelse af træ og de virksomheder, der arbejder med dette.

Det er ikke nok med smukke ord. Parlamentet skal vedtage stærke og konsekvente foranstaltninger i denne kamp. Denne betænkning er et meget vigtigt skridt i denne retning med indførelsen af forbud mod handel med træ.

Gode hensigter er heller ikke nok. Der er behov for effektive metoder, navnlig sanktioner, af tre forskellige typer. Før det første bøder, der fjerner enhver økonomisk fordel ved den ulovlige praksis, og de skal forhøjes i gentagelsestilfælde. For det andet konfiskation af træ og andre relevante produkter. Og for det tredje øjeblikkelig ophævelse af tilladelsen til at udøve nogen former for kommercielle aktiviteter.

Derfor skal de, der udnytter eller handler med naturressourcer, være socialt ansvarlige, og derfor skal de, der importerer træ eller træprodukter til EU for første gang, undersøges for at sikre, at træet kommer fra lovlige kilder.

Derfor skal alle efterfølgende virksomheder også fremlægge grundlæggende oplysninger om dette træ, navnlig dets oprindelse og bestemmelsessted. Befolkningen skal også have ret – og jeg slutter nu, hr. formand – til at få adgang til oplysninger om, hvem der overholder bestemmelserne, og hvem der ikke gør.

Anna Rosbach, *for EFD-Gruppen. – (DA)* Hr. formand! Tak til kollega Hasse, som lynhurtigt har sat sig ind i et kompliceret emne. Jeg vil her blot nævne nogle få af de mange områder, betænkningen beskæftiger sig med: ulovligt indbragt træ i EU, truede træarter, der skoves ulovligt i fjerne dele af verden, og indførelse af færdige produkter, der er fremstillet i lande uden for EU. Så længe vi taler om træ, som har groet i europæiske skove, og som fældes lovligt, er det ikke svært at få oplysninger om hugstland, træarter, mængder og værdi for så at kunne sætte et lovligt skovhugstmærke på et produkt. Men hvor langt tilbage skal vi spore træ, og hvilke produkter er det realistisk at kontrollere? Jeg tænker på møbler bedstående af MDF og spånplader fremstillet af f.eks. genbrugstræ. Vi er nødt til at finde en realistisk lovgivning, ellers opnår vi blot, at europæiske firmaer ikke længere er konkurrencedygtige på verdensplan og derfor flytter langt væk fra Europas velmente normer og kontroller. Jeg håber, at vi med det foreliggende oplæg kan forhindre dette.

Sirpa Pietikäinen (PPE). – *(FI)* Hr. formand! Dette er et vigtigt skridt mod ansvarlig brug af ressourcer, internationalt ansvar, klimapolitik, biodiversitet og menneskers liv. Det viser, at EU kan være en effektiv international aktør i kraft af sin egen lovgivning, sådan som direktivet om miljøvenligt design er det.

Det opnåede resultat er langt bedre end ulemperne ved kompromisset, men jeg vil gerne påpege i lighed med ordføreren, fru Hassi, at den største ulempe ved dette er manglen på sanktioner, både på europæisk plan og på minimalt niveau, og at reguleringen i denne fase ikke er medtaget i direktivet om strafferetlig beskyttelse af miljøet, hverken hvad angår ulovlig fældning af træer eller handel med dette. Jeg håber, at Kommissionen

vil fremsætte et forslag om dette hurtigst mulig. På samme måde bliver det meget vigtigt at medtage tryksager i forordningen på et senere tidspunkt.

Linda McAvan (S&D). – *(EN)* Hr. formand! Det er meget sent nu, men jeg mener ikke, at det skal distrahere os fra, at dette drejer sig om en af de vigtigste afstemninger, vi har haft i denne uge i Parlamentet. Det er vigtigt for vores borgere at dømme ud fra min postkasse og det antal e-mails, jeg har modtaget. Der findes et andragende online, der for fire timer siden havde 125 000 underskrifter – og tallet stiger for hvert minut – der opfordrer os til at holde fast i dette forslag i morgen.

Det er vigtigt for klimaet, som alle har nævnt, men jeg mener sammen med kommissæren, at det er vigtigst for de millioner af mennesker, der bor i verdens fattigste lande, og hvis levebrød ødelægges af ulovlig skovhugst. Lad os tage Madagascar, hvor 100 000 rosentræer blev fældet ulovligt sidste år. Og hvert træ er mere værd end det gennemsnitlige BNP i landet. Det er ikke underligt, at ulovlig skovhugst fremmer kriminaliteten i Madagascar. Borgerkrigen i Liberia, som især finansieres gennem ulovlig skovhugst, dræbte 250 000 mennesker. Den skaffede penge til krigen i Cambodia i 1990'erne, og den er demokratiets fjende. Global Witness har beregnet, at 15 t træ krydser grænsen fra Burma til Kina hvert syvende minut, hvilket bidrager til at støtte landets usle regime.

Ulovlig skovhugst berøver millioner af mennesker chancen for et bedre liv, fordi regeringerne mister milliarder af dollars i skatteindtægter. Human Rights Watch sider, at Indonesien har mistet 2 mia. ESD i skatteindtægter. Det er nok til at levere grundlæggende sundhedspleje til 100 millioner mennesker i landet, og det er end hele landets sundhedsbudget.

Så det, vi foretager os i dag, er et første skridt. Det er ikke perfekt, hvilket kommissæren har indrømmet, men det er langt bedre end udgangspunktet med en frivillig kodeks, hvor vi skulle udvise rettidig omhu. Jeg vil gerne takke kommissæren for at være gået længere end sine forgængere. Jeg vil gerne takke det spanske formandskab for at presse denne aftale igennem, og jeg vil gerne takke den tidligere minister i Det Forenede Kongerige, Hilary Benn, for at stå fast i Rådet og presse på for en mere ambitiøs aftale.

I morgen tager vi det første skridt. Jeg synes, at Satu Hassi og skyggeordførerne har gjort et virkelig godt stykke arbejde, men vi skal opretholde forbrugerpresset og den offentlige bevidsthed. Jeg håber, at Kommissionen også vil spille en rolle her og sikre en god håndhævelse af denne meget vigtige nye lovgivning.

Chris Davies (ALDE). – *(EN)* Hr. formand! Verdens skove ødelægges – undertiden med støtte fra regeringerne, men ofte som følge af ulovlige aktiviteter. Narkotikahandel og handel med træ handel er to aktiviteter, der kan skaffe korrupte regeringer kolossale summer, hvilket gør håndhævelsen særdeles vanskelig. For fem år siden forelagde jeg problemet for den daværende kommissær Louis Michel og sagde, at vi havde behov for en foranstaltning som denne. Han var velvilligt indstillet, men hans tjenestegrene og jurister mente ikke, at det kunne lade sig gøre. Jeg vil gerne sige til kommissæren, at der er en vigtig lektie at lære her, nemlig, at hvis juristerne siger, at det ikke kan lade sig gøre, så skift juristerne ud. Det kan lade sig gøre, og her har vi beviset på det. Det er fremragende, det er godt nyt og en vigtig foranstaltning.

Men direktivet kræver imidlertid, at medlemsstaterne indfører håndhævelsesordninger, der er effektive, forholdsmæssige og afskrækkende. Hvad betyder det? Hvad hvis Slovenien siger, at straffen for ulovlig import af træ er 10 års fængsel, og Det Forenede Kongerige siger, at det er et slag over fingrene? Hvordan sikrer man, at denne lovgivning gennemføres korrekt over hele EU?

Hr. kommissær, jeg vil bede Dem skrive til medlemsstaterne og fortælle dem, at De vil begynde at offentliggøre detaljer om de sanktioner, de indfører, for at sikre, at denne lovgivning håndhæves korrekt, og at De vil hænge de lande, der ikke gør det, ud med navns nævnelse som aldrig før. Man ser ordene "effektiv, forholdsmæssig og afskrækkende" igen og igen. Jeg vil gerne have, at De bliver den første kommissær, der rent faktisk sikrer, at disse ord har en konkret virkning.

Holger Krahmer (ALDE). – *(DE)* Hr. formand! Jeg synes, at vi laver god lovgivning i dag. Det er godt og rigtigt, at vi tager skridt til at undgå, at ulovligt træ sælges på EU's indre marked.

Men det, der gælder for al miljølovgivning, gælder også for denne lov. Vi kan ikke bare skrive, hvad vi ønsker, men vi skal også altid kontrollere, at det, vi har skrevet og foreskriver, kan gennemføres i praksis. Derfor mener jeg, at det er det rigtige, at vi i sidste ende er nået frem til det kompromis, at rettidig omhu først skal træde i kraft ved det første salg på markedet, og at man først da kan indføre et importforbud.

Det ville være alt for bureaukratisk at skulle fremlægge dokumentation for oprindelsen gennem hele forsyningskæden i Europa. Dette blev foreslået ved begyndelsen af forhandlingen. Jeg mener ikke, at det er

realistisk konstant at føre nye registre og skulle fremlægge dokumentation lige fra tømmergården og savværket frem til møbelfabrikken. Dette giver anledning til et bureaukrati, som i tvivlstilfælde fremstiller mere papir og dermed rent faktisk kan fremskynde den ulovlige træfældning. Derfor skal vi være moderate på dette område og sikre ligevægt. Det er lykkedes for os.

Jeg går ikke ind for den fremgangsmåde, som fru Hassi netop har talt om, nemlig at vi kan indføre en nulrisikopolitik. Det gælder ikke kun for træfældning, og det vil ikke fungere. Nulrisiko er ikke en mulighed. Det medfører bureaukrati og giver frem for alt anledning til nye risici. Vi skal sikre os, at lovene fortsat er afbalancerede og gennemførlige. I den forstand er dette et godt kompromis. Det glæder mig, at vi vil kunne vedtage det med stort flertal i morgen.

Riikka Manner (ALDE). – *(FI)* Hr. formand! Den ulovlige fældning af skovene skal stoppes, og vi skal bekæmpe det. Det er vi sikkert alle enige om. Jeg kan imidlertid ikke støtte dette kompromis i alle henseender, f.eks. ikke når der er tale om, at de enkelte operatører i kæden på en vis måde er ansvarlige for at kontrollere træets oprindelse. Dette hænger efter min mening sammen med en betydelig frygt for, at dette vil øge bureaukratiet for både skovbrug og ejere. Det bør på ingen måde være formålet.

Når vi gennemfører denne forordning, skal vi også sikre, at det meget omfattende certificeringssystem, der allerede findes i flere lande, er gyldigt, og at vi ikke begynder at skabe en overlappende kontrolmetode, der igen skaber yderligere bureaukrati og på en måde hæmmer vores konkurrenceevne inden for skovbruget. Det er også vigtigt, at vi ikke giver træ en lavere status end andre materialer. Det er noget, der bekymrer os.

Carl Haglund (ALDE). – *(SV)* Hr. formand! Dette spørgsmål er meget vigtigt, og det er let at være enig i alt det, der er blevet sagt her i aften. Samtidig begynder vi, som fru Manner netop sagde, at glemme, at vi har en meget bæredygtig skovproduktion og skovbrugsaktiviteter i Nordeuropa, navnlig i de nordiske lande. Desværre glemmer vi dette ved vores gennemførelse af det vigtige mål om at forhindre import af ulovligt træ til det europæiske marked. Dette er et godt eksempel på, hvordan vi ikke skal gøre.

Jeg er taknemmelig for, at fru Hassi m.fl. har arbejdet godt ved trilogerne, og derfor vil jeg også kunne stemme for dette i morgen. Samtidig skal vi tage ved lære af dette. Når vi laver noget vigtigt som det, vi er i gang med her, og endelig udarbejder en god forordning, der forhindrer import af ulovligt træ, må vi ikke glemme, at det har en indvirkning på vores egen produktion inden for netop denne sektor. Vi har en hel del arbejde foran os på dette område. Vi skal forsøge at undgå den type problemer, vi har især i forbindelse med dette spørgsmål.

Elena Oana Antonescu (PPE). – *(RO)* Hr. formand! Handel med træ, der er købt ulovligt eller skaffet gennem ulovlig skovhugst, har presset træprisen ned og bidraget til at forringe skovene. Derfor er det vigtigt for Europa at forbedre lovgivningsrammerne på dette område. Det nye træk i denne forordning, nemlig indførelsen af systemet med rettidig omhu og kontrol udført af godkendte tilsynsorganisationer på EU-niveau, vil give os et ekstra filter til kontrollen af lovligheden af de træmaterialer, der kommer på markedet. Det er imidlertid ikke en perfekt løsning.

Det er også muligt at omgå selv dette system. Derfor har jeg ved forhandlingerne i det korresponderende udvalg fremsat et ændringsforslag, som betyder, at tilsynsorganisationerne automatisk vil miste deres godkendelse, hvis den kompetente myndighed konstaterer, at virksomhederne har undladt at indføre et effektivt system med rettidig omhu. Indholdet af denne betænkning er helt sikkert et særdeles vigtigt skridt i retning af at bekæmpe salg af ulovligt træ. Men yderligere foranstaltninger er …

(Formanden afbrød taleren)

Karin Kadenbach (S&D). – *(DE)* Hr. formand, hr. kommissær! 2010 er biodiversitetens år, og med den foreliggende forordning vil der blive skabt en vigtig forudsætning for foranstaltninger til bekæmpelse af klimaændringer og bevaring af biodiversitet.

EU kan ikke længere være et marked for træ og træprodukter, der stammer fra ulovlig skovfældning, eftersom denne ulovlige skovfældning er en vigtig årsag til, at skovene forsvinder. Det er trods alt mellem 20 og 40 % af verdens industrielle træproduktion, der stammer fra ulovlige kilder. Omkring 1 3 mio. ha skov fældes hvert år, som vi allerede har hørt tidligere i dag. 20 % af verdens CO_2-emissioner kan tilskrives denne skovfældning, og den er en af de vigtigste årsager til, at biodiversitet går tabt. Ved at indføre et absolut forbud mod ulovligt fældet træ eller produkter fremstillet af ulovligt træ på det europæiske marked viser EU, at vi tager vores del af ansvaret for bevaring af biodiversiteten alvorligt.

Jeg vil gerne sige tak til ordføreren.

Jaroslav Paška (EFD). – *(SK)* Hr. formand! Europa-Parlamentets holdning som formuleret i betænkningen af Caroline Lucas er korrekt og i orden og fortjener derfor støtte. Man kan ikke acceptere, at regeringerne i nogle europæiske lande fortsat tolererer handel med ulovligt fældet træ, eller at de undlader at pålægge sanktioner for denne aktivitet.

Efter en detaljeret gennemgang af EU-regeringernes holdning til denne forordning er det vanskeligt at vide, om nogle regeringer repræsenterer deres borgeres holdninger mere end synspunkterne fra de mafiaagtige virksomheder, der tjener på den ulovlige fældning af træ. Det forhold, at nogle regeringer ikke er interesserede i at undertrykke den ulovlige grå eller sorte økonomi, bør ikke være nogen hindring og bør ikke få os til at tolerere den vandalistiske plyndring af skovene.

Et ordentligt samfund skaber fornuftige regler. Ordentlige mennesker overholder dem, og ordentlige regeringer bør ikke have noget problem med at retsforfølge tyve.

Derfor er det nødvendigt …

(Formanden afbrød taleren)

Janez Potočnik, *medlem af Kommissionen.* – *(EN)* Hr. formand! Det er sent, og jeg skal forsøge at fatte mig i korthed, men det er ikke, fordi emnerne ikke er vigtige. Tværtimod skyldes det den store grad af enighed i salen.

Skovene er det centrale i kampen mod klimaændringer og i kampen for at beskytte biodiversiteten. Sammen med den seneste forordning om ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri betyder dette, at vi i EU får instrumenter til at imødegå ulovligheder inden for to af vores vigtigste naturlige ressourcer, fiskeri og skove. Og ja, det er også en vigtige del af kampen mod fattigdom.

Virkningen af forordningen afhænger af en effektiv gennemførelse, og udfordringen er langt fra ovre. Men i dag kan vi imidlertid begynde at se, at vi har fundet en løsning i denne vanskelige, men vigtige sag. Der er helt klart tale om et ædelt forslag. Jeg ser frem til at deltage i gennemførelses- og håndhævelsesprocessen sammen med Dem.

Satu Hassi, *ordfører.* – *(FI)* Hr. formand, mine damer og herrer! Jeg vil gerne takke alle, der har deltaget i denne forhandling på dette sene tidspunkt. Jeg deltog i den situation, som hr. Davies henviste til. I en diskussion med den daværende europæiske kommissær for udviklingssamarbejde, hvor han sagde, at en lovgivning som den, vi nu har forhandlet os frem til, efter hans mening ville være umulig. Jeg er glad for, at vi har muliggjort det, han anså for umuligt på daværende tidspunkt.

Både kommissæren og de øvrige medlemmer har talt om alle de former for skade, som den ulovlige fældning medfører. Mange har været og er bekymrede for bureaukrati. Jeg vil imidlertid gerne minde alle om, at de bureaukratiske krav til alle undtagen den første part, der bringer træ eller træprodukter i omsætning, er ekstremt beskedne. De skal blot vide og kunne bevise, hvor træet er købt, og hvor det er solgt videre til. Virksomhederne skal under alle omstændigheder have de nødvendige dokumenter til dette. Det er f.eks. også et krav i henhold til momslovgivningen.

Det glæder mig, at mange virksomheder inden for f.eks. emballage- og møbelindustrien har støttet forbuddet mod ulovligt træ. Jeg har også modtaget opbakning til dette fra fagforeningerne i træindustrien, som taler om negative følger for konkurrencen, fordi der er for meget ulovligt træ på markedet. Som det er blevet sagt her, skal lovgivningen gennemføres korrekt, og jeg går også ind for at føre et register over den type af sanktioner, som medlemsstaterne gennemfører. De skal være virkeligt effektive med hensyn til at forebygge forsømmelser.

Formanden. – Forhandlingen er afsluttet.

Afstemningen finder sted i morgen onsdag den 7. juli kl. 12.00.

Skriftlige erklæringer (artikel 149)

Gaston Franco (PPE), *skriftlig.* – *(FR)* I dag stammer 20-30 % af den industrielle træproduktion på verdensplan fra ulovlige kilder. Vi skal have ryddet op på det europæiske træmarked hurtigst mulig. Selv om den stadig kan blive bedre, er den foreslåede forordning både ambitiøs og modig. Efter min mening er det et effektivt værktøj til at begrænse den galopperende skovrydning uden at indføre administrative begrænsninger på vores europæiske virksomheder eller skade træbranche, som tværtimod vil blive endnu mere værdsat.

Med forordningen indføres der bindende bestemmelser, hvorved ansvaret uddelegeres på grundlag af due diligence-ordningen. Den giver virksomhederne mulighed for at spore træ og træprodukter, at få adgang til oplysninger om overholdelsen af den gældende lovgivning og dermed for at opnå tilstrækkelige garantier til at forhindre salget af produkter fra skovhugst, der betragtes som ulovligt.

Forpligtelserne i forordningen skal være rettet mod de virksomheder, der bringer træ i omsætning for første gang, fordi det er her, den største risiko ligger. Men for at garantere, at denne forordning bliver effektiv, bør vi understrege behovet for regelmæssige kontroller og et system med stringente og afskrækkende sanktioner mod lovovertræderne.

Jaromír Kohlíček (GUE/NGL), *skriftlig. – (CS)* Det er et kendt faktum, at der hvert år forsvinder tusindvis af hektarer skov rundt om i forskellige lande i verden uden at blive erstattet. I mange tilfælde oplever vi også ulovlig udvinding i EU-landene. Selv i avancerede lande som Den Tjekkiske Republik stjæles der træ ved selektiv udvinding eller fældning uden ejerens vidende. Kommercielle skove har naturligvis ikke bare en miljørolle, men som udtrykket "kommerciel skov" antyder, har de også en rolle som producenter af træ. Det er vigtigt, at lovgivningen lægger vægt på genopretningen af en optimal blanding af træsorter i skovene. Dette hænger sammen med forvaltningen af dyr, navnlig høje dyr. Det er hensigtsmæssigt at løse disse spørgsmål på de tilsvarende nationale eller regionale niveauer. Ikke en gang det bedste direktiv kan påvirke den skade, der forårsages på økonomien i de individuelle regioner gennem eksport af alle slags træ uden for regionsgrænserne. Efter min mening er forslaget i Europa-Parlamentets betænkning i overensstemmelse med de nuværende holdninger hos dette Fællesskabets øverste lovgivende forsamling, og det vil være hensigtsmæssigt at give betænkningen vores fulde støtte. En fremskyndet gennemførelse af forordningen og sanktioner i tilfælde af overtrædelser af bestemmelserne og forbuddet mod handel udgør et nødvendigt minimum. Nogle regeringers forsøg på at anvende en ekstremt liberal tilgang i denne sektor er en skændsel og kan skade de nationale økonomier for de stater, der forfægter disse synspunkter i Rådet. Den Europæiske Venstrefløjs Fællesgruppe/Nordisk Grønne Venstre vil bestemt støtte ordførerens forslag.

Kartika Tamara Liotard (GUE/NGL), *skriftlig. – (NL)* Ulovligt fældet træ og træprodukter hører ikke hjemme på vores marked. Jeg mener, at salg af træ kun bør tillades, hvis det er fastslået i henhold til troværdige standarder, at træet ikke er fældet ulovligt eller ikkebæredygtigt. Jeg vil gerne appellere til, at vi tænker videre end miljø og klima og kigger på lande, hvor den såkaldt "lovlige" skovhugst fratager lokalbefolkningerne deres levebrød. Dette er også et menneskerettighedsspørgsmål. I dag kan Det Europæiske Folkepartis Gruppe (Kristelige Demokrater) vise, hvad den virkelig mener med naturpleje og velgørenhed. PPE-Gruppen ønskede at svække beskyttelsen af lokalbefolkningerne ved at skjule sig bag den lave moral hos lovgiverne i tredjelande, der tillader, at deres befolkning udnyttes til at lette skovfældning i stor skala eller undlader at bekæmpe dem effektivt. I sidste uge viste hollandsk tv, hvordan vores energiselskaber får gevinst af kulminedriften i Sydafrika. Talsmændene for disse selskaber vendte det blinde øje til og havde ikke modet til at stå offentligt til regnskab. En tilsvarende praksis forekommer inden for skovhugst. Vi skal bekæmpe denne praksis med alle midler. PPE-Gruppen kan ikke bruge manglen på effektive love og adfærdskodekser som undskyldning for at slå sin egen samvittighed fra. Skovhugst i stor skala driver befolkningen ud af de områder, hvor de bor. Jeg støtter miljø- og klimamålene og ønsker samtidig at beskytte menneskerettighederne.

18. Dagsorden for næste møde: se protokollen

19. Hævelse af mødet

(Mødet hævet kl. 23:40)